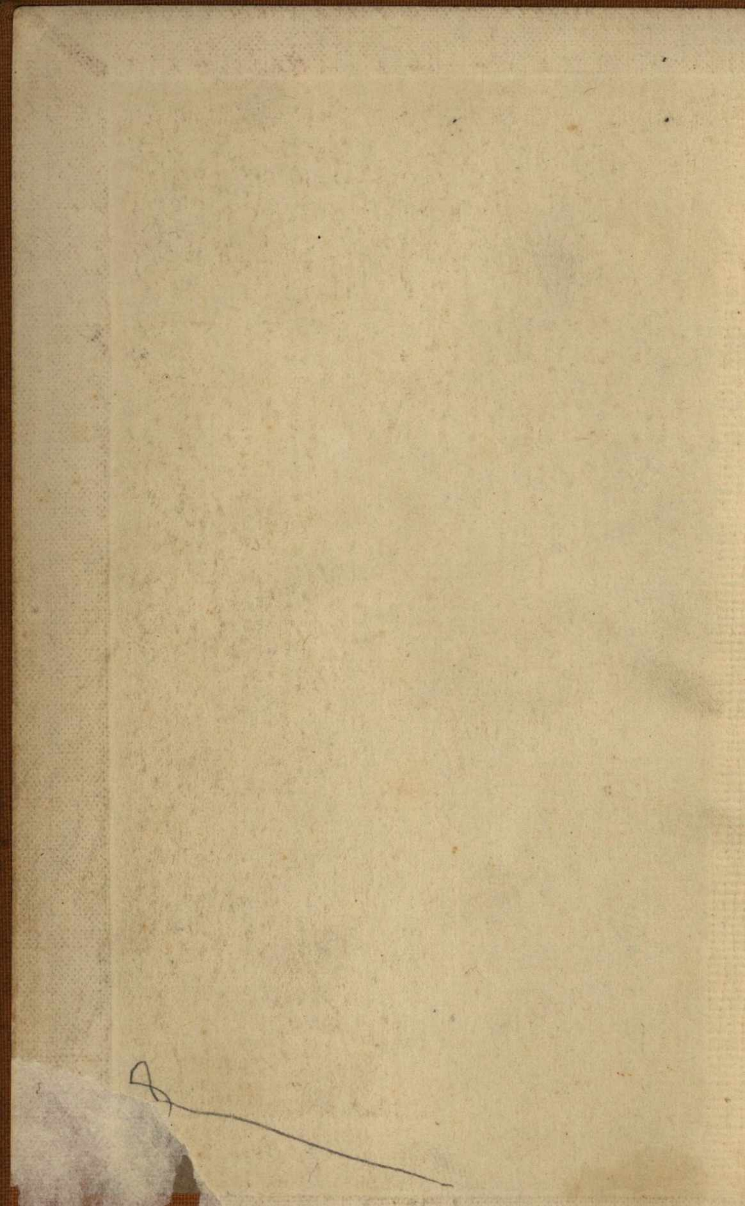
Osteuropa - Institut in Breslau

Deutsch - Polnisches
Polnisch - Deutsches
Juristisches Wörterbuch

Bearbeitet von

Dr. Ed. Zolondek

Verlag Gebrüder Böhm, Leipzig



Osobista własność
Franciszka Osiaka



Osteuropa-Institut, Bres[illegible]

FRANCISZEK OSIAK
Kock, Rynek 39.

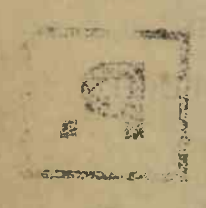
DEUTSCH-POLNISCHES
POLNISCH-DEUTSCHES
JURISTISCHES WÖRTERBUCH.

NIEMIECKO-POLSKI
POLSKO-NIEMIECKI
SŁOWNIK PRAWNICZY.

pa-Institut, Breslau.

Niemiecko-polski
Polsko-niemiecki

SŁOWNIK PRAWNICZY



Opracował

Dr. Ed. Zolondek.

W DWUCH CZĘŚCIACH.

I. Część: Niemiecko-polska.

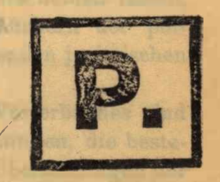


LEIPZIG.
NAKŁADEM GEBRÜDER BÖHM
1931.

Osteuropa-Institut, Breslau.

4095711

Deutsch-polnisches
Polnisch-deutsches
JURISTISCHES WÖRTERBUCH



Bearbeitet von

Dr. Ed. Zolondek.

IN ZWEI TEILEN.

I. Teil: Deutsch-polnisch.



LEIPZIG.
VERLAG GEBRÜDER BÖHM.
1931.



1000182653

A, 4429



Alle Rechte vorbehalten.

Copyright 1931
by
Gebrüder Böhm, Leipzig.



Prawo 2

K. 224/52/14.

5

Vorwort.

Der von Juristen und Laien allgemein empfundene Mangel eines vollständigen Wörterbuches der in der Rechts- und Gesetzessprache üblichen Ausdrücke hat die Schaffung dieses Buches notwendig erscheinen lassen, zumal selbst in umfangreichen Wörterbüchern der polnischen Sprache die in Betracht kommenden juristischen Ausdrücke nicht zu finden sind.

Bei der Zusammenstellung des Wörterbuches sind alle einschlägigen Gesetze und Verordnungen, die bestehenden amtlichen und nichtamtlichen Übersetzungen der deutschen, österreichischen und russischen Gesetze sowie die neuen polnischen Gesetzentwürfe eingehend berücksichtigt worden. Diese Unterlagen, welche bereits wesentlich zu der längst erstrebten Vereinheitlichung der polnischen Rechtsterminologie beigetragen haben, geben eine Gewähr für die richtige und dem Rechtssinne entsprechende Übersetzung der juristischen Ausdrücke und Begriffsbestimmungen.

DER VERFASSER.


1000182653

Abkürzungen.
Skrócenia.

---

adj. Adjektiv = Eigenschaftswort, przymiotnik.

adv. Adverb = Umstandswort, przysłowek.

f. femininum = weibl. Geschlecht, rodzaj żeński.

m. masculinum = männl. Geschlecht, rodzaj męski.

n. neutrum = sächl. Geschlecht, rodzaj nijaki.

pl. plural = Mehrzahl, liczba mnoga.

v. verbum = Zeitwort, czasownik.

s. = siehe, ob, obacz.

Berichtigungen:

Seite: 5 Abwehr *f*
„ 7 Amtsbezirk *m*
„ 16 Arzt *m*
„ 25 Auszug *m*
„ 26 Banknote *f*
„ 26 Beamtenrecht *n*
„ 27 beeiden *v*
„ 28 Befehl *m*
„ 29 Beginn *m*
„ 33 Bereicherungsanspruch *m*
„ 39 Betriebsamt *n*
„ 43 bösliches Verhalten *n*
„ 43 Briefgeheimnis *n*
„ 43 Bote *m*
„ 44 Buch *n*
„ 44 Buchauszug *m*
„ 46 Deutsches Reich *n*
„ 47 Dienstzeugnis *n*
„ 48 Dorf, Dorfgericht *n*
„ 51 Ehrengericht *n*
„ 51 Ehrenrecht *n*
„ 52 Eigentumsrecht *n*
„ 58 Eisenbahnbetrieb *m*
„ 58 Element *n*
„ 58 Elternverhältnis *n*
„ 58 Embargo *n*

Seite: 62 Erbfolgerecht *n*
„ 70 Fahrzeughalter *m*
„ 72 Feuerwehr *f*
„ 73 Fluchtverdacht *m*
„ 73 Föderativstaat *m*
„ 74 Formular *n*
„ 74 Fortbestand *m*
„ 84 Gerichtsbezirk *m*
„ 102 Hochzeit *f*
„ 102 Hofgericht *n*
„ 105 Innungsmitglied *n*
„ 126 Miterbe *m*
„ 128 Mündel *m*
„ 133 Nomadenstaat *m*
„ 133 Notadressant *m*
„ 133 Notariatsexamen *n*
„ 134 Nothafen *m*
„ 135 Oberkirchenrat *m*
„ 137 Organ *n*
„ 140 Personalarrest *m*
„ 154 Remuneration remuneracja remuneratorische Schenkung darowizna remuneracyjna
„ 181 tödlicher Ausgang tödliche Waffe

A

abändern *v* zmienić.
abändernde Bestimmung *f* postanowienie zmieniające.
Abänderung *f* odmiana, zmiana.
— des Gesetzes zmiana ustawy.
— santrag *m* wniosek o zmianę.
— klage *f* skarga o zmianę.
— vertrag *m* umowa o zmianę.
Abandon (Verzicht) porzucenie, abandon.
Abandonerklärung (Abandonierung) *f* oświadczenie o porzuceniu.
Abbaurecht *n* prawo odbudowy.
abberufen *v* odwołać.
Abberufung *f* odwołanie.
Abbestellung *f* odmówienie, cofnięcie zamówienia.
Abbildung *f* odwzór, wizerunek, ilustracja.
Abbitte *f* przeproszenie.
— leisten *v* przeprosić.
abbrennen *v* spalić.
Abbruch *m* ujma, uszczerbek.
— der diplomatischen Beziehungen zerwanie stosunków dyplomatycznych.
— erleiden *v* doznać ujmy.
— swert *m* wartość materjału budowlanego.
Abbüßung *f* der Strafe odbycie (odbywanie, odcierpienie) kary.
Abdeckerei *f* rzemiosło hyclowskie.
Abdruck *m* odbitka.
Abdruck von Stempeln odcisk pieczęci.
Aberkennung *f* odsądzenie, pozbawienie.
— der bürgerlichen Ehrenrechte o. obywatelskich praw honorowych.
Aberntung gepfändeter Früchte zbiór zajętych płodów.
Aberration *f* zboczenie.
aberratio ictus zboczenie działania.
Abfassen *n*, Abfassung *f* napisanie, sporządzenie.
Abfassung von Urteilen sp. wyroków.
Abfeilen von Münzen *n* odpiłowanie monet.
abfertigen *v* odprawić, wysłać.
abfinden *v* odprawić *n*.
Abfindung *f*, -ssumme odprawa.
— in Kapital o. w kapitale.
Abführen *n* (von Geld) spłacenie (wydanie) pieniędzy.
Abführung *f* odprowadzenie, wyprowadzenie.
Abgabe *f* danina, opłata.
— band *m* księga zdawcza.
— kommissar *m* komisarz zdawczy.
— des Rechtsstreites przekazanie sporu prawnego.
— der Willenserklärung zeznanie (złożenie) oświadczenia woli.
— protokoll *n* protokół oddawczy.
Abgaben und Gefälle *pl* opłaty i daniny.

Abgabenüberhebung *f* nadmierne pobieranie zapłat.
Abgang *m* ubytek, odpływ.
in Abgang kommen *v* ubywać.
Abgangshafen *m* port odpłynięcia.
— ort *m* miejsce nadania (odpłynięcia).
abkürzen *v* skrócić, uprościć.
abgekürztes Urteil *n* wyrok skrócony.
— Verfahren *n* postępowanie skrócone (uproszczone)
abgelehnter Richter *m* sędzia wyłączony (nieprzyjęty).
abgeleiteter Erwerb *m* nabycie wyprowadzone (wywodzone).
abgenommener Eid *m* przysięga odebrana.
Abgeordneter *m* poseł, deputowany.
Abgeordnetenmandat *n* mandat poselski.
Abgesandter *m* wysłaniec.
abgesonderte Befriedigung *f* zaspokojenie oddzielone.
— Verhandlung *f* rozprawa odrębna.
Abgrenzung *f* rozgraniczenie.
Abhalten vom Betteln *n* powstrzymanie od żebractwa.
abhandenkommen *v* zaginąć.
abhanden gekommene Sache *f* rzecz zaginiona.
Abhandenkommen *n* das — zaginięcie.
abhängig *adj* zawisły, zależny.
— machen *v* uzależnić, uczynić zawisłem od.
Abhängigkeit *f* zależność, podległość, zawisłość.
Abhängigkeitsverhältnis *n* stosunek zależności.
abhelfen der Beschwerde *v* załatwić zażalenie.
Abhilfe *f* zaradzenie, pomoc.
Abkommen *n* układ.
— über Oberschlesien Konwencja Górnośląska.
Abkömmling *m* potomek.
Abkürzung *f* e. Frist skrócenie czasokresu.
Ablader *m* ładowca.
Ablagerung *f* odsypisko, przymulisko.
Ablationstheorie *f* teorja uniesienia.
Ablauf *m* upływ.
Ablegung des Eides *f* złożenie przysięgi.
ablehnen *v* odmówić, odrzucać, nieprzyjąć.
— der Beschluß *m* uchwała odrzucająca (odmowna).
Ablehnung *f* (s. Ausschließung) nieprzyjęcie, odrzucenie, uchylenie się
— eines Antrages odrzucenie (odmówienie) oferty.
— eines Richters nieprzyjęcie sędziego.
— sgesuch *n* podanie (prośba) o nieprzyjęcie.
— grund *m* przyczyna (powód do) nieprzyjęcia.
— recht *n* prawo nieprzyjęcia, *f* prawo uchylenia się.
Ableitung *f* wywód, wywodzenie, odprowadzenie.
abliefern *v* dostarczyć, oddać.
Ablieferung *f* dostawa, dostawienie, oddanie.
— der Ware dostarczenie towaru.

Ablieferungsschein *m* dowód dostawy (dostarczenia).
— ort *m* miejsce dostawy.
ablösen *v* odejmować, odjąć.
— von Siegeln *n* odejmowanie pieczęci.
Ablösung *f* 1. oderwanie; 2. wykup.
— von Anleihen konwersja pożyczek.
— srecht *n* prawo wykupu.
— sgesetz *n* ustawa o wykupie.
— ssumme *f* suma wykupu.
Abmachung *f* układ.
Abmahnung *f* upomnienie, przestroga.
Abmarkung *f* wytyczenie granicy.
X **Abnahme** *f* 1. odbiór, odebranie; 2. ubytek, ujma.
— des bestellten Werkes odebrane zamówionego dzieła.
— des Eides o. przysięgi.
— einer Rechnung sprawdzenie rachunku.
— pflicht *f* obowiązek odebrania.
— verzug *m* zwłoka w odebraniu (co do odbioru).
Abnehmer *m* odbiorca.
Abneigung *f* (unüberwindliche) wstręt nieprzezwyciężony.
Abnutzung *f* zużycie.
Abrechnung *f* rozrachunek, obliczenie.
— sstelle *f* miejsce obliczenia.
Abreißen von Bekanntmachungen *n* zdzieranie obwieszczeń.
Abrüstung *f* rozbrojenie.
Absatz *m* 1. pozbycie, odbyt; 2. ustęp (§).
Absatzgenossenschaft *f* spółdzielnia pozbywcza.
Abschaffung aus einem Ort *f* wydalenie z (pewnego) miejsca.
abschätzen *v* oszacować, ocenić.
Abschätzung *f* oszacowanie, (ocenienie).
Abschieben von Falschgeld *n* odsunięcie fałszywych pieniędzy.
Abschiebung eines Ausländers usuwanie cudzoziemca.
Abschlagszahlung *f* upłata, spłacanie (spłata).
Abschluß d. Ermittelungen *m* ukończenie dochodzeń.
— eines Vertrages zawarcie umowy.
Abschlußagent *m* agent do zawierania (umów).
Abschneiden des Wahrheitsbeweises *n* odcięcie dowodu prawdy.
— von Befestigungsmitteln o. umocowań.
Abschnitt *m* 1. rozdział; 2. odcinek.
Abschreibung *f* (Bilans) odpisanie (bilansu).
abschrecken *v* odstraszać.
abschreckendes Beispiel *n* przykład odstraszający.
Abschreckung *f* odstraszenie.
Abschrift *f* (erteilen) odpis (wydać).
— des Urteils o. wyroku.
Abschwemmung *f* (abgerissenes Stück Land) oderwisko.
Absehen von Strafe *n* pominięcie kary.
— von Klageerhebung *n* pominięcie wytoczenia skargi.

Absender *m* nadawca, wysyłający.
Absendung *f* wysłanie, odesłanie.
— stheorie *f* teorja wysyłki (wysyłania).
Absetzung von Gebühren *f* strącenie należytości.
Absicht *f* zamiar, zamierzenie.
— betrügerische z. oszukańczy.
— gewinnsüchtige z. osiągnięcia zysku (zyskolubny).
— rechtswidrige z. bezprawny (prawu przeciwny).
— sich einen Vermögensvorteil zu verschaffen z. przysporzenia sobie majątkowej korzyści.
absichtlich *adj* umyślny, celowy.
absolute Mehrheit *f* bezwzględna większość głosów.
— s Recht prawo bezwzględne (absolutne).
— s Verbot *n* zakaz bezwzględny.
absolutio ab instantia oddalenie z instancji.
Absolution *f* uwolnienie, absolucja.
absondern *v* oddzielić.
Absonderung *f* oddzielność, wyodrębnienie.
— sanspruch *m* (Recht) roszczenie (prawo) oddzielności.
— im Konkurs oddz. w upadłości.
absorbiert *adj* zużyty, wchłanięty.
Absorbtion *f* pochłonięcie, absorbcja.

Absperrungsmaßregel *f* zarządzenie izolacyjne.
abstammen *v* pochodzić.
Abstammung *f* (eheliche) pochodzenie (ślubne).
Abstand *m* 1. odstęp; 2. odstępne.
Abstandnahme *f* zrzeczenie się, pominięcie.
Abstandsgeld (zahlung) *f* odstępne.
absteigende Linie *f* linja zstępna.
Abstimmung *f* głosowanie.
— sgebiet *n* obszar plebiscytowy.
abstraktes Rechtsgeschäft *n* czynność prawna abstrakcyjna (samoistna).
Abteilung *f* dział, oddział.
— der Regierung wydział rejencji.
— im Grundbuch dział w księdze wieczystej.
Abtreibung der Leibesfrucht *f* spędzenie płodu.
Abtrennung *f* odłączenie, odzielenie.
— von Früchten odłączenie owoców.
abtreten *v* odstąpić, przelewać.
— aus dem Sitzungszimmer *n* opuścić salę posiedzeń.
Abtretung *f* przelew, odstąpienie.
— serklärung *f* oświadczenie przelewu (odstąpienia).
— svertrag *m* umowa przelewu (o przelew).
— von Legitimationspapieren odstąpienie papierów legitymacyjnych.

Abwehr *m* odparcie.
abweichend *adj* odmienny.
Abweichung *f* odstąpienie, odmiana.
abweisen *v* oddalić *v.*
Abweisung der Klage *f* oddalenie skargi.
abwenden den Eintritt des Erfolges *v* zapobiec powstaniu skutku.
Abwendung *f* zapobieganie, uchylanie się, odwrócenie.
— der Gefahr odwrócenie niebezpieczeństwa.
— des Erfolges zapobieżenia skutku.
— des Konkurses z. upadłości.
— der Pflicht uchronienie się od obowiązku.
— der Vollstreckung durch Sicherheitsleistung uwolnienie się od wykonania przez danie zabezpieczenia.
— einer erheblichen Gefährdung odwrócenie znacznego niebezpieczeństwa.
Abwertung *f* 1. ocena; 2. dewaluacja.
abwesend *adj* nieobecny.
Abwesenheit *f* nieobecność.
— spfleger *m* kurator nieobecności.
Abwickelung *f* likwidacja, uregulowanie.
Abzahlung *f* odpłata.
— sgeschäft *n* handel na raty.
Abzug *m* potrącenie.
— srecht *n* prawo strącenia.
— eines Werkes odbitka dzieła.
achten auf *v* czuwać nad.
Achtstundentag *m* dzień ośmiogodzinny.

actio negatoria skarga o własność.
— possessoria s. o posiadanie.
adaequat *adj* identyczny, adekwatny.
— e Verursachung *f* spowodowanie absolutnie równe.
Adel *m* szlachectwo.
— sprädikat *n* miano szlacheckie.
Adoption *f* przysposobienie, adopcja.
— sverhältnis *n* przysposobienie, adopcja.
Adoptiveltern *pl* przysposobiciel, rodzice przybrane.
— kind dziecko przysposobione.
Advokat *m* adwokat, rzecznik.
Advokatur *f* adwokatura.
Affekt *m* afekt, zapał, wzruszenie.
— handlung *f* czyn w afekcie.
Affirmation *f* zatwierdzenie, afirmacja.
Afterbestandgeber *m* wypuszczająy w podnajem.
— miete *f* podnajem.
— mieter *m* podnajemca, podlokator.
— pacht *f* poddzierżawa.
Agent *m* agent (ajent).
— provokateur ajent kusiciel (płatny podżegacz).
— urvertrag *m* umowa agencyjna.
Agrarreform *f* reforma rolna.
— verfassung *f* ustrój agrarny.
ähnlich *adj* podobny.
Aichung *f* cechowanie.
ändern *v* zmienić.
Änderung *f* zmiana.
Akkord *m* ugoda.

Akkordarbeit *f* praca ugodowa (akordowa).

Akkreditiv *n* 1. akredytywa, uwierzytelnienie; 2. list kredytowy.

Akten *pl* akta.

— ausgabebuch *n* księga wydawania akt.

— band *m* plik akt.

— deckel *m* okładka (do) akt.

— durchsicht *f* przeglądanie akt.

— einsicht *f* wgląd w akta.

— kundig machen *v* uwidocznić w aktach.

— rücken *m* grzbiet akt.

— schwanz *m* ogonek akt.

— stück *n* akt.

— vernichtung *f* zniszczenie akt.

— versendungsbeleg *m* dowód wysłania akt.

— vorlegung *f* przedłożenie akt.

— zeichen *n* znak akt.

Aktie *f* akcja.

Aktienausgabe *f* emysja, wypuszczenie akcyj.

— buch *n* księga akcyjna.

— fälschung *f* fałszowanie akcyj.

— gesellschaft *f* spółka akcyjna.

— inhaber *m* właściciel akcji.

— übernahme *f* przejęcie akcyj.

— zeichnung *f* zapisywanie na akcje, subskrybowanie akcyj.

Aktionär *m* akcjonarjusz.

aktive Beamtenbestechung *f* przekupstwo urzędnika.

aktives Wahlrecht *n* prawo wybierania, czynne prawo wyborcze.

Aktivlegitimation *f* dowód z postępowania czynnego, legitymacja czynna.

— masse *f* masa czynna.

Akzept *n* przyjęcie (akcept).

Akzeptation *f* akceptacja.

Akzeptant *m* przyjemca, akceptant.

akzessorisch *adj* akcesoryjny.

— e Natur der Teilnahme natura (charakter) akcesoryjna udziału.

Alibi *n* niebytność.

Alimentation *f* alimentacja, koszta utrzymania.

— sanspruch *m* wierzytelność alimentacyjna, roszczenie o utrzymanie.

Allbeteiligungsklausel *f* reguła powszechnego udziału.

allein *adj* jedyny, wyłączny, sam.

Alleineigentum *n* własność wyłączna.

— erbe *m* spadkobierca jedyny.

— gewahrsam *m* dzierżenie wyłączne.

alleinschuldig *adj* wyłącznie winny.

allgemein *adj* ogólny, powszechny.

— bekannte Tatsache *f* fakt ogólnie znany.

— e Gütergemeinschaft *f* ogólna wspólność majątkowa.

— e Landesverwaltung *f* ogólny zarząd kraju (krajowy).

— es Landrecht *n* ogólne (powszechne) prawo krajowe.

allgemeiner Gerichtsstand *m* podsądność ogólna.
— e Gerichtsversammlung zgromadzenie ogólne (sądu).
— r Teil część ogólna.
Allgemeinheit *f* ogół, ogólność.
Allgemeinverbindlichkeit *f* zobowiązanie ogólne.
Allians *f* przymierze.
allmächtig *adj* wszechmogący.
Allmende *f* wspólna własność (nieruchoma).
Allonge *f* przydłużek, kartka dodatkowa, alonga.
allwissend *adj* wszechwiedzący.
alsbaldiger Verbrauch *m* zużycie bezzwłoczne (wkrótce potem).
Altenteil *m* dożywocie, wymiar.
— svertrag *m* układ o dożywocie.
Alter *m* wiek, starość.
— srente *f* renta starcza, renta na starość.
— sversicherung *f* ubezpieczenie na starość.
Alternativantrag *m* wniosek alternatywny.
— obligation (-schuld) *f* zobowiązanie alternatywne, (przemienne).
— vermächtnis *n* zapis alternatywny.
altgläubig *adj* staroobżędowy.
ambulantes Gewerbe przemysł okrężny.
Amnestie *f* amnestja, darowanie kary.
— gesetz *n* ustawa o amnestji.

Amortisation *f* umorzenie, amortizacja.
— sgesetz *n* ustawa amortizacyjna.
amortisierbar *adj* umorzalny.
Amt *n* urząd.
Amtsanmaßung *f* samowolne wykonywanie funkcyj urzędowych.
— anwalt *m* podprokurator.
— ausschuß *m* wydział urzędowy.
— ausübung *f* wykonywanie urzędu.
— befugnis *f* kompetencja (urzędu).
— betrieb *m* postępowanie z urzędu (urzędowe).
— bezirk *n* obwód urzędowy.
— blatt *n* gazeta urzędowa, dziennik urzędowy.
— delikt *n* przestępstwo w urzędowaniu.
— enthebung *f* zawieszenie w urzędowaniu, usunięcie z urzędu.
— entlassung *f* wydalenie z urzędu.
— führung *f* urzędowanie, sprawowanie urzędu.
— geheimnis *n* tajemnica urzędowa.
— gericht *n* sąd grodzki (powiatowy).
— gerichtsrat *m* radca sądu grodzkiego (powiatowego).
— gewalt *f* władza urzędowa.
— handlung *f* czynność urzędowa.
— hilfe *f* pomoc urzędowa.
— kleidung *f* (tracht) ubiór (strój) urzędowy.

Amtspflicht *f* obowiązek urzędowy.
— richter *m* sędzia powiatowy (grodzki).
— sitz *m* siedziba urzędowa.
— unterschlagung *f* przywłaszczenie w urzędzie.
— übernahme *f* objęcie urzędu.
— verband *m* związek urzędowy.
— verschwiegenheit *f* zachowanie tajemnicy urzędowej.
— vorgesetzter *m* przełożony urzędu.
— vorsteher *m* naczelnik urzędu, przełożony urzędu obwodowego.
— vormund *m* opiekun urzędowy.
von Amts wegen z urzędu.
amtlich *adj* urzędowy.
— e Auskunft *f* wywiad urzędowy.
analog *adj* podobny, analogiczny, odpowiedni.
Analogie *f* analogja.
Anberaumung eines Termins wyznaczenie terminu.
Anbieten guter Dienste proponowanie dobrych usług.
Anbietender *m* ofiarodawca.
Anbietung der Leistung zaofiarowanie świadczenia.
Andenken Verstorbener *n* pamięć zmarłych.
Änderung *f* zmiana.
— der Klage zmiana skargi.
anderweite Erledigung des Rechtsstreites ponowne załatwienie sporu.
— Verhandlung *f* ponowna rozprawa.
Andienung *f* intimacja.
androhen *v* zagrożyć.
Androhung *f* zagrożenie.
— von Strafen z. kary.
aneignen sich *v* przywłaszczać sobie.
Aneignung *f* przywłaszczenie, zawłaszczenie.
— herrenloser Sachen p. rzeczy niczyjych.
Anerbe *m* najbliższy spadkobierca.
Anerbenrecht *n* prawo dziedziczenia niepodzielnej zagrody włościańskiej.
anerkennen *v* uznać, przyznać.
Anerkenntnis *n* uznanie, przyznanie.
— urteil *n* wyrok z uznania.
Anerkennung *f* uznanie.
— d. Vaterschaft u. ojcostwa.
— einer Schuld uznanie długu.
Anfall der Erbschaft *m* przejście (przypadek) spadku, (otwarcie się spadku).
— sberechtigter *m* osoba której ma przypaść majątek.
anfallen *v* przejść, przypadać.
angefallene Erbschaft *f* spadek przechodzony.
Anfang *m* początek, poczęcie.
— der Ausführung p. wykonania.
— stermin *m* termin początkowy.
von Anfang an od samego początku.
anfechten *v* (materiellrechtlich) zaczepiać, zwalczać.
— *v* (prozeßrechtlich) skarżyć, zaskarżyć.

anfechtbares Rechtsgeschäft *n* czynność prawna podlegająca zaczepieniu.
— Urteil wyrok zaskarżalny.
Anfechtbarkeit *f* zaczepialność, podleganie zaczepieniu.
Anfechtung *f* zaczepienie, zaskarżenie, zwalczenie.
— der Ehe zaczepienie małżeństwa.
— eines Beschlusses der Generalversammlung z. uchwały walnego zebrania (spółki).
— eines Urteils zaskarżenie wyroku.
— sberechtigter *m* uprawiony do zaczepienia (zwalczenia).
— sgesetz *n* ustawa o zaczepieniu.
— sgrund *m* przyczyna (podstawa) zaczepienia.
— sklage *f* skarga zaczepiająca.
— smittel *n* środek zaczepny.
— sverfahren *n* postępowanie (celem) zaczepienia.
— von Rechtsgeschäften zaczepienie czynności prawnych.
anfertigen *v* sporządzać, wyrabiać.
Anfertigung *f* wyrób, sporządzenie.
— falscher Schlüssel sporządzenie fałszywych kluczy.
Anforderung *f* wymaganie, wymoga.
Anführer *m* przywódźca.
anführen *v* przytoczyć, wywodzić.
Anführungen der Klage przytoczenia (wywody) skargi.
Angabe *f* dane, określenie, zapodanie, nadmienienie, wymienienie.
— des Geldbetrages wskazanie kwoty pieniężnej.
angeborener Fehler *m* wada przyrodna.
Angebot *n* (Offerte) zaofiarowanie, oferta.
angefallenes Recht *n* prawo przypadłe.
angefertigte Übersetzung *f* tłumaczenie dokonane.
angefochtenes Urteil *n* wyrok zaskarżony.
Angehöriger *m* przynależny, (członek rodziny).
Angeklagter *m* oskarżony. (Beschuldigter, Angeschuldigter (posądzony, obwiniony).
Angeld *n* (geben) zadatek (dać).
Angelegenheit *f* sprawa.
— en der freiwilligen Gerichtsbarkeit *pl* sprawy postępowania niespornego (gospodarczego).
angelegtes Siegel *n* pieczęć przyłożona.
Angelöbnis *n*, Angelobung *f* ślubowanie, przyrzeczenie.
angemessene Entschädigung *f* odszkodowanie odpowiednie.
— Frist *f* czasokres stosowny.
— Miete *f* czynsz najmu odpowiedni.
— Züchtigung *f* skarcenie w sposób odpowiedni.
für angemessen erachten *v* uważać za wskazane.
angeschlagen *adj* przybity.

Angeschuldigter *m* obwiniony.
angestellt *adj* ustanowiony.
Angestellter *m* funkcjonarjusz, pracownik umysłowy.
Angestelltenrat *m* rada funkcjonarjuszy (pracowników umysłowych).
— versicherung *f* ubezpieczenie pracowników umysłowych.
angestrengte Klage *f* powództwo (skarga) wytoczone.
Angewiesener *m* ten, komu przekaz wykonać zlecono.
Angewöhnung *f*, Angewohnheit *f* nawyknienie.
Angriff *m* napaść, napad.
— gegenwärtiger, rechtswidriger napaść obecna, bezprawna.
— und Verteidungsmittel *pl* środki zaczepne i obronne.
— skrieg *m* wojna zaczepna (napastnicza).
Angst *f* obawa, strach.
anhalten zu *v* zniewolić do.
Anhaltspunkt *m* podstawa.
Anhang *m* dodatek.
anhängiger Rechtsstreit *m* spór toczący się (zawisły).
Anhängigkeit des Rechtsstreites (der Streitsache) *f* zawisłość (zawiśnięcie) sporu (sprawy spornej).
Anheftung *f* przymocowanie, przybicie.
— an der Gerichtstafel przyzm. na tablicy sądowej.
Anhörung der Parteien *f* przesłuchanie, wysłuchanie (stron).
Anhörung des Schuldners wysłuchanie dłużnika.
animus iniuriandi *m* zamiar znieważenia.
Ankauf *m* zakup, wykupowanie.
— gestohlener Sachen zakup rzeczy skradzionych.
— erlaubnis *f* pozwolenie zakupu.
Anklage *f* oskarżenie.
— bank *f* ława oskarżonych.
— einreichung *f* wniesienie aktu oskarżenia.
— mitteilung *f* uwiadomienie o oskarżeniu.
— prinzip *n* zasada skargowości.
— schrift *f* akt (pismo) oskarżenia.
— vertreter *m* zastępca oskarżenia, prokurator.
— veröffentlichung ogłoszenie oskarżenia.
Anknüpfungsmoment *n* łącznik.
Ankündigung *f* oznajmienie naprzód, zapowiedzenie.
— von unzüchtigen Schriften ogłoszenie pism nierządnych.
— der Pfändung (Vorpfändung) oznajmienie o zajęciu.
Ankunft *f* przybycie.
auf behaltene Ankunft na szczęśliwe przybycie.
Anlage *f* 1. załącznik; 2. urządzenie.
— auf einem Grundstück urządzenie na gruncie.
— kapital *n* kapitał zakładowy (pierwotny).
— zum Protokoll załącznik do protokołu.

Anlandung *f* przybicie się do lądu, przysep, przymulisko.
Anlaß *m* pobudka, powód.
— zur Klageerhebung powód do wniesienia skargi.
Anlegung des Grundbuchs założenie księgi wieczystej.
— von Mündelgeld (lokowanie) umieszczenie pieniędzy pupilarnych.
— von Feuerstätten zakładanie palenisk.
— von Siegeln przyłożenie pieczęci.
— des Vermögens lokata funduszów.
Anleihe *f* (machen) pożyczka (pożyczkę zaciągnąć).
— ablösungsgesetz *n* ustawa o konwersji pożyczek.
Anleiten zum Betteln *n* zaprawianie do żebractwa.
Anleitung *f* nauczanie.
Anlieger *m* przyległy, adjacent.
— beitrag *m* opłata przyległych.
Anmaßung *f* przywłaszczenie.
Anmeldestube *f* des Gerichts biuro podawcze sądu.
Anmeldung *f* zgłoszenie, zameldowanie.
— der Gesellschaft zum Register zgłoszenie spółki do rejestru.
— sfrist *f* czasokres (do) zgłoszenia.
— im Konkurse zg. w upadłości.
— von Forderungen zg. roszczeń.
Anmerkung *f* uwaga, adnotacja.
Annahme *f* 1. przyjęcie, przyjmowanie; 2. przypuszczenie, mniemanie.
— an Kindesstatt przysposobienie, adopcja.
— befehl nakaz przyjęcia do aresztu.
— des Erbietens zur Begehung eines Verbrechens przyjęcie oświadczenia gotowości popełnienia zbrodni.
— eines Adelsprädikates przybranie (przybieranie) miana szlacheckiego.
— eines Antrages przyjęcie oferty.
— als Erfüllung przyjęcie jako wypełnienie.
— an Erfüllungsstatt prz. zamiast wypełnienia.
— an Zahlungsstatt prz. na miejsce zapłaty.
— der Erbschaft prz. spadku.
— verfügung *f* rozporządzenie zarządzające przyjęcie, zarządzenie przyjęcia.
— vertrag *m* umowa o przysposobienie.
— erklärung *f* oświadczenie o przyjęciu.
— verzug *m* zwłoka w przyjęciu.
Annehmender *m* przysposobiający.
Annuitäten (Jahresraten) *pl* anuitety (raty roczne).
anonym *adj* bezimienny.
— es Werk dzieło bezimienne.
Anordnung *f* zarządzenie, ustanowienie.
— des Arrestes z. aresztu.
— der Vormundschaft z. opieki.

auf Anordnung na zarządzenie.

Anpreisen unzüchtiger Schriften *n* zachwalanie pism nierządnej treści.

anrechenbar *adj* policzalny.

Anrechnung *f* policzenie, zarachowanie.

— der erlittenen Untersuchungshaft p. przebytego aresztu śledczego.

in Anrechnung auf den Kaufpreis na poczet ceny kupna.

anreizen *v* podburzać, podszczuć.

Anreizung zum Klassenkampf podburzanie do walk klasowych.

— zum Zweikampf poduszczanie do pojedynku.

Ansatz *m* pozycja, umieszczenie, obliczenie.

— der Gebühren obliczenie należytości.

in Ansatz bringen *v* zarachować, obliczać.

Anschaffen *n* nabywanie.

Anschaffungspreis *m* cena nabycia.

Anschauung pogląd, zapatrywanie.

Anschlag *m* 1. przybicie; 2. zamach.

Anschließung *f* an die Berufung przyłączenie się do odwołania.

Anschluß *m* przyłączenie się.

— berufung *f* prz. się do odwołania, odwołanie przyłączne.

— als Nebenkläger przyłączenie się w charakterze oskarżyciela ubocznego.

Anschlußpfändung *f* zajęcie przyłączne; przyłączenie się do zajęcia.

— schrift *f* pismo o przyłączeniu się.

Anschuldigung *f* (falsche) obwinienie (fałszywe).

Anschwärzung *f* oczernianie, oszczerstwo.

ansehen als *v* uchodzić za, uważać za.

— als Verbrechen poczytywać za zbrodnię.

Ansehen *n* powaga.

in Ansehung auf w odnosieniu do, odnośnie do.

Ansichbringen von Sachen nabywać rzeczy.

Ansicht *f* zapatrywanie, pogląd, zdanie.

ansiedeln *v* osiedlić, osadzić.

Ansiedlung *f* osiedlanie, osada.

— sgesetz *n* ustawa o osadach (osiedleniu).

Anspruch *m* roszczenie.

— auf Herausgabe r. o wydanie.

— auf Schadensersatz r. o. wynagrodzenie szkody.

— sberechtigter *m* uprawniony do roszczenia.

— sverjährung *f* przedawnienie się roszczenia.

— sverzicht *m* zrzeczenie się roszczenia.

Anstalt *f* zakład, instytucja.

— des öffentlichen Rechts instytucja prawa publicznego.

Anstaltserziehung wychowanie zakładowe.

— vormund (-schaft) opiekun zakładowy (opieka z.).

Anstand *m* przyzwoitość, powaga.
— spflicht *f* obowiązek przyzwoitości.
anständige Begegnung *f* przyzwoite obchodzenie się ze sobą.
ansteckende Krankheit *f* choroba zakaźna.
an Stelle (s. Stelle).
anstellen *v* ustanowić, dać posadę.
Anstellung *f* ustanowienie, posada, mianowanie.
— auf Lebenszeit (staatliche) u. na całe życie (państwowe).
— auf Widerruf mianowanie na odwołanie.
— surkunde *f* akt (dokument) nominacyjny.
— vertrag *m* umowa o mianowanie (nominację).
anstiften *v* podżegać.
Anstifter *m* podżegacz.
Anstiftung *f* podżeganie.
— zu einer strafbaren Handlung podżeganie do przestępstwa.
anstrengen eine Klage wytoczyć skargę.
Anteil *m* udział.
— an der Gesellschaft u. przy spółce (w spółce).
— am Gesamtgut u. przy majątku łącznym.
— am Nachlaß u. w spadku.
— an den einzelnen Nachlaßgegenständen u. w poszczególnych przedmiotach spadku.
— sberechtigter m uprawniony do udziału.
— schein *m* świadectwo udziałowe.
Anteilsrecht *n* prawo udziałowe.
Antichrese *f* użytkowanie zastawu.
antik *adj* starożytny.
antizipiert *adj* uprzedzony, antycypowany.
Antrag *m* wniosek, oferta.
— auf Bestrafung w. o ukaranie.
— auf Eintragung im Grundbuch w. o. wpisanie do księgi wieczystej.
— auf Versäumnisurteil w. o wyrok zaoczny.
— auf Vertragsabschluß of. do zawarcia umowy.
Antragsberechtigter *m* uprawniony do wniosku.
— berechtigung (-befugnis) *f* uprawnienie do wniosku.
— delikt *n* przestępstwo ścigalne tylko na wniosek.
— frist *f* czasokres złożenia wniosku.
— gegner *m* przeciwnik wnioskodawcy.
— steller *m* wnioskodawca.
— stellung *f* podanie wniosku.
antreffen *v* spotkać, zastać.
Angetroffener *m* spotkany.
Antreten von Beweisen *n* przystąpienie do dowodu.
Antretung der Erbschaft *f* przyjęcie spadku.
Antwort *f* odpowiedź.
— spflicht *f* powinność odpowiadania.
anvertraut *adj* powierzony.
— e Sache *f* rzecz powierzona.
— er *m* osoba powierzona.
Anverwandter *m* krewny.
Anwachsung *f* przyrost.

Anwachsung eines Erbteils (Vermächtnisses) p. części spadkowej, (zapisu).
Anwalt *m* adwokat, rzecznik.
Anwaltsbestellung *f* ustanowienie adwokata.
— gebühr *f* należytość adwokacka.
— kammer *f* izba adwokatów (adwokacka).
— prozeß *m* proces adwokacki, proces obrońcy.
— zwang *m* przymus adw.
Anwaltschaft *f* adwokatura, palestra.
Anwärter *m* kandydat, oczekiwacz.
Anwartschaft *f* wyczekiwanie, kandydatura.
anweisen *v* przekazać.
Anweisender *m* przekazujący.
Anweisung *f* przekaz, wskazówka, wskazanie.
— auf Schuld przekaz na poczet długu.
— eines Vorgesetzten wskazówka przełożonego.
— sempfänger *m* odbierający przekaz.
Anwendbarkeit *f* eines Gesetzes stosowalność ustawy.
Anwendung *f* zastosowanie, dokładanie, użycie.
— eines Gesetzes zastosowanie ustawy.
— von Sorgfalt dokładanie (dołożenie) staranności.
— finden *v* zastosować się, mieć zastosowanie do.
anwesend *adj* obecny.
Anwesenheit *f* obecność.
Anzeige *f* doniesienie, uwiadomienie.
Anzeige eines Mangels zawiadomienie o wadzie.
— pflicht *f* obowiązek doniesienia, powinność deklarowania.
— wider besseres Wissen doniesienie wbrew lepszej wiedzy.
Aplikant *m* (Referendar) aplikant (referendarjusz).
Appellationsgericht *n* s. Oberlandesgericht sąd apelacyjny; ob. wyższy sąd krajowy.
— srat *m* radca (sędzia) sądu apelacyjnego.
Approbation *f* aprobacja, zatwierdzenie.
apriorisch *adj* aprioryczny, zawyrokowany z góry.
Äquivalenz *f* równoznaczność.
Arbeit *f* robota, praca.
— in Strafanstalten robota w zakładach karnych. (schriftliche Arbeiten unter Aufsicht (Klausuren) pisemne wypracowania (egzaminowe) pod ścisłym nadzorem.
arbeiten *v* robić, pracować.
Arbeiter *m* robotnik, pracownik.
— ausschuß *m* wydział robotników.
— rat *m* rada robotnicza.
— schutz *m* ochrona robotników.
— vereinigung *f* zrzeszenie pracowników(robotników).
Arbeitgeber *m* pracodawca.
— verband *m* związek pracodawców.
Arbeitnehmer *m* pracobiorca, pracownik.

Arbeitsbuch *n* książka robotnicza.
— dienstpflicht *f* obowiązek służby robotniczej.
— gericht *n* sąd pracy.
— gerichtsgesetz *n* ustawa o sądach pracy.
— haus *n* dom pracy.
— sinspektor *m* inspektor pracy.
— inspektorat *n* inspekcja pracy.
— karte *f* karta robotnicza.
— kraft *f* praca, siła robocza.
— lohn *m* płaca robotnicza.
— loser *m* bezrobotni.
— losenfond *m*, — gelder *pl* fundusz bezrobocia.
— losenversicherung *f* ubezpieczenie na wypadek bezrobocia.
— losenunterstützung *f* wsparcie dla bezrobotnych, zasiłek dla pozostających bez pracy.
— losigkeit bezrobocie.
— nachweis *m* poświadczenie zajęcia.
— niederlegung *f* złożenie (porzucenie) pracy.
— ordnung *f* regulamin pracy.
— raum *m* pomieszczenie pracy.
— richter *m* sędzia pracy.
— recht *n* prawo pracy.
— scheu *f* wstręt do pracy.
— schutz *m* ochrona pracy.
— schutzgesetz *n* ustawa o ochronie robotników.
— streitigkeit *f* spór (zatarg) pracy.
— stunde *f* godzina pracy.
Arbeitsteilung *f* podział pracy.
— verhältnis *n* stosunek pracy.
— vermittelungsgesetz *n* ustawa o pośrednictwie pracy.
— vertrag *m* umowa pracy, umowa o pracę.
— zeit *f* czas pracy.
— zwang *m* przymus pracy.
Archiv *n* archywum.
Ärgernis *n* zgorszenie.
— erregung *f* wywołanie zgorszenia.
Arglist *f* podstęp.
— ig *adj* podstępny.
— iges Verschweigen eines Ehehindernisses *n* podstępne zatajenie przeszkody do małżeństwa.
— ige Irreführung *f* podstępne wprowadzenie w błąd.
— ige Täuschung *f* p. zwiedzenie.
argumentum e contrario dowód z przeciwieństwa.
arm *adj* ubogi.
— e Partei *f* strona uboga.
Armenanwalt *m* adwokat, (rzecznik) ubogich.
— kasse *f* kasa ubogich.
— recht *n* prawo ubogich.
— rechtsanspruch *m* roszczenie o dozwolenie prawa ubogich.
— rechtsbewilligung *f* przyznanie (udzielenie) prawa ubogich.
— rechtsentziehung *f* cofnięcie prawa ubogich.
— rechtserlöschen *n* gaśnięcie pr. ub.
— rechtsgesuch *n* podanie o przyznanie prawa ub.

Armenrechtsverweigerung *f* odmówienie (przyznania) prawa ub.
— sache *f* sprawa ubogich.
— unterstützung *f* wsparcie dla ubogich.
— verband *m* związek (dla spraw) ubogich.
Armut *f* ubóstwo, niezamożność.
— szeugnis *n* świadectwo ubóstwa (niezamożności).
Arrende (pacht) *f* arenda, dzierżawa.
Arrest *m* areszt.
— anspruch *m* roszczenie aresztu.
— aufhebung *f* uchylenie aresztu.
— antrag m wniosek aresztu.
— beklagter *m* pozwany aresztowy.
— bestätigung *f* zatwierdzenie aresztu.
— befehl *m* nakaz aresztu.
— bruch *m* usuwanie z pod węzła urzędowego.
— erwirkung *f* uzyskanie aresztu.
— gericht *n* sąd aresztowy.
— grund *m* powód do aresztu.
— gesuch *n* wniosek o areszt.
— hypothek *f* hipoteka aresztowa.
— kläger *m* powód aresztowy.
— pfandrecht *n* prawo zastawu z aresztu.
— strafe *f* kara aresztowa, areszt.
— urteil *n* wyrok aresztowy.
— verfahren *n* postępowanie w sprawach aresztowych, post. aresztowe.
Arrestvollziehung (in ein Grundstück) wykonanie aresztu (na gruncie).
Arrestant *f* aresztowany.
Arrha *f* (Angeld) zadatek.
Art *f* rodzaj, sposób, jakość.
— und Güte (mittlere) jakość i dobroć (średnia).
— und Weise der Zwangsvollstreckung rodzaj i sposób wykonania (egzekucji).
— und Umfang rodzaj i zakres.
Artel (Genossenschaft) *f* spółdzielnia.
Arzt *n* lekarz.
ärztliches Berufsgeheimnis lekarska tajemnica zawodowa.
— Attest (Zeugnis) świadectwo lekarskie.
Asservat *n* przedmiot zachowany.
Asservation *f* zachowanie.
Assessor *m* asesor.
— examen *n* egzamin asesorski.
Assignation *f* asygnacja, przekaz.
Asyl *n* przytułek.
— recht *n* prawo azylu.
Aszendent *m* ascendent, (wstępny, krewny).
— entotschlag *m* zabójstwo ascendentów.
Atavismus *m* dziedziczność praszczurowa.
Attentat *n* zamach.
Attest *n* świadectwo, poświadczenie.
aufbewahren *v* zachować, przechować.
Aufbewahrung von Sachen *f* przechowanie rzeczy.

Aufenthalt *m* pobyt.
Aufenthaltsanweisung *f* przekazanie pobytu.
— beschränkung *f* ograniczenie pobytu.
— genehmigung pozwolenie pobytu.
— ort *m* miejsce pobytu.
— staat *m* państwo pobytu.
— unbekannter *m* pobyt niewiadomy.
auferlegen nakładać, nałożyć.
auferlegter Eid *m* przysięga nakazana (nakładana).
Auferlegung *f* nałożenie.
— des Eides nakazanie (nakładanie) przysięgi.
— der Kosten nałożenie kosztów.
— von Verpflichtungen n. zobowiązań.
auffälliges Mißverhältnis *n* rażący stosunek.
Auffindung von Urkunden *f* znalezienie dokumentów.
Aufforderung *f* wzywanie, wezwanie.
— zum Hochverrat w. do zdrady stanu.
— zur Begehung eines Verbrechens wz. do popełnienia zbrodni.
— zur Räumung einer Wohnung wz. do opuszczenia mieszkania.
Aufgabe *f*, **Aufgeben** *n* 1. poniechanie, wyzbycie się, odstąpienie; 2. zadanie.
— der Ausführung p. wykonania.
— des Besitzes wyzbycie się posiadania.
— des Zweikampfes odstąpienie od pojedynku.
Aufgabe einer Innung zadanie korporacji.
— eines Rechts poniechanie prawa.
— eines Rechtsgrundsatzes odstąpienie od zasady prawnej.
Aufgebot *n* wywołanie, zapowiedzi.
— bei Eheschließung zapowiedzi przy zawarciu małżeństwa.
— der Nachlaßgläubiger wywołanie wierzycieli spadku.
— einer Urkunde w. dokumentu.
Aufgebotsfrist *f* termin wywoławczy.
— gericht *n* sąd wywoławczy.
— verfahren *n* postępowanie wywoławcze.
aufheben (ein Urteil) *v* znieść, uchylić (wyrok), reasumować.
aufgetragenes Geschäft *n* sprawa poruczona.
Aufhebung *f* zniesienie, uchylenie.
— bestehender Vorschriften z. istniejących przepisów.
— des vollzogenen Arrestes uchylenie wykonania aresztu.
— der ehelichen Gemeinschaft zniesienie wspólności małżeńskiej.
— des Mietsverhältnisses z. stosunku najmu.
— der Kosten uchylenie kosztt.
— des Urteils u. wyroku.
— des Wohnsitzes opuszczenie (zwijanie) miejsca zamieszkania.

Aufhebung eines Vertrages zniesienie umowy.
— sklage *f* skarga o uchylenie.
— sgrund *m* powód do uchylenia (zniesienia).
Aufklärung *f* wyjaśnienie.
— spflicht des Richters obowiązek sędziego do wyjaśnienia.
— des Sachverhaltes wyjaśnienie stanu sprawy.
aufkommen für *v* odpowiadać za.
Aufkündigung *f* wypowiedzenie.
— e. Genossen w. wspólnika.
Auflage *f* zlecenie, (nałożenie zlecenia).
— bestimmung *f* oznaczenie zlecenia.
— im Testament zl. w testamencie.
— eines Werkes wydanie dzieła.
unter einer Auflage z nałożeniem zlecenia.
Auflassung *f* powzdanie (puszczenie) przewłaszczenie.
— eines Grundstücks powzd. gruntu.
— sverhandlung *f* rozprawa celem powzdania.
— svormerkung *f* ostrzeżenie powzdania.
A. = dingliche Einigung des Veräußerers u. Erwerbers vor dem Grundbuchamt p. = zgoda zbywającego i nabywcy wobec wydziału hipotecznego.
Auflauf *m* zbiegowisko.
auflösen *v* rozwiązać.
— de Bedingung *f* warunek rozwiązujący.
Auflösung *f* rozwiązanie.
— der Ehe r. małżeństwa.
— des Vereins (Gesellschaft) r. stowarzyszenia (spółki).
aufmerksam *adj* uważny.
— machen *v* zwracać uwagę.
Aufmerksamkeit *f* uwaga, zwracanie uwagi.
Aufnahme *f* przyjęcie, podjęcie.
— des Verfahrens (bei Unterbrechung) podjęcie postępowania (przerwanego).
— einer Anleihe zaciągnięcie pożyczki.
— eines Mitgliedes przyjęcie członka.
— eines Verzeichnisses sporządzenie spisu.
— gebühr *f* opłata przyjęcia, wpisowe.
— prüfung *f* egzamin wstępny.
— im Protokoll zapisanie w protokole.
aufnehmen *v* przyjąć, podjąć.
Aufnehmen *n* einer Urkunde pisanie dokumentu.
aufrechenbar *adj* ulegający potrąceniu, potrącalny.
aufrechnen *v* potrącać.
— der Teil *m* strona potrącająca.
Aufrechnung *f* potrącenie.
— einer Gegenforderung p. wierzytelności wzajemnej.
aufrechterhalten *v* utrzymać (w mocy).
Aufrechterhaltung *f* utrzymanie (w mocy).
— der Ehe (Ordnung) u. małżeństwa (porządku).
— eines Urteils u. w mocy wyroku.
Aufregung *f* poruszenie, wzburzenie.

Aufreizung *f* podburzenie.
Aufruf *m* wywołanie.
— der Sache (Parteien) w. sprawy (stron).
— vor dem Zuschlag w. przed przybiciem.
Aufruhr *m* rozruch.
— schaden *m* szkoda rozruchowa.
aufschiebende Bedingung *f* warunek zawieszający (wstrzymujący).
— Einrede ekscepcja zawieszająca.
— Wirkung des Einspruchs skutek zawieszający (wstrzymujący) sprzeciwu.
aufschieben *f* odroczyć.
Aufschrift *f* napis.
Aufschub *m* odwleczenie, odroczenie, spóżnienie.
— der Vollstreckung odroczenie wykonania.
Aufsicht *f* nadzór.
— samt *n* urząd nadzorczy.
— sbehörde *f* władza nadzorcza.
— sführung *f* sprawowanie nadzoru.
— sperson *f* osoba nadzorująca.
— spflicht *f* obowiązek nadzoru.
— srat *m* rada nadzorcza.
— srecht *n* prawo nadzorcze.
— srichter *m* sędzia nadzorujący, naczelnik sądu powiatowego.
— sweg droga nadzoru.
— über Tiere nadzór nad zwierzętami.
Aufstand *m* powstanie.
Aufständischer *m* powstaniec.
aufsteigende Linie *f* linja wstępna.
Aufstellen von gefährlichen Sachen *n* ustawianie rzeczy niebezpiecznych.
Aufstellung *f* ułożenie, zestawienie, opis.
— des Inventars (Bilans) ułożenie inwentarza (bilansu).
Aufsuchung *f* poszukiwanie, (od—) wyszukanie.
— und Wegschaffung poszukiwanie i zabranie.
— sanspruch (-recht) *m* prawo poszukiwania.
Auftrag *m* polecenie, poruczenie.
— der Zustellung zlecenie doręczenia.
— geber *m* dający polecenie, zleceniodawca, poruczający.
— nehmer *m* odbierający polecenie.
— srichter *m* sędzia wyznaczony.
— samt *n* urząd z polecenia.
auftragen *v* poruczać, polecać.
aufgetragenes Geschäft *n* sprawa poruczona.
Aufwand *m* wydatek, wkład, zbytek.
— ehelicher *m* wydatki małżeńskiego pożycia.
— übermäßiger zbytek nadmierny.
— sentschädigung *f* wynagrodzenie za wkłady.
Aufwendung *f* wkład, wydatek.
— en des Beauftragten, (des Geschäftsführers) wkłady odbierającego polecenia, (prowadzącego sprawy).

Aufwendungen machen *v* poczynić wkłady (nakłady).
Aufwertung *f* waloryzacja, przerachowanie.
— von Ansprüchen w. roszczeń.
— sbetrag *m* kwota wynikła z przerachowania.
— sabkommen *n* układ waloryzacyjny.
— sgericht *n* (-stelle) *f* sąd waloryzacyjny.
— sgesetz *n* ustawa waloryzacyjna.
— sschlußgesetz ustawa o zamknięciu hipotek waloryzacyjnych.
— sverordnung rozporządzenie waloryzacyjne.
Aufwiegelung *f* podburzanie.
Aufzeichnung *f* zanotowanie, spisanie.
Aufzug (öffentlicher) *m* pochód (publiczny).
Augenschein *m* oględziny, naoczność.
— sbeweis *m* dowód z oględzin.
— seinnahme *f* podjęcie oględzin.
Augenzeuge *m* świadek oczywisty.
Auktion *f* przetarg.
Auktionator *m* prowadzący przetarg.
Auktor *m* auktor.
Ausantwortung *f* wydanie.
ausbedingen *v* zastrzegać, zastrzec.
Ausbesserung *f* (von Gebäuden) naprawa budynków.
Ausbeute *f* korzyści, zysk.
— n *v* wyzyskać, wydobywać, eksploatować.
Ausbeutung *f* wyzyskiwanie, eksploatacja.
— des unsittlichen Erwerbes w. zarobku niemoralnego.
— der Notlage w. ciężkiego położenia.
— von Mineralien (z)dobywanie minerałów.
Ausbietung *f* wywołanie, sprzedaż publiczna, przetarg.
Ausbildung *f* wykształcenie.
ausbleiben *v* niestawić się.
Ausbleiben *n* (der Partei) niestawienie się, niestawiennictwo strony.
Ausbruch *m* wybuch.
— von Gefangenen wyłamanie się więźniów.
Ausdehnung *f* rozszerzanie, wymiar, zakres.
— der Voruntersuchung r. śledztwa wstępnego.
Ausdruck *m* wyraz.
ausdrücklich *adj* wyraźny.
— e Erklärung *f* wyraźne oświadczenie.
— s Verlangen *n* w. żądanie.
Auseinandersetzung *f* rozliczenie się, rozdział.
— der Gesellschafter, Erben rozliczenie się wspólników, spadkobierców.
— des Vaters mit dem Kinde über das Vermögen podział majątku między ojcem i dzieckiem.
— svertrag *m* umowa o rozdział.
Auseinandersprengung *f* einer Versammlung rozbicie zgromadzenia.
Ausfall *m* 1. wynik; 2 ubytek, niedobór.

ausfertigen *v* wypisywać, wygotować, sporządzać.
Ausfertigung *f* wypis, wygotowanie, sporządzenie (oryginał).
— eines Beschlusses, Urteils wypis uchwały, wyroku.
Ausfuhr *f* wywóz.
— prämie *f* premja wywozowa.
— verbot *n* zakaz wywozu.
— zoll *m* cło wywozowe.
ausführen *v* 1. wykonać; 2. wywozić.
Ausführung *f* wykonanie.
Ausführungsanzeige *f* zawiadomienie o wykonaniu.
— bestimmung *f* przepis wykonawczy.
— gesetz *n* ustawa wykonawcza.
— handlung *f* działanie (czynność) wykonawcze(a).
— zwang (eines Patents) *m* przymus wykonania (patentu).
Ausfüllung *f* eines Blanketts wypełnienie blankietu.
Ausgabe *f* 1. wydanie, emisja; 2. rozchód.
— buch *n* księga rozchodów.
— kurs *m* kurs wypuszczenia (emisyjny).
— preis *m* cena emisyjna.
— von Aktien wypuszczenie akcyj, emisja akcyj.
Ausgang *m* tötlicher wynik śmiertelny.
Ausgedinge *n* wymiar, wymowa.
ausgefertigt *adj* wygotowano.
Ausgleich *m* (Ausgleichung) wyrównanie.
— sgesetz *n* ustawa ugodowa.
Ausgleichungspflicht *f* der Pflichtteilsberechtigten obowiązek wyrównania uprawnionych do zachowku.
Ausgraben einer Leiche *n* odgrzebanie zwłok.
Aushändigung *f* wręczenie, wydanie, oddanie.
— einer Urkunde wręczenie dokumentu.
Aushang *m* wywieszenie.
Aushilfe *f* (vorübergehende) wyręczenie (tymczasowe).
Aushilfskläger (Nebenkläger) oskarżyciel posiłkowy.
Auskunft *f* wywiad, wiadomość, wyjaśnienie.
Auskunftseinholung *f* zaciągnięcie wywiadu.
— erteilung *f* udzielenie wiadomości (wyjaśnienia).
— pflicht des Geschäftsführers obowiązek wyjaśnienia prowadzącego sprawy.
— unrichtige wyjaśnienie niesłuszne.
Ausladung *f* wyładowanie.
Auslagen *pl* wydatki.
— bare des Rechtsanwalts wydatki w gotówce adwokata.
— erstattung *f* zwrot wydatków.
— vorschuß *m* zaliczka na wydatki.
Ausland *n* zagranica.
Ausländer *m* obcokrajowiec, cudzoziemiec.
— kontrolle *f* ewidencja (kontrola) cudzoziemców.
ausländisches Recht *n* prawo zagraniczne.
— Urteil *n* wyrok zagraniczny.

Auslassung *f* im Tatbestand opuszczenie w stanu faktycznym.
Auslegung *f* wykładnia, tłumaczenie, interpretowanie.
— der Urliste wyłożenie listy pierwotnej.
— von Gesetzen, Verträgen tłumaczenie ustaw, umów.
— nach Treu und Glauben tł. jak to wymaga uczciwość i zaufanie.
— sregel *f* reguła (zasada) tłumaczenia.
Auslieferung *f* wydanie, wydawanie, ekstradycja.
— des Gutes w. towaru.
— svertrag *m* umowa o wydanie, traktat ekstradycyjny.
Auslobender *m* obiecujący.
Auslobung *f* Ausschreibung *f* obietnica, oferta publiczna.
Auslöschen des Brandes vor Entdeckung *n* ugaszenie pożaru przed odkryciem.
Auslosung *f* der Geschworenen wylosowanie przysięgłych.
— srecht *n* prawo uczęstniczenia w losowaniu.
Ausmaß *n* wymiar.
Ausnahme *f* wyjątek.
— bestimmung *f* postanowienie wyjątkowe.
— gericht *n* sąd wyjątkowy.
— gesetz *n* ustawa wyjątkowa.
— tarif *m* taryfa wyjątkowa.
— zustand *m* stan wyjątkowy.
Ausnehmen *n* von Eiern oder Jungen von Vögeln wybieranie jaj i piskląt ptaków.
Ausnutzen *n* wyzysk, wyzyskanie.
Ausrede *f* zamowa, wymówka.
ausreichender Beweis *m* dowód dostateczny.
Ausrottung *f* wytępienie.
Ausrufung *f* (von Druckschriften) odwołanie (ogłoszenie) (druków).
Ausrüstung *f* zaopatrzenie.
Aussage *f* zeznanie, świadczenie.
— erpressung *f* wymuszenie zeznań.
— verweigerung *f* odmówienie zeznań.
Ausscheiden *v* wystąpić *v*.
— *n* eines Gesellschafters aus der Gesellschaft wystąpienie wspólnika ze spółki.
Ausscheidender *m* występujący.
Ausscheidung *f* wyłączenie.
ausschlagen *v* wyrzec, wyrzekać się.
ausschlaggebende Stimme *f* głos decydujący (przeważający).
Ausschlagung *f* wyrzeczenie się.
— der Erbschaft w. s. spadku.
— sfrist *f* czasokres do wyrzeczenia się.
— srecht *n* prawo wyrzeczenia się.
— von Scheiben wytłóczenie szyb.
ausschließende Einrede *f* ekscepcja wykluczająca.
ausschließlicher Gerichtsstand *m* podsądność wyłączna.
— e Zuständigkeit *f* wyłączna właściwość sądu.

Ausschließung *f* wykluczenie, wyłączenie.
— des Richters wykl. sędziego.
— der Verjährung wykl. przedawnienia.
— eines Rechts wykl. prawa.
— srecht *n* prawo wykluczenia (wyłączenia).
Ausschließlichkeit *f* wykluczalność.
Ausschluß *m* wykluczenie, prekluzja.
— der Öffentlichkeit w. jawności (publiczności).
— der Rechtswidrigkeit w. bezprawności.
— frist *f* termin prekluzyjny, (zawity), czasokres wykluczający.
— urteil *n* wyrok wykluczający.
Ausschreibung *f* rozpisywanie.
Ausschuß *m* wydział.
Außenstände *pl* wierzytelności, należytości.
Außenhandel *m* handel zagraniczny.
Außenminister *m* minister (dla) spraw zagranicznych.
außerdienstliches Verhalten *n* zachowanie się pozasłużbowe.
außerehelicher Beischlaf *m* spółkowanie (cielesne) pozamałżeńskie.
außergerichtlicher Vergleich m ugoda pozasądowa.
außerkraftsetzen *v* uchylić, znieść.
außerkrafttreten *v* tracić moc obowiązującą, przestać obowiązywać.
Außerkurssetzung *f* wycofanie z obiegu, zawieszenie w obiegu.
äußerlich *adj* zewnętrzny.
äußern sich *v* oświadczyć się.
Äußerung *f* wyrażenie, oświadczenie.
außerordentliche Kündigung *f* wypowiedzenie nadzwyczajne.
— s Rechtsmittel *n* nadzwyczajny środek odwoławczy.
Außerverfolgungsetzung *f* zwolnienie od ścigania.
außervertragliche Verpflichtung *f* zobowiązanie bez umowy (pozakontraktowy).
Aussetzung *f* 1. zawieszenie, odroczenie; 2. porzucenie.
— der Beeidigung odłożenie zaprzysiężenia.
— der Beschlußfassung odroczenie powzięcia uchwały.
— des Verfahrens zawieszenie (wstrzymanie) postępowania.
— der Verhandlung zawieszenie rozprawy.
— der Hauptverhandlung odroczenie rozprawy głównej.
— des Aufgebotsverfahrens wstrzymanie postępowania wywoławczego.
— einer Person in hilfsloser Lage porzucenie osoby w bezradnym stanie.
Aussicht *f* widok.
aussichtslos erscheinen *v* przedstawiać się jako pozbawione widoków powodzenia.

Aussichtslosigkeit *f* der Rechtsverfolgung (Verteidigung) dochodzenie (obrona) prawne pozbawione widoków powodzenia.
aussöhnen *v* (sich) pojednać (się).
Aussöhnung *f* (Ehegatten) pojednanie się (małżonków), koncyljacja.
Aussonderung *f* wyłączenie, wydzielenie.
— im Konkurs wyłączenie w konkursie.
— sanspruch *m* (recht) roszczenie (prawo) o wyłączenie.
— sberechtigter *m* uprawniony do wyłączenia.
— sklage *f* skarga o wyłączenie.
Aussperrung von Arbeitern (Lokaut) rozpuszczenie robotników (lokaut), wykluczenie robotników.
Ausspielung *f* wygranie, rozegrane.
Ausspielvertrag *m* umowa o rozegranie.
aussprechen im Urteil *v* orzec (wyrokiem) w wyroku.
Ausspruch *m* orzeczenie.
Ausstattender *m* dający wyposażenie.
Ausstattung *f* (Aussteuer) wyposażenie (wyprawa).
— des Kindes wyposażenie dziecka.
— spflicht *f* obowiązek wyposażenia.
Aussteller *m* wystawca, wystawiciel.
Aussteller eines Wechsels wystawca wekslu, weksłodawca.
Ausstellung *f* wystawa, wystawienie.
— von Schriften (e. Wechsels) wystawienie pism (wekslu).
— stag *m* dzień wystawienia.
Aussteuer *f* (Mitgift) wyprawa (posag).
— anspruch der Tochter roszczenie córki o wyprawę.
— kasse *f* kasa posagowa.
— versicherung *f* ubezpieczenie posagowe.
Ausstreichung *f* wykreślenie.
Austausch *m* wymiana.
Austrag *m* decyzja, wyrok.
— der Sache zakończenie sprawy.
Austrägelgericht *n* sąd rozjemczy.
austreten *v* wystąpić.
Austritt *m* wystąpienie.
— aus dem Verein w. z stowarzyszenia.
— aus der Kirche w. z kościoła, porzucenie kościoła.
— serklärung *f* oświadczenie wystąpienia.
Ausübung *f* wykonywanie, sprawowanie.
— der Grunddienstbarkeit wyk. służebności.
— der Vormundschaft sprawowanie opieki.
— der Strafgewalt sp. władzy karania.
— des Rechtes wykonywanie prawa.
Ausverkauf *m* wysprzedaż.
Auswahl *f* wybór, wybieranie.
Auswanderer *m* wychodźca, emigrant.

Auswanderung *f* wychodźtwo, emigracja.
— **sgesetz** *n* ustawa o wychodźtwie (emigracyjna).
auswärtig *adj* zamiejscowy, zewnętrzny.
— **es Amt** *n* urząd dla spraw zagranicznych.
Ausweis *m* wykaz, dowód, legitymacja.
— **karte** *f* karta legitymacyjna.
ausweisen *v* 1. wydalić, wygnać; 2. wylegitymować.
Ausweisung *f* wydalenie, wygnanie.
— **aus dem Sitzungssaal** w. z sali posiedzeń.
— **eines Ausländers** w. obcokrajowca.
— **sbefehl** *m* nakaz wydalający (wydalenia).
Auszahlung *f* wypłata, wypłacenie.
Auszeichnung *f* oznaczenie.
ausziehen *v* wyprowadzić się.
Auszug *n* 1. wyciąg; 2. wyprowadzenie się.
— **aus den Akten, dem Grundbuch** wyciąg z akt, z księgi wieczystej.
— **sleistung** *f* wymiar świadczenia.
— **svertrag** *m* umowa o wymiar (dożywotni)
authentische Interpretation *f* interpretacja autentyczna (istotna).
Automobil *n* samochód, auto.
autonom *adj* samorządowy.
— **e Gesetzgebung** *f* ustawodawstwo samorządowe.
Autonomie *f* autonomja, samorząd.
Autorität *f* autorytet.
Autor *m* autor, twórca.
— **recht** *n* prawo autorskie (własności literackiej).
Aval (Wechselbürgschaft) awal, poręka wekslowa.
Avis uwiadomienie.
avista za okazaniem.

B

Bagage *f* pakunek, bagaż.
Bagatellsache *f* sprawa drobiaskowa (bagatelna), bagatela.
Bahn *f* kolej.
— **betrieb** *m* ruch kolejowy.
— **einheit** *f* (körper) *m* inwentarz kolejowy.
— **grundbuch** *n* księga wieczysta kolejowa.
— **unternehmen** *n* przedsiębiorstwo kolejowe.
Baisse *f* zniżka.
— **tendenz** *f* tendencja zniżkowa.
Balkenrecht *n* prawo belkowe.
Band *n* 1. tom; 2. węzeł.
Bande *f* banda, szajka.
— **ndiebstahl** *m* kradzież kilka osób (szajki).
Bank *f* bank.
— **betrieb** *m* przedsiębiorstwo bankowe.
— **bürgschaft** *f* poręczenie bankowe.
— **guthaben** *n* należytość bankowa.
— **haus** dom bankowy.
Bankerott *m* betrügerischer bankructwo oszukańcze.

Bankerott einfacher b. zwyczajne.
Bankgiro *n* żyro bankowe.
Bankier *m* bankier, bankowca.
— geschäft *n* czynność bankierska.
Banknote *m* banknot.
Banknotenfälschung *f* fałszowanie banknotów.
— umlauf *m* obieg banknotów.
Bann, Bannspruch *m* banicja, klątwa.
— gerechtigkeit *f* (recht) prawo zakazowe (służebności ogólnej).
Bargeld *n* Barschaft *f* gotówka, gotowizna.
Barlöhnung *f* płaca w gotówce.
— system *n* system kasowy.
Barzahlung *f* opłata gotówką, wpłacenie w gotowiznie.
bare Auslagen *pl* wydatki w gotówce (gotówkowe).
Barett *n* biret.
Bau *m* budowa.
— amt *n* urząd budowniczy (budowlany), urz. budownictwa.
— handwerkervormerkung *f* ostrzeżenie dla rzemieślników budowlanych.
— grundstück *n* grunt budowlany.
— konsens *m* (genehmigung) konsens budowlany.
— kunst *f* sztuka budowlana.
— polizei *f* policja budowlana.
— polizeirecht *n* prawo policyjno-budowlane.
— unternehmer przedsiębiorca budowlany, budowniczy.
Bauwerk *n* budowla, budynek.
in Bausch und Bogen ryczałtowo.
beabsichtigen *v* zamierzać, mieć zamiar.
Beachtung *f* uwaga.
Beamter *m* urzędnik.
Beamtenbegriff *m* pojęcie urzędnika.
— bestechung (aktive) przekupstwo urzędnika.
— bestechung (passive) przedajność urzędnika.
— haftung *f* odpowiedzialność urzędnika.
— pflegschaft *f* kuratela nad urzędnikiem.
— recht *v* prawo urzędnicze.
— stand *m* stan urzędniczy (urzędników).
beanspruchen *v* wymagać.
beanstanden reklamować, zakwestjonować.
Beanstandung *f* reklamacja, zakwestjonowanie.
beantragen *v* wniosek stawiać, wnieść (wnosić).
Beantwortung *f* odpowiedź, odpowiadanie.
— der Berufung o. na odwołanie.
Beaufsichtigung *f* dozorowanie, nadzór.
Beauftragter *m* odbierający polecenie.
— für Gnadensachen wyznaczony (sędzia) dla spraw ułaskawienia.
— Richter *m* sędzia wyznaczony.
Bebauungsplan *m* plan zabudowania.
Bedachter *m* obdarowany, obdzielony.

Bedarf *m* potrzeba, zapotrzebowanie.
— sgegenstand *m* artykuł codziennej potrzeby.
bedenken *v* 1. rozważyć, zastanowić się; 2. obdzielić.
Bedenken *n* 1. zastanowienie; 2. wątpliwość; 3. obdzielenie.
Bedenkzeit *f* czas do namysłu.
bedeutend *adj* znaczny.
— e Entfernung *f* znaczna odległość.
Bedeutung *f* znaczenie, doniosłość.
bedienen sich *v* posługiwać się.
bedingen *v* (s. bedungen *adj*) zastrzeć, zastrzegać.
bedingter Arrest *m* areszt warunkowy.
— s Endurteil *n* warunkowy wyrok końcowy.
— e Strafaussetzung warunkowe zawieszenie kary.
— r Straferlaß *m* warunkowe darowanie kary.
— e Wirksamkeit *f* skuteczność zastrzeżona, skutek warunkowy.
Bedingung *f* (auflösende, aufschiebende) warunek (rozwiązujący, zawieszający).
— der Strafbarkeit warunek ukarania (karalności).
— stheorie *f* teorja warunkowa (o warunkach).
bedroht *adj* zagrożony.
Bedrohung *f* zagrożenie, groźba.
— mit einer strafbaren Handlung z. zbrodnią, groźba spełnienia przestępstwa.
Bedrückung *f* gnębienie, dręczenie.
bedungene Ware *f* towar umówiony.
— r Vorteil *m* korzyść zastrzeżona.
Bedürfnis *n* potrzeba, zapotrzebowanie.
— frage *f* pytanie o potrzebie (co do potrzeby).
bedürftig *adj* cierpiący niedostatek.
Bedürftigkeit *f* niedostatek.
beeiden *n* zaprzysięgać.
beeidete Aussage *f* zeznanie zaprzysiężone.
Beeidigung *f* zaprzysiężenie, zaprzysięganie.
— der Zeugen z. świadków.
beeinflussen *v* wpływać na.
beeinträchtigen naruszać, krzywdzić.
beeinträchtigt werden *v* doznać uszczerbku.
Beeinträchtigung *f* uchybienie, naruszenie, uszczerbek.
— des Eigentums uszczuplenie własności.
— eines Rechts naruszenie prawa.
Beendigung *f* ukończenie, zakończenie, ustanie.
— der Vormundschaft zakończenie opieki.
— der elterlichen Gewalt ustanie władzy rodzicielskiej.
beerben (erben) *v* wziąć spadek po kim, odziedziczyć.
beerbte Ehe małżeństwo z spadkobiercami.
Beerdigung *f* pochowanie, grzebanie.
— (heimliche, vorzeitige) (potajemne, przedwczesne).
— skosten *pl* koszta pochowania (pogrzebu).

Befähigung *f* uzdolnienie.
— zum Richteramt u. do piastowania urzędu sędziowskiego.
— snachweis *m* dowód uzdolnienia.
— szeugnis *n* świadectwo u.
Befangenheit *f* stronniczość, uprzedzenie.
(Besorgnis der Befangenheit obawa stronniczości).
befangener Richter *m* sędzia stronniczy.
Befehl *n* rozkaz, nakaz.
— shaber *m* dowódca.
Befolgung *f* e. Rates *f* posłuchanie rady.
— von Prozeßvorschriften zachowanie przepisów procesowych.
Beförderung *f* 1. przewóz, przewożenie; 2. awansowanie.
— sbedingung *f* warunek przewozowy.
— smittel *n* środek przewozowy.
— svertrag *m* umowa o przewóz.
— von Gütern przewożenie towarów.
befrachten *v* naładować.
Befrachter *m* ładownik, najemca.
Befrachtung *f* (ob)ładowanie.
Befragung *f* der Parteien (wy)pytanie stron (zapytanie).
befreiende Wirkung *f* skutek zwalniający.
befreit *adj* zwolniony, uwolniony.
— e Vormundschaft *f* ulgi w opiece (opieka zwolniona).
Befreiung *f* zwolnienie, uwolnienie.
— sanspruch *m* roszczenie o zwolnienie.
— srecht des Bürgen prawo żądania zwolnienia poręczyciela.
— vom Ehehindernis zwolnienie od przeszkody małżeńskiej.
— von der Haftpflicht zw. od odpowiedzialności.
— von den Kosten uwolnienie od kosztów.
— von einer Verbindlichkeit zwolnienie od zobowiązania.
— von der väterlichen Gewalt wypuszczenie z władzy ojcowskiej.
— wegen Unmöglichwerden der Leistung zwolnienie o ile świadczenie stanie się niemożliwem.
befreundet *adj* zaprzyjaźniony.
befriedetes Besitztum *n* posiadłość ogrodzona.
Befriedigung *f* zaspokojenie.
— aus dem Grundstück zasp. z gruntu.
— sberechtigter *m* uprawniony do zaspokojenia.
— des Gläubigers z. wierzyciela.
— der Sinneslust dogodzenie chuciom cielesnym.
— srecht (Lösungsrecht) *n* prawo zaspokojenia (prawo wykupu).
Befristung *f* wyznaczenie czasokresu.
Befruchtung *f* zapłodnienie.
befugt *adj* upoważniony, mocen.

Befugnis *f* upoważnienie.
— gesetzgebung *f* ustawodawstwo upoważniające.
— zur Verfolgung von Beleidigungen u. do ścigania zniewagi.
Befund *m* wywód oględzin.
— s Attest *n* świadectwo oględzin.
Befürwortung *f* przemawienie, wsparcie.
Begebungsvertrag *m* umowa o wręczanie, umowa o danie i wzięcie.
begehen *v* popełnić.
— eine Handlung *v* dopuszczać się czynu.
Begehren *n* żądanie, domaganie.
Begehung *f* (eines Verbrechens) popełnienie (zbrodni).
— szeit (ort) *f* czas (miejsce) popełnienia.
Begierde *f* pragnienie, chęć, chuć
Beginn *f* początek, rozpoczęcie, wszczęcie.
— der Frist p. czasokresu.
— der Verhandlung rozpoczęcie rozprawy.
— der Zwangsvollstreckung początek egzekucji.
beglaubigte Abschrift *f* odpis uwierzytelniony.
Beglaubigung *f* uwierzytelnienie.
Begleiter *m* towarzysz.
Begleitpapier *n* (schreiben) papier (list) przewodni.
Begnadigung *f* ułaskawienie.
— sgesuch *n* prośba o ułaskawienie.
— srecht *n* prawo ułaskawienia.

Begräbnis *n* pogrzeb.
— kosten *pl* koszta pogrzebu.
begreifen *v* pojmować, pojąć.
Begrenzung *f* odgraniczenie.
Begriff *m* pojęcie.
— sbestimmung *f* określenie pojęcia, definicja.
— svermögen *n* zdolność pojmowania.
begründen *v* 1. uzasadnić; 2. założyć, ufundować.
begründet auf *adj* oparty na (uzasadniony).
— e Revision *f* rewizja uzasadniona.
Begründer *m* założyciel, fundator.
Begründung *f* uzasadnienie.
— der Berufung u. odwołania.
— eines Schuldverhältnisses ustanowienie zobowiązania.
Begünstiger *m* poplecznik.
Begünstigung *f* poplecznictwo, faworyzowanie.
— des Täters popl. sprawcy.
— eines Gläubigers faworyzowanie wierzyciela.
Begutachtung *f* (schriftliche) wydanie opinji (na piśmie).
— wiederholte w. o. ponowne.
behaftet sein mit Fehlern *v* posiadać wady.
behalten *v* zatrzym(yw)ać, zachowywać.
Behältnis *n* schowek.
Behändigungsschein *m* dowód wręczenia.
Behandlung *f* obejście się, traktowanie.
— boshafte, grausame okrutne, złośliwe obchodzenie się.
— sart (weise) *f* sposób traktowania.

Behauptung *f* twierdzenie.
— erdichteter und unwahrer Tatsachen t. zmyślonych i nieprawdziwych faktów.
— slast *f* ciężar (obowiązek) twierdzenia.
Beherbergung *f* przyjmowanie w gospodę.
— svertrag *m* umowa o przyjęciu w gościnę (umieszczenia).
Beherrscher *m* władca.
Behinderung *f* przeszkodzenie, przeszkoda.
Behörde *f* władza, urząd, zwierzchność.
behördlich *adj* urzędowy, oficjalny.
Beiakten *pl* akta dodatkowe.
Beiblatt *n* karta dodatkowa, przydłużek.
Beibringung *f* przedłożenie.
— von Gift zadanie trucizny.
Beichtgeheimnis *n* tajemnica spowiedzi.
beide *pl* oboje.
— Ehegatten *pl* oboje małżonkowie.
— rseitiges Gehör *n* obustronne przesłuchanie.
— rseitiger Vertrag *m* umowa obustronna.
Beigeordneter *m* przydzielony.
beifügen *v* dołączać.
Beihilfe *f* 1. zu einer strafbaren Handlung pomocnictwo do przestępstwa; 2. zapomoga.
Beilage *f* załączenie, załącznik, dodatek.
Beilegung eines Streites *f* ugodzenie sporu.
Beiname *m* przydomek.
Beiordnung *f* przydanie, przydzielenie.
— eines Rechtsanwaltes p. adwokata.
Beirat *m* rada przyboczna.
Beischlaf *m* (Beiwohnung) obcowanie cielesne (płciowe), spółkowanie.
— ausüben *v* spółkować, obcować cielesnie.
— außerehelicher spółkowanie pozamałżeńskie.
— gestatten *v* zezwolić na cielesne obcowanie.
Beischreibung *f* dopisanie, (wpis).
Beiseiteschaffen *n* usuwać (na bok), usunąć.
Beisitzer *m* ławnik, asesor.
Beispiel *n* przykład.
Beistand *m* 1. poparcie; 2. doradca, asystujący.
— bestellen *v* przydać doradcę.
— der Mutter doradca matki.
— leisten *v* udzielać poparcie.
— schaft *f* doradztwo.
Beitrag *m* wkładka, zasiłek.
— smonat *m* miesiąc składkowy.
— spflicht *f* obowiązek do składania, o. wpłacenia wkładek.
beitragen zu *v* przyczyniać się do *v*.
Beitreibbarkeit *f* ściągalność.
Beitreibung *f* (von Geldforderungen) ściąganie (wierzytelności pieniężnych), rekwizycja.
— sliste *f* wykaz ściągania.
— sverfahren *n* postępowanie egzekucyjne, p. w celu ściągania.

Beitretender *m* przystępujący, przyłączający się.
Beitritt *m* przystąpienie, przyłączenie się, akcesja.
— des Nebenintervenienten przyst. interwenjenta ubocznego.
— serklärung *f* (infolge Streitverkündigung) oświadczenie o przystąpieniu (wskutek zapowiedzenia sporu).
— srecht *n* prawo przystąpienia.
Beiwohnung *f* (Beischlaf) 1. obecność; 2. spółkowanie.
— gestatten *v* zezwolić na obcowanie cielesne.
Bekämpfung *f* von Geschlechtskrankheiten zwalczanie chorób płciowych.
bekannte Tatsache *f* fakt znany (wiadomy).
bekannt machen *v* oznajmiać.
Bekanntmachung *f* obwieszczenie, ogłoszenie.
— von gerichtlichen Entscheidungen oznajmienie rostrzygnięć sądowych.
— von Strafurteilen ogłoszenie wyroków karnych.
— der Urteilsbegründung o. uzasadnienia wyroku.
Bekanntschaft *f* znajomość.
Bekanntwerden *n* ujawienie się.
Bekenntnis *n* wyznanie.
— freiheit *f* wolność wyznaniowa (wyznania).
Bekenner *m* wyznawca.
beklagte Partei *f* strona pozwana.
Beklagter *m* pozwany.
Bekleidungsgegenstand *m* ubranie, odzienie.
Bekleidung öffentlicher Ämter piastowanie urzędów publicznych.
Beköstigung *f* potrawy i napoje.
Bekräftigung *f* stwierdzenie, poparcie.
— seid *m* przysięga stwierdzająca.
Belang *m* (Bedürfnis) potrzeba, zapotrzebowanie.
belangen gerichtlich *v* pozwać do sądu.
Belassung *f* pozostawienie.
belasten *v* obciążać.
belastet *adj* obciążony.
belastende Umstände *pl* okoliczności obciążające.
Belästigung *f* naprzykrzanie, nagabywanie.
Belastung *f* (eines Grundstücks) obciążenie (gruntu).
— szeuge *m* świadek dowodowy (przemawiając przeciw), ś. obciążający.
Belege *pl* dowody.
Belegblatt *n* wkładka zastępcza.
belegene Sache (res sita) *f* rzecz położona.
Belehnung *f* nadanie w lenno, inwestytura.
Belehrung *f* pouczanie.
— spflicht *f* obowiązek pouczania.
— über Rechtsmittel pouczanie o środkach odwoławczych.
— über das Zeugnisverweigerungsrecht p. o prawie odmówienia zeznania.
beleidigen *v* znieważyć, obrażać.

beleidigende Äußerung *f* oświadczenie znieważające.
Beleidiger *m* znieważający, obrażający.
Beleidigung *f* zniewaga, obraza, znieważenie.
Beleidigter *m* znieważony.
Beleihung *f* obciążenie pożyczką.
Beleuchtungsmittel *pl* środki do oświetlenia.
Belieben *n* (freies) upodobanie (swobodne).
Belobung *f* pochwała.
Belohnung *f* nagroda.
bemächtigen *v* sich eines Menschen owładać się człowiekiem.
bemalen *v* pomalować.
bemängeln *v* wytykać wady.
Bemannung *f* (eines Schiffes) obsadzenie (służba) okrętu.
Bemerkung *f* uwaga, ocenienie.
Bemessung *f* der Miete wymiar (wymierzenie) czynszu najmu (komornego).
— der Strafe w. kary.
Bemühung *f*, Bemühen *n* staranie, zabieganie *n*.
benachbarter Ort *m* miejsce sąsiednie.
Benachrichtigung *f* zawiadomienie, uwiadomienie, doniesienie.
— des Antragstellers z. wnioskodawcy.
— der Parteien uwiadomienie stron.
Benachteiligung *f* pokrzywdzenie, poszkodowanie.
— der Gläubiger pokrz. wierzyciela.
— sabsicht *f* zamiar pokrzywdzenia.
Benefizialerbe *m* spadkobierca zużywający dobrodziejstwa inwentarza, sp. beneficjalny.
Benehmen *n* postępowanie, obejście.
Benennung *f* wyznaczenie, wymienienie.
— des mittelbaren Besitzers wym. pośredniego posiadacza.
— des Vormundes wyznaczenie opiekuna.
— von Zeugen wymienienie świadków.
Benutzung *f* używanie *n*.
— eines Pfandes użytkowanie zastawu.
— srecht *n* prawo używania.
Beobachtung *f* pilnowanie, obserwacja.
— der Form zachowanie formy.
— der Sorgfalt dołożenie staranności.
Bequemlichkeit *f* wygoda *f*.
beratende Stimme *f* głos doradczy *m*.
Berater *m* doradca *m*.
Beratung *f* narada, obrada.
— ssaal *m* sala obradowa (obrad).
Beraubung *f* zrabowanie.
Berechnung *f* obliczenie, policzenie, obrachunek.
— der Fristen obl. czasokresów.
— des Streitwertes (der Kosten) obl. wartości spornej (kosztów).
berechtigt *adj* (zur Ausstellung von Wechseln) uprawniony (do wystawienia weksli).

berechtigte Interessen *pl* uprawnione interesy.

Berechtigung *f* uprawnienie.

— sschein *m* świadectwo uprawnienia.

Bereich *m* obręb.

— des Gerichts okręg sądu.

Bereicherung *f* wzbogacenie, zbogacenie.

— der Konkursmasse w. masy upadłościowej.

— sanspruch *n* (klage) *f* roszczenie (skarga) o wzbogacenie.

— ungerechtfertigte wzbogacenie niesłuszne.

bereit *adj* gotowy, przygotowany.

Bereitwilligkeit *f* gotowość.

Bergakten *pl* akta górnicze.

— amt *n* urząd górniczy.

— assessor *m* asesor g.

— bau *m* górnictwo.

— bauberechtigung *f* prawo eksploatacji górniczej.

— hauptmann *m* starosta górniczy.

— rat *m* radca górniczy.

— recht *n* prawo górnicze.

— richter *m* sędzia górniczy.

— werk kopalnia.

— werksgesellschaft *f* spółka górnicza (kopalniana).

— werksgrundbuch *n* księga wieczysta górnicza.

— werksunternehmer *m* przedsiębiorca górniczy.

Bergelohn *m* wynagrodzenie (płaca) za schronienie.

Bergung *f* aus Seenot schronienie w wypadku morskim.

— skosten *pl* koszty schronienia.

Bericht sprawozdanie, referat.

— erstatter *m* sprawozdawca, referent.

— erstattung *f* złożenie sprawozdania.

Berichtigung *f* sprostowanie.

— des Grundbuches sp. księgi wieczystej.

— des Tatbestandes sp. stanu faktycznego.

— von Schulden spłacanie długów.

— sanspruch *m* roszczenie o sprostowanie.

— sbeschluß *m* uchwała sprostująca.

— sverfahren *n* postępowanie prostujące (prostowania).

Berücksichtigung *f* uwzględnienie.

Beruf *m* zawód, powołanie.

— sgeheimnis *n* tajemnica zawodowa.

— srecht *n* prawo zawodowe.

berufen *v* (sich b. auf) zwołać (powoływać się na).

— er Erbe *m* spadkobierca powołany.

zur Entscheidung berufenes Gericht sąd powołany do rozstrzygnięcia.

Berufung *f* 1. odwołanie, apelacja; 2. powołanie.

— auf einen geleisteten Eid powołanie na złożoną przysięgę.
der Berufung abhelfen *v* załatwić odwołanie (apelację).

— einer Versammlung (zwoływanie) zwołanie zebrania.

— einlegen, einreichen *v* zakładać, wnieść odwołanie.

Berufung gegen ein Urteil odwołanie (apelacja) od wyroku.
— zur Erbschaft powołanie do dziedziczenia.
— sanmeldung *f* zapowiedzenie odwołania.
— antrag *m* wniosek odwoławczy.
— sbegründung *f* uzasadnienie odwołania.
— sbeklagter *m* przeciwnik apelanta (odwołującego).
— seinlegung *f* zakładanie odwołania.
— seinreichung *f* wniesienie odwołania (apelacji).
— sfrist *f* czasokres do wniesienia odwołania.
— gegner *m* przeciwnik apelanta.
— sgericht *n* sąd odwoławczy (apelacyjny).
— sgrund *m* (bei Erbschaft) podstawa powołania (do dziedziczenia).
— sinstanz *f* instancja odwoławcza.
— skammer *f* izba odwoławcza (apelacyjna).
— skläger *m* apelant, odwołujący, powód zakładający odwołanie.
— spartei *f* strona wnosząca odwołanie.
— srechtfertigung *f* wywód odwołania (apelacji).
— srichter *m* sędzia odwoławczy.
— ssumme *f* suma odwołania.
— sschrift *f* pismo odwoławcze, (apelacyjne).
— sverfahren *n* postępowanie odwoławcze.

Berufungsverzicht *m* zrzeczenie się odwołania.

beruhen auf *v* polegać na.

Beruhigung *f* uspokojenie.

Besatzung *f* załoga.

Beschädigter *m* poszkodowany *m.*

Beschädigung von Schiffen *f* uszkodzenie statków.

beschaffen sich *v* dostarczyć, wystarać się.

Beschaffenheit *f* jakość, właściwość.

Beschaffung *f* dostarczenie.

Beschäftigung *f* zajęcie, działalność.
— sort *m* miejsce zatrudnienia.
— von Kindern zatrudnienie dzieci.

bescheiden *adj* skromny *adj.*
— *v* uwiadomić, zawiadomić.

Bescheid *m* uwiadomienie, decyzja, orzeczenie.
— an den Antragsteller über die Einstellung des Strafverfahrens uwiadomienie wnioskodawcy o umorzeniu postępowania karnego.
— in Verwaltungssachen orzeczenie (odprawa) w sprawach administracyjnych.
— sofortiger *m* orzeczenie (odprawa) natychmiastowe.

Bescheidenheit *f* skromność.

Bescheinigung *f* zaświadczenie, poświadczenie.
— des Unvermögens z. niemożności.
— des erfolglosen Sühneversuches z. (bezskutecznej) próby pojednania.

Beschenkter *m* obdarowany.

Beschenkung *f* obdarowanie.
beschimpfender Unfug *m* obelżliwy wybryk.
Beschimpfung *f* zhańbienie, zelżenie, obelżenie.
— Verstorbener zh. zmarłych.
— kirchlicher Gebräuche zniewaga obrządków kościelnych.
Beschießung *f* ostrzeliwanie.
Beschlagnahme *f* obłożenie aresztem, zajęcie, konfiskata.
— des Vermögens o. a. majątku.
— einer Wohnung rekwizycja, (zrekwirowanie) mieszkania.
beschleunigtes Verfahren *n* postępowanie przyspieszone.
Beschleunigung *f* przynaglenie.
beschließen *v* uchwalić(ać).
beschlossen und verkündet uchwalono i ogłoszono.
Beschluß *m* uchwała (decyzja).
— ausfertigung *f* wypis uchwały.
— eid *m* przysięga uchwałowa (nakładana przez uchwałę).
— entwurf *m* zarys (wypracowanie) uchwały.
— fähigkeit *f* (komplet) zdolność (do) powzięcia uchwały.
— fassung *f* powzięcie (zapadnięcie) uchwały, wydanie uchwały.
— kammer *f* izba uchwałowa.
— über die Verwerfung der Berufung uchwała o odrzuceniu odwołania.
Beschlußunfähigkeit *f* niemożność (niezdolność do) powzięcia uchwały.
— verfahren *n* postępowanie uchwałowe.
beschlußreif *adj* dostatecznie omówiony, dojrzały do rozstrzygnięcia.
Beschneiden *n* (Metallgeld) obrzynanie (pieniędzy metalowych).
beschränkbare Haftung *f* odpowiedzialność ograniczalna.
beschränken *v* ograniczyć.
beschränkte Geschäftsfähigkeit *f* ograniczona zdolność działania.
— persönliche Dienstbarkeit *f* ogr. służebność osobista.
— Erbenhaftung *f* ogr. odpowiedzialność spadkobiercy.
Beschränkung *f* ograniczenie.
— der persönlichen Freiheit o. wolności osobistej.
— der Vollmacht o. pełnomocnictwa.
— der Zwangsvollstreckung o. egzekucji.
Beschreibung *f* opisanie, opis.
beschuldigen *v* obwiniać, posądzić.
— einer strafbaren Handlung obwiniać (posądzić) o przestępstwo.
Beschuldiger *m* obwiniający, oskarżający.
Beschuldigter (Angeschuldigter) *m* posądzony (obwiniony).
Beschuldigung *f* obwinienie, posądzenie.
Beschützer *m* obrońca, opiekun.

Beschwerde *f* (gegen) zażalenie (przeciw).
der Beschwerde abhelfen zażalenie załatwić.
Beschwerdeeinlegung *f* założenie, zakładanie zażalenia.
— frist *f* czasokres do założenia zażalenia.
— führer *m* wnoszący zażalenie.
— gegenstand *m* przedmiot zażalenia (zażaleniowy).
— gericht *n* sąd rozpatrujący zażalenie.
— grund *m* (selbständiger) przyczyna zażalenia (samoistna).
— instanz *f* instancja zażaleniowa.
— kammer *f* izba rozpatrująca zażalenie.
— punkt *m* punkt zaskarżenia (zażalenia).
— recht *n* prawo zażalenia.
— schrift *f* pismo zażalenia.
— sofortige zażalenie natychmiastowe.
— summe *f* suma zażalenia (zażaleniowa).
— verfahren *n* postępowanie zażaleniowe.
— weitere zażalenie dalsze.
Beschwerter *m* obciążony.
Beschwerung *f* obciążenie.
Beseitigung *f* usunięcie.
— der Gefährdung (eines Mangels) u. zagrożenia (wady).
— einer Vormerkung u. ostrzeżenia.
— eines Notstandes zaradzenie klęsce.
Beseitigungsanspruch beim Werkvertrag roszczenie o usunięcie przy umowie o dzieło.
besetzt *adj* zajęty.
— er Platz *m* miejsce obsadzone (zajęte).
Besetzung *f* obsadzenie, obsada, zajęcie, okupacja.
— des Gerichts grono (skład) sądu.
Besicht *m* obejrzenie.
Kauf auf Besicht kupno za obejrzeniem.
Besichtigung *f* obejrzenie, oględziny.
Besinnung *f* przytomność.
— slosigkeit *f* bezprzytomność.
Besitz *m* (tatsächliche Gewalt) posiadanie (rzeczywiste władanie).
— aufgabe *f* wyzbycie się posiadania.
— diener *m* wykonujący rzeczywistą władzę nad rzeczą za drugiego, służący w posiadaniu.
— einweisung *f* wprowadzenie w posiadanie, intromisja.
— entsetzung (entziehung) *f* odjęcie (odebranie) posiadania, usunięcie z posiadania.
— er *m* posiadacz *m*.
— ergreifung *f* wzięcie w posiadanie, okupacja.
— kehr *f* przywrócenie do posiadania.
— konstitut *n* ustanowienie posiadania, stosunek prawny celem uzyskania posiadania pośredniego.

Besitzklage *f* powództwo (skarga) o posiadanie.
— mittler *m* posiadacz bezpośredni (na mocy stosunku prawnego).
— nahme *f* wzięcie w posiadanie.
— recht *n* prawo posiadania.
— schutz *m* ochrona posiadania.
— stand *m* stan posiadania.
— steuer *f* podatek od posiadania.
— störung *f* zakłócenie p.
— störungsklage *f* skarga z powodu naruszenia posiadania.
— tum *n* (befriedetes) posiadłość (ogrodzona).
— wille *m* wola posiadania.
in Besitz nehmen *v* objąć w posiadanie.
Besoldung *f* pobory służbowe *pl*, płaca.
— ssteuer *f* podatek od poborów służbowych.
besondere Gerichtsbarkeit *f* szczególne sądownictwo.
besonders hervorgehobener Fall przypadek szczegółowo wymieniony.
besonderes Recht *n* prawo szczególne.
besonderer Fond fundusz oddzielny.
Besonderheit *f* szczególność.
besorgen *v* 1. załatwić; 2. starać się.
Besorgnis *f* der Befangenheit obawa stronniczości.
Besorgung *f* eines Geschäfts załatwienie sprawy (interesu).
besserer Besitz *m* posiadanie lepsze.
besseres Fortkommen *n* lepsze powodzenie.
Besserung *f* poprawa.
— sanstalt *f* zakład poprawczy.
Bestallung *f* (Bestallungsurkunde) dekret ustanowienia (mianowanie).
— des Vormundes d. u. opiekuna.
Bestand *m* skład, stan, zawartość, istnienie.
— der Forderung istnienie wierzytelności.
— saufnahme *f* spisanie rzeczy.
— snachweisung *f* wykaz stanu zapasów.
— des Grundstücks skład gruntu.
— svertrag *m* umowa najmu (dzierżawy).
beständig *adj* stały, trwały.
Bestandteil część składowa.
— wesentlicher einer Sache istotna cz. sk. rzeczy.
Bestärkung *f* umocnienie, utwierdzenie.
Bestätigung *f* potwierdzenie, zatwierdzenie.
— eines anfechtbaren Rechtsgeschäfts p. czynności prawnej podlegającej zaczepieniu.
— der Beschlagnahme zatwierdzenie zajęcia.
— der Ehe potwierdzenie małżeństwa.
— des Todesurteils zatwierdzenie wyroku śmierci.
bestechlich *adj* przekupny, przedajny.

Bestechung *f* (aktive) łapownictwo, przedajność.
— (passive) przekupstwo.
Bestehen auf Erfüllung *v* obstać przy wypełnieniu.
— eines Rechtsverhältnisses *n* istnienie stosunku prawnego.
bestellen *v* 1. zamawiać, zamówić; 2. ustanowić.
bestellter Vertreter *m* mianowany (ustanowiony) zastępca.
bestelltes Werk *n* dzieło zamówione.
Besteller *m* zamawiający.
Bestellung *f* zamówienie, ustanowienie.
— des Anwaltes, Vormundes ustanowienie adwokata, opiekuna.
— des Vorstandes einer Gesellschaft u. zarządu spółki.
— eines Verteidigers wyznaczenie obrońcy.
— eines Werkes zamówienie dzieła.
Besteuerung *f* opodatkowanie.
— srecht *n* prawo nakładania podatków.
bestimmbare Leistung *f* świadczenie obliczalne, św. dające się oznaczyć.
bestimmen *v* oznaczyć, wyznaczyć.
— sich określać się.
— zu *v* nakłonić do.
bestimmt *adj* pewny, stanowczy.
— e Weisungen *pl* określone wskazówki.
Bestimmung *f* oznaczenie, postanowienie.
Bestimmung der Leistung (Strafe) oznaczenie (określenie) świadczenia, (kary).
— des Termins (Frist) wyznaczenie terminu.
— shafen *m* port przeznaczenia.
— sort *m* miejsce prz.
— srecht *n* prawo oznaczenia.
— treffen *v* oznaczyć, dokonać oznaczenie.
— zur Tat nakłanianie do czynu.
bestimmungsgemäß *adj* stosownie do przeznaczenia.
bestrafen *v* ukarać, karać.
bestraft *adj* ukarany.
— werden *v* (mit Gefängnis) ulegać karze więzienia.
Bestrafung *f* ukaranie, skarcenie.
Bestreben *n*, Bestrebung *f* staranie, usiłowanie.
bestreiten *n* zaprzeczenie.
Bestreitung des Unterhalts opędzenie (pokrycie) kosztów utrzymania.
Bestürzung *f* (bei Notwehr) przerażenie (przy obronie koniecznej).
betagter Anspruch *m* roszczenie terminowe.
Betätigung *f* czynny współudział.
Betäubungsmittel *n* środek odurzający.
Beteiligter *m* uczestnik, uczestniczący, interesowany.
beteiligte Partei *f* strona interesowana.
Beteiligung *f* udział, uczestniczenie.

Beteiligung Dritter am Rechtsstreit udział trzecich w sporze prawnej.
— am Glückspiel udział w grze hazardowej.
Beteuerungsformel *f* formuła zaręczenia (zapewnienia).
Betracht *m* uwzględnienie, wzgląd.
in Betracht kommen *v* wchodzić w rachubę.
Betrag *m* suma, kwota.
betragen *n* sich zachowywać się.
— *v* wynosić.
betreffend *adv* dotyczy, dotyczący.
Betreiben einer Partei *n* dochodzenie (sprawy) strony, żądanie stron.
— (Betrieb) eines Handelsgeschäfts *m* uprawianie przedsiębiorstwa handlow.
Betreibender Gläubiger wierzyciel poszukujący.
Betretung *f* chodzenie.
im Betretungsfalle w razie schwytania na gorącym uczynku.
Betrieb *m* 1. ruch, komunikacja; 2. zakład, przemysł, bieg.
— der Eisenbahn ruch kolei.
— des Handelsgewerbes einer Gesellschaft bieg interesów spółki.
— (Betreiben) eines Handelsgewerbes prowadzenie przedsiębiorstwa handlowego.
— eines Handelsgeschäftes uprawianie prz. h.
— eines Kaufmannes przemysł kupca.

Betriebsamt *v* urząd ruchu.
— sbilanz *f* bilans obrotowy.
— sgeheimnis *n* tajemnica zakładowa.
— skapital *n* kapitał obrotowy.
— sstillegung *f* unieruchomienie zakładu (ruchu).
— sstörung *f* przeszkoda w ruchu.
— sobmann *m* starszy zakładowy.
— srat *m* rada zakładowa (załogowa).
— srätegesetz *n* ustawa o radach zakładowych (załogowych).
— ssteuer *f* podatek obrotowy.
— svereinbarung *f* układ zakładowy.
— sversammlung *f* zebranie zakładowe.
betroffen auf frischer Tat *adj* przydybany na gorącym uczynku.
Betrug *m* (begehen) oszustwo (popełnić).
— sprozeß *m* proces o oszustwo.
betrügerische Absicht *f* zamiar oszukańczy.
Betrüger *m* oszust.
Bettelei *f* żebractwo.
Beugung des Rechts *f* naginianie prawa.
Beurkundung *f* stwierdzenie dokumentem, udokumentowanie.
— des Personenstandes u. aktu stanu cywilnego.
— gerichtliche stwierdz. dokumentem sądowym.
— notarielle udokumentowanie notarjalne.

Beurlaubung *f* danie urlopu, urlop.
Beurteilung *f* ocenienie, ocena, osądzenie.
— der Strafbarkeit ocenienie karalności.
— svermögen *n* zdolność osądzenia.
Beuterecht *n* prawo łupu.
Bevölkerung *f* ludność.
Bevollmächtiger *m* dający pełnomocnictwo, upoważniający, mocodawca.
Bevollmächtigter *m* pełnomocnik.
Bevollmächtigung *f* pełnomocnictwo, upoważnienie, umocowanie.
— svertrag *m* umowa o zastępstwo prawne.
bevorrechtete (bevorzugte) Forderung roszczenie uprzywilejowane.
bewaffnete Macht *f* siła zbrojna.
Bewaffnung *f* uzbrojenie.
Bewährung *f* sprawdzenie, skuteczność.
— sfrist *f* czasokres sprawdzenia.
bewegliche Sache *f* rzecz ruchoma.
— s Vermögen *n* (b. Habe) majątek ruchomy (ruchomość).
Beweggrundsirrtum *m* błąd co do motywu (pobudki).
Beweis *m* dowód.
— anordnung *f* zarządzenie dowodu.
— antrag *m* wniosek dowodowy (zgłoszenie dowodu).
— antretung *f* (antritt) *m* przystąpienie do dowodu.
Beweisaufnahme *f* przeprowadzenie dowodu, podjęcie dowodu.
— aufnahmetermin *m* termin do przeprowadzenia dowodu.
— beibringen *v* składać dowody.
— beschluß *m* uchwała dowodowa.
— der Wahrheit dowód prawdy.
— durch Eid (Zeugen) d. z przysięgi (z świadków).
— einrede *f* ekscepcja dowodowa (e. przeciw dowodom).
— erhebung *f* zbadanie przeprowadzenia dowodu, podjęcie dowodu.
— ermittelungsantrag *m* wniosek o zbadanie (wykrycie) dowodów.
— erheblichkeit *f* doniosłość dowodu (dowodowa).
— fällige Partei strona niedowodząca.
— führer *m* dowodzący, dowodziciel, prowadzący dowód.
— führung *f* dowodzenie.
— des Todes *f* udowodnienie śmierci.
— gebühr *f* opłata, należytość dowodowa.
— grund *m* powód dowodowy.
— kraft *f* moc dowodowa, dowodność.
— last *f* obowiązek (ciężar) dowodzenia.
— mittel *n* środek dowodowy, dowód.
— pflicht *f* obowiązek dowodzenia.

Beweisregel *f* norma, reguła dowodowa.
— stück *n* dowód rzeczowy, środek dowodowy.
— sicherung *f* zabezpieczenie dowodów.
— verbindung *f* połączenie dowodów.
— verfahren *n* postępowanie dowodowe.
— verhandlung *f* rozprawa dowodowa.
— urkunde *f* dokument dowodowy.
beweisen *v* udowodnić, poddać pod dowód, wywieść, wywodzić.
bewerben *v* starać (ubiegać) się.
Bewerber *m* starający się, kandydat, konkurent.
Bewerbung *f* staranie, ubieganie się.
Bewertung *f* ocenienie, oszacowanie.
bewiesene Tatsache *f* fakt udowodniony.
Bewilligung *f* udzielenie, przyznanie.
— des Armenrechts prz. prawa ubogich.
bewirken *v* uskuteczniać, wykonać.
Bewirkung *f* uskutecznienie, wykonanie.
— der Leistung wyk. świadczenia.
— der Pfändung dokonanie zajęcia.
Bewirtschaftung *f* gospodarowanie.
Bewohner *m* mieszkaniec.
bewohntes Gebäude *n* mieszkanie zamieszkałe.

Bewußtlosigkeit *f* nieprzytomność.
Bewußtsein *n* przytomność, świadomość.
— der Strafbarkeit (des Täters) świadomość karalności (sprawcy).
Bezahlung *f* zapłata, wypłata.
bezeichnet *adj* oznaczony.
bezeichnen *v* oznaczyć, wymieniać.
Bezeichnung *f* oznaczenie, wymienienie.
— des Arrestgrundes wym. powodu do aresztu.
— der Parteien wym. stroń.
— irreführende oznaczenie błędne (prowadzące w błąd).
Bezeigung der Verachtung *f* okazywanie pogardy.
bezeugen *v* świadczyć, poświadczyć.
Beziehung *f* odniesienie, stosunek, wzgląd.
in Beziehung auf w odniesieniu do.
Bezirk *m* obwód, okręg.
— sagent *m* ajent okręgowy.
— sausschuß *m* wydział obwodowy (okręgowy).
— sbodenamt *n* okręgowy urząd ziemski.
— sgericht *n* (s. Landgericht) sąd okręgowy (ob. s. krajowy).
— sgerichtsrat *m* radca sądu okręgowego, sędzia s. o.
— srichter (Landrichter) *m* sędzia okręgowy.
— sregierung *f* rejencja obwodowa.
— svorsteher *m* naczelnik (przełożony) obwodowy.

Bezogener *m* przekazany, trasat.
Bezug *m* einer Wohnung zajęcie mieszkania.
— nahme *f* (auf) powołanie (p. się na), odsyłanie do.
— sberechtigter *m* uprawniony do nabycia, beneficjat.
— squelle *f* źródło nabycia.
— srecht *n* prawo poboru, prawo nabywania (dokupu).
— nehmen auf *v* odwołać się (odsyłać) do.
bezugsfertig *adj* nadający się do zajęcia.
Bierlieferungsvertrag *m* umowa o dostarczenie piwa.
Biersteuer *f* podatek od piwa.
Bieter *m* ofiarodawca, podawca.
Bietungskaution *f* kaucja (wadjum) zaofiarowania.
— stunde *f* godzina licytacji.
Bigamie *f* dwużeństwo, bigamja.
Bilans *f* bilans.
— aufstellung (errichtung) *f* ułożenie, sporządzenie bilansu.
— tag *m* dzień bilansowy.
— ziehung *f* bilansowanie.
Bild *n* obraz.
— ende Kunst *f* sztuka plastyczna.
— streifen (Film) *m* film.
Bildung *f* wykształcenie, oświata.
— bewaffneter Haufen tworzenie zbrojnego zastępu.
— der Geschworenenbank tworz. ławy przysięgłych.
— sgrad *m* stopień wykształcenia.
billiges Ermessen *n* słuszna ocena.
Billigkeit *f* 1. słuszność, sprawiedliwość; 2. taniość.
— sgrund *m* słuszny powód.
Billigung *f* uznanie za dobre.
— des Käufers u. kupującego za dobre.
Bindung des Gerichts związanie sądu.
Binnengewässer *pl* wody śródziemne (śródlądowe).
— handel *m* handel wewnętrzny.
— schiffahrt żegluga na śródlądowych drogach wodnych.
biosoziologisch *adj* bio-społeczny.
Bischof *m* biskup.
Bitte *f* prośba.
Bittleihen *n* (precarium) użyczenie (wygodzenie) z łaski.
Blankettfälschung *f* fałszowanie blankietu.
Blankoakzept *n* akcept (weksel) otwarty.
— indossement (— kredit) *m* indos (kredyt) otwarty (in blanco).
Blasphemie *f* bluźnierstwo.
Blatt *n* 1. karta, strona; 2. dziennik.
— sammlung *f* zbiór pism.
Blinder *m* niewidomy, ślepy.
Blockade *f* blokada, opasowanie.
Blut *n* krew.
— probenbeweis *m* dowód z próby krwi.
— schande *f* kazirodztwo.
— untersuchung (probe) *f* badanie krwi.

Blutsverwandtschaft *f* pokrewieństwo.
Boden *m* ziemia, grunt.
— reform *f* reforma rolna.
Bodmerei *f* bodmerja (pożyczka na okręt).
— brief *m* list bodmeryjny.
— geber *m* udzielający bodmerję.
— nehmer *m* biorący bodmerję.
— reise *f* podróż bodmeryjna.
Bogen *m* arkusz.
Bon *m* bon, kwit, przekaz.
bona fides dobra wiara.
Bonität *f* dobroć.
Bord *m* pokład.
Bordell *n* dom nierządu (rozpusty, publiczny).
Borg *m* pożyczenie.
Kauf auf Borg kupno na kredyt.
Börse *f* giełda.
Börsenaufsicht *f* nadzór giełdy.
— ausschuß *m* wydział giełdowy.
— geschäft *n* transakcja (interes) giełdowa.
— gesetz *n* ustawa giełdowa.
— handel *m* handel giełdowy.
— makler *m* makler (pośrednik) giełdowy.
— schiedsgericht *n* giełdowy sąd polubowny (rozjemczy).
— steuer *f* podatek giełdowy.
— ordnung *f* ordynacja giełdowa.
— terminsgeschäft *n* terminowy interes giełdowy.
— vorstand *m* zarząd giełdowy (giełdy).
böse *adj* zły.
böser Glaube zła wiara.
— Vorsatz *m* zły zamiar.
bösgläubiger Erwerber *m* nabywca w nie dobrej (złej) wierze.
bösliches Verhalten *m* złośliwe zachowanie się.
böswilliges Verlassen *n* złośliwe opuszczenie.
Bote *n*, Botengänger *m* posłaniec, woźny.
Botschaft *f* 1. ambasada; 2. orędzie.
— er *n* ambasador.
Boykott *m* bojkot, bojkotowanie.
Brache *f* ugórowanie, odgór, odłóg.
Bracker *m* sortownik, przebieracz.
Brand *m* palenie się, pożar.
— erregung (fahrlässige) wywołanie pożaru (z niedbalstwa).
— schadenversicherung *f* ubezpieczenie od szkody z powodu pożaru.
— stifter *m* podpalacz.
— stiftung *f* podpalenie.
— versicherung *f* ubezpieczenie od ognia (podpalenia).
Branntweinmonopol *n* monopol wódczany.
Brauch *m* zwyczaj.
Braut *f* narzeczona.
— geschenk *n* podarunek ślubny.
— kinder *pl* dzieci ślubne.
brevi manu odręcznie, bez formalności.
Brief *m* list.
— geheimnis *v* tajemnica listowa (listów).

Briefgeheimnisverletzung *f* naruszenie tajemnicy listowej (w służbie pocztowej).
— hypothek *f* hipoteka listowa.
— kontrolle *f* kontrola listów.
— marke *f* znaczek pocztowy.
— sperre *f* zakaz doręczenia (listów).
— wechsel *m* wymiana listów.
bringen zu *v* przywieść do.
mit sich bringen *v* pociągać za sobą.
an sich bringen *v* nabywać (rzeczy).
Bringschuld *f* dług do wręczenia (który należy odnieść).
Bruch *m* łamanie, naruszenie.
— des Briefgeheimnisses naruszenie tajemnicy listowej.
— teil *m* część ułamkowa.
Bruder *m* brat.
Bruttofracht *f* fracht brutto.
— gewicht *n* waga wraz z opakowaniem (brutto).
— verdienst *m* zarobek brutto.
Buch *v* książka, księga.
— auszug *n* wyciąg z księgi.
— binder *m* introligator.
— ersitzung *f* zasiedzenie tabularne.
— forderung *f* wierzytelność wpisana do ksiąg.
— führung *f* prowadzenie ksiąg, książkowość.
— halter *m* książkowy.
— handel *m* handel księgarski.
— hypothek *f* hipoteka księgowa.
— mäßige Abschreibung *f* wykreślenie zgodne z księgowością.
Buchschuld *f* dług księgowy (wpisany do księgi).
— stabe *m* litera.
— stäbliche Auslegung *f* tłumaczenie dosłowne.
— en *v* wciągnąć do księgi.
— ung *f* wciąganie do ksiąg.
Bücherrevisor *m* rewizor ksiąg.
Budget *n* budżet (preliminarz wydatków i dochodów).
— voranschlag *m* preliminarz budżetu.
Büdmer *m* chałupnik, zagrodnik.
— recht *v* prawo zagrodników.
Bund *m* związek.
Bundesakte *f* akt związkowy.
— amt für Heimatwesen urząd związkowy dla spraw swojszczyzny.
— gebiet *n* obszar związkowy.
— rat *m* rada związkowa.
— staat *m* państwo związkowe.
— tag *m* sejm związkowy.
Bürge *m* poręczyciel.
Bürger *m* obywatel.
— meister *m* burmistrz.
— meisterei *f* burmistrzostwo.
— recht *n* prawo obywatelskie.
— richter *m* sędzia obywatelski.
bürgerlich *adj* obywatelski, cywilny.
— e Ehe *f* małżeństwo cywilne.
— es Gesetzbuch *v* kodeks cywilny.
— es Recht *v* prawo cywilne.
— er Rechtsstreit *m* spór cywilny.

Burggericht *n* (Kreisgericht) sąd grodzki (sąd powiatowy).
— **richter** *m* sędzia grodzki.
Bürgschaft *f* poręczenie, poręka.
— **sinstrument** *n* akt poręczenia.
Büro *n* biuro.
— **vorsteher** *m* kierownik biura.
Buße *f* kara, grzywna, nawiązka.
Bußgeld *n* grzywna, kara pieniężna.

C

Canon *m* kanon.
casus *m* przypadek.
causa przyczyna, podstawa.
Cession *f* przelew, cesja.
cessio legis przelew ustawowy.
Charakter *m* charakter.
Chauffeur *m* szofer.
Charteparteì *f* certepartja.
Chefredakteur *m* naczelny redaktor.
Chemiker *m* chemik.
chemisch *adj* chemiczny.
choreographisches Werk *n* dzieło choreograficzne.
clausula rebus sic standibus zmiana istotna warunków, wśród których umowa powstała.
Coimperium *n* współpanowanie.
Commorient *m* umierający jednocześnie.
Condominium *n* kondominat, współwłasność.
codex canonicus *m* kodeks kościelny.
condicio *f* warunek.
corpora delicti *pl* dowody rzeczowe.
culpa *f* wina.

D

Dachtraufe *f* ściek z dachu.
Dachtraufenrecht *n* prawo okapowe, służebność okapu.
Dämpfigkeit *f* (Hauptmangel) dychawica (wada główna).
Dank *m*. Dankbarkeit *f* wdzięczność.
darlegen *v* przedstawić.
Darlegung *f* przedstawienie.
Darlehen *n* pożyczka.
Darlehnsgeber *m* wypożyczający, pożyczkodawca.
— nehmer *m* pożyczkobierca.
Darlehnshypothek *f* hipoteka dla pożyczki (pożyczkowa).
— versprechen *n* przyrzeczenie pożyczki.
— kasse *f* kasa pożyczkowa.
Darleiher *m* wypożyczający.
Darstellung *f* przedstawienie, utwór, odwzór.
— des Tatbestandes przedstawienie stanu faktycznego.
Dasein *n* istnienie.
datio in solutum świadczenie (danie) jako wypełnienie.

datio solutionis causa św. (danie) celem wypełnienia.
Datowechsel *m* weksel datowy, (płatny w oznaczonym terminie).
Datum *n* data.
Dauer *f* trwanie, czas trwania.
— der Sitzungsperiode czas trwania sesji.
— delikt *n* przestępstwo ciągłe.
dauernd *adj* trwały.
Debatte *f* rozprawa.
Deck *n* pokład.
— offizier *m* oficer okrętowy.
deduzieren *v* wywodzić.
Deckung *f* der Banknoten pokrycie banknotów.
— sprinzip *n* zasada pokrycia.
Definition *f* określenie cech, definicja.
Defizit *n* niedobór kasowy, deficyt.
Deflorationsanspruch *m* der Braut roszczenie narzeczonej z powodu pozbawienia dziewictwa.
Degradation *f* degradacja, obniżenie w stopniu.
Deich *m* grobło, wał.
— recht *n* prawo groblane.
— verband *m* związek wałowy.
Dekan *m* dziekan.
deklarativ *adj* zawierający oświadczenie, oświadczający, deklaratywny.
deklaratorisch *adj* deklaratoryjny.
Dekret *n* dekret.
Delation *f* wskazanie.
Delikt *n* przestępstwo, występek.
Deliktsfähigkeit *f* zdolność do popełnienia przestępstwa.
— sobligation *f* zobowiązanie z przestępstwa.
Delkredere *f* poręka komisowa, delkredere.
— provision *f* prowizja delkredere.
Demobilmachungskommissar *m* komisarz demobilizacyjny.
Demokratie *f* demokracja.
Deportation *f* deportacja, zesłanie na karę.
Depositenbank *f* bank depozytowy.
depositum złożenie (na skład, pokład).
— irregulare zł. nieregularne.
Depotgesetz *n* ustawa depozytowa.
— wechsel *m* weksel składowy.
derivativer Erwerb *m* nabycie odprowadzone (pośrednie).
Dereliktion *f* porzucenie, poniechanie, zrzeczenie się.
Desertion *f* dezercja, zbiegostwo.
Deszendent *m* potomek (zstępny).
Detailhandel *m* handel drobny (detaliczny).
Detaschierte Strafkammer *f* detaszowana (zjazdowa) izba karna.
Deutsches Reich *v* Rzesza niemiecka.
Deutscher Reichsanzeiger *m* Monitor niemiecki.
Devise *f* dewiza, weksel wystawiony na zagranicę.
Dezentralisation *f* decentralizacja, ośrodkowość.

Diätar *m* dyetarjusz.
Dieb *m* złodziej.
— stahl *m* kradzież.
— stahl aus Not k. wskutek nędzy.
— stahl einfacher, schwerer k. zwykła, ciężka.
— stahl im Rückfall k. powrotna (w recydywie).
dienendes Grundstück *n* grunt służebny.
Diener *m* służący, sługa.
dienlich *adj* pożyteczny, nadając się.
Dienst *m* usługa.
— alter *n* starszeństwo w służbie.
— angelegenheit *f* sprawa służbowa.
— aufsicht *f* nadzór służbowy.
— aufsichtsbeschwerde *f* zażalenie w drodze nadzoru służbowego.
— behörde *f* władza służbowa.
— berechtigter *m* uprawniony do usług.
— bote *m* sługa.
— bezüge *pl* pobory, dochody służbowe.
— eid *m* przysięga służbowa.
— geber *m* służbodawca.
— herr *m* służbodawca.
— leistung *f* wykonanie, (świadczenie) usług.
— pflicht *f* obowiązek służbowy.
— register rejestr służbowy.
— siegel *n* pieczęć służbowa.
— stunden *pl* godziny urzędowe.
— vergehen *n* przestępstwo w służbie (w urzędowaniu).
Dienstverhältnis stosunek służbowy.
— verpflichteter zobowiązany do usług.
— versprechen *n* przyrzeczenie służbowe, prz. usług.
— vertrag *m* umowa usług, u. służbowa.
— zeugnis *v* świadectwo służbowy (służby).
— barkeit *f* służebność.
— u. Vollzugsordnung *f* regulamin służbowo-wykonawczy.
Differenz *f* różnica.
— geschäft *n* interes, sprawunek różniczkowy.
Digesten *pl* digesta, (pandekty).
Diktatur *f* dyktatura.
Dilation *f* odwłoka, odroczenie.
dilatorisch *adj* zwlekający, odraczający.
diligentia *f* staranność.
— quam in suis st. dokładana zwykło w własnych sprawach.
dingen *v* nająć.
dinglicher Anspruch *m* roszczenie rzeczowe (realne).
— Arrest *m* areszt rzeczowy (na rzeczach).
— Gerichtsstand *m* podsądność rzeczowa (realna).
dingliche Einigung *f* zgoda rzeczowa.
— s Recht *n* prawo rzeczowe (realne).
Diplom *n* dyplom, patent.
Diplomat *m* dyplomata.
— ie *f* dyplomacja.
— ischer Vertreter *m* przedstawiciel dyplomatyczny,

direkte Stellvertretung *f* zastępstwo bezpośrednie.
Direktor *m* dyrektor, naczelnik.
— des Landgerichts dyrektor sądu krajowego.
Diskont *m* dyskont (potrącenie przy zapłacie).
— **geschäft** *m* interes dyskontowy.
— satz *m* stawka dyskontowa.
Dispache *f* plan rozdziału.
Dispacheur *m* dyspaszer, rozlicznik (biegły).
Dispens *m* dyspensa, zwolnienie.
Dispositionspapier *n* papier dyspozycyjny.
dispositives Recht *n* prawo dyspozytywne (uległe).
dispositiver Rechtssatz *m* ustawa względnie obowiązująca (dyspozytywna).
Dissens *m* dysens (zdanie różniące się).
Distanzfracht *f* przewoźne stosunkowe.
— verbrechen przestępstwo na odległość miejsca (i czasu).
Disziplinargerichtshof *m* trybunał dyscyplinarny.
— gesetz *n* ustawa dyscyplinarna.
— strafe *f* kara dysc.
— **verfahren** *n* postępowanie dyscyplinarne.
Dividende *f* dywidenda (zysk udziałowy).
— nschein *m* talon.
Doktorgrad *m* stopień doktorski (doktora).
— dissertation *f* dysertacja (rozprawa) doktorska.

Dokument *n* dokument.
Dolmetscher *m* tłumacz (tłómacz).
dolos *adj* podstępny.
dolus *m* zamiar, podstęp.
— eventualis *m* zamiar wynikowy.
Domäne *f* dobra skarbowe.
Domizil *n* pobyt, domicyl, miejsce zamieszkania.
— ierung *f* umiejscowienie, domicyljowanie.
— wechsel *m* weksel domicyljowany (umiejscowiony).
— iat *n* domicyljat.
Domkapitel *n* kapituła katedralna.
Doppelehe *f* dwużeństwo, podwójne małżeństwo.
— versicherung *f* ubezpieczenie podwójne.
Doppelte Buchführung księgowość podwójna.
Dorf *n* wieś.
— gericht *n* sąd wiejski.
— testament *n* testament wiejski.
Dotalgelder *pl* suma posagowa.
— gut *n* majątek posagowy.
Dotation *f* wyposażenie, uposażenie.
Dramatisches Werk *n* dzieło dramatyczne, dramat.
Drängen *n* naleganie.
Draufgabe *f* zadatek.
Dreimalige Aufforderung *f* trzykrotne wezwanie.
Dreißigjährige Frist *f* czasokres trzydziestoletni.
Dreißigster *m* część trzydziesta.

Dreiteilung *f* (Verbrechen, Vergehen, Übertretung) trzydział, trychotomja (zbrodnia, przestępstwo wykroczenie).

dringendes Geschäft *n* sprawa nagła (nagląca).

— r Grund *m* (Bedarf) powód naglący.

— r Tatverdacht *m* uzasadnione podejrzywanie czynn.

— r Verdachtsgrund *m* uzasadniony powód podejrzywania.

Dringlichkeitsantrag *m* wniosek naglący.

— liste *f* (lista) spis nagłej potrzeby.

Dritter *m* trzeci, trzecia osoba.

Drittschuldner *m* dłużnik dłużnika (dłużnik trzeci).

Drohung *f* groźba.

— bei Nötigung g. przy zniewoleniu.

— mit einem Verbrechen g. zbrodnią.

Druck *m* Druckschrift *f* druk.

Dualismus *m* dualizm.

Dualitätsprinzip *n* zasada dwoistości.

Duell *n* pojedynek.

Duldung *f* tolerowanie, poddanie się, znoszenie.

— der Zwangsvollstreckung in das eingebrachte Gut der Ehefrau poddanie się egzekucji z mienia wniesionego żony.

— erwirken *v* uzyskać poddanie (tolerowanie) się.

Dummkoller *m* (Hauptmangel) kołowacizna (wada główna).

Dünenschutz *m* ochrona wydm.

Dunkelheit *f* ciemność.

— im Tatbestand niejasność stanu faktycznego.

Duplik *f* duplika (odpowiedź oskarżonego na replikę skarżącego).

Duplikat *n* wtórnik, wtóropis, duplikat.

— frachtbrief *m* wtórnik listu przewozowego.

Durchfuhr *f* przewóz, przeprowadzenie.

— verbot *n* zakaz przewozu.

durchführen *v* przeprowadzić.

Durchführung *f* przeprowadzenie.

Durchgang *m* przechód.

Durchgangsverkehr *m* ruch tranzytowy, tranzyt.

Durchlaufende Gelder *pl* pieniądze przechodnie.

Durchschnittssumme *f* suma przeciętna.

Durchstreichung *f* przekreślenie.

Durchsicht der Akten *f* przeglądanie (przejrzenie) akt.

Durchsuchung *f* przeszukanie, przetrząsnięcie, rewizja.

— der Wohnung przeszukanie (rewizja) mieszkania.

Dürftigkeit *f* niedostatek, bieda, potrzeba.

Dynamitgesetz *n* ustawa o materjałach wybuchowych (dynamitowa).

Dynastie *f* dynastja.

E

echt *adj* prawdziwy.
Echtheit einer Urkunde prawdziwość dokumentu.
Edikt *n* edykt, ukaz.
Ediktion *f* wydanie.
— spflicht *f* obowiązek wydania.
— seid *m* przysięga wydania (wydawcza).
Effektengeschäft *n* (handel) handel papierami kredytowemi.
effektiv *adj* istotny, rzeczywisty.
Effektivitätsprinzip *n* (Blokade) zasada rzeczywistości (blokada).
Ehe *f* małżeństwo.
— aufgebot *n* zapowiedzi małżeństwa.
— anfechtung *f* zaczepienie małżeństwa.
— auflösung *f* rozwiązanie m.
— band *n* węzeł małżeński.
— bund *m* przymierze małżeńskie.
— brecherischer Verkehr stosunek cudzołóżny.
— brecher *m* cudzołóżnik.
— bruch *m* cudzołóstwo.
— erschleichung *f* wyłudzenie małżeństwa.
— fähig *adj* zdolny do (zawarcia) małżeństwa.
— frau (Gattin) *f* zamężna, żona.
— gatte (Mann) *m* mąż, małżonek.
— gemeinschaft *f* wspólność małżeńska.
Eheherstellungsklage *f* skarga o przywrócenie małżeńskiego pożycia.
— hindernis *n* (trennendes, verbietendes) przeszkoda do małżeństwa (małżeńska) (zrywająca, tamująca).
— leute *pl* małżonkowie.
— mäkler (lohn) *m* pośrednik w małżeństwie (stręczne).
— recht *n* prawo małżeńskie.
— sachen *pl* sprawy małżeńskie.
— scheidung *f* rozwód małżeństwa.
— scheidungsgrund *m* powód do rozwodu małż.
— scheidungsklage *f* skarga o rozwód małż.
— schließung *f* rozdział (separacja) małżeństwa.
— unmündigkeit *f* niezdolność do zawarcia małż.
— vertrag *m* umowa małżeńska, intercyza (przedślubna umowa).
— zerrüttung *f* zachwianie stosunku małżeńskiego.
eheliche Abstammung *f* pochodzenie ślubne.
— r Aufwand *m* wydatki małżeńskiego pożycia.
— s Güterrecht *n* małżeńskie prawo majątkowe.
— Gütergemeinschaft *f* małżeńska wspólność majątkowa.
— s Leben *n* pożycie małżeńskie.
— Lebensgemeinschaft *f* wspólność małżeńskiego pożycia.

Ehelichkeit *f* eines Kindes ślubność dziecka, prawość pochodzenia.
— serklärung *f* uznanie ślubności (pochodzenia prawnego).
Ehre *f* cześć, honor.
Ehrenamt *n* urząd honorowy.
— annahme *f* pryjęcie honorowe (przez wyręczenie).
— auszeichnung *f* zaszczytne oznaczenie.
— beleidigung *f* obraza honoru.
— bürgerrecht *n* obywatelskie prawo honorowe.
— gericht *n* sąd honorowy.
— handel *m* sprawa honorowa.
— recht *n* prawo honorowe.
— strafe *f* kara na honorze (honorowa).
— wort *n* słowo honoru.
— zahlung *f* zapłata przez wyręczenie (honorowa).
— zeichen *n* oznaka honorowa.
Ehrlichkeit *f* uczciwość.
ehrlose Gesinnung *f* niecne usposobienie.
— r Lebenswandel *m* bezecny tryb życia.
— s Verhalten *n* niecne zachowanie się.
Ehrverlust *m* utrata praw honorowych.
— verletzung *f* obraza honoru.
Eichung *f* cechowanie, stemplowanie.
Eid *m* przysięga.
— auferlegter, prz. nakazana (nakładana).
— richterlicher prz. nakazana przez sąd (sędziowska uzupełniająca).
Eid, zugeschobener prz. wskazana.
— zurückgeschobener prz. odkazana.
Eidesablegung *f* składanie przysięgi.
— abnahme *f* odebranie prz.
— annahme *f* przyjęcie prz.
— auferlegung *f* nakazanie (nakładanie) prz.
— antretung *f* przystąpienie do przysięgi.
— belehrung *f* pouczanie co do przysięgi.
— bruch *m* łamanie przysięgi.
— fähig *adj* zdolny do przysięgi.
— erlassung *f* zwolnienie od przysięgi.
— gleiche Beteuerung *f* zapewnienie w miejsce przysięgi.
— formel *f* formuła przysięgi.
— leistung *f* złożenie prz.
— norm *f* osnowa (rota) przysięgi.
— pflicht *f* obowiązek (do złożenia) przysięgi.
— verweigerung *f* odmówienie przysięgi.
— zurückschiebung *f* odkazanie przysięgi.
— zuschiebung *f* wskazanie przysięgi.
— stattliche Versicherung *f* zapewnienie (zaręczenie) w miejsce przysięgi (zastępujące przysięgi).
eidliche Schätzung *f* ocenienie pod przysięgą.
Eigenbedarf *m* własna potrzeba.

Eigenbesitz *m* posiadanie samoistne.
— er *m* posiadacz samoistny.
Eigengewässer *pl* wody państwa (krajowe).
eigene Rechnung *f* rachunek własny.
— r Wille *m* (Wechsel) wola własna (weksel własny).
— s Verschulden *n* przewinienie własne.
eigenhändiges Testament *n* testament własnoręczny.
Eigenkapital *n* kapitał własny.
Eigenmacht *f* samowola, samowładność.
— verbotene *f* samowola zabroniona.
Eigennutz *m* interesowność, własna korzyść.
— strafbarer *m* wyzysk karalny (interesowność k.).
aus Eigennutz dla własnej korzyści.
Eigenschaft *f* przymiot, cecha.
— wesentliche, zugesicherte prz. istotny, zapewniony.
eigentlich *adj* właściwy.
Eigentum *n* własność.
Eigentümer *m* właściciel.
— grundschuld *f* dług gruntowy właściciela.
— hypothek *f* hipoteka właściciela.
Eigentumsbeschränkung *f* ograniczenie własności.
— aufgabe *f* wyzbycie się własności.
— freiheitsklage (negatorische) skarga o wolność właśności (przecząca).
— klage *f* skarga o własność (sk. wydobycza).
— recht *v* prawo własności.
Eigentumsstörung *f* naruszanie wł.
— streit *m* spór o własność.
— übergang *m* przejście prawa wł.
— übertragung *f* przeniesienie (przenoszenie) własności.
— verletzung *f* naruszenie własności.
— vermutung *f* domniemanie własności.
— verschaffung *f* wystaranie się o prawo własności.
— verschaffungstheorie *f* teorja nabycia prawa własności.
— vorbehalt *m* zastrzeżenie prawa własności.
— verschaffen *v* wystarać się o własność.
eigentümlich *adj* szczególny, osobliwy.
Eigenwille *m* wola własna.
Eilgut *n* przesyłka pospieszna.
— sache *f* sprawa nagła.
Einantwortung *f* przyznanie, przysądzenie.
Einband *m* okładka.
Einberufung einer Versammlung *f* zwołanie zebrania.
Einbildung *f* wyobrażenie, przedstawienie.
Einbrecher *m* włamywacz.
Einbringen *v* wnosić.
Einbringung *f* wniesienie.
— eines Gesetzentwurfes w. projektu ustawy.
— von Sachen w. rzeczy.
Einbruch *m* włamanie się.
— sdiebstahl *m* kradzież z włamaniem.
Einbürgerung *f* nadanie obywatelstwa.

eindeutig *adj* jednoznaczny.
Eindringen in eine Wohnung wdarcie się do mieszkania.
Eindruck *m* wrażenie.
einfach *adj* prosty, zwykły, zwyczajny.
— e Buchführung *f* księgowość pojedyńcza.
— er Diebstahl *m* kradzież zwyczajna.
— e Stimmenmehrheit *f* bezwzględna (prosta) zwiększość głosów.
Einfall *m* inwazja, najazd.
Einfluß *m* wpływ.
Einforderung von Akten *f* żądanie aktów.
Einfriedung *f* ogrodzenie.
Einfuhr *f* przywóz, dowóz, import.
— verbot *n* zakaz przywozu.
— zoll *m* cło dowozowe.
Einführung *f* wprowadzenie.
— sgesetz (zum Strafgesetzbuch) ustawa wprowadzająca(kodeks karny),ustawa wprowadcza.
Eingabe *f* prośba, wniosek.
Eingang *m* nadejście, wpływ.
— von Schriftsätzen wpływ pism.
— sformel des Eides osnowa wstępna przysięgi.
— register *n* rejestr wpływów.
— vermerk *m* (Präsentation) prezentacja, zapisek wpłynięcia.
eingebrachtes Gut *n* mienie wniesione.
eingebrachte Sache *f* rzecz wniesiona.
Eingehung *f* 1. zawarcie; 2. zgodzenie; 3. wpływ.
Eingehung der Ehe zawieranie małżeństwa.
— einer Gesellschaft zawiązanie spółki.
— einer Verbindlichkeit zaciągnięcie (zaciąganie) zobowiązania.
— einer Verpflichtung przyjęcie zobowiązania się.
eingeleitete Untersuchung *f* śledztwo wdrożone.
Eingemeindung *f* włączenie się, wcielenie do gminy.
eingetragene Genossenschaft *f* mit (un)beschränkter Haftpflicht (Nachschußpflicht) współdzielnia wpisana z (nie)ograniczoną odpowiedzialnością (obowiązkiem dopłaty).
— Gesellschaft *f* spółka wpisana.
— s Schiff *n* okręt zarejestrowany.
eingeschriebener Brief *m* list polecony.
Eingriff *m* (operativer) naruszenie (operacja).
Einhaltung *f* einer Frist przestrzeganie (dotrzymanie) czasokresu.
— einer Form zachowanie formy.
Einhändigung *f* der Zustellung wręczenie, doręczenie.
Einheit *f* der Handlung jedność czynu.
— lich *adj* jednolity.
— sgründung (Simultan) *f* założenie jednorazowe.
— sstrafe *f* kara jednolita.
einig *adj* zgodny.
— sein, sich einigen *v* zgodzić się.

Einigung *f* (dingliche) zgoda (rzeczowa).
— über Norm und Erheblichkeit des Eides układ co do osnowy i znaczenia przysięgi.
— und Eintragung zgoda i wpis.
— und Übergabe zgoda i oddanie.
— samt *n* urząd pojednawczy (rozjemczy).
Einkassierung *f* (Inkasso) inkasowanie.
Einkauf *m* zakup.
— skommission *f* polecenie (zlecenie) zakupu.
— spreis *m* cena zakupu.
einklagbar *adj* zaskarżalny, dający się zaskarżyć.
Einklagung einer Forderung zaskarżenie wierzytelności.
Einklang *m* zgoda.
im Einklang stehend mit zgodny.
Einkommen *n* dochody, przychody.
— steuer *f* podatek dochodowy.
Einkünfte *pl* (fortlaufende) dochody,(przychody) bieżące.
Einlage *f* wkład, władka, wpłata.
— des stillen Gesellschafters wkład spólnika cichego.
— kapital *n* kapitał wkładowy.
Einlagerer *m* oddający na skład.
Einlagerung *f* oddanie na skład.
Einlassung *f* des Beklagten in den Rechtsstreit wdanie się pozwanego w spór.
Einlassungsfrist *f* czasokres do wdania się (w spór).
Einlegung *f* założenie, zakładanie, wniesienie.
— der Berufung (Revision) zakładanie (wniesienie) odwołania (rewizji).
— eines Rechtsmittels wniesienie środka odwoławczego.
einleiten *v* wprowadzać, rozpocząć.
— de Bestimmung *f* postanowienie wstępne.
Einleitung *f* wstęp.
— des Verfahrens wdrożenie postępowania.
— der Voruntersuchung wd. (wszczęcie) śledztwa wstępnego.
Einlieferung *f* przystawienie, dostawienie.
— ins Gefängnis wprowadzenie do więzienia.
Einlösung *f* (des Wechsels) wykupienie (wykupno) wekslu.
— srecht *n* prawo wykupienia (wykupu).
— stermin *m* termin płatności (wykupienia).
Einmahnung *f* upomnienie.
einmalige Abfindung *f* odprawa jednorazowa.
Einmengung *f* wdawanie (się).
Einmischung *f* (Interzession) wmieszanie się, interwencja, intercesja.
Einnahme *f* 1. przychód, dochód; 2. zajęcie.
Einräumung *f* ustąpienie, pozwolenie.
— eines Rechts nadanie prawa.

Einrede *f* (Einwendung) ekscepcja (ob. zarzut).
— aufschiebende ekscepcja zawieszająca.
— der Rechtshängigkeit e. zawisłości sprawy spornej.
— der Vorausklage e. skargi uprzedniej.
— des nicht erfüllten (nicht gehörig erfüllten) Vertrages e. nie wypełnionej (nie należycie wypełnionej) umowy.
— der Unzuständigkeit e. niewłaściwości (sądu).
— prozeßhindernde e. wstrzymująca spór.
= Leistungsverweigerungsrecht e. = prawo odmówienia świadczenia.
Einregistrierung *f* wciągnięcie do rejestru.
Einreichung *f* podanie, wniesienie do.
— der Berufung *f* wniesienie odwołania.
— der Anklageschrift w. aktu oskarżenia.
Einrichtung *f* urządzenie, organizacja.
— religiöse u. religijne.
Einrückung *f* im Anzeiger umieszczenie, zamieszczenie w monitorze.
— skosten *pl* koszta inseratu.
einsame Einsperrung zamknięcie odosobnione.
Einsatz *m* stawka, wkładka.
— strafe *f* kara pierwiastkowa.
Einschaltung *f* (in eine Urkunde) nadpisek (w dokumencie).
einschlägig vorbestraft *adj* odnośnie ukarany.
Einschleppung *f* zawleczenie.
Einschleichung *f* wkradanie się (chyłkiem).
einschließlich *adj* włącznie.
einschränkende Interpretation *f* interpretacja ścieśniająca.
Einschränkung *f* ograniczenie.
— des Geständnisses o. przyznania.
— des Klageantrages o. żądania (wniosku) skargi.
Einschreibebrief *m* list polecony.
— gebühr *f* wpisowe, opłata za wpis.
Einschreibung *f* (s. eingeschrieben) wpis, wpisanie.
— sverfügung zarządzenie zapisania.
Einschreiten *n* wkroczenie.
einsehen *v* 1. przeglądać; 2. rozeznać.
einseitiges Rechtsgeschäft *n* jednostronna czynność prawna.
— r Vertrag *m* umowa jednostronna.
Einsender *m* posyłający, podawca.
Einsetzung *f* ustanowienie.
Einsicht *f* wgląd, przejrzenie.
— der Akten wgląd w akta.
— ins Vereinsregister w. do rejestru stowarzyszeń.
— erforderliche (der Strafbarkeit) potrzebne rozeznanie do poznawania karalności.
einsichtiger Grund *f* powód wejrzeniowy.

Einsperrung *f* zamknięcie, uwięzienie.
— unberechtigte u. bezprawne.
Einspruch *m* (s. Widerspruch) sprzeciw (ob. opozycja).
— erheben (einlegen) wnieść (założyć) sprzeciw.
— gegen den Vollstreckungsbefehl (Versäumnisurteil) sprzeciw przeciw nakazowi wykonawczemu (wyrokowi zaocznemu).
— seinlegung *f* założenie sprzeciwu.
— sfrist *f* czasokres do sprzeciwu.
— schrift *f* pismo zawierające sprzeciw.
— sverzicht *m* zrzeczenie się sprzeciwu.
— stermin *m* termin sprzeciwu.
Einstandsrecht *n* prawo pierwokupu.
einstehen für *v* ponosić odpowiedzialność za.
Einsteigen *n* wleżenie (wleźć).
Einstellung *f* wstrzymanie, umorzenie.
— des Verfahrens (der Versteigerung) umorzenie postępowania (przetargu).
— der Zwangsvollstreckung zawieszenie, wstrzymanie egzekucji.
— der Untersuchung w. (zastanowienie) śledztwa.
— vorläufige (einstweilige) tymczasowe wstrzymanie.
— santrag *m* wniosek o wstrzymanie.
— sbeschluß *m* uchwała wstrzymająca.
Einstellung eines Arbeiters przyjmowania, przyjęcie (wstawienie) robotnika.
einstimmig *adj* jednomyślny.
Einstimmigkeit *f* jednomyślność *f*.
Einstufung *f* wstopniowanie, wcielenie do stopnia.
Einsturzgefahr *f* niebezpieczeństwo zawalenia się.
einstweilige Einstellung *f* tymczasowe wstrzymanie.
— Verfügung *f* tymczasowe zarządzenie.
eintragen *v* zapisywać, wpisać.
Eintragung *f* wpis, wpisanie.
— einer Hypothek wpis hipoteki.
— in das Grundbuch wpis do księgi wieczystej.
— santrag *m* wniosek o wpis.
— sbewilligung *f* zezwolenie na wpis.
— sgebühr *f* opłata za wpis.
— svermerk *m* zapisek o wpisie.
Eintreten der Bedingung *n* ziszczenie (spełnienie) się warunku.
— der Wirkung z. skuteczności.
Eintritt *m* 1. nadejście, zajście, powstanie; 2. wstęp.
— der Bedingung ziszczenie (spełnienie) się warunku.
— des Erfolges eines Verbrechens powstanie skutku zbrodni.
— des Falles zajście wypadku.
— der Rechtshängigkeit nastanie zawisłości sporu.
— der Volljährigkeit osiągnięcie pełnoletności.

Eintritt der Folgen eines Urteils spełnienie się skutków wyroku.
— (Eintreten) in ein Handelsgeschäft przystąpienie do przedsiębiorstwa handlowego.
vom Eintritt od chwili.
Einverleibung *f* wcielenie, intabulacja.
Einverständnis *n* porozumienie, zgoda.
— erklärung *f* oświadczenie zgody (porozumienia).
einverstanden sein *v* zgodzić się.
Einwand *m* zarzut.
— der Verjährung z. przedawnienia.
— erheben (geltend machen) *v* wysuwać (podnosić) zarzut.
— herleiten *v* wywieść (wywodzić) zarzut.
Einwendung *f* (s. Einrede) zarzut (ob. ekscepcja).
— en gegenüber Dritten zarzuty wobec osób trzecich.
Einweisung *f* (in Besitz) wprowadzenie (w posiadanie).
Einwerfung *f* (Ausgleichung, Collation) powrót (wyrównanie)
Einwilligung *f* zezwolenie, zgoda.
E. = vorherige Zustimmung z. = uprzednie przyzwolenie.
— des gesetzlichen Vertreters z. ustawowego zastępcy.
— zur Eheschließung z. do zawarcia małżeństwa.
— des Verletzten zgoda pokrzywdzonego.

Einwilligungserklärung *f* oświadczenie zezwolenia.
mit Einwilligung za zgodą.
Einwirkung *f* oddziaływanie.
— eines Gewerbebetriebes auf ein Grundstück o. od prowadzenia przemysłu na grunt.
Einzahlung *f* wpłata, wpłacenie.
Einzelgemeinde *f* gmina jednostkowa.
— firma *f* firma jednostkowa.
— haft *f* zamknięcie celkowe, areszt oddzielny (odosobniony).
— kaufmann *m* kupiec jednoosobowy (samoistny).
— person *f* jednostka, osoba jednostkowa.
— richter *m* sędzia jednostkowy (wydział jednoosobowy).
— transport *m* transport jedn. (pojedyńczy).
— staat *m* państwo jedn.
— strafe *f* kara pierwiastkowa.
Einziehung *f* ściągnięcie, przepadek, konfiskata.
— der Prozeßkosten ściągnięcie kosztów procesowych.
— bei Münzfälschung przepadek przy fałszowaniu monet.
— gepfändeter Forderungen ściągnięcie zajętych wierzytelności.
— von Aktien wycofanie akcyj.
— von Geschäftsanteilen amortyzacja, ściągnięcie udziałów w przedsiębiorstwie.
— srecht *n* prawo ściągnięcia.

Einziehungsverfahren *n* postępowanie w razie konfiskaty (celem ściągnięcia).
Einzug *m* wprowadzenie się.
Eisenbahn *f* kolej (żelazna).
— anlage *f* urządzenie kolejowe.
— beamter *m* urzędnik kolejowy.
— betrieb *f* ruch kolejowy.
— frachtverkehr *m* przewóz towarów na kolejach żelaznych.
— transport *m* transport (przewóz) kolejowy.
— transportgefährdung *f* narażenie transportu kolejowego.
— haftung *f* odpowiedzialność koleji.
— verkehrsordnung *f* regulamin ruchu kolejowego.
Eisenindustrie *f* przemysł żelazny.
— wirtschaft *f* przemysł żelazny.
ejaculatio seminis wystrzyknięcie nasienia.
elektrische Arbeit (Kraft) siła elektryczna.
Element *v* żywioł, element.
elterliche Gewalt *f* władza rodzicielska.
— r Hausstand *n* rodzicielskie ognisko domowe.
— Nutznießung *f* użytkowanie rodzicielskie.
— s Nutznießungsrecht *n* prawo pobierania użytków rodziców.
Eltern *pl* rodzice.
— verhältnis *v* stosunek rodzicielski.
Emanzipation *f* emancypacja, usamowolnienie, wypuszczenie z pod władzy.
Embargo *v* (b. Schiffen) embargo, obłożenie sekwestrem (przy okrętach).
Emigrant *m* wychodźca, emigrant.
Emission *f* von Aktien puszczenie w obieg (emisja) akcyj.
— stheorie *f* teorja emisyjna.
Empfang *m* odbiór, przyjmowanie.
Empfänger *m* odbiorca, przyjemca.
— des Frachtgutes odb. towaru przewozowego.
Empfangnahme *f* odbiór, przyjmowanie.
— des Streitgegenstandes o. przedmiotu spornego.
Empfängnis *f* poczęcie.
— zeit *f* (gesetzliche) czas (okres) poczęcia ustawowy), czas koncepcyjny.
empfangsbedürftige Willenserklärung *f* oświadczenie woli, która winna być przyjmowana, (która winna dojść do wiadomości).
Empfangsbekenntnis *n* potwierdzenie odbioru.
— berechtigter *m* uprawniony do odbioru.
— bescheinigung *f* poświadczenie odbioru.
— bestätigung *f* potwierdzenie odbioru.
— theorie *f* teorja odbioru.
Empfehlung *f* zalecenie.
— erteilen *v* zalecać.
— sschreiben *n* pismo zalecające.

Emphyteusis *f* dzierżawa wieczysta.
Empörung *f* bunt, powstanie.
Ende *f* koniec, ukończenie.
Endbescheid *m* orzeczenie (odprawa) ostateczne.
— beschluß *m* uchwała (postanowienie) ostateczna.
— bedingung *f* warunek końcowy.
— entscheidung *f* roztrzygnięcie końcowe.
— urteil *n* wyrok końcowy.
Energie *f* energja, siła.
enge Wahl *f* wybór ścisły.
Enklave *f* enklawa.
entbehrlich *adj* zbyteczny.
Entbindung *f* 1. rozwiązanie, połóg; 2. zwolnienie.
— von der Verpflichtung zum Erscheinen zwolnienie od obowiązku stawiennictwa.
— skosten *pl* koszta rozwiązania.
Entdecker *m* wykryjący.
Entdeckung *f* (eines Schatzes) wykrycie (skarbu).
— eines Mangels odkrycie wady.
— einer strafbaren Handlung odkrycie czynu karalnego (przestępstwa).
entehrende Strafe *f* kara hańbionca (niecna).
Enteignung *f* wywłaszczenie.
— srecht *n* prawo wywłaszczenia.
— sverfahren *n* postępowanie wywłaszczenia.
enterben *v* wydziedziczyć.
Enterbung *f* wydziedziczenie.
entfallen *v* odpadać.
entfernen *v* wydalić.
— sich *v* oddalić się.

entfernt *adj* odległy.
— e Möglichkeit *f* daleka możliwość.
Entfernung *f* 1. odległość; 2. oddalenie.
— aus dem Sitzungssaal wydalenie z sali posiedzeń.
— einer Sache *n* (v. Grundstück) usunięcie rzeczy (z gruntu).
Entfliehen *n* zbiegnięcie, zbiegostwo.
Entführung *f* uprowadzenie.
entgangener Gewinn *m* zysk utracony.
Entgegennahme *f* przyjmowanie, przyjęcie.
entgegensetzen *v* przeciwstawić.
entgegenstehend *adj* sprzeciwiający się.
Entgelt *n* odpłata, zapłata.
— liche Verfügung *f* rozporządzenie odpłatne.
enthalten *v* zawierać.
Enthalten *n* (sich) wstrzymanie się.
Enthauptung *f* ścięcie.
Enthebung vom Amte *f* uwolnienie z urzędu.
Entkräftung *f* osłabienie.
Entlassung *f* zwolnienie, uwolnienie.
— aus dem Staatsverband zw. z przynależności państwowej.
— aus der väterlichen Gewalt wypuszczenie z pod władzy ojcowskiej.
— des Vormundes zwolnienie opiekuna.
— vorläufige tymczasowe wypuszczenie na wolność.
— sbefehl *m* nakaz uwolnienia.

Entlastung *f* kwitowanie, zwolnienie, udzielanie absolutorjum.
— des Vorstandes (kwitowanie) udzielenie pokwitowania zarządowi.
— sbeweis *m* dowód odwodowy, odwód.
— svorbehalt *n* zastrzeżenie zwolnienia.
— szeuge *m* świadek uniewinniający (odwodowy).
— verordnung der Gerichte rozporządzenie w przedmiocie ulżenia sądom (rozp. o odciążeniu sądów).
Entlaufen *n* zbiegnięcie.
Entleiher *m* biorący tytułem użyczenia, użyczający.
Entleihung (Entlehnung) *f* zapozyczenie.
Entlöschung *f* opróżnienie, wyładowanie.
entmündigt *adj* ubezwłasnowolniony.
Entmündigung *f* pozbawienie własnej woli, ubezwłasnowolnienie.
— santrag *m* wniosek o pozbawienie wł w.
— sverfahren *n* postępowanie pozb. wł. w.
Entnahme *f* wyjęcie.
Entrichtung *f* uiszczenie, zapłata.
— von Zinsen uiszczenie odsetek.
Entsagung *f* zrzeczenie się.
Entschädigung *f* odszkodowanie, wynagrodzenie.
— der Zeugen odszkodowanie świadków.
— für unschuldig verbüßte Untersuchungshaft o. za niewinnie odbyty areszt śledczy.
Entschädigungsanspruch *m* roszczenie o odszkodowanie.
— spflicht *f* obowiązek (płacenia) odszkodowania.
entscheidend *adj* stanowczy.
Entscheidung *f* rostrzygnięcie, orzeczenie.
— des Gerichts nach Lage der Akten r. sądu według stanu akt.
— des höchsten Gerichts orzeczenie sądu najwyższego.
— sgründe *pl* powody rostrzygnięcia.
— spflicht des Richters obowiązek rostrzygnięcia sądu.
Entschluß *m*, Entschließung *f* decyzja, postanowienie.
Entschuldigung *f* usprawiedliwienie.
Entsetzung *f* (aus dem Amte, Besitz) usunięcie z (urzędu, posiadania).
entsprechend *adj* odpowiadający, odpowiedni.
— e Anwendung zastosowanie odpowiednie (analogiczne).
entstehend *adj* powstający.
Entstehung *f* powstanie.
— sgeschichte *f* historja powstania, geneza.
entstellte Tatsache *f* fakt przekręcony.
Entstellung *f* przekręcenie.
Entwährung *f* 1. pokonanie prawem; 2. dewaluacja.
Entwaffnung *f* odbrojenie, rozbrojenie.
Entweichen lassen *v* dozwolić uciec, (ułatwienie ucieczki).

Entweichung *f* ucieczka.
— sversuch *m* usiłowanie zbiegu (zbiegania).
entwenden *v* porwać.
Entwendung *f* porwanie.
Entwertung *f* (pozbycie) zmniejszenie wartości, dewaluacja.
Entwicklung *f* rozwinięcie, rozwiązanie.
— sreife *f* rozwój.
Entwurf *m* projekt, zarys, wypracowanie.
— des Strafgesetzbuches projekt kodeksu karnego.
— eines Urteils zarys wyroku.
entziehen *v* odjąć, odbierać.
— sich *v* uchylić się, uchylenie się.
Entziehung *f* pozbawienie, odjęcie.
— der persönlichen Freiheit pozbawienie wolności osobistej.
— des Armenrechts cofnięcie prawa ubogich.
— des Wortes odebranie głosu.
— des Pflichtteils odjęcie zachowku.
— der Rechtsfähigkeit o. (pozbawienie) zdolności prawnej.
— einer minderjährigen Person den Eltern odebranie osoby nieletniej rodzicom.
— (Entziehen) vor Strafe uchronienie od kary.
entzündliche Waren *pl* towary zapalne.
erachten für *v* uważać za.
Erbanfall *m* przejście spadku.
— anspruch *m* roszczenie o spadek.

Erbanteil *m* udział w spadku (spadkowy).
— auseinandersetzung *f* rozliczenie spadku.
Erbbau *m* zabudowa.
— berechtigter *m* uprawniony do prawa zabudowy.
— grundbuch *n* księga wieczysta zabudowy.
— recht *n* prawo zabudowy.
— rechtsbestellung *f* ustanowienie prawa zabudowy.
— rechtserneuerung *f* odnowienie pr. z.
— rechtseintragung *f* wpis pr. z.
— rechtsheimfall *m* powrót pr. z.
— rechtshypothek *f* hipoteka pr. z.
— rechtsinhalt *m* treść pr. z.
— rechtsverordnung *f* rozporządzenie o prawie zabudowy.
— rechtszwangsversteigerung *f* przetarg przymusowy prawa zabudowy.
— zeit *f* czas zabudowy.
— zins *m* czynsz za zabudowę.
Erbe *m* spadkobierca, dziedzic.
Erben zweiter Ordnung *pl* spadkobiercy drugiego stopnia.
erben *v* odziedziczyć.
Erbeinsetzung *f* ustanowienie spadkobiercy.
Erbenhaftung *f* odpowiedzialność spadkobiercy.
Erbeserbe *m* spadkobierca (dziedzic) spadkobiercy.
Erbfähigkeit *f* (fähig) zdolność dziedziczenia (zdolny) do d.)
Erbfall *m* otwarcie się spadku.

Erbfolge *f* spadkobranie, dziedziczenie, porządek dziedziczenia.
— nach Stämmen dziedziczenie podług pokoleń.
— ordnung *f* porządek dziedziczenia.
— recht *v* prawo następstwa (spadkobrania.
erbieten *v* oświadczyć swą gotowość.
— sich zur Begehung eines Verbrechens o. swą gotowość do popełnienia zbrodni.
Erbin *f* spadkobierczyni.
Erblasser *m* spadkodawca.
Erblehen *n* lenno dziedziczne.
Erbpacht *f* dzierżawa wieczysta.
Erbpächter *m* dzierżawca wieczysty.
Erbpachtrecht *n* prawo dzierżawy wieczystej.
Erbrechen von Behältnissen wyłamanie schowków.
— von Siegeln łamanie pieczęci.
Erbrecht *n* prawo spadkowe.
Erbrezeß *m* układ spadkowy.
Erbschaft *f* spadek.
— sannahme *f* przyjęcie spadku.
— sanspruch *n* roszczenie o spadek.
— santeil *m* udział w spadku.
— sausschlagung *f* wyrzeczenie się spadku.
— sbesitzer *m* posiadacz spadku.
— sgegenstand *m* przedmiot spadkowy.
— kauf *m* kupno spadku.
— steuer *f* podatek spadkowy.

Erbteilung *f* podział spadku.
Erbschleicher *m* zabiegacz dziedzictwa.
Erbschein *m* poświadczenie dziedziczenia.
Erbseinantwortung *f* przyznanie spadku.
Erbteil *m* część dziedziczna, spadkowa (spadku).
Erbteilung *f* podział spadku.
— sklage *f* skarga o podział spadku.
Erbuntertänigkeit *f* poddaństwo dziedziczne.
— unwürdigkeit *f* niegodność dziedziczenia.
— vertrag *m* umowa dziedziczenia.
— verzicht *m* zrzeczenie się dziedziczenia.
erdichtete Forderung (Schuld) *f* wierzytelność (dług) zmyślony.
Erdichtung *f* zmyślenie.
Ereignis *n* zdarzenie.
Erfahrung *f* 1. doświadczenie; 2. dowiedzenie się.
Erfinder *m* wynalazca.
— recht *n* prawo wynalazkowe.
Erfindung *f* wynalazek.
Erfolg *m* wynik.
— haben odnieść skutek.
erfolgen *v* dokonać się, nastąpić.
erfolglos *adj* bez powodzenia, bezowocny, bezskuteczny.
Erfolglosigkeit *f* niepowodzenie, bezowocność.
Erfolgsabwendung *f* odwrócenie (zapobieganie) skutku.
— delikt *n* przestępstwo wynikowe.

Erfolgseintritt *m* powstanie skutku.
— haftung *f* odpowiedzialność za wynik, odpowiedzialność za skutek.
erforderlich *adj* wymagany, należyty.
— e Aufwendungen potrzebne nakłady.
— e Einsicht zur Erkenntnis der Strafbarkeit potrzebne rozeznanie do poznawania karalności.
— e Sorgfalt *f* staranność należyta.
— e Vorkehrung *f* zarządzenie potrzebne.
Erforderlichkeit *f* wymagalność, konieczność.
— der Notwehr w. obrony koniecznej.
erfordernd *adj* wymagający.
Erfordernis *n* wymoga, wymaganie.
Erforschung *f* zbadanie, wykrycie.
— der formellen (materiellen) Wahrheit wykrycie (i ustalenie) formalnej (materjalnej) prawdy.
— strafbarer Handlungen wyśledzenie przestępstw.
erfüllen *v* wypełniać.
Erfüllung *f* wypełnienie, dopełnienie, spełnianie.
— des gesetzlichen Deliktstatbestandes wyczerpienie istoty ustawowej występku.
— des Vertrages wypełnienie umowy.
— sgeschäft *n* czynność celem wypełnienia.
— sgehilfe *m* pomocnik wypełnienia (wypełniający).

Erfüllungsinteresse interes w wypełnieniu.
— sort *m* miejsce wypełnienia.
— sübernahme *f* przejęcie, (przejmowanie) wypełnienia.
— szeit *f* czas wypełnienia.
erfüllungshalber celem wypełnienia.
erfüllungsstatt zamiast wypełnienia.
ergänzen *v* uzupełniać.
Ergänzung *f* uzupełnienie.
— d. mündlichen Vorbringens u. ustnego przedstawienia.
— des Inventars (d. Einlage) u. inwentarza (wkładka).
Ergänzungsantrag *m* wniosek uzupełniający.
— anspruch *m* roszczenie o uzupełnienie.
— spflegschaft *f* kuratela uzupełniająca.
— richter sędzia zapasowy (posiłkowy).
— schöffe *m* ławnik z.
— urteil *n* wyrok uzupełniający.
— verordnung rozporządzenie dodatkowe.
— vertrag *m* umowa dodatkowa.
— wahl *f* wybór uzupełniający.
ergeben sich *v* 1. wypływać z; 2. poddawać się.
(sofern sich nichts anderes ergibt) (o ile nic innego nie wypływa).
Ergebnis *n* der Ermittelung wynik dochodzenia.
Ergreifung *f* schwytanie, ujęcie, pojmanie.
— des Verurteilten ujęcie skazanego.

Erhaltung *f* utrzymanie, zachowanie.
— spflicht *f* obowiązek utrzymania.
— strieb *m* instynkt zachowawczy.

erheben *v* pobierać, odebrać, podnieść.
— von Geld *v* podnosić gotowiznę.

erheblich *adj* ważny, istotny.
— e Gefährdung *f* narażenie na znaczne niebezpieczeństwo.

Erheblichkeit *f* znaczenie, poważność, doniosłość *f*.
— von E. sein *v* mając (mieć) doniosłość.

Erhebung *f* pobór, pobieranie.
— der öffentlichen Anklage wniesienie skargi publicznej.
— der Privat (Wider) klage podjęcie (wytoczenie) skargi prywatnej (wzajemnej).
— des Widerspruches wniesienie opozycji.
— öffentlicher Abgaben und Gefälle pobór publicznych opłat i danin.
— von Kosten pobranie kosztów.

Erhöhung *f* podwyższenie, powiększenie.
— des Grundkapitals podwyższenie kapitału zakładowego.

Erinnerung *f* uwaga, przypomnienie, przedstawienie.
— einlegen *v* wnieść przedstawienie.

Erinnerung gegen den Kostenfestsetzungsbeschluß przedstawienie przeciw uchwale ustalającej koszty.
— gegen die Art und Weise der Zwangsvollstreckung uwaga dotycząca rodzaju i sposobu egzekucji.

erkennen *v* 1. orzec, orzekać; 2. poznać.

erkannt und verkündet orzeczono i ogłoszono.

erkennbar *adj* w sposób widoczny.

erkennbarer Mangel *m* wada, której można rozpoznać.

Erkennbarkeit der Pfändung łatwość poznania zajęcia.

erkannte Buße (Strafe) *f* nawiązka (kara) orzeczona.

erkennendes Gericht *n* sąd orzekający.

Erkenntnis *n* Urteil orzeczenie, wyrok.
— der Strafbarkeit poznanie, karalności.

Erkenntnisvermögen *n* zdolność rozpoznawcza.

Erkennungsdienst *m* służba wywiadowcza.

erklären *v* oświadczyć, objaśniać, tłumaczyć.

Erklärung *f* (abgeben) *f* oświadczenie (złożyć).
— des Drittschuldners oznajmienie dłużnika dłużnika.
— sirrtum *m* błąd co do świadczenia.
— stheorie *f* teorja oświadczenia.

Erkrankung *f* zachorowanie, zasłabnięcie.

Erkundigung *f* dowiadywanie się.

erlangen *v* uzyskać.
erlangt *adj* uzyskany.
Erlangung *f* uzyskanie, osiągnięcie.
— eines Vermögensvorteils u. korzyści majątkowej.
erlassen *v* 1. zwalniać, darować; 2. rozporządzać, wydać.
Erlaß *m* 1. zwolnienie; 2. rozporządzenie.
— der Strafe, der Schuld zwolnienie od kary (od długu).
— des Urteils wydanie wyroku.
— eines Steckbriefes rozpisanie listu gończego.
— einer Verfügung wydanie zarządzenia.
— vertrag *m* umowa o zwolnienie (długu).
Erlassung *f* des Eides *f* zwolnienie od przysięgi.
— einer einstweiligen Verfügung wydanie zarządzenia tymczasowego.
erlauben *v* pozwalać.
erlaubt *adj* zezwolony, pozwolony.
Erlaubnis *f* zezwolenie, pozwolenie.
— erteilung *f* udzielenie zezwolenia.
Erläuterung *f* wyjaśnienie, objaśnienie.
Erledigung *f* załatwienie, ukończenie.
Erleichterung *f* ułatwienie.
erleiden *v* ucierpieć, posić.
erlittene Untersuchungshaft *f* przebyty areszt śledczy.
Erlös *m* uzyskana kwota.
Erlös der Versteigerung u. k. przetargu.
— verteilungstermin *m* termin do podzielenia uzyskanej kwoty.
Erlöschen eines Schuldverhältnisses *n* wygaśnięcie zobowiązania.
— eines Antrages zgaśnięcie oferty.
Ermächtigung *f* umocowanie, upoważnienie, pełnomocnictwo.
— sgesetz *n* ustawa o pełnomocnictwach, u. upoważniająca.
— zum selbständigen Betrieb eines Erwerbsgeschäftes upoważnienie do samodzielnego prowadzenia przedsiębiorstwa zarobkowego.
— zur Vornahme einer Handlung u. do wykonania czynności.
Ermangelung *f* (in Ermangelung) brak (w braku).
Ermäßigung *f* obniżenie, złagodzenie.
— der Strafe złagodzenie kary.
Ermessen *n* ocena, przekonanie.
— freies, billiges ocena (ocenienie) swobodna, słuszna.
ermitteln *n* wyśledzić, dochodzić, wykryć.
Ermittelung *f* wyśledzenie, dochodzenie, wykrycie.
— sergebnis (wesentliches) *n* wynik dochodzeń (zestawienie istotnych wyników postępowania).
— srichter *m* sędzia śledczy.

Ermittelungsverfahren *n* postępowanie dochodcze, dochodzenie.
— spflicht *f* obowiązek (powinność) stwierdzenia.
Ermordung *f* zamordowanie.
Ernährung *f* żywienie.
ernennen *v* mianować, nominować.
Ernennung *f* mianowanie, nominacja.
— sfrist *f* czasokres do mianowania.
— surkunde *f* patent nominacyjny, nominacja.
Erneuerung *f* odnowienie, wznowienie.
— sfond *m* suma na odnowienie.
— sschein *m* talon (odnowienie arkusza kuponowego).
erneute Verhandlung ponowne rozpoznanie.
— Begehung (Vornahme) ponowne popełnienie (wykonanie).
ernst, ernstlich *adj* poważny, (na serjo).
Ernstlichkeit des Verlangens *f* poważność żądania.
eröffnen *v* otwierać, wdrożyć, wszczynać.
eröffnetes Behältnis *n* schowek otwierany.
— Verfahren *n* postępowanie wdrożone.
Eröffnung *f* otwieranie, otwarcie, wdrożenie.
— des Hauptverfahrens wyznaczenie terminu do rozprawy głównej.
— der Sitzung (otworzenie) zagajenie posiedzenia.
Eröffnung der Urteilsgründe oznajmienie uzasadnienia wyroku.
— des Konkurses otwarcie (wdrażenie) upadłości.
— des Testamentes (Gebäudes) otwarcie testamentu (budynku).
— der Untersuchung wszczęcie śledztwa.
— des Verfahrens wdrożenie postępowania.
— eines Gewerbes otworzenie przemysłu.
— sbeschluß *m* uchwała rozpoczynająca, akt oskarżenia.
— sbilanz *f* bilans rozpoczynający.
— stermin *m* termin rozpoczęcia (otwarzający).
Erörterung *f* wyjaśnienie, rozstrząsanie.
— von Staatsangelegenheiten in der Kirche rozstrz. spraw państwowych w kościele.
erpressen *v* wymusić, wymuszać.
Erpresser *m* wymuszyciel.
Erpressung *f* wymuszenie.
Erregung *f* wywołanie, wbudzenie.
— eines Irrtums wywołanie błędu.
— öffentlichen Ärgernisses wywołanie zgorszenia publicznego.
Erreichung *f* osiągnięcie.
— eines Zweckes o. celu.
errichten *v* sporządzać.
Errichtung *f* sporządzenie.
— der Gesellschaft utworzenie spółki, zawiązanie spółki.

Errichtung des Inventars sporządzenie inwentarza.
— eines Testamentes sp. testamentu.
error (Irrtum) błąd.
— **in persona** błąd co do osoby.
Errungenschaftsgemeinschaft *f* wspólność dorobku.
Ersatz *m* zwrot, wynagrodzenie.
— anspruch *m* roszczenie o wynagrodzenie.
— berechtigung *f* prawo wynagrodzenia.
— bereitschaft *f* gotowość wynagrodzenia.
— der Auslagen zwrot wydatków.
— des Interesses wynagrodzenie korzyści (interesu).
— erbe *m* spadkobierca podstawiony.
— freiheitsstrafe *f* zastępcza kara pozbawienia wolności.
— geschworener *m* przysięgły zastępczy (zapasowy).
— in Geld odszkodowanie pieniężne.
— hypothek *f* hipoteka zastępcza.
— raum *m* pomieszczenie rezerwowe (kompenzacyjne).
— schöffe *m* ławnik zastępczy.
— strafe *f* kara zastępcza.
— vermächtnis *n* zapis podstawiony.
— vornahme *f* wykonanie zastępcze.
— vorteil *m* korzyść zastępcy.
— zustellung *f* doręczenie zastępcze.
erscheinen *v* stawać, zjawić się, wychodzić.
— als *v* przedstawić się.
Erscheinen *n* stawienie się, stawiennictwo.
— der Parteien zum Termin stawienie się stron do terminu.
— persönliches stawienie się (stawiennictwo) osobiste.
Erscheinung *f* zjawienie.
Erschienener *m* stawający.
Erschleichung *f* wyłudzenie (podstępne).
— der Ehe w. małżeństwa.
— einer Erbschaft w. spadku.
erschöpfende Erörterung *f* wyjaśnienie wyczerpujące.
Erschöpfung *f* wyczerpanie.
— des gesetzlichen Tatbestandes w. istoty ustawowej.
— seinrede *f* des Erben ekscepcja wyczerpanego spadku spadkobiercy.
Erschütterung *f* wstrząśnienie.
erschwerende Umstände *pl* okoliczności obciążające.
erschwert *adj* utrudniony.
Erschwerung *f* utrudnienie, obciążenie.
— des Fortkommens des Gehilfen utrudnienie utrzymania dla pomocnika.
— der Rechtsverfolgung u. dochodzenia prawa.
ersichtlich *adj* widoczny.
Ersichtlichmachung *f* uwidocznienie, ujawnienie.
ersitzen *v* zasiedzieć.
Ersitzung *f* zasiedzenie.
— einer Sache (e. Rechts) z. rzeczy (prawa).
Ersitzungsfrist *f* czasokres zasiedzenia.
Ersparnis *f* zaoszczędzenie.

erstatten *v* zwrócić, oddać, wynagrodzić.
Erstattung *f* zwrot, wynagrodzenie, oddanie.
— der Auslagen (Kosten) zwrot wydatków (kosztów).
— eines Gutachtens *f* wydanie (złożenie) opinji.
Ersteher *m* nabywca.
Erstehung *f* nabycie.
erste Ordnung *f* pierwszy stopień.
Erster Staatsanwalt *m* pierwszy urzędnik prokuratury.
Erstgeburt *f* p. poród, pierworództwo.
Erstreckung auf rozszerzenie na, rozciąganie się.
ersuchen *v* wezwać, prosić.
Ersuchen *n* wezwanie, prośba, rekwizycja.
— um Rechtshilfe w. o pomoc prawną.
Ersuchender *m* wzywający, wezwający.
ersuchter Richter *m* sędzia wezwany.
Ersuchungsschreiben *n* pismo zawierające wezwanie.
Ertappen auf frischer Tat *v* schwycić na gorącym uczynku.
erteilen *v* udzielić, wydać.
erteilt *adj* udzielony, wydany.
Erteilung *f* udzielenie, nadawanie.
— d. Erbscheines wydanie poświadczenia dziedziczenia.
— einer Ausfertigung wydanie wypisu.
Ertrag *m* dochód, przychód.
Erträgnis *n* (Nutzungen) pożytki.
Ertragssteuer *f* podatek przychodowy.
— swert *m* wartość dochodowa.
Ertragung *f* znoszenie.
erwachsene Person *f* osoba dorosła.
Erwägung *f* rozważenie.
Erwähnung *f* nadmienienie.
Erwartung *f* oczekiwanie.
erwehren sich *v* obronić się.
erweisen *v* udowodnić, wywodzić, wywieść.
erweisen sich *v* okazać (wykazać) się.
Erweislichkeit *f* dowodność, możność wykazania.
erweislich wahr *adj* dowodny, dający się wykazać (dowieść).
nicht erweislich wahre Tatsache fakt, którego prawdziwość nie da się wykazać.
erweiterte Besetzung *f* skład powiększony.
— Strafkammer wzmocniona izba karna.
Erweiterung *f* rozszerzenie.
— des Klageantrages r. żądania skargi.
— des Rechtsweges r. drogi prawnej.
Erwerb *m* nabycie, nabywanie. zarobek.
Erwerber *m* nabywca.
Erwerbsbeschränkung *f* ograniczenie zarobku.
— fähigkeit *f* zdolność zarobkowania (nabycia).
— geschaft *n* przedsiębiorstwo zarobkowe.
— genossenschaft *f* spółka (spółdzielnia) zarobkowa.

Erwerblosenfürsorge *f* pomoc dla pozbawionych zarobku.
— quelle *f* źródło nabycia.
— steuer *f* podatek zarobkowy.
— tätigkeit *f* zajęcie, praca zarobkowa.
— unfähigkeit *f* niezdolność zarobkowania.
— vermögen *n* majątek zarobkowy.
— vom Nichtberechtigten nabycie od nieuprawnionego.
— von Todeswegen nabycie z powodu śmierci.
Erwiderung *f* odwzajemnienie.
— der Beleidigung auf der Stelle o. zniewagi natychmiast.
erwiesene Tatsache *f* fakt udowodniony.
Erwirkung *f* uzyskanie, spowodowanie.
— einer Handlung, Herausgabe, Duldung u. działania, wydania, poddania się.
erworbene Rechte *pl* prawa nabyte.
Erzählung *f* opowiadanie.
Erzeuger *m* rodziciel.
Erzeugnis *n* płód, wyrób, utwór.
— der Kunst utwór sztuki.
Erzeugnisse eines Grundstücks płody gruntu.
Erzeugung *f* spłodzenie.
Erzieher *m* wychowawca.
Erziehung *f* wychowanie.
Erziehungsanstalt *f* zakład wychowawczy.
— maßregel *f* środek wychowawczy.
— recht *n* prawo wychowania.
Erziehungszoll *m* cło wychowawcze.
erzielen *v* osiągnąć, zmierzać.
Erzwingung *f* zniewolenie, zmuszenie, wymożenie.
— einer Duldung, Unterlassung zniewolenie do znoszenia, zaniechania.
— von Aussagen, Handlungen wymuszenie zeznań, czynności.
es sei denn chyba.
Essentialien *pl* istotne wymogi.
Etat *m* budżet, etat.
— sberatung *f* narada budżetowa.
etatsmäßiger Angestellter *m* funkcjonarjusz etatowy.
etatisieren *v* ustanowić budżet.
evangelische Kirche *f* kościół ewangelicki.
Eventualantrag *m* wniosek ewentualny.
— aufrechnung *f* potrącenie ewentualne.
— vorsatz *m* zamiar wynikowy.
Eviktion *f* rękojmia, ewikcja.
Examen *n* egzamin.
Exegese *f* egzegeza.
exceptio ekscepcja.
— ex iure tertii e. z prawa trzeciego.
Excerpt (Auszug) wyciąg.
Exekution *f* egzekucja, wykonanie.
Exekutivgewalt *f* władza wykonawcza, władza egzekucyjna.
— strafe *f* kara wykonalna (egzekucyjna).
Exemplar *n* egzemplarz.

Exkulpationsbeweis *m* dowód usprawiedliwiający (ekskulpacyjny).
exkulpieren sich *v* usprawiedliwiać, uniewinniać się.
Exmission *f* wyrugowanie z mieszkania, eksmisja.
ex **officio** z urzędu.
explodierende Stoffe *pl* materjały wybuchowe.
Export *m* wywóz, eksport.
exterritorial *adj* zakrajowy, zagraniczny, eksterytorjalny.
Exterritorialität *f* zakrajowość, zagraniczność, eksterytorjalność.
extensive Auslegung *f* interpretacja rozszerzająca, tłumaczenie daleko sięgające.
— Landwirtschaft *f* gospodarstwo rolne szerokie.
ex **nunc** na przyszłość.
ex **tunc** od wówczas.
Exzeß *m* des Täters wybryk (eksces) sprawcy.

F

Fabrikgeheimnis *n* tajemnica fabryczna.
— zeichen *n* znak fabryczny.
Fach *n* 1. przegródka, pułka; 2. zawód, stan.
— anwalt adwokat fachowy.
— ausdruck *m* wyraz techniczny, zawodowy.
— behörde urząd zawodowy.
— bildung *f* wykształcenie z.
— kammer izba fachowa (zawodowa).
— schule szkoła zawodowa.
— verband *m* związek zawodowy.
fähig *adj* zdolny.
Fähigkeit *f* zdolność, uzdolnienie.
— snachweis *m* dowód uzdolnienia.
— zum Richteramt uzdolnienie do piastowania urzędu sędziowskiego.
Fahnenflucht *f* dezercja, zbiegowisko.
fahnden *v* gonić, ścigać.
Fahndungsblatt *n* gazeta śledcza.
Fahrgeld *n* przewoźne.
— kosten *pl* koszta podróży.
fahrlässig *adj* niedbały.
— handeln *v* niedbale działać.
fahrlässiger Weise z niedbalstwa.
fahrlässige Tötung *f* zabójstwo nieumyślne.
Fahrlässigkeit *f* niedbalstwo.
— grobe, leichte n. ciężkie, lekkie.
Fahrnis *f* mienie ruchome, ruchomość.
— gemeinschaft *f* wspólność mienia ruchomego.
Fahrt *f* jazda.
Fahrwasser *n* woda spławna.
Fahrzeug *n* pojazd.
— besitzer, eigentümer *m* właściciel pojazdu.
— halter *n* właściciel pojazdu.
— führer *m* kierowca pojazdu.
Faksimile *n* podobizna.
faktisch *adj* faktyczny, realny, rzeczywisty.
— e Übergabe *f* oddanie szczegółowe.
Faktor *m* czynnik, faktor.

Fakultät *f* wydział.
— für Rechts- u. Staatswissenschaften w. prawno-ekonomiczny.
Fall *m* przypadek, wypadek.
Falle *f* samołówek.
fällig *adj* wymagalny, płatny.
Fälligkeit *f* wymagalność, płatność.
— und Mahnung w. i upomnienie.
— stermin *m* termin płatności.
Falscheid *m* fałszywa przysięga.
— beurkundung *f* fałszywe stwierdzenie dokumentem.
— münzerei *f* podrabianie pieniędzy (monet).
— schwören *n* fałszywa przysięga, krzywa przysięga.
falscher Wechsel *m* weksel fałszywy.
falsche Anschuldigung *f* obwinienie fałszywe.
Fälschung *f* fałszowanie.
— einer Urkunde f. dokumentu.
falsa demonstratio oznaczenie mylne.
falsus prokurator *m* zastępca bez pełnomocnictwa.
Falsifikat *n* podróbka.
Familie *f* rodzina, familja.
Familienangehöriger *m* członek rodziny, należący do rodziny.
— angelegenheit *f* sprawa familijna.
— fideikommis fideikomis, powiernictwo familijne.
— gut *n* dobro rodzinne.
— leben *n* pożycie familijne.
— name nazwisko rodowe.
Familienmitglied *n* członek rodziny.
— rat *m* rada familijna.
— recht *n* prawo familijne.
— rechtsregister *n* rejestr spraw prawno-familijnych.
— stand *m* stan rodzinny (stanowisko rodz.).
— stiftung *f* fundacja familijna (rodzinna).
— vorstand *m* głowa rodziny.
Fanggerät *n* przyrząd do łowienia.
Fassung *f* eines Beschlusses zapadnięcie (powzięcie) uchwały.
— eines Urteils sporządzenie wyroku.
Fassungsvermögen *n* pojemność, pójętność.
Faustpfand *n* zastaw ręczny (rzeczy ruchomej).
— recht *n* prawo zastawu ręcznego.
Fautfracht *f* niedobór przewoźnego.
Fehlbetrag *m* niedobór.
fehlen *v* brakować.
— de Eigenschaft *f* przymiot brakujący.
Fehler *m* brak, wada, umyłka.
— der Kaufsache wada rzeczy kupionej.
— im Urteil pomyłka w wyroku.
fehlerhafter Besitz *m* posiadanie wadliwe.
fehlerhafte Sache rzecz wadliwa.
Fehlerhaftigkeit *f* wadliwość, pochybność.
Feiertag (gesetzlicher, allgemeiner) święto (ustawowe, powszechne).

Feigheit *f* tchórzowstwo.
Feilbieten *n* wystawić na sprzedaż.
Feilhalten von Schriften *n* pozbywanie pism.
Feind *m* wróg. nieprzyjaciel.
feindlich *adj* wrogowy.
— e Handlung czynność nieprzyjacielska.
Feldpolizeigesetz *n* ustawa o policji polnej.
— messer *m* geometr.
— richter *m* sędzia wojskowy.
— schutz *m* ochrona pól.
Femgericht *n* sąd tajemny.
Fensterrecht *n* prawo nieodbierania światła (okienne).
Ferien *m* ferje.
— kammer *f* izba ferjalna.
— sache *f* sprawa ferjalna.
— senat *m* senat ferjalny.
Fernbleiben *n* niestawienie się.
Fernsprecher *m* telefon.
Fernsprechgebühr *f* opłata telefoniczna.
Fesseln anlegen (fesseln) *v* nałożyć kajdany.
fest *adj* stały, ścisły.
— er Platz *m* warowne miejsce.
— gestellte Tatsache *f* fakt stwierdzony.
Festnahme *f* (vorläufige) przytrzymanie (tymczasowe).
Festsetzung *f* ustalenie, stwierdzenie.
— der Friedensmiete ustalenie czynszu najmu przedwojennego.
— des Wertes des Streitgegenstandes u. wartości przedmiotu spornego.
— der Kosten u. koszty.
— einer Gesamtstrafe wymierzanie kary łącznej.
Festsetzungsgesuch *n* prośba o ustalenie.
feststehende Tatsache *f* fakt niewątpliwy (stwierdzony).
feststellen *v* stwierdzić, ustalić.
Feststellung *f* stwierdzenie, ustalenie.
— des Bestehens oder Nichtbestehens eines Rechtsverhältnisses ustalenie istnienia lub nieistnienia stosunku prawnego.
— des Tatbestandes u. istoty czynu.
— von Mängeln einer Sache stwierdzenie wad rzeczy.
— sbeschluß *m* uchwała ustalająca.
— sklage *f* skarga o ustalenie (ustalająca).
Festungshaft (strafe) *f* osadzenie w twierdzy (kara o. w tw.).
Feuerwehr *n* straż pożarna.
— löschgerät *n* przyrządy do gaszenia ognia.
— stätte *f* palenisko.
— versicherung *f* ubezpieczenie od ognia.
— waffe (gewehr) *f* broń palna.
— zeichen *n* sygnał świetlny.
Fideikommis *n* fidekomis, powiernictwo.
fideikommissarisch *adj* powierniczy.
Fiduziar *m* fiducjarjusz.
fiduziarisch *adj* fiducjarny.
— es Rechtsgeschäft fiducjaryjna czynność prawna.
Fiktion *f* fikcja, przypuszczanie.
Filiale *f* filja, zakład filjalny (uboczny).

Filmzensur *f* cenzura filmowa.
Finanzamt *n* urząd skarbowy.
— ausgleich *m* wyrównanie skarbowe (finansów).
— gericht *n* sąd skarbowy.
— hof *m* trybunał skarbowy.
— minister *m* minister skarbu.
— rat *m* radca skarbowy.
— recht *n* prawo skarbowe.
— vermögen *n* majątek skarbowy.
— wesen *n* skarbowość.
— wißenschaft *f* nauka o skarbowości, umiejętność skarbowa.
Findelkind *n* (Findling) *m* podrzutek.
finden *v* znaleźć, znajdywać.
Finden eines Leichnams *n* znalezienie zwłok.
Finder *m* znalazca.
— lohn znaleźne.
— recht *n* prawo znalazcy.
fingiert *adj* pozorny, podrobiony.
Firma *f* firma.
Firmenausschließlichkeit *f* wyłączność (wykluczalność) firm.
— recht *n* prawo firmowe.
— verzeichnis *n* spis firm.
— wahrheit *f* prawdziwość firm.
Fischen *n* (unberechtigtes) łowienie ryb (rybołóstwo) bezprawne.
Fischereigesetz *n* ustawa rybacka (o rybołóstwie).
— gerechtigkeit (recht) *f* prawo rybackie (łowienia ryb).
— karte *f* karta rybacka.
fiskalisch *adj* skarbowy.
Fiskus *m* skarb. (Państwa).
Fixgeschäft *n* czynność (interes) o ścisłym (stałym) terminie, fiks.
Fläche *f* przestrzeń, obszar.
Flagge *f* bandera, flaga.
Fleischbeschau *f* oględziny mięsa.
Flößereirecht *n* prawo spławienia drzewa.
Flucht *f* ucieczka.
flüchten *v* uciekać.
flüchtiger Gefangener *m* więzień zbiegły.
Flüchtling *m* uchodźca, zbieg.
Fluchtlinie linja wytyczna, linja regulacyjna.
Fluchtliniengesetz *n* ustawa o linjach wytycznych.
Fluchtverdacht *n* (dringender) obawa ucieczki (uzasadniona).
— versuch *m* usiłowana ucieczka.
Flugrecht *n* prawo lotnicze.
— zeug *n* samolot.
Flurbuch *n* księga łanowa, (katastralna).
Flußbett *n* łożysko wody.
— uferschutz *m* ochrona brzegi rzecznej.
föderal *adj* zjednoczony, federalny.
Föderativstaat *n* państwo federatywne.
Folge *f* (beabsichtigte) skutek (zamierzony).
— prämie *f* premja za skutek.
— der Versäumnis skutki zaniedbania.
folgen *v* następować, słuchać.
folgender Tag dzień następny.
Folgerung *f* wynik, wnioskowanie.
Fond *m* fundusz, kapitał.

fördern *v* popierać.
fordern *v* żądać.
Forderung *f* wierzytelność, żądanie.
— betagte w. terminowa.
— spfändung *f* zajęcie wierzytelności.
— srecht *n* prawo żądania.
— sübergang *m* przejście(przechodzenie) wierzytelności.
Form *f* forma.
— beobachtung *f* zachowanie formy.
— der Äußerung sposób oświadczenia.
— geschäft *n* interes (czynność) formalna.
— mangel (fehler) *m* brak formy.
— vorschrift *f* przepisana forma (formalność).
— wahrung *f* zachowanie formy.
Formalbeleidigung *f* obraza (znieważenie) formalna(e).
formbedürftig *adj* wymagający formy.
Formel *f* formula.
formelles Gesetz (Recht) *n* ustawa formalna, (prawo f.).
formelle Rechtskraft *f* prawomocność formalna.
förmlich *adj* formalny.
— es Verfahren postępowanie formalne.
Förmlichkeit *f* formalność.
form- und fristgerechte Berufung *f* odwołanie w prawnej (należytej) formie i ustawowym terminie.
Formular *m* formularz.
— vertrag *m* umowa formularna.
Forschung *f* badanie, wywiadywanie, śledzenie.
— sinstitut *n* instytut badań (do badania).
Forst *m* las, bór.
— beamter *m* urzędnik leśny.
— diebstahl *m* kradzież leśna.
— frevel *m* występek leśny.
— gerechtigkeit *f* prawo leśne.
— polizeigesetz *n* ustawa o policji leśnej.
Fortbestand *n* trwanie dalsze (nadal).
fortbestehender Vertrag *m* umowa nadal istniejąca.
Fortbestehen e. Gesellschaft *n* trwanie nadal spółki.
— bildungsschule *f* szkoła uzupełniająca (dokształcająca.
— dauer *f* dalsze trwanie (tr. nadal).
— führung der Firma *f* dalsze używanie firmy.
— gang *m* przebieg.
fortgesetzte Begehung eines Verbrechens ciągłe popełnienie zbrodni.
— Gütergemeinschaft *f* wspólność majątkowa trwająca nadal.
— Handlung *f* czyn ciągły.
— Verhandlung *f* dalsze prowadzenie rozprawy.
Fortkommen *n* (Gefährdung) powodzenie (narażenie).
fortschaffen *v* wynieść, odprawić.
Fortschaffung *f* wyprawienie w drogę.
— schreibungsbeamter *m* urzędnik katastralny (zapisywania tokowego).
— schritt *m* postęp.

fortsetzen *v* dalej prowadzić.
Fortsetzung *f* dalsze prowadzenie,kontynuowanie,ciąg dalszy.
— der Beweisaufnahme (des Verfahrens) d. pr. przeprowadzenia dowodu (postępowania).
— des Dienstverhältnisses pozostanie nadal w stosunku służbowym.
— der Privatklage popieranie skargi prywatnej.
Forum *n* forum, podsądność.
forum delicti commissi podsądność przestępstwa popełnionego.
— domicilii p. (według) miejsca zamieszkania.
Fracht *f* przewoźne, fracht, ładunek.
— brief *m* list przewozowy.
— führer *m* przewoźnik.
— geschäft *n* przewóz.
— gut *n* towar przewozowy.
— lohn *m* przewoźne.
— satz *m* stopa taryfowa (przewozowa).
— vertrag *m* umowa przewozu, u. o przewóz.
Frage *f* pytanie, kwestja.
— bogen *m* kwestjonarjusz.
— recht *n* prawo pytania, pr. zadawania pytań.
— pflicht *f* obowiązek pytania.
— stellung *f* zadawanie pytań, zapytanie.
Fraktion *f* frakcja, stronnictwo.
frankiert *adj* opłacony.
Frau *f* kobieta.
— ensperson *f* niewiasta.

auf freiem Fuß befindlich pozostający na wolności.
frei *adj* wolny, swobodny.
freie Beweiswürdigung *f* swobodna (dowolna) ocena dowodów.
— Gewerkschaft związek wolny.
— Stadt *f* wolne miasto.
— Willensbestimmung *f* zdolność swobodnego kierowania się wolą, swobodne wyrażenie woli.
— Verfügung *f* dowolne rozporządzenie.
— s Belieben (Ermessen) *n* swobodne uznanie.
— s Vermögen *n* majątek wolny.
in freier Rede ustnie.
Freigabe *f* einer gepfändeten Sache uwolnienie (wydanie) zajętej rzeczy.
freigeben *v* uwolnić, wydać.
Freigebigkeit *f* szczodrość, szczodrobliwość.
Freigut *n* towar wolny.
— hafen *m* wolny port.
— handel *n* handel wolny.
— händiger Verkauf *m* sprzedaż z wolnej ręki.
Freiheit *f* wolność, swobodność, swoboda.
— sberaubung *f* (entziehung) pozbawienie wolności.
— sstrafe *f* kara pozbawienia w. (wolnościowa).
Freilassung *f* wypuszczenie na wolność.
— marke *f* znaczek (wolny).
freisprechen *v* uwolnić.
— des Urteil *n* wyrok uwalniający.

Freisprechung *f* uwolnienie (przcz sąd).
— spruch *m* uznanie za niewinnego, uniewinnienie.
freisinnig *adj* liberalny, wolnomyślny.
Freistaat *m* rzeczpospolita.
frei von Leckage *f* bez odpowiedzialności za wyciek.
— von Mängeln wolny od wad.
freiwillig *adj* dobrowolny.
— e Gerichtsbarkeit *f* sądownictwo niesporne (gospodarcze).
— er Rücktritt vom Versuch dobrowolne odstąpienie od usiłowania.
Freizeichen *n* znak wolny.
Freizügigkeit *f* wolność przeniesienia się, możność wolnego przesiedlenia się.
— sgesetz *n* ustawa o wolności przeniesienia się.
Fremdbesitzer *m* posiadacz cudzej rzeczy.
fremde, bewegliche Sache *f* cudza, ruchuma rzecz.
— Regierung *f* rząd obcy.
— s Geschäft (besorgen) *n* cudza sprawa (załatwić).
Fremdsprache *f* mowa cudza (obca).
Freundschaft *f* przyjaźń.
— sdienst *m* usługa przyjacielska.
Frevel *m* występek.
Friede *m* pokój.
Friedensblokade *f* blokada pokojowa.
— gericht sąd pokoju.
— miete *f* czynsz przedwojenny.
— pflicht *f* obowiązek zachowania pokoju.
Friedensrichter *m* sędzia pokoju.
— störung *f* naruszenie pokoju.
— vertrag *m* traktat pokojowy.
frische Tat *f* gorący uczynek.
Frist *f* czasokres, termin.
— ablauf *m* koniec, upływ czasokresu.
— berechnung *f* obliczenie czasokresu.
— bestimmung *f* oznaczenie czasokresu.
— setzung *f* wyznaczenie cz.
— versäumnis *f* omieszkanie (zaniedbanie) czasokresu.
— verlängerung *f* przedłużenie czasokresu.
— und formgerecht *adj* z zachowaniem czasokresu i formy.
Frondienst *m* pańszczyzna.
Fronfuhre *f* podwoda.
Fruchtbezug *m* pobieranie owoców.
Früchte *pl* owoce, płody.
— auf dem Halm płody na pniu.
Fruchtabtreibung *f* spędzenie płodu.
fruchtlose Pfändung *f* zajęcie bezowocne (bezskuteczne).
Fruchtnutznießung *f* pobieranie użytków owoców.
Fruchtwechselwirtschaft *f* gospodarstwo płodozmienne.
früherer Besitzer *m* (besserer) wcześniejszy posiadacz (lepszy).
— Zustand *m* stan dawniejszy.
Frühgeburt *f* poród przedwczesny.
füglich *adj* snadnie.

führen *v* prowadzić.
— zu *v* doprowadzić do.
Führer *m* kierowca, prowadzący, kierownik.
— schein (zeugnis) pozwolenie na prowadzenie pojazdów.
Führung d. Vormundschaft *f* sprawowanie opieki.
— von Büchern prowadzenie ksiąg.
— eines Fahrzeuges prowadzenie pojazdu.
— szeugnis *v* świadectwo prowadzenia się (moralności).
Fuhrwesen *n* furmaństwo.
— lohn *m* zapłata za odwiezienie.
Fund *m* znalezienie.
— sache *f* przedmiot znaleziony.
— unterschlagung *f* przywłaszczenie znalezionej rzeczy.
fungible Sache *f* rzecz znamienna.
Funkrecht *n* prawo radjowe.
Funktion *f* funkcja.
— szulage *f* dodatek za sprawowanie urzędu.
Furcht *f* obawa.
fürchten *v* obawiać (się).
Fürsorge *f* piecza, opieka.
— erziehung *f* wychowanie zapobiegawcze.
— pflicht *f* obowiązek pieczy.
— treffen *v* postarać się, powziąć środków zaradczych.
— verein *m* (gesellschaft *f*) towarzystwo opiekuńcze.
— zögling *m* wychowaniec.
furtum usus kradzież użycia, używanie rzeczy wziętych w zastaw.
Fusion *f* fuzja złączenie się, połączenie.
Fußangel *f* samotrzask.
auf freiem Fuß befindlich *adj* pozostający na wolności.
Futterdiebstahl *m* kradzież żywności.
— kosten *pl* koszty żywienia.
Fütterung *f* karmienie, żywienie.

G

Galgen *m* szubienica.
Ganthandlung *f* (Konkurs) upadłość.
— masse *f* masa krydalna (upadłościowa).
Gang *m* przebieg.
— der Verhandlung przebieg rozprawy.
im Ganzen w całości.
Garantie *f* gwarancja, rękojmia.
— funktion *f* skutek gwarancyjny.
— vertrag *m* umowa o gwarancję (rękojmię).
Garnison *f* załoga, garnizon.
— ort *m* miejsce załogi.
Garnierung *f* (eines Schiffes) garnirunek (okrętu).
Gast *m* gość.
Gastwirt *m* utrzymujący gospodę.
— shaftung *f* odpowiedzialność utrzymującego gospodę.
— schaft *f* gospoda.
Gattung *f* rodzaj, gatunek.
— skauf *m* kupno rodzajowe.
— sschuld dług, oznaczony tylko co do rodzaju.

Gebarung *f* (österr.) zarząd.
Gebäude *f* budynek, gmach.
— diebstahl *m* kradzież z budynku.
— steuer *f* podatek budynkowy.
— steuerbuch *n* księga podatków budynkowych.
— versicherung *f* ubezpieczenie budynków.
Gebiet *n* obszar, obwód, terytorjum.
— shoheit *f* terytorjalność.
— skörperschaft *f* korporacja terytorjalna.
Gebot *n* 1. nakaz; 2. oferta, podaż.
— geringstes najniższa oferta.
— sgesetz *n* ustawa nakazowa.
gebotene Handlung *f* czyn wskazany.
Gebrauch *m* (Gebräuche) używanie, użycie, (obrządki).
— des Namens używanie nazwiska.
— machen *v* zrobić użytek, korzystać.
Gebrauchsanmaßung *f* (Gebr. von Pfandsachen) używanie rzeczy wziętych w zastaw.
— gegenstand *m* przedmiot używania.
— leihe *f* pożyczka do używania.
— muster *n* wzór użytkowy.
— musterrolle *f* rola (spis) wzorów użytkowych.
— musterschutzgesetz *n* ustawa o ochronie wzorów użytkowych.
— recht *n* prawo używania.
— überlassung *f* odstąpienie (do użytku).
gebrauchte Sache *f* rzecz użyta.
Gebrechen *v*, **Gebrechlichkeit** *f* ułomność.
Gebrechlichkeitspfleger *m* kurator ułomności.
Gebühr *f* (des Gerichts) opłata sądowa, wpis (russ.).
— des Anwalts, (d. Zeugen) należytość (dezerwita) adwokata, (świadków).
Gebühren erheben *v* pobierać opłaty.
Gebührenansatz *m* (Berechnung) obliczenie należytości (opłat).
— freiheit *f* wolność (wolny) od opłat.
— für Zeugen und Sachverständige należytości dla świadków i biegłych.
— ordnung *f* ustawa o opłatach (należytościach).
— überhebung *f* nadmierne pobieranie opłat.
— und Beiträge *pl* opłaty i składki.
— vorschuß *m* zaliczka należytości (opłat).
gebunden *adj* związany, skrępowany.
Gebundenheit *f* związanie.
Geburt *f* poród, urodzenie narodzenie.
Geburtshelfer *m* akuszer.
— name *m* imię rodowe.
— register *n* spis urodzonych, rodopis.
— urkunde (schein) *f* (metryka) dokument urodzenia.
Gedächtnis *n* pamięć.
gedrängte Darstellung *f* zwięzłe przedstawienie.

Gefahr *f* niebezpieczeństwo, ryzyko.
— abwendung *f* odwrócenie niebezpieczeństwa.
— erhöhung *f* podwyższenie n.
— der Verfolgung niebezp. ścigania (sądowego).
— im Verzuge zwłoka grożąca (grozi) niebezpieczeństwem.
gefährdend *adj* zagrażając.
gefahrdrohend *adj* grożąc niebezpieczeństwem.
Gefährdung *f* (zagrożenie) narażenie na niebezpieczeństwo.
— der öffentlichen Sicherheit und Sittlichkeit nar. na n. publicznego bezpieczeństwa i obyczajności.
— der Hypothek zagrożenie hipoteki.
— sverbrechen *n* zbrodnia zagrażająca.
gefährliche Körperverletzung uraz cielesny niebezpieczny.
— s Werkzeug *n* narzędzie niebezpieczne.
Gefahrtragung *f* ponoszenie ryzyka(niebezpieczeństwa).
— übergang *m* przechodzenie (przejście) ryzyka.
Gefälle *pl* (öffentliche) opłaty (daniny) publiczne.
Gefälligkeit *f* grzeczność, przysługa.
— sakt *m* przysługa.
— swechsel *m* weksel grzecznościowy (z przysługi).
gefälschte Urkunde *f* dokument fałszowany.
Gefangenenanstalt *f* zakład więzienny.
Gefangenenausbruch *m* wyłamanie się więźniów.
— befreiung *f* uwolnienie więźnia.
— meuterei *f* bunt więźniów.
Gefangener *m* więzień, jeniec.
Gefängnis *n* więzienie.
— strafe *f* kara więzienia.
— ordnung *f* ordynacja więzienna.
— verwaltung *f* zarząd więzienia.
Gefreiter *m* starszy szeregowiec.
Gefühl *n* uczucie.
Gegenanspruch *m* roszczenie wzajemne.
— antrag *m* wniosek wzajemny (przeciwnika).
— beklagter *m* odpozwany, pozwany wzajemny.
— beweis *m* dowód przeciwny.
— bürge *m* poręczyciel wzajemny.
— erklärung *f* oświadczenie wzajemne (przeciwnika).
— forderung *f* wierzytelność wzajemna.
— klage *f* skarga wzajemna.
— kläger *m* powód wzajemny.
— leistung *f* świadczenie wzajemne.
— partei *f* strona wzajemna, strona przeciwna.
— rechnung *f* rozrachunek, rachunek wzajemny.
— satz *m* przeciwstawienie, sprzeczność.
gegenseitige Bedenkung *f* obdzielenie wzajemne.
— Körperverletzung uraz cielesny wzajemny.

gegenseitige Rechtshilfe der Gerichte wzajemna pomoc prawna sądów.
— r Vertrag *m* umowa obustronna.
— s Nachgeben *n* (Vergleich) obopólne ustępstwo (ugoda).
Gegenseitigkeit *f* (verbürgte) wzajemność (zapewniona).
Gegenstand *m* przedmiot.
— der Beschuldigung p. obwinienia.
— der Verwahrung p. przechowywania.
gegenstandslos *adj* bezprzedmiotowy.
Gegenteil *n* przeciwieństwo.
gegenteilig *adj* przeciwny.
Gegenüberstellung *f* przeciwstawienie, stawienie do oczu.
— von Zeugen skonfrontowanie świadków.
Gegenvermächtnis *n* zapis wzajemny.
— verpflichtung *f* zobowiązanie wzajemne.
— wart *f* obecność.
— vormund *m* opiekun przydany.
gegenwärtig *adj* teraźniejszy, obecny.
— er Angriff *m* teraźniejsza (już przedsięwzięta) napaść.
Gegenwehr *f* obrona.
— wirkung *f* przeciwdziałanie.
— zeichnung *f* wizowanie.
— zeuge *m* świadek strony przeciwnej.
Gegner *m* przeciwnik.
gegnerischer Anwalt *m* adwokat strony przeciwnej (przeciwnika).
gegründet auf *adj* oparty na.
Gehalt *n* pensja, płaca, uposażenie.
— sabzugsverfahren *n* postępowanie strącania z płacy.
Geheimbund *m* związek tajny.
— bündelei *f* udział w związku tajnym.
— er Vorbehalt *m* zastrzeżenie potajemne.
— haltung *f* utrzymanie tajemnicy.
— haltung anvertrauter Tatsachen tajenie powierzonych faktów.
— nis *n* tajemnica.
— polizei *f* policja tajna.
— rat *m* (wirklicher) radca tajny (rzeczywisty).
Gehilfe *m* (des Täters) pomocnik (sprawcy).
Gehör *n* słuch, przesłuch.
— schenken *v* wysłuchać.
gehören *v* należyć do.
gehörend *adj* należący do.
Gehorch (Frone) pańszczyzna.
Gehorsam *m* posłuszeństwo.
— sverweigerung *f* odmówienie posłuszeństwa.
Geisel *n* zakładnik, zastępnik.
Geistesabwesenheit *f* bezprzytomność umysłowa.
geisteskrank *adj* umysłowo chory.
Geisteskrankheit *f* choroba umysłowa.
— schwäche *f* słabość umysłowa (umysłu).
— störung *f* zaburzenie działalności umysłowej.
— tätigkeit *f* czynność umysłu.

Geisteszustand *m* stan umysłowy.

geistige Entwicklung *f* rozwój umysłowy.

— r Arbeiter pracownik umysłowy.

— Gemeinschaft *f* łączność duchowa.

— Getränke *pl* napoje wyskokowe (gorące).

Geistlicher *m* duchowny, osoba duchowna.

Geistlichkeit *f* duchowieństwo, stan duchowny.

Geladener *m* wezwany, pozwany.

Geld *n* pieniądz.

— anlage *f* umieszczenie pieniędzy.

— buße *f* grzywna.

— entwertung *f* dewaloryzacja pieniędzy.

— forderung *f* wierzytelność pieniężna.

— lohn *m* płaca pieniężna (w gotówce).

— rente *f* renta p.

— schuld *f* dług pieniężny.

— sorte *f* rodzaj pieniędzy.

— strafe *f* kara pieniężna, grzywna (mit Geldstrafe bestraft werden ulegać grzywnie).

— strafengesetz *n* ustawa o karach pieniężnych.

— umsatz *m* (in Geld umsetzen) *v* obrót pieniędzy (spieniężyć).

— wechselgeschäft *n* wymiana pieniędzy.

— wucher *m* lichwa pieniężna.

Gelegenheit *f* okoliczność, sposobność, okazja.

Gelegenheit zur Unzucht verschaffen *v* wystarać się o sposobność do nierządu.

Gelegenheitsgeschenk *n* dar okolicznościowy.

— gesellschaft *f* spółka z sposobności.

gelehrter Jurist *m* uczony prawnik.

geleisteter Eid *m* przysięga składana.

Geleit *n* odprowadzenie.

— freies, sicheres list żelazny.

Gelöbnis *n* ślubowanie.

gelten *v* (s. gilt) obowiązywać.

geltendes Gesetz (Recht) *n* ustawa (prawo) obowiązująca.

Geltendmachung *f* dochodzenie (podnoszenie zarzutu).

— der Aufrechnung eines Anspruches przedstawienie roszczenia do potrącenia.

— eines Einwandes występowanie z zarzutem, zasłanie się zarzutkami.

— eines Rechts dochodzenie (korzystanie) z prawa, (rościć sobie prawo).

gelten lassen gegen sich *v* uznać wobec siebie za skuteczne, u. za wiążące siebie.

Geltungsgebiet *n* (bereich) *m* zakres mocy obowiązującej, zakres obowiązywania.

— persönliches, räumliches z. m. o. co do osób, co do miejsca.

Gemarkung *f* miejscowość ograniczona.

gemäß stosownie do.

Gemeinde *f* gmina.
— abgabe *f* opłata (danina) gminna.
— angehöriger *m* należący do gminy.
— anstalt *f* zakład gminny.
— ausschuß *m* wydział gminny.
— gliedervermögen *n* majątek członków gminy.
— gericht *n* sąd gminny.
— haushalt *m* budżet gminny.
— ordnung *f* ordynacja gminna.
— rat *m* rada gminna.
— schöffe *m* ławnik gminny.
— verband *m* związek gminny (gmin).
— vertretung *f* zastępstwo gminy.
— vorsteher *m* przełożony gminy, naczelnik gminy.
— vorstand *m* zarząd gminy.
— wahlen *pl* wybory gminne.
— waisenrat *m* gminna rada sieroca.
Gemeineigentum *n* własność wspólna.
Gemeiner Handelswert *m* zwyczajna wartość (handlowa towaru).
— (Soldat) *m* szeregowiec.
gemeines Recht *n* prawo ogólne (pospolite).
Gemeingebrauch *m* użytek wspólny (powszechny).
— gefahr *f* niebezpieczeństwo dla ogółu.
— gefährliches Verbrechen *n* zbrodnia grożąca ogółowi (powszechno - niebezpieczna).
— gläubiger *m* wierzyciel upadłości.
Gemeinheit *f* 1. wspólność; 2. podłość.
— steilung *f* rozdział wspólności.
gemeinrechtlich *adj* powszechnoprawny.
gemeinsam *adj* wspólny.
Gemeinschaft *f* wspólność, zbiorowość, łączność.
— der Erben wspólność spadkobierców.
— häusliche w. domowa.
— nach Bruchteilen w. według części ułamkowych.
gemeinschaftliche Ausführung *f* (Begehung) e. Straftat wspólne wykonanie (popełnienie) przestępstwa.
— Urkunde dokument wspólny.
— r Verschluß zamknięcie wspólne.
— s Testament *n* testament wspólny.
Gemeinschaftshaft *f* areszt wspólny.
Gemeinschuldner *m* dłużnik upadłości (upadły), krydatarjusz.
— wohl *n* dobro ogółu.
gemischter Vertrag *m* umowa mieszana.
— s Schiedsgericht *n* mieszany sąd rozjemczy.
Gemütsart *f* usposobienie umysłu.
— aufregung *f* wzruszenie umysłu.
genau *adj* ścisły, dokładny.
Gendarm (Landjäger) *m* żandarm.
genehmigen *v* potwierdzić, zezwolić.

Genehmigung *f* (po-)zatwierdzenie, zezwolenie.
— der Bilans (Protokolls) zatw. bilansu (protokołu).
— eines Rechtsgeschäfts zatw. czynności prawnej.
— = nachträgliche Zustimmung zatw. = późniejsze przyzwolenie.
General *m* generał.
— agent *m* agent generalny.
— akten *pl* akta generalne.
— bevollmächtigter *m* pełnomocnik generalny.
— hypothek *f* hipoteka generalna.
— kommission *f* komisja generalna.
— konsul *m* konsul gen.
— landschaftsdirektion *f* dyrekcja główna ziemstwa.
— staatsanwalt *m* generalny prokurator.
— streik *m* strajk generalny, str. powszechny.
— versammlung *f* walne zebranie (zgromadzenie).
— vollmacht *f* pełnomocnictwo generalne.
generell *adj* powszechny.
Genfer Vertrag (Abkommen) traktat (konwencja) genewski(a).
Genosse *m* wspólnik, towarzysz.
Genossenschaft *f* mit (un)-beschränkter Haftpflicht spółdzielnia z (nie)-ograniczoną odpowiedzialnością.
— sbuch *n* księga wspólników.
— sgesetz *n* ustawa o spółdzielniach.
Genossenschaftsregister *n* rejestr spółdzielni.
— verband *m* związek spółdzielni.
— (Genossen) - versammlung zebranie spółkowe (wspólników).
genügen *v* wystarczać.
Genugtuung *f* zadośćuczynienie, satysfakcja.
Genuß (von Früchten) pobieranie (owoców).
— mittel *pl* środki używki.
geordnet *adj* uporządkowany.
Gepäck *n* bagaż.
— schein *m* wykaz (kwit) bagażowy.
gepfändete Sache *f* rzecz zajęta.
gerade Linie der Verwandtschaft prosta linja pokrewieństwa.
Gerätschaften *pl* sprzęty.
Geräusch *n* szelest, szmer, hałas.
gerecht *adj* sprawiedliwy, słuszny.
Gerechtigkeit *f* 1. sprawiedliwość; 2. uprawnienie, przywilej.
Gerechtsame *f* prawo, przywilej.
Geregeltsein *n* istnienie uporządkowania.
Gericht *n* sąd, trybunał.
— ordentliches sąd powszechny (zwyczajny).
gerichtliche Beurkundung *f* stwierdzenie dokumentem sądowym, udokumentowanie sądowe.
— Entscheidung *f* rozstrzygnięcie sądowe.
— Geltendmachung *f* sądowe dochodzenie.

gerichtliche Voruntersuchung *f* wstępne śledztwo sądowe.
— r Schutz *m* opieka sądowa.
— niederer (höherer) Ordnung sąd niższego (wyższego) rzędu.

Gerichtsakten *pl* akta sądowe.
— applikant (referendar) *m* aplikant (referendarjusz) sądowy.
— assessor *m* asesor sądowy.
— barkeit *f* (besondere) ordentliche, streitige sądownictwo (odrębne) szczególne, zwyczajne, sporne.
— beamter urzędnik sądowy.
— beisitzer *m* ławnik sądowy.
— beschluß *m* uchwała (postanowienie) sądu (sądowa).
— bezirk *n* okręg sądowy.
— ferien *pl* ferje sądowe.
— gebühren *pl* opłaty sądowe.
— hof *m* trybunał, sąd.
— kanzlei *f* kancelarja sądowa.
— kasse *f* kasa sądowa.
— kosten *pl* koszty sądowe.
— kostengesetz *n* ustawa o kosztach sądowych.
— kostenmarke *f* znaczek na koszty sądowe.
— kundig (bekannt) *adj* sądowo znany.
— leiter *m* kierownik sądu.
— medizin *f* medycyna sądowa.
— ordnung *f* porządek sądowy, ordynacja sądowa.
— person *f* osoba sądowa.
— praxis *f* praktyka sądowa.
— rat *m* radca sądu (sędzia).

Gerichtsreferendar *m* referendarjusz sądowy.
— saal *m* sala sądowa.
— schreiber *m* sekretarz sądowy.
— schreiberei *f* sekretarjat sądowy.
— sitzung *f* posiedzenie sądowe.
— sprache *f* język urzędowy w sądownictwie (sądowy).
— stand *m* (allgemeiner, ausschließlicher, dinglicher) podsądność (ogólna, p. wyłączna, realna, rzeczowa).
— stand der Erbschaft p. według spadku.
— stand der unerlaubten Handlung p. według czynności niedozwolonej.
— stand der Widerklage p. według skargi wzajemnej.
— stelle *f* sąd.
an Gerichtsstelle w sądzie.
— tafel *f* tablica sądowa.
— tag *m* roki sądowe.
— termin *m* termin sądowy.
— verfassung *f* ustrój sądownictwa.
— verfahren *n* postępowanie sądowe.
— verfassungsgesetz *n* ustawa o ustroju sądownictwa.
— verhandlung *f* rozprawa sądowa.
— vollzieher *m* komornik sądowy.
— wachtmeister *m* woźny sądowy (sądu).
— zuständigkeit *f* właściwość sądu.

Geringfügigkeit *f* drobnostka, bagatela.

Geringschätzung *f* lekceważenie, pogarda.
geringstes Gebot *n* najniższa oferta.
Geruch *m* woń.
Gesamtdauer *f* łączny czas trwania.
— eigentum *n* własność łączna.
— eigentümer *m* właściciel łączny.
— gemeinde *f* gmina zbiorowa.
— gläubiger *m* wierzyciel łączny.
— grundschuld *f* łączny dług gruntowy.
— gut *n* (ehcliches) mienie łączne (małżeńskie).
— gutsverbindlichkeit *f* zobowiązanie mienia łącznego.
— haftung *f* odpowiedzialność łączna, solidarność bierna.
— handshaftung *f* odp. z ręki łącznej (wszystkich łącznie).
— handverhältnis *n* stosunek łącznej ręki.
— hypothek *f* hipoteka łączna.
— nachfolge *f* następstwo łączne.
— prokura *f* prokura łączna.
— schuld *f* dług łączny.
— schuldner *m* dłużnik łączny.
— schuldnerschaft *f* solidarność bierna.
— schuldverhältnis *n* współdłużnictwo, zobowiązanie łączne.
— strafe *f* kara łączna.
Gesamtstrafenfestsetzung *f* wymierzenie kary łącznej.
— streitigkeit *f* zatarg zbiorowy.
— verband *m* związek ogólny.
— vereinbarung *f* (vertrag) umowa (układ) zbiorowa.
— vermögen (gut) *n* majątek wspólny (łączny).
— wert *m* wartość wspólna.
— wert des Vermögens całokształt wartości majątkowych.
Gesandter *m* poseł.
Gesandtschaft *f* poselstwo.
Geschädigter *m* pokrzywdzony.
Geschäft *n* czynność, interes, transakcja.
es sich zum Geschäfte machen *v* trudnić się.
geschäftlich *adj* handlowy, w interesie.
Geschäftsanteil *m* (bei Gesellschaft mit beschränkter Haftpflicht) udział w przedsiębiorstwie (przy spółce z ograniczoną poręką).
— anweisung *f* instrukcja.
— aufsicht *f* nadzór czynności.
— aufsichtsverfahren dozór gospodarczy (sądowy) celem uniknięcia upadłości.
— bereich *m* zakres (do) działania.
— bericht *m* sprawozdanie.
— bezeichnung *f* nazwa przedsiębiorstwa.
— bezirk *m* okręg działalności.

Geschäftsbesorgung *f* załatwienie sprawy (czynności).
— betrieb *m* tok czynności, prowadzenie przedsiębiorstwa.
— buch *n* księga przedsiębiorstwa.
— fähig *adj* zdolny do działania.
— fähigkeit *f* (Handlungsfähigkeit) zdolność do działania (zd. do uskutecznienia interesu), zdolność do zawierania interesów.
— fähigkeit (mangelnde) niezdolny do działania.
— führer *m* prowadzący sprawę, sprawujący interes.
— führer (bei G. m. b. H.) kierownik (przy sp. z o. p.).
— führung *f* (bei G. m. b. H.) kierownictwo (przy sp. z o. p.).
— führung *f* prowadzenie sprawy, sprawowanie interesów.
— führung ohne Auftrag prowadzenie spraw bez polecenia.
— führungsübernahme *f* objęcie prowadzenia sprawy.
— gang *m* prowadzenie interesów.
— geheimnis *n* tajemnica przedsiębiorstwa.
— herr *m* uprawniony do władania sprawą.
— inhaber *m* właściciel interesów.
— jahr *n* rok administracyjny (obrotowy).
— kreis *m* zakres działania.
— lokal *n* lokal przedsiębiorstwa.

Geschäftsmann *m* (ordentlicher) przedsiębiorca (oględny).
— mäßig *adj* zawodowy.
— mäßiges Betreiben des Verhandelns zawodowe wystąpienie w rozprawach.
— nummer *f* liczba czynności.
— ordnung *f* regulamin (porządek) spraw (czynności).
— personal *n* personał przedsiębiorstwa.
— raum *m* lokal służbowy (przedsiębiorstwa).
— stelle des Gerichts sekretarjat sądu, biuro podawcze.
— stunden *pl* godziny urzędowe.
— träger *m* pełnomocnik.
— übersicht *f* przegląd czynności.
— umfang *m* rozmiar przedsiębiorstwa.
— unfähiger *m* niezdolny do działania.
— unfähigkeit *f* niezdolność do działania.
— unkosten *pl* koszta obrotu.
— unternehmen *n* przedsiębiorstwo.
— verbindung *f* (verhältnis) stosunek interesów.
— verteilung *f* rozdział czynności (interesów).

Geschenk *n* dar, darowizna, podarunek.
Geschichte *f* historja.
geschichtliche Entwicklung rozwój historyczny.
geschiedene Ehe *f* małżeństwo rozwiedzone.
— Frau *f* żona rozwiedzona.

Geschlecht *n* płeć.
Geschlechtsakt *m* akt spółkowania.
— krankheit *f* choroba płciowa.
— gemeinschaft *f* (pflegen) stosunek cielesny (utrzymać).
— verkehr *m* akt spółkowania (cielesnego).
— vormundschaft *f* opieka rodowa.
geschlossen *adj* zamknięty.
Geschmacksmuster *n* wzór zdobniczy.
— gesetz *n* ustawa o wzorach zdobniczych.
geschuldeter Betrag *m* dłużna kwota.
Geschwister *pl.* rodzeństwo.
Geschworener *m* przysięgły.
Geschworenenamt *n* urząd przysięgłych.
— bank *f* ława przysięgłych.
Geselle *m* czeladnik.
Gesellenverein *m* stowarzyszenie czeladników.
— ausschuß *m* wydział czeladników (czeladniczy).
Gesellschaft *f* 1. spółka; 2. towarzystwo.
— mit (un) beschränkter Haftpflicht) spółka z (nie) ograniczoną poręką (odpowiedzialnością).
Gesellschafter *m* spólnik, wspólnik.
— stiller, persönlich haftender wspólnik cichy, osobiście odpowiedzialny.
Gesellschafterin *f* dama do towarzystwa.
Gesellschafterversammlung *f* zebranie wspólników.
Gesellschaftsanteil *m* udział spółki (w spółce).
— blatt *n* pismo spółki.
— errichtung *f* zawiązanie spółki, utworzenie sp.
— gründung *f* (gründer) założenie (założyciel) spółki.
— liquidation (auflösung) *f* rozwiązanie spółki.
— schulden *pl* długi spółki.
— vermögen *n* majątek spółki.
— vertrag *m* umowa spółki (spółkowa).
— vertretung *f* zastępstwo spółki.
Gesetz *n* ustawa.
— über die allgemeine Landesverwaltung ustawa o ogólnym zarządzie kraju.
— über die Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit ust. w sprawach sądownictwa niespornego.
— blatt *n* dziennik ustaw.
— buch *n* (bürgerliches) kodeks (cywilny).
— entwurf *m* projekt (zarys) ustawy.
Gesetzesauslegung *f* tłumaczenie (wykładnia) ustawy.
— inhalt *m* osnowa ustawy.
— initiative *f* inicjatywa ustawodawcza.
— motive *pl* motywe ustawodawcze.
— kraft *f* moc obowiązująca ustawy.
— kommission *f* komisja ustawodawcza.
— kunde *f* znajomość ustaw.
— unkenntnis *f* nieznajomość ustaw.

Gesetzesverletzung *f* naruszenie (obraza) ustawy.
— vorlage *f* (vorschlag) projekt ustawy.
gesetzgebende Versammlung *f* zgromadzenie ustawodawcze.
— Gewalt *f* władza ustawodawcza.
Gesetzgeber *m* ustawodawca.
Gesetzgebung *f* ustawodawstwo.
gesetzliche Miete *f* najem (komorne) ustawowy.
— r Erbe *m* spadkobierca ustawowy.
— r Vertreter *m* zastępca ustawowy (prawny).
— s Güterrecht *n* ustawowe prawo majątkowe.
— s Verbot *n* zakaz ustawowy.
gegen ein gesetzliches Verbot verstoßen *v* sprzeciwiać się zakazowi ustawowemu.
gesetzmäßig *adj* ustawowy, stosowny do ustawy.
Gesetzmäßigkeit *f* zgodność z ustawami.
Gesetzsammlung *f* (preußische) zbiór ustaw (pruski).
gesetzwidrig *adj* przeciwny ustawie, bezprawny.
Gesetzwidrigkeit *f* bezprawność.
Gesichtspunkt *m* punkt (kąt) widzenia.
Gesinde *n* czeladź.
— buch *n* książka czeladna.
— ordnung *f* ustawa czeladzi.
— recht *n* regulamin (prawo) dla czeladzi.
— streitigkeit *f* spór z czeladzią.

Gesinnung *f* usposobienie.
— ehrlose niecny sposób myślenia.
gesonderte Verhandlung über den Grund des Anspruchs odrębna rozprawa co do zasady roszczenia.
Gestaltung *f* kształtowanie.
— sklage *f* (recht) skarga kształcująca (prawo k.).
geständig sein *v* przyznać się.
Geständnis *n* przyznanie.
— des Freigesprochenen p. uniewinnionego.
— glaubwürdiges p. w sposób wiarogodny.
— eigentliches, stillschweigendes p. właściwe, milczące.
gestattet *adj* dozwolony.
gestatten *v* zezwolić, przyzwolić.
Gestattung *f* przyzwolenie.
— des Beischlafes zezwolenie na cielesne obcowanie.
Gestehungskosten *pl* koszta własne.
Gestellung *f* stawka, stawienie.
— spflicht *f* obowiązek do stawki (stawienia się).
gestohlene Sache *f* rzecz skradziona.
Gesuch *n* podanie, prośba. wniosek.
— steller *m* wnoszący prośbę.
gesund *adj* zdrów.
Gesundheit *f* zdrowość, zdrowie.
Gesundheitsbeschädigung *f* wyrządzenie uszczerbku na zdrowiu, nadwyrężenie zdrowia.

Gesundheitsgefährdung *f* narażenie zdrowia na niebezpieczeństwo.
— wesen *n* zdrowotność.
— zustand *m* stan zdrowia.
Getäuschter *m* zwiedzony.
Getränkesteuer *f* podatek od napojów.
Getreide auf dem Halm zboże na pniu.
— börse *f* giełda zbożowa.
getrennter Prozeß *m* proces odrębny.
Getrenntleben d. Ehegatten *n* oddzielne pożycie małżonków (oddzielony być).
getrennte Früchte *pl* owoce odłączone.
zu **getreuen Händen** do wiernych rąk.
getroffene Entscheidung *f* orzeczenie (rozstrzygnięcie) powzięte.
— Vereinbarung *f* układ zawarty.
gewagter Vertrag *m* umowa hazardowa (losowa), u. od przypadku zawisła.
gewählte Prozeßart obrany rodzaj procesu.
Gewähr *f* rękojmia, odpowiedzialność, ewikcja.
Gewährleistung *f* rękojmia, danie rękojmi, gwarancja.
— sanspruch *m* roszczenie z powodu rękojmi.
— sklage *f* skarga odanie rękojmi.
— spflicht für Mängel bei Kauf obowiązek rękojmi za wady przy kupnie.
Gewahrsam *m* (fremder) dzierżenie (cudze).
Gewahrsam des Schuldners przechowanie dłużnika.
im Gewahrsam haben *v* dzierżyć.
Gewahrsamsbruch *m* łamanie dzierżenia, niszczenie przedmiotów przechowywanych urzędownie.
— inhaber *m* dzierżyciel.
Gewährung *f* dostarczenie, dawanie.
— von Gelegenheit dawanie sposobności.
Gewährverband *m* związek poręczający.
Gewalt *f* 1. przemoc, siła, gwałt; 2. władza, władztwo.
— anwendung *f* przemoc, użycie siły.
— ausübung *f* (des Besitzers) władanie (posiadacza).
— haber *m* sprawujący władzę.
— maßregel *f* środek gwałtowny, gwałtowność.
— mißbrauch *m* nadużycie przemocy (władzy).
— richterliche władza sędziowska.
— tatsächliche rzeczywiste władanie, władztwo faktyczne.
mit Gewalt, gewaltsam przemocą.
Gewalttätigkeit *f* gwałt.
Gewässer *pl* wody.
Gewerbe *n* przemysł, zawód, proceder.
— amt *n* urząd przemysłowy.
— aufsicht *f* nadzór przemysłowy.
— betrieb *m* prowadzenie przemysłu, przedsiębiorstwo.

— im Gewerbebetriebe w wykonywaniu zawodu.

Gewerbefreiheit *f* wolność przemysłowa.

— geheimnis *n* tajemnica zawodu (zawodowa).

— gehilfe *m* pomocnik zawodowy (przemysłowy).

— gericht *n* sąd przemysłowy.

— inspektor *m* inspektor prz.

— im Umherziehen przemysł wędrowny.

— leute (inhaber) przemysłowiec.

— ordnung *f* ustawa przemysłowa.

— polizei *f* policja przemysłowa.

— rat *m* rada przem.

— schein *m* licencja (pozwolenie) na przemysł (na prowadzenie przemysłu).

— schule *f* szkoła przemysłowa.

— stehendes przemysł z stałą siedzibą.

— steuer *f* podatek przemysłowy.

— streitigkeit *f* zatarg przem.

— treibender *m* przemysłowiec, prowadzący przemysł.

— unternehmen *n* przedsiębiorstwo przemysłowe.

— verein (verband) *m* związek przemysłowy.

gewerbliche Anlage *f* urządzenie przemysłowe.

— Leistung *f* praca przemysłowa.

— Niederlassung *f* siedziba przemysłu.

— s Unternehmen *n* przedsiębiorstwo przemysłowe.

Gewerbsmann *m* przemysłowiec.

gewerbsmäßige Beherbergung *f* zawodowe przyjmowanie w gospodę.

— Unzucht *f* nierząd zawodowy (w sposób zawodowy).

— Unzucht betreiben *v* trudnić się nierządem sposobem zarobkowania.

— s Vergehen *n* przestępstwo dla zarobku.

Gewerbsmäßigkeit *f* zarobkowość, zawodowość.

Gewerkenbuch *n* księga gwarecka.

Gewerkschaft *f* (freie G.) gwarectwo, (związek wolny).

Gewerksverein *m* stowarzyszenie górnicze.

Gewicht *n* waga.

— sverlust *m* ubytek wagi.

Gewinn *m* zysk.

— anteil *m* udział w zysku, dywidenda.

— anteilschein *m* kupon dywidendowy.

— und Verlustteilung *f* rozdział zysku i strat.

— verteilung *f* podział zysku.

gewinnbringende Beschäftigung *f* zajęcie zysk przynoszące.

Gewinner *m* wygrywający.

Gewinnrechnung *f* rachunek zysku.

— sucht *f* chciwość zysku.

gewinnsüchtige Absicht *f* zamiar osiągnięcia zysku.

— r Zweck *m* cel z chęci zysku pochodzący.

Gewinnung *f* von Früchten uzyskanie owoców.

Gewinnung von Nutzungen pobieranie użytków.
Gewissen *n* sumienie.
nach bestem Wissen und Gewissen według najlepszej wiedzy i sumienia.
gewissenhaft *adj* sumienny.
Gewissenhaftigkeit *f* sumienność.
gewissenlos *adj* niesumienny.
Gewohnheit *f* zwyczaj.
gewohnheitsmäßige Begehung *f* eines Delikts popełnienie przestępstwa z nawyknienia.
Gewohnheitsrecht *n* prawo zwyczajowe.
— verbrecher *m* zbrodniarz z nawyknienia.
gewöhnlich *adj* zwyczajny.
— er Betrieb des Handelsgewerbes der Gesellschaft zwykły bieg interesów spółki.
gezähmtes Tier *n* zwierzę oswojone.
gezogene Nutzungen *pl* pobrane użytki.
— r Wechsel *m* weksel ciągniony (przekazany), weksel trasowany.
gezwungen *adj* przymuszony, zmuszony.
Giftbeibringung *f* zadanie trucizny.
gilt als należy uważać, uważa się za, przyjmuje się, poczytuje się.
Girant *m* żyrant.
Giro *n* żyro, indos.
— bank *f* bank żyrowy.
— vermerk *m* wzmianka żyrowa.
Glaube *m* wiara.
Glaube böser, guter, öffentlicher (Treu und Glauben) w. zła, dobra, publiczna (uczciwość i zaufanie).
Glaubensfreiheit *f* wolność wyznań (wyznaniowa).
glaubhaft *adj* wiarogodny.
— machen *v* uwiarogodnić.
Glaubhaftmachung *f* uwiarogodnienie, uprawdopodobnienie.
— von Gründen uw. powodów.
Glaubhaftigkeit *f* eines Zeugen wiarogodność świadka.
Gläubiger *m* wierzyciel.
— anmeldung *f* zgłoszenie wierzycieli.
— begünstigung *f* faworyzowanie wierzycieli, uwzględnienie wierzyciela przed innymi.
— benachrichtigung *f* zawiadomienie w.
— benachteiligung *f* pokrzywdzenie wierzycieli.
— beirat *m* doradca wierzycieli.
— versammlung *f* zebranie wierzycieli.
— verzeichnis *n* spis (wykaz) wierzycieli.
— verzug *m* zwłoka (ze strony) wierzyciela.
glaubwürdig *adj* wiarogodny.
Glaubwürdigkeit *f* wiarogodność.
gleich *adj* równy, narówny.
— artig jednorodny.
— bedeutend *adj* jednoznaczny.
— berechtigt *adj* równouprawniony.

gleichgeachtet *adj* na równi uważany.
— gestellt zrównany.
— lautend *adj* równobrzmiący.
— stehend *adj* równorzędny.
— wertig *adj* równowartościowy, równoważny.
— zeitig *adj* równoczesny.
Gleichberechtigung *f* równouprawnienie.
Gleichgewicht *n* równowaga.
Gleichheit *f* równość.
— srecht *n* prawo do równości.
Gleichstellung *f* zrównanie, równouprawnienie.
Glied *n* (wichtiges G.) członek (ważny członek).
Glimmen und Glühen *n* tlenie i gorenie.
Glosse *f* glosa, objaśnienie.
Glück *n* szczęście.
— sspiel *n* (betreiben) gra hazardowa (uprawiać).
G. m. b. H. spółka z ograniczoną poręką.
Gnade *f* łaska.
Gnadengesuch *n* prośba o ułaskawienie.
— gehalt *n* pensja z łaski wyznaczona.
— heft *n* akt dotycz. ułaskawienie.
— sachen *pl* sprawy ułaskawienia.
Gold *n* złoto.
— sachen *pl* rzeczy złote.
— mark *f* marka w złocie, m. złota.
Gottesdienst *m* nabożeństwo, służba Boża.
— lästerung *f* bluźnierstwo.
Grab, Grabmal *n* grób, nagróbek.
— schändung *f* profanacja grobów.
Grad der Verwandtschaft *m* stopień pokrewieństwa.
grausame Behandlung *f* postępowanie (obejście się) okrutne.
Gravierung *f* rytowanie.
Grenze *f* granica.
Grenzberichtigung *f* sprostowanie granicy.
— karte *f* przepustka graniczna.
— rain *m* miedza graniczna.
— regulierung *f* uregulowanie granicy.
— scheidungsklage *f* skarga o rozgraniczenie.
— sperre *f* zamknięcie granicy.
— strecke *f* odcinek graniczny.
— überschreitung *f* (-übertritt) przekroczenie granicy.
— verkehr *m* ruch graniczny.
— verwirrung *f* zagmatwanie (zamieszanie) granicy.
— zeichen *n* znak graniczny.
— ziehung *f* przecięcie granicą, wytknięcie granicy.
— zollamt *n* graniczny urząd celny.
— zone *f* strefa graniczna.
grobe Fahrlässigkeit *f* ciężkie niedbalstwo.
— Mißhandlung *f* ciężka zniewaga (znieważenie c.).
— r Undank (Unfug) ciężka niewdzięczność (ciężki wybrik).
— s Verschulden *n* ciężkie zawinienie.

gröblich *adj* dotkliwy.
groß *adj* wielki.
— e Strafkammer *f* wielka (wzmocniona) izba karna.
Größe *f* wielkość.
— eines Grundstücks obszar gruntu.
Großeltern dziadkowie i babki.
Großgrundbesitz *m* wielka własność ziemska.
— handel *m* handel hurtowny.
— industrie *f* wielki przemysł.
— macht *f* mocarstwo.
Grube *f* kopalnia.
Grubenarbeiter górnik, robotnik kopalniany.
Grund *m* 1. grunt, ziemia; 2. powód, podstawa, zasada, przyczyna.
— akten *pl* akta gruntowe.
— besitz *m* własność ziemska, posiadłość.
— betrag *m* kwota podstawowa.
Grundbuch *n* księga wieczysta.
— amt *n* wydział hipoteczny.
— akten *pl* akta hipoteczne (księgi wieczystej).
— blatt wykaz (karta) księgi wieczystej.
— beamter *m* urzędnik wydziału hipotecznego.
— führer *m* pisarz hipoteczny.
— ordnung *f* ordynacja hipoteczna, ustawa o postępowaniu dotyczącem księgi wieczystej.
— richter *m* sędzia hipoteczny (wydziału hipotecznego).
— sachen *pl* sprawy księgi wieczystej (hipoteczne).
Grundbuchtabelle *f* wykaz hipoteczny.
Grund der Berufung podstawa powołania.
— dienstbarkeit *f* służebność gruntowa.
— eigentum *n* własność gruntu.
— entlastung *f* (ulżenie) uwolnienie gruntu od ciężarów.
— erwerb *m* nabycie gruntu.
— erwerbssteuer podatek od nabycia (przeniesienia) gruntu.
Gründer *m* założyciel.
— versammlung einer Gesellschaft zebranie założycieli spółki.
— schein *m* wykaz (dowód) założycieli.
— vorteile *pl* korzyści założycieli.
Grundforderung *f* wierzytelność podstawowa (zasadnicza).
— gesetz *n* ustawa zasadnicza.
— handelsgeschäft *n* czynność handlowa zasadnicza.
— herrschaft *f* własność wsi.
— kapital *n* kapitał zakładowy (udziałowy).
— lage *f* podstawa.
— lasten *pl* ciężary gruntu (gruntowe).
gründlich *adj* gruntowny, dokładny.
Grundlohn *m* płaca podstawowa.
grundlose Bereicherung *f* bezpodstawne (niesłuszne) wzbogacenie się.
Grundmiete *f* podstawowy czynsz najmu, komorne podstawowe.

Grundpfandrecht *n* gruntowe prawo zastawne.
— pfandrecht *n* (e. Volkes) prawo podstawowe, zasadnicze, (ludu).
— rente *f* renta gruntowa.
— riß *m* plan, zarys.
Grundsatz *m* zasada, prawidło.
— von Treu und Glauben zasada uczciwości i zaufania.
— des redlichen Verkehrs z. uczciwego obrotu.
— gesetzgebung *f* ustawodawstwo zasadnicze (co do zasadów).
grundsätzlich *adj* z reguły, w zasadzie.
grundsätzliche Entscheidung *f* orzeczenie zasadnicze.
— Bedeutung *f* znaczenie zasadnicze.
Grundschuld *f* dług gruntowy.
— brief *m* list gruntowy.
— gläubiger *m* wierzyciel długu gruntowego.
Grundsteuer *f* podatek gruntowy (od nieruchomości).
— behörde *f* (kataster) władza (księga) podatków gruntowych.
— reinertrag *m* dochód czysty do opodatkowania (podatku) gruntowego obliczony (jako podstawa gruntowego podatku).
Grundstück *n* grunt, nieruchomość.
Grundstückserwerb *m* nabycie gruntu.
— ersitzung *f* zasiedzenie gruntu (tabularne).
Grundstückseigentümer *m* właściciel gruntu.
— mäkler *m* pośrednik gruntów (gruntowy).
— veräußerung *f* zbycie gruntu.
Grundteilung *f* podział gruntów.
Grund und Betrag des Anspruchs zasada i kwota roszczenia.
Gründung *f* (e. Gesellschaft) założenie (spółki).
Gründungshergang *m* przebieg założenia.
— kapital *n* kapitał zakładowy.
— versammlung *f* zgromadzenie organizacyjne, (konstytucyjne).
— vertrag *m* umowa o założeniu.
Grundvermögen *n* majątek gruntowy.
Grundzug *m* zarys.
Guillotine *f* gilotyna.
Gulden *m* złoty.
gültig *adj* ważny.
— es Rechtsgeschäft *n* ważna czynność prawna.
Gültigkeit *f* ważność.
— serklärung *f* uważnienie.
Gunst *f* (günstig) łaska, korzyść (korzystny).
zu Gunsten (Dritter) na korzyść (trzecich).
Gut *n* majątek, mienie, dobro, towar.
— eingebrachtes mienie wniesione.
Gutachten *n* opinja, ekspertyza.
— abgeben *v* (schriftlich) wydać opinję (na piśmie).

Güte *f* (Bonität) dobroć.
guter Glaube *m* dobra wiara.
Güterbestätiger *m* spedytor, pośrednik towarowy.
— beförderung *f* przewóz towarów.
— gemeinschaft *f* (allgemeine) wspólność majątkowa.
— ordnung *f* ordynacja majątkowa.
— pfleger *m* kurator majątku, rządca dóbr.
— pflegschaft *f* kuratela nad majątkiem (majątkowa).
— recht *n* prawo majątkowe.
— rechtsregister *n* rejestr spraw majątkowych.
— stand *m* (gesetzlicher) stan majątku (ustawowy).
— tarif *m* taryfa przewozu towarów.
— trennung *f* rozdział (odrębność) majątku.
— verkehr *m* obieg towarowy.
— versendung *f* przesłanie towarów.
— versicherung *f* ubezpieczenie towarów.
Güterverwaltung *f* zarząd towarów, z. majątku.
Gütetermin *m* termin pojednawczy.
— verfahren *n* postępowanie pojednawcze.
— verhandlung *f* rozprawa p.
— versuch *m* próba pojednania.
Gutgewicht *n* dobra waga.
— haben *n* aktywa, należytość, udział.
gutgläubiger (Erwerber) Besitzer *m* posiadacz w dobrej wierze (nabywca).
gütliche Beilegung *f* ugodowe załatwienie.
— r Ausgleich *m* układ dobrowolny (ugodowy).
Gutsbesitzer *m* posiadacz, właściciel dóbr.
— bezirk *m* obszar dworski.
— herr *m* dziedzic.
— übernahme *f* przejęcie dóbr.
— übernahmevertrag *m* umowa o przejęciu dóbr.
— vorstand *m* (vorsteher) zwierznik dworski (naczelnik dworu).

H

Haager Schiedsgerichtshof *m* Haski trybunał rozjemczy.
Habe *f* mienie.
— bewegliche ruchomości.
Haben *n* (Soll u. Haben) należytość (winien — ma).
Hafen *m* port.
— gericht *n* trybunał portowy.
Haft *f* areszt (kara aresztu).
Haftantritt *m* poczęcie aresztu.
— befehl *m* nakaz aresztowania (zaaresztowania).
— dauer *f* trwanie aresztu.
— grund *m* podstawa aresztowania.
— entlassung *f* zwolnienie z aresztu.
— kosten *pl* koszta aresztu.
— prüfung *f* zbadanie aresztowania.

Haftprüfungsverfahren *n* postępowanie celem zbadania aresztowania.
— psychose *f* psychoza (obłąkanie) w areście.
— strafe *f* kara aresztowa (aresztu).
Haftbarkeit *f* odpowiedzialność.
— pflicht *f* odpowiedzialność.
— pflichtversicherung *f* ubezpieczenie od obowiązkowej odpowiedzialności.
— summe *f* kwota odpowiedzialnościowa.
haftpflichtig *adj* odpowiedzialny.
haften für *v* odpowiadać za, odpowiedzialnym być.
Haftung *f* odpowiedzialność.
— (un)beschränkte o. (nie) ograniczona.
— für Vorsatz (für Zufall) o. za działanie rozmyślne, (wskutek przypadku).
Hagelversicherung *f* ubezpieczenie od gradobicia.
halbbürtige Geschwister *pl* rodzeństwo przyrodne.
Halbsouveränität *f* półudzielność.
Hälfte *f* połowa.
halten *v* trzymać.
Hand *f* ręka.
— akten *pl* akta podręczne.
— arbeiter *m* wyrobnik, rękodzielnik.
— buch podręcznik.
— geschenk *n* darowizna rękodajna.
von Hand zu Hand z ręki do ręki.
Handel *m* handel.
handeln *v* (sich handeln) działać, handlować (chodzić o).
Handelsagent *m* ajent handlowy.
— bevollmächtigter *m* pełnomocnik handlowy.
— bilans *f* bilans handlowy.
— blatt *n* dziennik handlowy.
— brauch *m* zwyczaj handlowy.
— buch *n* księga handlowa.
— firma *f* firma handlowa.
— freiheit *f* wolność handlowa.
— gebrauch *m* zwyczaj handlowy.
— gericht *n* sąd handlowy.
— geschäft *n* przedsiębiorstwo (handlowe).
— geschäft (z. B. Kauf) czynność handlowa (kupno).
— gesellschaft *f* spółka handlowa.
— gesetzbuch *n* kodeks handlowy.
— gewerbe *n* przedsiębiorstwo handlowe.
— gewohnheit *f* nawyknienie (zwyczaj) handlowe.
— gewohnheitsrecht *n* handlowe prawo zwyczajowe.
— kammer *f* izba dla spraw handlowych (handlowa).
— kauf *m* kupno handlowe.
— makler *m* pośrednik (stręczyciel) handlowy.
— mann *m* handlujący.
— minister *m* (ministerium) minister (ministerstwo) handlu.
— niederlassung *f* zakład handlowy.
— recht *n* prawo handlowe.

Handelsregister *n* rejestr handlowy.
— richter *m* sędzia handlowy.
— sachen *pl* sprawy handlowe.
— schiff *n* okręt handlowy.
— schule *f* szkoła handlowa.
— stand *m* stan kupiecki, st. handlowy.
— statistik *f* statystyka handlowa.
— unternehmen *n* przedsiębiorstwo handlowe.
— verbot *n* zakaz handlowy.
— verkehr *m* obrót handlowy.
— wert *m* wartość handlowa.
— wissenschaft *f* nauka o handlu.
— zweig *m* gałęź handlu.
handelsüblich *adj* zwyczajami handlowemi przyjęty.
Handeltreibender *m* handlowiec, kupiec.
Handgeld *n* (Draufgabe *f*) zadatek.
Handlung *f* czyn, czynność, działanie.
— und Duldung działanie i znoszenie.
— von Amtswegen czynność z urzędu.
— vornehmen *v* działać, uczynić.
Handlungsagent *m* ajent handlowy.
— bevollmächtigter *m* pełnomocnik handlowy.
— fähige Person *f* osoba zdolna do działania.
— fähigkeit *f* zdolność do działania.
— gehilfe *m* pomocnik handlowy.
Handlungslehrling *m* uczeń handlowy.
— reisender *m* podróżujący handlowy.
— vollmacht *f* pełnomocnictwo handlowe.
Handschlag *m* podanie ręki.
— schreiben *n* pismo odręczne.
— schriftliches Testament *m* testament własnoręczny.
— verkauf *m* sprzedaż podręczna.
— werk *n* rzemiosło.
— werker *m* rękodzielnik.
— werkergericht *n* sąd rzemieślniczy.
— werkskammer *f* izba rzemieślnicza.
— zeichen *n* znak odręczny.
Härte *f* (unbillige) surowość, ostrość (niesłuszna).
harte Strafe *f* kara surowa.
hartnäckiges Leugnen *n* uporczywe upieranie się winy.
Haufe *m* (bewaffneter) zastęp, zgromada (zbrojny zastęp).
Häufung *f* von Klagen skupienie (połączenie) skarg.
— von Strafen skupienie się (kumulacja) kar.
Haupt *n* głowa.
— angeklagter *m* oskarżony główny.
— anspruch *m* roszczenie główne.
— erbe *m* spadkobierca główny.
— forderung *f* wierzytelność zasadnicza.
— frage *f* pytanie główne.
— intervention *f* interwencja główna.

Hauptmangel *m* wada główna.
— mann *m* kapitan.
— meldeamt *n* główny urząd meldunkowy.
— niederlassung *f* zakład główny.
— partei *f* strona główna.
— prozeß *m* proces główny.
— sache *f* (Verhandlung zur Hauptsache) sprawa główna (rozprawa w sprawie samej).
— schöffe *m* ławnik główny.
— schuldner *m* dłużnik główny.
— spalte *f* łam główny.
— streit *m* spór główny.
— täter *m* sprawca główny.
— teil *m* część główna.
— verfahren *n* postępowanie główne.
— verhandlung *f* rozprawa główna.
— versammlung *f* zebranie walne.
— versorgungsamt *n* główny urząd rent.
— zollamt *n* główny urząd celny.
Haus *n* dom.
— angestellter *m* pomocnik domowy, pracownik domowy (służba domowa).
— arbeit *f* praca domowa.
— arrest *m* areszt domowy.
— diebstahl *m* kradzież domowa.
— friedensbruch *m* naruszenie miru domowego.
— genosse *m* domownik.
— gewerbe *n* przemysł domowy, przedsiębiorstwo domowe.
Haushalt *m* 1. budżet; 2. gospodarstwo domowe.
— haltsplan *m* plan budżetowy (etatowy).
— haltsvorstand *m* przełożony (głowa) gospodarstwa domowego.
— haltung *f* gospodarstwo domowe.
— industrie *f* przemysł domowy.
— kind *n* dziecko należące do ogniska domowego.
— ordnung *f* regulamin domowy.
— recht *n* prawo domowe.
— vater *m* gospodarz domu.
— stand *m* gospodarstwo (domowe).
— suchung *f* rewizja domowa.
— wesen *n* gospodarstwo domowe.
— wirt *m* gospodarz.
— wirtschaft *f* gospoda, gospodarstwo domowe.
— zinssteuer *f* podatek domowo-czynszowy.
Hausierer *m* domokrążca.
Häuslerrecht *n* prawo chałupników.
häusliche Gemeinschaft *f* wpsólność domowa, poczet domowników.
Hausse *f* hosa, zwyżka.
Haverei (Havarie) *f* awarja (szkoda okrętowa).
— besondere, große a. szczegółowa, wielka.
— betrag *m* suma awaryjna.
— verteilung *f* rozdział awarji.
Hebamme *f* akuszerka.
— nanstalt *f* zakład położniczy.

Hebegebühr *f* należytość (opłata) poborcza (za pobieranie).
— rolle *f* spis poborczy, lista składek.
Hebung *f* (von Geldern) pobór, pobieranie (pieniędzy), wypłata.
Heer *n* (aktives) wojsko (czynne).
Heeresflucht *f* ucieczka z wojska.
Heft *n* zeszyt, skrypt.
— klammer *f* spinka.
Hegezeit *f* czas ochronny.
Hehler *m* przechowywacz (paser).
Hehlerei *f* przechowywanie (paserstwo).
Heilanstalt *f* zakład leczniczy.
— kunde *f* znajomość (nauka) leczenia.
— verfahren *n* 1. sposób leczenia; 2. (postępowanie) zarządzenie lecznicze.
Heilung (eines Formmangels) sanowanie, wyrównanie się (uzupełnienie) braku formy. der Mangel wird geheilt brak wyrównywa się.
— skosten *pl* koszta leczenia.
Heimarbeit *f* praca domowa.
Heimat *f* ojczyzna.
Heimatshafen *m* port ojczysty.
— losigkeit *f* bezdomność.
— recht *n* prawo swojszczyzny, indygenat, obywatelstwo, prawo przynależności.
— schein *m* dowód przynależności.
— staat *m* państwo ojczyste.
— wesen *n* sprawy swojszczyzny.
Heimatszuständigkeit *f* obywatelstwo.
Heimfall *m* powrót, kaduk.
— sanspruch *m* roszczenie kadukowe (o powrót)
heimlich *adj* potajemny.
Heimlichkeit *f* tajność.
Heimstätte *f* miejsce zamieszkania.
— ngesetz *n* ustawa o miejscach zamieszkania.
Heirat *f* ślub (ożenienie).
Heiratsgut *n* (Mitgabe) posag, wiano.
— register *n* rejestr ślubu.
— urkunde *f* metryka ślubu.
— vermittler *m* pośrednik małżeństwa (swat).
Helfer *m* pomocnik.
hemmen *v* wstrzymać, tamować.
hemmende Kraft (Wirkung) *f* moc (skutek) wstrzymująca(y).
Hemmung *f* wstrzymanie.
— der Verjährung (des Verfahrens) w. przedawnienia (postępowania).
Henker *m* kat.
Herabsetzung *f* zniżenie, obniżenie.
— des Grundkapitals obniżenie kapitału zakładowego.
— der Einlassungsfrist skrócenie czasokresu do wdania się.
— der Strafe obniżenie (zmniejszenie) kary.
— des Kaufpreises (Minderung) obniżenie ceny kupna (umniejszenie).
Herabwürdigung in der öffentlichen Meinung poniżenie w opinji publicznej.

Herausforderung *f* zum Zweikampf wyzwanie na pojedynek.
Herausgabe *f* wydanie, oddanie.
— anspruch *m* roszczenie o wydanie.
— des eingebrachten Gutes wyd. mienia wniesionego.
— verfügung *f* rozporządzenie zarządzające wydanie.
— von Aktien emisja (puszczenie w obieg) akcyj.
Herausgeber *m* wydawca.
Herbeiführung *f* eines Strafverfahrens spowodowanie postępowania karnego.
— einer Gefahr sprowadzenie niebezpieczeństwa.
— unzüchtigen Verkehrs nawiązanie nierządnych stosunków.
Herbeischaffung *f* von Beweismitteln dostarczenie dowodów (środków dowodowych).
Herberge *f* kryjówka, przytułek.
hereditas *f* spadek.
hereditas iacens spadek wakujący.
Hergang *m* przebieg.
hergebrachte Regeln *pl* des Zweikampfes zwyczajem ustalone zasady pojedynku.
Herkommen *n* zwyczaj dawny.
Herkunft *f* 1. przybycie; 2. pochodzenie, urodzenie.
herleiten *v* (Einwendungen) wywodzić (wysuwać) zarzuty.
Herr *m* pan.
herrenlose Sache *f* rzecz niczyja.
Herrschaft *f* państwo, władanie.
— swille *m* wola władania.
herrschen *v* władać, panować.
— des Grundstück *n* grunt panujący.
— de Theorie *f* teorja panująca.
Herstellung *f* wykonanie, sporządzenie.
— des ehelichen Lebens przywrócenie małżeńskiego pożycia.
— des früheren Zustandes prz. pierwotnego stanu.
Herstellungspatent *n* patent (co do) wyrobienia (produkcji).
— preis *m* cena wytworzenia.
— weise *f* wyrobienie, produkcja
herüberragen *v* przewieszać.
Hervorhebung *f* der gestellten Anträge podanie stawianych wniosków.
Hervorrufung *f* wywołanie.
hervortreten *v* (neue Umstände) wyjść na jaw (nowe okoliczności).
Hetzen von Hunden *n* szczucie psami.
Heuer *f* płaca, myto (za służbę okrętową).
— vertrag *m* umowa o płacę.
Hiebwaffe *f* broń sieczna.
Hilfe *f* pomoc.
— leistung *f* pomaganie, niesienie pomocy.
— leistung in Seenot niesienie pomocy w wypadku morskim.
hilflose Person *f* osoba bezradna (niedołężna).

Hilfsbeamter *m* der Staatsanwaltschaft pomocniczy prokuratury.
— frage *f* pytanie pomocnicze.
— geschworener *m* przysięgły zastępczy.
— kasse *f* kasa zapomogowa.
— kläger oskarżyciel posiłkowy.
— richter *m* sędzia pomocniczy (posiłkowy).
— senat *m* senat pomocniczy (zastępczy).
hinausgehen *v* wychodzić.
Hinausschiebung *f* odwleczenie.
Hindernis *n* przeszkoda.
Hinderung *f* stawianie przeszkód, uniemożliwienie.
— Wahlberechtigter stawianie przeszkód wyborcom.
— sgrund *m* powód (do) przeszkody.
Hingabe *f* udzielenie.
— haltung *f* przetrzymanie.
hinreichend verdächtig *adj* dostatecznie podejrzany.
— e Verdachtsgründe *pl* uzasadnione powody do podejrzywania.
hinreißen zur Tat *v* popchnąć do czynu.
Hinrichtung *f* stracenie (wykonanie kary śmierci).
— durch den Strang powieszenie.
— durch das Schwert ścinanie.
Hinterbliebener *m* pozostały.
Hinterhalt *m* zasadzka.
hinterlassen *v* pozostawić.
Hinterleger *m* składający.
Hinterlegung *f* zdeponowanie, złożenie (w pokład), składanie.
— seitens des Schuldners zdeponowanie ze strony dłużnika.
Hinterlegungsbuch *n* księga depozytowa.
— befugnis *f* prawo do złożenia (zdeponowania).
— beschluß *m* uchwała zarządzająca złożenie.
— betrag *m* kwota depozytowa.
— ordnung *f* ustawa o złożeniu (depozytowa)
— schein *m* poświadczenie złożenia.
— stelle *f* (oddział) urząd depozytowy, miejsce złożenia.
Hinterland *n* sfera interesów i wpływu (zaziemie).
Hinterlist *f* podstęp.
hinterlistiger Überfall *m* napad podstępny.
— Kunstgriff *m* podejście podstępne.
Hintersasse *m* osadnik zakątny.
Hinweis *m* wzmianka pouczenie.
Hinweisung *f* auf die Bedeutung des Eides wskazanie (pouczenie, zwrócić uwagę) na znaczenie przysięgi.
hinwirken auf *v* dążyć do.
hinzufügen *v* dołożyć.
hinsetzen *v* dodać.
Hinzuziehung eines Anwalts przybranie (dobranie) adwokata.
Hochachtung *f* szacunek, poszanowanie.

Hochschule *f* wyższa uczelnia, wszechnica.
— schullehrer *m* profesor.
— stapler *m* szalbierz, oszust na większą skalę.
Höchstbetrag *m* najwyższa suma (kwota).
— betragshypothek *f* hipoteka do najwyższej kwoty (maksymalna).
höchstes Gericht *n* (Warschau) (s. Reichsgericht) sąd najwyższy (Warszawa) (ob. sąd Rzeszy).
— persönliches Recht *n* prawo ściśle osobiste.
— preis *m* cena najwyższa (maksymalna).
Hochverrat *m* zdrada (zbrodnia) stanu.
— verräter *m* zbrodniarz stanu, zdrajca stanu.
— verräterisches Komplott *n* zmowa mająca na celu zdradę stanu.
Hochzeit *m* ślub, wesele.
— sgeschenk *n* podarunek ślubny.
Hof *m* dwór, dziedziniec.
Höferecht *n* prawo niepodelniezi dziedzicznych zagród włościańskich.
— rolle *f* księga n. d. z. wł.
Hofgericht *m* sąd nadworny.
Höflichkeit *f* grzeczność.
Hoffnung *f* spodziewanie.
— skauf *m* kupno nadziei (rzeczy spodziewanej).
Hofrat *m* radca dworu (dworny).
Höhe *f* wysokość.
— d. Anspruchs w. roszczenia.
Hoheit *f* władztwo, wysokość.

Hoheitsakt *m* czynność (akt) zwierzchnicza (y).
— bereich *m* obszar zwierzchności.
— gewalt *f* władza zwierzchności, władza panującego.
— recht *n* prawo zwierzchności.
— zeichen *n* (des Staates) godło władzy (państwa).
hoher Adel *m* szlachta wysoka.
höhere Gewalt *f* siła wyższa.
— r Verwaltungsbeamter *m* wyższy urzędnik administracyjny.
holen lassen *v* posłać po.
Holschuld *f* dług do odbioru.
Holz auf dem Stamm drzewo na pniu.
— diebstahl *m* kradzież drzewa.
homogen *adj* jednorodny, jednolity.
Honorar *n* zapłata, honorarjum.
Hörer *m* słuchacz.
Höriger *m* poddany, klient.
Hospitant *m* hospitant.
Hotel *n* hotel.
Hülle *f* okładka, okrywka.
Hunde hetzen *n* szczucie psami.
Hure *f* nierządnica.
Hütte *f* huta, chałupa.
Hüttenamt *n* urząd hutniczy.
— wesen *n* hutnictwo.
Hütungsrecht *n* prawo pastewne.
Hygiene *f* hygjena, zdrowotność.
Hypnose *f* hypnoza.
Hypothek *f* hipoteka.
— des Eigentümers hipoteka (dla) właściciela.

hypothekarisch *adj* hipoteczny.
Hypothekenanspruch *m* roszczenie hipoteczne.
— bank *f* bank hipoteczny.
— bestellung *f* ustanowienie hipoteki.
— brief *m* list hipoteczny.
— buch *n* księga hipoteczna.
— deckung *f* pokrycie hipoteczne.
— eintragung *f* wpis hipoteki.
— forderung *f* wierzytelność hipoteczna.
— gefährdung *f* zagrożenie hipoteki.
Hypothekengesetz *n* ustawa o hipotekach.
— gläubiger *m* wierzyciel hipoteczny, hipotekarjusz.
— ordnung *f* ordynacja hipoteczna.
— pfandbrief *m* hipoteczny list zastawny.
— register *n* rejestr hipoteczny.
— schein *m* wykaz księgi hipotecznej.
— übernahme *f* przejęcie hipoteki.
— verordnung *f* rozporządzenie o hipotekach.

I

idealer Verein *m* stowarzyszenie idealne.
Idealismus *m* idealizm.
Idealkonkurrenz *f* zbieg jednoczynowy (idealny).
identisch *adj* tóżsam, indentyczny.
Identität *f* tożsamość.
— snachweis *m* dowód tóżsamości.
ignorantia niewiadomość.
immaginärer Gewinn *m* zysk przypuszczalny.
immaterieller Schaden *m* szkoda niematerjalna (nie majątkowa).
Immatrikulation *f* imatrykulacja.
Immission *f* wprowadzenie, intromisja.
Immobiliar *n*, Immobilien *pl* nieruchomość, nieruchomości.
— vermögen *n* majątek nieruchomy.
Immobiliarzwangsvollstrekkung *f* egzekucja z nieruchomości.
Immunität *f* d. Abgeordneten nietykalność posłów.
Imperialismus *m* imperjalizm.
Imponderabilien *pl* ciała nieważkie.
Import *m* import, przywóz.
imstande sein *v* być w stanie.
Inanspruchnahme (Beschlagnahme) *f* obciążanie, rekwizycja, zabieranie.
Inbegriff *m* zbiór, ogół.
— der Verhandlung całość rozsprawy.
— von Sachen zbiór rzeczy.
inbegriffen objęty, włączny.
In Besitz nehmen *v* (Inbesitznahme *f*) objąć w posiadanie, (wzięcie w posiadanie).
Indemnität *f* (Straflosigkeit) wolność od kary.

Inbrandsetzung *f* wniecenie ognia, podpalenie.
Index *m* indeks, spis.
Indigenat *n* prawo obywatelstwa, indygenat.
indirekt *adj* pośredni.
indirekteStellvertretung *f* zastępstwo pośrednie.
— Steuer *f* podatek pośredni.
Individualleistung *f* (recht) świadczenie (prawo) indywidualne (osobnicze).
Individualisierung *f* indywidualizacja.
Indiz *n* poszlaka.
Indizienbeweis *m* dowód z poszlak.
indossabel *adj* przenośny, ulegając przeniesieniu indosem.
Indossament *n* indos, (przelew, żyro) zlewek.
Indossant *m* żyrant, indosant, zlewkodawca.
Indossatar *m* indosat, indosatarjusz, żyratarjusz, zlewkobiorca.
in dubio w razie wątpliwości.
Industrie *f* przemysł.
— belastungsgesetz *n* ustawa o obciążeniu przemysłu podatkiem.
— obligation *f* obligacja przemysłowa.
I. u. Handelskammer *f* izba dla spraw przemysłowych i handlowych, izba przemysłowo-handlowa.
nflation inflacja.
— szeit *f* czas inflacyjny (inflacji).
Information *f* informacja, wiadomość.
Informationserteilung *f* udzielenie informacji.
in fraudem legis z obejściem prawa.
Inhaber *m* posiadacz, dzierżyciel, okaziciel.
— aktie *f* akcja na okaziciela.
— eines Handelsgeschäfts właściciel przedsiębiorstwa handlowego.
— eines öffentlichen Versammlungsortes zawiadowca publicznego miejsca zebrania.
— hypothek *f* hipoteka na okaziciela.
— marke *f* (papier) *m* znaczek (papier) na okaziciela.
— schuldverschreibung *f* obligacja (zapis długu) na okaziciela.
Inhalt *m* treść, osnowa, zawartość
— sangabe *f* streszczenie.
— der Schuldverhältnisse treść zobowiązań.
— des Gesetzes osnowa ustawy.
Initiative *f* proponowanie, inicjatywa.
Injurie *f* obraza, zniewaga.
— nklage *f* skarga o obrazę.
Inkasso *n* zainkasowanie, odbiór do kasy, inkaso.
— indossament *n* indos do inkaso (zainkasowania).
Inkompetenz *f* niewłaściwość.
Inkrafttreten *v* stać się obowiązującą (ustawę), obowiązywać zaczynać.
— setzung *f* wprowadzenie w życie, nadanie mocy prawnej.

Inkurssetzung wprowadzenie w obieg.
Inland *n* kraj.
Inlandserzeugnis *n* wyrób krajowy.
— vertreter *m* (in Patentsachen) zastępca krajowy (w sprawach patentowych).
Inländer *m* krajowiec.
inländisch *adj* krajowy.
innehalten *v* zatrzymać się, wstrzymać.
Innehaltung *f* des Strafverfahrens wstrzymanie postępowania karnego.
Innenminister *m* minister (dla) spraw wewnętrznych.
Innenverhältnis *n* stosunek wewnętrzny.
Inneres *n* wewnętrzne, wnętrze.
innere Kolonisation *f* kolonizacja wewnętrzna.
innerhalb einer Frist w przeciągu czasokresu (terminu).
Innung *f* (Zunft) korporacja (cech).
Innungsschiedsgericht *n* sąd rozjemczy korporacyjny.
— mitglied *m* członek korporacji.
— verband *m* związek korporacji.
— vorstand *m* zarząd korporacji.
insbesondere *adv* w szczególności.
insgeheim vorbehalten *v* zastrzeżenie w duchu (potajemne).
Inserat *n* ogłoszenie, inserat, anons.
Insolvenz *f* niewypłacalność.
Inspektor *m* inspektor.
Inspektion *f* inspekcja.
Instandsetzungsarbeit *f* naprawa, praca adaptacyjna.
Instanz *f* instancja.
Instanzenzug inslancyjność, tok instancji.
— weg *m* droga instancji.
Institut *n* instytut, zakład.
Institution *f* ustanowienie.
Insubordination *f* nieposłuszeństwo.
Insurgent *m* powstaniec.
Intabulation *f* zapisanie do księgi wieczystej, intabulacja.
integrierender Teil *m* część istotna.
Integrität *f* całość, integralność.
intellektuelle Urkundenfälschung *f* intelektualne (umysłowe) fałszowanie dokumentów.
intensive Auslegung (Interpretation) interpretacja ściśniająca.
— Landwirtschaft *f* spotęgowane gospodarstwo rolne.
Interdikt *n* zakaz, interdykt.
Interesse *n* interes, korzyść.
— berechtigtes, öffentliches i. uprawniony, publiczny.
Interessengebiet *n* sfera interesów (zaziemie).
— ersatz *m* wynagrodzenie korzyści.
— kollisien *f* kolizja interesów, sprzeczność int.
Interessent *m* interesowany.
Interimsschein *m* dowód tymczasowy (interimistyczny).
— vormund *m* opiekun tymczasowy.

internationales Privatrecht *n* międzynarodowe prawo cywilne.
internationale Rechtshilfe *f* międzynarodowa pomoc prawna.
internes Verhältnis *n* stosunek wewnętrzny.
Interpellation *f* interpelacja.
Interpretation *f* tłumaczenie, interpretacja.
Intervenient *m* interwenjent.
Intervention *f* interwencja.
— srecht *n* prawo interwencji.
Interzession *f* intercesja.
Intestaterbe *m* dziedzic beztestamentowego spadku, d. z mocy prawa.
Invalidenpension *f* pensja inwalidy.
— versicherung *f* ubezpieczenie na wypadek niezdolności do pracy (inwalidów).
Invasion *f* inwazja, najazd.
Inventar *n* (aufnehmen) inwentarz (spisać).
— errichtung *f* sporządzenie (ułożenie) inwentarza.
— frist *f* czasokres inwentarzowy.
— stück *n* sztuka (przedmiot) inwentarza.
Inventuraufnahme *f* sporządzenie (inwentarza) spisu.
— ausverkauf *m* wysprzedaż inwentarzowy.
Inverkehrbringen *n* puszczanie w obieg.
Investitur *f* inwestytura, nadanie lenna.
Inzest *m* kazirodztwo, incest.
Inzidentfeststellungsklage *f* skarga wpadkowa o ustalenie.
Inzidenzklage *f* sk. wpadkowa (incydentalna).
— streit *m* spór wpadkowy (incydentowy).
ipso iure z samego prawa.
Irrenabteilung *f* oddział dla obłąkanych.
— anstalt *f* zakład (dla) umysłowo chorych.
Irreführung *f* wprowadzenie w błąd.
irrig *adj* błędny, mylny.
Irrtum *m* błąd.
— erregen oder unterhalten *v* wywołać (wzbudzać) lub podtrzymywać błąd.
— über eine Eigenschaft błąd co do przymiotu.
— im Motiv błąd co do pobudki (motywu).
(Zivilrechtsirrtum) (błąd na tle prawa cywilnego).

J

Jagd *f* polowanie.
— berechtigter *m* mający prawo (uprawniony) do polowania.
— bezirk *m* obwód łowiecki.
— frevel *m* występek łowiecki.
Jagdgenossenschaft *f* spółka łowiecka.
— gesetz *n* ustawa łowiecka.
— karte *f* karta myśliwska.
— ordnung *f* ustawa łowiecka.
— pachtvertrag *m* umowa o dzierżawę polowania.

Jagdpolizeigesetz *n* ustawa o policji łowieckiej.
— recht *n* prawo polowania, pr. łowieckie.
— schein *m* poświadczenie łowieckie (na polowanie).
jagdbares Federwild *n* ptaki łowne.
Jahr *n* rok.
Jahresbericht *m* sprawozdanie roczne.
— friedensmiete *f* roczny przedwojenny czynsz najmu.
— liste *f* lista (spis) roczna.
— raten (Annuitäten) *pl* anuitety, roczne raty.
Jahrgang *m* rocznik.
— gebung *f* upełnoletnienie, nadanie pełnoletności.
Jahr und Tag rok i dni trzydzieści.
jedoch atoli.
jeweilig *adj* każdorazowy.
Journal *n* dziennik.
Jude *m* żyd.
jüdische Religion *f* religja żydowska.
Judikatforderung wierzytelność przysądzona.
Judikatur *f* judykatura, orzecznictwo.
Jugend *f* młodzież.
— amt *n* urząd dla nieletnich.
— fürsorge *f* (opieka) piecza nad nieletniemi.
— licher *m* (j. Person) nieletni, małoletni, młodociany.
Jugendlichkeit *f* nieletność.
Jugendgericht *n* sąd dla nieletnich.
— richter *m* sędzia (dla) nieletnich.
— wohlfahrtsgesetz *n* ustawa o opiece społecznej nad nieletniemi.
Jurisdiktion *f* jurysdykcja, sprawowanie sądu.
Jurisprudenz *f* znajomość prawa, prawoznawstwo.
Jurist *m* prawnik.
Juristerei *f* prawnictwo.
juristische Finessen *pl* wykręty prawne.
— Kausalität *f* przyczynowość prawna.
— Person *f* osoba prawna.
Justiz *f* sprawiedliwość, sądownictwo.
— anwärter *m* wyczekiwacz (aplikant) sądowy.
— beamter *m* urzędnik sądowy.
— dienst *m* służba sądowa.
— minister *m* minister sprawiedliwości.
— obersekretär *m* starszy sekretarz sądowy.
— pflege *f* wymiar sprawiedliwości.
— rat *m* radca sprawiedliwości.
— reform *f* reforma sądownictwa.
— verwaltung *f* zarząd wymiaru sprawiedliwości.
— wachtmeister woźny sądowy.

K

Kabinett *n* gabinet.
Kadenz *f* kadencja.
Kaduzierung *f* (v. Einzahlungen) uznanie za przepadłe (wpłat).
— **sverfahren** *n* postępowanie uznania za przepadłe.
Kaiser *m* cesarz.
kaiserliche Verordnung *f* cesarskie rozporządzenie.
Kalender *m* kalendarz, raptularz.
— jahr *n* rok kalendarzowy.
— tag *m* dzień kal.
— vierteljahr *n* kwartał kal.
— zeit *f* czas podług kalendarza.
Kalfaktor *m* kalefaktor, służący.
Kahlpfändung *f* zajęcie nieograniczone.
Kamerad *m* towarzysz.
Kammer *f* izba.
— des obersten Gerichts izba sądu najwyższego.
— für Handelssachen izba dla spraw handlowych (i. handlowa).
— gericht *n* sąd kameralny (najwyższy).
Kammeralwissenschaft *f* nauka o administracji skarbowej.
Kampf *m* walka, bój.
Kandidat *m* kandydat.
Kannkaufmann *m* kupiec fakultatywny (ulegający fakultatywnemu zarejestrowaniu).
Kanon *m* kanon, przepis kościelny.
kanonisches Recht *n* prawo kanoniczne (kościelne).
Kanzel *f* ambona.
— mißbrauch *m* nadużycie przez duchownego swego powołania.
Kanzlei *f* kancelarja.
— beamter *m* urzędnik kancelaryjny.
Kanzler *m* kanclerz.
Kaperei *f* korsarstwo.
Kapital *n* kapitał.
— abfindung *f* odprawa w kapitale.
— anteil *m* udział w kapitale.
— einlage *f* wkład na kapitał.
— gesellschaft *f* spółka kapitałowa.
— steuer *f* podatek od kapitału.
— wert *m* wartość kapitałowa.
Kapitalisierung *f* kapitalizacja (kapitalizowanie).
Kapitel *n* rozdział, kapituła.
Kaserne *f* koszary.
Kardinal *m* kardynał.
— frage *f* kwestja zasadnicza.
Kartell *m* kartel.
— träger *m* zastępca wyzywającego.
Karten *pl* karty.
Kassation *f* (s. Revision) kasacja (ob. rewizja).
Kassation gegen ein Urteil kasacja od wyroku.
Kassationsberücksichtigung *f* uwzględnienie kasacji.
— einlegung *f* zakładanie kasacji.
— instanz *f* instancja kasacyjna.

Kassationsklage *f* skarga kasacyjna.
— schrift *f* wywód (pismo) kasacyjny(e).
Kasse *f* kasa.
Kassenbuch *n* księga kasowa.
— revisor *m* rewizor kasowy (kas).
kassierte Akten *pl* akta skasowane (zniszczone).
Kaskoversicherung *f* ubezpieczenie kaskowe.
Kasuistik *f* kazuistyka.
Kataster *n* kataster (księga podatków gruntowych), ewidencja.
— amt *n* urząd katastralny (podatków gruntowych).
Kathedersozialismus *m* socjalizm teoretyczny.
katholische Kirche *f* kościół katolicki.
Kauf *m* kupno.
— auf Probe kupno na próbę.
— antrag *m* (Offerte) oferta kupna.
— bricht nicht Miete kupno nie łamie najmu.
Käufer *m* kupujący, kupiciel.
Kauffahrteischiff *n* statek (okręt) kupiecki.
Kaufgelder *pl* pieniędzy za kupno.
— kraft *f* siła kupna.
— leute *pl* kupcy.
Kaufmann *m* kupiec.
Kaufmannsgericht *n* sąd kupiecki.
— stand *m* stan kupiecki.
kaufmännische Anweisung *f* przekaz kupiecki.
— Begutachtung *f* opinja kupiecka.
kaufmännischer Verpflichtungsschein *m* obligo (kupiecki).
— r Betrieb *m* przemysł kupca.
Kauf nach Probe (Muster) kupno podług próby (wzoru).
— preis *m* cena kupna.
— summe *f* kwota kupna.
— unter Vorbehalt kupno z zastrzeżeniem.
— vertrag *m* umowa kupna (o kupno), u. sprzedaży.
— zur Probe kupno na próbę.
causa (Ursache) przyczyna, powód, podstawa.
kausales Rechtsgeschäft *n* czynność prawna z podstawą prawną (podstawowa).
Kausalität *f* powodowość, przyczynowość.
Kausalnexus (Zusammenhang) *m* związek przyczynowy.
— kette *f* łańcuch przyczyn, związek przyczynowy.
Kaution *f* kaucja, rękojmia.
— shypothek *f* hipoteka kaucyjna (kaucja hipoteczna).
Kehlkopfpfeifen *n* (Hauptmangel) świst krtaniowy (wada główna).
Kellerrecht *n* prawo piwnicze.
— wechsel *m* weksel fałszywymi podpisami (piwniczny)
Kennen *n* wiadomość, znanie.
— müssen *n* wiedzieć musieć, obowiązek znania.
Kenner *m* znawca.
Kenntnis *f* wiadomość, znajomość.

Kenntnis erlangen *v* otrzymać wiadomość.
— nahme *f* powzięcie wiadomości.
in K. setzen *v* zawiadomić.
zur K. bringen *v* przywieść do wiadomości.
Kennzeichen *n* znamię.
Kettenhandel *m* handel łańcuchowy (paskowy).
Ketzer *m* kacerz, heretyk.
Kind *n* dziecko, dziecię.
Kinder aus nichtiger Ehe dzieci z małżeństwa nieważnego.
Kindesannahme *f* przysposobienie, adopcja.
— aussetzung *f* in hilfsloser Lage porzucenie dziecka w bezradnem położeniu.
— mord *m* (tötung) *f* dzieciobójstwo.
— raub *m* porwanie dziecka.
— unterschiebung *f* podrzucenie dziecka.
— verhältnis *n* stosunek dziecka.
— vermögen *n* majątek dziecka.
Kindschaftsprozess *m* proces o stosunek dzieci do rodziców.
Kindesverwechselung *f* zamiana dziecka.
Kippen (von Geld) *n* obrzynanie krawędzi monet.
— und Wippen pomniejszanie wartości monet.
Kirche *f* kościół.
Kirchenamt *n* urząd kościelny.
— austritt *m* wystąpienie z kościoła.
— bann *m* interdykt (kościelny).
Kirchenbaulast *f* ciężar budowy kościoła.
— buch *n* księga kościelna.
— einrichtung *f* urządzenie kościelne.
— gemeinde *f* gmina kościelna.
— gut *n* mienie kościelne, majątek kościelny.
— gesetz *n* ustawa kościelna.
— rat *m* rada kościelna.
— recht *n* prawo kościelne.
— schändung *f* świętokradztwo.
— staat *m* państwo kościelne.
— steuer podatek kościelny.
— verfassung *f* ustrój kościola (kościelny).
— vorstand *m* zarząd koscielny.
— zucht *f* karność kościelna.
kirchliche Ehe (Trauung) *f* małżeństwo (ślub) kościelne(y).
— Verpflichtung *f* obowiązek wobec kościoła.
klagbarer Anspruch *m* roszczenie zaskarżalne.
Klage *f* skarga, powództwo.
— abweisung *f* oddalenie skargi.
— änderung *f* zmiana skargi.
— anstrengen wytoczyć skargę (powództwo).
— anstrengung *f* wytoczenie skargi (powództwa).
— antrag *m* żądanie skargi.
— auf Abänderung skarga o zmianę.
— auf Feststellung sk. o ustalenie.
— auf Vorlegung sk. o przedłożenie.

Klage auf Unzulässigkeitserklärung der Zwangsvollstreckung sk. o uznanie niedopuszczalności egzekucji.
— auf Wiederherstellung der ehelichen Gemeinschaft sk. o przywrócenie wspólności małżeńskiej.
— beantwortung *f* odpowiedź na skargę.
— begehren *n* żądanie skargi.
— begründung *f* uzasadnienie skargi.
— einreichung *f* wniesienie skargi.
— erhebung *f* (öffentliche) wytoczenie skargi (publicznej).
— erweiterung *f* roszczenie skargi.
— grund *m* zasada skargi.
— häufung *f* łączenie skarg.
— rücknahme *f* cofnięcie skargi.
— schrift *f* skarga, pismo zawierające skargę.
— veranlassung *f* powód (do) skargi.
— verbindung *f* połączenie skarg.
— voraussetzung *f* warunek skargi.
— verzicht *m* zrzeczenie się skargi.
— zustellung *f* doręczenie skargi.
klagen *v* skarżyć.
Kläger *m* (Klägerin) powód, oskarżyciel (powódka).
— und Berufungskläger p. i apelant.
klägerische Partei *f* strona powodowa.
Klasse *f* klasa.
Klassengegensätze *pl* przeciwieństwa klasowe.
— kampf *m* walka klasowa.
Klassiker *m* klasyk.
klassisch *adj* klasyczny.
Klausel *f* klauzula.
Klausur *f* klauzura, zadanie pisemne pod nadzorem.
Kleidung *f* ubranie.
Kleinbahn *f* kolejka podjazdowa.
Kleinbetrieb *m* przemysł drobny.
— gewerbe *n* przemysł drobny.
— gewerbetreibender *m* prowadzący przemysł drobny.
— handel *m* handel drobny.
kleine Strafkammer *f* mała izba karna.
— s Schöffengericht *n* mały (zwyczajny,niewmocniony) sąd ławniczy.
Klerus *m* kler.
Kleriker *m* kleryk.
Klient *m* klient, powiernik.
Knappschaft *f* spółka bracka, bractwo górnicze.
— skasse *f* kasa bracka.
— sverein *m* stowarzyszenie górnicze.
Knebelungsvertrag *m* umowa kneblująca.
Koadjutor *m* koadjutor, (pomocnik biskupa).
Koalitionsfreiheit *f* wolność łączenia się, wolność koalicyjna.
— recht *n* prawo koalicji.
Kodifikation *f* kodyfikacja.
— skommission *f* komisja kodyfikacyjna.
Kodex *m* kodeks (księga ustaw).

Kodizill *n* kodycyl, dodatek testamentowy.
Kognat *m* kognat, krewny po kądzieli.
Kognition *f* rozpatrywanie.
Koinzidenzinteressen *pl* interesy koincydujące.
Kollation *f* kolacja, porównywanie.
Kollegialbehörde *f* władza kolegjalna.
Kollektivbegriff *m* pojęcie zbiorowe.
— persönlichkeit *f* osobistość zbiorowa (kolektywna).
— versicherung *f* ubezpieczenie kolektywne.
— vertrag *m* umowa zbiorowa.
kollidieren *v* kolidować.
Kollision *f* kolizja, sprzeczność, spór.
— sgefahr *f* (verdacht) obawa wzbronionego potajemnego porozumienia.
Kollusion *f* koluzja.
Kölmergut *n* majątek chełmiański.
Kolonie *f* kolonja, osada.
Kommanditgesellschaft *f* (auf Aktien) spółka komandytowa (akcyjna).
Kommanditist (Kommanditär) *m* komandytarjusz, komendatarjusz.
Kommando *n* komenda, dowództwo.
Kommentar *m* komentarz, objaśnienie.
Kommerzienrat *m* radca komercyjny (handlowy).
Kommissar *m* komisarz, powiernik.
kommissarische Vernehmung *f* przesłuchanie komisoryjne.
Kommission *f* 1. komisja; 2. polecenie.
— sgeschäft *n* przedsiębiorstwo komisowe.
— shandel *m* handel komisowy.
Kommissionär *m* komisant, komisjoner.
Kommissorium *n* zlecenie, sprawa poruczona.
Kommittent *m* komitent, zlecający.
Kommunalabgabengesetz *n* ustawa o daninach komunalnych.
— beamter *m* urzędnik komunalny.
— steuer podatek komunalny.
— verband *m* związek komunalny.
— verwaltung *f* zarząd komunalny.
Kommune *f* komuna.
Kompensation *f* potrącenie, kompenzacja.
kompetent *adj* kompetentny, właściwy.
Kompetenz *f* właściwość, kompetencja.
— gerichtshof *m* trybunał kompetencyjny.
— konflikt *m* spór o kompetencję (właściwość).
Kompilation *f* kompilacja, zestawienie.
Komplementär *m* uzupełniający, dopełniający.
— interessen *pl* interesy uzupełniające się.
Komplize *m* wspólnik.
Komplott *n* zmowa, spisek.

kompromissarische Klausel *f* zastrzeżenie kompromisowe (kompromisarskie).
Kondiktion *f* kondykcja.
— sanspruch *m* roszczenie kondykcyjne.
Konfession *f* wyznanie.
— sfreiheit *f* wolność wyznaniowa.
konfessionell *adj* wyznaniowy.
Konfiskation *f* konfiskata (przepadek).
Konflikt *m* zatarg, spór.
Kongreß *m* zjazd, kongres.
König *m* król.
königlich *adj* królewski.
konkludente Handlung *f* czynność konkludentna, cz. konkluzyjna.
Konkordat *n* konkordat.
konkret *adj* konkretny.
Konkubinat *n* małżeństwo nieślubne, konkubinat.
Konkurrenz *f* konkurencja, współzawodnictwo, zbieg.
— klausel *f* klauzula konkurencyjna.
— verbot *n* zakaz współzawodnictwa (przedsiębiorstwa konkurencyjnego).
konkurrierendes Verschulden *n* przyczynienie się do przewinienia.
Konkurs *m* upadłość, konkurs.
— eröffnung *f* otwarcie (wdrażanie) upadłości.
— forderung *f* wierzytelność upadłościowa.
— gericht *n* sąd upadłości.
— gläubiger *m* wierzyciel upadłościowy.
— masse *f* masa upadłościowa.
— ordnung *f* ustawa o upadłościach (upadłościowa).
Konkursverfahren *n* postępowanie upadłościowe.
— verwalter zawiadowca upadłości, syndyk upadłościowy.
Konnossement *n* konosament, cedula morska.
Konsens *m* pozwolenie, konsens.
konsentiert *adj* zezwolony.
konservativ *adj* zachowawczy, konserwatywny.
Konsistorialgericht *n* sąd konsystorski.
Konsolidation *f* konsolidacja.
Konspiration *f* knowanie konspiracja.
Konstitut *n* ustalenie.
Konstitution *f* konstytucja, ustrój.
konstitutiv *adj* ustalający, konstytucyjny.
konstitutive Wirkung *f* skutek konstytutywny.
Konstruierung, Konstruktion *f* konstrukcja.
Konsul *m* konsul.
Konsulargerichtsbarkeit *f* sądownictwo konsularne.
— vertreter *m* przedstawiciel konsularny.
Konsulat *n* konsulat.
Konsumption *f* spotrzebowanie, konsumpcja.
Konsumverein *m* stowarzyszenie spożywcze, kooperatywa.
Konto *n* konto.
— inhaber *m* posiadacz konta.
— kurrent *n* rachunek bieżący, kontokurent.
Kontrabande *f* kontrabanda, handel przemycany.

kontradiktorisch *adj* kontradyktoryjny.
kontradiktorisches Verfahren *n* postępowanie naoczne (kontradyktoryjne).
Kontrahierungszwang *m* przymus kontraktowania (zawierania umowy).
Kontrakt *m* kontrakt, umowa.
kontraktlich *adj* kontraktualny, umowny.
Kontrollrecht *n* prawo kontroli (kontrolowania).
— versammlung *f* zebranie kontrolne.
Kontumazurteil *n* wyrok wydany w zaoczności (zaoczny).
Konvaleszenz *f* uważnienie, uznanie za ważne.
Konversion, Konvertierung *f* konwersja, przemiana.
— eines nichtigen Rechtsgeschäfts k. nieważnej czynności prawnej.
Konvention *f* konwencja, umowa.
Konventionalstrafe *f* kara umowna (konwencjonalna).
— tarif *m* taryfa umowna.
Konzession *f* koncesja, pozwolenie.
Koppen *n* (Hauptmangel) łykawość (wada główna).
Kopf *m* głowa.
— steuer podatek pogłówny.
Kopie *f* kopja.
Körper *m* ciało.
körperliches Gebrechen *n* ułomność fizyczna.
körperliche Sache *f* rzecz zmysłowa.
Körperschaft *f* korporacja, ciało.
Körperverletzung *f* (einfache, schwere) uraz cielesny (uszkodzenie ciała), (lekki, ciężki).
— mit Todeserfolg u. c. z wynikiem śmiertelnym.
Korporation *f* korporacja.
Korrealschuld *f* dług wspólny, dług korealny.
Korrektionshaus *n* dom poprawy.
korrespektives Testament testament korespektywny.
Korrespondenz *f* korespondencja.
— anwalt *m* adwokat pośredni (korespondencyjny).
— reeder *m* pełnomocnik spółki okrętowej.
Kostbarkeiten *pl* kosztowności.
Kosten *pl* koszty (koszta).
— anschlag *m* kosztorys.
— ausgleich *m* wyrównanie kosztów.
— berechnung *f* obliczenie kosztów.
— des Verfahrens (Rechtsstreites) koszta postępowania (sporu).
— erstattung *f* zwrot kosztów.
— festsetzung *f* ustalenie kosztów.
— festsetzungsbeschluß *m* uchwała ustalająca koszty.
— marke *f* znaczek na koszta
— note *f* spis (nota) kosztów.
— rechnung *f* spis (rachunek) kosztów.
— übernahme *f* odbiór (przejęcie) kosztów.
— überschuß *m* nadwyżka kosztów.

Kostenurteil *n* wyrok o kosztach.
— verteilung nach Quoten rozdział kosztów wedle udziałów.
— vorschuß *m* zaliczka na koszty.
— zahlung *f* płacenie kosztów.
kostenfrei *adj* bezpłatny.
Kraft *f* siła, moc, energja.
kraft Auftrages (Gesetzes) na mocy polecenia (ustawy).
in Kraft treten *v* wejście (wchodzić) w życie.
außer Kraft treten *v* tracić moc obowiązującą.
Kraftloserklärung *f* uznanie za pozbawione mocy, unieważnienie, pozbawienie mocy.
— eines Papieres umorzenie (pozbawienie mocy) papieru.
Krankenanstalt *f* zakład chorych.
— hilfe *f* pomoc lecznicza.
— kasse *f* kasa chorych.
— pflege *f* pielęgnowanie chorych.
krankhaft *adj* chorobliwy.
— e Störung der Geistestätigkeit chorobliwe zaburzenie władz umysłowych (czynności umysłu).
Krankheit *f* choroba.
— sgeschichte *f* przebieg choroby.
Kränkung *f* pokrzywdzenie.
Kreation *f* stworzenie.
— stheorie *f* teorja twórcza.
Kredit *m* kredyt.
— anstalt *f* zakład kredytowy.
Kreditauftrag *m* polecenie udzielenia kredytu.
— bürgschaft *f* poręczenie kredytowe.
— geber *m* udzielający kredytu.
— gefährdung *f* zachwianie kredytu.
— nehmer *m* otrzymający kredyt.
— wucher *m* lichwa kredytowa.
Kreis *m* powiat.
— auschuß *m* wydział powiatowy.
— beamter *m* urzędnik powiatowy.
— behörde *f* władza powiatowa.
— blatt n dziennik powiatowy.
— gericht *n* (s. Burggericht) sąd powiatowy (ob. sąd grodzki).
— gerichtsrat *m* radca (sędzia) sądu powiatowego.
— ordnung *f* ustawa o powiatach.
— richter *m* sędzia powiatowy.
— stände *pl* stany powiatowe.
— tag *m* sejmik powiatowy.
— verband *m* związek powiatowy.
— versammlung *f* zebranie powiatowe.
Kreuzverhör *n* przesłuchanie krzyżowe.
Kridar, Kridatar *m* dłużnik upadłości, krydatarjusz.
Krieg m wojna.
Kriegserklärung *f* wypowiedzenie wojny.
— gefangener *m* jeniec.

Kriegsgericht *n* sąd wojenny.
— **gesetz** *n* ustawa wojenna.
— **macht** *f* siła zbrojna.
— **räson** *f* środki wojenne.
— **recht** *n* prawo wojenne.
— **schauplatz** *m* teren wojny.
— **verrat** *m* zdrada wojenna.
— **verschollenheit** *f* zaginięcie bez wieści podczas wojny.
— **wohlfahrtsbeitrag** *m* zasiłka wojenna.
— **zustand** *m* stan wojenny.
Kriminalbeamter *m* urzędnik kryminalny.
— **polizei** *f* policja kryminalna (śledcza).
Kriminalität *f* przestępczość, kryminalność.
Krongericht *n* trybunał koronny.
Kultur *f* kultura, oświata.
— **amt** *n* urząd ziemski.
Kultusminister *m* minister oświaty, minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego.
Kumulation *f* (Kumulierung) skupienie, kumulacja, sumowanie.
— **von Straftaten** (sumowanie), skupienie przestępstw.
Kundgebung *f* oświadczenie, orędzie.
künftig *adj* przyszły.
künftige Leistung *f* świadczenie na przyszłość (przyszłe).
— **Verpflichtung** *f* zobowiązanie przyszłe.
kündigen *v* wypowiedzieć.
Kündigung *f* wypowiedzenie.
— **eines Vertrages** wyp. umowy.
Kündigungsfrist *f* czasokres wypowiedzenia.
— **recht** *n* prawo wypowiedzenia.
— **schreiben** *n* pismo (wypowiedzenia) wypowiedzające.
Kundmachung *f* obwieszczenie.
— **spatent** *n* patent obwieszczający.
Kundenversicherung *f* ubezpieczenie klienteli.
Kunkellehen *n* lenno po kądzieli.
Kunst *f* sztuka.
— **gegenstand** *m* przedmiot sztuki.
— **gewerbe** *n* przemysł artystyczny.
— **griff** *m* podajście podstępne.
— **handel** *m* handel dziełami sztuki.
— **werk** *n* dzieło sztuki.
künstlerische Leistung *f* świadczenie sztuki (artystyczne).
Kuppelei *f* stręczenie do nierządu, stręczycielstwo.
Kurator *m* kurator.
Kurs *m* kurs.
— **makler** *m* makler, pośrednik giełdowy.
— **verlust** *m* strata giełdowa.
— **wert** *m* wartość według kursu.
— **zettel** *m* sprawozdanie giełdowa, ceduła giełdowa.
kurzfristiges Darlehen *n* pożyczka krótkoterminowa.
Kurzschrift krótkopis, stenografja.
Kürzung *f* skrócenie.
Küste *f* nadbrzeże.

Küstengewässer *pl* wody przybrzeżne, morze nadbrzeżne.
— schiffahrt *f* żegluga pobrzeżna.

Kuvert *n* (Umschlag) *m* koperta.
Kux *m* kuks (część własności górniczej).

L

Ladefrist *f* czasokres ładowania.
— gebühr *f* opłata za ładowanie, nakładowe.
— schein *m* dowód ładunkowy, konosament.
— zeit *f* czas ładowania.
Ladenpreis *m* cena sklepowa
— schluß *m* zamknięcie sklepu.
Ladung *f* 1. ładowanie; 2. wezwanie, pozew.
— der Parteien zum Termin wezwanie stron do terminu.
— eines Schiffes ładunek statku.
Ladungsfrist *f* czasokres (dla) wezwania.
Lage *f* położenie, stadjum.
— der Akten (des Rechtsstreites) stan akt (sporu prawnego).
Lager *n* skład.
— buch *n* księga składowa.
— frist *f* okres składowy.
— geld *n* składowe.
— geschäft skład, interes składowy.
— haus *n* dom składowy.
— halter *m* utrzymujący skład.
— kosten *pl* koszty składowe.
— pfandschein *m* składowy kwit zastawny.
— schein *m* dowód składowy.
— zins *m* składowe, czynsz składowy.

Lähmung *f* porażenie.
Laie *m* laik.
Laienrichter *m* sędzia niezawodowy (laik).
Landarbeiter *m* robotnik rolny (ziemski).
— bezirk *m* okręg wiejski.
— nutzung *f* użytek agrarny.
Landesangehörigkeit *f* przynależność krajowa.
— arbeitsgericht *n* krajowy sąd pracy.
— armenverband *m* związek krajowy dla ubogich.
— ausschuß *m* wydział krajowy.
— bank *f* bank krajowy.
— gesetz *n* ustawa krajowa.
— gesetzgebung *f* ustawodawstwo krajowe.
— hauptmann *m* starosta krajowy.
— herr *m* panujący kraju.
— hoheit *f* suwerenność.
— kulturamt *n* krajowy urząd ziemski.
— kulturrentenbank *f* bank rentowy kultury rolnej.
— prüfungsamt *n* krajowy urząd egzaminacyjny.
— rat *m* radca krajowy.
— regierung *f* rząd krajowy.
— strafrecht *n* krajowe prawo karne.
— verfassung *f* ustrój krajowy.
— verrat *m* zdrada kraju.

Landesversammlung *f* zgromadzenie krajowe.
— versicherungsanstalt *f* krajowy zakład ubezpieczeniowy.
— vertretung *f* przedstawicielstwo (reprezentacja) kraju.
— verwaltung *f* zarząd kraju.
— verweisung *f* wygnanie z kraju.
— wohl *n* dobro publiczne (kraju).
Landfriedensbruch *m* naruszenie miru powszechnego.
— flucht *f* ucieczka ze wsi (do miasta).
— gemeinde *f* gmina wiejska.
— gemeindeordnung *f* ustawa dla gmin wiejskich.
— gericht *n* sąd krajowy (ziemiański).
— gerichtspräsident *m* prezes sądu krajowego (okręgowego).
— gerichtsrat *m* radca(sędzia) sądu krajowego.
— gut *n* majętność (majątek) ziemska(y).
— güterordnung *f* ustawa o posiadłościach ziemskich.
— kreis *m* powiat wiejski.
— lieferungsverband *m* związek dostarczający ziemię (grunt).
— rat *m* starosta.
— ratsamt *n* starostwo.
— recht *n* (allgemeines) prawo krajowe (powszechne).
— richter *m* sędzia ziemiański (krajowy).
— streicher *m* włóczęga.
— sturm *m* pospolite ruszenie.
— tag *m* sejm krajowy.
Landtagsabgeordneter *m* poseł sejmu krajowego.
— tagsabschied *m* seces sejmowy (sejmu).
— wahlen *pl* wybory do sejmu (krajowego).
Landung *f* wylądowanie.
Landvogteigericht *n* sąd ziemsko-wójtowski.
Landwehr *f* obrona krajowa.
Landwirtschaft *f* gospodarstwo rolne.
— skammer *f* izba rolnicza
Landzwang *m* zakłócenie spokoju publicznego.
langfristiges Darlehn *n* pożyczka długoterminowa.
Lärm *m* hałas.
— erregung *f* wszczynanie hałasu.
Last *f* ciężar.
Lastenverteilung *f* podział ciężarów.
zur Last fallen *v* (Verstoß) ponosić (winien być uchybienia).
zur Last legen *v* zarzucić.
Laster *n* niecnota, nałóg.
Lästerung *f* bluźnienie.
lästig *adj* uciążliwy.
Lauf *m* bieg, tok.
im Laufe w toku.
laufende Nummer *f* numer bieżący.
— Rechnung *f* rachunek bieżący, kontokurent.
— Versicherung *f* ubezpieczenie bieżące.
laut Gesetz w brzmieniu ustawy, według ustawy.
lauten *v* opiewać.
lautend auf *adj* opiewając na.
Läuterung *f* wyjaśnienie.

Läuterungsurteil *n* wyrok wyjaśniający.
Leben *n* życie, pożycie.
eheliches Leben pożycie małżeńskie.
Lebensalter *n* wiek.
— fähigkeit *f* zdolność do życia.
— gemeinschaft *f* wspolność życia.
lebenslängliche Freiheitsstrafe *f* dożywotna kara pozbawienia wolności (beztermінowa k. p. w.).
Lebenslauf *m* życiorys.
— nachstellung *f* godzenie na życie.
— stellung *f* stanowisko społeczne.
— unterhalt *m* środki utrzymania.
— verhältnisse *pl* stosunki życia.
— vermutung *f* domniemanie życia.
— versicherung *f* ubezpieczenie na życie.
— wandel *m* tryb życia.
— zeit *f* czas życia.
lebendig *adj* żywy, żywotny.
bei Lebzeiten za życia.
Leckage *f* wyciek.
ledig *adj* wolny, kawaler.
ledige Erbschaft *f* wakujący spadek.
Ledigensteuer *f* podatek kawalerski.
leerstehende Wohnung *f* mieszkanie próżne (niezamieszkałe).
Legalisation, Legalisierung *f* uwierzytelnienie, legalizacja.
— von Urkunden leg. dokumentów.

Legalität *f* prawność, legalność.
— sprinzip *f* zasada legalności.
Legat *n* zapis.
— *m* poseł, legat.
Legationsrat *m* radca legacyjny (poselstwa).
Legislaturperiode *f* czasokres ustawodawstwa.
legitim *adj* prawny.
Legitimation *f* 1. legitymacja, wywód; 2. uprawnienie.
— skarte *f* karta legitymacyjna, legitymacja.
— spapier *n* papier (dokument) legitymacyjny.
Legitimation durch nachfolgende Ehe legitymacja (uprawnienie) przez małżeństwo następne.
— unehelicher Kinder uprawnienie dzieci nieślubnych.
Lehen *n* lenno.
Lehensgut *n* dobro lenne.
— herr *m* lennodawca.
— recht *n* prawo lenne (zakupu).
Lehranstalt *f* zakład naukowy.
— herr *m* pryncypał.
— meister *m* majster.
— vertrag *m* umowa terminatorska.
Lehrer *m* nauczyciel.
Lehrling *m* uczeń, terminator.
Lehr(lings)verhältnis *n* stosunek terminatorski.
im Lehrlingsverhältnis stehen *v* terminować.
Leibeigenschaft *f* poddaństwo (poddany).
Leibesfrucht *f* płód (w łonie)

Leibgedinge *n* umowa o dożywocie (na rentę dożywotnią).
leibliche Eltern *pl* własne rodzice.
Leibrente *f* renta dożywotnia.
Leibrenten- (Leibzuchts-) vertrag *m* umowa na rentę dożywotnią.
Leiche *f* zwłoki.
Leichenöffnung otwarcie zwłok.
— schau *f* oględziny zwłok, obejrzenie zwłok.
— sektion *f* sekcja zwłok.
Leichterfahrzeug *n* lichtuga.
Leichtsinn *m* lekkomyślność, nieoględność.
leichtsinnig *adj* lekkomyślny.
Leihe *f* użyczenie.
— vertrag *m* umowa użyczenia.
leihen *v* użyczać.
Leinpfad *m* holownicza ścieżka.
leisten *v* świadczyć, czynić.
Leistung *f* świadczenie, danie.
— an Dritte świadczenie na rzecz trzeciego.
— an Erfüllungsstatt ś. zamiast wypełnienia.
— des Eides składanie przysięgi.
— Zug um Zug świadczenie z ręki do ręki.
Leistungsbemessunsgrundlage *f* podstawa wymiaru świadczeń.
— empfang *m* przyjęcie świadczenia.
— fähigkeit *f* zdolność działania (świadczenia).
— frist *f* czasokres świadczenia.
Leistungsklage *f* skarga o świadczenie.
— ort *m* miejsce świadczenia.
— verweigerungsrecht *n* prawo odmówienia świadczenia.
— verzug *m* zwłoka świadczenia (w świadczeniu).
— zeit *f* czas świadczenia.
— zu Gunsten Dritter świadczenie na rzecz trzeciego.
Leiter *m* kierownik.
Leitung *f* kierownictwo, przewód.
letzte Instanz *f* instancja ostatnia.
— s Wort *n* głos ostatni.
letztwillige Verfügung (Anordnung) *f* rozporządzenie ostatniej woli.
Leuchtsignal *n* sygnał świetlny.
Leugnen *n* wypieranie się.
— des Klagegrundes zaprzeczenie zasady skargi.
Leumundszeugnis *n* świadectwo moralności (o przeprowadzeniu się).
Leute *pl* ludzie.
Leutnant *m* podporucznik.
lex **fori** prawo miejsca skargi.
lex **generalis**, specialis ustawa powszechna, szczegółowa.
liberal *adj* wolnomyślny, liberalny.
licht *adj* jasny.
lichter Augenblick chwila wolna od obłędu.
Licht *n* światło.
— bild *n* fotografja.
Lieferant *m* dostawca.
Lieferung *f* dostawa, dostarczenie.

Lieferungsfrist *f* okres dostawy (dostarczenia).
— ort *m* miejsce dostawy.
— vertrag *m* umowa o dostawę.
— zeit *f* czas dostawy.
Liegegeld *n* postojowe.
Liegenschaft *f* nieruchomość.
Liga *f* liga, związek.
Linie *f* der Verwandtschaft linja pokrewieństwa.
Linkspartei *f* lewica.
liquid *adj* płynny, płatny.
Liquidation *f* likwidacja, rozwiązanie.
— sgesellschaft spółka w likwidacji (rozwiązaniu).
— sverfahren *n* postępowanie likwidacyjne.
Liquidator *m* likwidator.
List *f* podstęp.
Liste *f* lista.
Liste der Überführungsstücke lista lic.
literarisches Werk *n* utwór literacki.
Literatur *f* literatura.
Litisdenuntiation *f* oznajmienie sporu, przypozwanie.
— pendenz *f* zawisłość spóru.
Lizenz *f* pozwolenie, licencja.
— gebühr *f* opłata pozwolenia.
— vertrag *m* umowa pozwolenia (licencji).
Lizitation *f* licytacja, przetarg.
loco w miejscu.
Lockerungsverordnung *f* rozporządzenie uwalniającc.
Logik *f* logika.
logischer Zusammenhang *m* spojnia logiczna.
Lohn *m* płaca, zasługa, najm.

Lohnanspruch *m* roszczenie o płacę.
— arbeiter najemnik.
— beschlagnahme *f* zajęcie płacy (wynagrodzenia).
— beschlagnahmegesetz *n* ustawa o obłożeniu aresztem płac robotniczych.
— liste *f* lista zarobkowa.
— pfändung *f* zajęcie (obłożenie aresztem) płac robotniczych.
— zahlung *f* płaca.
Lokal *n* lokal.
— termin *m* wizja lokalna, termin lokalny.
Lokaut *m* lokaut (rozpuszczenie robotników).
Lombard *m* lombard, (dom zastawny).
— darlehn *n* pożyczka ze zastawem.
Los *n* los.
Löschen eines Brandes *n* zgaśnięcie pożaru.
— einer Hypothek wykreślenie hipoteki.
— eines Schiffes wyładowanie okrętu.
Löschgeräte *pl* przybory pożarne.
Löschung *f* wykreślenie, zgaśnięcie.
— im Grundbuch w. w księgi wieczystej.
— einer Verurteilung zgaśnięcie skazania.
Löschungsantrag *m* wniosek o wykreślenie.
— bewilligung *f* zezwolenie na wykreślenie.
— spalte *f* łam wykreślenia.
— system *n* system wykreślenia.

Löschungsvormerkung *f* ostrzeżenie wykreślenia.
Löschzeit *f* czas wyładowania.
Lösegeld *n* wykupne.
Losen *n* losować, wylosować.
Losgesellschaft *f* spółka losowa.
Lösung *f* eines Vertrages rozwiązanie umowy.
— srecht *n* prawo wykupna (zaspokojenia).
Lotsegeld *n* należność pilota.
— signal *n* sygnał retmański.
Lotterie *f* (staatliche) loterja (państwowa).
— gesetz *n* ustawa o loterjach.
— vertrag *m* umowa loteryjna.
Lücke *f* im Tatbestand próżnia w stanie faktycznym.
Luftfahrzeug *n* statek powietrzny, samolot.
— gesetz *n* ustawa o żegludze powietrznej.
Luftraum *m* przestrzenie ponad powierzchnią.
Luftrecht *n* prawo powietrzne (żeglugi powietrznej).
— schiffahrt *f* żegluga powietrzna.
— verkehr *m* ruch powietrzny.
Lüge *f* kłamstwo.
lukrativ *adj* zyskowny, korzystny.
lukratives Geschäft *n* czynność zyskowna.
Lustbarkeitssteuer *f* podatek od zabaw.
Lustmord *m* morderstwo z lubieżności.
Luxussteuer *f* podatek zbytkowy (luksusowy).
Lynchjustiz *f* sąd doraźny.

M

Macht *f* (bewaffnete) moc, siła (zbrojna).
— befugnis *f* kompetencja, władza.
— geber *m* mocodawca, mandant.
machtlos *adj* bezwładny.
Mädchen *n* dziewczyna.
— handel *m* handel dziewczętami, handel biały (dziewczętami).
Magistrat *m* magistrat.
Magistratsbeamter *m* urzędnik magistratu.
— mitglied *n* członek magistratu.
Mahl- und Schlachtsteuer *f* podatek od mlewa i rzezi.
Mahnbrief *m* list upomnienia (z upomnieniem), list upominawczy.
— register *n* rejestr spraw upominawczych.
— verfahren *n* postępowanie upominawcze.
Mahnung *f* upomnienie.
Majestätsbeleidigung *f* obraza majestatu.
Major *m* major.
Majoratsherr *m* ordynat, pan dóbr pierworodniczych.
Majorität *f* większość.
Mäkler *m* makler, pośrednik, stręczyciel.
— lohn *m* stręczne.

Maklervertrag *m* umowa o pośrednictwo (pośredniczenie)
mala fides *f* zła wiara.
Mandant *m* mandant, mocodawca, zlecennik.
Mandat *n* mandat, zlecenie.
— sausübung (bekleidung) *f* piastowanie mandatu.
Mandatar *m* pełnomocnik, upełnomocniony.
Mangel *m* brak, wada.
— am Tatbestand brak stanu faktycznego.
— anzeige *f* uwiadomienie (zawiadomienie) o wadzie.
mangelfreie Sache *f* rzecz wolna od wad.
mangelhafte Sache rzecz wadliwa.
Mangel im Recht brak w prawie.
Mängelhaftung *f* odpowiedzialność za wady.
— rüge *f* wytknięcie wad.
Manifestation *f* manifestacja, orędzie.
— seid *m* przysięga wyjawnicza (wyjawienia).
Mann mężczyzna, mąż.
männlich *adj* męski.
Mannschaft *f* eines Schiffes służba okrętu.
Mappe *f* mapa, teka.
Marine *f* marynarka.
Mark *f* marka.
— anleihe *f* pożyczka opiewająca na marki.
Marke *f* znaczek.
Markenschutz *m* ochrona cech (znaków fabrycznych).
Markscheider *m* miernik polowy (górniczy).

Markt *m* targ.
— ordnung *f* regulamin (porządek) targowy.
— preis *m* cena targowa.
— - und Meßsachen sprawy rynkowe i targowe.
— verkehr *m* ruch targowy.
— wechsel *m* weksel targowy.
Marschall *m* marszałek.
Marterung *f* męczenie, dręczenie.
Maschinenschrift *f* pismo (pisanie) maszynowe (na maszynie).
Maß *n* miara.
— - und Gewichtsordnung *f* ustawa o miarach i wagach.
Masse *f* (im Konkurs) masa (upadłościowa).
— gläubiger *m* wierzyciel upadłościowy (masy).
— kosten *pl* koszty masy.
— schulden *pl* długi masy.
— schuldner *m* dłużnik masy (upadłościowej).
— verwalter *m* zarządca masy.
Maßgabe *f* miara, stosunek.
nach **Maßgabe** stosownie do.
maßgebend *adj* miarodajny, rozstrzygający.
Maßregel *f* zarządzenie, środek.
Maßstab *m* podstawa.
Materie *f* materja, materjał.
materielle Rechtskraft *f* prawomocność materjalna.
— s Recht *n* prawo materjalne.
materiellrechtlich *adj* prawnomaterjalny, (materjalnoprawny).
Matrikel *f* matrykuła.
Matrose *m* majtek.

Maturität *f* dojrzałość.
Maximalhypothek *f* hipoteka maksymalna.
— tarif *m* taryfa najwyższa.
Maxime *f* zasada.
Mäzen (as) *m* mecenas, adwokat.
mechanisch *adj* mechaniczny.
Mediation *f* medjacja.
Mediatisierung *f* pozbawienie udzielności.
Medizinalperson *f* osoba upoważniona do leczenia.
— rat *m* radca sanitarny (zdrowia).
Meer *n* morze.
Meeresstrand *m* wybrzeże morskie.
Mehraufwendungen *pl* nadwyżka wkładów.
mehrere Gerichtsstände *pl* zbieg podsądności.
Mehrheit *f* von Schuldnern zbieg (wielość) dłużników.
— von Stimmen większość głosów.
mehrfache Berufung zur Erbschaft zbieg powołań do dziedziczenia.
— r Wohnsitz *m* zamieszkanie w kilku miejscach.
Mehrkosten *pl* koszty dodatkowe.
— pfändung *f* zajęcie na rzecz kilku wierzycieli.
Meineid *m* krzywo-przysięstwo.
— schwören *v* fałszywie przysiądz.
Meinung *f* (öffentliche) zdanie, opinja (o. publiczna).
— säußerung *f* objawienie zdania.
Meinungsverschiedenheit *f* różnica zdań.
meistbegünstigt *adj* najbardziej uwzględniony.
Meistbegünstigung *f* najbardziej uwzględnienie.
— sklausel *f* klauzula największego względu.
Meistbietender *m* najwięcej ofiarujący, zaofiarujący najwyższą cenę.
Meister *m* mistrz, majster.
Meistgebot *n* najwyższa oferta.
Meldeamt *n* biuro meldunkowe.
Meldegesetz *n* ustawa o meldunkach (o zgłoszeniach).
Meldung *f* meldunek, zgłoszenie.
Melioration *f* melioracja.
Menge *f* ilość.
Mensch *m* człowiek.
Menschenhandel *m* handel ludźmi, ludokupstwo.
— menge *f* tłum.
— raub *m* ludokradztwo, porwanie człowieka.
menschliches Leben *n* życie ludzkie.
Menstruation *f* miesiączka.
Mensur *f* menzura.
Mentalreservation *f* zastrzeżenie potajemne (w duchu).
Merkmal *n* znamię.
Messe *f* rynek (targ).
Messen und Wägen *n* przemierzenie, przeważenie.
Meß- und Marktsachen *pl* sprawy rynkowe i targowe.
Maßwechsel *m* weksel targowy.
Messer *m* nóż.
Metallgeld *n* pieniędzy metalowe.

Meuterei *f* bunt.
Meuterer *m* buntownik.
Miete 1. najem; 2 czynsz najmu, komorne.
Mietaufhebungsklage *f* skarga o zniesienie najmu.
— seinigungsamt *n* urząd rozjemczy dla spraw najmu.
Mieter *m* najemca, lokator.
— schutzgesetz *n* ustawa o ochronie lokatorów.
— vertretung *f* przedstawicielstwo (zastępstwo) lokatorów.
Mietjahr *n* rok najmu.
— sachen *pl* sprawy (najmu) lokatorskie.
— schöffengericht *n* sąd ławniczy dla spraw najmu.
— streit *m* spór lokatorski (najemniczy).
Mietsverhältnis *n* stosunek najmu.
— vertrag *m* umowa najmu (o najem).
— wucher *m* lichwa najmu.
— zeit *f* czas najmu.
— zins *m* czynsz najmu, komorne.
Milde *f* łagodność.
milde *adj* łagodny.
milderes Gesetz *n* ustawa łagodniejsza.
mildernde Umstände *pl* (zubilligen) okoliczności łagodzące (przyznać).
sind mildernde Umstände vorhanden w razie okoliczności łagodzących.
Milderung *f* złagodzenie.
— sgrund *m* okoliczność (powód) łagodząca(y).
— srecht *n* prawo łagodzenia.
Militär *n* wojsko.
Militärabschied *m* zwolnienie wojskowe (od wojska).
— anwärter *m* wyczekiwacz wojskowy.
— behörde *f* władza wojskowa.
— dienstpflicht *f* obowiązek służby wojskowej.
— gericht *n* sąd wojskowy.
— gerichtsbarkeit *f* sądownictwo wojskowe.
— gesetzbuch *n* kodeks wojskowy.
— gewalt *f* władza wojskowa.
— staatsanwalt *m* prokurator wojskowy (oficer sądowy).
— testament *n* testament wojskowy.
— verordnungsblatt *n* wojskowy dziennik rozporządzeń.
— versorgungsgericht *n* sąd rent wojskowych.
minderbemittelt *adj* mniej zasobny.
Mindererlös *m* ubytek w uzyskanej kwocie.
— gebot *n* oferta gorsza.
Minderheit *f* mniejszość.
Minderheitenrecht *n* prawo mniejszości.
— schutz *m* ochrona mniejszości.
minderjährig *adj* małoletni, nieletni.
Minderjährigkeit *f* małoletność, nieletność.
— kaufmann *m* kupiec drobny.
Minderung *f* bei Kauf (= Herabsetzung des Kaufpreises) umniejszenie przy kupnie (obniżenie ceny kupna).
— der Strafbarkeit zmniejszenie karalności.

Minderwert *m* wartość mniejsza.
Mindestbetrag *m* (Aktien) kwota najmniejsza (minimalna) akcyj.
— gebot *n* najniższa oferta.
— gewinnanteil *m* dywidenda minimalna.
Mineralien *pl* minerały.
Minister *m* minister.
— anklage *f* oskarżenie ministra.
Ministerportefeuille *n* teka ministra.
— präsident *m* prezydent ministrów.
— rat *m* rada ministrów.
— resident *m* pełnomocnik ministerjalny.
Ministerialrat *m* radca ministerjalny.
Ministerium *n* ministerstwo.
Mischehe *f* małżeństwo mieszane.
Mißachtung *f* pogarda, znieważenie.
Mißbrauch *m* der Amtsgewalt nadużycie władzy urzędowej.
Mißhandlung *f* znieważenie, krzywda na ciele.
— des Ehegatten zn. małżonka.
Mission *f* misja.
Mißlingen *n* nieudanie się.
Mißtrauen *n* nieufność.
— svotum n wotum (wyraz) nieufności.
Mißverhältnis *n* niestosowność.
— verständnis *n* nieporozumienie.
Mitangeklagter *m* współoskarżony.
Mitangeschuldigter *m* współobwiniony.
— berechtigung *f* współuprawnienie.
— beschuldigter *m* współposądzony.
— besitz *m* współposiadanie.
— besitzer *m* współposiadacz.
— bewerbung *f* współzawodnictwo.
— bieten bei der Versteigerung *n* brać udział w przetargu.
— bürge *m* współporęczyciel.
— bürger *m* współobywatel.
— eigentum *n* współwłasność.
— erbe *n* współspadkobierca.
— gebrauch *m* współużywanie.
— gefühl *n* współczucie.
Mitgift *f* posag.
Mitgewahrsam *m* współdzierżenie.
— glied *n* członek.
— gliederbeitrag *m* wkładka członków.
— gliederversammlung *f* zebranie członków.
— gliedschaft *f* członkowstwo, stanowisko członka.
— gliedschaftsrecht *n* prawo stanowiska członka.
— gründer *m* współzałożyciel.
— haftung *f* wspólna odpowiedzialność.
— reeder *m* członek spółki okrętowej.
— schuldiger *m* współwinny.
— schuldner *m* współdłużnik.
— täter *m* wspólsprawca.
— täterschaft *f* współsprawstwo.
Mitte *f* środek.

Mitteilung *f* zawiadomienie, doniesienie.
— machen *n* podawanie wiadomości.
— sverpflichtung *f* obowiązek zawiadomienia.
— von Urkunden von Hand zu Hand doręczenie dokumentów z ręki do ręki.
Mittel *n* środek.
mittlerer *adj* pośredni.
mittelbarer *adj* średni.
mittelbarer Besitzer *m* posiadacz pośredni.
mittels za pomocą.
Mittelstand *m* stan średni.
mittlere Art und Güte *f* średnia jakość i dobroć.
Mitunterschrift *f* drugi podpis.
— ursache *f* współprzyczyna, przyczyna uboczna.
Mitvollstrecker *m* współwykonawca.
— verschluß *m* wspólne zamknięcie.
— vormund *m* współopiekun.
mitwirken beim Absatz *v* współudziałać przy pozbyciu.
— beim Urteil *v* brać udział przy wydawaniu wyroku.
mitwirkender Richter *m* sędzia biorący udział.
— s Verschulden *n* przyczynienie się do przewinienia.
Mitwirkung *f* współdziałanie, współudział.
Mobiliarbesitz *m* (Mobilien) majątek ruchomy (ruchomość).
— pfändung *f* zajęcie ruchomości.
mobiler Truppenteil *m* zmobilizowana część wojska.
Mobilmachung, Mobilisierung *f* uruchomienie, mobilizacja.
Modell *n* wzór.
— schutz *m* uchrona wzorów.
Modifikation *f* zmiana, modyfikacja.
möglich *adj* możliwy.
mögliche Leistung *f* świadczenie możliwe.
Möglichkeit *f* możność, możliwość.
Monat *m* miesiąc.
monatlich *adj* miesięczny.
Monopol *n* monopol, samokupstwo.
Montierungsstück *n* przedmiot umundurowania.
Moral *f* morał, moralność.
— gesetz *n* prawidło moralne.
moralische Person *f* osoba moralna.
Moratorium *n* moratorjum, zwłoka.
Mord *m* morderstwo.
— versuch *m* usiłowane m.
morganatische Ehe *f* małżeństwo morganatyczne (z lewej ręki).
Morgen *m* mórg, morga.
— gabe *f* przywianek, wiano.
Mortifikation *f* umorzenie.
Motiv *n* motyw, pobudka.
— irrtum *m* błąd co do pobudki.
Mühe *f* fatyga, staranie, praca.
— waltung *f* nakład pracy, praca.
Mühlengerechtigkeit *f* (recht) prawo młynarskie (przywilej).
Mundraub *m* (Diebstahl) kradzież i przywłaszczenie środków spożywczych celem spożycia.

Mündel *n* pupil (pupilka).
— geld *n* pieniądze pupilarne.
— hypothek *f* hipoteka pupilarna.
— mutter *f* matka pupila, matka nieślubna.
— sicherheit *f* bezpieczeństwo pupilarne.
mündig *adj* doletni, pełnoletni.
Mündigkeit *f* pełnoletność.
mündliche Verhandlung *f* rozprawa ustna.
Mündlichkeit (Prinzip der M.) ustność (zasada ustności).
Munition *f* amunicja.
Münze *f* moneta.
Münzgesetz *n* ustawa monetarna.
— sachen *pl* sprawy monetarne.
— sorte *f* rodzaj monet.
— verbrechen *n* zbrodnia monetarna.
— verfälschung *f* fałszowanie pieniędzy (monet).
— verringerung *f* pomniejszanie wartości monet.
Muster *n* wzór.
— register *n* rejestr (spis) wzorów.
Musterschutzgesetz *n* ustawa o ochronie wzorów.
muß musi, winien, należy.
Mußkaufmann *m* kupiec obowiązkowy (przymusowy).
Mußvorschrift *f* przepis konieczny (nakazujący).
Müßiggang *m* próżniactwo.
Müßiggänger *m* próżniak.
mutmaßlicher Wille *m* wola domniemana.
Mutter *f* matka.
— leib *m* łono matki.
— recht *n* prawo macierzyńskie.
— rolle *f* matrykuła.
— sprache *f* język ojczysty (mowa ojczysta).
mütterlich *adj* macierzysty.
Mutung *f* poszukiwanie górnicze.
— sschein *m* pozwolenie na wyłączne poszukiwanie górnicze.
mutwillige Rechtsverfolgung; Rechtsverteidigung pieniacze dochodzenie prawa; pieniacza obrona prawa.
Mutwilligkeit *f* pieniactwo, swawolność.

N

Nach dem Gesetz podług (według) ustawy.
Nachahmung *f* (verbotene) naśladowanie wzbronione.
Nachbar *m* sąsiad.
— grundstück *n* grunt sąsiedni.
— recht *n* prawo sąsiedzki.
Nachdruck *m* 1. przedruk; 2. nacisk.
Nacheid *m* przysięga następna (wykonana po zeznaniu).
Nacherbe *m* spadkobierca następny.
— erbfolge *f* (erbschaft) dziedziczenie następne.
Nachfolge *f* następstwo.
nachfolgen *v* postępować, iść za kim.

nachfolgende Ehe *f* małżeństwo następne.
Nachfolger *m* następca.
Nachforderung *f* żądanie późniejsze (dodatkowe).
Nachforschung *f* poszukiwanie, badanie, śledzenie.
Nachfrage *f* popyt, pokupność.
Nachgeben gegenseitiges *n* ustępstwo obopólne.
nachgemachtes Geld *n* pieniędze podrobione.
nachgiebiges Recht *n* prawo uległe.
Nachgiebigkeit *f* uległość.
Nachhaft *f* areszt dodatkowy.
Nachholung *f* wykonanie dodatkowe.
— einer versäumten Prozeßhandlung dopełnienie zaniedbanej czynności procesowej.
Nachindossament *n* indos symulowany (po terminie płatności i po proteście).
Nachindossatar *m* indosatarjusz późniejszy (symulowany).
Nachkomme *m* potomek.
Nachlaß *m* spadek.
— akten *pl* akta spadkowe.
— behörde *f* władza dla spraw spadkowych.
— gegenstand *m* przedmiot spadkowy.
— gericht *n* sąd spadkowy
— konkurs *m* upadłość spadku.
— konkursverfahren *n* postępowanie upadłościowe względem spadku.
— masse *f* masa spadkowa.
— pfleger *m* kurator spadku.
Nachlaßpflegschaft *f* kuratela spadku.
— richter *m* sędzia spadkowy (dla spraw spadkowych).
— schulden *pl* długi spadkowe.
— sicherung *f* zabezpieczenie spadku.
— steuer *f* podatek spadkowy (od spadku).
— verbindlichkeit *f* zobowiązanie spadkowe.
— verwalter *m* zarządca spadku.
— verwaltung *f* zarząd spadku.
— verzeichnis *n* wykaz spadkowy (spadku).
nachlassen *v* dozwolić.
Nachleistung *f* świadczenie dodatkowe.
Nachmachen *n* podrabienie.
Nachmann *m* następca.
Nachnahme *f* pobranie.
Nachpfändung *f* zajęcie dodatkowe.
Nachprüfung *f* zbadanie (powtórne).
Nachrede *f* (üble) obmowa.
Nachricht *f* wiadomość, wieść.
Nachrichtendienst *m* służba zawiadowcza.
— stelle *f* urząd wywiadowczy.
Nachschlüssel *m* klucz dorabiany (wytrych).
Nachschuß *m* dopłata.
— pflicht *f* obowiązek dopłaty.
— schein *m* świadectwo dopłaty.
Nachsicht *f* wzgląd.
—serteilung *f* pobłażliwość, pozwolenie.

Nach Sicht-Wechsel *m* weksel płatny za okazaniem.
nachstellen jemandem *v* prześladować kogo.
nächst höheres Gericht *n* sąd bezpośrednio wyższy.
nachsuchen eine Entscheidung *v* wyjednać rozstrzygnięcie.
Nacht *f* noc.
— diebstahl *m* kradzież nocna (w nocy).
— zeit *f* pora nocna.
Nachteil *m* niekorzyść, uszczerbek.
nachteilig *adj* niekorzystny, szkodliwy.
Nachtrag *m* dodatek, dopłata.
nachträgliche Eidesabnahme *f* późniejsze odebranie przysięgi.
— Entscheidung *f* orzeczenie dodatkowe (późniejsze).
— Unmöglichkeit *f* późniejsza niemożliwość.
— s Vorbringen *n* der Parteien niedość wczesne (spóźnione) przytoczenie stron.
— s Vorbringen eines Angriffs- oder Verteidigungsmittels niedość wczesne wniesienie środka zaczepnego lub obronnego.
— Vorlegung der Vollmacht późniejsze przedłożenie pełnomocnictwa.
— Zustimmung = Genehmigung przyzwolenie późniejsze = zatwierdzenie.
Nachtragsgutachten *n* opinja dodatkowa.
Nachtragsverteilung *f* podział dodatkowy.
— zahlung *f* zapłata dodatkowa.
Nachverfahren *n* postępowanie następne.
— vermächtnis *n* zapis następny.
— vermächtnisnehmer *m* zapisobierca następny.
Nachversicherung *f* ubezpieczenie dodatkowe.
Nachweis *m*, Nachweisung *f* wykaz, wykazanie, dowód.
— der Fälschung dowód (wykazanie) sfałszowania.
— der Schuld des Beschuldigten udowodnienie winy posądzonego.
— der Zustellung stwierdzenie doręczenia.
— einer Gelegenheit wskazanie sposobności.
Nachweisführung *f* wykazywanie.
Nachzahlung *f* dopłata.
nahe *adj* bliski.
naher Verwandter *m* bliski krewny.
Näherrecht *n* prawo pierwokupu.
Nahrungsmittel *pl* środki spożywcze.
Name *m* imię, nazwisko.
im Namen des Volkes w imieniu ludu (narodu).
im eigenen Namen w imieniu własnem.
Namensaktie *f* akcja imienna.
— änderung *f* zmiana nazwiska (imiona).
— führung der Ehefrau noszenie nazwiska przez żonę.

Namensgebung *f* nadanie imiona (nazwiska).
— gebrauch *m* używanie nazwiska.
— papier *n* papier imienny.
— recht *n* prawo (do) nazwiska.
— unterschrift *f* podpisanie nazwiska.
namentliche Abstimmung *f* głosowanie imienne.
nasciturus *m* płód wyczekiwany, jeszcze nie urodzony.
Nation *f* naród.
national *adj* narodowy.
Nationalität *f* narodowość.
— sprinzip *n* zasada narodowości.
Nationalökonomie *f* ekonomja społeczna.
— staat *m* państwo narodowe.
— versammlung *f* zgromadzenie narodowe (narodu).
Natur *f* natura, przyroda.
— vorgang *m* przebieg przyrodniczy.
Naturalisierung *f* nadanie (nabycie) prawa obywatelstwa, naturalizacja.
Naturalkompensation *f* wyrównanie (kompensacja) naturalne.
— komputation *f* obliczenie (czasu) naturalne.
— leistung *f* świadczenie w naturze.
— obligation *f* zobowiązanie naturalne.
— restitution *f* (restytucja) wynagrodzenie naturalne (w naturze).
Naturereignis *n* wydarzenie elementarne (przyrodnicze
natürliche Person *f* osoba naturalna (fizyczna).
Naturrecht *n* prawo przyrodzone (natury).
Nebenabrede *f* umowa uboczna.
— anspruch *m* roszczenie uboczne.
— einnahme *f* dochód uboczny.
— erwerb dochód uboczny.
— erzeugnisse *pl* płody poboczne.
— forderung *f* wierzytelność uboczna.
— frage *f* pytanie dodatkowe.
— gebühr *f* opłata uboczna (dod.).
— gewerbe *n* przemysł uboczny.
— handelsgeschäft *n* czynność handlowa pomocnicza (akcesoryjna).
— intervenient *m* interwenjent uboczny.
— intervention *f* interwencja uboczna.
— klage *f* skarga uboczna.
— kläger *m* oskarżyciel uboczny (posiłkowy).
— leistung *f* świadczenie uboczne.
— linie *f* linja poboczna.
— protokoll *n* protokół uboczny.
— sache *f* rzecz poboczna.
— strafe *f* kara dodatkowa.
— strafgesetz *n* dodatkowa ustawa karna.
— täter sprawca uboczny.
— täterschaft *f* sprawstwo uboczne.
— vormund *m* podopiekun.

negative Bedingung *f* warunek ujemny (negatywny).
— s Interesse *n* korzyść negatywna (stracona).
— s Recht *n* prawo (leniwe) (ujemne).
negatorischer Anspruch *m* roszczenie przeczące.
negatorische Klage *f* (Eigentumsfreiheitsklage) powództwo przeczące (skarga o wolność własności).
negotiorum gestio *f* prowadzący sprawę (bez polecenia).
Nennbetrag *m* kwota (suma) nominalna.
— wert *m* wartość nominalna (imienna).
Nettogewicht *n* waga czysta.
neue Anführungen der Partei *pl* nowe przytoczenia strony (wywody).
— Tatsachen *n* nowe fakty.
— s Vorbringen przytoczenie nowych okoliczności.
neugeborenes Kind *n* noworódek.
neutral *adj* neutralny, bezstronny.
neutrale Zone *f* obszar zneutralizowany.
Neutralität *f* neutralność, obojętność.
Nichtanwendung *f* niezastosowanie.
— anzeige *f* zaniechanie doniesienia.
— ausübung *f* niewykonanie.
— beachtung *f* (der Form) niezachowanie (formy).
— beitreibbarkeit *f* einer Geldstrafe nieściągalność grzywny.

Nichtberechtigter (nichtbefugt) *m* nieuprawniony (nieupoważniony).
— berechtigung *f* nieuprawnienie.
— erfüllung *f* eines Vertrages niewypełnienie umowy.
— von Lieferungsverträgen niedotrzymanie umów o dostawę.
nichtbestimmt *adj* nieprzeznaczony.
Nichterscheinen *n* niestawienie (się), niestawiennictwo.
— des Angeklagten in der Hauptverhandlung niest. oskarżonego na rozprawie głównej.
nichterschienene Partei *f* strona niestawająca (się).
— erweislich wahre Tatsache fakt, którego prawdziwość nie da się wykazać.
— gehörige Erfüllung *f* nienależyte wypełnienie.
nichtiges Rechtsgeschäft *n* czynność prawna nieważna.
für nichtig erklären *v* unieważnić.
Nichtigkeit *f* nieważność (bezwzględna).
— sbeschwerde *f* zażalenie nieważności.
— sklage *f* skarga o unieważnienie.
Nichtkennen von Umständen nieznajomość okoliczności.
— klagbarkeit *f* nieskarżalność, niemożność zaskarżenia.
— leistung *f* des Eides niezłożenie (nieskładanie) przysięgi.

nichtöffentliche Sitzung *f* posiedzenie niejawne.
nichtübertragbar *adj* nieprzenośny, nieprzelewalny.
nichtvertretbare Sache *f* rzecz niezamienna.
nichtverzichtbare Einrede *f* ekscepcja, której nie można się zrzec.
nichtvorschriftsmäßig *adj* nieprawidłowy.
Nichtwissen *n* niewiadomość.
nicht zu ersetzender Nachteil *m* szkoda niepowetowana (nie dająca się powetować).
niedere Gerichtsbarkeit *f* sądownictwo niższe.
Niederkunft *f* połóg.
Niederlassung *f* osada, osiedlenie, siedziba.
— gewerbliche siedziba przemysłowa.
Niederlassungsort *m* miejsce osady (siedziby).
— recht *n* prawo osiedlenia się.
Niederlegen *v* złożyć, składać.
Niederlegung *f* złożenie, składanie.
— eines Mandates zł. (zrzeczenie się) mandatu.
— von Schriftstücken złożenie pism.
Niederschlagung *f* der Gebühren umorzenie opłat.
— des Verfahrens durch den Staatsanwalt umorzenie postępowania przez prokuratora.
niederschreiben *v* spisać, napisać.
Niederschrift *f* napis, pismo, protokół.

niedrige Gesinnung *f* nikczemny sposób myślenia.
Nießbrauch *m* an Rechten, Sachen użytkowanie praw, rzeczy.
— sbesitz *m* posiadanie użytkowne.
— srecht *n* prawo użytkowania.
— ssache *f* rzecz użytkowa.
Nießbraucher *m* użytkujący, użytkownik.
Nießnutzer *m* użytkowca.
Nominalwert *m* wartość nominalna (imienna).
Norm *f* osnowa, norma.
Normalsatz *m* stawka normalna.
— vorschrift *f* przepis normalny.
Nomadenstaat *pl* państwo koczownicze.
Normierung *f* ustalenie, unormowanie.
Nostrifikation *f* nostryfikacja, nadanie obywatelstwa.
Not *f* potrzeba, konieczność, nędza.
— adressant *n* płacący w potrzebie (posiłkowy).
— adresse *f* adres posiłkowy.
Notar *m* notarjusz, rejent.
Notariat *n* notarjat.
Notariatsakt *m* akt notarjalny.
— gebühr *f* należytość notarjalna.
— examen *m* egzamin notarjuszowski.
— urkunde *f* dokument notarjalny.
notarielle Beurkundung *f* notarjalne sporządzenie dokumentu, notarjalne udokumentowanie.

Notat *n* uwaga.
Notbedarf *m* utrzymanie niezbędne.
notdürftiger Unterhalt *m* utrzymanie niezbędne.
— s Unterkommen *n* umieszczenie niezbędne.
Note *f* nota, rachunek.
Notenausgabe *f* wydawanie (emisja) banknotów.
— bank *f* bank wydający banknoty.
— deckung *f* pokrycie banknotów.
— privileg *n* przywilej (prawo) wydawania banknotów.
Noterbe *m* spadkobierca konieczny.
— fall *m* (im) w razie koniecznej potrzeby.
— frist *f* czasokres konieczny.
— gesetz *n* ustawa konieczna.
— hafen *n* port ratunkowy.
— hilfe *f* pomoc w potrzebie, p. konieczna.
nötigen *v* zmusić, zniewolić.
Nötigender *m* zmuszający.
Nötigung *f* zniewolenie, zmuszenie.
— zu einer Handlung und Duldung zniewolenie do działania i znoszenia.
— zum Beischlaf zn. do spółkowania.
Notifikation *f* uwiadomienie.
Notiz *f* zapisek, notatka.
Notlage *f* położenie ciężkie (przymusowe), nędza.
Notopfer *n* podatek ofiarny, danina, ofiara z konieczności.
notorische Tatsache *f* fakt powszechnie znany (notoryczny).
Notstand *m* wyższa konieczność, stan konieczności, niedostatek.
Nottestament *n* testament nagły (konieczny).
— - und Lotsensignal *n* sygnał ratunkowy i retmański.
— verordnung *f* (wohnung) rozporządzenie (mieszkanie) z konieczności.
— weg *m* droga konieczna.
Notwehr *f* obrona konieczna.
— überschreitung *f* przekroczenie obrony koniecznej.
notwendige Verteidigung *f* obrona nakazana (konieczna).
— r Unterhalt *m* środki, koniecznie potrzebne, do utrzymania.
— r Erbe (Noterbe) spadkobierca (dziedzic) konieczny.
Notwendigkeit *f* konieczność.
— zucht *f* zgwałcenie kobiety.
Novation *f* przeistoczenie, nowacja, przenowienie.
Novelle zu einem Gesetz nowela (ustawa uzupełniająca).
Nummer *f* numer, liczba.
— nverzeichnis *n* wykaz liczb.
numerus clausus liczba ograniczona.
Nuntius (päpstlicher) *m* nuncjusz (papieski).
Nutzen *m* (öffentlicher N.) korzyść, użytek (publiczny).

nützliche Verwendung *f* użycie pożyteczne.
Nutznießer *m* użytkowca, pobierający użytki.
Nutznießung *f* pobieranie użytków.
— srecht n prawo pobierania użytków.
Nutzung *f* użytek.
Nutzungsaktie *f* akcja użytkowa.
— gemeinschaft *f* wspólność użytkowania.
Nutzungspfand *n* zastaw użytkowania (użytkowy).
— recht *n* prawo pobierania użytków.
— wert *m* wartość użytkowania (użytkowa).
Nutz- und Zuchttier *n* zwierzę pożytkowe i rozpłodowe.
Nutzverwaltung *f* des Ehemannes zarząd i pobieranie użytków męża.

O

Obdach *n* przytułek.
— losigkeit *f* bezdomność.
Obduktion *f* oględziny pośmiertne.
— sprotokoll *n* protokół oględzin.
Oberappelationsgericht *n* trybunał najwyższy (apelacyjny).
Oberaufsicht *f* nadzór.
— bergamt *n* wyższy urząd górniczy.
— bürgermeister *m* nadburmistrz, prezydent miasta.
— eigentum *n* własność zwierzchnia (główna).
Oberer *m* zwierzchnik, naczelny.
Oberfläche *f* powierzchnia.
— gericht *n* (gerichtshof) *m* sąd (trybunał) wyższy.
— gewalt *f* władza wyższa.
— handelsgericht *n* wyższy sąd handlowy.
— haupt *n* zwierzchnik, naczelnik.
— haus *n* izba wyższa.
Oberherrschaft *f* najwyższa władza.
— hoheit *f* zwierzchnictwo, władztwo.
— inspektor *m* starszy inspektor.
— kirchenrat *n* najwyższa rada kościelna.
— landesgericht *n* wyższy sąd krajowy.
s. Appellationsgericht *n* (ob. sąd apelacyjny).
— landesgerichtspräsident *m* prezes wyższego sądu krajowego.
— landesgerichtsrat *m* radca (sędzia) w. s. k.
— lehen n główne lenne.
— lehnsherr *m* lennodawca najwyższy.
— lehnsherrlichkeit *f* zwierzchność lenna.
— leutnant *m* porucznik.
— präsident *m* naczelny prezydent, nadprezydent.
s. Wojewode ob. wojewoda.
— rechnungsamt *n* główna izba obrachunkowa.

Oberrechnungskammer *f* najwyższa izba kontroli.
— regierungsrat *m* wyższy radca rejencyjny.
— sekretär *m* naczelny sekretarz, starszy sekretarz.
— staatsanwalt *m* naczelny prokurator, nadprokurator.
Oberst *m* pułkownik.
Oberste Gewalt *f* władza zwierzchnia.
oberster Gerichtshof *m* najwyższy trybunał.
oberstes Gericht *n* sąd najwyższy.
Oberstleutnant *m* podpułkownik.
Oberverwaltungsgericht *n* najwyższy trybunał administracyjny.
— vormund *m* nadopiekun.
— vormundschaft *f* nadopieka.
Obhut *f* dozór, nadzór.
— spflicht *f* obowiązek nadzoru.
Objekt *n* przedmiot, objekt.
objektiv *adj* objektywny, przedmiotowy.
objektives Recht *n* prawo przedmiotowe (objektywne).
— Strafverfahren *n* przedmiotowe postępowanie karne.
objektiver Tatbestand *m* istota (czynu) pod względem przedmiotowym (przedmiotowa).
Objektivität *f* przedmiotowość, objektywność.
obliegend *adj* ciążący na.
Obliegenheit *f* obowiązek, powinność.
Obligation *f* zobowiązanie, obligacja.
— srecht *n* prawo o obowiązaniach, pr. obligacyjne.
obligatorisch *adj* obowiązujący, obligacyjny, przymusowy.
— es Recht *n* prawo z obowiązania (obligacyjne).
Obmann *m* zwierzchnik, starszy.
Obrigkeit *f* zwierzchność.
— sstaat *m* państwo autoritatyczny i feodalny.
obrigkeitliche Anordnung *f* rozporządzenie (rozkaz) zwierzchności.
Observanz *f* zwyczaj, obyczaj.
obsiegende Partei *f* strona wygrywająca.
obsoletes Recht *n* prawo przestarzałe.
offenbare Unrichtigkeit *f* widoczna (oczywista) pomyłka.
Offenbarung *f* wyjawienie.
Offenbarungseid *m* przysięga wyjawienia.
— pflicht *f* obowiązek wyjawienia.
Offenbarung von Geheimnissen wyjawienie tajemnic.
offene Handelsgesellschaft *f* jawna spółka handlowa.
— r Arrest *m* areszt (zajęcie) jawny(e).
— s Warenlager *n* publiczny skład towarów.
— See *f* pełne morze.
offenkundige Tatsache *f* fakt powszechnie znany.
öffentliche Anklage *f* skarga (oskarżenie) publiczna (e).

öffentliche Sitzung *f* publiczne, jawne posiedzenie.
— Verhandlung *f* jawna rozprawa.
— Zustellung *f* doręczenie publiczne.
— r Glaube *m* wiara publiczna.
— s Recht *n* prawo publiczne.
Öffentlichkeit *f* publiczność, jawność.
öffentlich - rechtlich *adj* publiczno-prawny (prawnopubliczny).
Offizialbetrieb *m* (verfahren) postępowanie z urzędu (urzędowe).
— verteidiger *m* obrońca z urzędu.
— zustellung *f* doręczenie z urzędu.
Offizier *m* oficer.
Öffnung *f* otwarcie.
Ohnmacht *f* niemoc, zemdlenie.
ohne Vergütung darmo, bezpłatnie.
Ökonomie *f* ekonomja.
Okkupation *f* zajęcie, okupacja.
Okularzeuge *m* świadek naoczny.
Onanie *f* samogwałt, onanja.
Onkel *m* wuj.
Operation *f* operacja.
Opportunitätsprinzip *n* zasada oportunizmu.
Opposition *f* opór, opozycja.
Optant *m* optant.
optieren *v* optować.
Option *f* (für) opcja (na rzecz).
Optionsbehörde *f* biuro opcyjne.
— berechtigter *m* optant, optujący.
Optionserklärung *f* deklaracja opcyjna (oświadczenie opcji).
— recht *n* prawo opcji.
— urkunde *f* akt opcji.
— verfahren *n* postępowanie opcyjne.
Orden *m* 1. order; 2. zakon.
— smitglied *n* członek zakonu.
ordentlicher Geschäftsmann *m* (Kaufmann) oględny przedsiębiorca (kupiec).
— s Gericht *n* sąd powszechny (zwyczajny).
— r Prozeß proces zwykły.
— s Rechtsmittel *n* zwyczajny środek odwoławczy.
Order *f* zlecenie.
Orderpapier *n* (Wechsel) papier (weksel) na zlecenie.
Ordnung *f* 1. ustawa, ordynacja; 2. porządek (publiczny.
ordnungsmäßig *adj* prawidłowy (uporządkowany).
— e Buchführung *f* prawidłowe prowadzenie ksiąg.
— e Wirtschaft *f* prawidłowe gospodarstwo.
— r Geschäftsgang *m* prawidłowe prowadzenie interesów.
Ordnungsnummer *f* numer (liczba) porządkowy (a).
— strafe *f* kara porządkowa.
— vorschrift *f* przepis instrukcyjny (porządkowy).
Organ *m* organ, władza.
Organisation *f* organizacja, ustrój.
organisch *adj* ustrojowy, organiczny.

organisierende Versammlung *f* zgromadzenie organizacyjne.
Original *n* oryginał, pierwopis.
— wechsel *m* weksel w oryginale, w. pierwotny.
originärer Erwerb *m* nabycie pierwotne.
Ort *m* (an Ort und Stelle) miejsce (na miejscu).
— der Ausstellung, Handlung miejsce wystawienia, czynu.
Ortsbesichtigung *f* oględziny miejsca.
— gebrauch *m* zwyczaj miejscowy.
— polizeibehörde *f* miejscowa (lokalna) władza policyjna.
— statut *n* statut miejscowy.
— teil *m* dzielnica miejscowa.
— üblichkeit (gewohnheit) zwyczaj miejscowy.
örtliche Zuständigkeit *f* właściwość miejscowa.

P

Pacht *f* dzierżawa.
— besitz *m* posiadanie dzierżawne.
— einigungsamt *n* urząd pojednawczy dla spraw dzierżawy.
— schutzordnung *f* ustawa o ochronie dzierżawców.
in Pacht haben *v* dzierżawić (trzymać w dzierżawie).
Pächter *m* dzierżawca.
Pachtgeld *n* czynsz dzierżawny.
— recht *n* prawo dzierżawne.
— verhältnis *n* stosunek dzierżawy.
— vertrag *m* umowa dzierżawna (dzierżawy).
— zeit *f* okres dzierżawny.
Päderastie *f* pederastja, mężołówstwo.
Paket *n* pakiet, pakunek.
Pakt *m* układ.
Pandekten *pl* pandekta.
Papier auf Inhaber (Order) *n* papier na okaziciela (na zlecenie).
— geld *n* pieniędzy papierowe.
Paragraph *m* paragraf.
Parentele *f* parentela.
— enerbfolge *f* dziedziczenie parenteli.
al pari na równi.
Parlament *n* parlament (sejm).
Parlamentsmitglied *n* członek parlamentu.
— wahlen *pl* wybory do parlamentu.
Parochie *f* parochja, parafja.
Partei *f* strona, partja, stronnictwo.
— anführung *f* przytoczenie stron.
— auftrag *m* zlecenie strony.
— betrieb *m* postępowanie stron, postępowanie z inicjatywy stron (nie z urzędu). Betreiben einer Partei żądanie strony).
— eid *m* przysięga strony.
parteifähig *adj* zdolny do prowadzenia sporu.
Parteifähigkeit *f* zdolność do prowadzenia sporu.
— politik *f* polityka partyjna.
— prozeß *m* proces stron.

Parteistellung *f* stanowisko procesowe strony.
— vernehmung *f* przesłuchanie stron.
— vertreter *m* zastępca strony.
— vorbringen *n* przedstawienie stron.
— vortrag *m* przedstawienie stron.
— zersplitterung rozproszkowanie partyjne.
— zustellung *f* doręczenie dokonane przez strony.
Partiererei *f* paserstwo.
Partikularrecht *n* prawo partykularne.
Parzelle *f* parcela, uczęstek.
Parzellierung *f* parcelacja.
Paß *m* paszport.
— visum *n* wiza paszportowa (na paszporcie)
Passiva *pl* majątek bierny, pasiwa.
passive Beamtenbestechung *f* łapownictwo, przedajność urzędnika.
— Bilanz *f* bilans bierny.
passives Wahlrecht *n* prawo wybieralności, bierne prawo wyborcze.
Passivhandel *m* handel bierny.
— legitimation *f* wywód bierny, legitymacja bierna.
— masse *f* masa bierna (długów).
Patent *n* patent.
— amt *n* urząd dla spraw patentowych (patentowy).
— anwalt *m* rzecznik dla spraw patentowych.
— gesetz *n* ustawa o patentach.
Patentlizenz *f* licencja patentowa.
— recht *n* prawo patentowe.
— rolle *f* spis patentów.
— schrift *f* druk patentowy.
— schutz *m* ochrona patentów.
Patrimonialgericht *n* sąd patrymonjalny.
Patron *m* patron.
Patronat *n* patronat.
— srecht *n* prawo patronatu (patronackie).
Pauschquantum *n* ryczałt kosztów.
— kosten kwota ryczałtowa.
peinliche Gerichtsordnung *f* kryminalna ustawa sądowa.
Pendenztheorie *f* teorja zawieszenia.
Pension *f* pensja, emerytura.
Pensionskasse kasa emerytalna.
pensioniert *adj* przeniesiony w stan spoczynku, emerytowany.
Pensionierung *f* przeniesienie w stan spoczynku.
peremptorische Einrede *f* ekscepcja wykluczająca.
— r Termin *m* termin ostateczny (zawity).
Periode *f* perjoda, okres.
periodische Druckschrift *f* druk perjodyczny (powrotny).
Person *f* (in eigener Person) osoba (osobiście).
— juristische, natürliche osoba prawna, fizyczna.
Personalakten *pl* akta personalne (osobiste).

Personalarrest n (haft) areszt osobisty.
— kredit m kredyt osobisty.
— miete f najem osobisty.
— statut n statut osobisty.
— union f unja personalna.
Personalitätsprinzip n zasada narodowości (czynnej), zasada osobowości.
Personenhehlerei f poplecznictwo ciężkie.
— klasse f klasa osób.
— recht n prawo osobowe.
— sorge f piecza nad osobą.
— stand m stan cywilny (osobowy).
— standsregister n rejestr stanu cywilnego (osobowego.)
persönlicher Arrest m areszt osobisty.
— e Angelegenheit f sprawa osobista.
persönlich haftender Gesellschafter osobiście odpowiedzialny wspólnik.
— e Dienstbarkeit f służebność osobista.
— e Leistung f świadczenie osobiste.
— s Erscheinen n stawiennictwo (stawienie) osobiste.
Persönlichkeit f osobowość, osobistość, tożsamość, osobliwość.
— srecht n prawo osobiste.
Pertinenz f przynależność.
Petitionsrecht n prawo wnoszenia petycji.
Petitorienprozeß m proces o prawo własności.
petitum n podanie, wniosek.
Pfand n zastaw, poręka.
zum Pfand nehmen v brać w zastaw.
zum Pfand genommener Gegenstand m przedmiot wzięty w zastaw.
pfändbar adj ulegający (podlegający) zajęciu.
Pfandanzeige f doniesienie o zajęciu, zawiadomienie o dokonaniu zajęciu.
— besitz m posiadanie zastawne (zastawu).
— bestellung ustanowienie zastawu.
— brief m list zastawny.
— briefanstalt f zakład listów zastawnych.
— bruch m złamanie zastawu.
— buch n księga zastawowa.
— geber m dający (w) zastaw, zastawca.
— gebrauch m używanie zastawu.
— gläubiger m wierzyciel zastawny.
— halter m posiadacz zastawu.
— haus n dom zastawowy (lombardowy).
— kehrung f zabór rzeczy z naruszeniem praw osób trzecich.
— klage f skarga hipoteczna (zastawowa).
— leiher m pożyczający na zastaw, zastawnik.
— leihanstalt f dom zastawny, lombard.
— nehmer m biorący (przyjmujący) zastaw.
— recht n prawo zastawu.
— rechtsregister n rejestr praw zastawu.

Pfandschuldner *m* dłużnik zastawny.
— siegel *n* pieczęć zajęcia.
— titel *m* tytuł zastawny.
— stück *n* (sache) rzecz zajęta, przedmiot zastawu (zajęcia).
— zeichen *n* znaczek zajęcia.
Pfändung *f* zajęcie, zajmowanie.
— erfolglose, fruchtlose zajęcie bezskuteczne (bezowocne).
Pfändungsankündigung *f* (Vorpfändung) oznajmienie o zajęciu.
— auftrag *m* zlecenie zajęcia.
— befehl *m* nakaz zajęcia.
— beschluß *m* uchwała o zajęciu (dozwalająca zajęcie).
— bewirkung *f* dokonanie zajęcia.
— gesuch *n* prośba o zajęcie.
— grenze *f* granica zajęcia.
— pfandrecht *n* prawo zastawu z zajęcia (na zajętym przedmiocie).
— recht *n* prawo zajęcia.
der Pfändung unterworfen *adj* podlegający (ulegając) zajęciu.
— von Früchten auf dem Halm zajęcie płodów na pniu.
Pfandverkauf *m* sprzedaż zastawu (rzeczy zajętej).
— verleiher *m* pożyczający na zastaw.
— versteigerung *f* przetarg zajętych rzeczy.
— vertrag *m* umowa o zastaw.
— verwertung *f* spieniężenie (przetarg) zajętej rzeczy.
pfandweise Beschreibung *f* zastawnicze opisanie.
Pfarrei *f* probostwo, plebanja.
Pfarrer *m* proboszcz.
Pflege *f* 1. opieka, pielęgnowanie; 2. rozwój.
— eltern *pl* rodzice przybrani, żywiciele.
— befohlener *m* pupil (pupilka).
— eines Kindes doglądanie dziecka.
— kind *n* wychowaniec.
Pfleger *m* kurator.
Pflegschaft *f* kuratela.
— über ein Vermögen kuratela nad majątkiem.
Pflicht *f* obowiązek.
— exemplar *n* egzemplarz obowiązkowy.
— gefühl *n* poczucie obowiązku.
Pflichtenkollision *f* kolizja z obowiązkami.
Pflichtteil *m* zachowek (część obowiązkowa), rezerwa.
— sanspruch *m* roszczenie o zachowek.
— sberechtigter *m* uprawniony do zachowku.
— entziehung *f* odjęcie zachowku.
Pflichtverletzung *f* naruszenie obowiązku (powinności).
pflichtwidrig *adj* z naruszeniem obowiązku, przeciwny obowiązku.
Pflichtwidrigkeit *f* sprzeczność z obowiązkiem.
Pfründe *f* prebenda, beneficjum.
photographische Platte *f* płyta fotograficzna.

physische Person *f* osoba fizyczna.
Plädoyer des Staatsanwalts przemówienie prokuratora.
— des Rechtsanwalts prz. (mowa obronna) adwokata.
Plakat *n* plakat, obwieszczenie.
Plan *m* plan.
planmäßige Tilgung umorzenie zgodne z planem.
Planfestsetzung *f* ustalenie planu.
Platte *f* płyta.
Platz *m* plac, miejsce.
— agent *m* ajent miejscowy.
— wechsel *m* weksel miejscowy.
Plenarentscheidung *f* orzeczenie plenarne (na pełnem posiedzeniu), izbowe orzeczenie plenarne.
Plenarsitzung *f* posiedzenie plenarne.
Plenum *n* plenum, pełność, pełne zebranie, zgromadzenie ogólne.
Plünderung *f* łupież, plądrowanie.
Politik *f* polityka.
politische Körperschaft *f* korporacja polityczna.
— Rechte *pl* prawa polityczne.
Polize *f* polisa.
Polizei *f* policja.
Polizeiaufsicht *f* nadzór policyjny.
— beamter *m* urzędnik policyjny.
— behörde *f* władza policyjna.
— direktion *f* dyrekcja policji.
Polizeigerichtsbarkeit *f* sądownictwo policyjne.
— gewalt *f* władza policyjna.
— präsident *m* prezydent policji.
— kostengesetz *n* ustawa o kosztach policji.
— staat *m* państwo rządzone policyjnie, p. policyjne.
— stunde *f* godzina policyjna.
— verordnung *f* rozporządzenie policyine.
— verwaltungsgesetz *n* ustawa o zarządzie policyjnym.
— wachtmeister *m* przodownik policji.
polizeiwidrig *adj* przepisom policyjnym przeciwny.
polizeiliche Strafverfügung *f* policyjny nakaz karny.
Polizist *m* policjant.
Polnischer Anzeiger *m* monitor polski.
— Staat państwo polskie.
Pönologie *f* penologja.
Porto *n* porto, portorjum.
— auslagen *pl* opłata listowa.
Position *f* pozycja.
positiv *adj* pozytywny, dodatny.
Possessorienklage *f* skarga (dochodzenie) o prawo posiadania, sk. pocesoryjna.
— prozeß *m* proces o prawo posiadania.
Possessorium *n* posiadanie, dochodzenie prawa posiadania.
Post *f* poczta.
— amt (anstalt) urząd pocztowy.
— anweisung *f* przekaz pocztowy.

Postauftrag *m* zlecenie pocztowe (list zleceniowy).
— beamter *m* urzędnik pocztowy.
— gebühr *f* opłata pocztowa.
— schein *m* dowód pocztowy.
— sparkasse *f* pocztowa kasa oszczędności.
— verwaltung *f* zarząd poczty (pocztowy).
— zustellungsurkunde *f* pocztowy dowód doręczenia.
Präambel *f* praambuła, przedmowa.
Präjudizialeinrede *f* ekscepcja rozstrzygnięcia poprzedniego, e. prejudycjalna.
— klage *f* skarga prejudycjalna.
präjudizierter Wechsel *m* weksel upadły (przesądzony).
Prämie *f* premja.
Prämisse *f* przesłanka.
Präklusion *f* wykluczenie, prekluzja.
— sfrist *f* czasokres wykluczający (prekluzyjny).
Praktiker *m* praktyk.
Praxis *f* praktyka.
Pränumeration *f* przedpłata, prenumerata.
Präsensliste *f* lista obecnych.
Präsentation *f* przedstawienie, okazanie, prezentowanie.
Präses, Präsident *m* prezes, prezydent.
Präsidialabteilung *f* wydział prezydjalny.
— ausschuß (rat) *m* wydział (rada) prezydjalny(a).
Präsidium *n* prezydjum, przewodnictwo.
Präsumption *f* domniemanie, prezumpcja.
praesumptio iuris domn. prawne (ustawowe).
Prävarikation *f* nieuczciwość rzeczników.
Präventivvorschrift *f* przepis zapobiegający.
Preis *m* cena, nagroda.
— bewerbung *f* ubieganie się o nagrodę.
— gabe *f* wydanie, porzucenie, zrzeczenie.
Premierminister *m* prezydent rady ministrów.
Presse *f* prasa.
— delikt *n* przestępstwo prasowe.
— freiheit *f* wolność prasowa (prasy).
— gesetz *n* ustawa (dekret) prasowa.
— polizei *f* policja prasowa.
— verbot *n* zakaz prasowy.
— zensur *f* cenzura prasowa (prasy).
Preußische Gesetzsammlung *f* pruski zbiór ustaw.
Primage *f* primaż.
Primawechsel *m* weksel pierwotny (pierwszy).
Prinzip *n* der Mündlichkeit und Unmittelbarkeit zasada ustności i bezpośredności.
Prinzipal *m* pryncypał.
Priorität *f* pierwszeństwo.
Prioritätsaktien *pl* akcje (z prawem) pierwszeństwa.
— einräumung udzielenie pierwszeństwa.

Prise *f* zabór (okrętu), zdobycz morska.
Prisengelder *pl* okup.
— gericht *n* sąd dla spraw zaborczych (s. zaborczy), trybunał morski.
— recht *n* prawo zdobyczy morskiej.
Privatbeamter urzędnik prywatny.
— eigentum *n* własność prywatna.
— klage *f* skarga prywatna.
— klagesache sprawa oskarżenia prywatnego (skargi prywatnej).
— kläger *m* oskarżyciel prywatny.
— recht *n* prawo prywatne.
— rechtlicher Anspruch *m* roszczenie prawno - prywatne.
— testament *n* testament prywatny.
— vertrag *m* umowa prywatna.
Privileg *n* der Immunität przywilej nietykalności.
privilegierte Forderung roszczenie uprzywilejowane.
Probe *f* próba.
— zeit *f* czas próby (próbny).
Problem *n* zagadnienie, problem.
Produkt *m* produkt, wyrób.
Produktion *f* produkcja.
Produktivgenossenschaft *f* spółdzielnia wytwórców (wytwórcza).
Professor *m* profesor.
Prognose *f* przepowiednia, prognoza.
Programm *n* program.
Programmvorschrift *f* przepis programowy.
Progression *f* postęp, progresja.
Progressiver Strafvollzug *m* postępujące (progresywne) wykonanie kary.
Prohibitivbestimmung *f* postanowienie zakazujące (zapobiegawcze).
— zoll *m* cło wzbraniające (prohibitywne).
Prokura *f* prokura (pełnomocnictwo).
— bestellung *f* (erteilung) ustanowienie (udzielenie) prokury.
— indossament *n* indos per prokura (i. zastępczy), indos pełnomocniczy.
Prokurist *m* prokurent, prokurzysta.
Prolongation *f* prolongacja, przedłużenie.
Promesse *f* promesa, przyrzeczenie.
Promotion *f* promocja.
promptes Akzept *n* akcept bezwłoczny.
Propergeschäft *n* czynność (interes) własna (y).
Proportionalität *f* stosowność proporcjonalność.
Prorogation *f* przedłużenie, odroczenie, roszczenie.
Prostituierte *f* prostytutka, nierządnica.
Protest *m* protest.
— aufnahme *f* sporządzenie protestu.
— einlegen *v* założyć (sporządzić) protest.
— mangels Annahme protest z powodu nieprzyjęcia.

Protest mangels Zahlung (Sicherheit) pr. z braku zapłaty (zabezpieczenia).
Protestant *m* protestant.
Protestation *f* protestacja.
Protestat *m* protestowany.
Protestierung *f* sporządzenie protestu.
Protesttag *m* dzień protestowy.
— kosten *pl* koszta protestu.
Protokoll *n* protokół.
— abschrift *f* odpis protokołu.
— aufnahme *f* spisanie (sporządzenie) protokołu.
— bemängelung *f* nagana protokołu.
— führer *m* protokolant, spisujący protokół.
— rüge *f* krytyka (nagana) protokołu.
Protokollierung *f* protokołowanie.
Provinz *f* (s. Wojewodschaft) prowincja (województwo).
Provinzialausschuß *m* wydział prowincjalny.
— landtag *m* sejm prowincjalny.
— verfassung *f* ustrój prowincji (prowincjalny).
— rat *m* rada prowincjalna.
Provision *f* prowizja.
— sanspruch *m* roszczenie (z) prowizji.
— sreisender *m* ajent podróżujący za prowizję.
Provisorium *n* prowizorjum.
provisorischer Ausschuß wydział prowizoryczny.
Provokation *f* prowokacja, wyzwanie.
Prozent *n* procent, odsetka.
Prozeß *m* proces, spór.
— abweisung *f* oddalenie procesu.
— agent *m* ajent procesowy.
— akten *pl* akta procesowe (sporu).
— art *f* rodzaj procesu.
Prozeßbeteiligter *m* (-bevollmächtigter) uczestnik procesowy (pełnomocnik pr.).
— einrede *f* ekscepcja procesowa.
— fähig *adj* posiadający zdolność procesową.
— fähigkeit *f* zdolność procesowa, zdolność do działań procesowych.
— führungsrecht *n* prawo prowadzenia procesu.
— gebühr *f* opłata procesowa.
— gericht *n* sąd procesowy.
— gewinnen *v* wygrać proces.
— handlung *f* czynność procesowa.
— hindernde Einrede *f* ekscepcja wstrzymująca spór.
— hindernis *n* przeszkoda procesowa.
— kosten *pl* koszty procesu.
— leitende Verfügung *f* zarządzenie kierujące proces.
— leitung *f* kierownictwo procesu.
— ökonomie *f* ekonomja procesowa.
— ordnung *f* ordynacja procesowa, ustawa o postępowaniu.
— partei *f* strona procesowa.
— pflegschaft *f* kuratela procesowa.

Prozeßrechtliche Vorschrift *f* przepis prawa procesowego, przepis (prawno)-procesowy.
— rechtsverhältnis *n* stosunek (prawno) procesowy.
— richter *m* sędzia procesowy.
— rüge *f* wytknięcie procesowe.
— strafe *f* kara procesowa.
— trennung *f* rozłączenie (odrębienie) procesów.
prozessual *adj* procesowy.
Prozeßunfähigkeit *f* niezdolność procesowa.
— urteil *n* wyrok procesowy.
— verbindung *f* połączenie procesów.
— verfahren *n* postępowanie procesowe, procedura.
— vergleich *m* ugoda procesowa.
— verschleppung *f* przewleczenie (zwłoka) procesu.
— verzicht *m* zrzeczenie się procesowe.
— vollmacht *f* pełnomocnictwo procesowe.
— voraussetzung *f* przesłanka (warunek) procesowa (y).
— vorschrift *f* przepis procesowy.
— weg *m* droga procesowa.
— zinsen *f* odsetki procesowe.
Prüfer *m* probierz.
Prüfling *m* kandydat.
Prüfung *f* 1. zbadanie, rozważenie; 2. egzamin, popis.
Prüfungsausschuß *m* wydział egzaminacyjny (popisowy).
— gebühr *f* opłata popisowa.
— recht *n* des Richters über die Gültigkeit eines Gesetzes prawo sędziego do zbadania ważności ustawy.
— termin *m* 1. termin do badania; 2. termin do egzaminu.
— wesen *n* probiernictwo.
— zum Richteramt egzamin urzędu sędziowskiego.
Pseudonym *n* pseudonym, nazwisko przybrane.
Psychose *f* psychoza, obłąkanie.
Publikation *f* ogłoszenie, publikacja.
— sbefugnis *f* upoważnienie do ogłoszenia.
Publikum *n* publiczność.
Publizitätsprinzip *n* zasada jawności.
Punkt *m* punkt.
Punktation *f* punktacja, spisanie warunków umowy, przedugoda.
pupillarisch *adj* pupilarny.
Putativehe *f* małżeństwo domniemane (przypuszczalne).
— notwehr *f* obrona konieczna przypuszczalna (domniemana).

Q

Quälerei *f* dręczenie, męczenie.
Qualifikation *f* zdolność, udzolnienie, kwalifikacja.
qualifiziertes Geständnis *n* przyznanie kwalifikowane.
Qualität *f* jakość.

Qualitätsverschlechterung *f* pogorszenie jakości.
Quantität *f*, Quantum *n* ilość (kwota).
— vertretbarer Sachen ilość rzeczy zamiennych.
Quarantänegelder *pl* opłata (kwota) za kwarentenę.
Quartal *n* kwartał.
quasikontraktlich *adj* quasi-kontraktualny, jakby-umowny.
Quasivertrag *m* umowa rzekoma (pozorna), jakby-umowa.
Quellenangabe *f* podanie źródła.
Querulant *m* kłótnik, kwerulant.
Quittung *f* kwit, pokwitowanie.
— serteilung (Entlastung) *f* udzielenie pokwitowania.
— skarte *f* karta kwitowa.
Quote *f* (der Kosten) kwota, udział, ilość (kosztów).

R

Rabatt *m* rabat, odliczka.
Rädelsführer *m* przewódca.
Radierung *f* (wy-)podskrobanie.
Radiziertes Gewerbe *n* przemysł przydomny.
Rahmengesetz *n* ustawa ramowa.
Rang *m* pierwszeństwo, stopień.
— änderung *f* zmiana pierwszeństwa.
— einräumung *f* udzielenie prawa pierwszeństwa.
— ordnung *f* porządek pierwszeństwa.
— stelle *f* stopień pierwszeństwa.
— verhältnis *n* stosunek pierwszeństwa.
— vorbehalt *m* zastrzeżenie pierwszeństwa.
Raserei *f* szaleństwo.
Rat *m* rada, radca.
— serteilung *f* udzielenie rady.
Rate *f* rata, cząstka.
Ratengeschäft *n* interes na raty.
Ratenwechsel *m* weksel cząstkowy, weksel ratalny.
— zahlung *f* spłata na raty, opłata ratalna.
Ratifikation *f* ratyfikacja, potwierdzenie.
ratio legis cel wydanego prawa, przyczyna (powód, podstawa) ustawy.
rationell *adj* rozumny, racjonalny.
Raub *m* rozbój.
— bau *m* gospodarstwo nieracjonalne.
Räuber *m* rozbójnik.
räuberische Erpressung *f* wymuszenie rozbójnicze.
Räude *f* (Hauptmangel) świerzb (wada główna).
Randvermerk *m* dopisek, przypisek nabrzeżny, uwaga marginesowa.
Raufhandel *m* bijątyka.
Raum *m*, Räumlichkeit *f* pomieszczenie, ubikacja.
— über der Erde przestrzeń nadziemna.

Raum unter der Erde przestrzeń podziemna.

räumlicher Geltungsbereich miejscowy zakres obowiązywania.

— Zusammenhang związek przestrzenny.

Räumung *f* eksmisja, opróżnienie, ustąpienie, wyprowadzenie się.

— einer Wohnung opróżnienie mieszkania.

Räumungsbefehl *m* nakaz eksmisyjny.

— frist *f* czasokres do opróżnienia, czasokres rumacji.

— klage *f* skarga (powództwo) o opróżnienie (wyprowadzenie się), sk. eksmisyjna (o eksmisję).

Reaktion *f* okdziaływanie, reakcja.

Realangebot *n* zaofiarowanie rzeczywiste (realne).

— gemeinde *f* gmina realna.

— geschäft *n* czynność realna.

— gerichtsstand *m*, podsądność realna (rzeczowa).

— injurie *f* obraza czynna.

— obligation *f* zobowiązanie realne.

Realität *f* realność, rzeczywistość.

— union *f* unja rzeczowa (realna).

Realkonkurrenz *f* zbieg wieloczynowy (realny).

— last *f* ciężar realny.

— vertrag *m* umowa realna.

Rechenfehler *m* błąd (pomyłka) rachunkowy (a).

Rechenschaft *f* rachunek (obrotowy).

Rechenschaft ablegen *v* zdać (złożyć) rachunek.

Rechnung *f* rachunek, likwidacja, poczet.

Rechnungsabschluß *m* zamknięcie rachunków.

— amt *n* urząd rachunkowy.

— führung *f* rachunkowość, prowadzenie rachunków.

— hof *m* izba obrachunkowa.

— jahr *n* rok obrachunkowy.

— legung *f* składanie rachunków.

— revisor *m* rewizor obrachunkowy (rachunków).

— sachen *pl* sprawy rachunkowe.

— vorlegung *f* przedłożenie rachunku.

— wesen *n* rachunkowość.

Rechnung, wen es angeht rachunek kogo to dotyczy.

Recht *n* prawo.

— auf Leistung *f* prawo do żądania świadczenia.

— der Schuldverhältnisse pr. o zobowiązaniach.

— des Selbsteintritts prawo wstąpienia jako współkontrahent.

für Recht erkennen *v* (erkannt) orzec (orzeczono).

Rechtfertigung *f* (der Berufung) uzasadnienie (wywód) odwołania.

— des Nichterscheinens usprawiedliwienie niestawiennnictwa.

— sgrund *m* powód usprawiedliwiający.

rechtliche Beurteilung *f* ocenienie prawne.

— Stellung des Kindes stanowisko prawne dziecka.

rechtlicher Gesichtspunkt *m* (Grund) stanowisko prawne (podstawa pr.).
— s Interesse *n* interes prawny.
rechtlos *adj* bezprawny, nieprawny.
rechtmäßig *adj* zgodny z prawem, prawny.
— e Veräußerung *f* des Pfandes prawne zbycie zastawu.
Rechtmäßigkeit *f* prawność, słuszność.
— der Amtsausübung prawowitość wykonania urzędu.
Rechtsakt *m* akt (czynność) prawny (a).
— anspruch *m* roszczenie prawne.
— antragstelle biuro podawcze sądu.
— anwalt *m* adwokat (rzecznik).
— anwaltschaft *f* adwokatura, palestra.
— ausübung *f* wykonywanie praw.
— bedingung *f* warunek prawny.
— begriff *m* pojęcie prawne.
— begründend *adj* prawotwórczy, konstytutywny.
— behelf *m* środek prawny.
— bestand *m* doradca prawny.
— belehrung *f* pouczenie prawne.
— beständig *adj* prawomocny.
— beschwerde *f* zażalenie prawne.
— beugung *f* naginanie prawa.
— bewußtsein *n* poczucie prawa (sprawiedliwości).
Rechtserfahrung *f* doświadczenie prawne.
— ordnung *f* prawodawstwo.
rechtschaffen *adj* rzetelny, poczciwy, prawy.
Rechtschaffenheit *f* rzetelność, prawość.
Rechtseinwand *m* zarzut prawny.
— entscheid *m* rozstrzygnięcie prawne.
— entwicklung *f* rozwój prawa.
— erfahrenheit *f* biegłość w prawie.
rechtserheblich *adj* doniosły dla praw, znaczny co do prawa.
— e Tatsache *f* fakt o znaczeniu prawnem (prawnodoniosły).
Rechtserklärung *f* 1. wytłumaczenie (wyjaśnienie) prawa; 2. oświadczenie prawne.
— erwerb *m* nabycie prawa.
— fähiger Verein *m* stowarzyszenie posiadające zdolność prawną.
— fähigkeit *f* zdolność prawna.
— fall *m* zdarzenie prawne.
— folge *f* skutek prawny.
— frage *f* pytanie prawne.
— gang *m* bieg (tok) prawny.
— gelehrter *m* prawnik.
— gemeinschaft *f* wspólność (zbiorowość) prawna.
— geschäft *n* czynność prawna (akt prawny).
— grund *m* podstawa prawna.

Rechtsgrundsatz *m* zasada prawna.
— gültig *adj* prawnie ważny.
— gutachten *n* opinja prawna.
— hängig *adj* objęty sporem, zawisły (prawnie).
— hängigkeit *f* der Streitsache zawisłość prawna (zawiśnięcie prawne) sprawy spornej.
— hilfe *f* pomoc prawna.
— hilfeersuchen *n* wezwanie (prośba) o pomoc prawną, rekwizycja o udzielenie pomocy prawnej.
— hilfesache *f* sprawa (tycząca się) pomocy prawnej.
— irrtum *m* błąd w prawie (prawny).
— kandidat *m* kandydat prawa.
— konsulent *m* doradca prawny.
— kraft *f* prawomocność.
— kraftwirkung *f* powaga rzeczy osądzonej.
— kraftszeugnis *n* (attest) *n* zaświadczenie prawomocności.
— kräftig werden *n* uprawomocnienie.
— kräftiges Urteil *n* wyrok prawomocny.
— kräftig entschieden *adj* (Eintritt der Rechtskraft) prawomocnie orzeczony (uprawomocnienie).

Rechtskunde *f* znajomość prawa.
— kundiger *m* świadomy prawa, prawnik.
— lage *f* stan prawny.
— lehrer *m* profesor prawa.

Rechtsmangel *m* brak w prawie (prawny).
— minderung *f* umniejszenie prawne.

Rechtsmittel *n* środek odwoławczy (prawny).
— belehrung klauzula odwoławcza.
— einlegung *f* założenie (zakładanie) środka odwoławczego.
— instanz *f* instancja środka odwoławczego.
— schrift *f* pismo śr. od. (pismo zawierające środek odw.).
— summe *f* kwota (dla) środków odwoławczych.
— verzicht *m* zrzeczenie się środka odwoławczego.

Rechtsnachfolge *f* następstwo prawne.
— nachfolger *m* następca prawny.
— nachteil *m* uszczerbek w prawie.
— norm *f* zasada (norma) prawna.
— norminhalt *m* treść normatywnie prawna.
— partei *f* prawica (partja).
— pflege *f* wymiar sprawiedliwości.
— pfleger *m* zarządca (wymiaru) sprawiedliwości.
— politisch *adj* prawno-polityczny.
— satz *m* zasada prawna.
— sache *f* sprawa prawna.
— schutz *m* ochrona prawna.
— schutzanspruch *m* roszczenie o ochronę prawną.
— schutzbedürfnis *n* potrzeba ochrony prawnej.

Rechtsschutzvoraussetzung *f* warunek (przesłanka) ochrony prawnej.
— setzende Vereinbarung układ prawotworzący.
— sicherheit *f* bezpieczeństwo prawne.
— sprechung *f* orzecznictwo.
— staat *m* państwo konstytucyjne.
— stand *m* właściwość sądu, podsadność.
— streit *m* spór (prawny).
— titel *m* tytuł prawny.
— - und staatswissenschaftliche Fakultät *f* wydział prawno-ekonomiczny.
— ungültig *adj* prawnie nieważny.
— unkenntnis *f* nieznajomość prawa.
— verbindlichkeit *f* zobowiązanie prawne.
— verfolgung *f* (mutwillige und aussichtslose) dochodzenie prawne, doch. prawa (pienacze i pozbawione widoków powodzenia).
— vergleichung *f* porównanie prawa.
— verhältnis *n* stosunek prawny.
— verkehr *m* obrót prawny.
— verletzung *f* naruszenie (obraza) prawa.
— verlust *m* utracenie prawa.
— vermutung *f* domniemanie prawne.
— vernichtende Einrede *f* ekscepcja uchylająca prawo.
— verordnung *f* rozporządzenie prawne.
Rechtsverteidigung *f* obrona prawna.
— verwirklichung *f* urzeczywistnienie się prawa.
— verwirkung *f* 1. urz. się prawa; 2. utracenie prawa.
— verzicht *m* zrzeczenie się prawa.
— vorbehalt *m* zastrzeżenie prawa.
— vorgänger *m* poprzednik w prawie, poprz. prawny.
— weg *m* droga sądowa, dr. prawna.
— widrige Absicht *f* zamiar bezprawny (prawu przeciwny).
— widrigkeit *f* bezprawność, nieprawność, nielegalność.
— wirksamkeit *f* skuteczność prawna.
— wirkung *f* skutek prawny.
— wissenschaft *f* nauka prawa, prawnictwo.
— wohltat *f* (des Inventars) dobrodziejstwo prawne (inwentarza).
— zeitig *adj* na czas, we właściwym (należytym) czasie.
— zeitigkeit *f* des Vorbringens przytoczenia w należytym czasie.
— zeitige Absendung *f* wysłanie w czasie właściwym.
Redakteur (verantwortlicher) *m* redaktor (odpowiedzialny).
Redaktion *f* redakcja.
Rede (in freier Rede) mowa (ustnie).
Redewendung *f* zwrot mowy.
Redlichkeit *f* rzetelność.

redlicher Verkehr (Besitz) *m* uczciwy obrót, (posiadanie rzetelne).
Redner *m* mówca.
Reeder *m* przedsiębiorca okrętowy (okrętarz).
Reederei *f* spółka okrętowa.
reel *adj* rzeczywisty, istotny
Refaktie *f* obniżka, refakcja.
Referat *n* referat, sprawozdanie.
Referendar *m* referendarjusz (aplikant), referendarz.
— examen *n* egzamin referendarjuszowski.
Referendum *n* referendum, sprawozdanie.
Referent *m* referent, sprawozdawca.
Reflexbewegung *f* odruch.
— wirkung *f* skutek odruchowy (odblaskowy).
Reform *f* reforma.
reformatio in peius zmiana zaskarżonego wyroku na niekorzyść.
Reformation *f* reformacja, poprawa.
reformatorische Entscheidung *f* orzeczenie ulepszające.
Regalien *pl* regalia (prawa królewskie).
Regel *f* prawidło, reguła, zasada.
— der Baukunst prawidło sztuki budowlanej.
— n des Zweikampfes zasady pojedynku.
regelmäßiger Betrieb *m* tok prawidłowy, ruch regularny.
— Geschäftsbetrieb *m* prawidłowy tok czynności.
regelmäßiger Verlauf *m* tok prawidłowy, bieg zwykły.
regelmäßig wiederkehrende Leistungen *pl* regularnie (perjodycznie) powstarzające się świadczenia.
Regelung *f* unormowanie, uregulowanie.
— des persönlichen Verkehrs określenie osobistego przestawania.
— eines einstweiligen Zustandes uregulowanie tymczasowego stanu.
Regierung *f* rząd, rejencja.
Regierungsassessor *m* asesor rządowy.
— bezirk *m* okręg rządowy (rejencyjny).
— blatt (amtsblatt) *n* dziennik urzędowy (rządowy)
— erlaß *m* rozporządzenie rządowe.
— geschäft *n* czynność rządowa.
— gewalt *f* władza rządowa.
— krisis *f* przesilenie rządowe.
— partei *f* partja (stronnictwo) rządowa (e).
— präsident *m* prezydent rejencji (ob. wojewoda).
— rat *m* radca rządowy (rejencyjny).
— referendar *m* referendarjusz rządowy.
Register *n* (öffentliches) rejestr, spis (publiczny).
— beamter *m* urzędnik rejestrowy.
— behörde *f* władza rejestracyjna.
— für Berufungen rejestr odwołań.

Register für Generalakten rejestr akt generalnych.
— eintragung *f* wpis do rejestru, wciągnięcie do rejestru, zarejestrowanie.
— gericht *n* sąd rejestrowy (rejestracyjny).
Registratur *f* rejestratura.
Regreß *m* regres, zwrotne poszukiwanie, powet.
— anspruch *m* roszczenie. zwrotnego poszukiwania.
— nehmer *m* zwrotnie poszukający, regredient.
— pflicht *f* obowiązek regresowy (ob. wynagrodzenia).
Regreßpflichtiger *m* obowiązany zwrotnie, regresat.
— recht prawo regresowe (zwrotnego poszukiwania).
Reich *n* (deutsches) Rzesza (niemiecka).
Reichsabgabenordnung *f* ordynacja podatkowa rzeszy.
— angehörigkeit *f* przynależność do rzeszy (obywatelstwo niemieckie).
— anzeiger *m* orędownik (monitor) rzeszy.
— gericht *n* sąd rzeszy.
— gerichtsrat *m* radca (sędzia) sądu rzeszy.
— gesetz *n* ustawa rzeszy.
— gesetzblatt *n* dziennik ustaw rzeszy.
— kanzler *m* kanclerz rzeszy.
— rat *m* rada rzeszy.
— tag *m* parlament (sejm) rzeszy.
— verfassung *f* konstytucja rzeszy.
— versicherungsordnung *f* ordynacja ubezpieczeniowa rzeszy.
Reichswährung *f* waluta państwowa (rzeszy).
Reife *f* dojrzałość, dojrzewanie.
— zeugnis *n* świadectwo dojrzałości.
Reihe *f* rząd, szereg, kolej.
Reihenfolge *f* następstwo kolejne, kolejność.
— und Ausdehnung porządek i zakres.
Reinertrag *m* dochód czysty.
— gewinn *m* zysk czysty.
— schrift *f* czystopis.
Reinigungseid *m* przysięga usprawiedliwiająca.
Reise *f* podróż.
— kosten *pl* koszta podróży.
Reisepaß *m* paszport podróży.
Reisender *m* podróżujący.
Reitwechsel *m* weksel z grzeczności.
rei vindikatio poszukiwanie własnej rzeczy.
Reizung *f* drażnienie, pociąganie.
— zum Zorn pobudzenie do gniewu.
Reklamation *f* reklamacja, odwołanie.
Rektapapier *n* papier prosty.
— weksel *m* rekta-weksel, weksel prosty.
Rekurs *m* rekurs, odwołanie.
Relation *f* zdanie sprawy, relacja.
relativ *adj* odnośny, stosunkowy, względny.
relative Nichtigkeit *f* nieważność względna.
Religion *f* religja.
Religionsbekenntnis *n* wyznanie religijne.

Religionsbestimmung *f* wyznaczenie religji.
— gesellschaft *f* spółka religijna.
— verband *m* związek religijny.
— vergehen *n* występek przeciw religji.
religiöse Eidesformel *f* religijna formuła przysięgi.
— Erziehung *f* wychowanie religijne.
Remittent *m* remitent, wymianobiorca, wekslobiorca.
Renumeration *f* nagroda, renumeracja.
renumeratorische Schenkung *f* darowizna renumeracyjna.
Rennwettgesetz *n* ustawa o zakładach wyścigowych (ust. wyścigowa).
Rente *f* renta.
Rentenablösung *f* spłacenie (umorzenie) rent.
— anstalt *f* (bank) zakład (bank) rentowy.
— brief *m* list rentowy.
— gläubiger *m* wierzyciel rentowy.
— schein *m* kupon rentowy.
— schuld *f* dług rentowy.
— schuldbrief *m* list rentowy, (l. długu rentowego).
— schuldgläubiger *m* wierzyciel długu rentowego.
— steigerung *f* wzrost renty.
— tilgung *f* umorzenie rent.
— umwandlung *f* przemiana rent.
— urteil *n* wyrok o rentach.
— vertrag *m* umowa o rentach (rentowa).
Reparatur *f* (Reparation) naprawa, reparacja.
— kosten *pl* koszta naprawy (reparacyjne).
Repartition *f* rozłożenie, rozdział, podział.
— ssteuer *f* podatek rozkładowy.
— sverfahren *n* postępowanie rozkładowe.
Repetitor *m* repetytor.
Replik *f* replika (odpowiedź na skargę).
Representation *f* reprezentacja, przedstawicielstwo.
— stheorie *f* teorja reprezentacyjna.
Repräsentant *m* przedstawiciel, reprezentant.
Repressalie *f* przeciwdziałanie, środek represyjny, odwet, represalja.
Republik *f* Rzeczpospolita, republika.
— schutzgesetz *n* ustawa o ochronie republiki.
republikanisch *adj* republikański.
Reservatrecht *n* prawo zastrzeżone (wymówione).
Reservefond *m* fundusz zapasowy (zasobowy).
Resolution *f* rezulucja, oznajmienie.
Resolutivbedingung *f* warunek rozwiązujący.
Respekttage *pl* dni względności (respektowe).
Ressort *m* dział, zakres, resort.
Rest *m* reszta.
— betrag *m* kwota reszty.
Restauration *f* restauracja, odnowienie.

Restenanzeige *f* doniesienie o sprawach zaległych.
— zettel *m* wykaz zaległości.
Restitution *f* przywrócenie, restytucja.
— sklage *f* skarga restyturyjna (o powrócenie).
Retention *f* zatrzymanie.
— srecht *n* prawo zatrzymania.
Retentum *n* karta zatrzymalna.
Retorsion *f* odwzajemnienie, odwet, retorsja.
— szoll *m* cło odwetowe (retorsyjne).
Retourwechsel *m* weksel zwrotny.
Retraktrecht *n* prawo pierwokupu.
Rettung *f* ocalenie, ratunek.
Reue *f* żal.
— geld *n* odstępne.
tätige Reue *f* żal czynny.
Revanche *f* rewanż, odwet.
Revalierungs- (Erstattungs-) anspruch roszczenie o wynagrodzenie (zwrot).
Revalierungsklausel *f* klauzula pokrycia.
Revenüengläubiger *m* wierzyciel przychodów.
— hypothek *f* hipoteka dochodowa.
Revers *m* skrypt, rewers, karta ręczna.
Revier (Gebiet) *n* rewir.
Revision *f* rewizja (kasacja).
Revisionsangriff *m* zarzut rewizyjny.
— anschließung *f* przyłączenie się do rewizji.
— antrag *m* wniosek rewizyjny (rewizji).
Revisionsbegründung *f* uzasadnienie rewizji.
— beklagter *m* przeciwnik zakładającego rewizję.
— einlegung *f* założenie (zakładanie) rewizji.
— frist *f* czasokres rewizyjny.
Revision gegen ein Urteil rewizja przeciw (od) wyroku.
— gericht *n* sąd rewizyjny.
— gründe *pl* przyczyny rewizji.
— instanz *f* instancja rewizyjna.
— kläger *m* wnoszący (zakładający) rewizję.
— kommission *f* komisja rewizyjna.
— schrift *f* pismo rewizyjne.
— summe *f* suma rewizyjna.
Revisor *m* rewident, rewizor.
Revolution *f* rewolucja.
Rezeß *m* układ, reces.
Rezeption des römischen Rechts przyjęcie (recepcja) prawa rzymskiego.
Reziprozität *f* wzajemność.
richten *v* 1. sądzić; 2. kierować.
— auf *v* skierować na.
Richter *m* sędzia.
— amt *n* urząd sędziowski.
— kollegium *n* kolegjum sędziowskie (sędziów).
— kommissar *f* sędzia komisaryjny (komisarz).
— mangel *m* brak sędziów.
Richterstand *m* stan sędziowski.
richterliche Frist *f* czasokres sędziowski (sądowy).
— Gewalt *f* władza sędziowska.

richterliche Handlung *f* czynność sędziego.
— r Eid *m* przysięga sędziowska (nakazana przez sąd).
richtig *adj* zgodny, prawdziwy.
— und vollständig prawdziwy i zupełny.
Richtigkeit *f* zgodność, prawdziwość.
— des Grundbuchs prawdziwość księgi wieczystej.
Richtplatz *m* miejsce stracenia.
— schnur *f* nicia przewodnia.
Richtung *f* kierunek.
Rigorosum *n* (Examen) egzamin ścisły (rygorozum).
Rimesse *f* (Rückwechsel) rimesa, zapłata przelotem, weksel zwrotny.
Rimessenbuch *n* księga rimesowa.
Rinderpest *f* (Hauptmangel) księgosusz (wada główna).
Ristorno *n* (Ristornierung) przeniesienie z jednego konta na drugi.
rituelle Ehefrau *f* żona rytualna (bez ślubu cywilnego).
Rohrpost *f* poczta pneumatyczna.
roh *adj* surowy, brutalny.
Rolle *f* rola, spis.
römisches Recht *n* prawo rzymskie.
Rotlauf *m* (Hauptmangel) różyca (wada główna).
Rotz *m* (Hauptmangel) nosicizna (wada główna.
Rubrik *f* rubryka, dział.
Rubrum des Urteils rubrum (nagłówek) wyroku.

Rückbrief *m* list powrotny.
— bürge *m* poręczyciel zwrotny.
— erstattung *f* zwrot zwrócenie.
Rückfall *m* powrót, recydywa.
— zu einer strafbaren Handlung powrót do przestępstwa.
Rückfallsdiebstahl *m* kradzież powrotna (w recydywie).
Rückforderung *f* żądanie zpowrotem.
— frage *f* pytanie odwrotne.
— gabe *f* zwrot.
rückgängig *adj* wsteczny, odwrotny.
Rückgängigmachung *f* (des Kaufes = Wandlung) cofnięcie kupna (= przemiana).
Rückgewähr *f* zwrot.
— griff *m* zwrotne, regres.
— kauf *m* odkup, wykup.
— kaufsrecht *n* prawo odkupu.
— kaufshändler *m* handlarz odkupczy.
— kehr *f* (Rückkunft) powrót.
— lage *f* (Reserve) odłożenie, rezerwa.
— nahme *f* odebranie (zpowrotem).
— nahme des verwahrten Testamentes odebranie testamentu przechowanego.
— sendung *f* wysyłka zwrotna, odesłanie zpowrotem.
— seite *f* strona odwrotna.
— sicht *f* wzgląd.
— sichtsbedürftige Umstände *pl* okoliczności zasługujące na uwzględnienie.

Rücksichtsnahme *f* uwzględnienie.
— sprache *f* rozmówienie.
— stand *m* zaległość, zaleganie.
— ständiger Mietszins *m* zaległy czynsz najmu.
— tritt *m* odstąpienie.
— trittsrecht *n* prawo odstąpienia.
— tritt vom Versuch (Vertrage) odstąpienie od usiłowania (umowy).
— übertragung *f* przeniesienie zpowrotem.
— versicherung *f* reasekuracja, ubezpieczenie zwrotne.
— verweisung *f* przekazanie (odsyłanie) na powrót, odesłanie.
— wechsel *m* weksel zwrotny (odwrotny).
— wirkende Kraft *f* moc działająca wstecz.
— wirkung *f* 1. oddziałanie wstecz; 2. reakcja.
— zahlung *f* spłata.
Rüge *f* wytknięcie, nagana.
Rüge der Verletzung einer Prozeßvorschrift wytknięcie naruszenia przepisu procesowego.
— eines Vorgesetzten nagana przełożonego.
— recht *n* prawo wytknięcia.
Ruhe *f* spokój, wypoczynek.
— gehalt *n* emerytura, uposażenie emerytalne.
Ruhepause *f* odpoczynek, przerwa.
— stand *m* stan spoczynku.
in Ruhestand versetzen *v* przenieść w stan spoczynku.
Ruhen *n* der elterlichen Gewalt zawieszenie władzy rodzicielskiej.
— des Verfahrens (der Verjährung) spoczywanie (zawieszenie) postępowania (przedawnienia).
Ruhestörung *f* zakłócenie spokoju.
ruhestörender Lärm *m* hałas zakłócający spokój.
Rundschreiben *n* okólnik, cyrkularz.

S

Saal *m* sala.
Sachantrag *m* wniosek rzeczowy.
Sachbeschädigung *f* uszkodzenie rzeczy.
— bestandteil *m* część składowa rzeczy.
sachdienlich *adj* służący do rzeczy, odpowiedni.
— e Klageänderung *f* zmiana skargi istotnie bardziej nie uciążliwa.
Sache *f* rzecz, sprawa.
in Sachen w sprawie.
Sachenrecht *n* prawo rzeczowe.
Sacheinlage *f* wkład niepieniężny (aport), wkład rzeczy.
— entscheidung *f* orzeczenie w sprawie samej (rzeczowe).
— firma *f* firma rzeczowa (realna).
— hehlerei *f* paserstwo.

Sachinbegriff *m* zbiór rzeczy, rzecz zbiorowa.
— kunde *f* znajomość rzeczy.
— kundige Person *f* osoba fachowa.
— lage *f* stan sprawy.
— legitimation *f* legitymacja rzeczowa.
— leitung *f* kierownictwo sprawą.
— leistung *f* świadczenie rzeczowe.
— lohn *m* płaca rzeczowa (w towarach).
sachlicher Gerichtsstand *m* podsądność przedmiotowa (w procesie).
sachliche Zuständigkeit *f* rzeczowa (przedmiotowa) właściwość sądu.
Sachsenspiegel *m* prawo (zwierciadło) saskie.
Sach- und Streitstand *m* stan sprawy i sporu.
Sachverhalt *m* (verhältnis) stan sprawy (stosunek rzeczowy).
Sachverständiger *m* biegły, rzeczoznawca.
Sachverständigenbeweis *m* dowód z biegłych.
— gutachten *n* opinja biegłego.
sachverständiger Zeuge *m* świadek biegły (fachowy).
Sachverzeichnis *n* spis rzeczy, repertorjum.
— walter *m* rzecznik.
— wucher *m* lichwa rzeczowa.
Saison *f* sezon.
— arbeiter *m* robotnik sezonowy.
Saldo *m* saldo.
Saldoübertrag *m* przeniesienie salda.
salvo iure tertii z zastrzeżeniem prawa osoby trzeciej.
Samenergießung *f* wylanie się nasienia (ejakulacja).
Sammelakten *pl* akta zbiorowe.
— heizung *f* ogrzewanie centralne.
— ladung *f* ładunek łączny.
— lager *n* skład zbiorowy.
— werk *n* działo zbiorowe, kompilacja.
Sammlung *f* składka, zbiór, zbieranie.
Sanierung *f* polepszenie, sanacja.
sanitäre Vorschriften *pl* przepisy sanitarne.
Sanitätsrat *m* radca zdrowia (sanitarny).
Sanktion *f* sankcja, zatwierdzenie.
Satisfaktion *f* satysfakcja, zadość-uczynienie.
Satz *m* stawka, zdanie.
Satzung *f* statut.
— sänderung *f* zmiana statutu.
— srecht *n* prawo pozytywne (ustawowe).
säumige Partei *f* strona opieszała.
Säumnis *f* zwłoka, opieszałość, zaniedbanie.
— kosten *pl* koszta zwłoki (opieszałości).
Schablone *f* model, wzór.
Schacht *m* szyb.
Schaden *m* szkoda.
Schadensermittelung *f* ustalenie szkody.

Schadensersatz *m* wynagrodzenie szkody.
— ersatzanspruch *m* roszczenie o wynagrodzenie szkody.
— ersatzpflicht *f* obowiązek (do)wynagrodzenia szkody.
— ersatz wegen Nichterfüllung wynagrodzenie szk. z powodu niewypełnienia.
— ersatzklage *f* skarga o wynagrodzenie szkody.
— verursachung *f* spowodowanie szkody.
— zufügung *f* wyrządzenie szkody.
Schädigung *f* uszkodzenie.
schadlos *adj* 1. nieuszkodzony; 2. nieszkodliwy.
Schadloshaltung *f* odszkodowanie.
Schafott *n* szafot.
Schaltjahr *n* rok przestępny.
Scham *f* wstyd, wstydliwość.
— gefühl *n* poczucie wstydu.
schamlose Darstellung *f* utwór bezwstydny.
Schamlosigkeit *f* bezwstydność.
schändliche Krankheit *f* choroba sromotna.
Schändung *f* zhańbienie, znieważenie, oszpecenie.
Schankgerechtigkeit *f* prawo wyszynku, propinacja.
— gewerbe *n* przemysł wyszynkowy.
Scharfrichter *m* kat.
Schärfung *f* zaostrzenie, obostrzenie.
Schärfungsgrund *m* powód (zaostrzenia) obostrzający.
Schatz *m* skarb.
— fund *m* znalezienie skarbu.
Schatzmeister *m* skarbnik.
Schätzer *m* oceniacz, taksator.
Schätzung *f* ocenianie, ocena, oszacowanie.
— seid *m* przysięga szacunkowa.
— swert *m* wartość szacunkowa.
Schauer *m* naprawiacz.
Schauspieler *m* aktor.
Schaustellung *f* wystawienie, wystawa.
Scheck *m* czek.
— gesetz *n* ustawa czekowa.
— klausel *f* klauzula czekowa.
— protest *m* protest czekowy.
— prozeß *m* proces z czeków (czekowy).
— verkehr *m* obrót czekowy.
Scheidebrief *m* list rozwodowy.
— münze *f* moneta zdawkowa (drobna).
Scheidung *f* der Ehe rozwód małżeństwa.
Scheidungsgrund *m* przyczyna rozwodu.
— klage *f* skarga rozwodowa (o rozwód).
— urteil *n* wyrok rozwodowy (rozwodzący).
— von Tisch und Bett rozdział (rozdzielenie) od stołu i łoża.
Schein *m* 1. pozór; 2. poświadczenie.
— erbe *m* dziedzic pozorny.
— geschäft *n* (handlung *f*) czynność pozorna.
— vollmacht *f* pełnomocnictwo pozorne.
zum Schein pozornie.

scheinbar *adj* pozorny, udany.
Schenker *m* darujący, czyniący darowiznę, darczyńca.
Schenkung *f* darowizna, dar.
— auf den Todesfall darowizna na wypadek śmierci.
— sversprechen *n* przyrzeczenie darowizny.
— unter einer Auflage darowizna z nałożeniem zlecenia.
— unter Lebenden darowizna między żyjącymi.
schenkweise *adj* sposobem darmym.
Scherz *m* żart.
scherzhafte Willenserklärung *f* żartobliwe oświadczenie woli.
Schiedseid *m* przysięga wskazana.
— gericht *n* sąd polubowny, (rozjemczy).
— gerichtshof *m* trybunał rozjemczy.
— gerichtsvereinbarung (-vertrag) zapis na sąd polubowny.
— gerichtsverfahren *n* postępowanie w sądzie polubownym, procedura polubowna.
— gerichtszwang *m* przymus sądu polubownego.
Schiedsmann *m* rozjemca.
Schiedsmannsattest *n* poświadczenie rozjemcy.
— ordnung *f* ustawa dla rozjemców.
— vergleich *m* ugoda przed rozjemcą (ug. polubowna).
Schiedsrichter *m* sędzia rozjemczy, s. polubowny.
— amt *n* urząd sędziego polubownego, rozjemstwo.
schiedsrichterliches Verfahren *n* postępowanie w sądzie polubownym.
Schiedsspruch *m* orzeczenie polubowne.
— sprechung *f* sądownictwo polubowne.
— urteil *n* wyrok polubowny.
— verfahren *n* procedura polubowna.
— vertrag *m* umowa polubowna (o sąd polubowny), kompromis, zapis na sąd polubowny.
— vertragsklausel *f* zastrzeżenie kompromisowe.
Schiff *n* okręt, statek.
Schiffahrt *f* żegluga.
— skunde *f* znajomość żeglugi.
Schiffer *m* szyper, marynarz.
Schiffsbesatzung *f* załoga okrętu.
— brief *m* list okrętowy.
— dienst *m* służba okrętowa.
— direktor *m* dyrektor okrętu.
— disponent *m* dysponent okrętu.
— eigner (eigentümer) *m* właściciel okrętu.
— gläubiger *m* wierzyciel okrętowy.
— journal *n* dziennik okrętu.
— kapitän *m* kapitan okrętu.
— mannschaft *f* służba okrętu.
— part *f* udział okrętowy (w własności okrętu).
— pfandrecht *n* okrętowe prawo zastawu.
— rat *m* rada okrętowa.
— register *n* rejestr okrętowy.
— tagebuch *n* dziennik okrętowy.

Schiffsversicherung *f* ubezpieczenie okrętowe.
— zertifikat *n* certyfikacja okrętowa.
— zubehör *n* przynależność okrętu.
Schikane *f* dokuczanie, złośliwość.
— verbot *n* zakaz dokuczania.
Schlageisen *n* ość.
Schlägerei *f* bijatyka, bójka
schlechter Glaube *m* zła wiara (niedobra).
Schleichhandel *m* handel ukradkowy.
Schlemmerei *f* łakomstwo, hulanie.
Schlepper *m* holownik.
Schleppschiffahrtsunternehmer *m* przedsiębiorca holowniczy.
Schlesischer Sejm *m* Sejm śląski.
schlichten *v* pojednać, układać.
Schlichter *m* rozjemca, układający.
— kammer *f* izba rozjemców.
Schlichtung *f* układanie.
— sausschuß *m* komisja pojednawcza i arbitrażowa.
— sstelle *f* (für Staatsangehörigkeitsfragen) komisja polubowna (dla spraw obywatelstwa).
— sverfahren *n* postępowanie rozjemcze (polubowne).
Schließung der Verhandlung zamknięcie (zakończenie) rozprawy.
— eines Vertrages zawieranie umowy.
Schloß *n* zamek.
Schluß *m* koniec, zamknięcie.
— der Verhandlung zamknięcie (ukończenie) rozprawy.
Schluß der Voruntersuchung zakończenie śledztwa wstępnego.
— antrag *m* wniosek końcowy.
— bestimmung *f* postanowienie końcowe.
— note *f* karta umowna.
— protokoll *n* protokół końcowy.
— rechnung *f* rachunek końcowy.
— schein *m* poświadczenie końcowe.
— urteil *n* wyrok końcowy.
— vorträge *pl* wywody (przedstawienia) końcowe.
Schlüssel *m* klucz.
— gewalt *f* der Ehefrau władza kluczowa (klucza) żony.
Schmähung *f* obelga, obraza.
Schmerz *m* ból.
Schmerzensgeld *n* wynagrodzenie za ból.
Schmiergelder *pl* łapowe, łapówki.
Schmuckgegenstand *m* (Schmucksache) przedmiot ozdoby.
Schmuggel *m* przemytnictwo, przemycanie.
Schmuggler *m* przemytnik.
Schmutzliteratur *f* literatura nieobyczajna (brudna).
Schneeballvertrag umowa lawinowa.
Schnelljustiz *f* (Schnellrichterei *f*) sprawiedliwość przyspieszona (uproszczona).
Schnur und Siegel sznurek i pieczęć.
Schöffe *m* ławnik.

Schöffenamt *n* urząd ławniczy.
— **gericht** *n* sąd ławniczy.
— **jahresliste** *f* roczna lista ławników.
Schönheitsreparatur *f* naprawa w celu upięknienia.
Schöpfung *f* utwór.
Schonung *f* 1. szanowanie, ochranianie; 2. zagajnik.
Schonzeit *f* pora ochronna.
— **frist** *f* czasokres ochronny.
Schreck *m* przestrach, strach.
schreibensunkundig *adj* nie umiejąc pisać.
Schreiber *m* pisarz.
Schreibfehler *m* błąd pisarski.
Schreibgebühr *f* zapłata za pisanie, opłata (należytość) kancelaryjna.
— **maschine** *f* maszyna do pisania.
Schrift *f* pismo.
— **form** *f* forma pisemna.
Schriftsatz *m*, **Schriftstück** *n* pismo (procesowe).
— **vorbereitender** *m* pismo przygotowawcze.
Schriftvergleichung *f* porównanie pism.
— **zeichen** *n* znak pisarski, litera.
schriftliche Aussage *f* zeznanie pisemne (na piśmie).
— **s Gutachten** *n* opinja na piśmie.
— **Entscheidung** *f* orzeczenie na piśmie (pisemne).
— **s Verfahren** *n* postępowanie pisemne.
Schuld *f* 1. dług; 2. wina.
— **abänderungsvertrag** *m* umowa o zmianę długu.
— **anerkenntnis** *n* uznanie długu.

Schuldausschließungsgrund *m* powód wyłączający winę.
— **bekenntnis** *n* zeznanie winy.
— **betrag** *m* kwota dłużna.
— **brief** *m* list dłużny.
— **buch** *n* księga długów.
schulden *v* 1. być dłużnym; 2. być winnym.
Schuldenabzahlung *f* spłata (spłacanie) długów.
— **berichtigung** *f* zaspokojenie długów.
— **frei** *adj* wolny od długów.
— **haftung** *f* odpowiedzialność za długi.
— **masse** *f* masa bierna (długów).
— **tilgung** *f* umorzenie długów.
— **verzeichnis** *n* spis długów.
Schulderlaß *m* opuszczenie długu, zwolnienie od długu.
— **frage** *f* pytanie co do winy, pyt. o winie.
— **grund** *m* powód długu.
— **haftes Zögern** *n* zwłoka zawiniona.
Schuld und Haftung zobowiązanie i odpowiedzialnosć.
schuldig *adj* winny, zawiniony.
schuldiger Ehegatte *m* małżonek winny.
für allein schuldig erklären *v* uznać wyłącznie winnym.
sich schuldig machen *v* dopuścić się uchybienia, stać się winnym.
Schuldiger *m* winny, winowajca.
Schuldklage *f* skarga o dług.
schuldlos *adj* niewinny.
Schuldner *m* dłużnik.
— **verzeichnis** *n* wywiad (spis) dłużników.

Schuldverzug *m* zwłoka dłużnika.
Schuldpost *f* suma dłużna, dług (pozycja długu).
— prinzip *n* zasada o winie.
— schein *m* skrypt dłużny.
— titel *m* tytuł długu, tytuł dłużny, dowód zobowiązania.
— übernahme *f* przejęcie (objęcie) długu.
— urkunde *f* (akt) dokument dłużny, rewers.
— verbindlichkeit *f* zobowiązanie.
— verhältnis *n* zobowiązanie (stosunek obowiązkowy).
— verschreibung *f* (auf den Inhaber) zapis długu na okaziciela(obligacja, oblig).
— versprechen *n* przyrzeczenie długu.
Schule *f* szkoła.
Schulaufsichtsbehörde *f* szkolna władza nadzorcza.
Schulbaulast *f* ciężar budowy szkoły.
Schulzwang *m* przymus szkolny.
— pflicht obowiązek szkolny.
Schüler *m* uczeń.
Schundliteratur *f* literatura nieprzyzwoita.
Schürffreiheit *f* (recht) wolność (prawo) poszukiwania górniczego.
Schußwaffe *f* broń palna.
Schutz *m* ochrona.
— aufsicht *f* nadzór ochronny.
— brief *m* list ochronny.
— gesetz *n* ustawa ochronna.
— haft *f* areszt prewencyjny (ochronny).
— herrschaft *f* protektorat.
Schutzmaßregel *f* środek ochronny.
— recht *n* prawo ochronne.
— schrift *f* pismo ochronne.
— vorschrift *f* zarządzenie zaradcze (ochronne).
— zoll *m* cło ochronne.
Schwabenspiegel *m* szwabski (dawny) kodeks prawny.
Schwachsinn *m* niedorozwój umysłowy.
Schwächung *f* osłabienie.
Schwager *m* powinowaty.
Schwägerschaft *f* powinowactwo.
Schwangere *f* brzemienna.
Schwangerschaft *f* brzemienność.
schwarze Liste czarna lista.
Schwarzhörer (Radio) radjopajęczak (radjopajęczarstwo).
schwebende Bedingung *f* warunek zawieszony (będący w toku)
schwebendes Geschäft *n* sprawa będąca w toku.
schwebender Prozeß *m* proces (spór) toczący się.
Schwebezustand *m* stan zawieszenia.
Schweigepflicht *f* obowiązek milczenia (zachowania tajemnicy).
Schweineseuche *f* (Hauptmangel) zaraza trzody chlewnej (wada główna).
schwerer Diebstahl *m* ciężka kradzież.
schwere Körperverletzung *f* ciężki uraz cielesny.
schwer zu ersetzender oder schwer zu ermittelnder Nachteil szkoda trudna

do powetowania lub trudna do udowodnienia.
Schwester *f* siostra.
Schwiegereltern *pl* teściowie.
— sohn *m* zięć.
— vater *m* teść.
schwierige Rechtsverfolgung *f* trudne dochodzenie prawa.
Schwierigkeit *f* trudność.
schwimmende Güter *pl* towary płynne.
schwimmender Gebietsteil *m* terytorjum pływającem państwa.
Schwindel *m* oszustwo, cygaństwo.
Schwinden *n*, = **Schwund** *m* wyschnięcie.
schwören *n* przysięgać.
Ich schwöre es, so wahr mir Gott helfe przysięgam, tak mi dopomóż Bóg.
Schwur *m* przysięga.
— gericht *n* sąd przysięgłych.
— gerichtsbezirk *m* obwód sądu przysięgłych.
— gerichtsverhandlung *f* rozprawa przed sądem przysięgłych (roki sądu przysięgłych).
— pflichtiger *m* obowiązany do złożenia przysięgi.
See *f* morze.
— amt *n* urząd morski.
— fahrt *f* jazda (żegluga) morska.
— handel *m* handel morski.
— handelsflagge *f* handlowa bandera morska.
— kammer *f* izba morska.
— mann *m* żeglarz, marynarz.
Seemannsamt *n* urząd dla czeladzi marynarskiej (urz. morski).
— mannsbrauch *m* zwyczaj żeglarski.
— mannsordnung *f* ustawa dla czeladzi marynarskiej.
— not *f* wypadek morski, wielka potrzeba morska.
— raub *m* korsarstwo.
— recht *n* prawo morskie.
— schiffsregister *n* rejestr statków handlowych morskich.
— sperre *f* zamknięcie morskie.
— untüchtigkeit *f* niezdatność do żeglugi.
— versicherung *f* ubezpieczenie (asekuracja) morskie (ka).
— verschollenheit *f* zaginienie podczas podróży morskiej.
segelfertig (zum Abgehen) *adj* gotów do żeglugi (g. do odpłynięcia).
Sehvermögen *n* zdolność widzenia.
sein być, bywać.
es sei denn chyba.
Seite *f* strona, bok.
bei Seite schaffen *v* usunąć (na bok).
Seitenlinie *f* der Verwandtschaft linja boczna pokrewieństwa.
Sejm *m* sejm.
— abgeordneter *m* poseł (do) sejmu.
Sekretär *m* sekretarz.
Sekretariat *n* des Gerichts sekretarjat sądu.
Sektion *f* sekcja, obdukcja.

Sekundant *m* sekundant, (świadek przy pojedynku).
Sekundawechsel *m* weksel ponowny (drugi).
Selbstablehnung *f* (d. Richters) wyłączenie siebie samego (sędziego).
— anklage *f* oskarżenie siebie samego.
selbständig *adj* samodzielny, samoistny.
selbständigeAngriffs- u.Verteidigungsmittel *pl* samoistne środki zaczepne i obronne.
— r Beschwerdegrund *m* samoistna przyczyna zażalenia.
Selbständigkeit *f* samodzielność, samoistność.
Selbstbefleckung *f* samogwałt, onanja.
— befreiung *f* samouwolnienie.
— bestimmung *f* rozporządzenie sobą samym.
— bestimmungsrecht *n* prawo rozporządzenia sobą samym.
Selbstbindungstheorie *f* zasada (teorja) związania swej woli.
Selbsteinschätzung *f* oszacowanie własnego dochodu.
— eintritt *m* wstąpienie jako współkontrahent.
— entleibung *f* popełnienie samobójstwa.
— erhaltungstrieb *m* instynkt samozachowawczy.
— gesetzgebung *f* ustawodawstwo własne (autonomja), samorząd.
— geschoß *n* samopal, samostrzał.
Selbsthilfe *f* samopomoc, pomoc samowładna.
— hilfeverkauf *m* sprzedaż konieczna (ochronna).
— justiz *f* samosąd.
— kontrahieren *v* dokonać czynność prawną z sobą samym.
Selbstkosten *pl* poniesione wydatki, własne koszta.
— mord *m* samobójstwo.
— schuldner *m* dłużnik własny, bezpośredni (płatnik).
— schuldnerischer Bürge *m* poręczyciel jako dłużnik bezpośredni.
— verlag *m* nakład własny.
— verleger *m* autor nakładca.
— verstümmelung *f* okaleczenie się.
— verteidigung *f* samoobrona.
— verwaltung *f* samorząd, autonomja.
— verwaltungsgesetzgebung *f* ustawodawstwo samorządowe.
Semester *m* semestr, półrocze.
Senat *m* senat.
Senatspräsident *m* prezes senatu.
Senator *m* senator.
Sendung *f* 1. przesyłka; 2. misja.
Senkung *f* (der Steuern) obniżenie (podatków).
Senior *m* senjor, starszy.
Sensal *m* pośrednik (urzędowy), sensal (giełdowy).
Sensationsprozeß *m* prozes senzacyjny.
Separation *f* rozdzielenie, odłączenie, separacja.
Separatinteressen *pl* interesy odrębne.

Sequester *m* sekwestr(ator).
Sequestration *f* zajęcie sądowe, sekwestracja.
Servitut *f* służebność, serwitut.
Seuche *f* zaraza.
sexuell *adj* płciowy, seksualny.
sicher *adj* bezpieczny, pewny.
sicheres Geleit *n* żelazny list.
Sicherheit *f* 1. bezpieczeństwo; 2. zabezpieczenie, rękojmia, wadjum.
Sicherheitsarrest *m* areszt celem zabezpieczenia (zabezpieczający).
— dienst *m* służba bezpieczeństwa.
— hypothek *f* hipoteka zabezpieczająca.
— leistung *f* zwecks Entlassung aus der Untersuchungshaft danie zabezpieczenia (rękojmi) celem zwolnienia od aresztu śledczego.
— polizei *f* policja bezpieczeństwa.
sichern *v* zabezpieczyć.
Sicherstellung, *f* **Sicherung** *f* zabezpieczenie, rękojmia.
Sicherung des Beweises zabezp. dowodu.
— des Rechtsfriedens z. spokoju prawnego.
Sicherungseid *m* przysięga zabezpieczająca.
— hypothek *f* hipoteka zabezpieczająca.
— maßnahme *f* środek (zarządzenie) bezpieczeństwa.
— pflegschaft *f* kuratela zabezpieczająca.
— übereignung *f* przeniesienie własności celem zabezpieczenia, pozbycie dla zabezpieczenia.
Sicht *f* okazanie.
auf Sicht zahlbar płatny za okazaniem.
sichtbar *adj* widoczny, naoczny.
Sichtvermerk *m* wiza.
— wechsel *m* weksel płatny za okazaniem.
Siechtum *n* charłactwo.
Siedlung *f* osada, osiedlenie.
Siedlungsgesetz *n* ustawa o osadach.
— unternehmen *n* przedsiębiorstwo osadnicze.
Siegel *n* pieczęć.
— bruch *m* złamanie pieczęci.
Siegelung *f* opieczętowanie.
Siel *m* kanał, śluza.
— recht *n* prawo urządzenia śluz (p. śluzowe), prawo kanałowe.
Signal *n* sygnał.
Signalement *n* rysopis.
Signatarmacht *f* mocarstwo traktatowe.
Silbersachen *pl* rzeczy śrebne.
— währung *f* waluta śrebna (w śrebrze).
Simulation *f* symulacja, udawanie.
simuliertes Urteil *n* wyrok udawany.
Simultanschule *f* szkoła łączna (wspólna).
— gründung *f* założenie jednorazowe (wspólne).
Singularsukzession *f* następstwo pojedyńcze (szczegółowe), sukcesja szczegółowa.
Sinkenlassen *n* (ein Schiff)

wywołanie zatonięcia okrętu.
Sinn *m* sens, pojęcie.
im Sinne w sensie, w rozumieniu, w pojęciu.
sinngemäße Anwendung *f* zastosowanie analogiczne (odpowiednie).
sinnliche Lust *f* chuć cielesna.
Sippe *f* (germ.) rzupan, rodzina.
sistieren *v* zatrzymać.
sistierter Zeuge *m* świadek zatrzymany.
Sitte *f* obyczaj (moralność).
es verstößt gegen die guten Sitten sprzeciwia się dobrym obyczajom.
Sittenpolizei *f* policja obyczajowa.
sittenwidriges Geschäft *n* czynność sprzeciwiająca się dobrym obyczajom, czynność nieobyczajna.
sittliche Pflicht *f* obowiązek moralny.
— s Verschulden *n* przewinienie moralne (przeciwko moralności).
Sittlichkeit *f* obyczajność, moralność.
— sdelikt *n* przestępstwo przeciw obyczajności.
— sgefährdung *f* zagrożenie obyczajności.
Sitz *m* siedziba.
Sitzung *f* posiedzenie.
Sitzungsbericht *m* sprawozdanie posiedzenia.
— eröffnung *f* zagajenie (otworzenie) posiedzenia.
— periode *f* sesja, okres posiedzenia.
Sitzungspolizei *f* policja sesyjna.
— protokoll *n* protokół z posiedzenia.
— saal *m* sala posiedzeń.
— tag *m* dzień posiedzenia.
Skartierung *f* skartowanie.
Sklave *m* niewolnik.
Sklaverei *f* niewolnictwo, niewola.
Sklavenhandel *m* handel niewolnikami, h. czarny.
Skonto *n* skonto, potrącenie przy zapłacie.
Skrutinialverfahren *n* postępowanie badawcze.
Sodomie *f* sodomja, samołóżstwo.
sofortige Beschwerde *f* zażalenie natychmiastowe, (bezzwłoczne).
— r Bescheid *m* orzeczenie (odprawa) natychmiastowe (a).
— s Einschreiten *n* natychmiastowe poczynienie kroków.
Sohn *m* syn.
Solawechsel *m* weksel jedynkowy (jednorazowy).
als solcher (Versuch) (usiłowanie) samo przez się.
Sold *m* żołd, płaca.
Soldat *m* żołnierz.
Solidarhaftung *f* odpowiedzialność łączna (solidarna).
— schuldner *m* dłużnik wspólny (łączny).
soll powinien.
Sollkaufmann *m* kupiec obowiązkowy (ulegając obowiązkowemu zarejestrowaniu).

Sollvorschrift *f* przepis porządkowy, przepis instrukcyjny.
Solution *f* zapłata.
Solvenz *f* (Zahlungsfähigkeit *f*) wypłacalność.
Sondergericht *n* sąd szczególny (odrębny).
— gut *n* mienie (majątek) szczegółowe(y).
— recht *n* prawo szczególne (wyjątkowe).
— vermögen *n* majątek szczegółowy (odrębny).
sondern *v* oddzielić.
sonstiges Recht *n* inne prawo.
Sonntagsdienst *m* służba niedzielna (dyżur).
Sorge *f* piecza, staranie.
sorgeberechtigt *adj* uprawniony do pieczy.
— für die Person und das Vermögen des Kindes piecza nad osobą i majątkiem dziecka.
Sorgfalt *f* in eigenen Angelegenheiten staranność zwykło dokładana we własnych sprawach.
— im Verkehr, erforderliche st. wymagana w życiu potocznem.
Sorgfaltsanwendung *f* dołożenie (przykładanie) staranności.
— pflicht *f* obowiązek staranności.
sorgfältige Prüfung und Erkundigung troskliwe (staranne) zbadanie i dowiadywanie.
Sorte *f* rodzaj.
Sortenschuld *f* dług rodzajowy.
Souveränitätsrecht *n* prawo udzielności.
soziale Fürsorge *f* opieka społeczna (socjalna).
Sozialisierung *f* uspołecznienie.
Sozialpolitik *f* polityka społeczna (socjalna).
— politischer Verein stowarzyszenie społeczno-polityczne.
— versicherung *f* ubezpieczenie społeczne.
Sozietät *f* towarzystwo.
Soziologie *f* socjologja.
Spalte *f* łam, przedziałka.
— für Löschungen łam wykreśleń.
Spanndienst *m* pańszczyzna, robocizna konna.
Spareinlage *f* (guthaben) wkładka oszczędnościowa.
— kasse *f* kasa oszczędnościowa.
Spediteur *m* spedytor.
Speditionsgeschäft *n* przedsiębiorstwo spedycyjne.
Spekulant *m* spekulant.
Spekulation *f* spekulacja.
Spekulationskauf *m* kupno spekulacyjne,
Sperrgesetz *n* ustawa wzbraniająca.
— haken *m* wytrych.
— jahr *n* rok zamknięcia.
— konto *n* konto zamknięty.
— vermerk *m* wzmianka zamknięcia (wzbraniająca).
Sperrung des Gehalts *f* zapowiedzenie uposażenia.
Spesen *pl* koszta, wydatki.
Spezialgesetz *n* ustawa szczególna (specjalna).

Spezialvollmacht *f* pełnomocnictwo szczegółowe.
Spezialitätsprinzip *n* zasada szczególności.
Spezies *f* rodzaj, gatunek.
Spezifikation *f* wyszczególnienie, specifikacja.
Spiel *n* gra.
Spielschuld *f* dług z gry.
Spieler *m* gracz.
Spindelmage *m* krewny po kądzieli.
Spion *m* szpieg.
Spionage *f* szpiegostwo.
Spionagegesetz *n* ustawa o szpiegostwie.
Spital *n* szpital.
Spitzenverband *m* związek centralny.
Sponsalien *pl* zaręczyny.
Sprache *f* mowa, język.
einer Sprache mächtig sein *v* władać językiem.
Sprechzettel *m* pozwolenie do rozmowy.
Sprengel *m* parafja.
Sprengstoff *m* materjał wybuchowy.
Sprengung *f* (einer Versammlung) rozbicie (zgromadzenie).
Spruch *m* orzeczenie, werdykt.
— abteilung *f* wydział orzeczający (orzeczeń).
Spruch der Geschworenen werdykt przysięgłych.
— liste *f* lista (spis) orzeczeń (orzekająca).
spruchreif *adj* dostatecznie przygotowany do rozstrzygnięcia.
Sprungrevision *f* rewizja z pominięciem odwołania, rewizja wyrywkowa.

Spur *f* ślad.
Spurenverwischung *f* zacieranie śladów.
Staat *m* państwo, stan.
Staat des Vatikans państwo watykanu.
Staatenbund *m* związek państw.
staatlich *adj* państwowy.
Staatsakten *pl* akta państwowe.
— angehöriger *m* obywatel państwa.
— angehörigkeit *f* obywatelstwo (państwowe), przynależność państwowa (państwa).
— angelegenheit *f* sprawa państwowa.
— anwalt *m* prokurator.
— anwaltschaft *f* prokuratura, prokuratorja, urząd prokuratorski.
— anwaltschaftsrat *m* radca prokuratury.
— anweisung *f* przekaz (asygnata) rządowy.
— anzeiger *m* orędownik (monitor) państwowy.
— aufsicht *f* nadzór państwowy.
— beamter *m* urzędnik państwowy.
— bürger *m* obywatel (państwa).
— bürgerliche Rechte *pl* prawa państwowo-obywatelskie.
— einrichtung *f* instytucja państwowa.
— examen *n* egzamin państwowy.
— form *f* forma (krztałt) rządu (stanu).

Staatsgebiet *n* obszar państwa.
— gerichshof *m* trybunał stanu.
— geschäft *n* interes (akt) państwowy.
— gewalt *f* władza państwowa (zwierchnia).
— grundgesetz *n* ustawa państwowa zasadnicza.
— haftung *f* odpowiedzialność państwa.
— haushalt *m* budżet (etat) państwowy.
— hoheit *f* władza zwierzchnia, suwerenność.
— hoheitsakt *m* akt władzy zwierchniej.
— kasse *f* kasa państwowa (państwa).
— kirche *f* kościół państwowy.
— kosten *pl* koszta państwa.
— mann *m* mąż stanu.
— minister *m* minister stanu.
— oberhaupt *n* naczelnik (zwierzchnik, głowa) państwa.
— präsident *m* prezydent państwa.
— rat *m* rada stanu (państwa).
— recht *n* prawo państwowe.
— rechtlich *adj* państwowoprawny.
— schuld *f* dług państwowy.
— schuldbuch *n* księga długów państwa.
— sekretär *m* sekretarz stanu.
— steuer *f* podatek państwowy.
— streich *m* zamach państwowy.

Staatsverfassung *f* konstytucja (ustrój) państwa.
— verleumdung *f* (verleumderische Verächtlichmachung von Staatseinrichtungen) oszczercze poniżanie urządzeń państwowych.
— verband *m* przynależność państwowa.
— vertrag *m* traktat (układ) państwowy.
— vertreter *m* zastępca, przedstawiciel państwa.
— verwaltung *f* administracja państwowa (zarząd p.).
— wissenschaft *f* umiejętność polityczna.
— wohl *n* dobro państwa (publiczne).
Stabilität *f* stateczność, stałość.
Stabilisierung *f* ustalenie, stabilizacja.
Stadium *n* stadjum.
Stadt *f* miasto.
— behörde *f* władza miejska.
— bezirk *m* dzielnica miasta.
Städtebund *m* związek miast.
Städteordnung *f* für die östlichen Provinzen ordynacja miejska (ustawa o miastach) dla wschodnych prowincyj.
Stadtgemeinde *f* gmina miejska.
— gericht *n* sąd miejski.
Stadtparlament *n* parlament miejski.
— rat *m* rada (radca) miejska (i).
— recht *n* prawo miejskie.
— verordneter *m* radny miejski.

Stadtverordnetenversammlung *f* zebranie radnych miejskich.
— verwaltung *f* zarząd miejski.
städtische Abgaben *pl* podatki (opłaty) miejskie.
— Verfassung *f* ustrój miasta (miejski).
Staffeltarif *m* taryfa stopniowa.
Stamm *m* pokolenie, ród.
Stammaktie *f* akcja pierwotna.
— baum *m* rodowód.
— einlage *f* wkładka zakładowa.
— forderung *f* wierzytelność zakładowa.
— gut *n* dobro rodzinne, majętność rodowa.
— kapital *n* kapitał zakładowy.
— rolle *f* lista poborowa.
— wert *m* wartość zakładowa, w. podstawowa.
Holz auf dem Stamm drzewo na pniu.
Stand *m* 1. stan; 2. zajęcie.
— dauer *f* czas stania.
im (außer) Stande sein *v* być (nie być) w stanie.
Standesamt *n* urząd stanu cywilnego.
— sbeamter *m* urzędnik stanu cywilnego.
Standesehre *f* honor stanu.
— herr *m* pan (wysokiego rodu).
— register *n* rejestr stanu cywilnego.
standesgemäßer Unterhalt *m* utrzymanie odpowiadające stanowi.

Standgericht *n* sąd doraźny.
— sverfahren *n* postępowanie doraźne.
Standrecht *n* prawo doraźne.
ständige Kommission *f* komisja stała.
— r Schiedsgerichtshof *m* stały trybunał rozjemczy.
ständische Rechte *pl* prawa konstytucyjne (stanów).
— Verfassung *f* konstytucja (rząd wspólny z narodem).
Starostei *f* starostwo.
Station *f* stacja.
Statistik *f* statystyka.
statistisches Amt *n* urząd statystyczny.
Statthaftigkeit *f* dopuszczalność.
stattgeben *v* uczynić zadość.
Statut *n* statut.
Status *m* stan osoby.
Statusklage *f* skarga co do stanu.
— prozeß *m* proces co do stanu.
Statutenkollision *f* kolizja praw ustawowych (statutów).
— theorie *f* teorja statutowa.
Stauer *m* pakownik okrętowy.
Stauung *f* upakowanie.
Steckbrief *m* (erlassen) list gończy (rozpisać).
steckbrieflich verfolgen *v* ścigać listem gończym.
stehende Früchte *pl* płody na pniu.
— s Gewerbe *n* przemysł ze stałą siedzibą.
stehlen *v* kraść.
Steiger *m* sztygar.

Steigerungssatz *m* (der Rente) kwota wzrostu (renty).
Stelle *f* 1. miejsce; 2. posada.
auf der Stelle (sofort) natychmiast, bezzwłocznie.
an Stelle zamiast, w miejscu.
an die Stelle treten *v* wstąpić na miejsce.
Stellenvermittler *m* stręczyciel posad.
— vermittlung *f* pośrednictwo posad.
Stellung *f* stanowisko, posada.
— eines Antrages podanie wniosku.
— eines Zeugen stawienie świadka.
stellvertretender Vorsitzender *m* przewodniczący zastępczy.
stellenvertretendes Interesse *n* korzyść (interes) zastępcza (y).
Stellvertreter *m* zastępca.
Stellvertretung *f* zastępstwo (substytucja)
Stempel *m* stempel.
— abdruck *m* odcisk stemplowy.
— abgabe *f* opłata stemplowa.
— freiheit *f* wolność od stempla.
— gebühr *f* należytość (opłata) stemplowa.
— gesetz *n* ustawa o stemplach (stemplowa).
— marke *f* znaczek stemplowy.
— steuer *f* podatek stemplowy.
— steuergesetz *n* ustawa o podatku stemplowym.
Stempelung *f* stemplowanie.

Sterbefall *m* wypadek śmierci.
Sterbegehalt *n* pieniędzy na pogrzeb (pośmiertelne).
— kasse kasa pośmiertna (pogrzebowa).
— register *n* rejestr zmarłych.
— urkunde *f* dokument śmierci (zgonu).
Steuer *f* podatek.
— abfindung *f* odprawa podatkowa.
— abschlußbilanz *f* podatkowy bilans zamknięcia.
— abzug *m* potrącenie podatku.
— bemessungsgrundlage *f* podstawa wymiaru podatku.
— beamter *m* urzędnik podatkowy.
— behörde *f* władza podatkowa.
— bekenntnis *n* deklaracja podatkowa.
— belastung *f* obciążenie podatkiem.
— bescheid *m* wymiar podatkowy (podatku).
— betrag *m* kwota podatkowa.
— druck *m* ciężar podatków.
— einheit *f* jednolitość podatków.
— einschätzung *f* szacowanie podatkowe.
— einschätzungskommission *f* komisja szacunkowa podatkowa.
— erhebung *f* pobór podatków.
— erklärung *f* zeznanie podatkowe, deklaracja podatkowa, fasja.

Steuererlaß *m* uwolnienie od podatków.
— festsetzung *f* ustalenie podatków.
— freiheit *f* wolność od podatków.
— fuß *m* stopa podatkowa.
— gesetz *n* ustawa podatkowa.
— hinterziehung *f* uchylenie się od podatku, uszczuplenie (przeniewierzenie) podatków.
— jahr *n* rok podatkowy.
— kasse *f* kasa podatkowa.
— klasse *f* klasa podatkowa.
— kraft *f* siła podatkowa.
— last *f* ciężar podatków.
— mann *m* sternik.
— notverordnung *f* rozporządzenie podatkowe z konieczności.
— pfändung *f* zajęcie podatków (podatkowe).
— pflicht *f* obowiązek płacenia podatków (opodatkowania).
— pflichtiges Einkommen *n* dochód podlegający opodatkowaniu.
— quelle *f* źródło podatkowe.
— rolle *f* spis podatków.
— satz *m* stopa (zasada) podatkowa.
— schuldner podatnik.
— strafe *f* kara podatkowa.
— subjekt *n* podmiot podatkowy.
— tarif *m* taryfa podatkowa.
— träger *m* podatnik, opodatkowany.
— überwälzung *f* przewalenie podatków.

Steuerveranlagung *f* wymiar (nałożenie) podatków.
— verteilung *f* rozkład podatków.
— verwaltung *f* zarząd (administracja) podatków.
— zahler *m* płacący podatki, podatkujący, podatnik.
— zwang *m* przymus podatkowy.
— zweck *m* cel podatkowy.
Stich *m* rytowanie.
Stichwahl *f* wybór ściły.
— tag termin.
Stiefkinder *pl* dzieci przyrodnie.
— mutter *f* macocha.
— sohn *m* (tochter *f*) pasierb (pasierbica).
— vater *m* ojczym.
— schwester *f* siostra przyrodna.
Stifter *m* fundator.
Stiftung *f* fundacja.
Stiftungsgeschäft *n* (urkunde) akt fundacyjny.
— zweck *m* cel fundacji.
stille Gesellschaft *f* spółka cicha.
— r Gesellschafter wspólnik cichy.
Stillegung *f* eines Betriebes wstrzymanie (unieruchomienie) ruchu.
Stillschweigen *n* milczenie.
stillschweigende Genehmigung *f* zatwierdzenie milczące (zgoda milcząca).
Stillstand *m* zawieszenie, przerwa.
— der Rechtspflege zaw. wymiaru sprawiedliwości.
Stimme *f* głos.
Stimmenabgabe *f* głosowanie.

Stimmenenthaltung *f* wstrzymanie się od głosowania.
— gleichheit *f* równość głosów.
— mehrheit *f* większość głosów.
— minderheit *f* mniejszość głosów.
— kauf *m* kupno (kupowanie) głosów wyborczych.
— verkauf *m* sprzedaż (sprzedawanie) g. w.
— verhältnis *n* stosunek głosów.
Stimmrecht *n* (berechtigung) prawo głosowania (głosu).
— zettel *m* karta (do) głosowania.
Stipulation *f* ugoda, umowa, stypulacja.
Stockwerkseigentum *n* własność piętrowe (co do piętr).
Stolgebühr *f* opłata kościelna.
Stornierung *f* sprostowanie, unieważnienie.
Störung *f* 1. zakłócenie; 2. naruszenie, przeszkadzanie.
— d. Geistestätigkeit (krankhafte) (chorobliwe) zaburzenie działalności umysłowej, zab. czynności umysłu.
— des Besitzes naruszenie posiadania.
— der Ruhe (des Friedens) zakłócenie spokoju.
Stoßwaffe *f* broń kolna.
Strafabteilung *f* wydział karny.
— amt *n* urząd karny.
— änderung *f* zmiana kary.
— androhung *f* zagrożenie kary.
Strafanrechnung *f* policzenie kary.
— anstalt *f* zakład karny.
— antrag *m* wniosek o ukaranie.
— antragsfrist *f* czasokres złożenia wniosku o ukaranie.
— antritt *m* rozpoczęcie kary.
— arbeit praca karna.
— aufhebungsgrund *m* powód uchylający karę.
— aufschub *m* odroczenie wykonania kary.
— ausschließungsgrund *m* powód wykluczający karę (karalność).
— aussetzung *f* odroczenie kary.
— ausstand *m* zawieszenie wykonania kary.
— ausweis *m* wykaz kar.
— bare Handlung *f* czyn karalny (podlegający karze), przestępstwo, karalne działanie.
— barer Eigennutz *m* interesowność karalna.
— barkeit *f* karygodność, karalność, przestępność.
— befehl *m* mandat, nakaz karny.
— befugnis *f* władza karania, prawo karania.
— bemessung *f* wymierzenie kary, wymiar kary.
— bescheid *m* orzeczenie karne.
— bescheid der Verwaltungsbehörden osad władz administracyjnych.
— beschluß *m* postanowienie karne.

Strafbestimmung *f* postanowienie karne.
— drohung *f* zagrożenie kary.
Strafe *f* kara.
Strafentziehung *f* uchronienie od kary.
— erhöhender Umstand *m* okoliczność podwyższająca karalność.
— erhöhung *f* podwyższenie kary.
— erlaß *m* darowanie kary, amnestja.
— ermäßigung *f* złagodzenie kary.
— fälligkeit *f* karygodność.
— festsetzung *f* ustalenie (oznaczenie) kary.
— freierklärung *f* uwolnienie od kary.
— freiheit *f* wolność od kary.
— freiheitsgewährung *f* udzielenie wolności od kary.
— gefangener *m* skazaniec, więzień karny.
— gefängnis *n* więzienie karne.
— gericht *n* sąd karny.
— gerichtliche Verfolgung *f* ściganie sądowo-karne.
— gerichtsbarkeit *f* sądownictwo karne.
— gesetz *n* ustawa karna.
— gesetzbuch *n* kodeks karny.
— gewalt *f* władza karania.
— haft *f* areszt karny.
— kammer *f* izba karna (wydział karny).
— karte *f* karta karna.
— liste *f* lista karna.
Sträfling *m* winowajca.
Straflöschung *f* zatarcie skazania.

straflos *adj* wolny od kary, bezkarny.
Straflosigkeit *f* bezkarność.
straflose Nachtat czyn późniejszy bezkarny.
Strafmandat *n* mandat karny.
— maß *n* wymiar kary.
— mildernder Umstand (Grund) okoliczność (powód) łagodząca(y) karę.
— milderung *f* łagodzenie kary.
— minderungsgrund *m* powód zmniejszający karalność (karę).
— mittel *n* środek (sposób) karania.
— nachricht *f* zawiadomienie o karze (o skazaniu).
— prozeß *m* proces karny, postępowanie karne.
— prozeßordnung *f* ustawa o postępowaniu karnem.
— recht *n* prawo karne.
— rechtlich *adj* karno-prawny, prawno-karny.
— rechtliche Zurechnungsfähigkeit *f* poczytalność karna.
— rechtsgrundsatz *m* zasada prawa karnego.
— rechtspflege *f* sprawowanie (wykonywanie) sprawiedliwości karnej.
— register *n* rejestr karny (rejestr kar).
— registerauszug *m* wypis karty karnej.
— richter *m* sędzia karny.
— sache *f* sprawa karna.
— schärfungsgrund *m* powód obostrzający karę.
— senat *m* senat karny.

Straftilgung *f* umorzenie kary.
— tat *f* czyn karalny, przestępstwo.
— umwandlung *f* zamiana kary.
— unmündigkeit *f* niedoletność karna.
— unterbrechung *f* przerwa kary.
— urteil *n* wyrok karny (skazujący).
— verfahren *n* postępowanie karne.
— verbüßung *f* odbycie (odbywanie, odcierpienie) kary.
— verfolgung *f* ściganie karne.
— verfügung *f* rozporządzenie karne, nakaz karny.
— vermerk *m* zapisek o karze.
— versetzung *f* przeniesienie za karę.
— vollstreckung *f* (vollzug) wykonanie kary.
— vorschrift *f* przepis karny.
— zeit *f* czas (trwania) kary.
— zumessung *f* wymiar kary.
stranden lassen *v* (Schiff) wywołać (spowodować) osadzenie statku.
Strandrecht *n* prawo nadbrzeżnictwa.
Strandung *f* osadzenie na mieliźnie.
Straßenordnung *f* ordynacja drogowa.
— raub *m* rabunek na publicznej drodze.
— recht *n* prawo drogowe.
Streichung *f* der Verurteilung zatarcie skazania.
Streik *m* strajk.
Streit *m* spór, zatarg.
streitbefangene Sache *f* rzecz objęta sporem.
Streitfrage *f* kwestja.
— gegenstand *m* przedmiot sporu.
— genosse *m* (genossenschaft) uczestnik (spółuczestnictwo) sporu (w sporze), spółuczestnik sporu.
— genössische Nebenintervention *f* interwencja uboczna w charakterze uczestnika sporu.
— hilfe *f* pomoc w sporze.
streitige Gerichtsbarkeit *f* sądownictwo sporne.
— Verhandlung *f* rozprawa sporna.
Streitleitung *f* kierownictwo sporu.
— stand *m* stan sporu.
— verbindung *f* połączenie spór (procesów).
— verfahren *n* postępowanie sporne.
— verhältnis *n* stosunek sporu.
— verkündung *f* oznajmienie (zapowiedzenie) sporu, przypozwanie.
— wert *m* wartość (przedmiotu) sporu.
— wertfestsetzung *f* ustalenie wartości sporu.
strenge Strafe *f* kara surowa.
strenger Arrest *m* areszt ścisły.
Strompolizei *f* policja rzeczna.
Stubenarrest *m* areszt domowy.
Stück *n* sztuka, kawał.
— güter *pl* towary drobne (w sztukach).

Stückgutsverkehr *m* ruch towaru drobnego (r. tobołkowy).
— lohn wynagrodzenie od sztuki.
Student *m* student, studjący.
Studium *n* studja.
Stufengründung (Sukzessivgründung) *f* założenie stopniowe.
— klage *f* skarga stopniowa.
— strafvollzug *m* stopniowe wykonanie kary.
Stuhlgericht *n* sąd tajny.
stumm *adj* niemy.
Stunde *f* 1. godzina; 2. lekcja.
Stundung *f* udzielenie zwłoki (moratorjum).
Stütze *f* poparcie.
Subalternbeamter *m* urzędnik podwładny (niższy).
Subhastation *f* przetarg (publiczny) subhastacja.
Subjekt *n* podmiot.
subjektiv *adj* podmiotowy.
subjektives Recht *n* prawo podmiotowe.
subjektiver Tatbestand *m* istota podmiotowa (pod względem podmiotowym).
Subjektivität *f* podmiotowość.
Subordination *f* podporządkowanie, posłuszeństwo.
subsidiär *adj* pomocniczy, subsydjarny.
Subsidiarität *f* subsydjarność.
Subskription *f* podpisywanie.
Substantierung *f* substancjowanie, podanie istotnej treści.
Substanz *f* istota.
Substitut *m* podstawiony.
Substitution *f* podstawienie.
Subsumption *f* subsumpcja, podporządkowanie.
Subvention *f* zapomoga, zasiłek.
suchen *v* poszukiwać.
Sühne *f* pojednanie.
— attest *n* poświadczenie pojednania (bezskutecznego).
— register *n* rejestr układów pojednawczych.
— termin *m* termin pojednawczy, t. do pojednania.
— verfahren *n* postępowanie pojednawcze.
— versuch *m* próba pojednania.
— verhandlung *f* rozprawa pojednania.
sujet mixte osoba z różnem poddaństwem.
Sukzession *f* następstwo.
Sukzessivgründung *f* założenie stopniowe.
Sukzessivlieferungsvertrag *m* umowa o dostarczenie stopniowe.
summarisches Verfahren *n* postępowanie sumaryczne.
Summe *f* suma, kwota.
Superfizies *f* prawo zabudowy.
superveniens mala fides zachodząca zła wiara.
Surrogat *n* środek zastępczy, surogat.
Souveränität *f* zwierzchnictwo.
Suspensivbedingung *f* warunek zawieszający.
— wirkung *f* skutek zawieszający (zawieszenia).
symbolisch *adj* symboliczny, obrazowy.

symbolische Übergabe *f* oddanie ryczałtowe (symboliczne).
Syndikat *n* syndykat.
Syndikus *m* syndyk.
Synode *f* synod, sobór.
System *n* system.
— des reinen Grundbuchblatts system czystej karty wieczystej.

T

Tabakmonopol *n* monopol tytoniowy.
Tabelle *f* tabela, wykaz.
— nauszug *m* wyciąg z tabeli.
Tabularersitzung *f* zasiedzenie tabularne (hipoteczne).
Tadel *m* nagana, wyrzut.
tadelndes Urteil *n* opinja (krytyka) ujemna.
Tafel *f* tablica.
Tag *m* dzień.
Tagebuch *n* dziennik.
— lohn *m* zapłata dzienna, dniowe.
Tagesordnung *f* porządek dzienny.
Tagsatzung *f* dzień sądowy.
Tagung *f* kadencja, sesja.
Talar *m* sutana, talar.
Talon *m* talon.
Tantieme *f* tantjema.
Tara, Taragewicht *n* tara (waga opakowania).
Tarif *m* taryfa.
— bestimmung *f* przepis taryfowy.
— bruch *m* łamanie (naruszenie) taryfy.
— vertrag *m* umowa zbiorowa (taryfowa).
Taschendieb *m* złodziej kieszonkowy.
Tat *f* czyn, uczynek.
Tatbestand *m* istota (czynu), stan faktyczny.
Tatbestand des Urteils stan faktyczny wyroku.
— der strafbaren Handlung istota przestępstwa.
— ist vorhanden zachodzi istota czynu.
Tatbestandsberichtigung *f* sprostowanie stanu faktycznego.
— erfüllung *f* wyczerpienie istoty.
— handlung *f* czyn (działanie) stosownie do istoty ustawowej.
— merkmal *n* znamię istoty czynu.
— verwirklichung *f* urzeczywistnienie istoty czynu.
Tatbeweis *m* dowód czynu.
Tateinheit *f* zbieg jednoczynowy (idealny).
Täter *m* sprawca.
— schaft *f* sprawstwo.
— vorsatz *m* rozmysł sprawcy.
tätige Reue *f* żal czynny.
Tätigkeit *f* działalność.
Tatirrtum *m* błąd faktyczny.
tätlicher Angriff *m* napaść czynna.
— e Beleidigung *f* (Tätlichkeit) obraza czynna (gwałt).
Tatmehrheit *f* zbieg wieloczynowy (realny).
— ort *m* miejsce czynu.
Tatsache *f* (behauptete) fakt twierdzony.

Tatsachengeständnis *n* przyznanie faktów.
— irrtum *m* błąd faktyczny (co do faktów).
— vermutung *f* domniemanie faktów.
tatsächliche Feststellung *f* twierdzenie faktyczne.
— Gewalt *f* władanie (władza) rzeczywiste (a).
Tatumstand *m* okoliczność faktyczna.
— verdacht *m* (dringender) podejrzenie popełnienia czynu (uzasadnione).
taub *adj* głuchy.
Taubheit *f* głuchość, głuchota.
Taufschein *m* świadectwo (metryka) chrztu.
taugliches Mittel und Objekt zdatny środek i przedmiot.
Tauglichkeit *f* zdatność.
Tausch *m* zamiana.
— handel *m* handel zamiany.
— recht *n* prawo zamiany.
Täuschung *f* zwodzenie, zwiedzenie.
— shandlung *f* czynność (celem) zwiedzenia (zwodząca).
Tauschvertrag *m* umowa o zamianę, u. zamienna.
— wert *m* wartość zamienna.
Taxator *m* szacownik, taksator.
Taxe *f* taksa.
taxierte Police polisa taksowa (otwarta).
technisches Urteil *n* opinja techniczna.
Teil *m* część, dział.
teilbare Leistung (Sache) *f* świadczenie (rzecz) podzielne (a).
Teilbetrag *m* kwota częściowa.
— haber *m* uczestnik.
— gebiet *n* dzielnica.
— hypothek *f* hipoteka częściowa.
— hypothekenbrief *m* list częściowy hypoteczny.
— klage *f* skarga częściowa.
— leistung *f* świadczenie częściowe.
— nahme *f* udział, współudział, uczestnictwo, uczestniczenie.
— nahme, strafbare udział (karalny).
— nehmer *m* uczestnik, uczestniczący.
— post *f* pozycja częściowa.
Teilung *f* podział, dział.
Teilung des Nachlasses podział spadku.
Teilungsklage *f* skarga (powództwo) o podział (podziałowa).
— masse *f* masa rozdziałowa.
— plan *m* plan podziału.
— recht *n* prawo podziału (podzielenia).
— verfahren *n* postępowanie (roz)działowe.
Teilurteil *n* wyrok częściowy.
— zahlung *f* odpłata, upłata częściowa.
teilweise Befriedigung *f* zaspokojenie częściowe.
teilweise Unmöglichkeit częściowa niemożliwość.
telegraphische Übermittelung *f* oznajmienie telegraficzne.

Telephonanlage *f* urządzenie telefoniczne.

Tenor *m* (des Urteils) tenor, sentencja wyroku.

Termin *m* termin.

Terminsanberaumung *f* wyznaczenie terminu.

— aufhebung *f* zniesienie terminu.

— bestimmung *f* wyznaczenie terminu.

— geschäft *n* interes terminowy.

— lose Vertagung *f* odroczenie bez wyznaczenia terminu.

— verkündung *f* ogłoszenie terminu.

— verlegung *f* odłożenie terminu.

— versäumnis *f* zaniedbanie terminu.

— vertreter *m* zastępca w terminie.

— verzeichnis *n* spis terminów.

— vollmacht *f* pełnomocnictwo do terminu.

Termin zur mündlichen Verhandlung termin do ustnej rozprawy.

zum Termin erscheinen *v* stanąć na terminie.

Terminologie *f* terminologja.

Territorialität *f* terytorjalność.

— sprinzip *n* zasada terytorjalności (miejscowości), zasada krajowości.

Territorium *n* terytorjum, obszar, grunt.

Testament *n* testament.

testamentarischer Erbe *m* spadkobierca (dziedzic) testamentowy.

Testamentsablieferung *f* oddanie testamentu.

— aufnahme *f* spisanie testamentu,

— eröffnung *f* otwarcie testamentu.

— errichtung *f* sporządzenie testamentu.

— fähigkeit *f* zdolność do sporządzenia testamentu.

— form *f* forma testamentu.

— inhalt *m* treść (osnowa) testamentu.

— verwahrung *f* przechowanie testamentu.

— vollstrecker *m* wykonawca testamentu.

— zeuge *m* świadek testamentowy.

Testator *m* testator, czyniący (spisujący) testament.

Testierfähigkeit *f* zdolność do pisania testamentu, zdolność testowania.

Teuerungszulage *f* dodatek drożyzniany.

Theater *n* teatr.

— zensur *f* cenzura teatralna.

Theorie *f* teorja.

Text *m* tekst, treść.

Tier *n* zwierzę.

— aufsicht *f* nadzór nad zwierzętami.

— halter *m* trzymający zwierzę.

— quälerei *f* dręczenie zwierząt.

— schaden *m* szkoda spowodowana przez zwierzęta, szk. ze zwierzęcia.

tierische Natur *f* natura zwierzęcia.

Tilgung *f* amortyzacja, umorzenie.
— sdarlehen *n* pożyczka amortyzacyjna.
— sfond *m* fundusz na umorzenie długów.
— sgericht *n* sąd kasacyjny.
— shypothek *f* hipoteka amortyzacyjna.
Tisch und Bett, Trennung von rozdział od stołu i łóża.
Titel *m* tytuł.
Tochter *f* córka.
Tod *m* śmierć, zgoń.
Todesanzeige *f* doniesienie o śmierci.
— beweis *m* udowodnienie śmierci.
— erklärung *f* uznanie za zmarłego.
— strafe *f* kara śmierci.
— urteil *n* wyrok śmierci.
— vermutung *f* domniemanie śmierci.
von Todes wegen na wypadek śmierci.
tötlicher Ausgang *m* wynik śmiertelny.
tötliche Waffe *f* broń śmiertelna.
Toga *f* toga.
tolerant *adj* wyrozumiały, pobłażliwy.
Tonwerk (bild) *n* obraz muzykalny, działo muzyczne.
Totalisator *m* totalizator.
Totalverlust *m* strata całkowita.
tote Hand *f* martwa ręka.
Totgeburt *f* poród martwy.
Totenzehrungskosten *pl* ugoszczenie pośmiertne.
Totschlag *m* zabójstwo.
Totschläger *m* zabójca.

Tötung *f* (fahrlässige) zabicie, zabójstwo (z niedbalstwa).
— auf ausdrückliches und ernstliches Verlangen zabicie na wyraźne i poważne żądanie.
— bei oder kurz nach der Geburt zabicie wśród porodu albo zaraz po porodzie.
— mit Überlegung (Mord) zabicie z zastanowieniem (morderstwo).
trachten nach *v* zabiegać (zabiedz).
— nach dem Leben *v* nastać na życie.
Tradition *f* oddanie, tradycja.
— spapier *n* papier tradycyjny.
Tragung *f* (tragen) poniesienie, ponoszenie (ponieść).
— der Gefahr, der Kosten ponieść ryzyko, kosztów.
Tragweite *f* doniosłość.
Transfer *m* transfer, przeniesienie.
Transithandel *m* handel przewozowy (tranzytowy).
— wechsel *m* weksel przechodowy.
Transport *m* transport, przeniesienie, przewóz.
— bedingung *f* warunek przewozowy.
— effekt *m* skutek (moc) przeniesienia.
— führer *m* transportujący.
— gefahr *f* ryzyko (niebezpieczeństwo) przewozu.
— gefährdung *f* narażenie na niebezpieczeństwo przewozu (transportu).

Transportgeschäft *n* przedsiębiorstwo przewozowe, przewoźnictwo.
— gesellschaft *f* towarzystwo przewozowe.
— handel *m* handel przewozowy.
— mittel *n* środek przewozowy.
— vertrag *m* umowa przewozu (o przewóz).
— versicherung *f* ubezpieczenie przewozowe.
Trassant *m* trasant, wystawca wekslu.
Trassat (Bezogener) *m* trasat, wypłatnik, przekazany (który ma wypłacić).
trassierter Wechsel *m* weksel trasowany (przekazany).
trassiert eigener Wechsel *m* weksel przekazowo-osobisty.
Tratte *f* trata, weksel trasowany (ciągniony).
Trauung *f* ślub.
— sschein *m* metryka ślubu.
treffen *v* dotykać, trafić, spotkać.
trennbar *adj* rozdzielny.
Trennbarkeit *f* rozdzielność, rozłączność.
trennendes Ehehindernis *n* rozdzielająca przeszkoda do małżeństwa.
Trennung *f* odłączenie, rozdzielenie, rozdział.
— von Erzeugnissen odłączenie płodów.
— der Verhandlung über Grund und Betrag rozdział rozprawy nad zasadą i kwotą.
— von Kirche und Staat rozłączenie kościoła od państwa.
Trennung der Ehe (von Tisch und Bett) separacja małżeńska (rozdział od stołu i łoża).
treu *adj* wierny, szczery.
Treue *f* wierność, poczciwość.
Treu und Glauben mit Rücksicht auf die Verkehrssitte uczciwość i zaufanie z uwzględnieniem zwyczajów życia potocznego.
(Verstoß gegen die Grundsätze von Treu und Glauben sprzeciwianie się zasadom uczciwości i zaufania).
Treuhänder *m* (Fiduziar) fiducjarjusz, powiernik.
Treuhandstelle *f* instytucja powiernicza.
— verhältnis *n* stosunek fiducjaryjny (powierniczy).
Tribunal *n* trybunał.
Trichotomie *f* trychotomja, trzydział.
triftiger Grund *m* dostateczna podstawa.
trockener Wechsel *m* weksel prosty (suchy).
Trockenmiete *f* czynsz ulgowy.
Trödelvertrag *m* umowa o sprzedaż rzeczy za cenę oznaczoną.
Trödler *m* tandeciarz.
Trunkenbold *m* pijak.
Trunkenheit *f* pijaństwo.
Trunksucht *f* opilstwo.
Trucksystem *n* wypłacanie robotników w towarach.
Truppenteil *m* oddział wojskowy, część wojska.

Trutz- und Schutzbündnis *n* przymierze zaczepno-odporne.
Tüchtigkeit *f* zdolność, zdatność.
Tun *n* działanie.
Tumultschaden *m* szkoda rozruchowa.
tunlich *adj* możliwy, dopuszczalny.
soweit tunlich o ile możliwe, o ile to się da uskutecznić.
Tunlichkeit *f* możność, możliwość.
Tutel *f* opieka.
typische Vertragsbedingungen *pl* typowe warunki umowne (umowy).
Tyrann *m* tyran, samowładca.

U

Überbau *m* nadbudowa, budowa poza granicę.
— rente *f* renta za nadbudowę.
Überbringer *m* (der Anweisung) oddawca (przekazu).
Überbringung *f* oddanie (wręczenie).
— eignung *f* przeniesienie własności.
— einkommen *n* (kunft *f*) układ.
— einstimmung *f* zgodność, jednomyślność.
— fahrt *f* przewóz, przewiezienie.
— fahrtsvertrag *m* umowa przewozowa (o przewoz).
— fall *m* (hinterlistiger) napad (podstępny).
— fracht *f* nadwyżka frachtowa (przewozowa).
— führen *v* den Angeklagten udowodnić winy skarżonemu.
— führung *f* 1. udowodnienie; 2. przeprowadzenie.
— führungsstück *n* przedmiot dowodowy, dowód rzeczowy, lice.
— füllung *f* przepełnienie.
Übergabe *f* (Tradition) oddanie (tradycja).
— gabekommissar *m* komisarz zdawczy.
— gabevermerk *m* napisek o oddaniu.
— gang *m* przejście, przelanie, przechodzenie.
— gabepapier *n* papier tradycyjny.
— gangsbestimmung *f* postanowienie przejściowe (przechodnie).
— gangsrecht *n* prawo przejściowe.
— gang zur Tagesordnung przejście do porządku dziennego.
übergangener Vormund opiekun pominięty.
Übergebot *n* wyższa podaż (oferta).
— gehen (auf) *v* 1. przejść, przechodzić; 2. pominąć.
— gehung *f* eines Pflichtteilsberechtigten (e. Antrages) pominięcie uprawnionego do zachowku (p. wniosku).
— geordnetes Gericht *n* sąd przełożony.

übergroße Wohnung mieszkanie nadzwyczajnie wielkie.
Überhaft *f* areszt dodatkowy.
— hängen von Früchten *n* przewieszanie się owoców.
— lassen gegen Entgelt *v* ofiarować za zapłatą.
Überlassung *f* pozostawienie, odstąpienie, przepuszczenie.
— svertrag umowa o odstąpienie.
Überlastung *f* przeciążenie.
Überläufer *m* zbieg.
— lebender Ehegatte małżonek pozostały przy życiu.
— legung *f* (mit Überlegung) namysł, rozmyślenie, zastanowienie (z zastanowieniem).
— legungsfrist *f* czasokres(do) namysłu (zastanowienia).
Überleitungsabkommen *n* układ zdawczy.
— lieferung *f* tradycja, wręczenie, wydanie.
— liegezeit *f* dłuższe leżenie.
— mittelung *f* oznajmienie.
— mittelung v. Geld przesłanie pieniędzy.
— mäßiger Aufwand *m* zbytek nadmierny.
— nahme *f* przejęcie, objęcie, podejmowanie.
— nahmeprinzip *n* zasada przejęcia (przejmowania).
Übernahme der Erfüllung (der Schuld) przejęcie wypełnienia (długu).
— der Beförderung podejmowanie przewożenia.
— eines Prozesses objęcie procesu.
Übernahme in Pflege wzięcie na wychowanie.
Übernehmer *m* przejemca.
Überreichung *f* wręczenie.
— rest *m* pozostałość.
— schreitung *f* przekroczenie.
Überschreitung *f* der Notwehr przekroczenie obrony koniecznej.
— der Kampfesregeln naruszenie zasad pojedynku.
Überschrift *f* nagłówek, tytuł.
Überschuldung *f* przeciążenie długami, zadłużenie, obdłużenie.
— schuß *m* nadwyżka, pozostałość, przewyżka.
— schwemmung *f* wylew, zalew.
— schwemmungsgebiet n obszar wylewu.
— seehandel *m* handel zamorski.
— sendung *f* nadesłanie, przesyłka.
— setzung *f* przekład, tłumaczenie.
— setzungsrecht *n* prawo przekładu.
— sicht *f* wykaz, przegląd, pogląd.
Übersicht über den Stand des Vermögens przegląd stanu majątkowego.
— steigen *v* przewyższać, przenosić.
— stimmen *v* przegłosować.
— stunde *f* godzina nadliczbowa.
— tragbar *adj* przenośny, ulegając przeniesieniu.
— tragbarkeit *f* przenośność.

Übertragung *f* przeniesienie, poruczenie, przekazanie.
— der Forderung prz. wierzytelności.
— der Gerichtsbarkeit poruczenie sądownictwa.
— der Untersuchung por. (przekazanie) śledztwa.
übertragener Wirkungskreis *m* poruczony (przekazany) zakres działania.
Übertretung *f* wykroczenie.
— der Kampfesregeln naruszenie zasad pojedynku. im Übertretungsfall w razie przekroczenia.
Übertritt *m* przejście.
Überversicherung *f* ubezpieczenie ponad wartości.
— vorteilung *f* pokrzywdzenie, krzywda.
— wachung *f* nadzór, kontrola.
— wachungssystem *n* system inspekcji (nadzorczy).
— weisung *f* przekaz, przekazanie.
— weisungsantrag *m* wniosek o przekazanie.
— weisungsbeschluß *m* uchwała (postanowienie) o przekazaniu, uchwała przekazująca.
Überweisung an die Polizeibehörde przekazanie władzy policyjnej.
— an Zahlungsstatt, zur Einziehung przekazanie na miejsce zapłaty, prz. do ściągnięcia.
Überzeugung *f* przekonanie.
Überzeugung gewinnen (erlangen) *v* nabrać przekonanie.
Überzeugungskraft *f* siła (moc) przekonywająca.
— seid *m* przysięga z przekonania.
üble Nachrede *f* obmowa.
üblich *adj* zwyczajny.
übrig *adj* pozostały.
Ubiquität des Status powszechność zdolności działania.
Uferschutz *m* ochrona brzegów.
Ukas *m* ukaz.
Umbildung *f* przetworzenie, przeistoczenie.
Umdeutung *f* wytłumaczenie.
Umfang *m* zakres, rozmiar, rozciągłość.
— des Amtes rozciągłość urzędu.
— der Gefahr, des Handwerks, der Prokura zakres ryzyka, rzemiosła, prokury.
— der Prozeßvollmacht rozmiar pełnomocnictwa procesowego.
Umgehen *n*, Umgehung *f* (Gesetz) obejście, omijanie (ustawy).
Umgestaltung *f* przekształcenie.
Umgang *m* obchód, obcowanie.
Umherlaufen lassen (frei) *v* puszczać samopas.
Umladebuch *n* księga przeładunkowa.
Umlage *f* rozłożenie, repartycja.
Umlageverfahren *n* postępowanie repartycyjne (rozkładowe).

Umlauf *m* (von Banknoten) obieg (banknotów).

Umkehrung *f* (der Beweislast) przewracanie (ciężaru dowodnienia).

Umrechnung *f* przeliczenie.

Umsatz *m* obrót.

Umsatzsteuer *f* podatek obrotowy.

Umschlag *m* opaska, koperta.

umschlossener Raum *m* miejsce zagrodzone.

Umschreibung *f* przepisanie.

Umsetzung *f* (in Geld) spieniężenie.

Umstand *m* (mildernder) okoliczność (łagodząca).

Umsturz *m* przewrót, rewolucja.

— bestrebung *f* usiłowanie przewrotowe.

Umtausch *m* zamiana, wymiana.

Umtriebe *pl* knowania, wichrzenia.

Umwandlung *f* zmiana, przemiana, przekształcenie.

— der Hypothek przemiana hipoteki.

— sklage *f* skarga (pozew) o zmianę (wyroku).

Umzug *m* obchód, pochód, przeprowadzenie.

— skosten *pl* koszty przeprowadzenia.

unabänderlich *adj* niezmienny, nieodwołalny.

Unabhängigkeit *f* des Richters niezawisłość (niezależność) sędziego.

unabsetzbar *adj* nie dający się usunąć.

unabwendbares Ereignis *n* wydarzenie (zdarzenie) nieuchronne.

unangemessener Gebrauch *m* użycie nieodpowiednie (niestosowne).

Unantastbarkeit *f* nietykalność.

unausführbares Werk dzieło niewykonalne.

Unausführbarkeit *f* niewykonalność, niemożliwość wykonania.

unbebaute Landfläche niezagospodarowany użytek rolny.

unbedeutender Wert *m* wartość nieznaczna.

unbedingt *adj* bezwarunkowy, bezwzględny.

unbeeidigt *adj* niezaprzysiężony, bez zaprzysiężenia.

unbefangen *adj* bezstronny, nieuprzedzony.

Unbefangenheit *f* bezstronność, nieuprzedzenie.

unbefugt *adj* nieuprawniony, bez upoważnienia.

— er Waffenbesitz nieuprawnione posiadanie broni.

unbegründet *adj* nieuzasadniony, bezzasadny.

— e Entschuldigungsursachen *pl* nieuzasadnione wymówki.

unbekannt *adj* nieznany, niewiadomy.

unbenutzte Wohnung *f* mieszkanie nieużyte.

unberechtigt *adj* nieuprawniony.

unberührt *adj* nienaruszony.

unbeschadet *adj* bez ujmy, bez uszczerbku.

unbescholtenes Mädchen *n* dziewczyna nieposzlakowana.

Unbescholtenheit *f* nieposzlakowaność, nieskazitelność.

unbeschränkte Haftung *f* odpowiedzialność nieograniczona.

unbesoldet *adj* bezpłatny, honorowy.

unbestätigt *adj* niepotwierdzony, niczatwierdzony.

unbestimmbar *adj* nie do określenia.

Unbestimmbarkeit *f* nieokreślność.

unbestimmt *adj* nieokreślony, nieoznaczony.

Unbestimmtheit *f* (d. Erben) niepewność (spadkobierców).

unbestraft *adj* niekarany.

unbestritten *adj* niezaprzeczony.

unbewegliche Sache *f* rzecz nieruchoma.

— s Vermögen *n* majątek nieruchomy, nieruchomość.

unbewiesen *adj* niedowiedzony, nie udowodniony.

unbewohnt *adj* niezamieszkały.

unbewußt *adj* nieświadomy.

unbillige Härte *f* niesłuszna surowość.

Unbilligkeit *f* niesłuszność.

unbrauchbar machen *v* uczynić niezdatnem do użytku.

Unbrauchbarmachung *f* pozbawienie zdatności do użytku.

Undank *m* (grober) niewdzięczność (ciężka).

unechte Urkunde *f* dokument nieprawdziwy.

unechter Besitz *m* posiadanie wadliwe.

Unechtheit *f* nieprawdziwość.

uneheliches Kind *n* dziecko nieślubne, dz. nieprawnego pochodzenia.

Unehelichkeit *f* nieślubność, pochodzenie nieprawne (nieślubne).

Unehre *f* niesława.

unehrlich *adj* nierzetelny.

uneidliche Vernehmung *f* przesłuchanie bez zaprzysiężenia.

uneigentliche Frist *f* czasokres niewłaściwy.

Uneinigkeit *f* niezgodność.

Uneinbringlichkeit *f* nieściągalność.

uneinbringliche Geldstrafe *f* grzywna nieściągalna, grzywna, która nie da sie ściągnąć.

unentbehrlicher Gegenstand *m* przedmiot niezbędny.

unentgeltliche Zuwendung *f* przysporzenie bezpłatne (nieodpłatne).

Unentgeltlichkeit *f* bezpłatność.

unentschuldigtes Ausbleiben *n* nieusprawiedliwione niestawienie się.

Unerfahrenheit *f* niedoświadczenie.

unerheblich *adj* nieznaczny.

— e Wertminderung *f* nieznaczne umniejszenie wartości.

unerlaubte Handlung *f* czynność niedozwolona.
unersetzlicher Schaden szkoda niepowetowana.
unerwachsene Person *f* osoba niedorosła.
unfähig *adj* niezdolny, niezdatny.
Unfähigkeit *f* niezdolność, niezdatność.
— zur Bekleidung öffentlicher Ämter niezdolność do piastowania urzędów publicznych.
— szeugnis *n* świadectwo niezdatności.
Unfall *m* wypadek nieszczęśliwy.
— rente *f* renta okaleczenia.
— versicherung *f* ubezpieczenie od wypadków.
unfehlbar *adj* nieomylny.
unfreiwillig *adj* niedobrowolny, niewłasnowolny.
Unfug *m* (grober und bebeschimpfender) wybryk (ciężki i obelżliwy).
ungeboren *adj* nieurodzony.
Ungebühr *f* niesforność, niesforne zachowanie się.
— strafe *f* kara za niesforne zachowanie się.
ungebührliches Betragen *n* nieprzyzwoite zachowanie się.
— Lärmen *n* niewłaściwe hałasowanie.
ungedeckter (Notenumlauf) niepokryty (obieg banknotów).
Ungehorsam *m* nieposłuszeństwo.
ungerade Zahl *f* liczba nieparzysta.
ungerecht, ungerechtfertigt *adj* nieusprawiedliwy, niesłuszny.
ungerechtfertigte Bereicherung *f* niesłuszne wzbogacenie (się).
Ungerechtigkeit *f* niesprawiedliwość.
ungesunde Wohnung *f* mieszkanie narażające na niebezpieczeństwo zdrowia.
ungewiß *adj* niepewny.
Ungewißheit *f* niepewność.
unglaubwürdig *adj* niewiarogodny.
Unglaubwürdigkeit *f* niewiarogodność.
ungleich *adj* nierówny.
— artig *adj* różnorodny.
Unglück *n* nieszczęście.
— sfall *m* nieszczęśliwy wypadek.
ungültige Ehe *f* małżeństwo nieważne.
— s Rechtsgeschäft *n* nieważna czynność prawna.
Ungültigkeit *f* nieważność.
— serklärung *f* unieważnienie.
ungünstig *adj* niepomyślny, niekorzystny.
Universalerbe *m* spadkobierca ogólny (uniwersalny).
— sukzession *f* następtwo ogólne, sukcesja uniwersalna.
Universalitätsprinzip *n* zasada światowości.
Universität *f* uniwersytet, wszechnica.
— sgericht *n* sąd uniwersytecki.
unkenntlich *adj* nie do poznania, niepoznalny.

Unkenntlichmachung *f* zacieranie, wymazanie.
Unkenntnis *f* niewiadomość, nieznajomość.
— aus Fahrlässigkeit niew. wskutek niedbalstwa.
— von Tatumständen nieznajomość okoliczności faktycznych.
unkörperliches Recht *n* prawo niezmysłowe.
Unkosten *pl* koszta.
unkündbar *adj* niewypowiedzialny.
Unkündbarkeit *f* niewypowiedzialność.
unlauterer Wettbewerb *m* współzawodnictwo nierzetelne.
Unlauterkeit *f* nierzetelność.
unleserlich *adj* nieczytelny.
unmittelbarer Besitzer *m* posiadacz bezpośredni.
Unmittelbarkeit *f* bezpośredność, natychmiastowość.
— der Verhandlung bezp. rozprawy.
— sprinzip *n* zasada bezpośredniości.
unmögliche Leistung *f* świadczenie niemożliwe.
Unmöglichkeit *f* niemożliwość.
unmündig *adj* niedoletni.
unordentlich *adj* nieporządny, bezładny.
Unordnung *f* nieporządek, nieład.
unparteiisch *adj* bezstronny.
Unparteilichkeit *f* bezstronność.
unpfändbare Sache *f* rzecz nie ulegająca zajęciu.
Unrat *m* nieczystość.
Unrecht *n* krzywda.
Unrechtsausschließungsgrund *m* powód wykluczający bezprawność.
Unrechtmäßigkeit *f* nieprawność, nieprawowitość, nielegalność.
unredlich *adj* nierzetelny, nieuczciwy.
— e Geschäftsführung *f* nierzetelne prowadzenie spraw.
Unreife *f* niedojrzałość.
unrichtig *adj* niezgodny z prawdą, pomylny.
unrichtige Bezeichnung von Rechtsmitteln mylne oznaczenie środków odwoławczych, pomyłka w oznaczeniu środków odw.
unrichtiger Erbschein *m* poświadczenie dziedziczenia niezgodne z prawdą.
Unrichtigkeit *f* des Vortrages der Partei pomyłka przedstawienia strony.
— des Grundbuches niezgodność księgi wieczystej.
unschädlich *adj* nieszkodliwy.
Unschädlichkeit *f* nieszkodliwość.
— sattest *n* poświadczenie nieszkodliwości, świadectwo nieszkodliwości.
Unschuld *f* niewinność.
unschuldig *adj* niewinny.
unselbständig *adj* niesamoistny, niesamodzielny.
unsicher *adj* niebezpieczny, niepewny.
unsittliche Beschäftigung *f* zajęcie nieobyczajne.

unsittliches Verhalten *n* niemoralne zachowanie się.
— e Zumutung *f* propozycja niemoralna.
Unsittlichkeit *f* nieobyczajność, niemoralność.
unstatthafte Klage *f* skarga (pozew) niedopuszczalna (y).
unstreitig *adj* niesporny.
untaugliches Mittel *n* środek niezdatny.
Untauglichkeit *f* des Versuches niezdatność (nieprzydatność) usiłowania.
unteilbare Leistung *f* świadczenie niepodzielne.
Unteilbarkeit *f* des Strafantrages niepodzielność wniosku o ukaranie.
Unterbevollmächtigter *m* pełnomocnik zastępczy (podstawiony).
Unterbilanz *f* niedobór (bilansu), deficyt.
unterbleiben *v* zalegać, nie wykonać się.
Unterbrechung *f* przerwa, przerwanie.
— des Kausalzusammenhanges przerwa związku przyczynowego.
— des Verfahrens przerwanie postępowania.
Unterbringung *f* in einer Anstalt umieszczenie w zakładzie.
Unterdrückung *f* 1. ukrywanie; 2. gnębienie.
— von Tatsachen, Urkunden ukrywanie faktów (dokumentów).
Untereigentümer *m* podwłaściciel, właściciel użytkowy.
untere Verwaltungsbehörde *f* niższa władza administracyjna.
Untergang *m* einer Sache zaginięcie rzeczy.
— eines Schiffes zatonięcie okrętu.
Untergebener *m* podwładny.
Unterhalt *m* utrzymanie, utrzymywanie.
Unterhaltsanspruch *m* roszczenie utrzymania (o utrzymanie).
— sbeeinträchtigung *f* uszczerbek środków dla utrzymania.
— gewährung *f* dawanie utrzymania.
— klage *f* skarga (pozew, powodztwo) o utrzymanie.
— pflicht *f* obowiązek utrzymywania (dawania utrzymania).
Unterhalten des Irrtums *n* podtrzymywanie błędu.
Unterhaltung *f* 1. utrzymanie, utrzymywanie; 2. rozmowa.
— skosten *pl* koszta utrzymania.
Unterhändler *m* pośrednik.
Unterhaus *n* izba niższa.
Unterkommen *n* przytułek.
Unterlassung *f* zaniechanie.
— der Strafverfolgung zaniechanie ścigania karnego.
Unterlassungsanspruch *m* roszczenie o zaniechanie.
— klage *f* skarga (powodztwo, pozew) o zaniechanie.

Unterlassungsvergehen *n* występek z zaniechania.

Unterlieferant *m* dostawca z drugiej ręki.

unterliegende Partei *f* strona przegrywająca.

Untermiete *f* podnajem.
— mieter *m* podnajemca, podlokator.
— nehmen *n* przedsięwzięcie, przedsiębiorstwo.
— nehmen hochverräterisches przedsięwzięcie będące zdradą stanu.

Unternehmer *m* przedsiębiorca.
— pfandrecht *n* prawo zastawu przedsiębiorcy.

Unternehmung *f* przedsiębiorstwo, przedsięwzięcie.
— ordnung *f* podporządkowanie, podrzędność.
— pacht *f* poddzierżawa.
— pfand *n* zastaw, zadatek.
— redung *f* rozmowa.
— richt *m* nauka, lekcje *pl.*
— richtszwang *m* przymus szkolny.
— richtsminister *m* minister oświaty, minister wyznań religijnych i oświecenia publicznego.

Untersagung *f* zakaz, zakazanie.

Unterscheidung *f* rozróżnienie, odróżnienie.
— smerkmal *n* znamię (cecha) wyróżniające (odróżniająca).
— svermögen *n* zdolność różniczkowania, rozeznanie.

Unterschiebung *f* (eines Kindes) podrzucenie (podsunięcie) dziecka.

Unterschied *m* różnica.
— schlagung *f* przywłaszczenie.
— schleife *f* zur Notzucht ułatwienie nierządu.
— schrift *f* podpis.
— staatsanwalt *m* podprokurator.
— staatssekretär *m* podsekretarz stanu.
— stellung *f* 1. hypoteza, imputowanie; 2. podstawienie.
— streichung *f* podkreślenie.
— stütze Person *f* osoba popierana.
— stützung *f* zasiłek, wsparcie, popieranie, zapomoga, zaopatrzenie.
— stützungswohnsitz *m* zasiłkowe miejsce zamieszkania.

Untersuchung *f* śledztwo, badanie, sprawozdanie.
— des Kaufgegenstandes zbadanie przedmiotu kupna.
— sgefangener *m* aresztant (więzień) śledczy.
— shaft *f* areszt śledczy, areszt prewencyjny.

in Untersuchungshaft nehmen *v* osadzić w areszcie śledczym.

Untersuchungshandlung *f* czynność śledcza.

Untersuchungskommission komisja badań (śledcza).
— maxime *f* zasada badania (wyjaśnienia z urzędu).
— richter *m* sędzia śledczy.
— verfahren *n* postępowanie śledcze.

Untertan *m* poddany.
Untervermieter *m* podnajmujący.
— vertreter *m* zastępca pośredni (podstawiony).
— vollmacht *f* pełnomocnictwo podstawione.
— weisung *f* pouczanie, instrukcja.
— werfung *f* poddanie się.
— werfungsverfahren *n* (freiwilliges) postępowanie dobrowolnego poddania się.
unterworfen *adj* (der Pfändung) poddany (podlegający) zajęciu.
Unterzeichnung *f* podpis, podpisanie.
Untiefe *f* mielizna.
untrennbar *adj* nierozdzielny, nierozłączalny.
Untrennbarkeit *f* nierozłączalność, niemożność rozdzielenia.
Untreue *f* niewierność.
— (Veruntreuung) nieuczciwość (przeniewierzenie).
Untunlichkeit *f* niedopuszczalność, niemożliwość.
unübertragbar *adj* nieprzenośny.
Unübertragbarkeit *f* niemożliwość przeniesienia, nieprzenoszalność.
unüberwindliche Abneigung *f* wstręt nieprzezwyciężony.
ununterbrochene Gegenwart *f* nieprzerwana obecność.
— Kette *f* nieprzerwany łańcuch.
unumgänglich *adj* nieodzowny.
unverändert *adj* niezmieniony, niezmienny.
unveräußerlich *adj* nieulegający zbyciu, niepozbywalny.
Unveräußerlichkeit *f* niepozbywalność, nieuleganie zbyciu.
unverbindliche Vereinbarung *f* układ nie obowiązujący.
unverdächtig niepodejrzany.
unvererblich *adj* niedziedziczny.
Unvererblichkeit *f* niedziedziczność, niemożliwość dziedziczenia.
unverhältnismäßig *adj* niestosunkowy, nieodpowiedni.
unverheiratet *adj* niezaślubny, nie będący w związku małżeńskim.
— e Frau kobieta niezamężna.
— er Mann mąż nieżonaty.
unverjährbar *adj* nieulegając(y) przedawnieniu.
Unverjährbarkeit *f* niemożność przedawnienia, nieprzedawnialność.
Unverletzlichkeit *f* nietykalność, nienaruszalność.
unvermeidlich *adj* nieuchronny, nieunikniony,
Unvermögen *n* niemożność.
— szeugnis *n* świadectwo niezamożności.
unvermögend *adj* niemożny, niezamożny, niedołężny.
unverschuldet *adj* 1. niezawiniony, niewinny; 2. niezadłużony.
unversorgt *adj* niezaopatrzony.
unverzichtbare Einrede *f* ekscepcja nie dająca się do zrzeczenia się.

unverzinslich *adj* nieoprocentowany, nie ulegający oprocentowaniu.
Unverzinslichkeit *f* nieoprocentowanie.
unverzollt *adj* nieocłony.
unverzüglich *adj* niezwłoczny, bezzwłoczny.
unvollständig *adj* niezupełny, niedokładny.
Unvollständigkeit *f* niezupełność, niedokładność.
— des Parteivorbringens niedokładność przedstawienia strony.
unvordenkliche Verjährung *f* przedawnienie od niepamiętnych czasów.
unvorhergesehen *adj* nieprzewidziany.
unvorschriftsmäßig *adj* nieprawidłowy, nienależyty, nieodpowiadając przepisom.
unvorsichtig *adj* nieostróżny, nieoględny.
Unvorsichtigkeit *f* nieostróżność, nieoględność.
unwahre Tatsache *f* fakt nieprawdziwy.
Unwahrheit *f* nieprawdziwość, nieprawda.
unwahrscheinlich *adj* nieprawdopodobny.
unwesentlich *adj* nieistotny, nieważny.
unwiderlegbarer Beweis *m* dowód niezbity (niezaprzeczony).
unwiderlegbare Fiktion *f* fikcja niedopuszczająca przeciwdowodu.
unwiderruflich *adj* nieodwołalny.
Unwiderruflichkeit *f* nieodwołalność, niemożliwość odwołania.
unwiderstehliche Gewalt *f* przemoc nieodporna.
unwillkürlich *adj* mimowolny, poniewolny.
unwirksames Rechtsgeschäft *n* bezskuteczna czynność prawna.
Unwirksamkeit *f* nieskuteczność, bezskuteczność.
unwissend *adj* nieświadomy, niewiedzący.
unwürdig *adj* niegodny.
Unwürdigkeit *f* niegodność.
Unzeit, zur nie w porę.
Unzucht *f* nierząd.
unzüchtiger Verkehr *m* stosunek nierządny.
unzulänglich *adj* niedostateczny.
Unzulänglichkeitseinrede *f* ekscepcja niedostateczności.
unzulässige Beschwerde *f* zażalenie niedopuszczalne.
Unzulässigkeit *f* niedopuszczalność.
— des Rechtsweges *f* niedopuszczalność drogi prawnej (sądowej).
unzurechnungsfähig *adj* niepoczytalny(nieprzytomny).
Unzurechnungsfähigkeit *f* niepoczytalność.
unzureichend *adj* niedostateczny.
unzuständig *adj* niewłaściwy, niekompetentny.
Unzuständigkeit *f* niewłaściwość.
— serklärung *f* oświadczenie niewłaściwości, uznanie za niewłaściwe.

unzweifelhaft *adj* niewątpliwy.
Urgroßeltern *pl* pradziadkowie, prarodzice.
Urheber *m* autor, sprawca.
— benennung *f* (des Besitzers) wskazanie poprzednika, wymienienie prawdziwego posiadacza.
— recht *n* prawo autorskie.
Urkunde *f* dokument, (akt).
Urkundenbeschädigung *f* uszkodzenie dokumentów.
— beweis *m* dowód z dokumentów.
— fälschung *f* sfałszowanie dokumentów.
— prozeß *m* proces z dokumentów.
— vernichtung *f* zniszczenie dokumentów.
urkundlich *adj* dokumentarny, autentyczny.
Urkundsbeamter *m* urzędnik poświadczający.
— person *f* osoba poświadczająca (aktowa).
Urlaub *m* urlop, wywczas.
Urne *f* urna.
Urliste *f* lista pierwotna.
Ursache *f* przyczyna.
ursächlicher Zusammenhang *m* związek przyczynowy.
Ursächlichkeit *f* przyczynowość.
Urschrift *f* pierwopis.
urschriftlich mit Akten odręcznie z aktami.
Ursprung *m* pochodzenie (źródło).
— sattest (zeugnis) *n* świadectwo pochodzenia.
— snorm *f* norma najwyższa.
ursprünglich *adj* pierwotny, pierwiastkowy.
Urteil *n* (Entscheidung *f*) wyrok (wyrokowanie, rozstrzygnięcie).
— (Wertung) krytyka, ocenienie.
— fällen *v* ferować, wydać wyrok, wyrokować.
Urteils-abschrift *f* odpis wyroku.
— ausfertigung *f* wypis wyroku (wygotowanie).
— eingang *m* (-rubrum) rubrum (wstęp) wyroku.
— entwurf *m* zarys wyroku.
— erlaß *m* ferowanie wyroku, wydanie wyroku.
— fähigkeit *f* rozeznanie, zdolność do osądzenia.
— fällung *f* wydanie (ogłoszenie, ferowanie) wyroku.
— fassung (-fertigung) *f* sporządzenie wyroku.
— findung *f* wydanie wyroku.
— formel *f* sentencja wyroku.
— gebühr *f* należytość od rozstrzygnięcia, opłata za rozstrzygnięcie.
— gründe *pl* powody wyroku.
— kopf *m* nagłówek (rubrum) wyroku.
— rubrum *n* rubrum wyroku.
— kraft *f* rozsądek.
— spruch *m* wyrok, werdykt.
— tenor *m* sentencja wyroku.
— urschrift *f* pierwopis wyroku.
— verkündung *f* ogłoszenie wyroku.

Urteils-verkündungstermin *m* termin do ogłoszenia wyroku.
— vollstreckung *f* wykonanie wyroku.
— voraussetzung *f* podstawa (warunek) wyroku.

Urwahlen *pl* prawybory.
Urwähler *m* prawyborca.
Usance zwyczaj (przyjęty).
Usowechsel *m* weksel (wymian) zwyczajowy.

V

Vakanz *f* wakans, miejsce niezajęte.
Valuta *f* wartość, waluta.
Vasallität *f* wasalstwo.
Vater *m* ojciec.
Vaterland *n* ojczyzna.
väterliche Gewalt *f* władza ojcowska.
Vaterschaft *f* ojcostwo.
— sklage *f* skarga (pozew, powództwo) o ojcostwo.
venio aetatis nadanie pełnoletności, upełnoletnienie.
Verabfolgezettel *m* karta wydania (wydawcza).
Verabredung *f* zmowa.
verächtlich *adj* pogardliwy.
Verächtlichmachung *f* podanie w pogardę.
verachten *v* pogardzać.
Verachtung *f* pogarda.
veränderte Umstände *pl* zmiana stosunków.
— Sachlage *f* zmieniony stan sprawy.
Veränderung *f* zmiana, zmienienie.
— des Klagefundaments (grundes) zmiana podstawy skargi (powództwa).
— des Personenstandes zmiana stanu cywilnego.
— des rechtlichen Gesichtspunktes der Anklage zmiana stanowiska prawnego oskarżenia.
Veranlagung *f* (v. Steuern) wymiar (podatków).
— skommission *f* komisja nakładająca (szacunkowa).
— sverfahren *n* postępowanie nakładawcze.
veranlaßt *adj* spowodowany, zniewolony.
Veranlassung *f* 1. powód, spowodowanie, przyczyna; 2. zarządzenie.
— zur Klageerhebung powód do wniesienia skargi.
— zur Herausgabe spowodowanie do wydania.
Veranstaltung *f* urządzenie, wyprawienie.
verantwortlich sein *v* odpowiadać.
— er Redakteur redaktor odpowiedzialny.
— e Vernehmung przesłuchanie celem usprawiedliwienia się.
Verantwortlichkeit *f* (Haftung) odpowiedzialność.
Verantwortung *f* odpowiedzialność.
zur Verantwortung ziehen *v* pociągnąć do odpowiedzialności.
Verarbeitung *f* przerobienie.

Verarmung *f* zubożenie.
verarmter Schenker *m* darujący zubożony.
Veräußerer *m* zbywający.
veräußerlich *adj* zbywalny, pozbywalny, ulegający zbyciu.
Veräußerlichkeit *f* pozbywalność.
Veräußerung *f* zbycie, pozbycie, aljenacja.
— und Entfernung zbycie i usunięcie.
— hinderndes Recht *n* prawo stanowiące przeszkody w zbyciu.
Veräußerungs-geschäft *n* czynność sprzedaży (zbycia).
— verbot *n* zakaz zbywania (zbycia).
— vertrag *m* umowa zbycia (sprzedaży).
Verbalnote *f* nota werbalna.
Verband *m* związek.
— starif *m* taryfa związkowa.
— svorsteher *m* przełożony związku.
Verbannung *f* wydalenie.
Verbergung *f* ukrycie, przechowywanie.
Verbesserung *f* poprawienie, poprawa, ulepszenie.
Verbietung *f* zabronienie.
verbindlich *adj* obowiązujący, wiążący.
verbindliches Gesetz *n* ustawa obowiazująca.
Verbindlichkeit *f* zobowiązanie.
— eingehen *v* zaciągnąć (zaciągać) zobowiązanie.
— serklärung *f* eines Schiedsspruches uznanie orzeczenia polubownego za obowiązujące.
Verbindung *f* (geheime) 1. związek (tajny); 2. związanie, połączenie.
— von Sachen połączenie rzeczy.
— sverbot *n* zakaz stowarzyszenia (złączenia się).
Verbleib *m* pobyt.
Verbodmung *f* zastawienie bodmeryjne, danie w zastaw bodmeryjny.
verborgen halten sich *v* kryć (ukryć) się.
Verbot *n* zakaz (zakazanie).
verbotene Eigenmacht *f* samowola zabroniona.
— s Rechtsgeschäft zakazana czynność prawna.
Verbrauch *m* zużycie, konsumpcja.
Verbrauchssteuer *f* podatek konsumpcyjny.
verbrauchbar *adj* zużywalny.
verbrauchbare Sache *f* rzecz zużywalna.
Verbrechen *n* zbrodnia. (Vergehen, Übertretung) (występek, wykroczenie).
Verbrecher *m* zbrodniarz.
verbrecherischer Charakter *m* charakter zbrodniczy.
verbreitete Tatsache *f* fakt rozgłaszany.
Verbreitung *f* von Falschgeld rozpowszechnienie fałszywych pieniędzy.
— unwahrer Tatsachen rozszerzenie faktów zmyślonych.
verbunden *adj* złączony, połączony.

Verbündeter *m* sprzymierzony, sojusznik.
verbürgte Gegenseitigkeit *f* wzajemność zapewniona.
Verbürgung *f* zapewnienie, poręczenie.
Verbüßung *f* (e. Strafe) odbycie (odcierpienie) kary.
Verdacht *m* (dringender) podejrzenie (uzasadnione).
verdächtig *adj* (einer Tat) podejrzany (o czyn).
Verdächtigung *f* podejrzywanie.
Verdachtsgrund *m* powód (do) podejrzenia.
Verdeck *n* (Schiff) pokład (okrętu).
verdecktes Rechtsgeschäft *n* czynność prawna ukryta.
Verderb *m* der Jugend zepsucie modzieży.
— einer Sache zepsucie rzeczy.
Verdienst *m*, *n* 1. zasługa; 2. zarobek.
Verdikt der Geschworenen *n* orzeczenie (werdikt) przysięgłych.
Verdinglichung *f* urzeczowienie.
Verdrehung *f* von Tatsachen przekręcenie faktów.
Verdunkelung *f* zaciemnienie.
— sgefahr *f* obawa zaciemnienia (obawa zacierania śladów).
Veredelung *f* uszlachetnienie, ulepszenie.
verehelichte Frau *f* (v. N.) żona zamężna (po mężu N.), mężatka.
— r Mann *m* mąż żonaty.
vereidigter Sachverständiger *m* zaprzysiężony rzeczoznawca.
Verein *m* (nicht rechtsfähiger) stowarzyszenie (nie) posiadające zdolność prawną.
vereinbarter Gerichtsstand *m* podsądność układana (umówiona).
Vereinbarung *f* (getroffene) układ, ułożenie (u. zawarty).
— treffen *v* ułożyć się.
vereinfachte Zustellung *f* doręczenie uproszczone.
— s Verfahren *n* postępowanie uproszczone (skrócone).
vereinigte Zivilsenate *pl* zjednoczone senaty cywilne.
Vereinigung *f* zjednoczenie się, zrzeszenie się, sumowanie.
— von Recht und Verbindlichkeit (Belastung) zjedn. się prawa i obowiązania (obciążenia).
— von Schuld und Forderung zjedn. się wierzytelności i długu.
— sfreiheit *f* wolność łączenia się.
— srecht *n* prawo łączenia się, p. koalicji.
Vereinsfreiheit *f* wolność stowarzyszeń.
Vereinsauflösung *f* rozwiązanie stowarzyszenia.
— mitglied *n* członek stowarzyszenia.
— register *n* rejestr stowarzyszenia.
— recht *n* prawo stowarzyszenia.

Vereinssatzung *f* (statut) statut stowarzyszenia.
— vermögen *n* majątek stowarzyszenia.
— vorstand *m* zarząd stowarzyszenia.
— zollgesetz *n* związkowa ustawa celna.
— zweck *m* cel stowarzyszenia.
mit vereinten Kräften wspólnemi siłami.
Vereitelung *f* udaremnienie, uniemożliwienie.
— des Erfolges ud. skutku.
— der Zwangsvollstreckung ud. egzekucji.
vererbliches Recht *n* prawo dziedziczne.
Vererblichkeit *f* (des Besitzes) dziedziczność (posiadania).
Vererbung *f* dziedziczność, przechodzenie spadkiem.
verfahren mit *v* (nach Belieben) postąpić z (wedle upodobania).
Verfahren *n* postępowanie, przewód.
— gegen Abwesende postępowanie przeciw nieobecnym (zaoczne).
— zur Abwendung des Konkurses p. zapobiegawcze upadłości.
Verfahrensmangel *m* brak w postępowaniu.
Verfahrensordnung *f* regulamin o postępowaniu.
— rüge *f* wytknięcie naruszenia przepisu procesowego (postępowania).
Verfall *m* przepadek, utrata.
— des Vermögens ruina majątkowa (majątku).
Verfallserklärung *f* uznanie za przepadłe.
Verfallstag *m* dzień zapłaty.
— vertrag *m* umowa o przepadłość.
— zeit *f* czas płatności (zapadłości).
verfallene Sicherheit *f* rękojmia przepadła.
— r Wechsel *m* weksel przedawniony.
verfälscht *adj* sfałszowany.
Verfasser *m* autor.
Verfassung *f* konstytucja, ustrój.
Verfassungsänderung *f* zmiana konstytucji (ustroju).
verfassungsänderndes Gesetz *n* ustawa zmieniająca konstytucję.
— mäßig *adj* stosowny do konstytucji, zgodny z konstytucją.
— mäßigkeit *f* konstytucyjność.
— streitigkeit *f* spór konstystytucyjny (o ustrój).
— verletzung *f* naruszenie konstytucji.
verfassungswidrig *adj* przeciwkonstytucyjny, niezgodny z konstytucją.
Verfehlung *f* (des Beschenkten) uchybienie (obdarowanego).
verfolgbar *adj* nur auf Antrag ścigany (ścigalny) tylko na wniosek.
verfolgen *v* einen Zweck zmierzać cel.
Verfolgung *f* ściganie, pościg.
— srecht *n* prawo ścigania (dochodzenia), prawo pościgu.

Verfolgung strafbarer Handlungen ściganie przestępstw.
— **tritt ein** wdraża (wszczyna) się ściganie.
— **von Spuren** wytropienie śladow.
Verfrachter *m* wynajmujący (okręty).
Verfrachtung *f* wynajęcie, wyładowanie.
verfügbar *adj* rozrządzalny, rozporządzalny.
— **es Kapital** *n* kapitał rozporządzalny.
verfügen *v* rozporządzać.
Verfügender *m* rozporządzający.
Verfügung *f* rozporządzenie, rozrządzenie, zarządzenie.
— **eines Nichtberechtigten** rozporządzenie nieuprawnionego.
— **einstweilige** zarządzenie tymczasowe.
— **letztwillige** rozporządzenie ostatniej woli.
Verfügungsberechtigter *m* uprawniony do rozrządzenia.
— **beschränkung** *f* ograniczenie rozporządzenia.
— **fähigkeit** *f* zdolność do rozporządzenia.
— **gewalt (macht)** *f* władza rozporządzenia, rozporządzalność.
— **recht** *n* prawo rozporządzenia.
Verfügung treffen *v* poczynić rozporządzenie.
sich einer Verfügung enthalten wstrzymanie się od rozporządzenia.

Verfügung von Todes wegen rozp. na wypadek śmierci.
Verführer *m* zwodziciel.
Verführung *f* uwiedzenie.
Vergangenheit *f* przeszłość.
Vergehen *n* występek (przestępstwo).
— **im Amte** występek w urzędowaniu.
Vergeltung *f* odwet.
— **srecht** *n* prawo odwetu.
Vergesellschaftung *f* stowarzyszenie, zespolenie.
Vergewaltigung *f* zgwałcenie (kobiety).
vergewissern sich *v* upewnić się.
Vergiftung *f* zatrucie, otrucie.
Vergleich *m* ugoda (układ), pogodzenie.
Vergleichsbehörde *f* urząd rozjemczy (pojednawczy).
— **ordnung** *f* ustawa o ugodach (ugodowa).
— **verfahren** *n* postępowanie układowe, post. ugodowe.
— **verhandlung** *f* rozprawa ugodowa.
— **versuch** *m* usiłowanie (próba) pogodzenia.
— **vorschlag** *m* propozycja ugodowa (układowa), projekt ugodowy.
— **weg** *m* droga ugodowa.
Vergleichung *f* (von Schriften) porównanie pism.
Vergnügen *n* zabawa.
Vergütung *f* wynagrodzenie.
verhafteter Gegenstand *m* przedmiot obciążony (zajęty).
— **Schuldner** *m* dłużnik zaaresztowany.

Verhaftung *f* (widerrechtliche) aresztowanie (bezprawne).

Verhalten *n* zachowanie się, prowadzenie się.

verhaltener Anspruch *m* roszczenie wstrzymane.

Verhältnis *n* 1. stosunek; 2. okoliczność.

verhältnismäßig *adj* stosunkowy.

Verhältnismäßigkeit *f* proporcjonalność, stosunkowość.

Verhältniswahl *f* wybór stosunkowy (proporcjonalny).

Verhaltungsmaßregel *f* prawidło postępowania.

verhandeln *v* streitig rozprawiać spornie.

verhandelt działo się, rozprawiano.

Verhandlung *f* rozprawa, rozpoznanie, rokowanie.

— vor Gericht rozprawa sądowa, przewód sądowy.

Verhandlungsbericht *m* sprawozdanie z rozprawy.

Verhandlungs-fähigkeit *f* zdolność od rozprawiania.

— gebühr *f* rozprawowe, należytość (opłata) za rozprawę (rozprawienie).

— grundsatz *m* (-maxime *f*) zasada rozprawienia (rozprawy).

— protokoll *n* protokół z rozprawy.

— reif *adj* przygotowany (dojrzały) do rozprawy.

— saal *m* sala rozpraw.

— tag *m* dzień rozprawy.

— termin *m* termin rozprawy.

Verhandlung zur Hauptsache rozprawa w sprawie samej (w istocie prawy).

Verhängung des Arrestes *f* zarządzenie aresztu.

Verheerung *f* spustoszenie.

Verhehlung *f* ukrywanie.

Verheimlichung *f* zatajenie, (po-) ukrywanie.

— von Ehehindernissen zatajenie przeszkód do małżeństwa.

verheiratete Tochter *f* córka zamężna (zaślubna).

— r Sohn *m* syn żonaty (zaślubny).

Verheiratung *f* ożenienie (męża), zamążpójście.

Verherrlichung *f* uwielbienie.

verhindert sein *v* doznać przeszkody.

Verhinderung *f* przeszkoda, uniemożliwienie.

— des Eintritts der Bedingung przeszkodzenie ziszczeniu się warunku.

— des zur Dienstleistung Verpflichteten przeszkodzenie zobowiązanego do usług.

— in der Ausübung der elterlichen Gewalt prz. w wykonywaniu władzy rodzicielskiej.

— des zuständigen Gerichts niemożność sądu właściwego.

— von Zeugen przeszkodzenie świadków.

im Verhinderungsfalle w razie przeszkody.

Verhör *m* przesłuchanie, badanie.

Verhütung *f* zapobieganie, zapobieżenie.
— (Abwendung) des Konkurses) zapobieganie upadłości (konkursu).
— sabkommen układ zapobiegawczy.
Verifikation *f* sprawdzenie, weryfikacja.
verjährbar *adj* ulegający przedawnieniu, przedawnialny.
verjährter Anspruch *m* roszczenie przedawnione.
Verjährung *f* przedawnienie.
— beginnt (ruht) przedawnienie biegnie od (spoczywa, nie biegnie).
— strafbarer Handlungen prz. przestępstw.
Verjährungseinwand *m* zarzut przedawnienia.
— frist *f* czasokres przedawnienia.
— hemmung *f* wstrzymanie przedawnienia.
— unterbrechung *f* przerwa (przerwanie) przedawnienia.
✗ **Verkauf** *m* sprzedaż, sprzedanie.
Verkaufskommission *f* zlecenie sprzedaży.
— stelle *f* sklep (miejsce sprzedaży).
— summe *f* suma sprzedażna.
— wert *m* wartość sprzedaży.
Verkäufer *m* sprzedawca.
Verkäuferpflicht *f* obowiązek sprzedawcy.
verkäuflich *adj* sprzedajny, będący na sprzedaż.
Verkehr *m* 1. obrót, obieg; 2. ruch, komunikacja, transport; 3. życie potoczne.
Verkehrsabwicklung *f* sprawność komunikacji.
— anstalt *f* zakład przewozowy.
— anwalt *m* adwokat pośredni (korespondencyjny).
— auffassung *f* zwyczaj w życiu potocznem.
in Verkehr bringen *v* puszczanie w obieg.
in Verkehr gelangen *v* dostać się w obieg.
Verkehrserschwerung *f* utrudnienie komunikacji.
Verkehrs-gefährdung *f* narażenie transportu na niebezpieczeństwo.
— hypothek *f* hipoteka obiegowa.
— karte *f* karta cyrkulacyjna.
— mittel *n* środek komunikacyjny (transportu).
— minister *m* minister komunikacji.
— ordnung *f* regulamin ruchu (życia potocznego).
— recht *n* prawo komunikacyjne (ruchu).
— regelung *f* określenie przestawania, uregulowanie ruchu.
— sicherheit *f* bezpieczeństwo ruchu, bezp. życia potocznego, bezpieczeństwo obrotu.
— sitte *f* zwyczaj uczciwego obrotu, zwyczaje przyjęte w życiu potocznem.
— störung *f* przerwa w ruchu (komunikacji).
— vorschrift *f* przepis komunikacyjny (ruchu).

Verkehrswert *m* wartość obiegowa.
— wesen *n* komunikacja.
verklagen *v* zapozwać, zaskarżyć.
Verklagter *m* zapozwany.
Verklarung *f* (bewirken) pamiętnik (okrętu) (sporządzenie).
Verkoppelung *f* rozdział roli, komasacja, scalenie (gruntów).
verkündetes Urteil *n* wyrok ogłoszony.
Verkündung *f* ogłoszenie, oznajmienie.
— des Rechtsstreites oznajmieniu sporu.
— e. Entscheidung (e. Gesetzes) ogłoszenie rozstrzygnięcia (ustawy).
— stermin *m* termin do ogłoszenia.
Verkürzung *f* e. Frist skrócenie czasokresu.
Verladegebühr *f* ładunkowe, opłata ładunkowa.
Verlag *m* nakład, nakładnictwo.
Verlagsgeschäft *n* czynność nakładowa, interes nakładowy.
— recht *n* prawo nakładowe.
— svertrag *m* umowa o nakład, umowa wydawnicza.
Verlangen *n* żądanie.
Verlängerung *f* (e. Frist) przedłużenie czasokresu.
Verlassen *n* (Verlassung *f*) opuszczenie.
— böswilliges, in hilfloser Lage op. złośliwe, w bezradnem położeniu.

Verlassenschaft *f* pozostałość, dziedzictwo, spadek, spuścizna.
— smasse *f* masa spadkowa.
Verlauf *m* przebieg.
Verlautbarung *f* rozgłaszanie.
— sirrtum *m* błąd w rozgłaszaniu.
Verleger *m* nakładca.
Verlegung *f* (e. Termines) przełożenie (odłożenie) terminu.
Verleiher *m* 1. użyczający; 2. nadawca.
Verleihung *f* 1. użyczenie; 2. nadanie.
— der Rechtsfähigkeit nadanie zdolności prawnej.
— der Staatsangehörigkeit nadanie obywatelstwa.
— einer Sache użyczenie rzeczy.
— surkunde *f* akt nadawczy, dokument nadania.
Verleitung *f* nakłanianie, nakłonienie.
— zum Meineid nakł. do krzywoprzysięstwa.
— zur Unzucht nakł. do nierządu.
Verlesung *f* der Anträge odczytanie wniosków.
— durch Bezugnehmen auf odczytanie przez powołanie się na.
Verletzter *m* pokrzywdzony, poszkodowany.
Verletzung *f* obraza, naruszenie, skrzywdzenie, uszkodzenie.
— des Eigentums, d. Gesetzes naruszenie (obraza) własności, ustawy.
— der Amtspflicht narusze-

nie (uchybienie) tajemnicy urzędowej (obowiązku urzędowego.

Verletzung des Körpers uraz cielesny (ciała).

verleumderische Beleidigung *f* oszczercza zniewaga, potwarz.

Verleumdung *f* oszczerstwo.

— des Staates (von Staatseinrichtungen) oszczercze poniżanie urządzeń państwowych.

verliehenes Recht *n* prawo nadane.

Verlierer *m* 1. przegrywający; 2. tracący.

Verlöbnis *n* zaręczenie, zaręczyny.

Verlobte *pl* zaręczeni.

Verlobung *f* zaręczyny, zaręczenie.

verlorener Prozeß *m* proces przegrany.

— e Sache *f* rzecz zgubiona (zaginiona).

verloren gehen *v* zginąć.

Verlust *m* utrata, strata, zaginienie.

— der bürgerlichen Ehrenrechte utrata obywatelskich praw honorowych.

— des Eigentums utrata własności.

Verlustrechnung *f* rachunek (konto) strat.

Verlust- und Gewinnteilung *f* rozdział strat i zysku.

für verlustig erklären *v* uznać za pozbawionego (praw).

Verlustigerklärung *f* (e. Einzahlung) uznanie za przepadłe (wpłaty).

Verlustigkeitsurteil *n* wyrok o utracie.

vermachen *v* zapisywać (w testamencie).

Vermächtnis *n* zapis, legat.

— anspruch *m* roszczenie z zapisu (o zapis).

— nehmer *m* zapisobierca.

Vermeidung *f* uniknięcie, uniknienie.

bei Vermeidung pod rygorem, w celu uniknięcia.

Vermengung *f* pomieszanie.

Vermerk *m*, Vermerkung *f* wzmianka, zapisek, zaznaczenie, uwaga.

Vermessung *f* pomiar.

— sbuch *n* księga pomiarowa.

Vermieter *m* wynajmujący, najmobiorca.

— pfandrecht *n* prawo zastawu wynajmującego.

— verband *m* związek wynajmujących.

Vermietung *f* wynajęcie.

verminderte Zurechnungsfähigkeit poczytalność zmniejszona.

Verminderung *f* zmniejszenie.

Vermischung *f* zmieszanie.

Vermittler *m* pośrednik, stręczyciel.

Vermittlung *f* (e. Vertrages) pośredniczenie, pośrednictwo (w umowie).

Vermögen *n* majątek.

vermögend *adj* majętny, zamożny.

Vermögensabsonderung *f* oddzielenie majątku.

Vermögens-anspruch *m* roszczenie majątkowe.

— anzeige *f* oznajmienie majątku.

Vermögens-auseinandersetzung *f* rozłączenie majątku (majątkowe).
— beschädigung *f* uszkodzenie majątku.
— beschlagnahme *f* zajęcie (obłożenie aresztem) majątku.
— bestand *m* stan majątku.
— einlage *f* wkład majątkowy.
— erwerb *m* nabycie majątku.
— lage *f* stan majątku.
— masse *f* masa majątkowa.
— recht *n* prawo majątkowe.
— rechtlich *adj* majątkowoprawny (prawno-majątkowy).
— schaden *m* szkoda majątkowa (majątku).
— steuer *f* podatek majątkowy.
— strafe *f* kara majątkowa.
— stück *n* część majątku.
— übernahme *f* objęcie majątku, przejęcie majątku.
— übersicht *f* przegląd stanu majątkowego.
— unzulänglichkeit *f* niedostateczność majątku.
— verfall *m* ruina majątkowa.
— verfügung *f* rozporządzenie majątkowe.
— verhältnis *n* stosunek majątkowy.
— verschiebung *f* przeniesienie majątku.
— verschlechterung *f* pogorszenie majątku.
— verwalter *m* zarządca majątku.

Vermögens-verwaltung *f* zarząd majątku (nad majątkiem).
— verzeichnis *n* spis (wykaz) majątku.
— vorteil *m* korzyść majątkowa.
— wert *m* wartość majątkowa.

vermuten *v* domniewywać.
es wird vermutet istnieje domniemanie, domniemywa się.

Vermutung *f* domniemanie.
— der Echtheit, Richtigkeit domniemanie prawdziwości, zgodności.

Vernachlässigung *f* zaniedbanie.

vernehmen *v* przesłuchać, zbadać.

Vernehmung *f* przesłuchanie, zbadanie.
— von Zeugen prz. (zbadanie) świadków.

vernehmungsfähig *adj* mogący być przesłuchanym.

Vernichtung *f* von Akten zniszczenie akt, skasowanie akt.
— von Spuren der Tat zacieranie śladów czynu.

Vernunft *f* rozsądek.

Veröffentlichung *f* ogłoszenie, publikacja.
— eines Urteils ogłoszenie wyroku.
— von Zustellungen ogł. doręczeń.

Verordnung *f* rozporządzenie.
— sblatt *n* dziennik rozporządzeń.
— srecht *n* prawo rozporządzenia.

Verpächter *m* wydzierżawiający.
Verpachtung *f* wydzierżawienie.
Verpackung *f* opakowanie.
Verpfänder *m* zastawca, dający w zastaw.
Verpfändung *f* zastawienie, zastaw.
— der Ehre zaręczenie honorem.
Verpflegung *f* pielęgnowanie, żywienie.
— skosten *pl* koszta żywienia (pielęgnacji).
verpflichtet *adj* zobowiązany.
— zur Dienstleistung zobowiązany do usług.
Verpflichtung *f* zobowiązanie (się).
— durch Handschlag zobowiązanie przez podanie ręki.
— sschein *m* rewers, skrypt dłużny, oblig.
— surkunde *f* dokument zobowiązania.
Verrat *m* zdrada.
Verräter *m* zdrajca.
Verrechnung *f* porachowanie, rozrachowanie.
— sscheck *m* czek do porachowania, czek rozrachunkowy.
Verrichtung *f* robota.
— der Dienste pełnienie usług.
Verringerung *f* zmniejszenie, umniejszenie.
verrufenes Geld *n* pieniądzy wycofane z obiegu.
verrücken *v* przesunąć, przenieść.
verrückt *adj* obłąkany.
Versagung *f* odmówienie.
Versailler Vertrag *m* traktat wersalski.
Versammlung *f* zgromadzenie, zebranie.
— sfreiheit *f* wolność zgromadzeń.
— sort *m* (bestrafter Personen) miejsce schadek (ukaranych osób).
— srecht *n* prawo zgromadzenia, prawo zebrania.
Versand *m* wysyłka.
Versäumnis *f* zaniedbanie.
Versäumniskosten *pl* koszta zaniedbania.
— urteil *n* wyrok zaoczny.
— verfahren *n* postępowanie zaoczne.
Versäumung *f* zaniedbanie, omieszkanie, opieszałość.
— eines Termines, von Prozeßhandlungen zaniedb. terminu, czynności procesowych.
Verschaffung *f* wystaranie się, przysporzenie.
— des Eigentums wyst. się o własność.
— von Gelegenheit w. się o sposobność.
Verschiedenheit *f* różnica, różność.
Verschlechterung *f* pogorszenie.
verschleierter Wucher *m* lichwa maskowana.
Verschleierung *f* zasłonięcie, zamaskowanie.
— sbetrug *m* oszustwo celem zasłonięcia.
Verschleppung *f* zawleczenie, zawlekanie, rozwlekłość.

Verschleppung des Prozesses zawleczenie procesu.
— sabsicht *f* zamiar zawleczenia.
Verschleuderung *f* przemarnowanie, sprzedawanie za byle co.
Verschließung *f* (ohne Eisen) zamknięcie (bez kajdan).
verschlossen *adj* zamknięty.
Verschluß *m* zamkniecie.
Verschmelzung *f* von Gesellschaften (Fusion) łączenie się spółek (połączenie, fuzja).
verschollen *adj* zaginiony (bez wiejści).
Verschollenheit *f* zaginienie bez wiejści, nieobecność.
Verschulden *n* (= Vorsatz und Fahrlässigkeit) przewinienie, wina (= rozmyślne działanie i niedbalstwo).
— eigenes, (mitwirkendes V.) prz. własne; (przyczynienie się do przewinienia).
— sittliches przewinienie przeciwko moralności.
verschuldete Unkenntnis *f* nieznajomość zawiniona.
— Unmöglichkeit *f* niemożliwość zawiniona.
Verschuldung *f* 1. zadłużenie; 2. zawinienie.
— sprinzip *n* zasada zawinienia.
verschwägert *adj* spowinowaty.
Verschwägerung *f* spowinowacenie, spowinowactwo.
Verschweigen *n*, arglistiges zatajenie podstępne.
Verschwender *m* marnotrawca.
Verschwendung *f* marnotrawstwo, trwonienie.
Verschwiegenheit *f* milczenie.
Verschwörung *f* spisek, konspiracja.
Versehen *n* przeoczenie, omyłka, niedopatrzenie się.
— mit Waffen zaopatrzenie w oręż.
Versender *m* wysyłający.
Versendung *f* przesłanie, przesyłka, wysyłka.
— der Kaufsache przesłanie rzeczy kupna (sprzedanej).
Versendungsanstalt *f* zakład do wysyłania przesyłki.
— beleg *m* dowód wysyłki.
— gefahr *f* ryzyko przesłania.
— kauf *m* kupno z przesłaniem (rzeczy sprzedanej).
— ort *m* miejsce wysyłki (przesłania).
Versetzung *f* des Richters przeniesienie sędziego.
— in den Ruhestand prz w stan poczynku.
Versicherer *m* ubezpieczający, ubezpieczyciel.
Versicherter *m* osoba ubezpieczona, ubezpieczony.
Versicherung *f* ubezpieczenie, zapewnienie, asekuracja.
— des Rechtsanwalts zapewnienie adwokata.
Versicherungs-agent *m* ajent ubezpieczenia (ubezpieczeniowy).
— amt *n* urząd ubezpieczeń.
— berechtigter *m* uprawniony do ubezpieczenia.

Versicherungsbetrag *m* kwota ubezpieczeniowa.
— betrug *m* oszustwo ubezpieczeniowe.
Versicherung, eidesstattliche zapewnienie na miejsce przysięgi, zapewn. zastępujące przysięgę.
Versicherungs-fall *m* wypadek ubezpieczenia.
— gesellschaft *f* spółka ubezpieczeniowa.
— nehmer *m* ubezpieczyciel, ubezpieczający.
— leistung *f* świadczenie ubezpieczeniowe.
— polize *f* polisa ubezpieczenia (asekuracyjna).
— pflicht *f* obowiązek ubezpieczenia.
— schein *m* kwit ubezpieczeniowy.
— verhältnis *n* stosunek ubezpieczeniowy.
— vertrag *m* umowa ubezpieczeniowa (ubezpieczenia).
— zwang *m* przymus ubezpieczenia.
Versiegelung *f* opieczętowanie.
Versilberung *f* spieniężenie.
Versöhnung *f* zjednanie.
Versorgung *f* zaopatrzenie.
— sanstalt *f* zakład zaopatrzenia.
— kasse *f* kasa przezorności.
verspätete Annahme der Offerte spóźnione przyjęcie oferty.
— s Vorbringen *n* spóźnione (niedość wczesnie) przytoczenia.
Verspätung *f* spóźnienie, opóźnienie.

Versprechen *n* przyrzeczenie, obietnica.
(sich versprechen lassen *v* wymówić sobie).
Versprechen der Leistung an Dritte przyrzeczenie świadczenia na rzecz trzeciego.
— sempfänger *m* odebrający przyrzeczenie.
Versprechender *m* przyrzekający.
Verstaatlichung *f* upaństwowienie.
Verstand *m* rozum, umysł.
Verstandesreife *f* dojrzałość umysłu.
verständig *adj* rozumny, rozsądny.
Verständigung *f* porozumienie (się).
versteckter Dissens *m* disens (różnica zdań) ukryty.
— e Waffen *pl* broni ukryte.
Versteigerer *m* licytator, wystawiający na przetarg.
Versteigerung *f* przetarg, licytacja.
Versteigerung beschlagnahmter Sachen przetarg rzeczy obłożonych aresztem (zajętych).
— sandrohung *f* zagrożenie przetargu.
— sbedingungen warunki licytacyjne (przetargu).
— serlös *m* uzyskana kwota przetargu.
— stermin *m* termin (do) przetargu, termin publicznej licytacji.
— sverfahren *n* postępowanie przetargu.
— von Früchten auf dem Halm przetarg płodów na pniu.

Verstellung *f* udawanie.
Versteuerung *f* opodatkowanie.
Verstorbener *m* zmarły, umarły.
Verstoß *m* (gegen) uchybienie (przeciw).
— gegen die Grundsätze von Treu und Glauben (uchybienie) sprzeciwiać się zasadom uczciwości i zaufania.
— gegen die guten Sitten (uchybienie) sprzeciwia się dobrym obyczajom.
— gegen ein gesetzliches Verbot sprzeciwia się zakazowi ustawowemu.
— gegen die Regeln der Baukunst naruszenie prawideł sztuki budowlanej.
Verstrickung *f* związanie egzekucyjne, węzeł zajęcia publicznego.
— sbruch (Arrestbruch) usuwanie przedmiotów z pod węzła urzędowego, łamanie węzła urzędowego.
Verstümmelung *f* okaleczenie.
Versuch *m* usiłowanie.
Versuch beendigter, nicht beendigter usiłowanie dokonane (ukończone), usiłowanie nie dok.
— untauglicher, strafbarer u. niezdatne, karalne.
— sstrafe *f* kara za usiłowanie.
versuchter Mord *m* morderstwo usiłowane.
Vertagung *f* der Verhandlung odroczenie rozprawy.
— santrag *m* wniosek o odroczenie.

Verteidiger *m* obrońca.
— in Strafsachen obrońca w sprawach karnych.
— von Amtswegen obrońca z urzędu.
Verteidigung *f* obrona.
— shandlung bei Notwehr czynność (działanie) obronna przy obronie koniecznej.
— smittel *n* środek obrony (obronny).
— srecht *n* prawo obrony.
Verteilung *f* dział, podział, rozdział.
— des Erlöses, Gewinnes podział kwoty uzyskanej, podział zysku.
— der Kosten nach Quoten rozdział kosztów wedle udziałów.
Verteilungs-gericht *n* sąd przeprowadzający podział, sąd podziałowy.
— richter *m* sędzia zarządzający podział.
— stelle *f* biuro rozdzielcze, miejsce podziału.
— schlüssel *m* klucz podziału.
— verfahren *n* postępowanie działowe.
Verteuerung *f* podrożenie.
Vertiefung *f* pogłębienie.
Vertrag *m* umowa.
Vertrags-abschluß *m* zawarcie umowy.
— antrag *m*, -angebot *n* oferta umowy.
— bedingung *f* warunek umowy.
— beteiligter *m* strona w umowie.
— bruch *m* złamanie umowy, umyślne niedotrzymanie umowy.

Vertragserbe *m* spadkobierca umowny, sp. z umowy.
— erfüllung *f* wypełnienie (wykonanie) umowy.
— haftung *f* odpowiedzialność z umowy.
— interesse *n* interes w umowie.
— klage *f* powództwo (skarga) z umowy.
— leistung *f* świadczenie umowne.
— mäßiges Güterrecht *n* umowne prawo majątkowe.
— mäßige Verfügung *f* rozporządzenie zgodne z umową.
— pfandrecht *n* umowne prawo zastawu.
— schließender *m* zawierający umowę.
— strafe *f* kara umowna.
— verhältnis *n* stosunek umowny (umowy).
— verletzung *f* (positive) naruszenie umowy (umyślne).
— widriges Handeln *n* działanie wbrew umowie (umowie przeciwne).
— widriges Verhalten *n* zachowanie (się) sprzeczne z umową.
— zinsen *pl* odsetki umowne.
— zustandekommen *n* przyjście do skutku umowy.
Vertrag zu Gunsten Dritter umowa na korzyść trzeciego.
vertraglicher Anspruch *m* roszczenie umowne (z umowy).
— s Güterrecht *n* umowne prawo majątkowe.
Vertrauen *n* zaufanie, ufność.
vertrauen auf die Gültigkeit *v* zawierzyć ważności.
Vertrauens-bruch *m* zdrada zaufania.
— interesse *n* interes (korzyść) zaufania.
— person *f* osoba (mąż) zaufania, konfident.
— votum *n* wotum (wyraz) zaufania.
vertraulich *adj* poufny.
Vertreibung *f* wygnanie.
vertretbare Handlung *f* czynność zamienna, (czynność która może być (wykonana) uskuteczniona przez osobę trzecią).
— Sache rzecz zamienna.
Vertretener *m* zastąpiony.
vertreten durch działający przez, zastąpiony.
Vertreter *m* (gesetzlicher) zastępca (ustawowy), reprezentant.
— des Staates (Staatsanwaltschaft) przedstawiciel państwa (prokuratury).
Vertretung *f* zastępstwo, zastępowanie, reprezentowanie.
— ohne Vollmacht zastępstwo bez pełnomocnictwa.
— sbefugnis (macht) *f* upoważnienie (uprawnienie) do zastępstwa.
— srecht *n* der Ehefrau prawo zastępstwa żony.
Vertrieb *m* (roz)sprzedaż.
— srecht *n* prawo rozprzedaży.
verüben *v* popełnić, dopuścić się.
— ein Verbrechen popełnić zbrodnię.

Verunreinigung *f* zanieczyszczenie.
Verunstaltung *f* zniekształcenie, zeszpecenie.
Veruntreuung *f* (Untreue) przeniewierzenie (nieuczciwość).
— im Amte prz. w urzędzie (w urzędowaniu).
Verursachung *f* spowodowanie.
Verurteilter *m* skazany, zasądzony.
Verurteilung *f* przysądzenie, zasądzenie, skazanie.
— sklage *f* skarga (powództwo) o skazanie.
— wegen einer strafbaren Handlung zasądzenie za czyn karygodny.
— zur Duldung der Zwangsvollstreckung in das eingebrachte Gut zasądzenie na poddanie się egzekucji z mienia wniesionego.
— zur Tragung der Prozeßkosten zasądzenie na ponoszenie kosztów.
Vervielfältigung *f* powielenie, zwielokrotnienie.
Vervollständigung *f* uzupełnienie, dopełnienie.
Verwahrer *m* przechowawca.
Verwahrlosung *f* zaniedbanie.
Verwahrung *f* przechowanie (zachowanie).
— (Protestation) *f* zastrzeżenie, protest.
Verwahrungs-amt *n* urząd depozytowy, urząd przechowawczy.
— beamter *m* urzędnik przechowujący.
Verwahrungshaft *f* areszt przechowawczy.
— vertrag *m* umowa przechowania (umowa o przechowanie).
Verwalter *m* zarządca, zawiadowca, administrator.
— einer Stiftung zawiadowca fundacji.
Verwaltung *f* zarząd, administracja, sprawowanie.
— einer Gemeinschaft zarządzanie wspólnością.
Verwaltungs-akt *m* akt administracyjny.
— ausschuß *m* wydział adm.
— beamter *m* urzędnik adm.
— behörde *f* władza adm.
— dienst *m* służba administracyjna.
— gericht *n* sąd administracyjny.
— gerichtsbarkeit *f* sądownictwo administracyjne.
— gesetz *n* ustawa administracyjna.
— jahr *n* rok administracyjny.
— kostenbeitrag *m* dodatek na koszty administracyjne.
— maßregel *f* zarządzenie administracyjne.
— norm *f* norma administracyjna.
— rat *m* rada zarządzająca, rada administracyjna.
— recht *n* prawo administracyjne.
— rechtlich *adj* administracyjno-prawny, prawno-administracyjny.
— strafverfahren *n* postępowanie administracyjno-karne.

Verwaltungs-streitverfahren *n* post. sporno-administracyjne.
— verordnung *f* rozporządzenie administracyjne.
— wesen *n* sprawy administracyjne.
— zwangsverfahren *n* przymusowe postępowanie administracyjne.

Verwaltung und Nutznießung des Ehemannes zarząd i pobieranie użytków męża.

verwandt *adj*, **Verwandter** *m* krewny, spokrewniony.

Verwandtenerbfolge *f* dziedziczenie spokrewnionych (potomków).

Verwandtschaft *f* (Seitenlinie) pokrewieństwo (linja boczna).
— sgrad *m* stopień pokrewieństwa.

Verwarnung *f* ostrzeżenie, upomnienie, nagana.
— in der Ladung przestroga w wezwaniu.
— Jugendlicher nagana nieletnych.

Verwechselung *f* zamiana.
— sgefahr *f* obawa zamiany.

Verweigerung *f* odmówienie (odmowa).
— der Annahme odm. przyjęcia.
— des Armenrechts odm. (przyznania) prawa ubogich.
— srecht *n* prawo odmówienia.

im Verweigerungsfall w razie odmowy.

Verweis *m* nagana.

Verweisung *f* 1. przekazanie, odsyłanie; 2. wydalenie, wygnanie.

Verweisung an die erste Instanz odsyłanie do instancji pierwszej.
— auf einen Schriftsatz odsyłanie do pisma (procesowego).
— des Rechtsstreites przekazanie sporu.
— aus dem Lande wydalenie (wygnanie) z kraju.
— sbeschluß *m* 1. postanowienie (uchwała) przekazujące (a); 2. uchwała wydalająca.

verweltlichen *v* (säkularisieren) sekularyzować.

Verwendung *f* 1. użycie; 2. nakład.
— sanspruch *m* roszczenie (o zwrot) nakładów.

Verwerfung *f* odrzucenie.
— der Berufung (Beschwerde) odrzucenie odwołania (zażalenia).

Verwertung *f* spieniężenie.
— der Arbeitskraft zużytkowanie siły roboczej.
— sdelikt *n* przestępstwo celem zużytkowania.

Verweser *m* zawiadowca, zarządca, administrator.

verwickelte Sache *f* sprawa zawiła.

Verwirklichung *f* urzeczywistnienie, zrealizowanie.
— des gesetzlichen Tatbestandes urz. istoty ustawowej.
— eines Rechts urzeczywistnienie się prawa.

verwirkte Strafe *f* kara wymierzona (przypadająca).

verwirkte Vertragsstrafe zapadła kara umowna.
Verwirkung *f* utrata, strata.
— der Vertragsstrafe zapadnięcie kary umownej.
— eines Rechts utrata prawa.
Verwischung *f* von Spuren der Tat zacieranie śladów czynu.
Verzeichnis *n* wykaz, spis.
— der Mitglieder wykaz (spis) członków.
— aufnehmen *v* sporządzać wykaz.
Verzeihung *f* przebaczenie.
— einer Verfehlung przebaczenie uchybienia.
Verzicht *m* zrzeczenie się.
— auf Beeidigung zrzeczenie się zaprzysiężenia.
— auf Einlegung eines Rechtsmittels zrz. się wniesienia środka odwoławczego.
verzichtbare Einrede ekscepcja (zarzut), której zrzec się można.
Verzichts-erklärung *f* oświadczenie zrzeczenia się.
— leistung *f* zrzeczenie się.
— urteil *n* wyrok na podstawie zrzeczenia się.
verzinslich *adj* przynoszący odsetki, ulegając oprocentowaniu.
Verzinsung *f* oprocentowanie.
verzögerliche Einrede *f* ekscepcja (zarzut) zwlekająca (y)
verzögerte Beitreibung *f* zwlekanie ściągnięcia.
Verzögerung *f* zwlekanie, przewlekanie, przewłoka
Verzollung *f* oclenie.
Verzug *m* zwłoka.
— des Schuldners zwłoka (ze strony) dłużnika.
im Verzug sein *v* popełniać zwłokę, popadać w zwłokę
in Verzug kommen *v* popaść w zwłokę.
Verzugszinsen *pl.* odsetki za zwłokę (za czas zwłoki).
Veto *n* (einlegen) weto (nie pozwalam) (założyć).
Vieh *n* bydło.
— gewährschaft *f* rękojmia za bydło.
— handel *m* handel bydłem.
— mangel *m* (Hauptmangel) wada bydła (wada główna).
— versicherung *f* ubezpieczenia bydła.
— seuchengesetz *n* ustawa o zarazie bydlęcej.
Vierteljahr *n* kwartał, ćwierćrocze.
Vigilanzpflegschaft *f* kuratela dozorcza.
Vindikation *f* windykacja, dochodzenie prawne własności.
— sklage *f* powództwo odzyskawcze.
— srecht *n* prawo odzysku.
vinkulierte Aktie *f* akcja związana (ograniczona)
vis przemoc, siła.
vis major siła wyższa.
Vistawechsel *m* weksel płatny za okazaniem.
Visum *n* wiza.
Vitalität *f* żywotność.
Vivisektion *f* wiwisekcja.
Vizepräsident *m* wiceprezydent.
Vokante *f* des Gerichts wokanda sądu.

Volk *n* lud, naród.
Völkerbund *m* liga (związek) narodów.
— smitglied *n* (rat) *m* członek (rada) ligi narodów.
— stagung (versammlung) *f* sesja (zgromadzenie) ligi narodów.
Völkerrecht *n* prawo narodów, prawa międzynarodowe.
— rechtlich *adj* międzynarodowo-prawny.
Volks-abstimmung *f* głosowanie narodu, plebiscyt.
— begehren *n* żądanie ludowe.
— entscheid rozstrzygnięcie ludowe (ludu).
— partei *f* partja ludowa, partja narodowa.
— schule *f* szkoła ludowa.
— versammlung *f* wiec, zgromadzenie ludowe (ludu).
— vertretung *f* zastępstwo (reprezentacja) narodu (ludu).
— wirtschaft *f* gospodarstwo społeczne (ekonomja społeczna).
— zählung *f* obliczenie (spis) ludności.
Vollaktie *f* akcja pełno wpłacona, akcja o pełni praw.
vollbürtige Geschwister *pl* rodzeństwo (rodzeni bracia i siostry).
volle Aufwertung *f* pełna waloryzacja.
— Gebühr *f* opłata pełna.
voller Beweis der beschworenen Tatsache zupełny dowód co do faktu zaprzysiężonego.
voller Schaden *m* szkoda całkowita.
vollendeter Versuch *m* usiłowanie dokonane.
Vollendung *f* ukończenie, dokonanie.
— des Verbrechens dokonanie zbrodni.
— der Verjährung ukończenie przedawnienia.
Völlerei *f* opilstwo, pijaństwo.
Vollgenuß *m* używanie zupełne.
volljährig *adj* pełnoletni.
Volljährigkeit *f* pełnoletność.
— serklärung *f* uznanie za pełnoletniego, uznanie pełnoletności, upełnoletnienie.
Vollkaufmann *m* kupiec o pełni praw.
Vollmacht *f* pełnomocnictwo, umocowanie.
— geber *m* mocodawca.
— nehmer *m* pełnomocnik.
— svertrag *m* umowa o pełnomocnictwo.
— svorlegung *f* przedłożenie pełnomocnictwa.
Vollsitzung *f* posiedzenie pełne (plenarne), plenum.
vollständig *adj* zupełny, dokładny (wyczerpujący).
Vollständigkeit *f* zupełność, dokładność.
vollstreckbare Ausfertigung *f* wypis wykonalny.
— r Titel *m* (Urteil *n*) tytuł (wyrok) wykonalny.
Vollstreckbarkeit *f* wykonalność.
— serklärung *f* uznanie wykonalności.
Vollstrecker *m* wykonawca, egzekutor.

Vollstreckung *f* wykonanie.
Vollstreckungs-abwendung *f* uwolnienie się od wykonania.
— anordnung *f* zarządzenie wykonania (egzekucji).
— anspruch *m* roszczenie o wykonanie (wykonawcze).
— antrag *m* wniosek wykonania, wniosek o wykonanie.
— beamter *m* urzędnik wykonawczy.
— befehl *m* nakaz egzykucyjny, nakaz wykonawczy.
— behörde *f* władza wykonawcza.
— beschluß *m* uchwała (postanowienie) wykonawcza (e).
— gegenklage *f* skarga (powództwo) podnosząca zarzuty przeciw roszczeniu.
— gericht *n* sąd wykonawczy.
— handlung *f* czynność wykonawcza.
— hypothek *f* hipoteka uzyskana w drodze wykonania.
— klausel *f* klauzula wykonawcza (wykonalności).
— kosten *pl* koszta wykonania.
— organ *n* organ wykonawczy.
— pfandgläubiger *m* wierzyciel zastawu egzekucyjnego.
— prozeß *m* proces wykonawczy (wykonania).
— schutz *m* ochrona wykonawcza, ochrona od wykonania.

Vollstreckungs-titel *m* tytuł egzekucyjny (wykonawczy).
— urteil *m* wyrok wykonawczy.
— vereitelung *f* udaremnienie egzekucji (wykonania).
— verfahren *n* postępowanie wykonawcze (egzekucyjne).
Vollstreckung von Urteilen wykonanie wyroków.
Vollurteil *n* wyrok zupełny.
vollziehende Gewalt *f* władza wykonująca(egzekucyjna).
Vollzieher *m* wykonawca, egzekutor.
Vollziehung *f* wykonanie.
— des Arrestes wykonanie aresztu.
— der Wandlung (e. Auflage) dokonanie przemiany (zlecenia).
— eines Urteils wykonanie wyroku.
— sbeamter *m* urzędnik wykonawczy (egzekucyjny).
Vollzug *m* wykonanie.
— sausschuß *m* wydział wykonawczy.
Volontär *m* wolontarjusz, ochotnik.
Vorabentscheidung über den Grund rozstrzygnięcie najpierw o zasadzie, wyrok wstępny tylko co do samej zasady.
Vorakten *pl* akta poprzednie, przedakta.
vorangehen *v* poprzedzić.
Voranschlag *m* preliminarz.

Voraus des Ehegatten *m* przedwziątek małżonka (przedpowziątek).
im Voraus zgóry, naprzód.
Voraus-bezahlung *f* zapłacenie (zapłata) zgóry.
— klage *f* skarga (powództwo) uprzednia (e).
— leistung *f* uiszczenie (świadczenie) naprzód.
voraussetzen *v* przypuszczać.
vorausgesetzter Gebrauch *m* użytek uwzględniony.
Voraus-setzung *f* podstawa, przyczyna, warunek.
— sichtlich *adj* przypuszczalny.
— vermächtnis *n* zapis naddziałowy.
— verfügung *f* rozporządzenie uprzednie.
Vorbedingung *f* warunek wstępny.
Vorbehalt *m* zastrzeżenie.
— der Aufrechnung zastrz. potrącenia.
— eines Rechts z. prawa.
— im Geiste z. w duchu (potajemne).
Vorbehaltsgut *n* mienie zastrzeżone (majątek własny).
Vorbehaltsurteil *n* wyrok z zastrzeżeniem.
Vorbenutzung *f* używanie poprzednie.
vorbereitende Handlung *f* czynność przygotowawcza, czyn będąc przygotowaniem.
— r Schriftsatz *m* pismo (procesowe) przygotowawcze.
— s Verfahren *n* postępowanie przygotowawcze.
Vorbereitung *f* przygotowanie.
— der mündlichen Verhandlung prz. rozprawy ustniej.
— sdienst *m* służba przygotowawcza.
— shandlung *f* czynność przygotowawcza.
Vorbescheid *m* (admin.) orzeczenie przedstanowcze (admin.), decyzja postanowienie przedstanowcze.
Vorbesitzer *m* posiadacz poprzedni.
vorbestraft *adj* uprzednio karany.
vorbeugende Unterlassungsklage *f* powództwo zapobiegawcze o zaniechanie.
Vorbeugungs-maßregel *f* zarządzenie zapobiegawcze.
— mittel *n* środek zapobiegawczy (zapobiegający).
Vorbildung *f* przygotowanie do zawodu.
Vorbringen der Parteien *n* przytoczenie (przedstawienie) stron.
Vordatieren *v* antydatować.
Vorderrichter *m* sędzia poprzedni (instancji poprzedniej).
— seite *f* strona przednia.
Vordruck *m* wzór, formularz.
Voreid *m* przysięga wstępna (przed zeznaniem).
Voreinschätzung *f* szacowanie przedwstępne.
Voreltern *pl* dalsi wstępni (krewni).
Vorenthaltung *f* wstrzymanie, przetrzymanie.

Vorenthaltung des Gebrauchs wstrzymanie używania.
Vorempfang *m* odbiór poprzedni.
Vorentscheidung *f* orzeczenie wstępne, wyrok wstępny, postanowienie przedstanowcze.
Vorerbe *m* spadkobierca poprzedni.
Vor-erbfolge *f* dziedziczenie poprzednie.
— erbschaft *f* dziedzictwo poprzednie.
vorerwähnt *adj* wspomniany, przerzeczony.
Vorflut *f* początek przypływy, odciek, spust.
Vorfrage *f* pytanie wstępne.
Vorfriede *m* pokój wstępny.
Vorführung des Angeklagten *f* sprowadzenie oskarżonego.
— sbefehl *m* nakaz sprowadzenia.
Vorgang *m* 1. okoliczność, zdarzenie; 2. przedakt.
Vorgänger *m* poprzednik.
vorgängige mündliche Verhandlung poprzednia rozprawa ustna.
vorgelesen, genehmigt und unterschrieben przeczytano, przyjęto, podpisano.
vorgeschobene Person *f* osoba podstawiona (podsunięta).
vorgeschriebene Form *f* forma przepisana.
vorgesetzte Behörde *f* władza przełożona (zwierzchnicza).
Vorgesetzter *m* przełożony, zwierzchnik.
Vorhaben *n* zamiar, zamysł.
Vorhalt *m*, Vorhaltung *f* wypominanie, upomnienie, wyrzucanie.
Vorhaltung eines Vorgesetzten upomnienie przełożonego.
Vorhandensein *n* istnienie, byt.
vorherig *adj* poprzedni, uprzedni.
vorherige Zustimmung *f* = Einwilligung *f* przyzwolenie uprzednie = zezwolenie.
Vorherrschaft *f* hegemonja.
Vorinstanz *f* instancja poprzednia (pierwsza).
Vorkauf *m* pierwokup, pierwokupno.
— srecht *n* prawo pierwokupu.
Vorkehrung *f* (getroffene) zarządzenie (poczynione).
Vorladung *f* zum Gericht wezwanie (pozew) do sądu.
Vorlage *f* przedłożenie, przedstawienie, projekt.
— eines Gesetzes projekt ustawy.
vorlassen *v* dopuścić.
vorläufige Einstellung des Verfahrens tymczasowe zawieszenie (wstrzymanie) postępowania.
— Anordnung *f* zarządzenie tymczasowe.
— Maßnahme (Festnahme) tymczasowe zarządzenie (przytrzymanie).
— Vollstreckbarkeit tymczasowa wykonalność.
— Vollstreckbarkeitserklärung uznanie za tymczasowo wykonalnym.

vorläufig vollstreckbares Urteil wyrok tymczasowo wykonalny.
für vorläufig vollstreckbar erklären *v* uznać za tymczasowo wykonalnym.
Vorlegung *f* przedłożenie.
— von Akten, Sachen przedłożenie akt, rzeczy.
— von Urkunden przedstawienie dokumentów.
— seid *m* przysięga (co do) przedłożenia.
— sfrist *f* czasokres do przedłożenia.
Vorleistung *f* świadczenie naprzód (poprzednie).
Vorlesung *f* odczytanie, wykład.
Vorliebe *f* upodobienie.
Vormann *m* poprzednik.
Vormerkung *f* ostrzeżenie (adnotacja).
— im Grundbuch ostrzeżenie w księdze wieczystej.
— sberechtigter *m* uprawniony z ostrzeżenia.
Vormietrecht *n* prawo pierwonajmu.
Vormund *m* opiekun.
— sbestallung *f* dekret opiekuńczy.
Vormundschaft *f* opieka.
— sbehörde *f* (-gericht) *n* urząd (sąd) opiekuńczy.
— srichter *m* sędzia opiekuńczy.
— über Minderjährige opieka nad małoletniemi.
Vornahme einer Handlung przedsięwzięcie czynności, dokonanie czynu.
Vorname *m* imię.
Vorpfändung *f* oznajmienie o zajęciu, zajęcie poprzednie.
Vorprüfung *f* (d. Patents) badanie uprzednie (patentu).
Vorprozeß *m* proces poprzedni.
Vorrang *m* pierwszeństwo.
— seinräumung *f* udzielenie pierwszeństwa.
Vorrat *m* zapas.
— sfond *m* fundusz zapasowy.
vorrätig halten *v* trzymać na składzie.
Vorrecht *n* przywilej, prawo pierwszeństwa.
— seinräumung *f* ustąpienie prawa pierwszeństwa.
vorrechtlose Forderung *f* roszczenie nieuprzywilejowane.
Vorrichtung *f* przygotowanie, przybór.
Vorsatz *m* działanie rozmyślne, rozmysł.
— und Fahrlässigkeit rozmyślne działanie i niedbalstwo.
vorsätzliche Brandstiftung *f* umyślne podpalenie.
— Tötung *f* zabicie umyślne.
Vorschlag *m* propozycja, projekt, zalecanie.
— sliste *f* lista kwalifikacyjna (osób poleconych) proponowanych.
— srecht *n* prawo propozycji (przedstawienia).
Vorschrift *f* przepis.
— smäßig *adj* zgodny z przepisami, należyty, prawidłowy.

Vorschriftsmäßige Besetzung des Gerichts skład sądu odpowiadający przepisom.
vorschriftswidrig *adj* przeciwny przepisom, nieprawidłowy.
Vorschubleistung *f* danie pomocy, popieranie.
Vorschuß zaliczka.
— sleistung *f* zaliczka, danie zaliczki.
— pflicht *f* für Kosten obowiązek dania zaliczki na koszty.
— verein *m* stowarzyszenie pożyczkowe.
vorschützen *v* zasłaniać (zastawiać) się.
Vorsicht *f* ostróżność, oględność.
— smaßregel *f* środek ostróżności.
vorsichtig *adj* ostróżny, przezorny.
Vorsitz *m* przewodnictwo.
Vorsitzender *m* przewodniczący.
— des Gerichts przewodniczący sądu.
— der Zivilkammer prz. izby cywilnej.
Vorsorge treffen *v* poczynić starania.
Vorspiegelung *f* falscher Tatsachen zwodzenie faktów fałszywych.
vorsprechen *v* wypowiadać.
Vorstand *m* der Gesellschaft zarząd spółki.
— smitglied *n* członek zarządu.
— swahl *f* wybór zarządu.
Vorsteher *m* przełożony, naczelnik, zwierzchnik.
Vorstellung *f* 1. przedstawienie; 2. wyobrażenie.
— srecht *n* prawo przedstawienia.
Vorstrafe *f* kara dawniejsza (poprzednia).
Vortat *f* czyn uprzedni.
Vorteil *m* korzyść.
— sausgleichung *f* wyrównanie korzyści.
vorteilhaft *adj* korzystny.
Vortrag *m* wykład, referat, sprawozdanie.
— der Parteien przedstawienie stron.
vorübergehende Störung *f* der Geistestätigkeit przemijające zaburzenie władz umysłowych.
— r Zweck *m* cel przemijający (przejściowy).
Voruntersuchung *f* śledztwo wstępne, dochodzenie.
Vorurteil *n* 1. przesąd, przesądzenie; 2. wyrok wstępny.
Vorverfahren *n* (gerichtliches) postępowanie wstępne (sądowe).
Vorverhandlung *f* rozprawa wstępna.
Vor-verkauf *m* sprzedaż uprzednia.
— vertrag *m* umowa przygotowawcza, umowa wstępna (przedugoda).
— wand *m* pozór, wybieg, wymówka.
vorweggenommene Einlassung *f* wdanie się uprzedzone (antycypowane).
— s Geständnis *n* przyznanie uprzedzone (antycypowane).

Vorwort *n* przedmowa, wstęp.
Vorwurf *m* zarzut.
Vorzeigung *f* okazanie, pokazanie.
vorzeitige Beerdigung *f* przedwczesne grzebanie zwłok.
Vorzug *m* pierwszeństwo.
Vorzugs-aktie *f* akcja z prawem pierwszeństwa (uprzywilejowana).
Vorzugs-preis *m* cena wyjątkowa.
— recht *n* prawo pierwszeństwa.
vorzugsweise Befriedigung *f* zaspokojenie w pierwszej linji, zaspokojenie uprzywilejowane.
Votum *n* wotum, zdanie.

W

Wache *f* odwach, straż.
Wadium *n* wadjum, (kaucja).
Waffe *f* broń, oręż.
Waffen-gebrauch *m* użycie broni.
— hilfe *f* pomoc orężna.
— ruhe *f* zawieszenie broni.
— schein *m* karta na broń.
— stillstand *m* rozejm.
Wage *f* waga.
Wägen *n* przeważenie.
Wahl *f* wybór, (wybory).
— akt *m* akt (czynność) wyborczy (a).
— alter *n* wiek wyborczy.
Wählbarkeit *f* wybieralność.
Wahlbestechung *f* przekupstwo przy wyborze (wyborcze).
— berechtigung *f* prawo wyborcze (wybierania).
— ergebnis *n* wynik wyborów.
— fähigkeit *f* zdolność wyborcza.
— fälschung *f* fałszowanie wyborów.
— freiheit *f* swoboda (wolność) wyborcza (wyborów).
— gesetz *n* ustawa wyborcza, ust. o wyborach.
Wahlhandlung *f* czynność wyborcza, akt wyborczy.
— kampf *m* walka wyborcza.
— kind *n* przysposobieniec, dziecko przysposobione (adoptowane).
— kommissar *m* komisarz wyborczy.
— konsul *m* konsul wyborczy (pochodzący z wyboru).
— kreis *m* okręg wyborczy.
— mann *m* wyborca, skutator.
— obligation *f* zobowiązanie wybieralne, (przemienne).
— ordnung *f* ordynacja wyborcza.
— ort *m* miejsce wyborów.
— pflicht *f* obowiązek wyborczy.
— prüfungsgericht *n* sąd sprawdzający wybory (sąd dla zbadania wyborów).
— prüfungsverfahren *n* postępowanie (do) zbadania wyborów.
— recht *n* (aktives) prawo wyborcze (czynne).
— recht (passives) prawo wybieralności (bierne).

Wahlrecht des Schuldners (Gläubigers) prawo wybierania (wyboru) dłużnika (wierzyciela).
— vater *m* ojciec przysposabiający, przysposobiciel.
— schuld *f* dług wybieralny (przemienny).
— schutz *m* ochrona wyborcza (przy wyborach).
— stimme *f* głos wyborczy.
— verfahren *n* postępowanie wyborcze.
— verhinderung *f* stawienie przeszkód wyborcom.
— vermächtnis *n* zapis z prawem wyboru.
— versammlung *f* zebranie wyborcze (wiec).
— verteidiger *m* obrońca z wyboru (wybrany).
— vorschlag *m* propozycja wyborcza.
— vorstand *m* zarząd wyborczy.
— vornahme *f* dokonanie wyboru.
— zettel *m* karta wyborcza.
Wähler *m* wyborca.
— versammlung *f* zgromadzenie wyborcze (wyborców).
Wahnsinn *m* obłąkanie.
wahre Tatsache *f* fakt prawdziwy.
Wahrheit *f* prawda (prawdziwość).
Wahrheits-beweis *m* dowód prawdy.
— sgetreuer Bericht *m* sprawozdanie zgodne z prawdą (stosownie do prawdy).
— pflicht *f* obowiązek prawdy.
Wahrnehmung *f* spostrzeżenie, zauważenie.
— berechtigter Interessen strzeżenie uprawnionych interesów.
— richterlicher Geschäfte. pełnienie funkcyj sędziowskich.
Wahrscheinlichkeit *f* prawdopodobieństwo.
Wahrspruch *m* orzeczenie.
Wahrung *f* strzeżenie, zachowanie.
— berechtigter Interessen strz. uprawnionych interesów.
— einer Frist (Form) zachowanie czasokresu (formy).
Währung *f* waluta.
— sverfall *m* dewaluacja.
Waise *f* sierota.
Waisen-geld *n* pieniędzy sieroce.
— rat *m* rada sieroca.
Waldeigentümer *m* właściciel lasu.
Wald-polizei *f* policja leśna.
— genossenschaft *f* spółdzielnia leśna.
Wandelpön *f* odsetpne (kara za zawód).
Wandelung *f* (= Rückgängigmachung des Kaufes) przemiana (= cofnięcie kupna).
Wandelung und Minderung przemiana i umniejszenie.
Wandelungsfrist *f* czasokres przemiany.
— klage *f* powództwo (skarga) o przemianę.
— vollziehung *f* dokonanie przemiany.

Wander-buch *n* księga wędrownicza.
— gewerbe *n* przemysł okrężny (wędrowny).
— gewerbeschein *m* licencja (pozwolenie) na przemysł okrężny.
Wappenrecht *n* prawo herbowe.
Ware *f* towar.
Waren-bezeichnung *f* oznaczenie towaru.
— bilanz *f* bilans towarowy.
— lager *n* skład towarów.
— muster *n* wzór towarowy.
— umsatz *m* obrót towarów.
— verkehr *m* obrót towarowy (towarów).
— wechsel *m* weksel towarowy.
— zeichen *n* znak towarowy.
Warnung *f* ostrzeżenie, przestroga.
— szeichen *n* znak ostrzegawczy (ostrzegający).
Warrant *m* warant, składowy list zastawny.
Warte-frist *f* czasokres wyczekiwania.
— geld *n* poczekalne.
— zeit *f* okres (czas) wyczekiwania.
Wasseramt *n* urząd wodny.
Wasser-bau *m* budowa wodna.
— genossenschaft *f* spółdzielnia (spółka) wodna.
— gesetz *n* ustawa wodna.
— polizei *f* policja wodna.
— recht *n* prawo wodne.
Wechsel *m* 1. weksel, wymian; 2. wymiana.
— abschnitt *m* odcinek wekslu.
— abschrift *f* odpis wekslu.
Wechsel-akzept *n* (-annahme) *f* przyjęcie (akcept) wekslu.
— akzeptant *m* przyjemca (akceptant) wekslu.
— allonge *f* przedłużek wekslowy (karta dodatkowa).
— an eigene Order weksel na zlecenie własne.
— anweisung *f* przekaz wekslowy.
— auf Sicht weksel za okazaniem.
— aussteller (-trassant) *m* wystawca (trasant) wekslu.
— ausstellung *f* wystawienie wekslu.
— awal (-bürgschaft) *m* poręka (awal) wekslowa.
— begebungsvertrag *m* umowa o wręczenie (oddanie) wekslu, umowa o danie i wzięcie wekslu.
— bereicherung *f* wzbogacenie wekslowe.
— bezogener (Trassat) *m* trasat wekslowy.
— brief *m* list wekslowy.
— bürge *m* poręczyciel wekslowy.
— bürgschaft *f* poręka (awal) wekslowa.
— domizilierter *m* weksel umiejscowiony (domicilowany).
— duplikat *n* wtoropis wekslu.
— ehrenannahme *f* przyjęcie przez wyręczenie (wekslu).
— ehrenzahlung *f* zapłata przez wyręczenie wekslu.
— einlösung *f* wykupienie wekslu.
— einrede *f* ekscepcja (zarzut) wekslowa (y).

Wechsel-fähigkeit aktive *f* zdolność wekslowa czynna. zdolność nabywania praw wekslowych.
— fähigkeit passive zdolność wekslowa bierna, zdolność zaciągania zobowiązań wekslowych.
— fälligkeit *f* płatność wekslu.
— fälschung *f* fałszowanie wekslu.
— gebühr *f* opłata wekslowa.
— gläubiger *m* wierczyciel wekslowy.
— gezogener *m* weksel trasowany (ciągniony).
— haftung *f* odpowiedzialność wekslowa (z wekslu).
— hingabe *f* oddanie wekslu.
— indossament *n* indos wekslowy.
— inhaber *m* posiadacz wekslu.
— intervention *f* interwencja wekslowa.
— klage *f* skarga (powództwo) wekslowa(e) (z wymianów).
— kläger *m* powód wekslowy.
— kurs *m* kurs wekslowy.
— mäßige Verpflichtung *f* zobowiązanie wekslowe.
— nehmer *m* wekslobiorca, wymianobiorca, remitent.
— notadresse *f* wekslowy adres posiłkowy.
— ohne Gewährleistung(Obligo) weksel bez zobowiązania (bez obligo).
— ordnung *f* ustawa (ordynacja) wekslowa.
— protest *m* protest wekslowy.

Wechsel-protesterhebung *f* sporządzenie protestu wekslowego.
— protest mangels Zahlung protest wekslowy z powodu niczapłaty.
— prozeß *m* proces wekslowy (z wymianów).
— recht *n* prawo wekslowe.
— regreßanspruch *m* roszczenie z zwrotnego poszukiwania wekslowego.
— revalierungsklage *f* powództwo (skarga) o zwrotne poszukiwanie.
— reiterei *f* szachrajstwo wekslowe.
— remittent *m* remitent wekslu, wekslobiorca.
— schuld *f* dług wekslowy.
— schuldner *m* dłużnik wekslowy, dłużnik z wekslu.
— seitige Beleidigung *f* zniewaga wzajemna.
— seitiges Testament *n* testament wzajemny.
— stempel *m* stempel wekslowy.
— steuer *f* podatek wekslowy.
— strenge *f* rygor wekslowy.
— trassant (-aussteller) *m* trasant (wystawca) wekslu.
— trassat (-bezogener) *m* trasat wekslowy (osoba, która ma zapłacić weksel).
— trassiert (eigener) weksel trasowany własny.
— trockener (eigener) weksel słuchy (własny), weksel prosty.
— übertragung *f* przeniesienie wekslu.

Wechsel-verbindlichkeit *f* zobowiązanie wekslowe (wymianowe), zob. z wekslu.
— verpflichteter *m* zobowiązany z wekslu.
— vertrag *m* umowa wekslowa.
— vorzeigung *f* okazanie wekslu.
— zahlungsbefehl *m* nakaz płatniczy wekslowy.
— bezügliches Testament *n* testament korespektywny (wzajemny).
Weg *m* (öffentlicher) droga (publiczna).
Wege-lasten *pl* ciężary drogowe.
— polizei *f* policja drogowa.
— recht *n* prawo drogowe.
Wegfall *m* odpadnięcie, ustanie, ubytek.
— des gesetzlichen Vertreters odpadnięcie zastępcy ustawowego.
— des rechtlichen Grundes odpadnięcie podstawy prawnej.
Weglassung *f*, Weglassen *n* opuszczenie.
— des Tatbestandes und der Gründe opuszczenie stanu faktycznego i powodów.
Weglegung *f* odłożenie.
— sverfügung *f* zarządzenie odłożenia.
Wegnahme *f* zabranie, zabieranie, zabór.
— einer fremden Sache zabieranie rzeczy cudzej.
— recht *n* prawo zabrania.
Wegschaffung *f* usuwanie, usunięcie, zabranie.
Wegschaffung von Sachen usuwanie rzeczy.
— sgestattung *f* pozwolenie na zabranie.
Wehrgesetz *n* ustawa wojskowa.
wehrlose Person *f* osoba bezbronna.
Wehrmacht *f* siła zbrojna.
Wehr-pflicht *f* obowiązek służby wojskowej.
— pflichtiger *m* obowiązany do służby wojskowej.
Weidegerechtigkeit *f* prawo pastewne.
Weigerung *f* odmówienie, odmowa.
im Weigerungsfall w razie odmowy.
Weise *f* sposób.
Weisung *f* (bestimmte) wskazówka (określona).
weitere Beschwerde *f* dalsze zażalenie.
Weiterveräußerung *f* dalsze zbywanie.
Weiter-vertrieb *m* dalsze zbywanie.
— verweisung *f* posyłanie (prawa), odsyłanie.
Welt *f* świat.
Weltlichkeit *f* świeckość, światowość.
weltliches Gericht *n* sąd świecki (światowy).
Weltrecht *n* prawo światowe (świeckie).
Wendung *f* (Ausdruck) zwrot (wyraz).
Werbalangebot *n* oferta ustna.
Werbung *f* 1. zaciąg, werbunek; 2. ubieganie się.
Werfen mit Steinen *n* rzucanie kamieniami.

Werk *n* 1. dzieło; 2. zakład.
— lieferungsvertrag *m* umowa o dostarczenie dzieła.
— statt *f* warsztat.
— tag *m* dzień roboczy (powszechny).
— vertrag *m* umowa o dzieło.
— zeug *n* (gefährliches) narzędzie (niebezpieczne).
Wert *m* wartość.
— angabe *f* podanie wartości.
— berechnung *f* obliczenie wartości.
— beständige Hypothek hipoteka zwaloryzowana.
— des Streitgegenstandes. wartość przedmiotu sporu.
— ersatz *m* zwrot wartości.
— festsetzung *f* ustalenie wartości, sprawdzenie wartości.
— minderung *f* zmniejszenie wartości.
— papier *n* papier wartościowy.
— sache *f* rzecz wartościowa.
— steigerung *f* zwiększenie (się) wartości.
— in mir selbst (in Rechnung) wartość w sobie samym (w rachunku).
— in Waren w. w towarach.
— zuwachssteuer *f* podatek od przyrostu wartości.
Wesen *n* istota.
— serkenntnis *f* poznanie istoty.
wesentlich *adj* istotny.
wesentlicher Bestandteil *m* istotna część składowa.
— s Ermittelungsergebnis *n* zestawienie istotnych wyników postępowania.

Wettbewerb *m* współzawodnictwo, konkurencja.
— sverbot *n* zakaz konkurencyjny, zakaz współzawodnictwa.
Wette *f* zakład.
wichtiger Grund *m* ważny powód. ważna przyczyna.
Widerbeklagter *m* pozwany ze skargi wzajemnej (powództwa wzajemnego).
wider besseres Wissen wbrew lepszej wiedzy.
Wider-klage *f* powództwo wzajemne, skarga wzajemna.
— kläger *m* powód wzajemny.
— lage *f* (österr. R.) wiano, wyprawa, oprawa.
— legung *f* odparcie, zbicie, odwód.
— natürliche Unzucht *f* nierząd przeciwny naturze.
— rechtlich *adj* bezprawny (wbrew prawu).
— rechtlicher Angriff *m* napaść bezprawna.
— rechtlichkeit *f* bezprawność.
— rede *f* sprzeczka.
— ruf *m* odwołanie.
Widerruf der Schenkung odwołanie darowizny.
— sfrist *f* czasokres do odwołania.
widerruflich *adj* odwołalny.
Widerruflichkeit *f* odwołalność.
Widersetzlichkeit, Widersetzung *f* opór, nieposłuszeństwo.
widersprechende Anträge *pl* wnioski sprzeczne.
Widerspruch *m* 1. opozycja (sprzeciw); 2. sprzeczność.

Widerspruch Dritter opozycja trzecich.
— serhebung *f* wniesienie opozycji.
— gegen die Hypothek (gegen die Richtigkeit des Grundbuchs) sprzeciw przeciw hipotece (przeciw prawdziwości księgi wieczystej).
— gegen den Zahlungsbefehl opozycja (sprzeciw) przeciw nakazowi zapłaty.
— in den Aussagen sprzeczność w zeznaniach.
— sklage *f* opozycja, powództwo interwencyjne (opozycyjne).

Widerstand *m* opór, stawienie oporu.
— gegen die Staatsgewalt st. op. władzy państwowej.

Wiederannahme *f* des Namens durch die Ehefrau przybranie dawniejszego nazwiska przez żonę.

Wiederaufbau *m* odbudowa.

Wiederaufhebung *f* zniesienie.
— der Entmündigung uchylenie pozbawienia własnej woli.

Wiederaufnahme *f* wznowienie, podjęcie.
— der unterbrochenen Hauptverhandlung podjęcie na nowo (prowadzenie w dalszym ciągu) przerwanej rozprawy głównej.
— des Verfahrens wznowienie postępowania.
— aufnahmeverfahren *n* postępowanie wznowione.
— ausladung *f* wyładowanie.

Wiederbegehung *f* popełnienie (spełnienie) ponowne.
— besitzergreifung *f* ponowne wzięcie w posiadanie.
— einsetzung *f* in den vorigen Stand przywrócenie do stanu poprzedniego (pierwotnego).
— einräumung *f* des Besitzes przywrócenie posiadania.
— einstellung *f* przyjęcie ponowne (na nowo).
— ergreifung *f* ujęcie ponowne.
— eröffnung *f* ponowne otwarcie (zagajenie).

Wiedereröffnung des Verfahrens ponowne otwarcie postępowanie.
— der Verhandlung ponowne otwarcie rozprawy.

Wiederherstellung *f* przywrócenie, restytucja.
— der ehelichen Gemeinschaft przywrócenie wspólności małżeńskiej.
— des früheren Zustandes przywrócenie pierwotnego stanu.

wiederholte Vernehmung *f* powtórne (ponowne) przesłuchanie.

Wiederholung *f* powtórzenie.

Wiederholungsgefahr *f* obawa powtórzenia.

Wieder-kauf *m* odkup.
— kaufsrecht *n* prawo odkupu.
— käufer *m* odkupujący.
— kehrende Leistung *f* świadczenie powtarzające się (powrotne).
— vergeltungsrecht *n* prawo odwetu.

Wieder-verheiratung *f* ponowne małżeństwo, zawarcie ponownego małżeństwa.
— verkäufer *m* odprzedawca.
— vorlassen vor Gericht *v* dopuścić napowrót (przed sąd).
— zusammentritt *m* ponowne zebranie się.
Wiegebuch *n* księga wagowa.
Wild *n* zwierzyna.
wildes Tier *n* zwierzę dzikie.
Wilddieb *m* kłusownik.
Wilddiebstahl *m* kłusownictwo.
Wilderei *f* (gewerbsmäßige) występek łowiecki (zarobkowy).
Wildschaden *m* szkoda wyrządzona przez dzikie zwierzęta.
— sgesetz *n* ustawa o szkodach przez zwierzynę wyrządzonych.
Wille *m* (freier) wola (swobodna).
Willensakt *m* akt woli.
Willens-äußerung *f* oświadczenie woli.
— auslegung *f* tłumaczenie (wykładnia) woli.
— bildung *f* tworzenie się woli, powzięcie woli.
— bestimmung *f* wyrażenie woli.
— bestimmung freie swobodne kierowanie się wolą.
— betätigung *f* działanie woli.
— einigung *f* zgoda (zgodność) woli.
— erklärung *f* oświadczenie woli.
— freiheit *f* swobodność woli.
— geschäft *n* akt woli.
Willensmangel *m* brak (dotyczący) woli, brak co do woli.
— schwäche *f* słabość woli.
willenlos *adj* pozbawiony woli.
Willkür *f* swawola, dowolność.
willkürlich *adj* swawolny, samowolny.
Winkelkonsulent *m* doradca pokątny.
Wippen *n* s. Kippen puszczenie w obieg pomniejszonych monet jako posiadające pełną wartość.
wirklicher Geheimrat *m* rzeczywisty radca tajny.
— Wille *m* wola rzeczywista.
Wirklichkeit *f* rzeczywistość, istotność.
wirksam *adj* skuteczny.
— werden *v* stać się skutecznem.
Wirksamkeit *f* skuteczność (moc prawna).
— der Blokade rzeczywistość blokady.
— einer Prozeßhandlung skuteczność czynności procesowej.
in Wirksamkeit treten *v* wchodzić w życie.
Wirkung *f* skutek, działanie.
— skreis *m* zakres działania.
— slosigkeit *f* bezskuteczność.
Wirt *m* gospodarz.
Wirtschaft *f* gospoda, gospodarstwo.
wirtschaftlicher Verein *m* stowarzyszenie gospodarcze.
— Geschäftsbetrieb *m* sprowadzenie spraw gospodarczych.

wirtschaftlicher Zusammenhang *m* związek gospodarczy.
Wirtschaftsart *f* rodzaj uprawy.
Wirtschafts-beihilfe *f* dodatek ekonomiczny.
— blokade *f* blokada gospodarcza.
— krise *f* przesilenie gospodarcze.
— plan *m* plan gospodarczy.
— politik *f* polityka gospodarcza.
— unternehmung *f* przedsiębiorstwo gospodarcze.
Wissen *n* wiedza, wiadomość.
— und Wollen wiedza i wola.
nach bestem Wissen według najlepszej wiedzy.
Wissenschaft *f* nauka, umiejętność.
wissenschaftliche Leistung *f* praca naukowa.
Wissenserklärung *f* oświadczenie wiedzy.
Wissensvertreter *m* zastępca co do wiedzy (świadomości).
wissentliche Verletzung *f* der Eidespflicht świadome naruszenie obowiązku przysięgi.
Witwe *f* wdowa.
Witwengehalt *n* dochód (pensja) wdowy.
Witwenkasse *f* kasa wdowia.
Woche *f* tydzień.
Wochenbett *n* połóg.
wohlerworbenes Recht *n* prawo (rzetelnie) nabyte.
Wohlfahrt *f* powodzenie, dobrobyt.
Wohlfahrts-amt *n* (-minister) urząd opieki społecznej (minister o. sp.).
— ausschuß *m* wydział dobra publicznego.
— einrichtung *f* instytucja (społeczno-) opiekuńcza.
Wohlstand *m* dobrobyt.
— sindex *m* indeks dobrobytu.
Wohltätigkeit *f* dobroczynność.
Wohltatserbe *m* spadkobierca beneficjalny.
Wohngebäude *n* budynek (dom) mieszkalny.
Wohn-ort *m* miejsce zamieszkania.
— sitz *m* zamieszkanie, siedziba.
Wohnsitz aufgeben *v* opuszczać (zwijać) zamieszkanie.
— begründen *v* stwarzać zamieszkanie.
— wird aufgegeben zamieszkanie utraca się.
Wohnung *f* mieszkanie.
Wohnungs-amt *n* urząd mieszkaniowy.
— angabe *f* wymienienie (podanie) mieszkania.
— aufsicht *f* nadzór mieszkaniowy.
— bedürfnis *n* potrzeba mieszkań.
— mangel *m* brak mieszkań
— mangelgesetz *n* ustawa o braku mieszkań.
— miete *f* czynsz mieszkalny, najem, komorne, mieszkaniowe.

Wohnungs-notverordnung *f* rozporządzenie mieszkaniowe z konieczności, rozp. z konieczności o mieszkaniach.
— recht *n* prawo mieszkaniowe.
— suchender *m* poszukujący mieszkanie.
— wesen *n* sprawy mieszkaniowe.
— wucher *m* lichwa mieszkaniowa.
— zwangswirtschaft *f* przymusowa gospodarka mieszkaniami.
Wojewode *m* wojewoda.
Wojewodschaft *f* województwo.
Wojewodschafts-abteilung *f* wydział wojewódzki (województwa).
— rat *m* rada wojewódzka.
— verwaltungsgericht *n* wojewódzki sąd administracyjny.
Wollen *n* wola, chcenie.
Wort *n* słowo, głos.
— entziehung *f* odebranie głosu.
Worterteilung *f* udzielenie głosu.
— laut *m* des Gesetzes brzmienie (dosłowne) ustawy.
wörtlich *adj* dosłowny, słowny.
Wucher *m* (treiben) lichwa (trudnić się lichwą).
— geschäft *n* tranzakcja lichwiarska.
— gesetz *n* ustawa przeciw lichwie (o lichwie).
wucherische Forderung *f* wierzytelność lichwiarska.
wucherischer Gewinn *m* zysk lichwiarski.
Wundarzt *m* chirurg.
Wunsch *m* życzenie, pragnienie.
Würde *f* godność, dostojeństwo.
— des Gerichts powaga sądu.
Würdenträger *m* dostojnik, dygnitarz.
würdig *adj* godny, godzien.
Würdigung *f* ocenienie, ocena.
Wurmfraß *m* stoczenie przez robaki (od robaków).
Wurzel *f* korzenie.

Z

Zahl *f* liczba.
zahlbar *adj* płatny.
zahlen *v* płacić, uskuteczniać zapłaty do rąk.
Zahlender *m* płatnik, płacący.
Zahlstelle *f* miejsce wypłaty.
Zahlung *f* płacenie, zapłata.
Zahlungs-adresse *f* adres płatniczy (płacenia).
— anweisung *f* przekaz zapłaty (płatniczy).
Zahlungs-aufforderung *f* wezwanie płatnicze (do płacenia).
— befehl *m* nakaz zapłaty (płatniczy).
— bilanz *f* bilans płatniczy.
— einstellung *f* zawieszenie (zastanowienie) wypłaty.
— empfänger *m* przyjemca (odbierca) zapłaty.

Zahlungs-fähiger Käufer *m* nabywca (kupujący) wypłatny.
— fähigkeit *f* wypłacalność.
— frist *f* czasokres wypłaty.
— halber w celu zapłacenia.
— mittel *n* (gesetzliches) środek płatniczy (ustawowy).
— ort *m* miejsce (zapłaty) wypłaty.
— regreß *m* regres (zwrotne poszukiwanie) płatniczy(e).
— sperre wstrzymanie zapłaty.
— statt an w miejsce (zamiast) zapłaty.
— termin *m* termin płatności.
— übernahme *f* objęcie zapłaty.
— unfähig *adj* niewypłatny, niewypłacalny.
— unfähigkeit *f* niewypłacalność.
— versprechen *n* przyrzeczenie zapłaty.
— verbot *n* zakaz zapłaty (wypłaty).
— zeit *f* czas zapłaty (płatności).
zahmes Tier *n* zwierzę oswojone.
Zechprellerei *f* oszukiwanie kelnerów.
Zedent *m* cedent, przelewca przelewający, odstępujący.
Zeichen *n* znak.
Zeichenrolle *f* rola (spis) znaków.
Zeichner *m* subskrybent.
Zeichnung *f* 1. zapisywanie, subskrybowanie, podpisanie, podpis; 2. rysunek.
Zeichnung von Aktien zapis (subskrypcja) na akcje, subskrybowanie akcyj.
Zeichnungs-recht *n* prawo podpisania.
— schein *m* świadectwo (wykaz) subskrybcyjne (y).
Zeigen *n* sich eines Mangels ujawnienie się (wyjście na jaw) wady.
Zeile *f* wierz.
Zeit *f* czas, pora.
Zeit-ablauf *m* upływ czasu.
— abschnitt *m* okres czasu.
— bestimmung *f* oznaczenie czasu.
— gesetz *n* ustawa czasowa.
zeitliche Geltung *f* moc obowiązująca czasowa (co do czasu).
Zeitpunkt *m* chwila.
Zeit-schrift *f* czasopismo.
— versäumnis *f* strata czasu.
— weilig *adj* czasowy.
Zeitung *f* gazeta.
— sverlag *m* wydawnictwo gazety.
Zensur *f* cenzura.
Zentralbehörde *f* władza zentralna.
Zentral-nachweisamt *n* centralne biuro wywiadowcze.
— polizeiblatt *n* centralny dziennik policyjny.
— verband *m* związek centralny.
Zentrum *n* centrum.
zerreißen *v* podrzeć.
zerrissener Wechsel *m* weksel podarty.
Zerrüttung *f* des ehelichen Verhältnisses zachwianie stosunku małżeńskiego.

Zerstörung *f* zburzenie, niszczenie.
Zession *f* cesja, przelew, przelanie, odstąpienie.
Zessionar *m* cesjonarjusz.
Zettelbank *f* bank emisyjny.
Zeuge *m* świadek.
Zeugen-aussage *f* zeznanie świadka.
— benennung *f* podanie (wymienienie) świadków.
— beweis *m* dowód ze świadków.
— eid *m* przysięga świadków.
— gebühr *f* należytość świadków.
— ladung *f* wezwanie świadków.
— verhör *m* (-vernehmung *f*) przesłuchanie (badanie) świadków.
— zuziehung *f* przybranie świadków.
Zeugnis *n* 1. świadectwo; 2. zeznanie.
— fähigkeit *f* zdolność (do) zeznania.
— verweigerung *f* odmówienie (odmowa) zeznania.
— verweigerungsrecht *n* prawo odmówienia zeznań.
— zur Erlangung des Armenrechts świadectwo do uzyskania prawa ubogich.
— pflicht *f* obowiązek świadczenia (zeznania).
— zwangshaft *f* areszt celem zmuszenia do zeznań.
Zeugung *f* płodzenie.
— sfähigkeit *f* zdolność płodzenia, zd. rozrodcza.
— unfähigkeit *f* niemożność płodzenia.
Ziel *n* cel.
Zimmer *n* pokój, sala.
Zinsen *pl* odsetki, procenta.
Zinseszinsen *pl* odsetki od odsetek (odsetki składane).
Zinsfuß *m* stopa procentowa.
Zins-gesetz *n* ustawa o procentach.
— hypothek *f* hipoteka zaległych procentów.
— rückstände *pl* zaległości w odsetkach.
— schein *m* kupon procentowy.
— wert *m* wartość czynszowa.
— wucher *m* lichwa procentami.
Zitat *n* cytat, (miejsce przytoczone).
Zivilabteilung *f* (-kammer) wydział cywilny (izba cywilna).
— beamter *m* urzędnik cywilny.
— ehe *f* ślub cywilny.
— gericht *n* sąd cywilny.
— gesetz *n* ustawa cywilna.
— kammer *f* izba cywilna, izba dla spraw cywilnych, (wydział cywilny).
— klage *f* powództwo cywilne, skarga cywilna.
— prozeß *m* proces cywilny.
— prozeßordnung *f* kodeks postępowania cywilnego, ustawa o postępowaniu cywilnem.
— recht *n* prawo cywilne.
— rechtlich *adj* cywilnoprawny (prawno-cywilny).
— sache *f* sprawa cywilna.
— senat *m* senat cywilny.
— stand *m* stan cywilny.
— urteil *n* wyrok cywilny.

Zivilverfahren *n* postępowanie cywilne.
— versorgungsschein *m* świadectwo zaopatrzenia cywilnego.
Zögern *n* zwłoka.
ohne schuldhaftes Zögern *n* bez zawinionej zwłoki.
Zögling *m* wychowaniec.
Zoll *m* cło.
— amt *n* urząd celny.
— beamter *m* urzędnik celny.
— behörde *f* władza celna.
— gesetz *n* ustawa celna (o cłach).
— hinterziehung *f* uchylenie się od cła.
— politik *f* polityka celna.
— tarif *m* taryfa celna.
— verband związek celny.
— vertrag *m* umowa celna.
Zone *f* strefa.
Zonentarif *m* taryfa strefowa.
Zorn *m* gniew.
Zubehör *n* przynależność, przyległość.
— eigenschaft *f* cecha (przymiot) przynależności.
zubilligen *v* przyznać.
Zubilligung *f* mildernder Umstände przyznanie okoliczności łagodzących.
Zucht *f* dyscyplina, karność.
Zuchthaus *n* ciężkie więzienie, dom karny, dom poprawy.
— gefangener (Zuchthäusler) więzień z domu poprawy.
— strafe *f* kara ciężkiego więzienia.
Züchtigung *f* karcenie, strofowanie, chłosta.
— srecht *n* prawo karcenia (karania).
Zuchtmittel *n* (geeignetes) sposób karcenia (odpowiedni).
Zueignung *f* przywłaszczenie.
— sabsicht *f* zamiar, aby sobie przywłaszczyć, zamiar przywłaszczenia.
Zuerkennung *f* przysądzenie, przyznanie.
— einer Strafe wyznaczenie kary.
— surteil *n* wyrok przysądzający.
Zufall *m* przypadek (wypadek losowy).
— unabwendbarer *m* nieuchronny przypadek.
— shaftung *f* odpowiedzialność wskutek przypadku (za przypadek).
zufallen *v* przypaść, przypadać.
zufälliger Untergang *m* einer Sache przypadkowe zniszczenie (zaginięcie) rzeczy.
zufällige Verschlechterung einer Sache przypadkowe pogorszenie rzeczy.
Zufluchtsort *m* miejsce ucieczki (schronienia).
Zufügung *f* przydanie, wyrządzenie.
— einer Körperverletzung zadanie urazu cielesnego.
Zuführung *f* doprowadzenie, sprowadzenie.
Zug um Zug = Leistung *f* świadczenie z ręki do ręki.
Zugang *m* 1. dostęp, dojście; 2. wpływ.
Zugangsliste *f* spis (lista) wpływów.
zugänglich *adj* dostępny.

Zugänglichmachung *f* udostępnienie.
Zugehen *n* einer Willenserklärung dojście do wiadomości oświadczenia woli.
Zugehörigkeit *f* przynależność.
zugelassener Anwalt *m* adwokat dopuszczony.
zugeschobener Eid *m* przysięga wskazana.
zugesicherte Eigenschaft *f* przymiot zapewniony.
zugestandene Tatsache *f* fakt przyznany.
Zugeständnis *n* przyznanie, ustępstwo.
zugezogener Zeuge *m* świadek przybrany.
zu Gunsten Dritter na rzecz (na korzyść) trzecich.
— des Verurteilten na korzyść skazanego.
Zuhälter *m* sutener.
Zuhälterei *f* sutenerstwo.
Zuhörer *m* słuchacz.
Zukunft *f* przyszłość.
zukünftige Leistung *f* świadczenie przyszłe.
Zulage *f* dodatek.
zulänglich *adj* dostateczny.
Zulänglichkeit *f* dostateczność.
zulässige Beschwerde *f* zażalenie dopuszczalne.
Zulässigkeit *f* dopuszczalność.
— des Rechtsweges dopuszczalność drogi prawnej (sądowej).
— der Zwangsvollstreckung dop. egzekucji.
Zulassung *f* 1. dopuszczenie; 2. dozwolenie.
Zulassung der Klageänderung dopuszczenie zmiany powództwa (skargi).
— eines Rechtsanwalts *f* dopuszczenie adwokata.
— sverfahren *n* postępowanie dopuszczenia.
Zumessung der Strafe *f* wymiar (wymierzenie) kary.
Zumutbarkeit *f* wymagalność.
Zumutung *f* wymaganie, żądanie.
— unsittliche propozycja (żądanie) niemoralna (e).
Zunft *f* cech.
Zunftsstatut *n* statut cechu.
— smitglied *n* członek cechu.
— recht *n* prawo cechowe.
— zwang *m* obowiązek cechowy.
Zunichtemachung *f* unicestwienie, zniszczenie.
Zurechnung *f* poczytywanie.
zurechnungsfähig *adj* poczytalny
Zurechnungsfähigkeit *f* poczytalność.
Zurechtweisung *f* pouczanie, wskazanie.
Zureise *f* podróż dojazdowa, dojazd.
zurückbehaltene Sache *f* rzecz zatrzymana.
Zurückbehaltung *f* zatrzymanie.
— srecht *n* prawo zatrzymania.
Zurückberufung *f* odwołanie.
Zurückerstattung *f* zwrócenie, zwrot.
Zurück-forderung *f* der Bereicherung żądanie zpowrotem (zażądanie zwrotu) wzbogacenia.

Zurückforderungsrecht *n* prawo żądania zwrotu.
— führung *f* odprowadzenie napowrót.
— gabe (-gewähr) *f* zwrot, oddanie napowrót.
— geschobener Eid *m* przysięga odkazana.
— haltung *f* zatrzymanie.
— kaufen *v* odkupić.
— lassung *f* pozostawienie.
Zurücknahme *f* cofnięcie, odebranie zpowrotem.
— des Antrages der Klage cofnięcie wniosku powództwa (skargi).
— des Testamentes odebranie (zpowrotem) testamentu.
— eines Rechtsmittels cofnięcie środka odwoławczego.
— einer hinterlegten Sache odebranie zpowrotem rzeczy złożonej.
zurückrechnen *v* liczyć wstecz.
Zurückschiebung *f* des Eides odkazanie przysięgi.
Zurück-stellung *f* odstawienie.
— treten vom Rechtsstreit *n* odstąpienie od sporu.
— verlangen *v* zażądać zwrotu, zażądać zpowrotem.
— verweisung *f* przekazanie napowrót.
— verweisung des Rechtsstreites an die 1. Instanz odesłanie sporu napowrót do pierwszej instancji.
— weisung *f* odrzucenie, nieprzyjęcie, odmowa.
Zurückweisung der Berufung odrzucenie odwołania.
— des verspäteten Vorbringens odrzucenie spóźnionych przytoczeń.
Zurückweisung einer Erklärung odmówienie oświadczenia.
Zurückwirkung *f* działanie wstecz.
Zurückzahlung *f* odpłata, opłata, zwrot.
— der Einlage zwrot (zwrócenie) wkładu.
Zurückziehung *f* cofanie, cofnięcie.
Zusage *f* der Ehe przyrzeczenie małżeństwa.
Zusammen-berufung *f* zwołanie.
— bruch *m* upadek, runięcie.
— gehörende Sachen *pl* rzeczy należące do siebie.
Zusammenhang *m* związek, styczność.
— ursächlicher, rechtlicher związek przyczynowy, prawny.
zusammenhängend *adj* pozostający (będący) w związku.
Zusammenhäufung *f* skupienie, zgromadzenie.
Zusammen-kunft *f* zjazd, schadzka.
— lauf *m* zbiegowisko.
— legung *f* von Grundstücken złączenie gruntów (scalenie gruntów).
— rechnung *f* zliczenie razem.
— rottung *f* skupienie się.
— setzung des Gerichts *f* skład sądu.
— stellung *f* zestawienie.
— stoß *m* von Schiffen zderzenie się okrętów.
Zusammentreffen *n* zbieg, zejście się.

Zusammentreffen von Rechten zejście się praw.
— von mehreren Straftaten zbieg kilku przestępstw.
Zusammenziehung *f* ściągnienie, skrócenie.
Zusatz *m* dodatek.
— klage *f* powództwo dodatkowe, skarga dodatkowa.
— gebühr *f* należność (opłata) dodatkowa.
— patent *n* patent dodatkowy.
— steuer *f* podatek dodatkowy.
— strafe *f* kara dodotkowa.
zuschieben *v* wskazać.
Zuschiebung *f* des Eides (s. zugeschoben) wskazanie przysięgi.
Zuschlag *m* przybicie (targu).
— sbescheid *m* oznajmienie o przybiciu.
— surteil *n* wyrok przybicia, wyrok adjudykacyjny.
— szoll *m* cło dodatkowe.
zuschlagen *v* przybijać.
Zuschreibung *f* (eines Grundstücks) dopisanie (gruntu).
Zuschuß *m* dodatek, dopłata, zasiłek.
— pflicht *f* obowiązek dopłaty.
— steuer *f* podatek nadliczbowy (dodatkowy).
Zusicherung *f* zapewnienie.
— von Eigenschaften zapewnienie przymiotów.
Zusprechung *f* przysądzenie, przyznanie.
— von Früchten, Zinsen przyznanie owoców, odsetek.
— surteil *n* wyrok przysądzający.

Zustand *m* stan.
in einen Zustand versetzen *v* wprawić w stan.
Zustand krankhafter Störung der Geistestätigkeit stan chorobliwego zaburzenia władz umysłowych.
Zustandekommen *n* eines Vertrages przyjście do skutku umowy.
zuständige Behörde *f* władza właściwa (powołana, kompetentna).
— s Gericht *n* sąd właściwy.
Zuständigkeit *f* właściwość, (kompetencja).
— des Gerichts właściwość sądu.
Zuständigkeitsgesetz *n* ustawa o właściwości.
Zuständigkeits-erklärung *f* uznanie za właściwy, oświadczenie właściwości.
— kreis *m* obwód właściwości (kompetencji).
— streit *m* spór o właściwość.
Zustehen *v* przysługiwać.
Zustellung *f* doręczenie.
— der Klageschrift doręczenie pozwu.
— durch die Parteien (auf Betreiben der Parteien) doręczenie przez strony (na żądanie stron).
— einer Willenserklärung doręczenie oświadczenia woli.
Zustellungsantrag *m* wniosek o doręczenie.
Zustellungs-auftrag *m* polecenie (zlecenie) doręczenia.
— beamter *m* urzędnik doręczenia.

Zustellungsbescheinigung *f* poświadczenie doręczenia.
— bevollmächtigter *m* pełnomocnik dla doręczeń.
— empfänger *m* odbiorca doręczenia.
— formular *n* formularz doręczenia.
— gebühr *f* opłata za doręczenie.
— nachweis *m* stwierdzenie doręczenia.
— ort *m* miejsce doręczenia.
— tag *m* dzień doręczenia.
— urkunde *f* dowód (dokument) doręczenia.
— von Anwalt zu Anwalt doręczenie przez adwokata adwokatowi.
Zustimmung *f* przyzwolenie, zgoda.
— des gesetzlichen Vertreters przyzwolenie zastępcy ustawowego.
— vorherige = Einwilligung *f* przyzwolenie uprzednie = zezwolenie.
— nachträgliche = Genehmigung *f* przyzwolenie późniejsze = zatwierdzenie.
— serklärung *f* oświadczenie przyzwolenia.
Zutaten *pl* dodatki.
Zuteilung *f* przydzielenie.
zuverlässig *adj* pewny, niezawodny.
Zuvielforderung *f* nadwyżka żądania (żądanie nadmierne).
Zuwachs *m* przyrost, przybytek, przybycie.
— recht *n* prawo przyrostu, prawo przybycia.

Zuwachssteuer *f* podatek od przyrostu.
Zuweisung *f* eines Ersatzraumes przydział (przydzielenie) pomieszczenia rezerwowego.
Zuwendung *f* przysporzenie.
— unentgeltliche prz. nieodpłatne (bezpłatne).
Zuwiderhandlung *f* czyn przeciwny, działanie przeciwne (wbrew).
— gegen Vertrag (Gesetz) działanie wbrew umowie (ustawie).
Zuziehung *f* przybranie, dobranie.
— eines Rechtsanwalts przybranie adwokata.
Zwang *m* przymus.
Zwangsarbeit *f* robota (praca) przymusowa.
— ausbürgerung *f* przymusowe cofnięcie (odebranie) obywatelstwa.
— befugnisse *pl* uprawnienia przymusowe.
— enteignung *f* wywłaszczenie przymusowe.
— erziehung *f* wychowanie przymusowe.
— etatisierung *f* przymusowe ustanowienie budżetu.
— gesetz *n* ustawa przymusowa.
— gestellung von Zeugen przymusowe dostawienie świadków.
— haft *f* areszt przymusowy.
— hypothek *f* hipoteka przymusowa.
— innung *f* korporacja przymusowa.
— kurs *m* kurs przymusowy.

Zwangs-lage *f* przymus.
— lizenz *f* licencja przymusowa.
— maßregel *f* (-mittel) zarządzenie (środek) przymusowe.
— mietvertrag *m* przymusowa umowa o najem.
— überweisung *f* przekazanie przymusowe.
— und Banngerechtigkeit prawo służebności osobistej.
— verfahren *n* postępowanie przymusowe.
— vergleich *m* ugoda przymusowa, (układ przymusowy).
— versteigerung *f* przetarg przymusowy.
— verwalter (-verwaltung) *f* zarządca (zarząd) przymusowy.
— vollstreckung *f* egzekucja (wykonanie przymusowe).
Zwangsvollstreckung in das bewegliche Vermögen egzekucja z majątku ruchomego (z ruchomości).
— in das eingebrachte Gut egzekucja z mienia wniesionego.
— zur Erwirkung einer Handlung und Unterlassung egzekucja celem uzyskania działania i zaniechania.
— zur Erwirkung der Herausgabe egzekucja celem uzyskania wydania.
zwangsweise Vorführung *f* sprowadzenie przymusowe.
— Einziehung *f* ściągnięcie przymusowe.

Zweck *m* (der Gesellschaft) cel (spółki).
— bestimmung *f* cel, zadanie.
— geben (verfolgen) *v* zakreślić (zmierzać) cel.
— gebundenheit *f* związanie celowe.
Zweckentsprechende Rechtsverfolgung oder Rechtsverteidigung *f* celowe dochodzenie prawne lub celowa obrona prawna.
zwecklose Pfändung *f* zajęcie bezcelowe (bezowocne).
Zweckmäßigkeit *f* celowość, stosowność, dogodność.
— srücksichten względy na stosowność.
Zweckverband *m* związek międzykomunalny, związek celowy, związek dla przeprowadzenia zadań.
Zweckvermögen *n* majątek celowy (na jakiś cel).
Zwei-Drittel Stimmenmehrheit *f* większość głosów dwoich trzecich.
zweideutig *adj* dwuznaczny.
Zweifel *m* (im Zweifel) wątpliwość (w razie wątpliwości).
zweifelhafte Forderung *f* wierzytelność niepewna (wątpliwa).
Zweig *m* 1. gałęź; 2. dział.
Zweigniederlassung *f* zakład filjalny (uboczny).
Zweikammersystem *n* system dwuizbowy.
Zweikampf *m* pojedynek.
— regeln *pl* zasady pojedynku.
Zweiteilung *f* rozdwojenie.
Zweiter Richter *m* drugi sędzia.

Zweitschuldner *m* dłużnik drugi.

zwingen *v* zmusić.

zwingendes Recht n prawo zmuszające (obowiązujące).

— r Rechtsgrundsatz *m* ustawa bezwzględnie obowiązująca.

Zwischen-abtretung *f* przelanie wpadkowe, odstąpienie pośrednie.

— ausschuß *m* wydział pośredni.

— bilanz *f* bilans pośredni.

— entscheidung *f* postanowienie (orzeczenie) przedstanowcze.

— feststellungsklage *f* skarga wpadkowa o ustalenie.

— frachtführer *m* przewoźnik pośredni.

— frage *f* pytanie wpadkowe.

— gesetz *n* ustawa pośrednia.

— handel *m* handel pośredni.

Zwischen-raum *m* 1. odstęp wolny; 2. przerwa.

— spediteur *m* spedytor pośredni.

— staatliches Recht *n* prawo międzypaństwowe.

— streit *m* spór pośredni (wpadkowy).

— unternehmer *m* przedsiębiorca pośredni.

— urteil *n* wyrok pośredni (wpadkowy), wyrok przedstanowczy (wstępny).

— verfahren *n* postępowanie wpadkowe (incydentalne).

— verfügung *f* zarządzenie pośrednie.

— zeit *f* czas pośredni, międzyczas, przerwa.

— zinsen *pl* odsetki wpadkowe (za czas między spłatą).

Zwist *m* zatarg, spór.

Zwölftafelgesetz *n* ustawa dwunastu tablic.

Ergänzungsblatt.

Anstalt *f* getroffene przygotowanie poczynione.
Anstandsschenkung *f* darowizna (z) przyzwoitości.
Aufgabe *f* zur Post oddanie na pocztę.
Ausschließungsbesitz *m* posiadanie wykluczające.
Aussetzung des Verfahrens umorzenie postępowania.
Außenverhältnis *n* stosunek zewnętrzny.
Beiladung *f* zapozwanie.
belohnende Schenkung darowizna remuneracyjna.
billige Entschädigung in Geld słuszne odszkodowanie pieniężne.
notwendige (einheitliche) Streitgenossenschaft spółuczestnictwo jednolite.
Störer *m* (d. Eigentums) zakłucający *adj* (własność).
unbeschränkt geschäftsfähig werden *v* uzyskać nieograniczoną zdolność do działania.
unbestellbare Sendung *f* przesyłka niedoręczona.
Unterbrechung des Verfahrens zawieszenie postępowania.
Urteilsabfassung *f* ułożenie (napisanie) wyroku.
Verarmungsfaktor *m* faktor zubożenia.
Versorgungsgericht *n* sąd dla spraw rentowych (sąd rentowy).
vollständige Abfassung des Urteils ostateczny układ wyroku.
Zeugenstellung *f* dostawienie świadków.
Zollunion *f* unja celna.

Osteuropa-Institut, Breslau.

NIEMIECKO-POLSKI
POLSKO-NIEMIECKI

SŁOWNIK PRAWNICZY.

DEUTSCH-POLNISCHES
POLNISCH-DEUTSCHES

JURISTISCHES WÖRTERBUCH.



Osteuropa-Institut, Breslau.

Deutsch-polnisches
Polnisch-deutsches
JURISTISCHES WÖRTERBUCH

Bearbeitet von

Dr. Ed. Zolondek.

IN ZWEI TEILEN.

II. Teil: Polnisch-deutsch.



LEIPZIG.
VERLAG GEBRÜDER BÖHM.
1931.

Osteuropa-Institut, Breslau.

Niemiecko-polski
Polsko-niemiecki
SŁOWNIK PRAWNICZY

Opracował

Dr. Ed. Zolondek.

W DWUCH CZĘŚCIACH.

II. Część: Polsko-niemiecka.



LEIPZIG.
NAKŁADEM GEBRÜDER BÖHM
1931.

Zastrzegamy sobie wszystkie prawa.

Copyright 1931
by
Gebrüder Böhm, Leipzig.



Skrócenia.
Abkürzungen.

---

adj. Adjektiv = przymiotnik, Eigenschaftswort.

adv. Adverb = przysłowek, Umstandswort.

f. femininum = rodzaj żeński, weibl. Geschlecht.

m. masculinum = rodzaj męski, männl. Geschlecht.

n. neutrum = rodzaj nijaki, sächl. Geschlecht.

pl. plural = liczba mnoga, Mehrzahl.

v. verbum = czasownik, Zeitwort.

s. = ob, obacz, siehe.

Sprostowania — Berichtigungen.

Strona
6 cechowanie *n*
6 celny urzędnik
8 cudzołóżny
8 czas koncepcyjny
10 danie *n*
11 dewiza *f*
12 dobra wiara *f*
16 dziedzic *m*
39 nabrać przekonanie *v*
49 niknięcie towarów *n*
50 nuncjusz papieski *m*
55 odpis uwierzytelniony *m*
64 państwo autorytatyczne i feodalne *n*
74 port odpłynięcia *m*

Strona
80 pozasądowy układ *m*
87 przedłożenie *n*
112 sojusznik *m*
117 stopień *m*
122 świadectwo założycielskie *n*
126 uchylony
130 umowne odsetki *pl*
132 urząd stanu cywilnego
136 utrzymanie odpowiadające stanowi standesgemäßer Unterhalt
137 uznać się za właściwy *v*
144 wojskowy sąd *m*

Uzupełnienia — Ergänzungen.

aport *m* (wkład niepieniężny) Sacheinlage.
bezpraca *f* Arbeitslosigkeit.
delegacja *f* (odkomenderowanie) Abordnung, Delegation.
demonstrowanie *n* (pokaz) Zur Schau stellen, Ausstellung.
depozyt *m* sądowy Hinterlegung bei Gericht.
dłuższe leżenie *n* Überliegezeit.
karta ubezpieczeniowa *f* Versicherungskarte.
komiwojażer *m* (pełnomocnik handlowy) Handlungsbevollmächtigter.
odmeldowanie policyjne *n* polizeiliche Abmeldung.
odpisanie na zużycie *n* Abnutzungsabschreibung.
okres próbny *m* Probezeit.
ordynacja telegraficzna *f* Telegraphenordnung.
poparcie dowodami *n* Beweisantritt (Unterstützung durch Beweismittel).
postojowe *n* Liegegeld.
poszukujący pracy *adj* Arbeitsuchender.
składka ubezbieczeniowa *f* Versicherungsbeitrag.
strawne *n* Kostgeld.
traktat gwarancyjny *m* Garantievertrag.
wskazana przysięga *f* zugeschobener Eid.
wspólnik założyciela *m* Gründergenosse.
zajęte miejsce *n* besetzter Platz.

A

abandon *n* ob. porzucenie Abandon, Verzicht.
abolicja *f*, Abolition (Strafaufhebung).
abortus ob. poronienie *n* Fehlgeburt.
absolucja *f* Absolution.
absolutnie równy *adj* adäquat.
abstrakcyjny *adj* abstrakt, selbständig, losgelöst.
abstrakcyjność *f* Abstraktheit.
adjacent wodny *m* Wasseranlieger.
adjudykacyjny wyrok *m* Zuschlagsurteil.
administracja *f* (zarząd) Verwaltung.
— przymusowa Zwangsverwaltung.
administracyjna władza *f* Verwaltungsbehörde.
administracyjno - prawny *adj* verwaltungsrechtlich.
adnotacja *f* (przypisek) Vermerk, Vormerkung.
— sporu *f* Streitverkündung.
adopcja *f* ob. przysposobienie *n* Adoption, Annahme an Kindesstatt.
adres posiłkowy *m* (w potrzebie) Notadresse.
adresat *m* Adressat, Empfänger.
adwokacki przymus *m* Anwaltszwang.
adwokat (rzecznik) *m* Rechtsanwalt.
adwokatura *f* Anwaltschaft, Rechtsanwaltschaft.
afekt *m* (wzruszenie) Affekt.
agent (ajent) *m* Agent.
agent handlowy Handlungsagent.
— miejscowy Platzagent.
— procesowy *m* Prozeßagent.
agencyjna umowa *f* Agenturvertrag.
ajent podróżujący za prowizję Provisionsreisender.
akademja *f* Akademie.
akademicki *adj* akademisch.
akcept *m*, akceptacja *f* (przyjęcie) Akzept, Annahme.
— wekslowy Wechselakzept.
akceptant *m* (przyjemca) Akzeptant (Wechselnehmer).
akceptujący *m* Annehmender, Akzeptant.
akcesja *f* Beitritt.
akcesoryjny charakter *m* akzessorische Natur.
akcja *f* Aktie.
— imienna Namensaktie.
— na okaziciela Inhaberaktie.
— uprzywilejowana Vorzugsaktie.
— użytkowa Nutzungsaktie.
akcjonarjusz *m* Aktionär.
akcyjna spółka *f* Aktiengesellschaft.
akcyza *f* Akzise.
akord *m* (ugoda) Akkord.
— prewencyjny *m* Präventivakkord, Konkursabwendungsvergleich.
akt *m* 1. Akt, Geschäft; 2. Urkunde.
— administracyjny Verwaltungsakt.
— fundacyjny Stiftungsgeschäft.

akt notarjalny lub sądowy notarielle óder gerichtliche Beurkundung.
— oskarżenia Anklageschrift.
— prawny Rechtsgeschäft.
— rządowy Regierungsgeschäft.
— spółkowania Geschlechtsakt, Beischlaf.
— stanu cywilnego Beurkundung des Personenstandes.
— ustanawiający Errichtungsurkunde.
— woli Willensgeschäft.
— wyborczy Wahlakt, Wahlhandlung.
akta dodaktowe *pl.* Beiakten.
— generalne *pl* Generalakten.
— podręczne *pl* Handakten.
— poprzednie (przedakta) Vorakten.
— procesowe Prozeßakten.
— sądowe *pl* Gerichtsakten.
— zbiorowe *pl* Sammelakten.
aktor *m* Schauspieler.
akuszerka *f* (położna) Hebamme.
alimenta *pl.* Alimente, Unterhalt.
alimentacja *f* Alimentation, Unterhaltung.
aljenacja *f* Veräußerung.
alonga *f* (przydłużnik) Allonge.
alternatywa *f* Alternative.
alternatywny wniosek *m* Alternativantrag.
— zobowiązanie *n* Alternativobligation.
ambasada *f* Botschaft.
ambasador *m* Botschafter.
amnestja *f* Amnestie.
amortyzacja *f* (umorzenie) Amortisation, Tilgung.
amortyzacyjne postępowanie *n* Amortisations- (Tilgungs-)verfahren.
amunicja *f* Munition.
analogiczny *adj* analog.
analogja *f* Analogie.
apelacja *f* (odwołanie) Berufung, Appellation.
apelacyjna skarga Berufungsklage.
apelacyjny sąd *m* Berufungs- (Appelations-)gericht.
apelant *m* (zakładający odwołanie) Berufungskläger.
aplikacja *f* Vorbereitungsdienst (als Applikant).
aplikant sądu *m* Gerichtsapplikant (Referendar).
aprioryczny *adj* apriorisch, wesenhaft.
aprobacja *f* Approbation.
apteka *f* Apotheke.
aptekarz *m* Apotheker.
arbiter *m* (sędzia polubowny) Schiedsrichter.
arenda *f* (dzierżawa) Arrende (Pacht).
areszt *m* Arrest, Beschlagnahme, Haft.
— celem zabezpieczenia Sicherheitsarrest.
— celem zmuszenia do zeznań Zeugniszwangshaft.
— majątku Vermögensbeschlagnahme.
— na rzeczach (rzeczowy) dinglicher Arrest.
— odosobniony (oddzielny) Einzelhaft.
— osobisty persönlicher Arrest.
— policyjny Polizeigefängnis.
— prewencyjny Schutzhaft, (Untersuchungshaft).

areszt przymusowy Zwangshaft.
— rzeczowy dinglicher Arrest.
— ścisły strenger Arrest.
— śledczy Untersuchungshaft.
— wspólny *m* Gemeinschaftshaft.
— zastępczy *m* Ersatzhaft.
aresztant śledczy *m* Untersuchungsgefangener.
aresztowanie bezprawne *n* widerrechtliche Verhaftung.
aresztowy sąd *m* Arrestgericht.
arkusz *m* Bogen.
armja *f* Heer.
arsenał *m* Waffenlager.
artysta *m* Künstler.
arondacja gruntów *f* Zusammenlegung von Grundstücken.
artykuły spożywcze *pl* Lebensmittel.
— codziennej potrzeby Bedarfsgegenstände.
ascendent *m* ob. krewny Aszendent, Verwandter aufsteigender Linie.
asekuracja *f* ob. ubezpieczenie *n* Versicherung.
asesor górniczy Bergassessor.
— sądowy *m* Gerichtsassessor.
asesorski egzamin *m* Assessorexamen.
asygnat *m* Assignat, Anweisung.
asystencja *f* (w charakterze doradcy) Assistenz (als Beistand), Beistandschaft.
asystent *m* Assistent.
asystujący *m* (arystująca osoba) Beistand.
autonomja *f* (samorząd) Autonomie, Selbstverwaltung.
autor *m* Urheber, Verfasser.
autor nakładca *m* Selbstverleger.
autorskie prawo *n* Urheberrecht.
autorstwo *n* Urheberschaft.
autorytet *m* Autorität, Ansehen.
awal *m* (poręka wekslowa) Wechselbürgschaft, Aval.
awalista *m* (poręczyciel) Wechselbürge.
awantura *f* Händel, Krawall.
awarja szczególna *f* Havarie (besondere).
— wielka *f* große Havarie.

B

badanie *n* (badać) Prüfung, Erforschung, Untersuchung.
— krwi Blutuntersuchung (Blutprobe).
— powtórne Nachprüfuug.
— świadków (przesłuchanie) Zeugenvernehmung.
— towaru Untersuchung der Ware.
— uprzednie *n* Vorprüfung.
bagaż podróżny *m* Reisegepäck.
banda *f* Bande.
bandera morska *f* Seeflagge.
banicja *f* Bann (-spruch).
bank hipoteczny *m* Hypothekenbank.
— emisyjny Emissions- (Zettel-) bank.
— rentowy *m* Rentenbank.

bank wydający banknoty Notenbank.
bankier *m* Bankier.
banknota *f* Banknote.
bankructwo (oszukańcze) *n* Bankerott (betrügerischer).
— zwykłe *n* gewöhnlicher Bankerott (einfacher Bankerott).
beneficjalny spadkobierca *m* Benefizialerbe, Wohltatserbe.
beneficjat *m* Bezugsberechtigter.
beneficjum *n* (prebenda) Benefizium, Wohlthat, Pfründe.
bezapelacyjny *adj* unanfechtbar.
bez-domność *f* Obdachlosigkeit (Heimatlosigkeit).
— domny *adj* obdachlos.
— bronna osoba *f* wehrlose Person.
bezecny *adj* ehrlos.
bezimienny *adj* namenlos, anonym.
bezkarność *f* Straflosigkeit.
— karny *adj* straflos.
— ładny *adj* unordentlich.
bezpieczeństwo *n* Sicherheit.
— dla ogółu *n* allgemeine Sicherheit.
— obrotu *n* Verkehrssicherheit.
— publiczne *n* öffentliche Sicherheit.
bez-płatny *adj* unentgeltlich.
bezpodstawny *adj* grundlos.
bezpośredni *adj* unmittelbar.
bezpośredniość *f* Unmittelbarkeit.
bez-prawność *f* Widerrechtlichkeit.
bez-prawny *adj* widerrechtlich.
bez-przedmiotowy *adj* gegenstandslos.
bez-przytomność *f* Bewußtlosigkeit.
— przytomny *adj* bewußtlos.
bez-radny *adj* hilflos, ratlos.
— radna osoba *f* hilflose Person.
— robocie *n* Arbeitslosigkeit.
bez-skuteczność *f* Erfolglosigkeit, Unwirksamkeit.
— skuteczny *adj* erfolglos, unwirksam, fruchtlos.
bez-stronność *f* Unparteilichkeit.
— stronny *adj* unparteiisch.
— terminowe więzienie *n* lebenslängliches Gefängnis.
— warunkowy *adj* unbedingt.
— wstydne pisma *pl* schamlose Schriften.
bez-względny *adj* absolut, unbedingt.
— względna większość głosów *f* absolute Stimmenmehrheit.
bez-zwłoczny *adj* sofort.
— zwłoczne zażalenie *n* sofortige Beschwerde.
— zwłoczne zużycie *n* alsbaldiger Verbrauch.
bieg *m* Lauf, Verlauf.
biegły *m* Sachverständiger.
— dowód *m* Sachverständigenbeweis.
bierać w zastaw *v* zum Pfand nehmen.
bierność *f* Passivität.
bierny *adj* passiv.
bierna legitymacja *f* passive Legimatition, Passivlegitimation.

bigamja *f* Bigamie, Doppelehe.
bijatyka *f* Raufhandel, Schlägerei.
bilans handlowy *m* Handelsbilanz.
— obrotowy Betriebsbilanz.
— ostateczny (końcowy) Schlußbilanz.
— płatniczy *m* Zahlungsbilanz.
bilansowanie *n* Bilanzziehung.
bilet bankowy *m* Banknote.
bio-społeczny *adj* biosoziologisch.
biorący tytułem użyczenia *m* Entleiher.
— udział w przestępstwie *m* an der Tat Beteiligter.
— w zastaw (zastawy) *m* Pfandnehmer.
biret *m* Barett.
biuro meldunkowe *n* Meldebüro.
— podawcze Anmeldestube, Rechtsantragstelle, Geschäftsstelle.
— rozdzielcze Verteilungsstelle.
blankiet wekslowy *m* Wechselblankett.
bliski *adj* Angehöriger.
— członek rodziny *m* naher Familienangehöriger.
blokada *f* (opasanie *n*) Blokkade.
— pokojowa *f* Friedensblockade.
— wojenna Kriegsblockade.
bluźnienie *n* (bluźnierstwo) Lästerung.
błąd *m* Irrtum, Fehler.
— faktyczny Tatirrtum.
— prawny *m* Rechtsirrtum.
błąd co do osoby error in persona.
— co do pobudki (motywu) Motivirrtum.
— co do okoliczności faktycznych tatsächlicher (Tatsachen-) Irrtum.
błędny *adj* irrtümlich, fehlerhaft.
bój *m* Kampf.
bójka *f* Schlägerei.
bojaźń uzasadniona *f* begründete Furcht (Besorgnis).
ból *m* Schmerz.
boczny krewny *m* Seitenverwandter.
bonitacja gruntów *f* Abschätzung von Grundstücken.
brać pod uwagę (rozwagę) z urzędu von Amtswegen berücksichtigen.
— udział *v* teilnehmen.
— udział przy wydawaniu wyroku mitwirken beim Urteil (bei Urteilsfällung).
— udział w przetargu mitwirken bei der Versteigerung, mitbieten.
brak *m* Mangel, Fehler.
— dotyczący woli Willensmangel.
— mieszkań Wohnungsmangel.
— w prawie Rechtsmangel, Mangel im Recht.
brat *m* Bruder.
broń kolna *f* Stoßwaffe.
— palna *f* Schußwaffe.
— sieczna Hiebwaffe.
— zabójcza tödliche Waffe.
brutalny *adj* roh, brutal.
brutalne obchodzenie się *n* rohe Mißhandlung.

brzeg rzeki *m* Flußufer.
brzemienna (kobieta) *f* Schwangere Frau.
brzmienie *n* (ustawy) Wortlaut (des Gesetzes).
buchalter *m* Buchhalter.
budowa, budowla *f* Bau.
— przeciw prawidłom sztuki budowlanej Bau wider die Regeln der Baukunst.
budowlany konsens *m* Bauerlaubnis.
budynek mieszkalny *m* Wohngebäude.
budynek służbowy *m* Dienstgebäude.
budżet (wykaz dochodów i wydatków — etat) Budget, Haushalt.
bunt więźniów *m* Gefangenenmeuterei.
buntownik *m* Meuterer.
burda *f* Händel, Lärm.
burmistrz *m* Bürgermeister.
burmistrzostwo *n* Bürgermeisterei.
bydło *n* Vieh.
byt *m* Dasein.

C

całkowity *adj* vollständig, gänzlich.
całkowita szkoda *f* (utrata) voller Schaden (Totalverlust).
całokształt wartości majątkowych Gesamtwert des Vermögens.
całość *f* (w całości) das Ganze, Integrität (im Ganzen).
— rozprawy *f* Inbegriff der Verhandlung.
cech *m* Zunft.
cechowy majster *m* Zunftmeister.
cecha *f* Eigenschaft, Merkmal.
— wyróżniająca Unterscheidungsmerkmal.
cechowanie Eichung.
cedent (przelewca) *m* Zedent.
cedula giełdowa *f* Kurszettel.
— morska *f* Konossement, Ladeschein.
cel (fundacji) *m* Zweck (der Stiftung).
cel stowarzyszenia Vereinszweck.
— z chęci zysku pochodzący gewinnsüchtiger Zweck.
cela *f* Zelle.
celkowe więzienie (zamknięcie) *n* Einzelhaft.
celny *adj* Zoll.
— urzędnik Zollbeamter.
celowość *f* Zweckmäßigkeit.
celowy *adj* zweckmäßig.
celowe dochodzenie prawa zweckentsprechende Rechtsverfolgung.
cena emisyjna *f* Ausgabepreis.
— giełdowa Börsenpreis.
— miejscowa *f* ortsüblicher Preis.
— nabycia Anschaffungspreis.
— targowa *f* Marktpreis.
centralny dziennik policyjny *m* Zentralpolizeiblatt.
— władza *f* Zentralbehörde.
cenzura prasowa *f* Pressezensur.

cesarskie rozporządzenie *n* Kaiserliche Verordnung.
cesarz *m* Kaiser.
certepartja *f* Chartepartie.
certyfikacja okrętowa *f* Schiffszertifikat.
cesja *f* (przelanie) przelew Zession, Abtretung.
cesjonarjusz *m* Zessionar.
charakter akcesoryjny *m* akzessorische Natur.
charłactwo *n* Siechtum.
chciwość zysku *f* (chęć zysku) Gewinnsucht.
chemiczny *adj* chemisch.
chirurg *m* Wundarzt, Chirurg.
chłosta cielesna *f* körperliche Züchtigung.
chodzenie po cudzych gruntach *n* Betreten fremder Grundstücke.
choreograficzny *adj* choreographisch.
choroba płciowa *f* Geschlechtskrankheit.
— sromotna schändliche Krankheit.
— umysłowa Geisteskrankheit.
— zakaźna ansteckende Krankheit.
chorobliwy *adj* krankhaft.
chorobliwe zaburzenie władz umysłowych krankhafte Störung der Geistestätigkeit.
chory *adj* krank.
chora osoba *f* kranke Person.
chuć cielesna *f* sinnliche Lust.
chwila śmierci Zeitpunkt (des Todes).
— wolna od obłędu lichter Augenblick.
chwytać *v* ergreifen.
chyba es sei denn.
ciąg dalszy *m* Fortsetzung.
ciągły *adj* fortgesetzt, fortwährend.
ciągłe popełnienie *n* fortgesetzte Begehung.
ciągniony (trasowany) weksel gezogener Wechsel, Tratte.
ciało *n* Körper.
— doradcze (ustawodawcze) beratende (gesetzgebende) Körperschaft.
ciała nieważkie *pl* Imponderabilien.
cicha spółka *f* stille Gesellschaft.
cichy wspólnik *m* stiller Gesellschafter.
ciąża *f* Schwangerschaft.
ciążony na kim *adj* obliegend jemandem.
cielesny *adj* körperlich.
cielesne obcowanie *n* Beischlaf.
— urazy *pl* Körperverletzung.
ciemnota *f* 1. Blindheit; 2. Unwissenheit.
cierpiący niedostatek *m* Bedürftiger.
ciężar budowy kościoła *m* Kirchenbaulast.
— dowodu (dowodzenia) Beweislast, Beweisführungslast.
ciężary gruntowe *pl* Grundlasten.
— realne *pl* Reallasten.
ciężarna kobieta *f* schwangere Frau.
ciężki *adj* schwer, grob.
ciężkie niedbalstwo *n* grobe Fahrlässigkeit.
— położenie Notlage.

ciężki rozbój schwerer Raub.
ciężkie więzienie Zuchthaus.
— zawinienie grobes Verschulden.
ciężka zniewaga *f* grobe Mißhandlung.
cło *n* Zoll.
— dowozowe Einfuhrzoll.
— ochronne *n* Schutzzoll.
— prohibitywne Prohibitivzoll.
— przewozowe Durchfuhrzoll.
— wzbraniające *n* Prohibitivzoll.
cofnięcie *n* Zurücknahme, Rückgängigmachung.
— kupna (przemiana) Rückgängigmachung des Kaufes (Wandlung).
— prawa ubogich Entziehung des Armenrechts.
— środka odwoławczego Zurücknehmen eines Rechtsmittels.
córka *f* Tochter.
cudzy *adj* fremd.
cudze sprawy *pl* fremde Angelegenheiten.
— prawo *n* fremdes Recht.
cudzołóstwo *n* Ehebruch.
cudzołożny *adj* ehebrecherisch.
cudzoziemiec *m* Ausländer.
cudzoziemski *adj* ausländisch, fremdländisch.
cytat *m* (miejsce przytoczone) Zitat (angeführte Stelle).
cywilny *ajd* zivil, bürgerlich.
cywilne małżeństwo *n* Zivilehe.
cywilna procedura *f* Zivilprozeß.
— ustawa *f* Zivilgesetz.
cywilno-prawny *adj* zivilrechtlich.
czas *m* Zeit.
— doręczenia Zustellungszeit.
— kalendarzowy Kalenderzeit.
— koncepcyjnej (poczęcia) Empfängniszeit.
— ładowania Ladezeit.
— ochronny Schonzeit.
— płatności Verfallzeit.
— poczęcia Empfängniszeit.
— popełnienia Begehungszeit.
— pracy Arbeitszeit.
— rumacji (wyprowadzenia się) Räumungsfrist.
— służbowy Dienstzeit.
— świadczenia Leistungszeit.
— trwania sesji Dauer der Sitzungsperiode.
— wyczekiwania Wartezeit.
— wyładowania Löschzeit.
— życia Lebenszeit.
czasokres *m* Frist.
— dla wezwania Ladungsfrist.
— do wdania się w spór Einlassungsfrist.
— do sprzeciwu Einspruchsfrist.
— do wniesienia odwołania Berufungsfrist.
— inwentarzowy Inventarfrist.
— konieczny Notfrist.
— opróżnienia (rumacji) Räumungsfrist.
— rękojmi Gewähr(leistungs-)frist.
— rewizyjny Revisionsfrist.
— sądowy richterliche Frist.
— ustawowy gesetzliche Frist.

czasokres wyczekiwania Wartefrist.
— wykluczający Ausschluß-frist.
— wypowiedzenia Kündigungsfrist.
czasopismo *n* Zeitschrift.
czasowy *adj* zeitlich.
czasowa kara *f* zeitliche Strafe.
czek *m* Scheck.
— rozrachunkowy (na zarachowanie) Verrechnungsscheck.
— zakrzyżowany gekreuzter Scheck.
czekowy *adj* Scheck.
— proces Scheckprozeß.
czeladnik *m* Geselle.
czerwiec *m* Juni.
cześć *f* Ehre.
część *f* Teil.
część dziedziczna Erbteil.
— obowiązkowa (zachowek) Pflichtteil.
— odrębna besonderer Teil.
— ogólna *f* allgemeiner Teil.
— składowa (rzeczy) (Sach-) Bestandteil.
— spadkowa Erbteil.
— trzydziesta Dreißigster.
— ułamkowa *f* Bruchteil.
częściowy list hipoteczny *m* Teilhypothekenbrief.
częściowa niemożliwość *f* teilweise Unmöglichkeit.
częściowe zaspokojenie *n* teilweise Befriedigung.
członek *m* Mitglied.
— ciała (ważny) Körperglied (wichtiges).
— korporacji *m* Innungsmitglied.
— rodziny Familienmitglied.
członek sądu *m* Mitglied des Gerichts.
— sejmu *m* Sejm-(Landtags-) mitglied.
— spółki okrętowej Mitreeder.
członki sztuczne *pl* künstliche Gliedmaßen.
członkostwo *n* Mitgliedschaft.
człowiek *m* Mensch.
czuwać nad *v* achten auf.
czwartek *m* Donnerstag.
czyn karygodny strafbare Handlung.
— niedozwolony unerlaubte Handlung.
— przeciwny *m* Zuwiderhandlung.
— wskazany *m* gebotene Handlung.
— w afekcie Affekthandlung.
czyniący darowiznę *adj* Schenker.
— obietnicę *adj* Versprechender.
— ofertę *adj* Antragsteller, Anbietender.
czynność *f* Geschäft, Handlung, Tätigkeit.
— handlowa *f* Handelsgeschäft.
— jednostronna prawna einseitiges Rechtsgeschäft.
— konkludentna (konkludująca) konkludente (schlüssige) Handlung.
— nakładowa Verlagsgeschäft.
— niedozwolona unerlaubte Handlung.
— nieprzyjacielska *f* feindselige Handlung.
— o ścisłym czasokresie (fiks) Fixgeschäft.

cynność pozorna Scheingeschäft.
— prawna Rechtsgeschäft.
— procesowa Prozeßhandlung.
— przygotowawcza Vorbereitungshandlung.
— śledcza Untersuchungshandluug.
— ukryta *f* verdecktes (verstecktes) Geschäft.
— urzędowa Amtshandlung.
— wykonawcza Ausführungshandlung.
— z urzędu Handlung von Amtswegen.
czynny *adj* tätig, aktiv.
— współudział *m* aktive Betätigung.
— żal *m* tätige Reue.
czynna zniewaga *f* tätliche Beleidigung.
czynne prawo wyborcze *n* aktives Wahlrecht.
czynsz dzierżawy *m* Pachtzins.
— najmu (komorne) Mietzins.
— podstawowy *m* Grundmiete.
— przedwojenny *m* Friedensmiete, Vorkriegsmiete.
— wieczysty *m* Erb- (Pacht-) zins.
czynszownik wieczysty *m* Erbpächter, Erbuntertan.
czystopis *m* Reinschrift.
czysty dochód (zysk) *m* Reinertrag (-gewinn).
— dochód jako podstawa podatku gruntowego Grundsteuerreinertrag.

D

dać odprawę *v* abfinden.
— posadę *v* anstellen.
dający zlecenie *m* Auftraggeber.
dalsi wstępni *pl* Voreltern.
dalszy wykonalny wypis *m* weitere vollstreckbare Ausfertigung.
dalsze prowadzenie ustnej rozprawy *n* Fortsetzung der mündlichen Verhandlung.
— zażalenie *n* weitere Beschwerde.
— zbywanie Weiterveräußerung.
dane *n* Angaben.
danie Leistung.
— pomocy Hilfe- (Vorschub-) leistung.
danie rękojmi Gewährleistung.
— zabezpieczenia Sicherheitsleistung.
— w zastaw bodmeryjny Verbodmung.
daniny publiczne *pl* öffentliche Abgaben (Gefälle).
dar z łaski *m* Gnadengeschenk.
darczyńca *m* Schenker.
darmo ohne Vergütung, unentgeltlich.
darowanie wieku *n* Jahrgebung.
— kary Straferlaß, Amnestie.
darowizna *f* (podarunek) Geschenk, Schenkung.

darowizna remuneracyjna *f* remuneratorische (belohnende) Schenkung.
— rękodajna *f* Handgeschenk, Handschenkung.
— ze względu na przyzwoitość Anstandsschenkung.
darujący (darczyńca) *m* Schenker.
dawanie sposobności *n* Gewährung von Gelegenheit.
dawniejszy *adj* früherer.
dawniejsza kara Vorstrafe.
dążyć do *v* hinwirken auf, trachten nach.
decentralizacja (dekoncentracja) *f* Dezentralisation.
decydujący *adj* entscheidend, ausschlaggebend.
decyzja *f* Beschluß, Entscheidung.
definicja *f* Begriffsbestimmung, Definition.
defloracja Defloration.
dejekcja *f* Besitzentsetzung.
deklaratoryjny *adj* deklaratorisch.
— skutek deklaratorische Wirkung.
deklaratywny *adj* deklarativ.
dekret opiekuńczy (d. ustanowienia opiekuna) *m* Bestallung des Vormundes.
deliktualny *adj* Delikts-, deliktisch.
deportacja *f* (zesłanie przymusowe) Verbannung.
deputowany *m* Deputierter.
derelikcja *f* Dereliktion.
descendent *m* (potomek) Abkömmling.
detaszowana izba karna *f* detaschierte Strafkammer.
dewize *f* Devise.
dezercja Desertion, Fahnenflucht.
dezerwita *pl* (należytość) adwokata Gebühren des Anwalts.
djety *pl* Diäten (Tagegelder).
dług *m* Schuld.
— do odbioru Holschuld.
— do wreczenia Bringschuld.
— gruntowy Grundschuld.
— hipoteczny Hypothekenschuld.
— rentowy Rentenschuld.
— spadkowy Nachlaßschuld.
— spółki Gesellschaftsschuld.
długoterminowy *adj* langfristig.
dłużnik *m* Schuldner.
— bezpośredni Selbstschuldner.
dłużnika (trzeci) Drittschuldner.
— łączny Gesamtschuldner.
— upadłości (upadły) Gemeinschuldner (Konkursschuldner).
— z wymianów (wekslowy) Wechselschuldner.
dłużnym być *v* schulden, schuldig sein.
dni względności *pl* Respekttage.
dobranie adwokata *n* Zuziehung eines Anwalts.
dobro cielesne *n* leibliches Wohl.
— lenne Lehnsgut.
— ogółu Gemeinwohl.
— rodzinne Familiengut.
dobra skarbowe *pl* Domäne.
dobrobyt powszechny *m* Allgemeinwohl.

dobroć towaru *f* Güte (Bonität) der Ware.
dobrodziejstwo prawa *n* Rechtswohltat.
dobrowolny *adj* freiwillig.
dobrowolne poddanie się *n* freiwillige Unterwerfung.
dobry *adj* gut.
dobra wiera *f* (nabywcy) guter Glaube (des Erwerbers).
— waga *f* Gutgewicht.
dobre obyczaje *pl* gute Sitten.
dobudowa *f* Nachbau, Anbau.
dochód *m* Ertrag, Einkommen.
— służbowy Diensteinkommen.
— uboczny Nebeneinkommen.
dochody bieżące *pl* fortlaufende Einkünfte (Bezüge).
dochodzenie *n* 1. Ermittelung, Verfolgung, Voruntersuchung; 2. Zugehen.
— prawa Geltendmachung eines Rechts, Rechtsverfolgung.
— przygotowawcze vorbereitende Ermittelung.
dochodzić do wiadomości *v* zur Kenntnis gelangen, zugehen.
dociec, dojść *v* zugehen, ermitteln.
dodatek *m* Zusatz, Nachtrag, Zugabe.
— ekonomiczny Wirtschaftszulage.
— na koszty administracyjne Verwaltungskostenbeitrag.
dodatek testamentowy Nachtragstestament, Kodizill.
dodatkowy *adj* Neben-, Nachtrags-.
dodatkowe wykonanie *n* Nachholung.
dodatni *adj* positiv.
doglądanie dziecka *n* Pflege eines Kindes.
dogodność *f* Zweckmäßigkeit.
dojście do skutku Zustandekommen.
— świadczenia woli do wiadomości Zugehen einer Willenserklärung.
dojrzałość *f* Reife.
dojrzały *adj* reif.
dokładanie *n* Anwendung.
dokonać się *v* erfolgen.
— oznaczenie *v* Bestimmung treffen.
— wyboru Wahl vornehmen.
dokonanie *n* Vollendung, Bewirkung.
— czynności Vornahme eines Geschäfts.
— protestu *n* Protesterhebung.
doktor obojga praw Doktor beider Rechte.
doktryna *f* Doktrin.
dokuczanie *n* Schikane.
dokument *m* Urkunde, Dokument.
— doręczenia Zustellungsurkunde.
— dowodowy Beweisurkunde.
— notarjalny notarielle Urkunde.
— prywatny Privaturkunde.
— publiczny öffentliche Urkunde.
— wspólny gemeinschaftliche Urkunde.

dolecenie *n* (proponowanie) Empfehlung.
dołączenie *n* Beifügung, Hinzufügung.
dołożenie *n* staranności Sorgfaltsanwendung.
dom bankowy *m* Bankhaus.
— handlowy Handelshaus.
— karny Zuchthaus.
— nierządu Bordell.
— poprawy Zucht- (Erziehungs-)haus.
— pracy Arbeitshaus.
— publiczny öffentl. Haus, Bordell.
— rozpusty *m* Freudenhaus.
— składowy Lagerhaus.
— więzienny Gefängnis.
— zastawny *m* Pfandleihhaus.
domagać się verlangen, beanspruchen.
domiciljowanie *n* Domizilierung.
— wekslu *n* Domizilierung eines Wechsels.
domniemanie *n* Vermutung.
— faktyczne (prawne) Tatsachen- (Rechts-) -ververmutung.
— posiadania samoistnego Vermutung des Eigenbesitzes.
— ślubnego pochodzenia Vermutung der ehelichen Abstammung (Ehelichkeit).
— śmierci Vermutung des Todes.
— życia Vermutung des Lebens.
domniemany *adj* vermutet.
domokrążca, domokrążnik *m* Hausierer.
domownik *m* Hausgenosse.
doniesienie *n* (donosić) Anzeige (anzeigen).
— o wadach *n* Mängelanzeige.
donosłość *f* Bedeutung, Erheblichkeit, Tragweite.
dopełnienie *n* Erfüllung.
dopisanie (gruntu) *n* Zuschreibung (eines Grundstücks) Beischreibung.
dopisek *m* Einschaltung, Zusatz, Randvermerk.
dopłata *f* (dopłacenie) Nachzahlung, Nachschuß.
dopomaganie lub sprzyjanie *n* Vorschubleistung oder Begünstigung.
doprowadzenie *n* Vorführung, Zuführung (Immission).
— gazów *n* Zuführung von Gasen.
dopuścić się, dopuszczać się czynu *v* eine Tat begehen (verüben).
dopuszczać się uchybienia *v* sich schuldig machen.
dopuszczalność *f* dozoru policyjnego Zulässigkeit der Polizeiaufsicht.
dopuszczenie *n* 1. Zulassung; 2. Begehung.
doradca *m* Beistand.
— dla matki Beistand der Mutter.
— pokątny *m* Winkelkonsulent.
— prawny Rechtsbeistand.
doradztwo *n* Beistandschaft.
doręczenie *n* Zustellung.
— dokumentów z ręki do ręki Mitteilung von Urkunden von Hand zu Hand.

doręczenie nieprawidłowe pozwu *n* unvorschriftsmäßige Zustellung der Klageschrift.
— oświadczenia woli Zustellung einer Willenserklärung.
— przez organ wykonawczy Zustellung durch ein Vollstreckungsorgan.
— uzupełniające *n* Ersatzzustellung.
— zagranicą Zustellung im Ausland.
— zastępcze *n* Ersatzzustellung.
— z urzędu Zustellung von Amtswegen.
dorosła osoba *f* erwachsene Person.
dorozumiany *adj* verständlich.
dosłownie brzmienie *n* Wortlaut.
doświadczenie prawne *n* Rechtserfahrung.
dostać się w obieg *v* in Verkehr gelangen.
dostarczenie *n* Beschaffung, Lieferung.
dostateczny dowód *m* ausreichender (genügender) Beweis.
dostateczna podstawa *f* triftiger Grund.
dostatecznie podejrzany *adj* hinreichend verdächtig.
— wyjaśniony genügend geklärt.
dostateczność *f* Zulänglichkeit.
dostawa *f* ob. oddanie *n* Lieferung, Ablieferung.
dostawca *m* Lieferant.
— z drugiej ręki Unterlieferant.
dostawienie *n* 1. Vorführung; 2. Lieferung.
— świadków Zeugenstellung.
dostęp *m* Zugang.
dostępny *adj* zugänglich.
dostojeństwo *n* Würde.
dotkliwie *adv.* gröblich.
dotrzymywanie czasokresu *n* Einhaltung einer Frist.
dotychczasowy *adj* bisherig.
— wierzyciel *m* bisheriger Gläubiger.
dotykać *v* treffen, betreffen.
dowiadywanie się *n* Erkundigung.
dowiedzieć (dowieść) się *v* Kenntnis haben.
dowód *m* Beweis, Ausweis, Beleg, Schein.
— dostateczny ausreichender Beweis.
— dostaw Ablieferungsschein.
— ładunkowy Ladeschein.
— odwodowy (ekskulpacyjny) *m* Entlastungsbeweis (Exkulpationsbeweis).
— osobisty Personalausweis.
— pełny voller Beweis.
— prawdy Wahrheitsbeweis.
— przeciwny Gegenbeweis.
— przesyłki Versendungsbeleg.
— rzeczowy Beweisstück.
— sfałszowania Nachweis der Fälschung.
— składowy *m* Lagerschein.
— tożsamości Identitätsnachweis.
— tymczasowy Interimsschein.
— uzdolnienia Fähigkeitsnachweis.
— wysłania akt Aktenversendungsbeleg.

dowód z biegłych Sachverständigenbeweis.
— z przysięgi Beweis durch Eid.
— ze świadków Zeugenbeweis.
— z poszlak Indizienbeweis.
— zobowiązania Schuldtitel.
dowodność *f* Beweiskraft.
dowodowa uchwała *f* Beweisbeschluß.
dowodowe środki *pl* Beweismittel.
dowodzący *m* Beweisführer.
dowódzca *m* Befehlshaber, Führer.
dowolność *f* Willkür.
dowolny *adj* willkürlich, frei.
dowolne rozporządzenie *n* freie Verfügung.
dowóz *m* Einfuhr, Zufuhr.
doznać przeszkody *v* verhindert sein.
— uszczerbku *v* beeinträchtigt werden.
dozór policyjny *m* Polizeiaufsicht.
dozorca *m* Aufseher, Wärter.
— więźniów Gefangenenaufseher (-wärter).
dozorowanie *n* Beaufsichtigung.
dozwolić *v* erlauben, nachlassen.
— uciec więźniowi *v* Entweichen lassen eines Gefangenen.
dozwolony *adj* gestattet, erlaubt.
dożywotny *adj* lebenslänglich.
kara dożywotniego pozbawienia wolności lebenslängliche Freiheitsstrafe.
drażnienie *n* Reizung.
dręczenie zwierząt *n* Tierquälerei.
drobnostka *f* Kleinigkeit, Geringfügigkeit.
drobny przemysł *m* Kleingewerbe.
— kupiec *m* Minderkaufmann.
droga holownicza *f* Treidelweg.
— instancji Instanzenweg.
— konieczna Notweg.
— nadzoru Aufsichtsweg.
— prawna (sądowa) Rechtsweg.
— publiczna öffentlicher Weg.
— wodna Wasserweg(-straße).
drogowskaz *m* Wegweiser.
druk *m* Druck.
— patentowy *m* Patentschrift.
drukarnia *f* Druckerei.
drukarz *m* Drucker.
duchowy *adj* geistig.
duchowa łączność *f* geistige Gemeinschaft.
duchowny *adj* geistig.
duplikat *m* wekslu Wechselduplikat.
duszpasterstwo *n* Seelsorge.
dwużeństwo *n* Doppelehe, Bigamie.
dychowica *f* (wada główna) Dämpfigkeit (Hauptmangel).
dyfamacja *f* Beleidigung (Verleumdung).
dyplomacja *f* Diplomatie.
dyplomata *m* Diplomat.
dyrekcja *f* Direktion.
— policji Polizeidirektion.
dyrektor okrętu *m* Schiffsdirektor.

dyscyplinarny *adj* disziplinarisch.
dyscyplinarne postępowanie *n* Disziplinarverfahren.
dyskonto *m* Diskont.
dyspacher, dyspaszer (rozlicznik) *m* Dispacheur, Schätzer.
dyspensa *f* Dispens.
dysponent okrętu *m* Schiffsdisponent.
dystrybucja *f* (podział) Verteilung.
dywidenda *f* (zysk udziałowy) Dividende (Gewinnanteil).
— minimalna *f* Mindestgewinnanteil.
dywidendowy kupon *m* Dividendenschein.
dziadkowie i babki *pl* Großeltern.
dział *m* Teil, Zweig.
— księgi wieczystej Abteilung des Grundbuchs.
działać *v* handeln.
działając przez vertreten durch.
działalność *f* Tun, Tätigkeit, Beschäftigung.
działanie przeciwne *n* Zuwiderhandlung.
— rozmyślne *n* Vorsatz (vorsätzliches Handeln).
— wbrew umowie vertragswidriges Handeln.
— wstecz *n* Rückwirkung.
działo się verhandelt.
dziecko (nie-)ślubne *n* (un-) eheliches Kind.
— należące do ogniska domowego Hauskind.
— poczęte *n* nasciturus, ererzeugtes Kind.
dzieciobójstwo *n* Kindestötung (-mord).
dziedzic *m* ob. spadkobierca Erbe.
— konieczny notwendiger Erbe.
— następny Nacherbe.
— podstawiony Ersatzerbe.
— poprzedni Vorerbe.
— pozorny Scheinerbe.
— testamentowy testamentarischer Erbe.
— z umowy Vertragserbe.
dziedzictwo *n* ob. spadek *m* Erbschaft (Nachlaß).
— następne Nacherbschaft.
— poprzednie Vorerbschaft.
dziedziczenie następne *n* Nacherbfolge.
— podstawione *n* Ersatzerbfolge.
— podług pokoleń Erbfolge nach Stämmen.
— ustawowe gesetzliche Erbfolge.
dziedziczność posiadania *f* Vererblichkeit des Besitzes.
— praszczurowa *f* Atavismus, Rückartung.
dziedziczny *adj* vererblich.
dziedziczne prawo zabudowy *n* Erbbaurecht.
dziedziczyć *v* erben.
dziekan *m* Dekan.
dzielenie gruntów *n* Grundstückteilung.
dzielnica Teilgebiet (Polens).
— miejscowa *f* Ortsteil, Stadtbezirk.
dzieło *n* Werk.
— na cudzym gruncie Werk auf fremdem Grundstück.
— sztuki Kunstwerk.
— zbiorowe Sammelwerk.
dzień bilansowy Bilanztag

dzień doręczenia *m* Zustellungstag.
— kalendarzowy *m* Kalendertag.
— ośmiogodzinowy Achtstundentag.
— powszechny Werktag.
— rozprawy Verhandlungstag.
— sądowy Gerichtstag.
— wypłaty *m* Zahltag.
dziennik *m* Blatt, Tagebuch, Tageblatt.
— okrętu Schiffsjournal.
— rozporządzeń Verordnungsblatt.
— urzędowy *m* Amtsblatt.
dziennik ustaw *m* (Rzeszy) (Reichs-) Gesetzblatt.
dzierżawa *f* Pacht.
— wieczysta *f* Erbpacht.
dzierżawca gruntu *m* Grundstückspächter.
dzierżawne *n* Pachtgeld.
dzierżenie *n* (dzierżyć) Gewahrsam (im Gewahrsam haben).
dzierżyciel *m* Gewahrsamsinhaber.
dziki *adj* wild.
dzikie zwierzęta *pl* wilde Tiere.
dziewczyna nieposzlakowana *f* unbescholtenes Mädchen.

E

edykt *m* Edikt.
edyktalne wezwanie *n* Ediktalladung (öffentliche Ladung).
egzamin asesorski *m* Assessorexamen.
— referendarjuszowski Referendarexamen.
— wstępny Aufnahmeprüfung.
egzekucja *f* Zwangsvollstreckung.
— celem uzyskania wydania, działania, zaniechania Zw. zur Erwirkung der Herausgabe, eines Tuns, Unterlassens.
— o czynności Zw. zur Erwirkung von Handlungen.
— o wydanie lub świadczenie rzeczy Zw. zur Herausgabe oder Leistung von Sachen.
— przeciw spadkobiercom Zw. gegen die Erben.
egzekucja z (nie)-ruchomości Zw. in das (un) bewegliche Vermögen.
— z rzeczy (spadku) Zw. in Sachen (in den Nachlaß).
egzekucyjny sąd *m* Vollstreckungsgericht.
— urzędnik *m* Vollstreckungsbeamter.
egzekucyjna władza *f* Exekutiv- (Vollstreckungs-) gewalt.
egzekwowanie *n* Vollstrekkung, Pfändung.
egzekwowalność *f* Vollstreckbarkeit, Einziehbarkeit.
egzemplarz obowiązkowy *m* Pflichtexemplar.
ekonomiczny *adj* ökonomisch.
ekonomja społeczna *f* Nationalökonomie, Volkswirtschaft.
— procesowa Prozeßökonomie.

ekscepcja (exceptio) *f* ob. zarzut Einrede (s. Einwand).
— nie wypełnionej (nie należycie wypełnionej) umowy Einrede des nicht erfüllten (nicht gehörig erfüllten) Vertrages.
— przeciw dowodom Beweiseinrede.
— skargi uprzedniej E. der Vorausklage.
— wstrzymująca spór prozeßhindernde Einrede.
— wykluczająca ausschließende (peremptorische) E.
— zawieszająca (spadkobiercy) aufschiebende E. (des Erben).
eksces (wybryk) *m* Exzeß.
ekshumacja *f* Ausgrabung.
eksmisja *f* Exmission, Heraussetzung, Räumung.
ekspertyza *f* (opinja, orzeczenie biegłych) Gutachten.
eksploatacja *f* Ausbeutung, Benutzung.
eksterytorjalność *f* Exterritorialität.
ekstradycja *f* (wydanie) Übergabe, Auslieferung.
emancypacja *f* Emanzipation.
embargo (obłożenie aresztem) *n* Beschlagnahme.
emerytalna renta *f* Pensionsrente.
emerytura *f* Ruhegehalt, Pension.
emigracja *f* (wychodźtwo) Emigration, Auswanderung.
emisja *f* Ausgabe, Emission.
energja elektryczna *f* elektrische Kraft.
enklawa *f* Enklawe.
eskontować (dyskontować) *v* diskontieren.
ewakuacja *f* Räumung.
ewangelicki kościół *m* evangelische Kirche.
ewentualny wniosek *m* Eventualantrag.
ewidencja *f* Kataster, Kontrolle.
— cudzoziemców Ausländerkontrolle.
ewikcja *f* Ewiktion, Entwehrung, Abstreitung.

F

fabrykant *m* Fabrikant.
fakt doniosły dla praw rechtserhebliche Tatsache.
— fałszywy falsche Tatsache.
— nie prawdziwy unwahre Tatsache.
— nie dający się wykazać nicht erweisliche Tatsache.
— powszechnie znany *m* offenkundige (notorische) Tatsache.
fakt przekręcony entstellte Tatsache.
— rozgłaszany verbreitete Tatsache.
— twierdzony behauptete (festgestellte) Tatsache.
— zmyślony erdichtete Tatsache.

faktor zubożenia *m* Verarmungsfaktor.
faktyczny stan m Tatbestand.
fakultatywny *adj* fakultativ, nicht verbindlich, wahlfrei.
fałsz *m* Falschheit, Unechtheit.
fałszerstwo n Fälschung.
fałszerz *m* Fälscher.
fałszowanie *n* Fälschung.
— dokumentów Urkundenfälschung.
— monet (pieniędzy) Münzfälschung.
— protokołu Protokollfälschung.
— zaświadczeń *n* Fälschung von Zeugnissen (Bescheinigungen).
fałszywy *adj* falsch.
fałszywe dokumenty (klucze) *pl* falsche Urkunden (Schlüssel).
— obwinienie *n* falsche Anschuldigung.
fałszywa przysięga *f* Falscheid.
fałszywe usprawiedliwienie *n* falsche Entschuldigung (Rechtfertigung).
familja *f* (rodzina) Familie.
familijne prawo *n* Familienrecht.
familijna rada *f* Familienrat.
familijne stanowisko *n* Familienstand.
fantowanie (zajęcie) n Pfändung.
fasja (zeznanie podatkowe) Fassion (Steuererklärung).
faworyzowanie wierzycieli *n* Gläubigerbegünstigung.
ferjalna sprawa *f* Feriensache.
ferje sądowe *pl* Gerichtsferien.
ferować wyrok *v* Urteil fällen.
fideikomis *m* Fideikommis.
fiducjarjusz *m* Fiduziar, Treuhänder.
fiducjarny, fiducjaryjny *adj* fiduziarisch.
fikcja *f* (nie dopuszczająca przeciwdowodu) Fiktion (unwiderlegbare).
fiks *m* Fixgeschäft.
film *m* Film.
firma handlowa *f* Handelsfirma.
— osobowa Personenfirma.
— rzeczowa (realna) *f* Sachfirma, Realfirma.
flaga handlowa *f* Handelsflagge.
flisak *m* Flößer.
forma pisemna *f* Schriftform.
formalność przepisana *f* Formvorschrift (vorgeschriebene Form).
formalny *adj* formell, förmlich.
formuła przysięgi *f* Eidesformel.
formularz doręczenia *m* Zustellungsformular.
formy *pl* (przy zbrodni monetarnej) Formen (bei Münzverbrechen).
fotografja *f* Photographie, Lichtbild.
fracht *m* (przewóz) Fracht (Frachtgeschäft).
fundacja *f* Stiftung.
fundator *m* Stifter.

fundusz zapasowy (zasobowy) *m* Reserve- (Ersatz)-fond.
— amortyzacyjny *m* Amortisationsfond.
— bezrobocia Arbeitslosenfond.
— rezerwowy Reservefond.
funkcjonarjusz etatowy *m* Angestellter (etatsmäßiger).
— państwowy Staatsbeamter.
fuzja *f* (łączenie) Fusion, Verschmelzung.

G

gałęź handlu *f* Handelszweig.
gałęzie zwieszające się *pl* überhängende Zweige.
garnirunek okrętu *m* Montierung eines Schiffes.
garnizon *m* Garnison.
gatunek *m* (rodzaj) Gattung.
gazeta sądowa *f* Gerichtszeitung.
— śledcza *f* Fahndungsblatt.
— urzędowa *f* Amtsblatt.
generalny pełnomocnik *m* Generalbevollmächtigter.
— prokurator *m* Generalstaatsanwalt.
genewski traktat *m* Genfer Abkommen (Vertrag).
giełda *f* Börse.
giełdowa cena *f* Börsenpreis.
głos Stimme.
— ostatni oskarżonego letztes Wort des Angeklagten.
głosowanie *n* Abstimmung.
— narodu (plebiscyt) *n* Volksabstimmung.
głowa *f* Kopf, Haupt.
— rodziny *f* Familienvorsteher.
— obcego państwa fremdes Staatsoberhaupt.
główny Haupt-.
główna izba obrachunkowa *f* Oberrechnungskammer.
główne lenne Hauptlehen.
główny urząd rent *m* Hauptversorgungsamt.
— urząd prokuratorski Generalstaatsanwaltschaft.
głuchoniemy *adj* taubstumm.
głuchy *adj* taub.
gmina *f* Gemeinde.
— doręczenia *f* Zustellungsgemeinde.
— jednostkowa *f* Einzelgemeinde.
— zbiorowa *f* Gesamtgemeinde.
gminna rada sieroca *f* Gemeindewaisenrat.
— robota *f* Gemeindearbeit.
gnębienie *n* Bedrückung.
gniew *m* Zorn.
godło władzy *n* Hoheitszeichen.
godzina licytacji *f* Bietungsstunde.
— nadliczbowa Überstunde.
— policyjna *f* Polizeistunde.
godziny urzędowe *pl* Dienststunden, Geschäftsstunden.
gończy list *m* (rozpisać) Steckbrief (erlassen).
gonić *v* jagen, verfolgen.
z **góry** (im) voraus.

gorący uczynek *m* (pojmanie na gorącym uczynku) frische Tat (Ertappen auf frischer Tat).
górnictwo *n* Bergbauwesen.
górnicze prawo *n* Bergrecht.
gość *m* Gast.
gospoda *f* Gastwirtschaft, Herberge.
gospodarstwo domowe *n* Haus- (Heim-) wirtschaft.
— leśne Forstwirtschaft.
— nieracjonalne Raubbau.
— płodozmienne *n* Fruchtwechselwirtschaft.
— rolne *n* Landwirtschaft.
gospodarz *m* Wirt.
— domu *m* Hausherr.
gotów do żeglugi (odpłynięcia) *adj* segelfertig (*f* zum Abgehen).
gotówka *f* Bargeld, Kleingeld.
gotowość *f* Bereitschaft.
gra hazardowa *f* Glücksspiel.
granica *f* Grenze.
— celna *f* Zollgrenze.
grób *m* Grab.
gródzki sąd *m* Burggericht.
gromada *f* Haufe, Schar.
grono (skład) sądu *n* Besetzung des Gerichts.
grożący niebezpieczeństwem *adj* gefahrdrohend.
groźba *f* (przy wymuszeniu) Drohung (bei Nötigung).
groźny ogółowi *adj* gemeingefährlich.
gruby *adj* grob, dick.
grube niedbalstwo *n* grobe Fahrlässigkeit.
grudzień *m* Dezember.
grunt *m* (nieruchomość) Grundstück.
grunt budowlany Baugrundstück.
— ogrodowy Gartengrundstück.
— panujący herrschendes Grundstück.
— sąsiedni Nachbargrundstück.
gruntowe prawo zastawu (zastawne) *n* Grundpfandrecht.
gruntowy dług *m* Grundschuld.
grzebanie zwłok *n* Beerdigung (einer Leiche).
grzbiet akt *m* Aktenrücken.
grzywna *f* (kara pieniężna) Geldstrafe.
gubernator *m* Gouverneur.
gwałt *m* (przemoc) Gewalt, Gewalttätigkeit.
gwałtowność *f* Gewalttätigkeit
gwarancja *f* (rękojmia) Garantie, Gewähr.
gwarectwo *n* Gewerkschaft.

H

habilitacja *f* Habilitierung, Habilitation.
hałas *m* (hałasować) Lärm (lärmen).
— zakłócający spokój *m* ruhestörender Lärm.
hałasowanie niewłaściwe *n* ungebührliches Lärmen.
hamowanie *n* Hemmung.
hańba *f* Schmach, Schande.
handel *m* Handel.

handel biały (dziewczętami) Mädchenhandel.
— bierny Passivhandel.
— czarny (niewolnikami) Sklavenhandel.
— drobny Kleinhandel.
— dziełami sztuki Kunsthandel.
— hurtowny Engroshandel.
— komisowy Kommissionsgeschäft.
— księgarski Buchhandel.
— ludźmi Menschenhandel.
— łańcuchowy Kettenhandel.
— morski Seehandel.
— na raty Ratengeschäft.
— papierami kredytowemi Effektengeschäft.
— przemycany Schleichhandel.
— przewozowy Transporthandel.
— ukradkowy Schleichhandel.
— różniczkowy Differenzgeschäft.
— wewnętrzny Binnenhandel.
— zamienny Tauschhandel.
— zewnętrzny *m* Außenhandel.
handlarz odkupczy *m* Rückkaufshändler.
handlowa bandera morska *f* Seehandelsflagge.
— spółka *f* Handelsgesellschaft.
— spółka cicha *f* stille Handelsgesellschaft.
handlujący *m* Handelsmann.
hazardowa gra *f* Glücksspiel.
— umowa *f* gewagter Vertrag.
herb *m* Wappen.
hipoteczny list Hypothekenbrief.
hypoteczny wierzyciel Hypothekengläubiger.
hipoteka *f* Hypothek.
— celem dania zabezpieczenia Sicherheitshypothek.
— częściowa Teilhypothek.
— dochodowa Revenüenhypothek.
— dla pożyczki Darlehnshypothek.
— dla właściciela Eigentümerhypothek.
— księgowa Buchhypothek.
— łączna Gesamthypothek.
— listowa Briefhypothek.
— maksymalna Maximalhypothek, Höchstbetragshypothek.
— obiegowa Verkehrshypothek.
— pupilarna *f* Mündelhypothek.
— zabezpieczająca *f* Sicherungshypothek.
hipotekarjusz *m* Hypothekengläubiger.
historja prawa *f* Rechtsgeschichte.
hierarchja *f* Hierarchie.
holowanie (okrętów) *n* Schleppen (von Schiffen).
holownicza ścieżka *f* Leinpfad, Treidelweg.
honor *m* Ehre.
honorem poręczenie *n* Verpfändung der Ehre.
honorowy członek *m* Ehrenmitglied.
— sąd *m* Ehrengericht
honorarjum *m* Honorar, Vergütung.
huta *f* Hütte.
hycel *m* Abdecker.
hyclarnia *f* Abdeckerei.

hyclowskie rzemiosło *n* abdeckerei.

hypnoza *f* Hypnose.

hygjena Hygiene.

I

idealny *adj* ideal, ideell.

ilość *f* Menge, Quantität.

ilustracja *f* (odwzór) Abbildung.

imaginacyjny (przypuszczalny) *adj* voraussichtlich, imaginär.

imię *n* Vorname, Name.

imienna akcja *f* Namensaktie.

— wartość *f* Nennwert.

impotencja *f* Impotenz.

import *m* (przywóz) Import, Einfuhr.

incest *m* (kaziróstwo *n*) Blutschande, Inzest.

incydentalna skarga *f* Inzidentklage.

incydentalne postępowanie *n* Zwischenverfahren.

indeks *m* Index, Verzeichnis.

indemnizacja *f* Entschädigung, Vergütung, Schadloshaltung.

indos do inkasa (zainkasowania) *m* Inkassoindossament.

— otwarty (in blanco) Blankoindossament.

— pełnomocniczy Prokuraindossament.

— symulowany (po terminie płatności i po proteście) Nachindossament.

— zastępczy (per prokura) Prokuraindossament.

indosant *m* Indossant.

indosat *m*, **indosatarjusz** *m* Indossatar.

indosować *v* indossieren.

indult *m* Dispens, Stundung, Indult.

indygenat *m* Heimatsrecht, Indigenat.

indywidualizacja *f* zasady skargi Individualisierung des Klagegrundes.

inflacja *f* Inflation, Entwährung.

inicjatywa ustawodawcza *f* Gesetzesinitiative.

inkryminować *v* beschuldigen, beanstanden.

inny *adj* sonstiger.

inne prawo *n* sonstiges Recht.

inspekcja pracy Arbeitsinspektorat.

inspektor pracy *m* Arbeitsinspektor.

instancja kasacyjna *f* Kassationsinstanz.

— odwoławcza *f* Berufungsinstanz.

— ostatnia letzte Instanz.

— zażaleniowa Beschwerdeinstanz.

instancyjność *f* Instanzenzug.

instrukcja *f* Geschäftsanweisung.

instytucja *f* Institut, Anstalt, Einrichtung.

— opiekuńcza *f* Wohlfahrtseinrichtung.

— powiernicza *f* Treuhandstelle.

instytut badania *m* Forschungsinstitut.

intabulacja *f* Einverleibung, Eintragung, Intabulation.
intelektualne fałszowanie *n* dokumentów intellektuelle Urkundenfälschung.
intercesja *f* Interzession, Einspruch.
intercyza *f* Ehevertrag.
interdykt *m* Interdikt (Kirchenbann).
interes *m* (ob. korzyść) Interesse, Geschäft.
— dyskontowy *m* Diskontgeschäft.
— o stałym terminie (fiks) Fixgeschäft.
— prawny (uprawniony) rechtliches Interesse (berechtigtes Interesse).
— publiczny *m* öffentliches Interesse.
— użytkowy *m* Gebrauchsinteresse.
— wglądu w aktach Interresse an Akteneinsicht.
interesy koincydujące *pl* Koinzidenzinteressen.
— konkurujące Konkurrenzinteressen.
— odrębne Separatinteressen.
— uzupełniające się Komplementärinteressen.
interesowność karalna *f* strafbarer Eigennutz.
interesowany *adj* interessiert, beteiligt.
interimistyczny kwit *m* Interimsschein.
interpelacja *f* Interpellation, Einspruch, Anfrage.
interpretacja *f* (tłumaczenie) Interpretation, Auslegung.
— rozszerzająca ausgedehnte (weite) Auslegung.
interwencja *f* Intervention, Vermittelung.
— główna Hauptintervention.
— uboczna Nebenintervention.
interwenjent uboczny *m* Nebenintervenient.
intimacja *f* Andienung, Ankündung.
introligator *m* Buchbinder.
intromisja *f* (wprowadzenie w posiadane) Immission, Besitzeinweisung.
inwalida *m* Invalide.
inwalidzka pensja *f* Invalidenpension.
inwazja *f* (najazd) Invasion Einfall.
inwentarz *m* Inventar.
— gruntu *m* Inventar eines Grundstücks.
— kolejowy Bahnkörper.
inwentarzowy czasokres *m* Inventarfrist.
inwestycja *f* Investition, Anlage.
inżynier *m* Ingenieur.
iść za kim *v* nachfolgen.
istnienie *n* Bestehen, Vorhandensein.
— stosunku prawnego Bestehen eines Rechtsverhältnisses.
— uporządkowania *n* Geregeltsein.
istota *f* Wesen, Tatbestand.
— podmiotowa (przedmiotowa) przestępstwa subjektiver (objektiver) Tatbestand einer strafbaren Handlung.
— sprawy Hauptsache, (die Sache selbst).

istotny przymiot *m* wesentliche Eigenschaft.
istotna część składowa *f* gruntu wesentlicher Bestandteil eines Grundstücks.
izba cywilna *f* (ob. wydział) Civilkammer.
— dla spraw przemysłowych i handlowych (izba przemysłowo-handlowa) Kammer für Industrie und Handelssachen.
— ferjalna Ferienkammer.
— handlowa K. für Handelssachen, Handelskammer.
— karna Strafkammer.
— morska Seekammer.
izba odwoławcza Berufungskammer.
— rolnicza Landwirtschaftskammer.
— posiedzień Sitzungszimmer.
— rzemieślnicza Handwerkskammer.
— sądu najwyższego K. des höchsten Gerichts.
— uchwalająca Beschlußkammer.
— zażaleniowa (rozpatrująca zażalenie) Beschwerdekammer.
izbowe orzeczenie plenarne *n* Plenarentscheidung.

J

jakość *f* Güte, Qualität.
jakby-umowa *f* Quasivertrag.
jasny *adj* hell, licht.
jawność *f* (rozprawy) Öffentlichkeit (der Verhandlung).
jawny *adj* öffentlich.
jawne posiedzenie *n* öffentliche Sitzung.
jawna spółka handlowa *f* offene Handelsgesellschaft.
jazda próbna *f* Probefahrt.
jednolity *adj* einheitlich.
jednolite orzeczenie einheitliche Entscheidung.
jednoczynowy zbieg *m* Idealkonkurrenz (Tateinheit).
jednomyślność *f* Einstimmigkeit, Einmütigkeit.
jednoosobowy kupiec *m* Einzelkaufmann.
— wydział (sądu) Einzelrichter.
jednorodny *adj* gleichartig.
jednostajność judykatury *f* Einheitlichkeit der Rechtsprechung.
jednostka *f* Einzelperson, Individuum.
jednostkowy sędzia *m* Einzelrichter.
jednostronna czynność prawna *f* einseitiges Rechtsgeschäft.
jeniec *m* Gefangener, Kriegsgefangener.
język urzędowy *m* Amtssprache.
judykatura *f* (orzecznictwo) *n* Rechtsprechung, Judikatur.
jurysdykcja *f* Jurisdiktion, Gerichtsbarkeit.
jurysta *m* (prawnik) Jurist.

K

kadencja *f* Tagung.
kaduk *m* Heimfall.
kadukowe prawo Heimfallrecht.
kajdany *pl* (nałożenie) Ketten (Anlegung).
kalefaktor *m* (służący) Kalfaktor, Hausknecht.
kalendarz *m* Kalender.
kamienica *f* Haus.
kancelarja sądowa *f* Gerichtskanzlei.
kanclerz *m* Kanzler.
kandydat *m* Kandidat.
kanon *m* Kanon, Regel.
kapitał *m* Kapital.
— obiegowy (obrotowy) Betriebskapital.
— pierwotny *m* Stammkapital.
— udziałowy (zakładowy) Anlagekapital.
— zapasowy (zasobowy) *m* Reservekapital.
kapitalista *m* Kapitalist.
kapitalizacja *f* Kapitalisierung.
kapitałowa wartość *f* Kapitalswert.
kapitan *m* Hauptmann.
kapitan okrętu *n* Schiffskapitän.
kapitanat portów Hafenkapitanat, Hafenkommandantur.
kara *f* Strafe.
— aresztowa Arrest- (Haft-) strafe.
— ciężkiego więzienia Zuchthausstrafe.
— dawniejsza Vorstrafe.
— dodatkowa *f* Nebenstrafe.
kara dyscyplinarna Disziplinarstrafe.
— hańbionca entehrende Strafe.
— jednolita Einheitsstrafe.
— łączna Gesamtstrafe.
— majątkowa Vermögensstrafe.
— na honorze Ehrenstrafe.
— na wolności (wolnościowa) Freiheitsstrafe.
— osadzenia w twierdzy Festungshaftstrafe.
— pieniężna (grzywna) Geldstrafe.
— pierwastkowa Einsatzstrafe.
— porządkowa Ordnungsstrafe.
— pozbawienia wolności Freiheitsstrafe.
— śmierci Todesstrafe.
— umowna Vertragsstrafe.
— ustawowa gesetzliche Strafe.
— więzienia Gefängnisstrafe.
— przypadająca (kara zapadła) verwirkte Strafe.
— zastępcza Ersatzstrafe.
— zbiorowa Gesamtstrafe.
karalność *f* Strafbarkeit.
karalny czyn *m* strafbare Handlung.
karanie dzieci *n* Bestrafung (Züchtigung) von Kindern.
karny *adj* Straf-, strafbar.
karne postępowanie *n* Strafverfahren.
karno-sądowe ściganie *n* strafgerichtliche Verfolgung.
karta *f* Karte, Blatt.

karta cyrkulacyjna *f* Verkehrskarte.
— dodatkowa *f* (przydłużek) Allonge, Beiblatt.
— głosowania *f* Stimmkarte (-zettel).
— karna Strafkarte.
— księgi wieczystej Grundbuchblatt.
— myśliwska Jagdkarte.
— ręczna (rewers) Revers, Verpflichtungsschein.
— rybacka Fischereikarte.
— subskrybcyjna *f* Zeichnungsschein.
— umowna Schlußnote.
— wyborcza *f* Wahlkarte.
kartel *m* Kartell.
— niosący *m* Kartellträger.
karygodność *f* Strafbarkeit, Straffälligkeit.
karygodny czyn *m* strafbare Handlung.
kasa bracka Knappschaftskasse.
— chorych *f* Krankenkasse.
— główna Hauptkasse.
— oszczędności Sparkasse.
— państwa Staatskasse.
— pogrzebowa Begräbniskasse.
— posagowa Aussteuerkasse.
— pośmiertna Sterbekasse.
— publiczna öffentliche Kasse.
— przezorności Versorgungskasse.
— sądowa Gerichtskasse.
— stowarzyszenia górniczego Knappschaftskasse.
— ubogich Armenkasse.
— wdowia Witwenkasse.
— zapomogowa Hilfs- (Unterstützungs-)kasse.
kasowane akta kassierte (vernichtete) Akten.
kasarnia *f* (koszary) Kaserne.
kasacja *f* (ob. rewizja) Kassation, Aufhebung (Revision).
kasacyjna instancja *f* Kassationsinstanz.
— skarga *f* Kassationsklage.
kat *m* Henker, Scharfrichter.
kąt widzenia *m* Gesichtspunkt.
kataster *m* Kataster.
katastralny urząd *n* Katasteramt.
katedra *f* 1. Lehrstuhl; 2. Kathedrale.
katolik *m* Katholik.
katolicki *adj* katholisch.
kaucja *f* Kaution.
— hipoteczna, kaucyjna hipoteka *f* Kautionshypothek, Sicherungshypothek.
każdorazowy *adj* jedesmalig.
kazirodztwo *n* Blutschande.
kazuistyka *f* Kasuistik, Fallsammlung.
kierowca pojazdu *m* Fahrzeugführer.
kierownictwo *n* Leitung, Führung.
— spółki z ogr. poręką *n* Geschäftsführung b. Ges. m. b. H.
— sporu Streitleitung.
— sprawą Sachleitung.
— ustną rozprawą Leitung der mündl. Verhandlung.
kierownik *m* (kierowca) Leiter, Führer.
— okrętu Schiffer.
— samochodu Autoführer.

kierownik spółki z ogr. poręką Geschäftsführer d. Ges. m. beschr. Haftpflicht
klasy ludności *pl* (podburzenie) Bevölkerungsklassen (Aufwiegelung).
klauzula czekowa *f* Scheckklausel.
— konkurencyjna *f* Konkurrenzklausel(-verbot), Wettbewerbsverbot.
— największego względu (uprzywilejowania) Meistbegünstigungsklausel.
— odwoławcza Rechtsmittelbelehrung (-klausel).
— wykonawcza *f* Vollstrekkungsklausel.
klęska *f* Not, Notstand.
klucz fałszywy *m* falscher Schlüssel.
kluczowa władza (żony) Schlüsselgewalt (der Ehefrau).
klusownictwo *n* (występek łowiecki) Jagdfrevel (Jagdvergehen).
knowanie *n* Konspiration, Verschwörung.
koadjutor *m* Koadjutor.
koalicja *f* Koalition.
koczownicze państwo *n* Nomadenstaat.
kodeks cywilny *m* bürgerliches Gesetzbuch.
— handlowy *m* Handelsgesetzbuch.
— karny (wojskowy) *m* (Militär-) Strafgesetzbuch.
— postępowania cywilnego Zivilprozeßordnung.
kodycyl *m* ob. zapis Kodizill, Zusatztestament.
kodyfikacja *f* Kodifikation.
kolacja *f* Kollation, Vergleichung, Ausgleichung.
kolaudacja *f* (budynków) Kollaudation, Abnahme, Prüfung (von Gebäuden).
kolega *m* Kollege.
kolegjalna władza *f* Kollegialbehörde.
kolej uboczna *f* Nebenbahn.
— żelazna *f* Eisenbahn.
kolejność *f* Reihenfolge.
kolejny numer *m* laufende Nummer.
kolektywny *adj* kollektiv, zusammenfassend.
kolidować *v* kollidieren, zusammenstoßen.
kolizja interesów *f* Interessenkollision.
kołowacizna *f* (wada główna) Dummkoller (Hauptmangel).
kolonja *f* Kolonie.
koluzja *f* Kollusion (Durchstecherei).
komasacja *f* (scalenie) gruntów *f* Zusammenlegung von Grundstücken, Verkoppelung.
komandytarjusz *m* (komendatarjusz) Kommanditist.
komandytowa spółka *f* Kommanditgesellschaft.
— akcyjna Kommanditgesellschaft auf Aktien.
komentarz *m* Kommentar.
komisant *m*, komisjonarz *m* Kommissionar.
komisjoner *m* Kommissionär.
komisarz zdawczy *m* Übergabekommissar.
— sędzia *m* Richterkommissar.
komisja *f* Kommission.

komisja dla spraw obywatelstwa *f* Schlichtungsstelle für Staatsangehörigkeitsfragen.
— generalna *f* Generalkommission.
— mieszana *f* gemischte Kommission.
— pojednawcza i arbitrażowa Schlichtungsausschuß.
— rewizyjna Revisionskommission.
komisowe przedsiębiorstwo *n* Kommissionsgeschäft.
komitent *m* Komittent, Auftraggeber.
komorne *n* ob. czynsz. (najem) *m* Mietzins.
komornik sądowy *m* Gerichtsvollzieher.
kompetencja *f* Kompetenz, Zuständigkeit.
kompetencyjny spór *m* Kompetenzkonflikt, Zuständigkeitsstreit.
kompetentny sąd *m* kompetent, zuständig.
kompilacja *f* Kompilation, Zusammentragung.
komplet *n* Plenum.
komportacja *f* (powrót) Kollation, Ausgleichung, Einwerfung.
kompromis *m* Schiedsvertrag, Kompromiß.
kompromisarskie (kompromisowe) zastrzeżenie *n* kompromissarische Klausel.
komputacja *f* (obliczenie) Berechnung.
komuna *f* Kommune.
komunalny *adj* kommunal.
komunalny urzędnik Kommunalbeamter.
komunikacja *f* Verkehr.
koncesja *f* Konzession.
końcowy *adj* End- ≐, Schluß- ═.
— wyrok Endurteil.
koncyljacja *f* Versöhnung, Vergleichsvertrag.
kondykcyjne roszczenie *n* Konditions- (Bereicherungs-) anspruch.
konferencja *f* Konferenz.
konfesja *f* Konfession.
konfident *m* Vertrauensperson.
konfiskata *f* (majątku) Beschlagnahme (eines Vermögens).
— gazety Zeitungsbeschlagnahme.
konfrontacja *f* (konfrontowanie) Gegenüberstellung.
— świadków Gegenüberstellung von Zeugen.
kongres *m* Kongreß.
koniec *m* Ende.
— czasokresu *m* Fristablauf.
konieczność *f* Notwendigkeit.
konieczny *adj* notwendig, erforderlich.
— czasokres Notfrist.
konieczna obrona *f* Notwehr.
konkludująca (konkludentna) czynność konkludente (schlüssige) Handlung.
konkordat *m* Konkordat.
konkurencja *f* Konkurrenz.
konkurs *m* (upadłość) Konkurs.
konsens budowlany *m* Bauerlaubnis (konsens).
— małżeński *m* Zustimmung zur Ehe.

konosament *m* Konnossement, Ladeschein.
konsolidacja *f* Konsolidation, Vereinigung.
konspiracja *f* Konspiration, Verschwörung.
konstrukcja *f* Konstruktion.
konstytucja *f* (ustrój *m*) Verfassung.
konstytucyjność *f* Verfassungsmäßigkeit.
konsul generalny *m* Generalkonsul.
konsulat *m* Konsulat.
konsularne sądownictwo *n* Konsulargerichtsbarkeit.
konto zamknięte *n* Sperrkonto.
kontokurent *m* (rachunek bieżący) Kontokurrent (laufende Rechnung).
kontrabanda *f* (okrętu) Kontrabande (eines Schiffes).
kontradyktoryczne postępowanie *n* kontradiktorisches Verfahren.
kontrakt *m* ob. umowa Vertrag, Kontrakt.
kontraktualny *adj* vertraglich, kontraktlich.
kontumacja *f* Kontumation, Beobachtungssperre.
— psów Hundesperre.
kontumacjonowana strona *f* säumige Partei.
kontynuowanie *n* Fortsetzung.
konwalidacja *f* Konvalidation, Heilung.
konwencja genewska *f* Genfer Abkommen.
konwersja *f* Konversion, Ablösung.
kooperatywa *f* Konsumverein.
kopalnia *f* Grube.
koperta listowa *f* Briefumschlag.
kopja *f* Kopie.
— wekslowa *f* Wechselkopie.
korealny dług Gesamt-(Korreal-)schuld.
korespektywny testament korrespektives (wechselseitiges) Testament.
korespondencja *f* Korrespondenz.
korporacja *f* 1. Innung; 2. Körperschaft, Korporation.
— polityczna *f* politische Körperschaft.
— przymusowa *f* Zwangsinnung.
— publiczno-prawna öffentlich - rechtliche Körperschaft.
korsar *m* Seeräuber.
korsarstwo *n* Seeraub, Kaperei.
korzyść *f* (korzyści) Nutzen, Vorteil, Interesse.
— majątkowa *f* Vermögensvorteil.
na **korzyść** zu Gunsten.
korzystanie z prawa *n* Geltendmachung eines Rechts.
korzystny *adj* vorteilhaft, günstig.
kościół *m* Kirche.
kościelny *adj* kirchlich.
kościelne obowiązki *pl* kirchliche Verpflichtungen.
koszary *pl* Kaserne.
kosztorys *m* Kostenanschlag.
koszty *pl* (koszta) Kosten.
— dodatkowe *pl* Nebenkosten.

koszty egzekucji *pl* Kosten der Zwangsvollstreckung.
— procesowe *pl* Prozeßkosten.
— sporu Kosten des Rechtsstreites.
— spowodowane zaocznością Versäumniskosten.
koszta (koszty) własne *pl* Gestehungskosten.
kradzież *f* Diebstahl.
— artykułów spożywczych małej wartości Diebstahl von Lebensmitteln geringen Wertes (Mundraub).
— ciężka schwerer Diebstahl.
— domowa Hausdiebstahl.
— leśna Forstdiebstahl.
— literacka literarischer Diebstahl.
— powrotna (recydywa) Rückfallsdiebstahl.
— rozbójnicza räuberischer Diebstahl.
— za pomocą włamania Einbruchsdiebstahl.
— zwłykła *f* einfacher Diebstahl.
— żywności Mundraub.
kraj *m* Land, Inland.
krajowy zakład ubezpieczeniowy Landesversicherungsanstalt.
— sąd *m* Landgericht.
krajowa ustawa karna *f* Landesstrafgesetz.
kredyt otwarty *m* offener Kredit.
(zachwianie kredytu Kreditgefährdung).
krewny boczny *m* Seitenververwandter.
kryda Bankrott, Konkurs.
krydar *m* Gemeinschuldner.
krydatarjusz *m* (dłużnik upadły) Gemeinschuldner, Konkursschuldner.
kryminalne prawo *n* Kriminalrecht.
kryminalność *f* Kriminalität.
kryminologja *f* Kriminologie.
kryjówka *f* Versteck, Herberge.
krytyka *f* (protokołu) Kritik, Rüge (Protokollrüge).
krzewy na gruntach *pl* Sträucher auf Grundstücken.
krzywda *f* Unrecht.
— na ciele Mißhandlung.
krzywoprzysięstwo *n* Meineid.
krzyżowe przesłuchanie *n* Kreuzverhör.
ksiądz *m* Geistlicher, Priester.
książeczka obrachunkowa Verrechnungsbuch, Lohnbuch.
książka robotnicza *f* Arbeitsbuch.
— służbowa Dienstbuch.
— wędrownicza *f* Wanderbuch.
— wojskowa *f* Militärpaß.
książkowość *f* Buchführung.
księga akcyjna *f* Aktienbuch.
— długów Państwa Staatsschuldbuch.
— gwarecka Gewerkenbuch.
— handlowa Handelsbuch.
— jukstowa *f* Juxtabuch, Stammbuch.
— łanowa katastralna Flurbuch.
— kościelna Kirchenbuch.
— pomiarowa Vermessungs- (Flur-) buch.
— protokołów Protokollbuch.

księga rozchodów Ausgabebuch.
— wieczysta (gruntowa) Grundbuch.
— wieczysta zabudowy Erbbaugrundbuch.
księgarnia *f* Buchhandlung.
księgarski handel *m* Buchhandel.
księgarz *m* Buchhändler.
kubatura *f* Kubik- (Raum-) Inhalt.
kuks *m* Kux, (Bergwerkseigentum).
kumulacja *f* Häufung, Kumulation.
kupić *v* kaufen.
kupiciel *m* Käufer.
kupiec *m* Kaufmann.
— drobny *m* Minderkaufmann, Kleinkaufmann.
— fakultatywny (ulegając fakultatywnemu zarejestrowaniu) Kannkaufmann.
— jednoosobowy Einzelkaufmann.
— obowiązkowy (ulegając obowiązkowemu zarejestrowaniu) Sollkaufmann.
— o pełni praw Vollkaufmann.
— samoistny *m* Einzelkaufmann.
kupiecki *adj* kaufmännisch, Kaufmanns =
kupno *n* Kauf.
— handlowe Handelskauf.
— na próbę *n* Kauf auf Probe.
— nie łamie najem Kauf bricht nicht Miete.
— podług próby Kauf nach Probe.
— spadku Erbschaftskauf.
kupon *m* Kupon (Coupon).
kupon dywidendowy Dividendenschein.
— procentowy Zinsschein.
— rentowy *m* Rentenschein.
kupujący *adj* (kupiciel) Käufer.
kuratela *f* Pflegschaft.
— celem zabezpieczenia Sicherungspflegschaft.
— majątku Vermögenspflegschaft.
— nad urzędnikiem Beamtenpflegschaft.
— nieobecności Abwesenheitspflegschaft.
— procesowa Prozeßpflegschaft.
— ułomności Gebrechlichkeitspflegschaft.
— uzupełniająca Ergänzungspflegschaft.
kurator *m* kurator.
— nieobecności Abwesenheitspfleger.
— spadku Nachlaßpfleger.
kuzyn *m* Kusin (Cousin).
kwalifikacja *f* Qualifikation, Tauglichkeit.
kwalifikowane usiłowanie *n* qualifizierter Versuch.
kwarantanna *f* Quarantäne, Reisesperre.
kwartał *m* Vierteljahr.
kwerulant *m* Querulant.
kwestja *f* (Streit)- Frage.
kwestjonowanie *n* Beanstandung (Infragestellung).
kwestjonarjusz *m* Fragebogen.
kwestować *v* milde Gaben sammeln.
kwiecień *m* April.
kwit *m* (dłużnika) Quittung, (des Schuldners).

kwit ubezpieczenia *m* Versicherungsschein.
— zgłaszający (zgłoszenia) Anmeldeschein.
kwitowanie *n* Entlastung.
— zarządu Entlastung des Vorstandes.
kwota *f* ob. cena *f* Betrag, Quote s. Preis.

kwota dłużna Schuldbetrag.
— roszczenia Betrag des Anspruches.
— rewizyjna Revisionssumme.
— uzyskana Erlös.
— wzrostu Steigerungssatz.
— wynikła z przerachowania Aufwertungsbetrag.

L

laik *m* Laie.
lak *m* Siegellack.
lata służbowe (służby) *pl* Dienstjahre (-alter).
leczniczy zakład *m* Heilanstalt.
legalizacja dokumentów *f* Legalisierung, (Beglaubigung von Urkunden).
legalność *f* Legalität, Gesetzlichkeit.
legat *m* Legat, Vermächtnis.
legatarjusz *m* Legatar, Vermächtnisnehmer.
legitymacja *f* Legitimation, Ausweis.
— rzeczowa Sachlegitimation.
— (uprawnienie) przez małżeństwo następne Legitimation durch nachfolgende Ehe.
— zastępcy ustawowego Legitimation des gesetzlichen Vertreters.
— (uprawnienie) nieślubnych dzieci Legitimation unehelicher Kinder.
lekarska opinja *f* ärztliches Gutachten.
lekarstwo *n* Arznei.
lekarz sądowy *m* Gerichtsarzt.
lekkomyślność *f* Leichtsinn.
lenno *n* Lehen.
lepsze powodzenie *n* besseres Fortkommen.
leśne gospodarstwo (leśnictwo) *n* Forstwirtschaft.
lice sądowe *n* (dowody rzeczowe) gerichtliches Überführungsstück, Asservat.
licencja *f* ob. pozwolenie *n* Lizenz, Erlaubnis.
— na przemysł okrężny Wandergewerbeschein.
— przymusowa *f* Zwangslizenz.
lichtuga *f* Leichterfahrzeug.
lichwa ciężka schwerer Wucher.
— kredytowa *f* Kreditwucher.
— mieszkaniowa Wohnungs- (Raum-) wucher.
— pieniężna Geldwucher.
— rzeczowa *f* Sachwucher.
— zarobkowa i z nawyknienia Gewerbs- und Gewohnheitswucher.
lichwiarska cena *f* wucherischer Preis.
lichwiarz *m* Wucherer.
licować *v* überführen.

licytacja *f* (przetarg) *m* Versteigerung.
licytator *m* Versteigerer.
liczba *f* Zahl.
— bieżąca laufende Zahl.
— czynności *f* Geschäftsnummer.
— porządkowa Ordnungsnummer.
liga narodów *f* (związek narodów) Völkerbund.
likwidacja *f* ob. rozwiązanie *n* Liquidation, Auflösung.
likwidator *m* Liquidator.
linja boczna *f* (pokrewieństwa) Seitenlinie (der Verwandtschaft).
— kolejowa Bahnstrecke.
— regulacyjna (wytyczna) Fluchtlinie.
— wstępna aufsteigende Linie.
— zstępna absteigende Linie.
lipiec *m* Juli.
list *m* Brief.
— bodmeryjny *m* Bodmereibrief.
— gończy (rozpisać) Steckbrief (erlassen).
— glejtowy (swobody) Freibrief.
— gruntowy Grundschuldbrief.
— hipoteczny Hypothekenbrief.
— okrętowy Schiffsbrief.
— polecony eingeschriebener Brief.
— polecający Empfehlungsschreiben.
— poszukiwalny Schürfbrief.
— przewozowy (przesyłkowy) *m* Frachtbrief.
— przewozowy przesyłek pospiesznych *m* Eilfrachtbrief.
list rentowy Rentenbrief.
— rozwodowy Scheidebrief.
— zastawny *m* Pfandbrief.
— zleceniowy Postauftrag.
— z upomnieniem (upomnienia) Mahnbrief.
— żelazny *m* sicheres Geleit.
lista dzienna *f* Tagesliste.
— lic Liste der Überführungsstücke.
— osób proponowanych Vorschlagsliste.
— pierwotna *f* Urliste.
— płacy Lohnliste.
— podatku budynkowego Gebäudesteuerrolle.
— przysięgłych Geschworenenliste.
— roczna ławników *f* Schöffenjahresliste.
— składek Hebeliste.
— zarobkowa *f* Lohnliste.
listopad *m* November.
litera *f* Buchstabe.
literatura *f* Literatur, Schrifttum.
literacka własność *f* literarisches Eigentum.
litkup *m* 1. Leihkauf, Angeld; 2. Mäklerlohn.
lityspendencja *f* Litispendenz, Streitanhängigkeit.
logiczny *adj* logisch.
logika *f* Logik.
lojalność *f* Loyalität, Treue.
lokal *m* Lokal.
— przedsiębiorstwa *m* Geschäftslokal.
lokalny termin *m* Lokaltermin.
lokator *m* (najmujący) Mieter.
lokaut *m* Lokaut, Aussperrung.
lokowanie (lokata) *n* Anlegung (von Geld).

lombard *m* Lombard, Leih-(Pfand)haus.
los *m* (loteryjny) (Lotterie-) Los.
losowa umowa *f* gewagter Vertrag.
losowanie publiczne *n* öffentliche Auslosung.
lot *m* Flug.
loterja *f* Lotterie.
loteryjna umowa *f* Lotterievertrag.
lotnisko *n* Flugplatz.
lubieżny czyn *m* wollüstige Handlung.
ludokradztwo, ludokupstwo *n* Menschenraub, -handel.
luty *m* Februar.

Ł

łączenie *n* Verbindung, Zusammenfügung, Fusion.
— skargi Klagehäufung(-verbindung).
— się spółek (fuzja) Verschmelzung, Fusion von Gesellschaften.
łączna prokura Gesamtprokura.
łącznik *m* Anknüpfungsmoment.
łączność *f* Verbindung, Zusammenhang.
— duchowa *f* geistige Gemeinschaft.
— podmiotowa *f* connexitas subjektiva, subjektiver Zusammenhang.
łączny dług gruntowy *m* Gesamtgrundschuld.
— czas trwania *m* Gesamtdauer.
ładowanie *n* Laden, Ladung.
— łączne Sammelladung.
ładowca *m* Auflader.
ładunek okrętu *m* Schiffsladung.
ładunkowe *n* Lade-(Verlade-) gebühr.
łagodniejsza ustawa karna *f* milderes Strafgesetz.
łagodność *f* Milde.
łagodny mild.
łagodząca okoliczność *f* mildernder Umstand.
łagodzenie kary *n* Strafmilderung.
łam główny *m* Hauptspalte.
łamanie *n* Brechen, Bruch.
łanowa księga *f* Flurbuch.
łańcuch przyczyń *m* Kausalkette.
łańcuchowy handel *m* Kettenhandel.
łapowe *n*, **łapówki** *pl* Schmiergelder.
łapownictwo urzędnika *n* passive Beamtenbestechung.
łaska *f* Gnade.
łatwość *f* Leichtigkeit.
łatwość poznania *f* Erkennbarkeit.
ława oskarżonych *f* Anklagebank.
— przysięgłych *f* Geschworenenbank.
ławniczy sąd *m* Schöffengericht.
ławnik *m* Schöffe.
ławnik główny *m* Hauptschöffe.
— zastępczy *m* Ersatzschöffe.
łono matki *n* Mutterleib.

łowiecki występek *m* Jagdvergehen.
łowienie ryb *n* Fischfang.
łożysko wody *n* Flußbett.
łudzenie *n* Täuschung.
łupież *f* Beute, Raub.
łykawość *f* (wada główna) Koppen (Hauptmangel).

M

macierzysty (**macierzyński**) *adj* mütterlich.
magazyn wojskowy *m* Heeresmagazin.
magistrat *m* (miasta) Magistrat (der Stadt).
maj *m* Mai.
mając doniosłość *adj* von Erheblichkeit sein.
majątek *m* Vermögen, Gut.
— dziecka *m* Kindesvermögen(-gut).
— nieruchomy *m* unbewegliches Vermögen.
— rentowy *m* Rentengut.
— spółki *m* Gesellschaftsvermögen.
majątkowy Vermögens-
majątkowa korzyść *f* Vermögensvorteil.
— szkoda *f* Vermögensschaden.
majątkowo-prawny *adj* vermögensrechtlich.
majestat *m* Majestät.
majętność ziemska *f* Landgut.
majorat *m* Majorat.
majster *m* Meister.
majtek *m* Matrose.
makler *m* Mäkler.
— giełdowy Börsenmäkler.
— handlowy *m* Handelsmäkler.
maksyma (zasada) *f* Grundsatz (Maxime).
maksymalna hipoteka *f* Maximalhypothek, Höchstbetragshypothek.
małoletni *adj* (nieletni) minderjährig.
małoletność *f* Minderjährigkeit.
małżeństwo *n* (Heirat) Ehe.
— cywilne Zivilehe.
— kościelne *n* kirchliche Ehe.
— mieszane Mischehe.
— nieślubne Konkubinat.
— nieważne ungültige Ehe.
— podwójne Doppelehe.
— rozwiedzione *n* geschiedene Ehe.
małżeński ehelich.
małżeńska wspólność majątkowa *f* eheliche Gütergemeinschaft.
— wspólność życia *f* eheliche Lebensgemeinschaft.
małżeńskie prawo majątkowe *n* eheliches Güterrecht.
— pożycie *n* eheliches Leben.
— sprawy *pl* Ehesachen.
małżonek *m* Ehegatte.
— pozostający przy życiu überlebender Ehegatte.
mandant *m* Mandant, Auftraggeber.
mandat *m* (polecenie *n*) Auftrag, Mandat.
— karny *m* Strafmandat, Strafbefehl.
— poselski *m* Abgeordnetenmandat.

manipulacja *f* Manipulation, Verfahren.
mapa *f* Karte.
marnotrawca *m* Verschwender.
marszałek sejmu *m* Sejmmarschall (Landtagspräsident).
martwy *adj* tot.
martwa ręka *f* tote Hand.
marynarka czynna *f* aktive Marine.
marzec *m* März.
masa bierna *f* Passivmasse.
— czynna *f* Aktivmasse.
— działowa (rodziałowa) Teilungsmasse.
— majątkowa Vermögensmasse.
— upadłościowa *f* Konkursmasse.
maskowana lichwa *f* verschleierter Wucher.
maszyna wbudowana *f* eingebaute Maschine.
materjał *m* (materja) Stoff, Material, Materie.
— dostarczony *m* gelieferter Stoff.
— wybuchowy *m* Sprengstoff.
materjalny *adj* materiell.
materjalna szkoda *f* materieller Schaden.
matka nieślubna *f* uneheliche Mutter, Mündelmutter.
matkobójstwo *n* Muttermord.
matrykuła podatku gruntowego *f* Grundsteuermutterrolle.
matura *f* (egzamin dojrzałości) Abitur, Reifeprüfung.
mąż *m* Mann (Ehemann).
mąż zaufania Vertrauensmann.
— stanu Staatsmann.
mechaniczny pojazd *m* Kraftfahrzeug.
mecenas *m* (adwokat) Mäzen (Advokat).
męczenie przy rozboju *n* Martern beim Raub.
medjacja *f* Mediation, Vermittlung.
meldunek *m* Meldung.
memorjał *m* Denkschrift.
mennica *f* Münze, Münzamt.
menstruacja *f* Menstruation.
menzura *f* Mensur (Zweikampf).
merkantylizm *m* Merkantilismus.
metalowe pieniędzy *pl* Metallgeld.
metryka chrztu *f* Taufzeugnis.
— ślubu Trauschein.
— śmierci *f* Sterbeurkunde.
— urodzenia *f* Geburtsurkunde (-schein).
mężatka *f* verheiratete Frau.
mężczyzna *m* Mann.
mężołóstwo *n* Päderastie.
mianowanie na odwołanie *n* Anstellung (Ernennung) auf Widerruf.
— sędziego *n* Ernennung des Richters.
miara *f* nie odpowiadająca przepisom unvorschriftsmäßiges Maß.
międzynarodowe prawo cywilne *n* internationales Privatrecht.
miejsce doręczenia Zustellungsort.
— dostawy *n* Ablieferungsort.

miejsce gdzie rzecz się znajduje (położenia) forum rei sitae Ort der belegenen Sache.
— nadania Abgangsort.
— pobytu *n* Aufenthaltsort.
— przeznaczenia Bestimmungsort.
— rozpusty Bordell.
— siedziby Niederlassungsort.
— stracenia Richtplatz.
— świadczenia Leistungsort.
— wypełnienia Erfüllungsort.
— zamieszkania Wohnort.
— zapłaty Zahlungsort, Zahlstelle.
— zatrudnienia Beschäftigungsort.
w miejsce zapłaty an Zahlungsstatt.
miejscowość *f* Ortschaft, Örtlichkeit.
miejscowa właściwość *f* örtliche Zuständigkeit.
miejscowa władza policyjna *f* Ortspolizeibehörde.
miejski *adj* städtisch, Stadt.
miejska rada *f* Stadtrat.
miejskie prawo *n* Stadtrecht.
mielizna *f* Untiefe.
mienie *n* (majątek) Gut (Vermögen).
— łączne Gesamtgut.
— ruchome *n* bewegliches Gut, Fahrnis.
— wniesione *n* eingebrachtes Gut.
— zastrzeżone *n* Vorbehaltsgut.
miernik polowy (górniczy) *m* Markscheider.
mierzennik *m* Kuppler.
miesiąc *m* Monat.
— składkowy Beitragsmonat.
mieszkanie *n* Wohnung.
międzynarodowy *adj* international.
międzypaństwowy *adj* zwischenstaatlich.
międzywyznaniowy *adj* interkonfessionell.
milczący układ *m* stillschweigende Vereinbarung.
milcząca zgoda *f* stillschweigende Genehmigung.
minimalna kwota *f* Mindestbetrag.
minister *m* Minister.
— handlu Handelsminister.
— kolejowy Eisenbahnminister.
— komunikacji Verkehrsminister.
— pracy i opieki społecznej Arbeits- und Wohlfahrtsminister.
— reform rolnych Minister für Agrarreform.
— robót publicznych Minister für öffentliche Arbeiten.
— skarbu Finanzminister.
— sprawiedliwości Justizminister.
— spraw wewnętrznych Innenminister.
— spraw wojskowych (wojny) Kriegsminister.
— spraw zagranicznych Außenminister.
— wyznań religijnych i oświecenia publicznego Kultusminister.
ministerstwo *n* Ministerium.
mir domowy *m* Hausfrieden.
— powszechny öffentliche Ruhe.
misja zagraniczna *f* ausländische Mission.

młodociany *adj* Jugendlicher, Jüngling.
młodzież *f* Jugend.
młyńskie prawo *n* Mühlenrecht.
mniejszość narodowa *f* nationale Minderheit.
mniejszościowe prawo *n* Minderheitenrecht.
mniemanie *n* Meinung.
mobilizacja *f* Mobilisation, Mobilisierung.
moc *f* Stärke, Kraft.
— dowodowa *f* Beweiskraft.
— obowiązująca *f* Geltung, Geltungskraft.
— odraczająca *f* aufschiebende Kraft.
— wstrzymująca *f* hemmende Wirkung.
na mocy ustawy kraft Gesetzes.
mocarstwo *n* Herrschaft, Großmacht.
mocen być *v* ermächtigt sein.
mocodawca *m* Vollmachtgeber.
model *m* Muster, Modell.
monarchja *f* Monarchie.
moneta *f* Münze.
— zdawkowa *f* Scheidemünze.
monety pomnieszane *pl* verkleinerte Münzen.
— sfałszowane *pl* gefälschte Münzen.
— wywołane *pl* verrufene Münzen.
monetarna zbrodnia *f* Münzverbrechen.
monitor polski *m* Polnischer Anzeiger.
monopol *m* Monopol.
— tytoniowy Tabakmonopol.
moralność *f* Moral, Sittlichkeit.
moralna osoba *f* moralische Person.
moratorjum *m* (prawo zwłoki) Moratorium, Stundung.
morderca *m* Mörder.
morderstwo *n* Mord.
morganatyczne małżeństwo *n* morganatische Ehe.
morski handel *m* Seehandel.
morskie prawo *n* Seerecht.
morze *n* Meer.
— nadbrzeżne *n* Küstengewässer.
motywe ustawodawcze *pl* Gesetzesmotive.
mowa *f* Rede.
możność *f* Möglichkeit.
— wolnego przesiedlania Freizügigkeit.
mundant adwokacki *m* Rechtsanwaltsschreiber.
mur *m* Mauer.
musi muß.
mylny *adj* falsch, irrig.
myśliwiec *m* Jäger.
myto *n* Maute, Zoll.

N

nabożeństwo *n* (zakłócenie) Gottesdienst (Störung).
nabrać przekonanie *n* Überzeugung erlangen (gewinnen).
nabyć *v*, nabywać *v* erwerben, an sich bringen.
nabycie *n*, nabywanie *n* Erwerb.

nabycie spornych rzeczy *n* Erwerb von Streitsachen.
— praw Erwerb von Rechten.
— prawa własności *n* Eigentumsverschaffung.
— własności Eigentumserwerb.
— z powodu śmierci Erwerb von Todeswegen.
nabytek *m* Erwerb.
nabywca *m* Erwerber.
— wekslu *m* Wechselerwerber, Remittent.
nacisk *m* Druck, Nachdruck.
naczelnik gminy *m* Gemeindevorsteher.
— Państwa Staatsoberhaupt.
— urzędu *m* Amtsvorsteher.
— wydziału Abteilungsvorstand.
naczelny prezydent *m* Oberpräsident.
— redaktor *m* Chefredakteur.
— sekretarz Obersekretär.
— urząd górniczy *m* Oberbergamt.
nadający się *adj* dienlich.
— się do potrącenia aufrechenbar.
nadal istniejący *adj* fortbestehend.
nadanie nazwiska n Namenserteilung.
— obywatelstwa *n* Verleihung der Staatsangehörigkeit.
— prawa *n* Einräumung eines Rechts.
nadane prawo *n* verliehenes Recht.
nadawca *m* Verleiher, Aufgeber, Absender.
nadbrzeżna żegluga *f* Küstenschiffahrt.
nadbudowa *f* Überbau.
nadejście *n* Ankunft, Eingang, Eintritt.
nadmiar *m* Übermaß.
nadmierny *adj* übermäßig.
nadopiekun *m* Obervormund.
nadprokurator *m* Oberstaatsanwalt.
nadprokuratura *f* (nadprokuratorja) Oberstaatsanwaltschaft.
nadprezydent *m* Oberpräsident.
nadużycie *n* (nadużywanie) Mißbrauch.
— firmy *n* Firmenmißbrauch.
— powagi lub władzy Mißbrauch des Ansehens oder der Macht.
— praw małżonka *n* Mißbrauch der Rechte des Ehegatten.
— przez duchownego swego powołania Kanzelmißbrauch.
nadwyrężenie zdrowia *n* Gesundheitsbeschädigung.
nadwyżka kosztów *f* Kostenüberschuß, Mehrkosten.
— wkładków Mehraufwendungen.
— żądania Mehr- (Zuviel-) forderung.
nadzór nad zwierzętami *m* Tieraufsicht.
— ochronny *m* Schutzaufsicht.
— służbowy *m* Dienstaufsicht.
nadzorca *m* Aufseher.
nadzorcza rada *f* Aufsichtsrat.
nadzwyczajny *adj* außerordentlich.
nagabywanie *n* Belästigung.

nagana *f* Verweis, Rüge, Tadel, Vorwurf.
— protokołu *f* Protokollrüge (-bemängelung).
naginanie prawa *n* Rechtsbeugung.
nagłość *f* Dringlichkeit.
nagłówek wyroku (rubrum) *m* Aufschrift, Kopf (Rubrum) des Urteils.
nagły interes *m* dringendes Geschäft.
— wniosek *m* Dringlichkeitsantrag.
naglący powód *m* dringender Grund.
nagróbek *m* Grabmal.
nagroda *f* Belohnung, Preis.
nająć *v* mieten, dingen.
najazd *m* Einfall, Invasion.
najbardziej uwzględniony *adj* Meistbegünstigter.
najbliższy spadkobierca *m* Anerbe (nächster Erbe).
najem *m* Miete.
najemca (lokator) *m* Mieter.
najemnik (dzienny) *m* Lohnarbeiter, Tagelöhner.
najemność *f* Käuflichkeit, Bestechlichkeit.
najmobierca *m* Vermieter.
najwięcej ofiarujący *adj* Meistbietender.
najwyższa izba kontroli *f* Oberste Kontrollkammer.
— kwota *f* Höchstbetrag.
— oferta *f* Höchstangebot.
najwyższy sąd *m* Oberstes (Höchstes) Gericht.
— trybunał administracyjny Oberverwaltungsgericht.
nakaz aresztowania *m*, nakaz aresztu *m* Haftbefehl.
nakaz karny (policyjny) Strafbefehl (polizeilicher).
— sprowadzenia Vorführungsbefehl.
— uwolnienia Entlassungsbefehl.
— wydalający Ausweisungsbefehl.
— wykonawczy (egzekucyjny) Vollstreckungsbefehl.
— zapłaty (płatniczy) Zahlungsbefehl.
nakazanie przysięgi *n* Eidesauferlegung.
nakazana przysięga *f* auferlegter Eid.
nakład *m* (wkład) 1. Verwendung, Aufwendung; 2. Verlag.
— pracy *n* Mühewaltung.
nakładanie kar *n* Auferlegung einer Strafe, Bestrafung.
nakładca *m* Verleger.
nakładowe przedsiębiorstwo *n* Verlagsgeschäft.
nakłanianie, nakłonienie *n* Verleitung.
— do krzywoprzysięstwa Verleitung zum Meineid.
— do nierządu Verleitung zur Unzucht.
— podstępne hinterlistige Verleitung.
— do przestępstwa Verleitung zu einer strafbaren Handlung.
naleganie zabitego *n* Drängen des Getöteten.
należący do rodziny *adj* Familienangehöriger.
należność (należytość) *f* Gebühr.
— pilota *f* Lotsengeld.

należy uważać es gilt (muß).
należyć do *v* gehören zu.
należytość *f*, ob. opłata *f* Gebühr.
— adwokata *f* Gebühr des Rechtsanwalts.
— dodatkowa *f* Zusatzgebühr.
— kancelaryjna Schreib-(Kanzlei-) gebühr.
— poboczna Nebengebühr.
— świadków Zeugengebühr.
— za wpis *f* Eintragungsgebühr.
należyta staranność *f* erforderliche Sorgfalt.
należyte utrzymanie *n* gebührender Unterhalt.
nałóg *m* ob. nawyknienie *n* Angewöhnung, Hang, Laster.
— pijaństwa *m* Trunksucht.
nałożenie *n* Auflage.
— aresztu *n* Beschlagnahme.
— podatków *n* Auferlegung von Steuern, Besteuerung.
namawianie *n* Zureden, Überreden.
namysł *m* Überlegung.
z namysłem mit Überlegung.
napad *m* Überfall, Angriff.
— podstępny *m* hinterlistiger Überfall.
napaść bezprawna, obecna *f* widerrechtlicher, gegenwärtiger Angriff.
napis *m* Aufschrift.
napisek (w dokumencie) *m* Einschaltung (in einer Urkunde).
napomnienie *n* Verweis, Ermahnung.
napoje gorące (wyskokowe) *pl* geistige Getränke.
napotykać na przeszkody *v* auf Hindernisse stoßen.
naprawa *f* Ausbesserung, Reparatur.
naprawiacz okrętowy *m* Schauer, Schiffsarbeiter.
naprawienie szkody *n* (odszkodowanie) Schadensersatz.
naprzemian *adv* alternativ, abwechselnd.
narażenie kredytu *n* Kreditgefährdung.
narażenie na niebezpieczeństwo *n* Gefährdung (Gefahraussetzung).
— n. n. przewozu kolejowego Eisenbahntransportgefährdung.
— n. n. spokoju publicznego Gefährdung der öffentlichen Ruhe.
— n. n. transportu *n* Transportgefährdung.
narażony na niebezpieczeństwo *adj* gefährdet.
narażony na zarzuty *adj* Einwendungen ausgesezt.
naród *m* Nation, Volk.
narodowość *f* Nationalität.
narodowe zgromadzenie *n* Nationalversammlung.
narodzenie *n* Geburt.
naruszenie *n* Verletzung, Beeinträchtigung.
— miru domowego Hausfriedensbruch.
— obowiązku Pflichtverletzung.
— posiadania Besitzstörung.
— praw *n* Rechtsverletzung.
— przepisu procesowego Verletzung einer Prozeßvorschrift.

naruszenie tajemnicy listowej Verletzung des Briefgeheimnisses.
— umowy *n* Vertragsverletzung.
— ustawy *n* Gesetzesverletzung.
— zasad pojedynku Überschreitung der Kampfesregeln.
narzeczoni *pl* Verlobte.
narzędzie niebezpieczne *n* gefährliches Werkzeug.
— nie przeznaczone do otwierania zur Eröffnung nicht bestimmtes Werkzeug.
— pracy Arbeitswerkzeug.
naśladowanie *n* Nachahmung.
nastanie zawisłości sporu *n* Eintritt der Rechtshängigkeit.
nastawanie na życie *n* nach dem Leben trachten.
nastąpić *v* erfolgen, nachfolgen.
następca prawny *m* Rechtsnachfolger.
— szczegółowy (szczególny) Sondernachfolger.
następny *adj* folgender.
następstwo *n* Nachfolge, Sukzession.
— prawne *n* Rechtsnachfolge.
nastręczająca trudność *f* unüberwindliche Schwierigkeit.
natura *f* Natur.
naturze przeciwny *adj* widernatürlich.
naturalizacja *f* Naturalisation.
naturalne prawo *n* natürliches Recht.
naturalne zobowiązanie *n* Naturalobligation.
natychmiastowa wykonalność wyroku sofortige (vorläufige) Vollstreckbarkeit des Urteils.
natychmiastowe zażalenie *n* sofortige Beschwerde.
nauczyciel ludowy *m* Volksschullehrer.
nauka prawa *f* Rechtswissenschaft.
naukowa praca *f* wissenschaftliche Arbeit.
nawiązanie *n* nierządnych stosunków Herbeiführung unzüchtigen Verkehrs.
nawiązka *f* Buße, Entschädigung.
nawodnienie gruntu *n* Bewässerung eines Grundstückes.
nawrotny *adj* wiederkehrend.
nawyknienie *n* Angewöhnung, Angewohnheit.
nazwa *f* przedsiębiorstwa Geschäftsbezeichnung.
nazwisko *n* (nazwa) Name (Zuname).
— przybrane (zmyślone) *n* beigelegter Name, Pseudonym.
— rodowe *n* Geburtsname.
nędza *f* Not, Elend.
negocjant (kupiec hurtowny) *m* Großkaufmann, Engroshändler.
negotium *n* Geschäft.
neutralność *f* Neutralität.
niczyja rzecz *f* herrenlose Sache.

niebezpieczeństwo *n* ob. ryzyko Gefahr, Gefährdung.
— dla ciała i życia Gefahr für Leib und Leben.
— powszechne Gemeingefahr.
— transportu Transportgefährdung.
— własności *n* Gefährdung des Eigentums.
— w razie zwłoki Gefahr im Verzuge,
niebezpieczne narzędzie *n* gefährliches Werkzeug.
niebytność *f* Alibi, Abwesenheit.
niecny sposób myślenia *m* ehrlose Gesinnung.
nieczystość *f* (obrzucenie) Unrat (Bewerfen).
nieczytelny podpis *m* unleserliche Unterschrift.
niedbalstwo *n* (niedbałość *f*) Fahrlässigkeit (culpa).
— ciężkie grobe Fahrlässigkeit.
— karalne strafbare Fahrlässigkeit.
— lekkie leichte Fahrlässigkeit.
— zawinione verschuldete Fahrlässigkeit.
— w wyborze culpa in eligendo, Verschulden bei der Auswahl.
niedbałe działanie *n* fahrlässiges Handeln, Fahrlässigkeit.
niedobór *m* Ausfall, Fehlbetrag, Defizit.
— przewoźnego Fautfracht.
niedokładność *f* Ungenauigkeit.
niedokładność przedstawienia strony Unvollständigkeit des Parteivortrages.
niedoletność (karna) *f* (Straf-) Unmündigkeit.
niedołężny *adj* hilflos.
niedołężna osoba *f* hilflose (gebrechliche) Person.
niedopatrzenie *n* Versehen.
nie do poznania unkenntlich.
niedopuszczalność *f* Unzulässigkeit.
— drogi prawnej Unzulässigkeit des Rechtsweges.
— zażalenia Unzulässigkeit der Beschwerde.
niedoręczona przesyłka *f* unbestellbare Sendung(Rückbrief).
niedorosły, niedorostek *m* nichterwachsen, halbwüchsig.
niedorozwój umysłowy *m* Schwachsinn.
niedorzeczność *f* Unsinn.
niedostateczny *adj* unzureichend, mangelhaft.
niedostatek *m* Bedürftigkeit, Notstand, Mangel.
niedoświadczenie *n* Unerfahrenheit.
niedotykalność *f* Immunität, Unverletzlichkeit.
niedotykalny *adj* unantastbar (immun).
niedozwolony czyn *m* unerlaubte Handlung.
niegodność dziedziczenia *f* Erbunwürdigkeit.
niegodny *adj* unwürdig.
nieistotny *adj* unwesentlich.
niejawna rozprawa *f* nicht öffentliche Verhandlung.

niejasność *f* w stanie faktycznym Unklarheit im Tatbestand.
niekarany *adj* unbestraft, nicht vorbestraft.
niekorzyść prawna *f* Rechtsnachteil.
niekorzystny *adj* nachteilig, unvorteilhaft.
niekonstitucyjny *adj* nicht verfassungsmäßig, verfassungswidrig.
nielegalny *adj* ungesetzlich.
nieletni *adj* jugendlich, minderjährig.
niematerjalny *adj* immateriell.
Niemiecka Rzesza *f* Deutsches Reich.
niemoralność *f* Unmoral, Unsittlichkeit.
niemoralny cel *m* unsittlicher Zweck.
niemoralne zachowanie się *n* unsittliches Verhalten.
niemożliwość, niemożność *f* Unmöglichkeit, Unvermögen.
— dziedziczenia *f* Unvererblichkeit.
— odwołania Unwiderruflichkeit.
— płodzenia *f* Zeugungsunvermögen.
— przedawnienia Unverjährbarkeit.
— przeniesienia Unübertragbarkeit.
— świadczenia *f* Unmöglichkeit der Leistung.
nienagrodzona strata *f* unersetzlicher Verlust.
nienaruszalny *adj* unverletzlich.
nienaturalna śmierć *f* unnatürlicher Tod.
nieobecność *f* Verschollenheit, Abwesenheit.
— (małżonka) *f* Abwesenheit (eines Ehegatten).
nieobieralny *adj* unwählbar.
nieobyczajność *f* Unsittlichkeit.
nieodbity dowód *m* unwiderlegbarer Beweis.
nieoddzielny *adj* untrennbar.
nieodpłatny *adj* unentgeltlich, unbezahlbar.
nieodporna przemoc *f* unwiderstehliche Gewalt.
nieodpowiedność *f* Mißverhältnis, Unverhältnismäßigkeit.
nieodwołalny *adj* unwiderruflich.
nieodzowny *adj* unumgänglich.
nieoględność *f* Unvorsichtigkeit, Leichtsinn.
nieograniczony *adj* unbegrenzt.
nieokreślony *adj* unbeschränkt.
nieoprocentowany *adj* unverzinst.
nieopuszczenie budynku *n* Nichträumung eines Gebäudes.
nieosobisty *adj* unpersönlich.
nieostróżny *adj* unvorsichtig.
nieoznaczony *adj* unbestimmt.
nieparlamentarny *adj* unparlamentarisch.
niepełnoletni *adj* nicht volljährig, minderjährig.
niepewny *adj* ungewiß, unsicher.
niepłatny *adj* nicht zahlbar.
niepłodny *adj* zeugungsunfähig.

niepoczytalność *f* Unzurechnungsfähigkeit.
niepoczytalny *adj* unzurechnungsfähig.
niepodatny *adj* untauglich.
niepodlegając zajęciu *adj* unpfändbar, der Pfändung nicht unterworfen.
niepodległość *f* Unabhängigkeit.
— sędziego Unabhängigkeit des Richters.
niepodzielność świadczenia *f* Unteilbarkeit der Leistung.
niepokój *m* Unruhe.
niepokryty *adj* ungedeckt (ohne Deckung).
— czek *m* ungedeckter Scheck.
niepomyślny *adj* ungünstig.
nieporadna osoba *f* hilflose (ratlose) Person.
nieporządne życie *n* unordentliches Leben.
nieposłuszeństwo ustawom *n* Ungehorsam gegenüber den Gesetzen.
nieposzanowanie *n* Nichtachtung.
nieposzlakowana dziewczyna *f* unbescholtenes Mädchen.
niepowetowana szkoda *f* unersetzlicher Schaden.
niepowodzenie *n* Erfolglosigkeit, Mißgeschick.
nieprawdziwość *f* Unechtheit, Unwa[illegible]t.
niepra[illegible]y *adj* unvorsch[illegible]
niepraw[illegible]y *adj* [illegible]gesetzlich, rechts[illegible]
nieprzedajny *adj* [illegible]verkäuflich.
nieprzedawnialność *f* Unverjährbarkeit.
nieprzedawnialny *adj* unverjährter.
nieprzekraczalny *adj* unüberschreitbar.
nieprzenoszalność *f* Unübertragbarkeit.
nieprzerwana obecność *f* ununterbrochene Anwesenheit.
nieprzewidziany *adj* unvorhergesehen.
nieprzeznaczony czas *m* unbestimmte Zeit.
nieprzyjaciel *m* Feind.
nieprzyjęcie *n* Ablehnung, Nichtannahme.
— **sędziego** *n* Ablehnung eines Richters.
nieprzystojne zachowanie się *n* ungebührliches Verhalten.
nieprzytomność *f* Bewußtlosigkeit.
nieprzytomny *adj* bewußtlos.
nierozdzielny *adj* unteilbar.
nierozumny *adj* unverständlich, unverständig.
nieruchomość *f* (Grundstück) Inmobiliar, unbewegliches Vermögen.
— żelarska *f* Pachtgrundstück.
nieruchomy majątek *m* unbewegliches Vermögen.
nierząd *m* Unzucht.
— przeciwny naturze *m* widernatürliche Unzucht.
— zarobkowy *m* gewerbsmäßige Unzucht.
nierządny stosunek *m* unzüchtiger Verkehr.

nierządnica *f* Hure, Sittendirne.
nierzetelność *f* Unehrlichkeit.
nierzetelny *adj* unehrlich, unredlich.
nierzetelne współzawodnictwo *n* unlauterer Wettbewerb.
niesądowa ugoda *f* außergerichtlicher Vergleich.
niesforne zachowanie się *n* Ungebühr, ungebührliches Benehmen.
niesienie pomocy w wypadku morskim Hilfeleistung in Seenot.
nieskuteczność *f* Erfolglosigkeit, Unwirksamkeit.
nieskuteczny *adj* erfolglos, unwirksam.
niesława *f* Unehre.
niesłuszność *f* Unbilligkeit, Unrecht.
niesłuszne wzbogacenie (bezpodstawne) ungerechtfertige Bereicherung.
niespełnienie *n* (umowy) Nichterfüllung (des Vertrages.
niesporne sądownictwo *n* freiwillige (unstreitige) Gerichtsbarkeit.
niesprawiedliwość *f* Ungerechtigkeit.
niesprawiedliwy wyrok *m* ungerechtes Urteil.
niestawienie się strony *n* Nichterscheinen der Partei.
niestawiennictwo świadka *n* Nichterscheinen (Ausbleiben) eines Zeugen.
niestosowalność *f* Unanwendbarkeit.
niestosowność *f* Mißverhältnis.
niestosunkowy *adj* unverhältnismäßig.
niesumienny *adj* ungewissenhaft.
nieszczery *adj* unredlich, unlauter.
nieszczęście *n* Unglück.
nieszczęśliwy wypadek *m* Unglücksfall.
nieszkodliwość *f* Unschädlichkeit.
nieszkodliwy *adj* unschädlich.
nieściągalna grzywna *f* uneinbringliche Geldstrafe.
nieściągalność grzywny *f* Nichtbeitreibbarkeit einer Geldstrafe.
nieślubne dziecko *n* uneheliches Kind.
nieślubność *f* Unehelichkeit.
nieświadomy postępek *m* unbewußte Handlung.
nieświadomość *f* Unkenntnis, Unwissenheit.
nietykalność posła *f* Immunität (Unverletzlichkeit) des Abgeordneten.
nieuchronny wypadek *m* unabwendbarer Zufall.
nieuczciwość *f* Untreue, Unehrlichkeit.
nieuczciwa konkurencja *f* unlauterer Wettbewerb.
nieudanie się *n* Mißlingen.
nieufność *f* Mißtrauen.
nieujawnienie *n* Nichtveröffentlichung.
nieulegający zajęciu *adj* unpfändbar.
nieupoważniony *adj* unbefugt, unberechtigt.
nieupoważnione leczenie *n* Kurpfuscherei, unerlaubte Heilbehandlung.

nieuprawiony *adj* unberechtigt.
nieusprawiedliwiony *adj* ungerechtfertigt.
nieuprzywilejowane roszczenie *n* nichtbevorrechte Forderung.
nieuszkodzony *adj* schadlos, unbeschädigt.
nieuwzględniać odwołanie *v* der Berufung nicht stattgeben.
nieuzasadniony *adj* unbegründet.
nieuzasadnione wymówki *pl* unbegründete Entschuldigungsgründe.
nieużywanie *n* Nichtbenutzung.
— prawa *n* Nichtausübung eines Rechtes.
niewątpliwy *adj* unzweifelhaft, gewiß, feststehend.
nieważność *f* Ungültigkeit, Nichtigkeit.
— bezwzględna Nichtigkeit.
— małżeństwa Nichtigkeit der Ehe.
— względna Anfechtbarkeit (relative Ungültigkeit).
nieważny *adj* ungültig, nichtig.
nieważna czynność prawna *f* nichtiges Rechtsgeschäft.
niewdzięczność ciężka *f* grober Undank.
niewiadomość *f* Unkenntnis, Nichtwissen.
— wskutek niedbalstwa fahrlässige Unkenntnis.
niewiadomy *adj* unbekannt.
niewiasta *f* Frauensperson.
niewiedza *f* Unkenntnis.
niewierność *f* Untreue.
niewinność *f* Unschuld.
niewłaściwość sądu *f* Unzuständigkeit des Gerichts.
— miejscowa, rzeczowa *f* örtliche, sachliche Unzuständigkeit.
niewłaściwy sąd *m* unzuständiges Gericht.
niewłaściwe zachowanie się *n* ungebührliches Verhalten.
niewłasnowolny *adj* unfreiwillig.
niewola *f*, **niewolnictwo** *n* Knechtschaft, Sklaverei.
niewstyd *m*, niewstydliwość *f* Schamlosigkeit, Unverschämtheit.
niewybieralny *adj* unwählbar.
niewykonalny *adj* unausführbar, unvollstreckbar.
niewykonanie *n* dostaw Nichtausführung von Lieferungen.
niewypełnienie umowy *n* Nichterfüllung des Vertrages.
niewypłacalność *f* Zahlungsunfähigkeit, Insolvenz.
niezagospodarowany użytek rolny unbebaute Landfläche.
niezależność *f* Unabhängigkeit.
niezamożność *f* Unvermögen.
niezaopatrzony *adj* unversorgt.
niezaprzeczony fakt *m* unbestrittene Tatsache.
niezamienny *adj* nicht vertretbar, unvertretbar.
niezasadny *adj* unbegründet.
niezawiadomienie *n* Nichtanzeige, Nichtbenachrichtigung.

niezawisłość sędziego *f* Unabhängigkeit des Richters.
niezaślubny *adj* unverheiratet.
niezastosowanie *n* Nichtanwendung.
niezbędny *adj* unentbehrlich.
niezbity dowód *m* unwiderlegbarer Beweis.
niezdatność *f* Unfähigkeit, Untauglichkeit.
— do piastowania urzędu Unfähigkeit zur Bekleidung eines Amtes.
— do składania przysięgi Unfähigkeit zur Eidesleistung.
— do żeglugi Seeuntüchtigkeit.
niezdatny do użytku *adj* unbrauchbar.
niezdolność *f* Unfähigkeit.
— do działania Geschäfts-(Handlungs-)unfähigkeit.
— do spółkowania *f* Unfähigkeit zur Ausübung des Beischlafes, Impotenz.
— zawodowa *f* Berufs- (Erwerbs-) unfähigkeit.
niezdolny *adj* unfähig.
niezgodność księgi wieczystej *f* Unrichtigkeit des Grundbuches.
niezgodny *adj* uneinig, unrichtig.
niezmienialność *f* Unabänderbarkeit.
nieznaczna wartość *f* unbedeutender Wert.
nieznajomość *f* okoliczności faktycznych Nichtkennen von Tatumständen.
— prawa *f* Rechtsunkenntnis.
nieznany *adj* unbekannt.
niezwłoczny sofortig.
niezwłoczne zażalenie *n* sofortige Beschwerde.
niezupełny *adj* unvollständig.
niknięcie towarów *f* Schwund der Ware.
niszczenie dokumentów *n* Vernichtung von Urkunden.
nocna pora *f* Nachtzeit.
nominacja *f* Ernennung, Nomination.
nominalna kwota *f* Nennbetrag.
norma dowodowa *f* Beweisnorm.
— najwyższa *f* Ursprungsnorm.
— prawna *f* Rechtsnorm.
normalny bieg *m* normaler Verlauf.
normować *v* regeln.
nostryfikacja *f* Nostrifikation, Einbürgerung.
nota *f* Note, Rechnung.
— werbalna *f* Verbalnote.
notatka marginesowa *f* Randvermerk (-bemerkung).
notarjalne sporządzenie dokumentu (udokumentowanie) notarielle Beurkundung.
notarjalny akt *m* notarieller Akt.
notarjat *m* Notariat.
notarjusz *m* Notar.
notoryczny fakt *m* notorische Tatsache.
nowacja *f* (przenowienie) Novation, Erneuerung.
nowela ustawy *f* Novelle eines Gesetzes.
nowy *adj* neu.
nowe fakty i środki dowodowe *pl* neue Tatsachen und Beweismittel.

noworodek *m* neugeborenes Kind.
numer *m* Nummer.
nuncjusz papiecki *m* päpstlicher Nuntius.

O

obalenie ustroju *n* Verfassungsumsturz.
obawa powtórzenia *f* Wiederholungsgefahr.
— stronniczości *f* Besorgnis der Befangenheit.
— ucieczki *f* Fluchtverdacht.
obchodzenie się (okrutne) *n* (grausame) Behandlung.
obciążenie gruntu *n* Grundstücksbelastung.
— pożyczką Beleihung.
— przemysłu podatkiem Industriebelastung.
obciążony *adj* belastet, beschwert.
— przedmiot *m* verhafteter Gegenstand.
— zapisem Vermächtnisbeschwerter.
obciążająca okoliczność *f* erschwerender (belastender) Umstand.
obcy *adj* fremd.
obce prawo *n* fremdes Recht.
obcokrajowiec *m* Ausländer.
obcowanie cielesne *n* (płciowe) Beischlaf, Beiwohnung, (Geschlechtsverkehr).
— cielesne pozamałżeńskie außerehelicher Beischlaf.
obdarowany *adj* Beschenkter, Bedachter.
obdłużenie *n* Verschuldung.
obdukcja zwłok *f* Leichenobduktion (-schau).
obdukcyjny protokół *m* Obduktionsprotokoll.
obdzielony *adj* Bedachter.
obecność *f* Anwesenheit, Gegenwart, Beiwohnung.
obecny *adj* anwesend, gegenwärtig.
obejmować *v* umfassen.
obejrzenie *n* Besichtigung.
obejście się *n* Behandlung.
obelga *f*, obelżenie *n* Beschimpfung.
obelżliwy wybryk *m* beschimpfender Unfug.
obiecanie *n* (obiecać) Versprechen.
obiecujący *adj* Versprechender.
obieg *m* Verkehr.
obieg banknotów Banknotenumlauf.
— towarowy *m* Güterverkehr.
obiegowy kapitał *m* Betriebskapital.
obieralność *f* Wählbarkeit.
obietnica *f* Auslobung.
objaśnienie *n* Erklärung, Kommentar.
objąć w posiadanie *v* in Besitz nehmen.
objektywne postępowanie karne *n* objektives Strafverfahren.
objęcie majątku (długu) Vermögensübernahme (Schuldübernahme).
— postępowania *n* Übernahme des Verfahrens.
— spadku Erbschaftsannahme.

objęcie urzędu Amtsübernahme.
— zapłaty Zahlungsübernahme.
oblężenie *n* Belagerung.
oblewanie *n* Begießen.
obliczanie (obliczenie) *n* należytości Berechnung von Gebühren.
— czasokresu *n* Fristberechnung.
— kosztów *n* Kostenberechnung.
obliczeniowa jednostka *f* Berechnungsfaktor.
obligatoryjny *adj* obligatorisch, bindend, verbindlich.
oblig (obligo) *m* Verpflichtung, Schuldschein.
obligacja na okaziciela *f* Schuldverschreibung auf den Inhaber.
obligacja przemysłowa *f* Industrieobligation.
obligacyjne prawo *n* obligatorisches Recht.
obłąkany *adj* Wahnsinniger.
obłożenie aresztem majątku *n* Beschlagnahme eines Vermögens.
— aresztem (sekwestrem) Embargo, Beschlagnahme.
obmowa *f* üble Nachrede.
obniżenie kapitału zakładowego *n* Herabsetzung des Grundkapitals.
— kary *n* Herabsetzung der Strafe, Strafermäßigung.
— podatków *n* Herabsetzung (Senkung) der Steuern.
— w stopniu *n* Degradierung.
obopólne ustępstwo (ugoda) *n* gegenseitiges Nachgeben (Vergleich).
obostronny *adj* beiderseitig.
obostrzenie *n* Verschärfung.
obowiązany *adj* verpflichtet.
obowiązek *m* Pflicht.
— doniesienia *m* Anzeigepflicht.
— dopłaty Nachschußpflicht.
— dowodzenia Beweislast, Beweisführungspflicht.
— przysięgi *m* Eidespflicht.
— moralny *m* sittliche Verpflichtung.
— nadzoru Aufsichtspflicht.
— odebrania Abnahmeverpflichtung.
— służby wojskowej Militärdienstpflicht, Wehrpflicht.
— stwierdzenia Ermittlungspflicht.
— utrzymania Unterhalts- (Unterhaltungs-) pflicht.
— wydania Herausgabepflicht.
— wynagrodzenia szkody Schadensersatzpflicht.
— wyrównania Ausgleichs- (Ausgleichungs-) pflicht.
— znania *m* Kenntnispflicht (Kennenmüssen).
obowiązkowy *adj* pflichtgemäß (obligatorisch).
obowiązująca ustawa *f* geltendes Gesetz.
obowiązywać *v* gelten, verpflichten.
obrabianie, obrobienie *n* Bearbeitung.
obrachowanie *n* Abrechnung.
obradowa sala *f* Beratungssaal.
obranie *n* Wahl.
obrany rodzaj procesu gewählte Prozeßart.

obraza czynna *f* (obrażenie) tätliche Beleidigung, Realinjurie.
— honoru *f* Ehrenbeleidigung.
— praw *f* Rechtsverletzung.
— przepisów postępowania Verletzung von Verfahrensvorschriften.
obraziciel *m* Beleidiger, Verletzer.
obrażenie *n* Beleidigung, Verletzung.
obrąb, obręb *m* Bereich, Gebiet.
obrębować maszty *v* kappen, abschneiden.
obrobienie towarów *n* Bearbeitung von Waren.
obrona *f* Verteidigung, Wehr.
obrona konieczna *f* Notwehr.
— nakazana *f* notwendige (gebotene) Verteidigung.
obrońca obwinionego *m* Verteidiger des Angeschuldigten.
— urzędowy (z urzędu) *m* Offizialverteidiger.
— z wyboru *m* Wahlverteidiger.
obronne środki samoistne *pl* selbständige Verteidigungsmittel.
obrót handlowy Handelsverkehr, -umsatz.
— pieniężny *m* Geldumsatz.
— prawny Rechtsverkehr.
— towarowy *m* Warenumsatz, Warenverkehr.
— uczciwy *m* redlicher Verkehr.
obrządki, obrzędy *pl* Gebräuche.
obrzynanie monet *n* Beschneiden von Münzen (Kippen).

obsada sądu *f* (skład) Besetzung des Gerichts.
obsługa statku *f* Schiffsbemannung (-mannschaft).
obserwancja (zwyczaj, obyczaj) *f* Observanz (Brauch, Sitte).
obstać przy wypełnieniu *v* auf Erfüllung bestehen.
obszar dworski *m* Gutsbezirk.
— gruntu *m* Größe eines Grundstücks.
— państwa Staatsgebiet.
— zalewu (wylewu) *m* Überschwemmungsgebiet.
— zneutralizowany neutrale Zone.
obustronny *adj* beiderseitig.
obwieszczenie *n* Bekanntmachung.
— fałszywe *f* falsche Anschuldigung.
— publiczne öffentliche Bekanntmachung.
obwiniony *adj* (posądzony) Angeschuldigter (Beschuldigter).
obwód łowiecki *m* Jagdbezirk (-gebiet).
— ochrony Schonbezirk.
— urzędowy *m* Amtsbezirk.
obwołanie *n* Ausrufung.
obyczaj *m* Sitte, Observanz.
obyczajność *f* Sittlichkeit.
obywatel *m* Bürger.
obywatelski sąd *m* Bürgergericht
obywatelskie prawo honorowe *n* bürgerliches Ehrenrecht.
obywatelstwo *n* Staatsangehörigkeit (Bürgerrecht).
ocena dowodów *f* (swobodna) Beweiswürdigung (freie).

ocena słuszna *f* billiges Ermessen.
ocenienie szkody *n* Schadensabschätzung.
ochrona *f* Schutz.
— cech *f* Musterschutz.
— mniejszości *f* Minderheitenschutz.
— patentowa *f* Patentschutz.
— prawna Rechtsschutz.
— znaków fabrycznych Marken- (Fabrikzeichen-) schutz.
ochronienie *n* (ochranianie) Schutz, Beschützung.
oclenie *n* Verzollung.
oczekiwanie *n* Erwartung.
oczywista bezzasadność powództwa offensichtlich unbegründete Klage.
oczywisty świadek *m* Augenzeuge.
odbierający polecenie *adj* Beauftragter.
— przekaz *adj* Anweisungsempfänger,
odbieranie przysięgi *n* Eidesabnahme.
odbiór *m*, odebranie *n* Abnahme, Empfang.
— kosztów *m* Kostenübernahme.
— zamówionego dzieła *m* Abnahme des bestellten Werkes.
odbiorca *m* Abnehmer, Empfänger.
— towaru przewozowego *m* Empfänger des Frachtgutes.
odbitka *f* Abdruck.
odbudowa *f* Wiederaufbau.
odbycie (odbywanie) kary *n* Verbüßung (Abbüßung) der Strafe.
odbyt *m* Absatz.
od chwili vom Eintritt an.
odcierpienie kary *n* Verbüßung der Strafe.
odciążenie *n* Entlastung.
odcięcie, odcinanie *n* Abschneiden.
odcisk stemplowy *m* Stempelabdruck.
odczyn *m* Reaktion, Rückwirkung.
odczytanie *n*, odczyt *m* Verlesung, Vorlesung.
— sentencji wyroku *n* Verlesung der Urteilsformel.
— wniosku *n* Verlesung eines Antrages.
— zeznań świadków *n* Verlesen von Zeugenaussagen.
oddający na skład *adj* Einlagerer.
oddalenie *n* (oddalać) 1. Entfernung; 2. Abweisung.
— skargi *n* Klageabweisung.
oddanie *n* (oddawanie) Übergabe, Tradition, Ablieferung.
— kupionej rzeczy *n* Übergabe der Kaufsache.
— listu hipotecznego Übergabe des Hypothekenbriefes.
— na pocztę Aufgabe zur Post.
— ryczałtowe *n* symbolische Übergabe.
— szczegółowe *n* faktische Übergabe.
oddawać w najem *v* vermieten.
oddział *m* Abteilung, Sektion.

oddział depozytowy Hinterlegungsstelle.
— dla obłąkanych Irrenabteilung.
oddziaływanie *n* na cudzy grunt Einwirkung auf ein fremdes Grundstück.
oddziedziczenie *n* Enterbung.
oddziedziczyć *v* enterben.
oddzielność *f* Absonderung.
oddzielne pożycie *n* Getrenntleben.
oddzielny fundusz *m* besonderer Fond.
oddzielona rozprawa *f* abgesonderte (getrennte) Verhandlung.
odebranie *n* (odbiór) Abnahme, Entziehung, Empfangnahme.
— głosu Entziehung des Wortes.
— posiadania Besitzentziehung.
— prawa ubogich (cofnięcie) Entziehung des Armenrechts.
— przysięgi *n* Eidesabnahme.
— z powrotem *n* Rücknahme, Zurücknahme.
odejmować *v* ablösen, loslösen.
oderwać *v* abreißen.
oderwisko *n* Abschwemmung, (abgerissenes Land).
odesłanie *n* (odsyłanie) Absendung (Verweisung).
— do pierwszej instancji Verweisung an die 1. Instanz.
— napowrót *n* Zurückverweisung.
odezwa *f* Aufruf.
odgrzebanie zwłok *n* Ausgrabung (einer Leiche).
odjęcie zachowku *n* Entziehung des Pflichtteils.
odkazana przysięga *f* zurückgeschobener Eid.
odkazanie przysięgi *n* Zurückschiebung des Eides.
odkomenderowanie *n* (delegacja) Abordnung, Delegation.
odkopanie i odoranie miedzy *n* Abgraben und Abpflügen des Grenzrains.
odkrycie wady *n* Entdeckung eines Mangels.
odkrywacz *m*, odkrywca *m* Entdecker.
odkup *m* Wiederkauf.
odkupczy handlarz *m* Wieder-(Rück-) kaufshändler.
odkupujący *adj* Wiederkäufer.
odłączenie *n* Trennung, Ablösung.
odłączone owoce *pl* getrennte Früchte.
odległość znaczna *f* bedeutende Entfernung.
odłożenie *n* ob. wstrzymanie Verlegung, Weglegung, Rücklage.
— terminu *n* Terminsverlegung.
— wykonania *n* Aussetzung der Vollstreckung.
odmawiać, odmówić *v* verweigern, abschlagen.
odmiana *f* Abänderung.
odmienność *f* Abweichung.
odmienna rzecz *f* vertretbare Sache.
odmowa przysięgi *f* Eidesverweigerung.
odmówienie *n* pomocy prawnej Verweigerung (Ablehnung) der Rechtshilfe.

odmówienie przyjęcia Verweigerung der Annahme.
— przysięgi wyjawienia Verweigerung des Offenbarungseides.
— wydania zastawu Verweigerung der Herausgabe des Pfandes.
— zeznania Zeugnisverweigerung, Verweigerung der Aussage.
odnaleść *v* auffinden.
odnieść skutek *v* Erfolg haben.
w odniesieniu (odnośnie do) in Ansehung, in Bezug auf.
odnośny *adj* betreffend, einschlägig, relativ.
odnowienie *n* Erneuerung.
odosobnione zamknięcie *n* Einzeleinsperrung, Einzelhaft.
odpadnięcie przyczyny prawnej *n* Wegfall des rechtlichen Grundes.
odparcie *n* Abwehr, Widerlegung.
odpis dokumentu *m* Abschrift einer Urkunde.
— sentencji wyroku Abschrift des Urteiltenors.
— uwierzytelnione beglaubigte Abschrift.
— z aktów sporu Abschrift aus den Prozeßakten.
odpisanie *n* (bilans) Abschreibung (Bilanz)
odpłata *f* Abzahlung, Entgelt.
odpłatny *adj* entgeltlich.
odpłynięcie *n* Abgang, Abgehen.
odpoczynek *m* Ruhe.
odpowiadać za *v* haften, aufkommen für, vertreten.
odpowiadając umowie *adj* vertragsmäßig.
odpowiadający stanowi *adj* standesgemäß.
odpowiedni *adj* angemessen, entsprechend.
odpowiedź *f* Antwort.
— na odwołanie *f* Berufungsbeantwortung.
— na skargę Klagebeantwortung.
odpowiedzialność *f* Haftung, Haftbarkeit, Gewähr, Verantwortlichkeit.
— łączna *f* Gesamt- (Solidar-) haftung.
— ograniczona spadkobiercy beschränkte Haftung des Erben.
— solidarna *f* Solidar- (Gesamt-) haftung.
— za długi Schuldenhaftung.
— za skutek Erfolgshaftung.
odpozwany *adj* Gegenbeklagter, Widerbeklagter.
odpór *m* Widerlegung, Widerstand.
odprawa *f* 1. Abfindung, Abfertigung; 2. Bescheid.
odprowadzający *adj* derivativ, abgeleitet.
odprowadzenie *n* Geleit, Ableitung.
odprzedawca *m* Wiederverkäufer.
odrębne interesy *pl* Separatinteressen.
odrębny proces *m* getrennter Prozeß.
odrębna rozprawa *f* abgesonderte (getrennte) Verhandlung.
odrębność majątku *f* Gütertrennung.

odręczny znak *m* Handzeichen.
odraczająca moc *f* aufschiebende Kraft (Wirkung).
odroczenie *n* Vertagung, Aussetzung, Aufschub.
— powzięcia uchwały (postanowienia) Aussetzung der Beschlußfassung.
— rozprawy głównej Aussetzung der Hauptverhandlung (Vertagung).
— spłaty długu Stundung der Schuld.
— wykonania kary Aufschub des Strafvollzuges.
odróżnienie *n* Unterscheidung.
odruch *m* Reflex- (bewegung).
odruchowy *adj* unwillkürlich.
odrywanie *n* Abreißen.
odrzucenie *n* (nieprzyjęcie) Verwerfung, Zurückweisung.
— oferty (polecenia) Ablehnung eines Antrages (eines Auftrages).
— odwołania Verwerfung der Berufung.
— środka odwoławczego Verwerfung eines Rechtsmittels.
— wniosku o areszt Ablehnung des Arrestantrages.
odsądzenie praw obywatelskich *n* Aberkennung der bürgerlichen Rechte.
odsep *m* Getreideabgabe, Schüttgetreide.
odsetki *pl* (procenta) Zinsen, (Prozente).
— od odsetek Zinseszinsen.
— składane Zinseszinsen.
— za czas zwłoki (za zwłokę) Verzugszinsen.
odsprzedaż *f* Weitervertrieb.
odśrodkowość *f* Dezentralisation, Auseinanderlegung.
odstąpienie *n* Abtretung, Rücktritt, Abweichung, Überlassung.
— od kupna *n* Rücktritt vom Kauf.
— od pojedynku Aufgeben des Zweikampfes.
— od usiłowania Rücktritt vom Versuch.
— od umowy Rücktritt vom Vertrage.
— od zasady prawnej Aufgabe eines Rechtsgrundsatzes.
— papierów legitymacyjnych Abtretung von Legitimationspapieren.
— używania *n* Gebrauchsüberlassung.
odstępne *n* Reuegeld, Abstandsgeld.
odstępujący *adj* Zedent, Abtretender.
odstraszający *adj* abschreckend.
odsunąć *v* abschieben.
odsyłać do *v* verweisen auf.
odsyłanie *n* (odesłanie) Rückweisung (eines Rechts), Zurückverweisung.
odsypisko *n* Ablagerung, Anschwemmung.
odszkodowanie *n* (wynagrodzenia) Enschädigung, Schadloshaltung.
— biegłych *n* Entschädigung der Sachverständigen.
— za niewinnie odbyty areszt śledczy Entschädigung für unschuldig erlittene Untersuchungshaft.
odszukanie *n* Aufsuchung.

odwet *m* Vergeltung, Repressalie.
odwleczenie *n* Aufschub, Hinausschiebung.
odwołalność *f* Widerruflichkeit (Widerruf).
odwołanie *n* (apelacja) 1. Berufung; 2. Abberufung, Widerruf.
— fałszywych zeznań *n* Widerruf falscher Aussagen.
— od wyroku *n* Berufung gegen ein Urteil.
— przyłączne Anschlußberufung.
— zezwolenia Widerruf der Einwilligung.
— się na złożoną przysięgę Berufung (Bezugnahme) auf einen geleisteten Eid.
odwoławcza instancja *f* (apelacyjna) Berufungs- (Appellations-) instanz.
odwoławcze pismo (sąd) Berufungsschrift (-gericht).
odwrócenie *n* Abwendung, Umkehr.
odwrotna strona *f* Rückseite, Kehrseite.
odwrotny *adj* rückgängig.
odwzajemnienie *n* Erwiderung, Retorsion.
— zniewag *n* Erwiderung von Beleidigungen.
— natychmiast Erwiderung auf der Stelle.
odwzory bezwstydne *pl* schamlose Abbildungen (Darstellungen).
— nierządnej treści Darstellungen unzüchtigen Inhalts.
odwzory podobne do pieniędzy papierowych papiergeldähnliche Nachbildungen.
odznaka urzędowa *f* (honorowa) Amts- (Ehren-)zeichen.
odzyskanie *n* (rewindykacja) Zurückgewinnung, Revindikation.
— praw *n* Erlangung von Rechten.
oferta *f* Antrag, Offerte.
oferta publiczna *f* Ausschreibung, Auslobung.
— umowy *f* Vertragsangebot (-antrag).
ofiara *f* Opfer, Gebot.
ofiarodawca *m* Anbietender, Bieter.
ofiarowanie *n* się z gotowością do zbrodni sich erbieten zur Begehung eines Verbrechens.
oficer sądowy *m* Gerichtsoffizier.
oglądnięcie *n* Besichtigung.
oględność *f* Umsicht.
oględny przedsiębiorca *m* ordentlicher Geschäftsmann.
oględziny sądowe *pl* gerichtliche Augenscheinseinnahme.
— zwłok Leichenschau.
ogloszenie *n* (publiczne) Verkündung, Bekanntmachung, Ausrufung.
— czasokresu *n* Verkündung von Fristen.
— naprzód Ankündigung.
— terminu (wyroku) *n* Termins- (Urteils-) verkündung.

ogłoszenie w dziennikach Veröffentlichung, Publikation in Tageblättern.
ogół *m* Allgemeinheit, Gesamtheit, Inbegriff.
ogólny *adj* allgemein.
ogólna wspólność majątkowa *f* allgemeine Gütergemeinschaft.
ogólne prawo krajowe *n* allgemeines Landrecht.
ogonki akt *pl* Aktenschwänze.
ograniczalny *adj* beschränkbar.
ograniczenie *n* Beschränkung, Einschränkung.
— egzekucji *n* Einschränkung der Zwangsvollstreckung.
— odpowiedzialności *n* Beschränkung der Haftung.
— prokury Beschränkung der Prokura.
— przysięgi Eideseinschränkung.
— zdolności do działania Beschränkung der Geschäftsfähigkeit.
ograniczony *adj* beschränkt.
ograniczona służebność gruntowa *f* beschränkte Grunddienstbarkeit.
— odpowiedzialność *f* beschränkte Haftung.
ogrzewanie centralne *n* Zentral- (Sammel-) heizung.
ojciec *m* Vater.
ojcostwo *n* Vaterschaft.
ojcowski *adj* väterlich.
ojcowska władza *f* väterliche Gewalt.
ojczym *m* Stiefvater.
ojczyzna *f* Vaterland.
okaleczenie (się) *n* (Selbst-) Verstümmelung.
okazanie *n* (za okazaniem Präsentation (auf Sicht).
okaziciel *m* Inhaber, Vorzeiger.
okazja *f* Gelegenheit.
okładka do akt *f* Einband, Aktendeckel.
okoliczność *f* Umstand, Grund, Verhältnis, Vorgang.
okoliczności faktyczne *pl* Tatumstände.
— łagodzące *pl* mildernde Umstände.
— na uwzględnienie zasługujące rücksichtswürdige (zu berücksichtigende) Umstände.
— obciążające erschwerende (belastende) Umstände.
— obostrzające karę strafschärfende Umstände.
— podwyższające i zmniejszające karalność straferhöhende und strafmildernde Umstände.
— wykluczające karalność strafausschließende Umstände.
— wyłączające winę Schuld ausschließende Umstände.
— zmniejszające karalność strafmildernde Umstände.
— zwiększające karalność straferhöhende Umstände.
okólnik *m* Umlauf, Zirkular.
okręg działalności Geschäftsbezirk.
— rządowy *m* Regierungsbezirk.
okręgowy sąd *m* Bezirksgericht.
— urząd ziemski *m* Bezirksbodenamt.

okres *m* (termin) Frist, Abschnitt (Termin).
— czasu Zeitabschnitt.
— dostawy Lieferungsfrist.
— dzierżawny Pachtzeit.
— ładowania Ladefrist.
— posiedzenia Sitzungsperiode.
— składowy Lagerfrist.
— wezwania (termin) Ladungsfrist.
— wyczekiwania Wartefrist.
— złożenia wniosku o ukaranie Strafantragsfrist.
— wdania się w spór Einlassungsfrist.
określenie *n* Angabe, Bezeichnung, Bestimmung.
— przestawania (z dzieckiem) Regelung des Verkehrs (mit dem Kinde).
okręt handlowy (statek) Handelsschiff.
— zarejestrowany eingetranes Schiff.
okrętowy Schiffs=.
okrętowa spółka *f* Reederei (Schiffsgesellschaft).
okrętowy rejestr *m* Schiffsregister.
okrucieństwo *n* Grausamkeit.
okrutny *adj* grausam.
okrutne obchodzenie się *n* grausame Behandlung.
okrywka *f* Hülle.
okupacja *f* Besitzergreifung, Okkupation.
okup *m* Lösegeld.
omieszkać *v* versäumen.
omieszkanie *n* Versäumnis, Versäumung.
omyłka pisarska *f* Schreibfehler.
omyłka rachunku (rachunkowa) *f* Rechenfehler.
onanja *f* (samogwałt) Onanie (Selbstbefleckung).
opakowanie *n* Verpackung.
oparty na *adj* begründet auf.
opędzenie kosztów utrzymania *n* Bestreitung des Unterhalts.
opieczętowanie *n* rzeczy obłożonych aresztem Versiegelung beschlagnahmter Sachen.
opieka *f* Vormundschaft, Fürsorge.
— sądowa gerichtliche Vormundschaft, gerichtlicher Schutz.
— społeczna soziale Fürsorge (Wohlfahrt).
— nad małoletniemi Vormundschaft über Minderjährige.
— tymczasowa vorläufige Vormundschaft.
— urzędowa Amtsvormundschaft.
— zawodowa *f* Berufsvormundschaft.
opiekun *m* Vormund.
— nad małoletniemi Vormund über Minderjährige.
— przydany Gegenvormund.
— społeczny Sozialvormund.
— szczególny *m* Sondervormund, Pfleger.
— tymczasowy vorläufiger Vormund.
— urzędowy Amtsvormund.
— zawodowy Berufsvormund.
opiekuńczy sąd (sędzia) *m* Vormundschaftsgericht (-richter).

opiekuńcza władza *f* 1. Vormundschaftsbehörde ; 2. vormundschaftliche Gewalt.
opierać się *v* sich stützen auf.
opieszała strona *f* säumige Partei.
opilstwo *n* Trunksucht.
opiewać *v* lauten.
opinja *f* Meinung, Urteil, Gutachten.
— na piśmie *f* (pisemna) schriftliches Gutachten.
— ponowna erneutes Gutachten.
— publiczna öffentliche Meinung.
— ujemna o pracach naukowych tadelndes Urteil über wissenschaftliche Leistungen.
opisanie *n*, opis *m* Beschreibung.
opłata *f* Gebühr.
— dowodowa (za dowód) Beweisgebühr.
— procesowa Prozeßgebühr.
— przyjęcia (wpisowa) *f* Aufnahmegebühr.
— sądowa Gerichtsgebühr.
— ugodowa Vergleichsgebühr.
— za rozprawę Verhandlungsgebühr.
— za rozstrzygnięcie Urteilsgebühr.
opodatkowanie *n* Besteuerung.
oponować *v* (procesowo) widersprechen (prozessual).
opór *m* (przeciw) władzy państwowej Widerstand gegen die Staatsgewalt.
opowiadanie *n*, opóźnienie *n* Erzahlung, Verspätung.
opozycja *f* ob. sprzeciw *m* Widerspruch (s. Einspruch).
— przeciw aresztowi Widerstand gegen den Arrest.
— przeciw egzekucji Widerspruchsklage gegen die Zwangsvollstreckung.
— przeciw nakazowi zapłaty Widerspruch gegen den Zahlungsbefehl.
oprawa *f* Einband.
oprocentowanie *n* Verzinsung.
— ceny kupna *n* Verzinsung des Kaufpreises.
opróżnienie *n* Räumung.
— mieszkania *n* Räumung der Wohnung.
(skarga o opróżnienie Räumungsklage).
opublikowanie *n* Veröffentlichung, Publikation.
opuszczenie *n* Verlassung, Auslassung.
— długu Schulderlaß.
— stanowiska Desertion, Fahnenflucht.
— w bezradnem położeniu Verlassen in hilfloser Lage.
— złośliwe *n* (małżonka) böswilliges Verlassen (d Ehegatten).
ordynacja (ustawa) *f* Ordnung (Gesetz).
— adwokacka Rechtsanwaltsordnung.
— hipoteczna Hypothekenordnung.
— majątkowa *f* Güterordnung.
— miejska (o miastach) Städteordnung.
— podatkowa rzeszy Reichsabgabenordnung.

ordynacja (dla) rozjemców Schiedsmannsordnung.
— ubezpieczeniowa Versicherungsordnung.
— więzienna Gefängnisordnung.
— wyborcza Wahlordnung.
ordynat *m* Majoratsherr.
orędownik rzeszy *m* Reichsanzeiger.
orędzie *n* Auftrag, Botschaft, Manifest.
oręż *f* Waffe.
organ *m* Organ.
— wykonawczy *m* Vollstrekkungsorgan.
organizacja *f* Organisation, Einrichtung.
organizacyjne zgromadzenie *n* organisierende Versammlung.
oryginał *m* 1. Original; 2. Ausfertigung.
oryginalny *adj* originell, ursprünglich.
orzec (w wyroku) *v* erkennen, entscheiden.
orzeczenie *n* Entscheidung, Bescheid.
— karne *n* strafrechtliche Entscheidung (Strafbescheid).
— polubowne (wydać) Schiedsspruch (erlassen).
— przedstanowcze Vorbescheid, Zwischenentscheidung.
— sądu najwyższego Entscheidung des höchsten Gerichts.
— sądu rzeszy Entscheidung des Reichsgerichts.
— w sprawie samej Sachentscheidung.

orzecznictwo *n* Rechtsprechung, Judikatur.
orzeczona nawiązka *f* (kara) erkannte Buße (Strafe).
osada *f* Siedlung, Kolonie.
osadnik *m* Ansiedler.
osadzenie statku na mieliznie *n* Strandung eines Schiffes.
— w twierdzy Festungshaft.
osadzić w areście śledczym *v* in Untersuchungshaft nehmen.
osąd *m* władzy administracyjnej Strafbescheid der Verwaltungsbehörde.
osądzenie *n* Urteil, Gutachten (Verurteilung).
osiadać *v* niederlassen.
osiadłość przemysłowa *f* gewerbliche Niederlassung.
osiągnięcie pełnoletności *n* Eintritt der Volljährigkeit.
osiedlenie się *n* Niederlassung.
oskarżenie *n* (akt oskarżenia) Anklage (Anklageschrift).
— oskarżyciela prywatnego Anklage (Klage) des Privatklägers.
— publiczne *n* öffentliche Anklage.
— siebie samego *n* Selbstbezichtigung.
oskarżony *m* (proces karny) (obwiniony, posądzony) Angeklagter (Strafprozeß) (Angeschuldigter, Beschuldigter).
oskarżyciel prywatny *m* Privatkläger (Ankläger).
— publiczny *m* (prokurator) öffentlicher Ankläger (Staatsanwalt).

oskarżyciel uboczny (posiłkowy) Nebenkläger.
osłabienie pamięci *n* Gedächtnisschwäche.
osłona *f* Verdeckung, Schleier.
osnowa przysięgi *f* Eidesnorm.
— ugody Vergleichsinhalt.
— umowy spółki Inhalt des Gesellschaftsvertrages.
— ustawy *f* Gesetzesinhalt.
osoba *f* Person.
— do działania niezdolna Geschäftsunfähiger.
— fachowa *f* sachkundige Person, Fachmann.
— fizyczna physische (natürliche) Person.
— nadzorcza *f* Aufsichtsperson.
— naturalna natürliche Person.
— poświadczająca Urkundsperson.
— prawna juristische Person.
— trzecia Dritter.
— ubezpieczona *f* Versicherter.
— upoważniona do leczenia Medizinalperson.
— zaufania Vertrauensperson.
osobista służebność gruntowa *f* persönliche Grunddienstbarkeit.
osobisty kredyt *m* persönlicher (Personal-) Kredit.
osobiście odpowiedzialny wspólnik *m* persönlich haftender Gesellschafter.
osobliwość *f* Besonderheit, Eigenheit.
osobny *adj* besonderer.
osobowość *f* (prawna) Persönlichkeit (juristische).
ostateczny der äußerste, der letzte, Schluß-, End-.
ostateczna rozprawa *f* Schlußverhandlung.
ostateczne postanowienie *n* Endbeschluß (-bestimmung).
ostateczny wyrok (końcowy) *m* Endurteil.
— termin *m* peremptorischer (endgültiger) Termin.
— układ wyroku vollständige Abfassung des Urteils.
ostatnia instancja *f* letzte Instanz.
— wola *f* letzter Wille.
ostróżność *f* Vorsicht.
ostróżny *adj* vorsichtig.
ostreliwanie *n* Beschießung.
ostrzeżenie *n* (protestacja) Warnung, Widerspruch.
— w księdze wieczystej Vormerkung im Grundbuch.
oświadczenie (się) *n* Erklärung, Kundgebung.
— dłużnika dłużnika *n* Erklärung des Drittschuldners.
— gotowości Erbietung, Anbietung.
— o porzucaniu Abandonnierung, Verzichtserklärung.
— o przyłączeniu się Anschließungserklärung.
— o przystąpieniu Beitrittserklärung.
— przeciwnika (wzajemne) Gegenerklärung.
— przyzwolenia Zustimmungserklärung.
— woli *n* Willenserklärung.

oświadczyć się *v* sich äußern (erklären).
— swą gotowość *v* sich erbieten.
oświata *f* (oświecenie *n*) Aufklärung, Kultur.
oszacowanie zajętych rzeczy *n* Abschätzung beschlagnahmter Sachen.
oszczerstwo *n* (potwarz *m*) Verleumdung, Anschwärzung.
oszczerczy *adj* verleumderisch.
oszczercza zniewaga *f* verleumderische Beleidigung.
oszczercze poniżanie urządzeń państwowych *n* verleumderische Verächtlichmachung von Staatseinrichtungen.
oszpecanie *n* Schändung.
oszukaństwo *n* Betrug.
oszust *m* Betrüger.
oszustwo (oszukanie) *n* Betrug.
— asekuracyjne *n* Versicherungsbetrug.
— powrotne (w recydywie) Rückfallsbetrug.
— ubezpieczeniowe Versicherungsbetrug.
— wskutek nędzy Betrug aus Not.
otrucie *n* Vergiftung.
otrzymać wiadomości *v* Kenntnis erlangen.
otrzymanie *n* Erhaltung, Erhalten.
otwarcie budynku *n* Eröffnung eines Gebäudes.
otwarcie spadku (się) Eröffnung der Erbschaft, der Erbfall.
— testamentu Testamentseröffnung.
— upadłości Konkurseröffnung.
— zwłok Leichenöffnung.
otwarty list *m* offener Brief.
otwieranie *n* Öffnung, Öffnen.
otworzenie listów *n* Eröffnung von Briefen.
owładnięcie człowiekiem *n* Überwältigung eines Menschen.
owoce odłączone *pl* getrennte Früchte.
— spadające (zwieszające) hinüberfallende (hängende) Früchte.
ożenienie *n* Verheiratung (d. Mannes).
oznaczenie czasu *n* Zeitbestimmung.
— kary *n* Straffestsetzung.
— świadczenia Bestimmung der Leistung.
oznaczony termin *m* anberaumter Termin.
oznajmienie *n* Bekanntmachung, Anzeige.
— naprzód *n* Ankündigung.
— o zajęciu Ankündigung der Pfändung (Vorpfändung).
— sporu Streitverkündigung.
— uzasadnienia wyroku Bekanntmachung der Urteilsbegründung.
oznaka honoru (odznaka honorowa) *f* Ehrenzeichen.

P

paczka z pieniędzmi *f* Geldpaket.
pakiet pocztowy *m* Postpaket.

pakownik okrętowy *m* Stauer, Schiffsverlader.
pakunek podróżny *m* Reisepaket (-gepäck).
pakt gwarancyjny *m* Garantievertrag.
palenie się *n* Brand.
palenisko *n* Feuerstelle.
palestra *f* (adwokatura) Advokatur, Anwaltschaft, Rechtsanwaltschaft.
palestrant *m* Rechtsgelehrter, Jurist.
palna broń *f* Schußwaffe.
pamięć zmarłych *f* Andenken Verstorbener.
pamiętnik okrętowy *m* Verklarung, Schiffahrtsbericht (Schiffsjournal).
państwo *n* Staat.
państwo autoritatyczne i feodalny Obrigkeitsstaat.
— jednostkowe *n* Einzelstaat.
— koczownicze *n* Nomadenstaat.
— kościelne Kirchenstaat.
— ojczyste Heimatstaat.
— pobytu Aufenthaltsstaat.
— związkowe *n* Bundesstaat.
państwowo-obywatelski *adj* staatsbürgerlich.
panujący kraju *adj* Landesherr.
panująca teorja *f* herrschende Theorie.
papier imienny *m* Namenspapier.
— legitimacyjny Legitimationspapier.
— na okaziciela *m* Inhaberpapier.
— na zlecenie Orderpapier.
— stemplowy Stempelpapier.
papier tradycyjny *m* Traditions- (Übergabe-) papier.
— wartościowy *m* Wertpapier.
papierowy *adj* papier =.
papierowe pieniędzy *pl* Papiergeld.
papież *m* Papst.
papieski *adj* päpstlich.
parafja *f* Parafie, Pfarre.
paragraf *m* Paragraph.
parcelacja *f* Parzellierung.
parentela *f* Parentele.
parlament *m* Parlament.
— rzeszy Reichstag.
parlamentarny *adj* parlamentarisch.
partja polityczna *f* politische Partei.
partykularne prawo *n* Partikularrecht.
parzysta liczba *f* gerade Zahl.
paser *m* Hehler.
paserstwo *n* Hehlerei.
paskarstwo *n* Kettenhandel.
pasierb *m*, **pasierbica** *f* Stiefsohn, Stieftochter.
paszport *m* Paß.
paszportowa opłata *f* Paßgebühr.
— y urząd *m* Paßstelle.
patent *m* Patent.
— dodatkowy *m* Zusatzpatent.
patentowe prawo *n* Patentrecht.
patentowy urząd *m* Patentamt.
patron *m* Patron.
patronat *m* Patronat.
patrymonjalny *adj* patrimonial, erbherrlich.
październik *m* Oktober.

pederastja *f* Päderastie (Knabenliebe).
pełnienie *n* Erfüllung.
— funkcji sędziowskich *n* Wahrnehmung richterlicher Geschäfte.
— umowy Vertragserfüllung.
pełny *adj* voll.
pełne morze *n* offene See.
pełna opłata *f* volle Gebühr.
— waloryzacja *f* volle Aufwertung.
pełnoletni *adj* volljährig.
pełnoletność *f* Volljährigkeit.
pełnomocnictwo *n* Vollmacht.
— handlowe Handlungsvollmacht.
— procesowe *n* Prozeßvollmacht.
pełnomocnik *m* Bevollmächtigter.
— dla doręczeń Zustellungsbevollmächtigter.
— generalny Generalbevollmächtigter.
— handlowy Handlungsbevollmächtigter.
— procesowy *m* Prozeßbevollmächtigter.
— spółki okrętowej Korrespondentreeder.
pełnomocny *adj* bevollmächtigt.
pełność *f* (plenum) Plenum, Gesamtheit.
penologja *f* Poenologie.
pensja *f* (inwalidy) Pension (Gehalt).
perfidja *f* Hinterlist.
perjodyczne pismo *n* periodische Zeitschrift.
pertraktacja *f* Verhandlung.
pewność *f* Sicherheit, Gewißheit.
piastowanie mandatu *n* Mandatsausübung.
— urzędu publicznego Bekleidung eines öffentlichen Amtes.
piastun *m* Erzieher, Wärter.
piątek *m* Freitag.
piecza nad osobą *f* Sorge für die Person.
pieczęć przyłożona *f* angelegtes Siegel.
— i sznura Siegel und Schnur.
— sądowa *f* Gerichtssiegel.
— urzędowa *f* Amtssiegel, Dienstsiegel.
pielęgnowanie chorych *n* Krankenpflege.
pień *m* Stamm.
drzewo na pniu Holz auf dem Stamm.
zboże na pniu Getreide auf dem Halm.
pieniacz *m* Prozeßsüchtiger.
pieniactwo *n* Mutwilligkeit.
pienacze dochodzenie prawa *n* mutwillige Rechtsverfolgung.
pieniądz fałszowany *m* Falschgeld.
— metalowy Metallgeld.
— papierowy Papiergeld.
— pupilarny Mündelgeld.
pieniężna kara *f* (grzywna) Geldstrafe.
pierścionek ślubny *m* Trauring.
pierwiastkowy *adj* ursprünglich.
pierworód *m* Erstgeburt.
pierworództwo *n* Erstgeburt.
pierwokup *m* Vorkauf.
pierwopis *m* Urschrift.

pierwotny *adj* ursprünglich.
pierwszeństwo *n* Vorrang, Vorzug.
pijak *m* Trunkenbold.
pijaństwo *n* Trunksucht.
pilna sprawa *f* Eilsache.
pilny *adj* fleißig, eilig.
— wniosek *m* dringlicher Antrag.
pilot urzędowy *m* Zwangs- (Amts-) lotse.
piractwo *n* Seeraub.
pisarz adwokacki *m* Anwaltsschreiber.
— aktowy (rejent) *m* Urkunds- (person).
— hipoteczny Grundbuchführer.
— sądowy (sekretarz sądowy) *m* Gerichtsschreiber.
pisemna umowa *f* (na piśmie) schriftlicher Vertrag.
piśmienność *f* Schriftlichkeit.
pismo *n* Schreiben, Schriftsatz, Schrift, Blatt.
— apelacyjne (odwoławcze) Berufungsschrift.
— karalnej treści Schrift strafbaren Inhalts.
— ochronne Schutzschrift.
— oskarżenia Anklageschrift.
— procesowe (Prozeß-) Schriftsatz.
— przygotowawcze vorbereitender Schriftsatz.
— rewizyjne Revisionsschrift.
— spółki Gesellschaftsblatt.
— wypowiedzające *n* Kündigungsschreiben.
— zawierające prośbę Bittschrift, Ersuchungsschreiben.
— zawierające sprzeciw *n* Einspruchsschrift.

plac publiczny öffentlicher Platz.
— targowy *m* Marktplatz.
płaca akordowa *f* Akkordlohn.
— pieniężna *f* Geldlohn.
— podstawowa Grundlohn.
— robotnicza *f* Arbeitslohn.
— rzeczowa (towarami) *f* Sachlohn.
— w gotówce Barlöhnung.
płacący w potrzebie Notadressant, Intervenient.
płacenie kosztów *n* Kostenzahlung.
— z góry *n* Vorauszahlung.
plakat *m* Plakat, Anschlag.
plagjat *m* Plagiat.
plan gospodarczy *m* Wirtschaftsplan.
— podziału Teilungsplan.
— rozdziału *m* Dispache (Teilungsplan).
— zabudowania Bebauungsplan.
płatnik *m* Zahlender, Zahler.
płatniczy bilans *m* Zahlungsbilanz.
płatność *f* Zahlbarkeit, Fälligkeit.
płatny *adj* fällig, zahlbar.
— wechsel *m* fälliger Wechsel.
plądrowanie *n* Plünderung.
płciowa choroba *f* Geschlechtskrankheit.
plebanja *f* Pfarrei.
plebiscyt *m* Volksabstimmung.
plenarne posiedzenie *n* Plenarsitzung.
plik aktów *m* Aktenbund.
płód *m* Frucht, Erzeugnis.
— w łonie *m* Leibesfrucht.

płody gruntu *pl* Bodenerzeugnisse.
— na pniu (zajęte) *pl* Früchte auf dem Stamm (gepfändete).
— poboczne Nebenerzeugnisse.
płodzenie *n* Zeugung.
płynne towary *pl* schwimmende Güter.
płyta *f* Platte.
pobierać pensję *v* Pension beziehen.
pobieranie owoców *n* Fruchtbezug.
— użytków Gewinnung von Nutzungen.
— użytków (męża) Nutznießung (des Ehemannes).
pobierający użytki *adj* Nutznießer.
pobłażanie nierządowi *n* Verleitung (Anhaltung) zur Unzucht.
poboczny *adj* Neben =.
poboczna rzecz *f* Nebensache.
— linja *f* (pokrewieństwo) Seitenlinie (Verwandtschaft.)
pobór *m* Gestellung, Aushebung.
— publicznych opłat i danin *m* Erhebung öffentlicher Abgaben und Gefälle.
pobory służbowe *pl* Diensteinkommen, Besoldung.
— z łaski Gnadengehalt.
pobrane użytki *pl* gezogene Nutzungen.
pobranie pocztowe *n* Postnachnahme.
pobudka *f* Antrieb, Anlaß, Motiv.
pobudzenie do gniewu *n* Anreizen zum Zorn.
pobyt niewiadomy *m* unbekannter Aufenthalt.
— karny (przymusowy) *m* Strafaufenthalt, Internierung.
pochłonięcie *n* Absorbtion, Aufsaugung.
pochód *m* Umzug, Aufzug.
pochodzenie ślubne *n* Abstammung (eheliche).
pochowanie zwłok *n* Bestattung einer Leiche.
pochwycenie na gorącym uczynku *n* Ergreifen auf frischer Tat.
pochybny *adj* irrig, fehlerhaft.
pociągać za sobą *v* nach sich ziehen, mit sich bringen.
pociąganie *n* Reizung, Heranziehung.
pociągnąć do odpowiedzialności *v* zur Verantwortung ziehen.
początek egzekucji *m* Beginn der Zwangsvollstreckung.
— wykonania zbrodni Anfang der Ausführung eines Verbrechens.
początkowy termin *m* Anfangstermin.
poczciwość *f* Ehrlichkeit, Redlichkeit.
poczęcie *n* 1. Beginn, 2. Empfängnis.
— aresztu *n* Haftbeginn.
poczekalne *n* Wartegeld.
poczernienie *n* Anschwärzung.
poczęstunek *m* Bewirtung.
poczet domowników *m* häusliche Gemeinschaft.

na poczet ceny kupna in Anrechnung auf den Kaufpreis.
poczta *f* Post.
— pneumatyczna *f* Rohrpost.
pocztowy dowód doręczenia *m* Postzustellungsurkunde.
pocztowa kasa oszczędności *f* Postsparkasse.
— przesyłka (posyłka) *f* Postsendung.
poczucie obowiązku *n* Pflichtgefühl.
— wstydu obrażające pisma *n* das Schamgefühl verletzende Schriften.
poczynić starania *v* Vorsorge treffen.
— zarzuty *v* Einwendungen machen, bemängeln.
poczynienie kroków *n* Einschreiten.
poczytalność karna *f* Zurechnungsfähigkeit (strafrechtliche).
poczytalny sprawca *m* zurechnungsfähiger Täter.
poczytuje się gilt als.
poczytywanie *n* Zurechnung, Anrechnung.
podanie *n* (prośba) *f* 1. Gesuch; 2. Angabe.
— w pogardę Verächtlichmachung.
— ręki Handschlag.
— wniosku Antragstellung.
podarek (podarunek) ślubny *m* Brautgeschenk.
podatek *m* Steuer, Abgabe.
— bezpośredni *m* direkte Steuer.
— budynku (budynkowy) Gebäudesteuer.
podatek dochodowy Einkommensteuer.
— kawalerski Ledigensteuer.
— majątkowy Vermögenssteuer.
— od przeniesienia nieruchomości Grunderwerbssteuer.
— pogłówny Kopfsteuer.
— pośredni indirekte Steuer.
— przemysłowy Gewerbesteuer.
— spadkowy (od spadku) Erbschaftssteuer.
— stemplowy Stempelsteuer.
— wekslowy Wechselsteuer.
— zarobkowy Erwerbssteuer.
podatkowy bilans zamknięcia *m* Steuerschlußbilanz.
podatkowa ustawa *f* Steuergesetz.
podatkowanie *n* Besteuerung.
podatnik *m* Steuerschuldner (Steuerzahler).
podawca *m* Gesuchsteller.
podawanie wiadomości *n* Mitteilung machen.
podburzanie, podburzenie *n* Anreizung, Aufwiegeln.
— do walk klasowych *n* Anreizung zum Klassenkampf.
podburzyciel *m* Aufwiegler.
poddać *v* (sich) unterwerfen, dulden, sich ergeben.
— się pod dowód *v* unter Beweis stellen, beweisen.
poddanie się egzekucji *n* z mienia wniesionego Duldung der Zwangsvollstreckung in das eingebrachte Gut.
poddzierżawa *f* Unterpacht.
podejmowanie *n* Übernahme.
podejrzany *adj* verdächtig.

podejrzenie *n* Verdacht, Verdächtigung.
podejście podstępne *n* hinterlistiger Kunstgriff.
podjęcie dowodów *n* Beweisaufnahme.
— czynności procesowych Vornahme von Prozeßhandlungen.
— postępowania Aufnahme des Verfahrens.
— przerwanej rozprawy głównej Wiederaufnahme der unterbrochenen Hauptverhandlung.
podkomornik *m* Aftermieter, Untermieter.
podkup *m* Überbieten, Bestechung.
podlegający zajęciu *adj* der Pfändung unterworfen, pfändbar.
— zaczepieniu *adj* anfechtbar.
podleganie zaczepieniu *n* Anfechtbarkeit.
podległość *f* Abhängigkeit, Unterwürfigkeit.
podmawiać, podmówić *v* aufhetzen, überreden.
podmiot *m* Subjekt.
podmiotowa istota (czynu) subjektiver Tatbestand.
podmiotowy *adj* subjektiv.
podmowa *f* Aufhetzung.
podnajem *m* Aftermiete, Untermiete.
podnajemca *m* (After-) Untermieter.
podniesienie *n* Erhebung.
podnosić gotowiznę *v* Geld erheben.
— zarzuty Einwendungen erheben (geltend machen).
podnoszenie zarzutu *n* Geltendmachung eines Einwandes.
podobizna *f* Faksimile.
podobny *adj* ähnlich, wahrscheinlich.
podoficer *m* Unteroffizier.
podpalacz *m* Brandstifter.
podpalenie *n* Brandstiftung, Inbrandsetzen.
— umyślne *n* vorsätzliche Brandstiftung.
— z niedbalstwa *n* fahrlässige Brandstiftung.
podparcie *n* Stütze.
podporządkować *v* unterordnen.
podporządkowanie *n* Unterordnung, Subordination.
podpis *m* (własnoręczny) Unterschrift (eigenhändige).
podpisanie, podpisywanie *n* Unterschreiben, Unterzeichnung.
— dokumentu *n* Unterschreiben einer Urkunde.
— wyroku *n* Unterschreiben des Urteils.
podprokurator *m* Amtsanwalt (Unterstaatsanwalt).
podprokuratura (podprokuratorja) *f* Amtsanwaltschaft.
podpułkownik *m* Oberstleutnant.
podrabianie pieniędzy *n* Nachmachen von Geld, Falschmünzerei.
podrażnienie *n* Reizen, Gereiztheit.
podróż bodmeryjna *f* Bodmereireise.
— dojazdowa Zureise.
— morska *f* Seereise.

podróżujący handlowy *m* Handlungsreisender.

podrzędność *f* Unterordnung.

podrzędna rzecz *f* Nebensache.

podrzucanie bezradnej osoby *n* Aussetzung einer hilflosen Person.

podrzucenie dziecka *n* Kindesaussetzung (Kindesunterschiebung).

podrzutek *m* untergeschobenes Kind (Findling).

podsądność ogólna *f* allgemeiner Gerichtsstand.

— rzeczowa *f* dinglicher Gerichtsstand.

— szczególna besonderer Gerichtsstand.

— według miejsca pobytu Gerichtsstand des Aufenthaltsortes.

— według spadku Gerichtsstand der Erbschaft.

— wyłączna *f* ausschließlicher Gerichtsstand.

podsądny *adj* Beschuldigter.

podskrobanie w dokumentach *n* Radieren in Urkunden.

podskrobienie *n* Radierung.

podstawa *f* Grund, Grundlage, Voraussetzung.

— do zapozwania Klagevoraussetzung.

— powołania (spadkobiercy) Berufungsgrund (der Erben).

— prawna *f* rechtlicher Grund (Voraussetzung).

— wymiaru świadczeń Leistungsbemessungsgrundlage.

podstawa zaczepienia *f* Anfechtungsgrund.

podstawienie prawdy *n* Unterstellung der Wahrheit.

podstawiona osoba *f* vorgeschobene Person (Strohmann).

podstęp *m* Arglist, Hinterlist (dolus).

— sprzedawcy *m* Arglist des Verkäufers.

— przy stręczeniu do nierządu Arglist bei Kuppelei.

podstępny *adj* arglistig, hinterlistig.

podstępne wprowadzenie w błąd *n* arglistige Irreführung.

— wyłudzenie *n* arglistige Erschleichuug.

— zatajenie (zwiedzenie) arglistiges Verschweigen (arglistige Täuschung).

podsunięcie dziecka *n* Kindesunterschiebung.

poduszczanie klas ludności *n* Anreizung der Bevölkerungsklassen.

— do pojedynku *n* Anreizung zum Zweikampf.

podwładny *adj* Untergebener.

podwoda *f* 1. Fuhrfron; 2. Sandbank.

podwynajmujący *adj* Afterbestandgeber.

podwyższenie ceny *n* Preiserhöhung.

— kapitału zakładowego Erhöhung des Grundkapitals.

— ryzyka *n* Gefahrerhöhung.

podział *m* (podzielenie *n*) Teilung, Verteilung.

podział majątku między ojcem i dzieckiem Vermögensauseinandersetzung zwischen Vater und Kind.
— pracy Arbeitsteilung.
— spadku Nachlaßteilung.
— zysku Gewinnverteilung.
podziałowa skarga *f* Teilungsklage.
podzielna rzecz teilbare Sache.
podzielny *adj* teilbar.
podżegacz *m* Anstifter.
podżeganie *n* (nakłanienie) Anstiftung (Verleitung).
pogarda *f* Mißachtung, Verachtung.
pogardliwość *f* Verächtlichkeit.
pogardliwy *adj* verächtlich.
pogardziciel *m* Verächter.
pogląd *m* Ansicht, Übersicht.
pogłębienie *n* gruntu Vertiefung eines Grundstücks.
pogorszenie *n* Verschlechterung.
— się rzeczy Verschlechterung einer Sache.
pogrzeb przedwczesny *m* Bestattung (vorzeitige).
pogrzebanie zwłok *n* Leichenbestattung.
pogwałcenie przepisów procesowych Verletzung von Verfahrensvorschriften.
pojazd *m* Fahrzeug.
— mechaniczny (motorowy) Kraftfahrzeug.
pojęcie *n*, (w pojęciu) Begriff, (im Sinne).
pojednanie *n* Aussöhnung, Sühne.
pojednawca *m* Versöhner, Vermittler.
pojednawczy termin *m* Sühnetermin.
pojedyńczy numer *m* Einzelnummer.
pojedynek *m* Zweikampf.
pojmanie sprawcy *n* Ergreifen des Täters.
pojść za mąż *v* sich verheiraten (der Frau).
pokątny doradca *m* Winkelkonsulent.
pokazanie *n* Vorzeigen.
pokład (sądowy) Hinterlegung (bei Gericht).
pokolenie *n* Stamm.
pokończenie *n* Beendigung.
pokój *m* 1. Zimmer; 2. Friede, Ruhe.
— wstępny *m* Vorfriede.
pokonanie prawem *n* Entwehrung.
pokrewieństwo *n* w linji bocznej Verwandtschaft (in d. Seitenlinie).
pokrycie banknotów *n* Banknotendeckung.
— kosztów utrzymania Bestreitung der Unterhaltskosten.
pokrywanie *n* Verheimlichung.
pokrzywdzenie *n* Benachteiligung, Kränkung.
pokrzywdzony *adj* Verletzter, Beschädigter.
pokutne *n* Buße.
pokwitowanie *n* Quittung.
— wierzyciela Quittung des Gläubigers.
polecający list *m* Empfehlungsschreiben.
polecenie *n* Empfehlung, Auftrag, Anweisung, Kommission.

polecenie doręczenia Zustellungsauftrg.
— kredytowe Kreditauftrag.
— wykonania egzekucji Vollstreckungsauftrag.

polecony list *m* Einschreibebrief, eingeschriebener Brief.

polegać na *v* beruhen auf.
polepszenie *n* Verbesserung.
polica (polisa) asekuracyjna *f* Versicherungspolize.
— na zlecenie *f* Polize an Order.
— ubezpieczeń przewozowych Transportversicherungspolize.

policja budowlana *f* Baupolizei.
— kryminalna Kriminalpolizei.
— leśna *f* Forstpolizei.
— miejscowa Ortspolizei.
— obyczajowa Sittenpolizei.
— polna Feldpolizei.
— posiedzenia Sitzungspolizei.
— sądowa Gerichtspolizei.
— śledcza *f* Kriminalpolizei.
— tajna Geheimpolizei.

policyjna władza *f* Polizeigewalt.

policyjne rozporządzenie *n* Polizeiverfügung (-verordnung).

policyjny dozór *m* Polizeiaufsicht.
— nakaz karny *m* Polizeiliche Strafverfügung.

policzalny *adj* anrechenbar.

policzenie *n* Berechnung, Anrechnung.

policzenie aresztu śledczego *n* Anrechnung der Untersuchungshaft.
— kar wykonanych Anrechnung der vollstreckten Strafen.

poligamja *f* Polygamie, Vielweiberei.

polityczna korporacja *f* Politische Körperschaft.

polityczne prawa *pl* politische Rechte.

polityk *m* Politiker.
polityka *f* Politik.
polna policja *f* Feldpolizei.
polowanie *n* Jagd.
— bezprawne *n* (widerrechtliches) unberechtigtes Jagen.

polski monitor *m* Polnischer Anzeiger.

polubowny sąd (wyrok) *m* Schiedsgericht (Schiedsurteil).

polubowne postępowanie *n* Schiedsverfahren.

połączenie rzeczy *n* Verbindung von Sachen.
— skarg *n* Klageverbindung.

połóg *m* Niederkunft.
położenie *n* Lage.
— ciężkie Notlage.
położna *f* Hebamme.
położnica *f* Wöchnerin.
pół roku (rocze) Halbjahr.
półudzielność *f* Halbsouveränität.

pomaganie *n* Helfen, Hilfeleistung.

pomiar *m* Vermessung, Maß.
pomiernik *m* Feldmesser.
pomieszanie *n* (zmieszanie) *n* 1. Bestürzung. 2. Vermengung.

pomieszanie nierozdzielne rzeczy untrennbare Vermengung von Sachen.
pomieszczenie *n* 1. Unterbringung; 2. Raum.
— mieszkalne *n* Wohnraum.
pomieszkanie *n* Wohnung.
pominięcie *n* Übergehen, Abstandnahme.
— uprawnionego Übergehung eines Berechtigten.
pominięty opiekun *m* übergangener Vormund.
pomnażanie *n*, pomnożenie *n* Vervielfältigung.
pomniejszenie *n* monet Verkleinerung echter Münzen.
pomoc *f* Hilfe, Vorschub, Beihilfe.
— dla pozbawionych zarobku Erwerbslosenfürsorge (-unterstützung).
— lecznicza Krankenhilfe.
— orężna Waffenhilfe.
— prawna *f* Rechtshilfe (Amtshilfe).
— samowładna *f* Selbsthilfe.
— w potrzebie Nothilfe.
— własna eigenmächtige Hilfe.
— w zbrodni Beihilfe zum Verbrechen.
pomocnictwo karalne *n* strafbare Beihilfe.
pomocniczy sędzia *m* Hilfsrichter.
pomocnik *m* Gehilfe, Helfer.
— biskupa *m* (koadjutor) Koadjutor (Gehilfe des Bischofs).
— do wypełnienia Erfüllungsgehilfe.
— handlowy Handlungsgehilfe.
pomocnik sprawcy Gehilfe des Täters.
pomyłka *f* Fehler, Unrichtigkeit.
— sprawiedliwości Justizirrtum.
— w oznaczeniu środków odwoławczych unrichtige Bezeichnung von Rechtsmitteln.
pomylny *adj* unrichtig, irrig.
pomyślny *adj* günstig.
— wynik procesu günstiger Prozeßausgang.
ponaglenie *n* Erinnerung.
poniechanie prawa *n* Aufgabe eines Rechts.
poniedziałek *m* Montag.
poniekąd gewissermaßen, zwar.
poniesienie kosztów *n* Tragung der Kosten.
ponieważenie *n* Mißachtung, Beleidigung.
poniżenie *n* Erniedrigung.
poniżanie w opinji publicznej *n* Herabwürdigung in der öffentlichen Meinung.
ponosić *v* tragen, zur Last fallen.
— odpowiedzialność *v* einstehen für.
ponoszenie ryzyka *n* Gefahrtragung.
— kosztów Kostentragung.
ponowienie *n* (powrót) Wiederholung (Rückfall).
ponowny *adj* erneut, wiederholt.
ponowna rozprawa anderweite Verhandlung.
ponowne małżeństwo *n* Wiederverheiratung.
— otwarcie Wiedereröffnung.

ponowne popełnienie erneute Begehung.
— **wykonanie** erneute Vornahme.
popadać w zwłokę *v* in Verzug kommen.
poparcie *n* Beistand, Unterstützung.
popchnąć (popychać) do czyczynu *v* Hinterreißen zur Tat.
popełniać zwłokę *v* im Verzuge sein.
popełnienie *n* Begehung.
— zbrodni Begehung eines Verbrechens.
popierać *v* fördern, helfen.
popieranie *n* Unterstützung, Förderung, Vorschubleistung.
popis *m* Zählung, Prüfung.
poplecznictwo *n* Begünstigung.
— zbrodni Begünstigung eines Verbrechens.
poplecznik *m* Begünstiger.
poprawa *f* Besserung, Verbesserung.
poprawczy zakład *m* Besserungsanstalt.
poprawny *adj* korrekt, fehlerfrei.
poprzeć dokumentem *v* beurkunden.
poprzednia rozprawa *f* vorgängige (vorherige) Verhandlung.
poprzednik *m* Vorgänger.
— prawny *m* Rechtsvorgänger.
poprzedzać *v* vorhergehen, zuvorkommen.
popularna osoba *f* populäre Person.
popychanie *n* (Vorwärts-) Schieben.
popyt *m* Nachfrage.
pora nocna *f* Nachtzeit.
— ochronna *f* Schonzeit.
nie w porę zur Unzeit.
porachunek *m*, porachowanie *n* Berechnung, Abrechnung.
porada *f* Rat, Ratschlag.
poradzić *v* beraten.
porażenie *n* Lähmung.
poręczenie *n* Bürgschaft.
— kredytowe *n* Kreditbürgschaft.
— kupieckie *n* kaufmännische Bürgschaft
— ustawowe gesetzliche Bürgschaft.
poręczyciel *m*, **poręcznik** Bürge.
— wekslowy (awalista) *m* Wechselbürge.
poręka *f* (nie)ograniczona (un)beschränkte Haftung.
poród *m* przedwczesny Frühgeburt.
poronienie *n* Fehlgeburt, Frühgeburt.
porównanie pism *n* Schriftvergleichung.
— praw *n* Rechtsvergleichung.
porównywanie *n* Kollation, Vergleichung.
dorozumienie *n* Verständigung, Übereinkunft.
— się sądów *n* Verständigung der Gerichte.
port odpłynięcia *n* Abgangshafen.
— przeznaczenia *m* Bestimmungshafen.
— ratunkowy *m* Nothafen.

port swojski *m* Heimatshafen.
portorjum *m* Porto (-gebühr).
poruczający *adj* Auftraggeber.
poruczanie *n* (poruczenie) *n* Übertragung, Auftrag.
— śledztwa Übertragung der Untersuchung.
poruszanie, poruszenie *n* Aufregung.
porwanie dziecka *n* Kindesraub (-entführung).
porządek *m* Ordnung.
— dziedziczenia *m* Erbfolgeordnung.
— dzienny Tagesordnung.
— i zakres Reihenfolge und Ausdehnung.
— na posiedzeniu Sitzungsordnung.
— pierwszeństwa Rangordnung.
— publiczny *m* öffentliche Ordnung.
— sesyjny *m* Sitzungsordnung.
porządkowa liczba *f* Ordnungszahl.
porządny *adj* ordentlich.
porzucenie *n* Abandon (Verzicht).
— bezradnej osoby Aussetzen einer hilfslosen Person.
posada *f* Stellung, Anstellung.
posądzenie *n* Beschuldigung.
posądzony *adj* Beschuldigter.
posag *m* ob. wyprawa *f*, wyposażenie Ausstattung (s. Mitgift).
posagowa kasa *f* Aussteuerkasse.
pościg *m*, pościganie *n* Verfolgung.
poseł *m* Abgeordneter, Gesandter.
poselski mandat *m* Abgeordnetenmandat.
poselstwo *n* Gesandtschaft.
posesor *m* (posiadający) Besitzer.
posesja *f* (posiadanie) Besitz.
posesoryjna skarga *f* (posesoryjne powództwo) possessorische (Besitz-) klage.
posiadać wady *v* mit Fehlern behaftet sein.
posiadacz *m* Besitzer.
— bezpośredni unmittelbarer Besitzer, Besitzmittler.
— pośredni *m* mittelbarer Besitzer.
— samoistny *m* Eigenbesitzer.
— spadku Erbschaftsbesitzer.
— zmyślony scheinbarer Besitzer (fiktus possessor).
posiadający zdolność procesową *m* prozeßfähig.
posiadanie *n* Besitz.
— bezpośrednie unmittelbarer Besitz.
— lepsze besserer Besitz.
— pośrednie mittelbarer Besitz.
— samoistne Eigenbesitz.
— udane *n* vorgegebener (fingierter) Besitz.
— wadliwe fehlerhafter Besitz.
— wcześniejsze früherer Besitz.
— wykluczające Ausschließungsbesitz.
posiadłość *f* Besitzung, Besitztum.
posiedzenie *n* Sitzung.
— niejawne nichtöffentliche Sitzung.

posiedzenie plenarne *n* Plenar- (Voll-) sitzung.
posiłkowy sędzia *m* Hilfsrichter.
posłaniec *m* Bote.
— sądowy *m* Gerichtsbote.
poślubić *v* heiraten.
posłuchanie rady *n* Ratsbefolgung.
posługiwanie się *n* Bedienung.
posłuszeństwo *n* Gehorsam.
posłuszny *adj* gehorsam.
pospolite niebezpieczeństwo *n* Allgemeingefahr.
— ruszenie *n* Landsturm.
pośredni posiadacz *m* mittelbarer Besitzer.
— przewoźnik *m* Zwischenfrachtführer.
pośredniczenie *n* Vermittelung.
— umowy (w umowie) *n* Vertragsvermittelung.
— w doręczeniu Zustellungsvermittlung.
pośrednictwo pracy *n* Arbeitsvermittelung (-nachweis).
pośrednik handlowy *m* Handelsmäkler (Sensal).
postanowienie *n* Anordnung, Bestimmung, Entschließung, Beschluß.
— dowodowe sądu Beweisbeschluß des Gerichts.
— konfiskaty Beschlagnahmebeschluß.
— przedstanowcze Zwischenentscheidung, Vorentscheidung.
— wstępne *n* einleitende Bestimmung.
— wyjątkowe *n* Ausnahmebestimmung.
postanowienie wyłączające Ausschließungsbeschluß.
postąpić *v* verfahren mit.
postąpienie *n* Betragen.
postarać się *v* Fürsorge treffen.
postęp *m* Fortschritt.
postępek *m* Frevel, Vergehen.
postępować *v* 1. nachfolgen; 2. verfahren.
postępowanie *n* Verfahren.
— dyscyplinarne Disziplinarverfahren.
— doraźne standgerichtliches Verfahren.
— dowodowe Beweisverfahren (-aufnahme).
— działowe (podziałowe) Teilungsverfahren.
— główne Hauptverfahren.
— karne Strafverfahren.
— lecznicze Heilverfahren.
— nakazowe *n* Mandatsverfahren.
— naoczne kontradiktorisches Verfahren.
— objektywno-karne objektives Strafverfahren.
— odrębne abgesondertes Verfahren.
— odwoławcze (apelacyjne) Berufungsverfahren.
— pojednawcze Sühneverfahren.
— pośrednie Zwischenverfahren.
— pozbawienia własnej woli Entmündigungsverfahren.
— procesowe Prozeßverfahren.
— prostujące Berichtigungsverfahren.
— przygotowawcze vorbereitendes Verfahren.

postępowanie rozjemcze Schlichtungsverfahren.
— skrócone abgekürztes Verfahren.
— spórno-administracyjne Verwaltungsstreitverfahren.
— uchwałowe Beschlußverfahren.
— układowe *n* Vergleichsverfahren.
— upadłościowe (względem spadku) (Nachlaß-) Konkursverfahren.
— upominawcze Mahnverfahren.
— uproszczone vereinfachtes Verfahren.
— wpadkowe Zwischenverfahren.
— wstępne Vorverfahren.
— wykonawcze *n* Vollstreckungsverfahren.
— wywoławcze Aufgebotsverfahren.
— zaoczne Versäumnisverfahren.
— zapobiegawcze upadłości Verfahren zur Abwendung des Konkurses.
postdatowanie *n* Rückdatierung, Nachdatierung.
posterunek, posterunkowy *m* Posten.
— policji Polizeiposten.
postój *m* Stillstand, Aufenthalt.
postojowe *n* Standgeld.
poświadczenie *n* Bescheinigung, Zeugnis.
— doręczenia Zustellungsbescheinigung.
— dziedziczenia Erbschein.
— łowieckie Jagdschein.
poświadczenie o bezskuteczności pojednania Bescheinigung über die Erfolglosigkeit der Sühne.
— odbioru Empfangsbestätigung.
— złożenia Hinterlegungsschein.
posyłanie *n* (prawa) Weiterverweisung (des Rechts).
poszczególny *adj* einzeln.
poszkodowany *adj* Geschädigter.
poszlaka *f* Spur, Indiz.
dowód z poszlak Indizienbeweis.
poszukiwanie górnicze *n* Schürfen.
poszukiwanie prawa Geltendmachung eines Rechtes.
— rzeczy Aufsuchung einer Sache.
poszukujący wierzyciel *m* betreibender Gläubiger.
potajemny *adj* heimlich.
potomek *m* Abkömmling, Nachkomme.
— zstępny Deszendent, Abkömmling.
potrawy i napoje *pl* Beköstigung (Speisen und Getränke).
potrącenie *n* Aufrechnung, Abzug.
— kosztów *n* Kostenabzug (Kostenaufrechnung).
— podatku *n* Steuerabzug.
— wierzytelności wzajemnej Aufrechnung einer Gegenforderung.
potrzeba *f* Bedarf, Bedürfnis, Not.
potrzebny *adj* nötig, erforderlich.

potrzebne rozeznanie *n* erforderliche Einsicht.
potrzymywać w błąd *v* Unterhalten eines Irrtums.
potwarz *m* Verleumdung.
potwierdzenie *n* Bestätigung, Genehmigung.
— odbioru Empfangsbestätigung.
— umowy Genehmigung eines Vertrages.
— zajęcia *n* Beschäftigungsnachweis.
— zajęcia gazety Bestätigung der Beschlagnahme einer Zeitung.
pouczenie *n* Belehrung.
— co do prawa odmówienia zeznania Belehrung über des Zeugnisverweigerungsrecht.
— co do znaczenia przysięgi Belehrung über die Bedeutung des Eides.
— prawne (o prawie) Rechtsbelehrung.
poufny *adj* vertraulich, geheim.
poufna narada *f* vertrauliche (geheime) Beratung.
powaga rzeczy osądzonej Rechtskraftwirkung.
— sądu Würde des Gerichts.
poważanie *n*, powaga *f* Achtung, Ansehen.
poważny *adj* erheblich, ernst.
poważność *f* Ernstlichkeit.
powet *m*, powetowanie *n* Entschädigung.
powiadomienie *n* Benachrichtigung.
powiat *m* Kreis.
powiatowy sąd *m* Kreis- (Amts-) gericht.
powiatowy sędzia *m* Kreis- (Amts-) richter.
— sejmik *m* Kreistag.
— wydział *m* Kreisausschuß.
powiększenie *n* Erhöhung, Vergrößerung.
— kapitału Kapitalerhöhung.
powielenie podpisu *n* Vervielfältigung der Unterschrift.
powiernictwo familijne *n* Familienfideikommis.
powierzchnia ziemi *f* Oberfläche der Erde.
powierzony *adj* anvertraut.
powierzona rzecz *f* anvertraute Sache.
powieszenie *n* Erhängen (Hinrichtung durch den Strang).
powiększony skład sądu *m* erweiterte Besetzung des Gerichts.
powinien *adj* soll.
powinność *f* Verpflichtung, Pflicht, Obliegenheit.
— deklarowania Anzeigepflicht.
— odpowiadania Beantwortungspflicht.
— stwierdzenia Ermittlungspflicht.
— wojskowa Wehrpflicht.
powinowactwo *n* Verschwägerung.
powinowaty *adj* verschwägert.
powód *m*, (powódka *f*) 1. Kläger (Klägerin); 2. Grund.
— wnoszący odwołanie Berufungskläger.
— odwoławczy (apelant) Berufungskläger.
— zakładający rewizję Revisionskläger.

powód do aresztu *m* Arrestgrund.
— do rozwodu Scheidungsgrund.
— do wyłączenia Absonderungsgrund.
— łagodzący karę *m* Strafmilderungsgrund.
— wykluczający karę Strafausschließungsgrund.
— usprawiedliwiający Rechtfertigungsgrund.

powody rozstrzygnięcia (wyroku) *pl* Entscheidungsgründe (eines Urteils).

z powodu infolge.

powodować *v* veranlassen.

powodowość *f* Kausalität, Veranlassung.

powodowy *adj* 1. kausal, ursächlich; 2. klägerisch.

powodowa strona *f* klägerische Partei, Kläger.

powodzenie *n* Ergehen, Fortkommen.
— niepomyślne *n* schlechtes Fortkommen.

bez powodzenia erfolglos (Erfolglosigkeit).

powództwo *n* ob. (skarga *f*, pozew) Klage.
— cywilne *n* Zivilklage.
— interwencyjne (opozycyjne) Widerspruchsklage.
— o podział Teilungsklage.
— o rozwód Scheidungsklage.
— o wyprowadzenie się Räumungsklage.
— wekslowe Wechselklage.
— wzajemne Widerklage.

powołana władza *f* berufene (zuständige) Behörde.

powołanie *n* (powołać) Berufung, Bezugnahme (berufen).
— do spadku Berufung zur Erbschaft.
— się na skargę Bezugnahme auf die Klage.
— się na pismo (zamiast odczytywania) Bezugnahme auf einen Schriftsatz (an Stelle der Verlesung).
— na urząd ławnika Berufung zum Schöffenamt.

powołany opiekun *m* berufener Vormund.

powolność *f* Langsamkeit, Folgsamkeit.

powożenie *n* (konia) Lenken (eines Pferdes).

powrót *m* (ob. recydywa) *f* Rückfall, Rückkehr.
— do przestępstwa Rückfallsdelikt.

powrót *m* (kolacja) Einwerfung, Ausgleichung (Rückbringen).

powrotna kradzież *f* Rückfallsdiebstahl.

powrotne świadczenie *n* wiederkehrende Leistung.

powstanie *n* Aufstand, Entstehung.

powstaniec *m* Aufständischer.

powstrzymywanie od żebractwa *n* Abhalten vom Betteln.

powszechny *adj* allgemein.

powszechny mir. *m* allgemeiner Friede (Landfriede).

powszechne prawo krajowe *n* allgemeines Landrecht.

powszechnie znany fakt *m* allgemein bekannte Tatsache.

powszechność *f* Allgemeinheit.
— zdolności działania Ubiquität des Status.
powtarzające się świadczenia *pl* wiederkehrende Leistungen.
powtórne małżeństwo *n* Wiederverheiratung.
powtórzenie przestępstwa *n* Wiederholung einer strafbaren Handlung.
powzdanie gruntu *n* (przewłaszczenie) Auflassung eines Grundstücks.
powziąć środków zaradczych *v* Vorbeugungsmaßnahmen treffen.
powzięcie uchwały (postanowienia) *n* Beschlußfassung.
— do wiadomości *n* Kenntnisnahme.
— woli *n* Willensbildung.
pozakrajowy *adj* ausländisch.
pozamałżeńskie obcowanie cielesne *n* außerehelicher Beischlaf.
pozapisywać w testamencie *v* im Testament vermachen.
pozasądzowy układ *m* außergerichtlicher Vergleich.
pozaustawowy *adj* außergesetzlich.
pozazwiązkowy robotnik *m* nichtorganisierter Arbeiter.
pozbawienie mocy *n* Kraftloserklärung.
— własnej woli Entmündigung.
— wolności osobistej Entziehung der persönlichen Freiheit.
— zdatności do użytku Unbrauchbarmachung.
pozbawiony woli *adj* willenlos, entmündigt.
— widoku powodzenia aussichtslos.
— zarobku *adj* erwerbslos.
pozbycie *n* Absatz, Veräußerung.
— dla zabezpieczenia (zabezpieczające) *n* Sicherungsübereignung.
pozbywalny *adj* veräußerlich.
pozbywanie pism *n* Feilhalten von Schriften.
pozew *m* (powództwo) Ladung, Klage, Klageschrift.
— interwencyjny Interventionsklage, Widerspruchsklage.
— wzajemny Widerklage.
poznanie istoty *n* Wesenserkenntnis.
— karalności przestępstwa *n* Erkennen der Strafbarkeit eines Delikts.
pozór *m* Schein.
pozorny *adj* Schein =, scheinbar.
pozorna czynność *f* Scheingeschäft.
pozorne małżeństwo *n* Scheinehe.
pozostałość *f* Überschuß, Rückstand.
pozostały przy życiu *adj* Überlebender.
pozostawienie *n* Überlassung, Belassung.
— w niebezpieczeństwie Überlassung einer Gefahr.
pozwanie *n* (powództwo) gerichtliche Klage, Ladung.
pozwany *adj*, pozwana strona *f* Beklagter, beklagte Partei.

pozwany ze skargi wzajemnej *adj* Widerbeklagter.
pozwolenie *n* Erlaubnis, Genehmigung.
— pobytu Aufenthaltsgenehmigung.
— na wyłączne poszukiwanie górnicze Mutungs-schein (-genehmigung).
— na prowadzenie pojazdów Führerschein.
pozycja *f* Position, Ansatz.
pożarnicze przybory *pl* Feuerlöschgeräte
pożądanie *n* Begehren.
późniejsze odebranie przysięgi *n* nachträgliche Eidesabnahme.
— przytoczenia *pl* nachträgliches Vorbringen.
pożycie małżeńskie *n* eheliches Leben.
pożyczający *m* na zastaw Pfandleiher.
pożyczka *f* Anleihe, Darlehn.
— lichwiarska *f* wucherisches Darlehn.
— opiewająca na marki Markanleihe.
— za zastawem Lombarddarlehn.
pożyczkobierca *m* Darlehnsnehmer.
pożyczkodawca *m* Darlehnsgeber.
pożyczkowa kasa *f* Darlehnskasse.
pożyteczny *adj* nützlich, dienlich.
pożytek *m* Nutzen, Gewinn.
pożytki *pl* Nutzungen.
pożywienie *n* Nahrung.
prababa, prababka *f* Urgroßmutter.

praca *f* Arbeit, Leistung.
— domowa *f* häusliche Arbeit.
— naukowa wissenschaftliche Arbeit.
— przemysłowa gewerbliche Arbeit (Leistung)
— zarobkowa Erwerbstätigkeit.
pracobierca *m* Arbeitnehmer.
pracodawca *m* Arbeitgeber.
pracownik *m* Arbeiter.
— domowy *m* Hausangestellter, Hausarbeiter.
— umysłowy *m* Geistes-,Kopfarbeiter, Angestellter.
pradziadowie, prarodzice *pl* Urgroßeltern, Voreltern.
praktyka sądów *f* Gerichtspraxis.
praktykant *m* Praktikant.
prałat *m* Prälat.
prapapier *m* Papyrus.
prasa *f* Presse.
prasowa wolność *f* (ustawa) Pressefreiheit (Pressegesetz).
prawda *f* Wahrheit.
prawdopodobieństwo *n* Wahrscheinichkeit.
prawdziwość *f* Echtheit, Wirklichkeit, Richtigkeit.
— dokumentu Echtheit einer Urkunde.
— firm *f* Firmenwahrheit.
— księgi wieczystej Richtigkeit des Grundbuchs.
prawdziwy *adj* echt, wirklich.
prawica *f* Rechtspartei.
prawidło *n* Regel.
— moralne *n* Moralgesetz.
prawidłowe gospodarstwo *n* ordnungsmäße Wirtschaft.
— prowadzenie interesów ordnungmäßer Geschäftsgang.

prawidłowe prowadzenie ksiąg *n* ordnungsmäße Buchführung.
— wezwanie ordnungsmäßige Ladung.
prawidłowy tok regelmäßiger Verlauf.
prawnictwo *n* Rechtswissenschaft, Rechtskunde.
prawniczy *adj* juristisch, rechtlich.
prawnik *m* Jurist, Rechtskundiger.
prawność *f* Rechtmäßigkeit, Gesetzlichkeit.
prawny rechtlich.
prawna kwestja *f* Rechtsfrage.
— przeszkoda *f* gesetzliches (rechtliches) Hindernis.
prawny wydział *m* rechtswissenschaftliche Fakultät.
— zastępca *m* gesetzlicher (rechtlicher) Vertreter.
prawno-majątkowy (majątkowo-prawny) *adj* vermögensrechtlich.
— państwowy *adj* staatsrechtlich.
— polityczny *adj* rechtspolitisch.
— prywatny (prywatno-prawny) privatrechtlich.
— publiczny *adj* öffentlichrechtlich.
prawo *n* Recht.
— azylu Asylrecht.
— cywilne *n* Zivilrecht.
— czci obywatelskiej bürgerliches Ehrenrecht.
— dokupu Bezugsrecht.
— doraźne Standrecht.
— do równości Gleichheitsrecht.
prawo do żądania świadczenia Recht auf Leistung.
— dziedziczenia Erbrecht.
— niepodzielnej zagrody włościańskiej Anerbenrecht.
— dzierżawne Pachtrecht.
— familijne Familienrecht.
— głosowania (głosu) Stimmrecht.
— groblane Deichrecht.
— handlowe Handelsrecht.
— koalicji Koalitionsrecht.
— kontroli Kontrollrecht.
— kościelne Kirchenrecht.
— łowienia ryb Fischereirecht.
— majątkowe Güter- (Vermögens-) recht.
— międzynarodowe internationales Recht.
— mieszkaniowe Wohnungsrecht.
— morskie Seerecht.
— nakładu Verlagsrecht.
— narodów Völkerrecht.
— natury Naturrecht.
— niepozbywalne unveräußerliches Recht.
— nieprzyjęcia (uchylenia się) Ablehnungsrecht.
— obywatelskie Bürgerrecht.
— odbudowy Abbaurecht.
— odmówienia zeznań Zeugnisverweigerungsrecht.
— odstąpienia Abtretungsrecht.
— odwetu Vergeltungsrecht.
— osiedlenia się Niederlassungsrecht.
— oznaczenia Bestimmungsrecht.
— państw Staatenrecht.
— pasania Weidegerechtigkeit, Weiderecht.

prawo patentowe Patentrecht.
— pierwokupu Vorkaufsrecht.
— pierwonajmu Vormietrecht.
— pierwszeństwa Vorzugsrecht.
— pobierania użytków Nutzungsrecht.
— poboru akcyj Bezugsrecht von Aktien.
— polowania Jagdrecht.
— prywatne Privatrecht.
— pościgu Verfolgungsrecht.
— poszukiwania górniczego Schürfrecht.
— przybycia Zuwachsrecht.
— przyrodzone *n* Naturrecht.
— rzeczowe (realne) *n* dingliches Recht.
— sąsiedzkie Nachbarrecht.
— ściśle osobiste höchstpersönliches Recht.
— służebności ogólnej Bannrecht.
— spadkowe (dziedziczenia) Erbrecht.
— spławienia (drzewa) Flößereirecht.
— stanowiące przeszkodę do wydania (w zbyciu) die Veräußerung hinderndes Recht.
— szczegółowe (szczególne) Sonderrecht.
— ubogich Armenrecht.
— udziałowe Anteilsrecht.
— uczestniczenia w losowaniu Auslosungsrecht.
— ułaskawienia Begnadigungsrecht.
— uprzywilejowane Vorzugsrecht, Vorrecht.
— urzędnicze Beamtenrecht.
— używania Gebrauchsrecht.

prawo wekslowe Wechselrecht.
— wnoszenia petycji Petitionsrecht.
— wodne Wasserrecht.
— wybieralności (passives) Wahlrecht.
— wybierania (aktives) Wahlrecht.
— wyborcze (wyboru) Wahlrecht.
— wykluczenia Ausschließungsrecht.
— wykupu Ablösungsrecht.
— wyłączenia Aussonderungsrecht.
— wymianowe (wekslowe) Wechselrecht.
— wywłaszczania Enteignungsrecht.
— względnie obowiązujące dispositives (nachgiebiges) Recht.
— zabudowy Erbbaurecht.
— zaczepienia Anfechtungsrecht.
— zadawania pytań Fragerecht.
— zakazowe Bannrecht.
— zastawu Pfandrecht.
— zastawu ręcznego Faustpfandrecht.
— zastrzymania Zurückbehaltungsrecht.
— zawłaszczenia Aneignungsrecht.
— zażalenia Beschwerderecht.
— zebrania (zgromadzenia) Versammlungsrecht.
— znalazcy Finderrecht.
— zwierzchności panującego Hoheitsrecht.
— zwyczajowe Gewohnheitsrecht.

prawo żądania zwrotu Zurückforderungsrecht.
— o zobowiązaniach Recht der Schuldverhältnisse.
prawu przeciwny *adj* rechtswidrig.
prawodawstwo *n* Rechtsordnung.
prawomocność *f* Rechtskraft.
— formalna formelle Rechtskraft.
— uchwały (postanowienia) Rechtskraft des Beschlusses.
— wyroku Rechtskraft des Urteils.
prawomocnie orzeczony *adj* rechtskräftig entschieden.
prawomocny wyrok *m* rechtskräftiges Urteil.
prawomyślny *adj* rechtschaffen, loyal.
prawno-materjalny *adj* materiellrechtlich.
praworządne państwo *n* Rechtsstaat.
prawość pochodzenia *f* rechtmäßige Abstammung, Ehelichkeit.
prawotwórczy (konstytutywny) *adj* rechtsbegründend, konstitutiv.
prawowierny *adj* rechtgläubig.
prawowitość *f* Rechtmäßigkeit.
— wykonania urzędu rechtmäßige Amtsausübung.
prawoznawca *m* Rechtskundiger.
preambuła *f* Präambel, Verspruch.
prebenda *f* ob. beneficjum Pfründe.
prekluzja *f* ob. wykluczenie *n* Ausschluß, Präklusion.
prekluzyjny termin *m* Ausschlußfrist.
preliminarz *m* Voranschlag.
premja wywozowa *f* Ausfuhrprämie.
premjowa pożyczka *f* Prämienanleihe.
prenotacja *f* Vormerkung.
prenumerata *f* Pränumeration, Vorausbezahlung.
pretensja *f* Anspruch, Forderung.
prewencja *f* Prävention, Vorbeugung.
prewencyjny *adj* präventiv, vorbeugend.
— areszt Untersuchungshaft.
prezentacja *f* Präsentation, Vorzeigung.
prezentowanie wekslu *n* Wechselpräsentation.
prezes rejencji *m* Regierungspräsident.
— sądu okręgowego Land- (Bezirks-) gerichtspräsident.
— senatu *m* Senatspräsident.
prezumpcja *f* (domniemanie) Präsumption, Vermutung.
prezydent (rady) ministrów *m* Ministerpräsident.
— Państwa (Rzeczypospolitej) *m* Staatspräsident.
— policji *m* Polizeipräsident.
prezydjalna rada *f* Präsidialrat.
prezydjalny wydział *m* Präsidialabteilung.
prezydjum policji *m* Polizeipräsidium.

próba pojednania *f* Sühneversuch.
probiernictwo *n* Prüfungswesen.
probierz *m* Prüfer.
problem (problemat) prawny *m* Rechtsproblem.
próbna jazda *f* Probefahrt.
probostwo *n* Pfarrei.
proboszcz *m* Pfarrer.
procedura *f* (postępowanie) cywilna Zivilprozeß (Zivilverfahren).
— polubowna *f* Schiedsverfahren.
procent *m* (odsetki) Prozent (Zinsen).
proces adwokacki (obrońcy) *m* Anwaltsprozeß.
— cywilny *m* Zivilprozeß.
— karny Strafprozes.
— o stosunek dzieci do rodziców Kindschaftsprozeß.
— poprzedni Vorprozeß.
— przegrać Prozeß verlieren.
— wygrać Prozeß gewinnen.
— z dokumentów Urkundenprozeß.
— zwykły ordentlicher Prozeß.
— z wymiarów (wekslowy) Wechselprozeß.
procesowe koszta *pl* Prozeßkosten.
producent *m* Produzent, Erzeuger.
produkcja *f* Produktion, Erzeugung.
profanacja *f* Profanierung.
— grobów *f* Grabschändung.
profesor prawa *m* Rechtslehrer.
prognoza *f* (przepowiednia) Prognose, Voraussage.
progres *m* (postęp) Fortschritt.
progresja *f* Progression, Fortschritt.
projekt ustawy *m* Gesetzesentwurf (-vorlage).
prokura *f* Prokura.
— łączna (udzielona) *f* Gesamtprokura (erteilte).
prokurent (prokurzysta) *m* Prokurist.
prokurator *m* Staatsanwalt.
— (apelacyjny) generalny *m* Generalstaatsanwalt.
— wojskowy (oficer sądowy) Militärstaatsanwalt (Gerichtsoffizier).
prokuratura, prokuratorja *f* Staatsanwaltschaft.
— generalna (apelacyjna) Generalstaatsanwaltschaft.
— wyższa *f* Oberstaatsanwaltschaft.
prokurzysta *m* (prokurent) Prokurist.
proletarjat *m* Proletariat.
proletarjusz *m* Proletarier.
prolongacja *f* (prolongata) Prolongation (Stundung).
promesa *f* (ob. pożyczka) Promesse, Versprechen.
promocja *f* Promotion.
propinacja *f* Schankrecht.
proponowanie dobrych usług *n* Anbieten guter Dienste.
proporcjonalny *adj* proportional, verhältnismäßig.
proporcjonalne wybory *pl* Verhältniswahlen.
propozycja *f* Vorschlag.
— niemoralna unsittliche Zumutung.
— układowa Vergleichsvorschlag.

proskrypcja *f* Proskription, Verbannung.
prostowanie *n* Geraderichten, Berichtigen.
prosty papier Rektapapier.
prosta linja gerade Linie.
— większość głosów einfache Stimmenmehrheit.
prostytucja *f* Prostitution.
prośba *f* (podanie) Bitte (Gesuch).
— o nieprzyjęcie Ablehnungsgesuch.
— o prawo ubogich Armenrechtsgesuch.
— o zajęcie Pfändungsersuchen.
— o ułaskawienie Gnadengesuch.
protekcja *f* Protektion, Förderung.
protektorat *m* Protektorat, Schutzherrschaft.
protest czekowy Scheckprotest.
— wekslowy *m* Wechselprotest.
— z braku zapłaty Protest mangels Zahlung.
— z braku zabezpieczenia Protest mangels Sicherheit.
— z powodu nieprzyjęcia Protest mangels Annahme
protestacja *f* Protestation, Einspruch.
protestant *m* Protestant.
protestowy dzień *m* Protesttag.
protokół posiedzenia *m* Sitzungsprotokoll.
— uboczny *m* Nebenprotokoll.
protokolant, protokolista *m* Protokollführer.
protokolować *v* protokollieren.
prowadzenie *n* Führung.
— interesów *n* 1. Geschäftsführung; 2. Geschäftsgang.
— interesów bez polecenia *n* Geschäftsführung ohne Auftrag.
— ksiąg Buchführung.
— pojazdu Führung eines Fahrzeuges.
— procesu Prozeßführung.
— przedsiębiorstwa Geschäftsbetrieb.
— przemysłu Gewerbebetrieb.
— spraw bez polecenia Geschaftsführung ohne Auftrag.
— spraw gospodarczych wirtschaftlicher Geschäftsbetrieb.
— wody Wasserleitung.
prowadzący przemysł Gewerbetreibender.
— przetarg *m* Versteigerer, Auktionator.
— sprawę *adj* Geschäftsführer.
prowincja *f* Provinz.
prowincjalna rada *f* Provinzialrat.
prowizja *f* Provision.
— delkredere *f* Delkredereprovision.
prowizorjum *m* Provisorium.
prowizoryczny *adj* provisorisch.
próżniactwo *n* Müßiggang.
próżniak *m* Müßiggänger.
pruski zbiór ustaw *m* Preußische Gesetzessammlung.
prymaż *f* Primage (Versicherungspreis).
pryncypał *m* Prinzipal, Lehrherr.

prywatny *adj* privat.
— oskarżyciel *m* Privatkläger.
— urzędnik *m* Privatbeamter.
prywatna skarga *f* Privatklage.
prywatno-prawny *adj* privatrechtlich.
przebaczenie *n* Verzeihung.
przebadanie (przebadywanie) *n* Prüfung, Nachprüfung.
przebieg *m* Hergang, Fortgang.
— choroby Krankheitsgeschichte.
— przyrodniczy *m* Naturvorgang.
— rozprawy *m* Gang der Verhandlung.
przebieracz *m* Bracker, Aussucher.
przechodzenie *n* Übergehen, Übergang.
— spadkiem *n* Vererbung.
przechód *m* Durchgang.
przechowanie *n* (przechowywanie) Aufbewahrung, Verwahrung.
— dłużnika *n* Gewahrsam des Schuldners.
— dokumentów Aufbewahrung von Urkunden.
przechowywanie rzeczy skradzionych *n* Hehlerei.
przechowywacz *m* (paser) Hehler.
przechowawca *m* Verwahrer.
— mający się ustanowić sądownie gerichtlich zu bestellender Verwahrer.
przeciążenie *n* Überlastung.
— długami *n* Überschuldung.
przeciętny kurs *m* Durchschnittskurs.
przecięcie granicą *n* Grenzziehung.
przeciwdziałanie *n* Zuwiderhandlung, Gegenwirkung.
przeciwkonstytucyjny *adj* verfassungswidrig.
przeciwnik *m* Gegner.
— apelanta *m* Berufungsbeklagter.
— wnioskodawcy Antragsgegner.
— zakładającego rewizję Revisionsbeklagter.
przeciwny umowie *adj* vertragswidrig.
przeciwpaństwowy *adj* staatsfeindlich.
przeciwprawny *adj* rechtswidrig.
przeciwstawienie *n* Gegensatz.
przeczenie *n* Verneinung.
przeczytano, przyjęto, podpisano vorgelesen, genehmigt, unterschrieben.
przedajność urzędnika *f* (passive) Beamtenbestechung.
przedawnienie *n* Verjährung.
— przestępstwa *n* Verjährung einer strafbaren Handlung.
— się roszczenia Verjährung eines Anspruchs.
— nie biegnie Verjährung ruht.
przedaż ob. sprzedaż Verkauf.
przedłożenie *v* Vorlegung.
— dokumentów Vorlegung von Urkunden.
przedłużenie *n* Verlängerung.
— czasokresu *n* Fristverlängerung.
— stosunku najmu Verlängerung des Mietsverhältnisses.

przedłużka wekslu *f* Wechselallonge.
przedmiot *m* Gegenstand, Objekt.
— dowodowy (dowodu) *m* Überführungs- (Beweis-) stück.
— ozdoby Schmuckgegenstand.
— sporu Streitgegenstand.
— używania Gebrauchsgegenstand.
— wzięty w zastaw zum Pfand genommener Gegenstand, Pfandgegenstand.
— znaleziony Fundsache, Fundgegenstand.
— zażalenia Beschwerdegegenstand.
przedmiotowość *f* Objektivität, Sachlichkeit.
przedmiotowy *adj* objektiv, gegenständlich, sachlich.
przedmiotowa istota *f* objektiver Tatbestand.
— teorja *f* objektive Theorie.
— właściwość *f* sachliche Zuständigkeit.
przednia strona *f* Vorderseite.
przedpowziątek *m* (żony) Voraus (der Ehefrau).
przedruk *m* Nachdruck.
przesądzający *adj* präjudiziell, vorgreifend.
przedsiębiorca *m* Unternehmer, Geschäftsmann.
— okrętowy *m* Reeder.
przedsiębiorstwo *n* Unternehmen, Geschäft.
— bankowe Bankgeschäft.
— handlowe *n* Handelsgeschäft.
— holownicze Schleppschiffahrtsunternehmen.
przedsiębiorstwo komisowe Kommissionsgeschäft.
— okrętowe Reederei.
— spedycyjne Speditionsgeschäft.
— zarobkowe Erwerbsgeschäft.
przedsiębranie przestępstwa *n* Unternehmen einer strafbaren Handlung.
przedsięwzięcie *n* Vornahme, Unternehmen.
przedślubna umowa *f* (intercyza) Ehevertrag.
przedstanowcze orzeczenie *n* Vorbescheid, Zwischenentscheidung.
przedstawiciel *m* Vertreter, Repräsentant.
— konsularny Konsularvertreter.
— państwa *m* Staatsvertreter.
przedstawienie *n* 1. Darlegung; 2. Erinnerung.
— dokumentów Vorlegung von Urkunden.
— stosunku spornego Darlegung des Streitverhältnisses.
— stron (przytoczenie) *n* Vortrag (Vorbringen) der Parteien.
— przeciw uchwale ustalającej koszty Erinnerung gegen den Kostenfestsetzungsbeschluß.
przedugoda *f* Vorvertrag, Punktation.
przedwczesność *f* Vorzeitigkeit.
przedwziątek *m* (małżonka) Voraus (des Ehegatten).
przedział *m* Abteilung.

przegląd *m* Übersicht, Einsicht.
— stanu majątku *m* Übersicht über den Vermögensstand.
przeglądanie akt *n* Aktendurchsicht (-einsicht).
przegłosować *v* überstimmen.
przegon *m* bydła Viehtreiben.
przegrać proces *v* Prozeß verlieren (unterliegen).
przegrywająca strona *f* unliegende Partei.
przeinaczenie granicy *n* Grenzverrückung.
przeistoczenie *n* rzeczy Umbildung einer Sache.
przejazd *m* Durchfahrt, Durchfuhr.
przejemca *m* Übernehmer.
przejęcie *n* Übernahme.
— długu Schuldübernahme.
— majątku *n* Vermögensübernahme.
— przedsiębiorstwa handlowego Übernahme eines Handelsgeschäfts.
przejmować w zastaw *v* zum Pfand nehmen.
przejrzenie akt *n* Aktendurchsicht (-einsicht).
przejście roszczenia *n* Übergang eines Anspruchs.
— na mocy ustawy Übergang kraft Gesetzes.
— spadku (zapisu) Erbanfall (Vermächtnisanfall).
przejściowy cel vorübergehender Zweck.
przekaz *m* Überweisung.
— kupiecki *m* kaufmännische Anweisung.
— pocztowy Postanweisung.
przekaz sądowy gerichtliche Überweisung.
przekazanie *n* (przekazywanie) Überweisung, Verweisung.
— do ściągnięcia Überweisung zur Einziehung.
— na powrót Rückverweisung.
— rodzinie Überweisung an eine Familie.
— sporu Verweisung des Rechtsstreites.
— właściwości Übertragung der Zuständigkeit.
— w miejsce zapłaty Überweisung an Zahlungsstatt.
— z powodu niewłaściwości sądu Verweisung wegen Unzuständigkeit des Gerichts.
przekazany *adj* 1. Bezogener, Trassat; 2. überwiesen.
przekazująca uchwała *f* (przekazujące postanowienie) Überweisungsbeschluß.
przekazujący *adj* Anweisender.
przekład *m* Übersetzung.
przekonanie sędziowskie *n* Überzeugung des Gerichts.
przekraczanie granicy *n* Grenzübertritt, Grenzüberschreitung.
przekręcanie, przekręcenie *n* Verdrehung.
— faktów Entstellung von Tatsachen.
przekroczenie obrony koniecznej *n* Überschreitung der Notwehr.
przekreślenie *n* Durchstreichen.
przekształcenie *n* Umbildung.

przekupienie *n* Bestechung.
przekupstwo urzędnika *n* (aktive) Beamtenbestechung.
przelanie *n*, przelew *m* Abtretung, Zession, Übergang.
przelew prawa *m* (cesja) Abtretung eines Rechts (Zession).
— ustawowy gesetzliche Zession (cessio legis).
przeładowanie *n* Umladung.
przełożenie *n* 1. Verlegung; 2. Übersetzung.
— terminu *n* Terminsverlegung.
przełożony gminy *m* Gemeindevorsteher (Vorgesetzter).
— obszaru dworskiego Gutsvorsteher.
— urzędu obwodowego Amtsvorsteher.
przemawiając przeciw *adj* belastend.
przemiana *f* Veränderung, Umwandlung.
— kupna (cofnięcie) Wandlung (Rückgängigmachung des Kaufes).
przemienna właściwość *f* abänderbare (nicht ausschließliche) Zuständigkeit.
przemienne zobowiązanie *n* Wahlschuld (Alternativobligation).
przemierzenie *n* Messen und Wägen.
przemijający cel *m* vorübergehender Zweck.
przemoc *f* Gewalt (Gewaltanwendung).
— nieodporna *f* unwiderstehliche Gewalt.
przemocą mit Gewalt.
przemówienie *n* Vortrag, Rede.
— prokuratora Plädoyer des Staatsanwalts.
przemycanie, przemycenie *n* Schmuggel.
przemysł *m* Gewerbe, Industrie.
— domowy Haus- (Heim-) industrie.
— drobny Kleingewerbe.
— handlowy Handelsgewerbe.
— przydomny radiziertes Gewerbe.
— wielki Großindustrie.
— z stałą siedzibą stehender Gewerbebetrieb.
— żelazny Eisenindustrie.
przemysłowe przedsiębiorstwo *n* gewerbliches Unternehmen.
przemysłowiec *m* Gewerbetreibender, Industrieller.
przemytnictwo *n* Schmuggel.
przeniesienie *n* Übertragung, Übergang, Versetzung.
— praw Übertragung von Rechten.
— sędziego Versetzung des Richters.
— własności Eigentumsübertragung.
— w stan spoczynku Versetzung in den Ruhestand.
przeniewierzenie *n* Veruntreuung.
przenośne prawo *n* übertragbares Recht.
przenowienie *n* (nowacja) Erneuerung, Novation.
przeoczenie *n* Versehen.
przepad, przepadek *m* Verfall, Einziehung.

przepis instrukcyjny *m* Ordnungs- (Soll-) vorschrift.
— karny Strafvorschrift.
— porządkowy Soll- (Ordnungs-) vorschrift.
— postępowania Verfahrensvorschrift.
— procesowy Prozeßvorschrift.
— ramowy Rahmenvorschrift.
— taryfowy Tarifbestimmung.
— wykonawczy *m* Ausführungsbestimmung.
przepisanie zapisu długu *n* Umschreibung einer Schuldverschreibung.
przeproszenie *n* Abbitte.
przeprowadzenie dowodu *n* Beweisaufnahme (Beweiserhebung).
przepustka graniczna *f* Grenzkarte.
przerachowanie *n* 1. Umrechnung; 2. Aufwertung.
przerażenie *n* (obrona konieczna) Bestürzung (bei Notwehr)
przerobienie, przerabianie *n* Verarbeitung.
przerwa *f*, przerwanie *n* Unterbrechung, Pause.
— biegu czasokresu Unterbrechung des Fristenlaufs.
— przedawnienia Unterbrechung der Verjährung.
— rozprawy głównej Unterbrechung der Hauptverhandlung.
— wykonania kary Unterbrechung des Strafvollzugs.
przesądzanie *n* voreiliges Urteilen, Vorurteil.
przesilenie gospodarcze *n* Wirtschaftskrise.
prześladowanie *n* Nachstellung, Verfolgung.
przesłanie pieniędzy *n* Übermittelung von Geld.
— rzeczy sprzedanej Versendung der verkauften Sache.
przesłanka procesowa *f* Prozeßvoraussetzung.
przesłuchanie *n* Verhör, Vernehmung.
— aresztowanego Vernehmung des Verhafteten.
— celem usprawiedliwienia się verantwortliche Vernehmung.
— komysaryjne kommissarische Vernehmung.
— krzyżowe Kreuzverhör.
— przez sędziego wyznaczonego Vernehmung durch den beauftragten Richter.
przestawanie osobiste *n* (z dzieckiem) persönlicher Verkehr (mit dem Kinde).
przestępca *m* Täter, Missetäter.
przestępczość *f* Kriminalität.
przestępek *m* strafbare Handlung, Delikt.
przestępność *f* Strafbarkeit.
przestępny rok *m* Schaltjahr.
przestępstwo *n* (delictum) Delikt, strafbare Handlung.
— ciągłe fortgesetztes Delikt.
— dla zarobku gewerbsmäßiges Delikt.
— na odległość miejsca i czasu Distanzverbrechen.
— przez urzędnika (w urzędowaniu) Amtsdelikt (Delikt im Amte).

przestępstwo prasowe Pressedelikt.
— ścigalne na wniosek Antragsdelikt (nur auf Antrag verfolgbar).

przestrach *m* Schreck.

przestroga *f* ob. ostrzeżenie *n* Verwarnung.
— w wezwaniu Verwarnung in der Ladung.

przestrzeganie czasokresu *n* Einhaltung einer Frist.

przestrzenny stosunek *m* räumliches Verhältnis.

przestrzeń powietrzna *f* Luftraum.

przesunięcie granicy *n* Grenzverrückung.

przesyłanie towarów *n* Güterversendung.

przesyłka pocztowa *f* Postsendung.
— pospieszna *f* Eilgut.

przeszkoda *f* Hindernis, Verhinderung.
— do małżeństwa (małżeńska) Ehehindernis.
— świadka Verhinderung eines Zeugen.
— w ruchu Betriebsstörung.
— w stawieniu Verhinderung am Erscheinen.

przeszkodzenie ziszczeniu się warunku *n* Verhinderung des Eintritts der Bedingung.
— zobowiązanemu do usług Verhinderung des zur Dienstleistung Verpflichteten.

przeszłość *f* Vergangenheit.

przeszły *adj* vergangen.

przeszukanie, przeszukiwanie *n* Durchsuchung.
— mieszkania Durchsuchung der Wohnung.

przetarg *m*, ob licytacja Versteigerung.
— płodów na pniu Versteigerung von Früchten auf dem Halm.
— przymusowy Zwangsversteigerung.
— publiczny öffentliche Versteigerung.
— umorzony eingestellte Versteigerung.

przetłumaczenie *n*, przetłómaczenie *n* Übersetzung (Auslegung).

przetrząśnięcie, przetrząsanie *n* Durchsuchung.

przetrzymanie *n* Hinhaltung, Anhalten.

przetwarzanie, przetworzenie *n* Umbildung.

przeważanie *n* 1. Abwägen; 2. Ausschlaggebung.

przeważność *f* Bedeutung, Kraft, Ausschlag.

przewieszenie się owoców Überhängen von Früchten.

przewiezienie *n* Überfahrt, Überführung.

przewinienie *n* (rozmyślne działanie i niedbalstwa) Verschulden (Vorsatz und Fahrlässigkeit).
— własne eigenes Verschulden.

przewlekanie *n*, przewłoka *f* Verzögerung.

przewód *m* Leitung, Verfahren.
— apelacyjny Berufungsverfahren.

przewód sądowy *m* Gerichtsverhandlung.
— spadkowy *m* Erbgang.
przewodnictwo *n* Vorsitz, Leitung.
przewodniczący sądu *m* Vorsitzender des Gerichts.
przewodnik *m* Führer, Frachtführer.
przewodni list *m* Begleitschreiben.
przewóz *m* (przewożenie) 1. Beförderung, Überfahrt; 2. Frachtgeschäft.
— kolejowy Eisenbahntransport.
— lądem, morzem Frachtgeschäft zu Lande, zur See.
— towarów Güterbeförderung.
przewoźne *n* Fracht (Frachtsatz).
— stosunkowe Distanzfracht.
przewozowe środki *pl* Transportmittel.
przewyżka *f* Überschuß.
przeznaczenie *n* Bestimmung.
— terminu Terminsbestimmung.
przeżyć *v* überleben.
przodownik policji *m* Polizeiwachtmeister.
przybicie *n* Anschlag, Anheftung, Zuschlag, Ankunft.
— obwieszczenia Anschlag einer Bekanntmachung.
— pism na tablicy sądowej Anheften von Schriftstükken an der Gerichtstafel.
— przy przetargu Zuschlag bei Versteigerung.
— się do lądu Anlandung.
na szczęśliwe przybycie auf behaltene Ankunft.
przybieranie tytułów *n* Annehmen von Titeln.
— miana szlacheckiego Annahme eines Adelsprädikats.
przybory myśliwskie *pl* Jagdgerät.
— pożarne Feuerlöschgerät.
przybytek, przybycie *n* Zuwachs, Ankunft.
przybranie adwokata *n* Hinzuziehung eines Anwalts.
przechodzić do skutku *v* (umowa) Zustandekommen (Vertrag).
przychwytanie *n* na gorącym uczynku Ergreifen auf frischer Tat (in flagranti).
przychylny *adj* wohlwollend, zugetan.
przyczyna *f* Grund, Ursache.
— rewizji *f* Revisionsgrund.
— wyłączenia Ausschließungsgrund.
— zaczepienia Anfechtungsgrund.
przyczyniać się *v* beitragen.
— komu leisten.
przyczynienie się do przewinienia (winy) mitwirkendes (konkurrierendes) Verschulden.
przyczynowość prawna *f* juristische Kausalität (ursächlicher Zusammenhang.)
przyczynowy *adj* kausal, ursächlich.
przydanie (przydzielenie) adwokata *n* Beiordnung eines Anwalts.

przydybany na gorącym uczynku *adj* Betroffen auf frischer Tat.
przygotowanie *n* Vorbereitung.
— do przestępstwa Vorbereitung zu einer strafbaren Handlung.
— do zawodu (Berufs-) Vorbildung.
— poczynione getroffene Anstalt.
— przeprowadzenia dowodu Vorbereitung der Beweisaufnahme.
— ustnej rozprawy Vorbereitung der mündlichen Verhandlung.
przygotowawcze postępowanie *n* vorbereitendes Verfahren.
przygotowawcza czynność *f* Vorbereitungshandlung
— umowa *f* Vorvertrag.
przyjęcie, przyjmowanie *n* Annahme, Akzeptation.
— *n* (akceptacja) wekslu Annahme (Akzeptation) des Wechsels.
— honorowe Ehrenannahme.
— oferty Annahme eines Antrages.
— jako wypełnienie Annahme als Erfüllung.
— oświadczenia gotowości popełnienia zbrodni Annahme des Erbietens zur Begehung eines Verbrechens.
— przysięgi odkazanej Annahme des zurückgeschobenen Eides.
— zamiast wypełnienia Annahme an Erfüllungsstatt.
przyjęcie zobowiązania się *n* Eingehung einer Verpflichtung.
— z ręki do ręki Entgegennahme Zug um Zug.
przyjemca *n* Annehmender, Akzeptant.
przyjmowanie *n* Empfangnahme, Entgegennahme.
— korzyści za głosowanie Stimmenverkauf.
— wniosków Entgegennahme von Anträgen.
przyjmuje się gilt als.
przyjście (przychodzić) do skutku *n* Zustandekommen.
przykład odstraszający *m* abschreckendes Beispiel.
przyległość *f* Zubehör.
przyległy *m* (adjacent) Anlieger.
przyłączenie *n* Anschluß, Anschließung.
— gminy (do miasta) Eingemeindung.
— się do odwołania Anschlußberufung.
— się do skargi prywatnej Anschluß an die Privatklage.
przyłączne zajęcie *n*. = przyłączenie się do zajęcia Anschlußpfändung.
przyłapanie na kradzieży n Ertappen beim Diebstahl.
przyłożony *adj* angelegt.
przymierze *n* Bund, Bündnis.
— małżeńskie Ehebund.
— zaczepno-odporne Trutz- und Schutzbündnis.
przymiot *m* Eigenschaft.
— brakujący fehlende Eigenschaft.

przymiot zapewniony *m* zugesicherte Eigenschaft.
przymocować *v* anheften, befestigen.
przymulisko *n* Anschwemmung, Anlandung.
przymus adwokacki *m* Anwaltszwang.
— fizyczny i psychiczny *m* Nötigung (Nötigungsstand).
— nieodporny unwiderstehlicher Zwang.
— sądu rozjemczego Schiedsgerichtszwang.
przymusowa praca *f* Zwangsarbeit.
przymusowe dostawienie *n* Zwangsgestellung.
— położenie Notlage.
przymusowy przetarg *m* Zwangsversteigerung.
— układ *m* Zwangsvergleich.
przynaglanie, przynaglenie *n* Beschleunigung.
przynależność *f* 1. Zugehörigkeit; 2. Zubehör.
— gruntu *f* Zubehör eines Grundstücks.
— państwowa Staatsangehörigkeit.
przynależny *adj* Angehöriger.
— sposób gehörige Art.
przynoszący odsetki *adj* verzinslich.
przypadek nieuchronny *m* unabwendbarer Zufall.
— nieszczęśliwy *m* Unfall, Unglücksfall.
przypadkowy *adj* zufällig *adj.*
przypadkowe pogorszenie *n* zufällige Verschlechterung.
— zniszczenie *n* zufälliger Untergang.

przypisek nabrzeżny *m* Randvermerk.
przypomnienie *n* Erinnerung, Mahnung
przypozwanie *n* (do sporu) Streitverkündung (Beiladung).
przypozwany *m* Streitverkündeter.
przypuszczalny *adj* voraussichtlich.
przypuszczenie *n* Annahme, Fiktion.
przyroda *f* (wydarzenie) Natur- (Ereignis).
przyrodni brat *m* Halbbruder.
przyrodna wada *f* angeborener Fehler.
przyrodzone prawo *n* Naturrecht.
przyrost *m* Anwachsung, Zuwachs.
— udziału majątku Anwachsung eines Anteils am Vermögen.
przyrządy do łowienia *pl* Fanggeräte.
przyrzeczenie darowizny *n* Schenkungsversprechen.
— długu Schuldversprechen.
— opiekuna Angelobung des Vormundes.
— służbowe Dienstversprechen.
— świadczenia na rzecz trzeciego Versprechen der Leistung an Dritte.
przysądzenie *n* Verurteilung, Zuerkennung, Zusprechung.
przysięga *f* Eid, Schwur.
— dopuszczalna *f* zulässiger Eid.

przysięga fałszywa *f* Falscheid.
— konieczna *f* Noteid.
— nakazana (nakładana) auferlegter Eid.
— nakazana przez sąd (sędziowska) richterlicher Eid.
— odebrana abgenommener Eid.
— odkazana *f* zurückgeschobener Eid.
— przyjęta angenommener Eid.
— szacunkowa Schätzungseid.
— składana geleisteter Eid.
— służbowa Diensteid.
— wskazana zugeschobener Eid.
— wstępna Voreid.
— wyjawienia Offenbarungseid.
— wykonana po zeznaniu Nacheid (nach der Aussage).
— złożona geleisteter (abgelegter) Eid.
przysięgły *m* Geschworener.
— pomocniczy Hilfsgeschworener.
— zapasowy *m* Ersatzgeschworener.
przysięgołomca *m* Eidesbrüchiger.
przysługa *f* Gefälligkeit.
przysługiwać *v* zustehen.
przyspieszone postępowanie *n* Schnellverfahren.
przysporzenie *n* (przysporzyć) Zuwendung, Verschaffung.
— nieodpłatne unentgeltliche Zuwendung.
przysposabiający *m* Annehmender.
przysposobienie dziecka *n* Annahme an Kindesstatt, Adoption.
przysposobieniec *m* Adoptivkind, Wahlkind.
przysposobiciel *m* Adoptivvater.
przystąpienie *n* Beitritt, Beitreten.
— do dowodu (dowodowe) Beweisantritt.
— interwenjenta ubocznego Beitritt des Nebenintervenienten.
przystępny *adj* zugänglich, mäßig.
przyszły majątek *m* künftiges Vermögen.
przyszłe zobowiązanie *n* künftige Verpflichtung.
przytoczenie *n* strony Vorbringen (Anführung) der Partei.
przytomny *adj* bewußt, (geistes)-anwesend.
przytrzymanie *n* Festnahme.
— bezprawne widerrechtliche Festnahme.
— tymczasowe vorläufige Festnahme.
przytułek *m* Obdach, Asyl, Unterkunft.
przytuliska osób karanych *pl* Schlupfwinkel bestrafter Personen.
przyumierać *v* beerben.
przywieść do wiadomości *v* zur Kenntnis bringen.
przywilej *m* (prawo) Privileg, Berechtigung.
— nietykalności Privileg der Immunität.
— wydawania banknotów Privileg zur Notenausgabe.

przywłaszczenie *n* Unterschlagung, Zueignung, Aneignung.
— sobie cudzej rzeczy Zueignung einer fremden Sache.
przywódzca Anführer, Rädelsführer.
przywóz *m* Einfuhr, Import.
przywrócenie, przywracanie Wiederherstellung, Restitution.
— do stanu poprzedniego Wiedereinsetzung in den vorigen Stand.
— do stanu pierwotnego Wiedereinsetzung in den vorigen Stand.
— posiadania Wiedereinräumung des Besitzes.
— stanu poprzedniego (przy wynagrodzeniu szkody) Wiederherstellung des früheren Zustandes (bei Schadensersatz).
— terminu *n* Wiedereinsetzung in den vorherigen Stand.
— wspólności Wiederherstellung der Gemeinschaft.
przyznać *v* zusprechen, zuerkennen.
— się *v* eingestehen.
przyznanie *n* (uznanie) Geständnis (Anerkenntnis).
— milczące stillschweigendes Zugeständnis.
— ojcostwa Anerkennung der Vaterschaft.
— okoliczności łagodzących Zubilligung mildernder Umstände.
— uniewinnionych Geständnis Freigesprochener.
przyznanie właściwe *n* eigentliches Geständnis.
przyznany fakt *m* zugestandene Tatsache.
przyzwoitość *f* Anstand.
przyzwoity *adj* anständig, angemessen.
przyzwoite obchodzenie się ze sobą *n* anständige Begegnung.
— utrzymanie angemessener Unterhalt.
przyzwolenie *n* Zustimmung, Erlaubnis.
— uprzednie (= zezwolenie) *n* vorherige Zustimmung = Einwilligung.
— późniejsze (= zatwierdzenie) nachträgliche Zustimmung = Genehmigung.
pseudonim *m* (nazwisko zmyślone) Pseudonym.
pseudozastaw *m* Pseudopfand.
psucie młodzieży *n* Verderb der Jugend.
psychoza *f* (obłąkanie) Psychose.
— w areszcie Haftpsychose.
publiczność *f* (jawność) Öffentlichkeit.
publiczny *adj* öffentlich.
— interes öffentliches Interesse.
— przetarg öffentliche Versteigerung.
— zakład öffentliche Anstalt.
publiczna wiara *f* księgi wieczystej öffentlicher Glaube des Grundbuchs.
publiczne doręczenie *n* öffentliche Zustellung.
publiczno-prawny *adj* öffentlich-rechtlich.

publikacja *f* (ogłoszenie) Veröffentlichung, Publikation.
pułkownik *m* Oberst.
punkt zaskarżenia *m* Beschwerdepunkt.
punktacja *f* Punktation.
pupil *m* Mündel.
pupilarne bezpieczeństwo *n* Mündelsicherheit.
— pieniądze *pl* Mündelgelder.
pupilarny sąd (opiekuńczy) *m* Vormundschaftsgericht.
puszczający w podnajem *adj* Untervermieter.
puszczający w poddzierżawę *adj* Unterverpächter.
puszczenie w obieg *n* in Verkehr bringen.
— w obieg akcji Ausgabe von Aktien.
pytanie *n* Frage, Befragung.
— co do winy (o winie) Schuldfrage.
— ogólne allgemeine Frage.
— pomocnicze Hilfsfrage.
— stron Befragung der Parteien.
— uboczne Nebenfrage.
— wstępne *n* Vorfrage.

R

rabowanie *n* Rauben.
rabunek *m* Raub.
— na publicznej drodze Straßenraub.
rabunkowa robota *f* Raubbau.
rabuś *m* Räuber.
rachunek *m* Rechnung.
— bieżący (kontokurent) laufende Rechnung (Kontokurrent).
— kogo to dotyczy Rechnung, wen es angeht.
— końcowy Schlußrechnung.
— zdać (złożyć) Rechnung legen.
— zysku i strat Gewinn- und Verlustrechnung.
rachunkowe sprawy *pl* Rechnungssachen.
rachunkowość *f* Rechnungswesen.
racja *f* Grund, Vernunft.
— prawna *f* (cel wydanego prawa) ratio legis, Zweck des Gesetzes.
rada *f* Rat.
— administracyjna (zarządzająca) Verwaltungsrat.
— adwokata *f* Rat des Rechtsanwalts.
— familijna Familienrat.
— funkcjonarjuszy Angestellenrat.
— ligi narodów Völkerbundsrat.
— miejska Stadtrat.
— ministrów Ministerrat.
— nadzorcza Aufsichtsrat.
— pomocnika (karalna) Rat des Gehilfen (strafbarer).
— prowincjonalna Provinzionalrat.
— przytoczona angeführter Rat.
— robotnicza Arbeiterrat.
— zakładowa (załogowa) Betriebsrat.
— zawiadowcza (zarządzająca) Verwaltungsrat.
— związkowa *f* Bundesrat.
radca *m* Rat.

radca miejski Stadtrat.
— rządowy *m* Regierungsrat.
— sądu krajowego Landgerichtsrat.
— sądu powiatowego Amts-(Kreis-) gerichtsrat.
— skarbu Finanzrat.
— sprawiedliwości Justizrat.
— stanu Staatsrat.
— tajny (rzeczywisty) (wirklicher) Geheimrat.
radjopajęczarstwo *n* Schwarzhören.
radjopajęczak *m* Schwarzhörer.
radny miejski *m* Stadtverordneter.
ramowy przepis *m* Rahmenvorschrift.
raptularz *m* Konzeptbuch.
rata *f* Rate, Teilzahlung.
ratalna spłata *f* Ratenzahlung.
ratowanie *n*, **ratunek** *m* Rettung, Errettung.
ratyfikacja *f* (potwierdzenie) Genehmigung, Bestätigung, Ratifikation, Ratifizierung.
rażący stosunek *m* auffallendes Mißverhältnis.
realność *f* 1. Realität, Wirklichkeit; 2. Grundstück.
realny ciężar *m* Reallast.
reasekuracja *f* Rückversicherung.
reasumować uchwałę *v* Beschluß wiederaufheben.
recepcja *f* Rezeption, Aufnahme.
reces *m* Rezeß. Abtretungsvertrag, Abschied.
— sejmowy *m* Landtagsabschied (-beschluß).
recydywa *f* (powrót do przestępstwa) Rückfall (Rückfall zum Delikt).
redakcja *f* Redaktion.
redaktor *m* Redakteur.
refakcja *f* Refaktie (Zahlungsabzug).
referat *m* (sprawozdanie) Referat, Bericht (-erstattung).
referendarz *m* Referendar.
referendarjusz *m* (aplikant) Referendar (Applikant).
— sądowy *m* Gerichtsreferendar.
referent *m* Referent, Berichterstatter.
reforma rolna *f* Bodenreform.
— sądownictwa Reform des Gerichtswesens.
reformator (odnowiciel) *m* Reformator (Erneuerer).
regalja *pl* Regalien.
regencja (rejencja) *f* Regierung.
regredjent *m* Regreßnehmer.
regres *m* Regreß, Rückgriff.
— kaucyjny *m* Sicherheitsregreß.
regresat *m* (dłużnik regresowy) Regreßpflichtiger.
regulamin *m* Geschäftsordnung, Ordnung, Reglement.
— ruchu kolejowego Eisenbahnverkehrsordnung.
— służbowo-wykonawczy *m* Dienst- und Vollzugsordnung.
— służbowy *m* Dienstordnung.
— więzienny Gefängnisordnung.
regularny *adj* regelmäßig.
reguła *f* Regel.

z reguły grundsätzlich.
rejencja ob. regencja Regierung.
rejent *m* Notar.
rejestr *m* Register.
— handlowy Handelsregister.
— karny Strafregister.
— okrętowy Schiffsregister.
— praw majątkowych Güterrechtsregister.
— ślubu Heiratsregister.
— spółdzielni Genossenschaftsregister.
— stanu cywilnego (osobowego) Personenstandsregister.
— stowarzyszeń Vereinsregister.
— wzorów Musterregister.
— zmarłych Sterberegister.
rejestrator *m* Registrator.
rejestratura *f* Registratur.
rekomendacja *f* Rekommandation, Empfehlung.
rektor uniwersytetu *m* Universitätsrektor.
rekurs *m* (odwołanie) Rekurs (Berufung).
rekwizycja *f* Beschlagnahme, Anforderung, Beitreibung, Requisition.
— o udzielenie pomocy prawnej Ersuchen um Rechtshilfeerteilung, Rechtshilfeersuchen.
relacja *f* Relation, Bericht.
— pocztowa Postbericht, Rückbrief.
religja *f* Religion.
religijne wyznanie *n* Religionsbekenntnis.
— wychowanie dziecka *n* religiöse Kindeserziehung.
religijny związek *m* Religionsverband.
remitent (nabywca wekslu) *m* Remittent, Wechselnehmer.
renta dożywotna *f* Leibrente.
— gruntowa Grundrente.
— pieniężna Geldrente.
— sieroca Waisenrente.
— starcza *f* Altersrente.
reparacja (naprawa) *f* Reparation, Herstellung.
repatrjacja *f* Repatriierung, Wiederzulassung zum Vaterland.
repertorjum *m* Sachverzeichnis, Register.
repetytor *m* Repetitor.
replika *f* (odpór słowny) Replik (Beantwortung).
represalja *f* Repressalie, Vergeltung.
reprezentacja *f* (przedstawicielstwo) Repräsentation, Vertretung.
reprezentant *m* Repräsentant, Vertreter.
reprezentowanie *n* Vertretung.
republika *f* (rzeczpospolita) Republik, Freistaat.
republikańska konstytucja *f* republikanische Verfassung.
reskrypt *m* Erlaß.
restytucja *f* (przywrócenie) Wiederherstellung.
restytucyjna skarga *f* Restitutionsklage.
reszta *f* Rest.
— kwoty *f* Restbetrag.
retencja *f* Zurückbehaltung, Retention.

retorsja *f* (odwzajemnienie) Retorsion.
rewanż *m* (odwet, odpłata) Revanche (Vergeltung).
rewers *m* Revers, Schuldschein.
rewident *m* Revisor.
rewir rybacki *m* Fischereirevier (-bezirk).
rewizja *f* (ob. kasacja) Revision (s. Kassation).
— przeciw wyrokom (od wyroku) Revision gegen ein Urteil.
— domowa Hausdurchsuchung.
— przyłączna Anschlußrevision.
— uzasadniona begründete Revision.
rewizyjna instancja *f* Revisionsinstanz.
— suma Revisionssumme.
rewizyjne pismo Revisionsschrift.
rewolucja *f* Revolution.
rezerwa *f* ob. zachowek Pflichtteil.
rezerwowy fundusz *m* Reservefond.
rezolucja *f* Resolution, Entschließung.
ręczny znak *m* Handzeichen.
ręczne prawo zastawu Faustpfandrecht.
ręczyciel *m* Bürge.
ręka *f* Hand.
z ręki do ręki Zug um Zug, von Hand zu Hand.
rękodawca *m* (poręczyciel) Bürge.
rękodzielnik *m* Handwerker.
rękojmia *f* ob. odpowiedzialność Gewährleistung, Sicherheit.
rękojmia celem zwolnienia od aresztu śledczego Sicherheit zwecks Entlassung aus der Untersuchungshaft.
— dla kosztów Sicherheit für die Kosten.
— za wady rzeczy sprzedanej Gewährleistung für Mängel der Kaufsache.
rękopis *m* Handschrift.
rimesa *f* (zapłata przelotem) Rimesse.
robiący testament (testator) Testator.
robota *f* Arbeit.
— domowa Haus- (Heim-) arbeit.
— gminna Gemeindearbeit.
— ugodowa Akkordarbeit.
— w zakładach karnych Arbeit in Strafanstalten.
robotnicza książka *f* Arbeitsbuch.
robotnik *m* Arbeiter.
— fabryczny Fabrikarbeiter.
— rolny Landarbeiter.
rocznik *m* Jahrgang.
ród *m* Geschlecht, Stamm.
rodopis *m* Geburtsregister.
rodowód *m* Stammrolle (Stammbaum).
rodowe imię *n* Geburtsname.
— nazwisko *n* Familienname.
rodzaj *m* Art, Sorte.
rodzaj i jakość wykonania Art und Weise der Vollstreckung.
rodzaj monety Geldsorte.
— uprawy Wirtschaftsart.
rodzeństwo *n* Geschwister.
rodzice *pl* Eltern.
— przybrane Adoptiv- (Pflege-) eltern.
rodziciel *m* Erzeuger (Vater).

rodzicielski *adj* elterlich.
rodzicielskie ognisko domowe elterlicher Hausstand.
rodzicielski stosunek Elternverhältnis.
rodzicielskie użytkowanie elterliche Nutzung.
rodzicielska władza elterliche Gewalt.
rodzina *f* Familie.
rodzony *adj* vollbürtig, gebürtig.
rok *m* Jahr.
— administracyjny Verwaltungsjahr.
— kalendarzowy Kalenderjahr.
— obrotowy Geschäftsjahr.
— rachunkowy *m* Rechnungsjahr.
roki sądowe *pl* Gerichtstag.
— sądu przysięgłych *pl* Schwurgerichts-verhandlung (-periode).
rokowanie *n* Verhandlung.
rokować powodzenie Aussicht auf Erfolg haben.
rościć sobie *v* sich anmaßen.
— sobie prawo ein Recht geltend machen.
roszczenie *n* Anspruch.
— hipoteczne Hypothekenanspruch.
— majątkowe Vermögensanspruch.
— oddzielności Absonderungsanspruch.
— o odszkodowanie Schadensersatzanspruch.
— o spadek Erbschaftsanspruch.
— o wydanie Herausgabeanspruch.
roszczenie o wynagrodzenie szkody Schadensersatzanspruch.
— o wyłączenie Aussonderungsanspruch.
— o zachowek Pflichtteilsanspruch.
— pieniężne *n* Geldanspruch.
— terminowe betagter Anspruch.
— wzajemne Gegenanspruch.
— z prawa zastawu Pfandrechtsanspruch.
— z własności Eigentumsanspruch.
rota przysięgi *f* Eidesformel.
równobrzmiący *adj* gleichlautend.
równoczesny *adj* gleichzeitig.
równorzędny *adj* gleichstehend.
równość głosów *f* Stimmengleichheit.
równoznaczny *adj* gleichbedeutend.
rozbicie zgromadzenia *n* Auseinandersprengung einer Versammlung.
rozbiórka budynków *f* Niederreißung von Gebäuden.
rozbój *m* Raub.
rozbójnicze wymuszenie *n* räuberische Erpressung.
rozbójnik *m* Räuber.
rozciągłość urzędu *f* Umfang des Amtes.
— ustawy Umfang (Ausdehnung) des Gesetzes.
rozdawanie pism *n* Verteilung von Schriften.
rozdwojenie *n* Zweiteilung.
rozdział *m* 1. Verteilung, Trennung; 2. Abschnitt.

rozdział ceny sprzedaży Verteilung des Erlöses.
— interesów (czynności) *m* Geschäftsverteilung.
— kościoła od państwa Trennung von Kirche und Staat.
— kosztów wedle udziałów Verteilung der Kosten nach Quoten.
— od stołu i łóża Trennung von Tisch und Bett.
— strat i zysku Verlust- und Gewinnteilung.
— wspólności *m* Gemeinheitsteilung.

rozdziałowe postępowanie *n* Teilungsverfahren.

rozdzielenie, rozdzielanie *n* Verteilung, Teilung.
— połączonych roszczeń *n* Trennung verbundener Ansprüche.
— rozprawy nad zasadą i kwotą Trennung der Verhandlung über Grund und Betrag.

rozdzielność *f* Teilbarkeit.

rozdzielny *adj* teilbar.

rozdzielne świadczenie teilbare Leistung.

rozdzielony być *v* getrennt leben (geteilt sein).

rozejm *m* 1. Vergleich; 2. Schiedsspruch.

rozeznanie *n* Urteilsfähigkeit, Unterscheidungsvermögen.
— potrzebne do poznania karalności czynu erforderliche Einsicht zur Erkenntnis der Strafbarkeit.

rozgłaszanie, rozgłoszenie *n* Verbreitung.

rozgraniczenie *n* Abgrenzung.

rozjemca *m* = **rozjemnik** *m* Schiedsmann, Schiedsrichter.

rozjemczy urząd, ob. urząd polubowny Schiedsrichteramt.

rozjemstwo *n* Schiedsrichteramt.

rozkaz *m* Befehl.

rozkład *m* Einteilung, Plan.

rozkładowy podatek *m* Repartitionssteuer.

rozkładowe postępowanie *n* Repartitionsverfahren.

rozłączenie *n* połączonych spraw Trennung verbundener Sachen.
— co do stołu i łóża Trennung von Tisch und Bett.

rozłączność *f* Trennbarkeit.

rozliczenie *n* Abrechnung.
— się między spólnikami Auseinandersetzung zwischen Gesellschaftern.

rozlicznik *m* Dispacheur (Seeschadenberechner).

rozłożenie awarji *n* Umlage (Umlegung) der Havarie.

rozmaitość *f* Verschiedenheit.

rozmowa *f* Gespräch, Unterredung.

rozmiar *m* Umfang.

rozmówienie *n* Rücksprache.

rozmysł *m* (rozmyślne działanie) Überlegung, Vorsatz.

rozmyślnie (z rozmysłem) vorsätzlich.

różnica cen *f* Preisunterschied.
— zdań Meinungsverschiedenheit, Dissens.

różniący się zdaniem *adj* dissentierend, abweichender Meinung.

różnorodny *adj* ungleichartig.
różność *f* Verschiedenheit.
rozpatrywanie *n* Prüfung, Besichtigung, Betrachtung.
rozpoczęcie *n* Anfang.
rozporządzać *v* verfügen, verordnen.
rozporządzalność *f* Verfügungsfähigkeit.
rozporządzający *adj* Verfügender.
rozporządzenie *n*, rozrządzenie *n* Verfügung, Verordnung.
— na wypadek (na przypadek) śmierci Verfügung von Todeswegen.
— nieusprawiedliwionego Verfügung eines Nichtberechtigten.
— ostatniej woli letztwillige Verfügung.
— policyjne Polizeiverfügung (-verordnung).
— towarem Verfügung über Ware.
— zwierzchności obrigkeitliche Verordnung.
rozpowszechnianie *n* Verbreitung.
rozpoznanie ponowne *n* erneute Verhandlung.
— wniosku Entscheidung über ein Gesuch.
rozprawa *f* Verhandlung.
— apelacyjna Berufungsverhandlung.
— dowodowa Beweisverhandlung.
— główna *f* Hauptverhandlung.
— odrębna co do zasady roszczenia gesonderte Verhandlung über den Grund des Anspruches.
rozprawa publiczna (jawna) öffentliche Verhandlung.
— odwoławcza Berufungsverhandlung.
— spórna streitige Verhandlung.
— ugodowa Vergleichsverhandlung.
— ustna mündliche Verhandlung.
— w sprawie samej Verhandlung in der Hauptsache.
rozprawca *m* Schlichter, Vermittler.
rozprawiać *v* verhandeln.
— spórnie streitig verhandeln.
rozprawowe *n* Verhandlungsgebühr.
rozproszkowanie *n* Zersplitterung.
— partyj Parteizersplitterung.
rozprzedaż *f* Ausverkauf.
rozpuszczenie *n* (lokaut) Aussperrung (Lokaut).
rozrachunek *m*, rozrachowanie Abrechnung.
rozrada *f* Abrede, Widerrede.
rozrodcze narzędzie *pl* Zeugungsorgan.
rozrodcza zdolność *f* Zeugungsfähigkeit.
rozruch *m* Aufruhr.
rozrządzenie *n* Verfügung.
rozsądek *m* Urteilskraft, Vernunft.
rozsądny *adj* verständig, vernünftig.
rozstrój duchowy *m* geistige Verfassung.

rozstrząsanie spraw państwowych w kościele Erörterung von Staatsangelegenheiten in der Kirche (Kanzelmißbrauch).
— wyników postępowania dowodowego Verhandlung über das Ergebnis der Beweisaufnahme.
rozstrząśnienie *n* Prüfung, Untersuchung, Erforschung.
rozstrzygnięcie *n* (rozstrzyganie) Entscheidung (Urteil).
— administracyjne Verwaltungsbescheid.
— cywilno-sądowe zivilgerichtliche Entscheidung.
— ludowe Volksentscheid.
rozstrzygający *adj* entscheidend, maßgebend.
rozszerzanie *n* na Ausdehnung, Erweiterung.
— faktów zmyślonych Verbreitung erdichteter Tatsachen.
— wstepnego śledztwa Ausdehnung der Voruntersuchung.
rozum *m* Verstand.
w rozumieniu im Sinne.
rozumny *adj* verständig.
rozwaga *f* Überlegung, Beachtung.
brać pod rozwagę z urzędu von Amtswegen berücksichtigen.
rozważanie *n* Überlegung, Prüfung.
rozważny zamiar *adj* überlegter Entschluß.

rozwiązanie *n* (ob. uchylenie) 1. Lösung, Auflösung; 2. Entbindung.
— małżeństwa Auflösung der Ehe.
— spółki Auflösung der Gesellschaft.
— umowy Vertragsauflösung.
rozwiedziony małżonek *m* geschiedener Ehegatte.
rozwlekłość *f* Verschleppung.
rozwodowy powód (rozwodowa przyczyna) *m* Scheidungsgrund.
rozwód małżeństwa *m* Scheidung der Ehe.
rozwój umysłowy *m* geistige Entwicklung.
rubrum (nagłówek) wyroku *m* Rubrum (Kopf) des Urteils.
rubryka *f* Rubrik.
ruch *m* Verkehr.
— graniczny Grenzverkehr.
— kolejowy *m* Eisenbahnverkehr).
— publiczny öffentlicher Verkehr.
ruchomość *f* bewegliches Gut (Fahrnis).
ruchomości *pl* Mobilien, fahrende Habe.
ruchomy majątek *m* bewegliches Vermögen.
ruchoma rzecz bewegliche Sache.
rug *m* Rüge (gerichtliche Untersuchung).
ruina majątku *f* Vermögensverfall.
rumacja *f* (wyprowadzenie się) Räumung, Auszug.
rybactwo *n* Fischerei.
rybołówstwo *n* Fischfang.

rygor natychmiastowej wykonalności sofortige Vollstreckbarkeit.
pod rygorem bei Vermeidung, bei Androhung.
rysopis *m* Signalement.
rysunek *m* Zeichnung.
ryczałtowo *adv* in Bausch und Bogen, pauschal.
ryzyko *m* (niebezpieczeństwo) Gefahr, Risiko.
— ponosić *v* Gefahr tragen.
rząd *m* 1. Regierung; 2. Reihe.
— krajowy *m* Landesregierung.
— obcy fremde Regierung.
rządowy radca *m* Regierungsrat.
rzecz cudza *f* fremde Sache.
— fizyczna natürliche Sache.
— główna Hauptsache.
— niczyja herrenlose Sache.
— nie podlegająca zajęciu unpfändbare Sache.
— ogółowa Gesamtsache.
— poboczna Nebensache.
— ruchoma bewegliche Sache.
— użytkowa Nießbrauchssache.
— wniesiona eingebrachte Sache.
— zbiorowa Sachinbegriff.
— zgubiona verlorene Sache.
— zmysłowa körperliche Sache.
rzecz zużywalna *f* verbrauchbare Sache.
rzecznik *m* (adwokat) Fürsprecher, Anwalt.
— spraw patentowych (rzecznik patentowy) Patentanwalt.
rzeczowy *adj* dinglich, sachlich.
rzeczowe prawo *n* dingliches Recht.
rzeczowa właściwość sądu *f* sachliche Zuständigkeit des Gerichts.
rzeczpospolita *f* Republik.
rzeczoznawca *m* (biegły) Sachverständiger.
rzeczywistość *f* Wirklichkeit.
rzeczywisty radca tajny *m* wirklicher Geheimrat.
rzeczywista wola *f* wirklicher Wille.
rzeka *f* Fluß.
rzekomy *adj* angeblich.
rzemieślnictwo *n* Handwerk.
rzemieślnicza izba *f* Handwerkskammer.
rzemieślnik *m* Handwerker.
rzemiosło *n* Handwerk.
rzesza niemiecka *f* Deutsches Reich.
rzucanie kamieniami *n* Werfen mit Steinen.
rzupan *m* Sippe (germ.).
rzymskie prawo *n* römisches Recht.

S

Sąd *m* Gericht.
— administracyjny *m* Verwaltungsgericht.
— apelacyjny (niem. wyższy sąd krajowy) *m* Apellationsgericht (deutsches Oberlandesgericht).
Sąd aresztowy Arrestgericht.
— bezpośrednio wyższy *m* nächst höheres Gericht.

Sąd cywilny Zivilgericht.
— dla nieletnych Jugendgericht.
— doraźny Standgericht.
— egzekucyjny Vollstrekkungsgericht.
— grodzki Burggericht.
— honorowy Ehrengericht.
— karny Strafgericht.
— konsystorski Konsistorialgericht.
— krajowy (ziemiański) (= polski sąd okręgowy) Landgericht (= polnisches Bezirksgericht).
— kupiecki Kaufmannsgericht.
— ławniczy Schöffengericht.
— morski Seegericht.
— nadziemiański (ob. wyższy sąd krajowy) Oberlandesgericht.
— najwyższy höchstes Gericht.
— niższego rządu Gericht niederer Ordnung.
— obwodowy Bezirksgericht.
— odwoławczy Berufungsgericht.
— okręgowy (niem. sąd krajowy) Bezirksgericht (deutsches Landgericht).
— opiekuńczy Vormundschaftsgericht.
— orzekający erkennendes Gericht.
— pokoju Friedensgericht.
— polubowny Schiedsgericht.
— powiatowy Kreis- (Amts-) gericht.
— powszechny (zwyczajny) ordentliches Gericht.
— pracy Arbeitsgericht.
— procesowy Prozeßgericht.

Sąd przełożony übergeordnetes Gericht.
— przemysłowy Gewerbegericht.
— przeprowadzający podział Teilungsgericht.
— przysięgłych Schwurgericht.
— rejestrowy Registergericht.
— (dla spraw) rent wojskowych Militärversorgungsgericht.
— rewizyjny Revisionsgericht.
— rozjemczy Schiedsgericht.
— rozpatrujący zażalenie Beschwerdegericht.
— rzeszy Reichsgericht.
— spadkowy Nachlaßgericht.
— szczególny Sondergericht.
— wojenny Kriegsgericht.
— wojskowy Militärgericht.
— wyjątkowy Ausnahmegericht.
— wykonawczy Vollstrekkungsgericht.
— ziemiański (ob s. krajowy) Landgericht.

sądowo-administracyjny *adj* verwaltungsgerichtlich.
— karny *adj* strafgerichtlich.

sądowy okręg *m* Gerichtsbezirk.

sądowe orzeczenie *n* gerichtliche Entscheidung.

sądownictwo *n* Gerichtsbarkeit.
— administracyjne *n* Verwaltungsgerichtsbarkeit.
— duchowe geistige Gerichtsbarkeit.
— konsularne Konsulargerichtsbarkeit.

sądownictwo niesporne *n* freiwillige Gerichtsbarkeit.
— polubowne *n* Schiedsgerichtsbarkeit, Schiedssprechung.
— sporne *n* streitige Gerichtsbarkeit.
— wojskowe Militärgerichtsbarkeit.
sądzić *v* urteilen, richten.
sala posiedzień *f* Sitzungssaal.
saldo *m* Saldo.
samobójca *m* Selbstmörder.
samobójstwo *n* Selbstmord.
samochód *m* Auto.
samodzielny *adj* selbständig.
samogwałt *m* Selbstbefleckung.
samoistny *adj* selbständig.
samoistne środki zaczepne i obronne *pl* selbständige Angriffs- u. Verteidigungsmittel.
samokupstwo *n* Monopol.
samolot *m* Flugzeug.
samoobrona *f* Selbstverteidigung.
samopal *m* Selbstgeschoß.
samopomoc *f* Selbsthilfe.
samorząd (autonomja) *m* Selbstverwaltung (Autonomie).
samorządowy *adj* autonom.
— oddział Abteilung für Selbstverwaltung.
samooskarżenie *n* Selbstbezichtigung.
samosąd *m* Selbst- (Lynch-) justiz.
samostrzał *m* Selbstgeschoß.
samotrzask *m* Falle, Fußangel.
samowładca *f* Alleinherrscher.
samowola zabroniona *f* verbotene Eigenmacht.
samowolny *adj* eigenmächtig.
samowolne wykonywanie funkcyj urzędowych *n* Amtsanmaßung (eigenmächtige Ausübung von Amtshandlungen).
sanitarne przepisy *pl* sanitäre Vorschriften.
sankcja *f* Sanktion, Bestätigung.
sanować (braki) *v* heilen (Mängel).
sanowanie *n* Heilung, Sanierung.
sąsiedzkie prawo *n* Nachbarrecht.
satyfakcja *f* Genugtuung.
scalenie gruntów *n* Zusammenlegung von Grundstücken.
schowek *m* Behältnis, Versteck.
schronienie *n* w wypadku morskim Bergung aus Seenot.
schwytanie *n* Ergreifen.
— na gorącym uczynku Ergreifen auf frischer Tat.
sędzia *m* (sędzina *f*) Richter (Richterin).
— administracyjny Verwaltungsrichter.
— biorący udział mitwirkender Richter.
— cywilny Zivilrichter.
— dla nieletnych Jugendrichter.
— grodzki Burgrichter.
— handlowy Handelsrichter.
— jednostkowy Einzelrichter.
— karny Strafrichter.
— komisarz Richterkommisar.

sędzia ławniczy Schöffenrichter.
— nadzorujący Aufsichtsrichter.
— najstarszy służbą dienstältester Richter.
— niezawodowy (obywatelski) Laienrichter.
— okręgowy Bezirksrichter.
— opiekuńczy Vormundschaftsrichter.
— orzekający erkennender Richter.
— pokoju Friedensrichter.
— polubowny Schiedsrichter.
— powiatowy Amts- (Kreis-) richter.
— pracy Arbeitsrichter.
— procesowy Prozeßrichter.
— rozjemczy Schiedsrichter.
— śledczy Untersuchungsrichter.
— wezwany ersuchter Richter.
— wotant Stimmrichter.
— wykonawczy Vollstrekkungsrichter.
— wyznaczony beauftragter Richter.
— zapasowy Ersatzrichter.
— zawodowy Berufsrichter.
— ziemiański Landrichter.

sędziowski *adj* richterlich, Richter =.

sędziowskie przekonanie *n* richterliche Überzeugung.
— ocenienie *n* richterliches Ermessen.

sędziowstwo *n* (sędziowski urząd) Richteramt.

sejm Śląski Schlesischer Sejm.
— związkowy Bundestag.

sejmik powiatowy *m* Kreistag.

sejmik prowincjonalny Provinziallandtag.

sejmowy mandat *m* Landtags- (Sejm-) mandat.

sekcja zwłok *f* Leichensektion.

sekretarz sądowy Gerichtssekretär (-schreiber).
— stanu *m* Staatssekretär.

sekularyzacja *f* Säkularisation.

sekundant *m* Sekundant.

sekwestr *m*, **sekwestracja** *f* Sequestration.

sekwester *m*, **sekwestrator** *m* Sequester.

semestr (półrocze) *m* Semester (Halbjahr).

senat cywilny *m* Zivilsenat.
— karny Strafsenat.

senator *m* Senator.

senjor (najstarszy) *m* Senior.

sens *m* Sinn.
w sensie im Sinne.

sentencja wyroku *f* Urteilsformel (-tenor).

separacja *f* (rozdzielenie) Trennung, Separation.
— małżeńska Trennung der Ehe (von Tisch und Bett).
— małżonków Trennung der Ehegatten.

separowana żona *f* getrennt lebende Ehefrau.

na serjo ernstlich.

serwitut *m* (służebność) Dienstbarkeit, Servitut.

sesja ligi narodów *f* Tagung des Völkerbundes.

sfałszowanie *n* Fälschung.

sfera interesów i wpływu Interessengebiet, Hinterland.

siedziba *f* Sitz, Niederlassung.
— urzędowa *f* Amtssitz.

sieroca rada *f* Waisenrat.

sierota *f* Waise.
siła robocza Arbeitskraft.
— wyższa (vis major) höhere Gewalt.
— zbrojna *f* bewaffnete Macht.
siostra *f* Schwester.
— przyrodna *f* Stiefschwester.
skarb *m* Schatz.
— państwa Staatskasse, Fiskus.
skarbnik *m* Schatzmeister.
skarbowość *f* Finanzwesen.
skarbowy urząd *m* Finanzamt.
skarga *f* (ob. powództwo *n*, pozew.) Klage.
— apelacyjna *f* Berufungsklage, Berufung.
— apelacyjna wzajemna *f* Anschlußberufung.
— cywilna Zivilklage.
— działowa *f* Teilungsklage.
— kasacyjna Kassationsklage.
— nieważności Nichtigkeitsklage.
— o eksmisję, skarga o opróżnienie (opuszczenie) Räumungsklage.
— o podział Teilungsklage.
— o świadczenie Leistungsklage.
— o rozgraniczenie Grenzscheidungsklage.
— o przywrócenie dawnego stanu Restitutionsklage.
— o rozwód (skarga rozwodowa) Scheidungsklage.
— o sprostowanie Berichtigungsklage.
— o uchylenie orzeczenia polubownego Klage auf Aufhebung eines Schiedsspruches.
skarga o utrzymanie Unterhaltsklage.
— o uznanie Klage auf Anerkennung.
— o ustalenie stosunku prawnego Klage auf Feststellung eines Rechtsverhältnisses.
— o własność Eigentumsklage.
— o wydanie Klage auf Herausgabe.
— o zaczepienie Anfechtungsklage.
— o zaniechanie Unterlassungsklage.
— o unieważnienie Nichtigkeitsklage.
— podziałowa Teilungsklage.
— prejudycjalna Präjudizialklage.
— prywatna Privatklage.
— publiczna öffentliche Klage.
— restytucyjna Restitutionsklage.
— rozwodowa Scheidungsklage.
— uboczna Nebenklage.
— uprzednia Vorausklage.
— wekslowa (z wymianów) Wechselklage.
— wpadkowa Inzidentklage.
— wpadkowa o ustalenie Inzidentfeststellungsklage.
— wzajemna Gegenklage.
— zaczepiająca Anfechtungsklage.
— z powodu niedopuszczalności klauzuli wykonalności Klage wegen Unzulässigkeit der Vollstreckungsklausel.

skarga z powodu opozycji osób trzecich przeciw wykonalności Klage wegen Widerspruchs Dritter gegen die Zwangsvollstreckung.
skarżyć *v* klagen.
skarżyciel *m*, ob. powód *m* Kläger.
skazanie oskarżonego *n* Verurteilung des Angeklagten.
skazaniec *m* (skazany) Verurteilter, Strafgefangener.
skierować na *v* richten auf.
sklep *m* Laden.
skład *m* 1. Lager, Geschäft; 2. Bestand, Zusammensetzung.
— sądu (skład sądzący sądu) (Spruch-) Besetzung des Gerichts.
— towarów (publiczny) Warenlager (offenes).
składać przysięgę *v* Eid ablegen.
— dowody *v* Beweise beibringen.
składający *adj* Hinterleger.
składanie przysięgi *n* Eidesablegung (-leistung).
— rachunków *n* Rechnungslegung.
składka publiczna *f* öffentliche Sammlung.
składowe *n* Lagergeld.
skłonność *f* Neigung, Anlage.
skonfiskować *v* einziehen.
skradziona rzecz *f* gestohlene Sache.
skrępowany *adj* gebunden.
skrócenie czasokresu *n* Abkürzung der Frist.
skrócone postępowanie *n* abgekürztes Verfahren.
skrócony wyrok *m* abgekürztes Urteil.
skrucha *f* Reue.
skrypt dłużny *m* (obligo) Schuldschein.
skryty *adj* verborgen, versteckt, heimlich.
skrzywdzenie *n* Unrecht, Verletzung.
skup *m* Ankauf.
skupienie się *n* Zusammenrottung, Kumulation.
— kar *n* Häufung von Strafen.
skuteczność *f* Wirksamkeit, Erfolg, Bewährung.
skuteczny *adj* wirksam.
skutek gwarancyjny Garantiefunktion.
skutek oblaskowy *m* Reflexwirkung.
— wstrzymujący hemmende Wirkung.
— występku *m* Erfolg eines Vergehens
— zawieszający aufschiebende Wirkung.
— zwalniający befreiende Wirkung.
skutki prawne *pl* Rechtsfolgen.
— zaniedbania Folgen der Säumnis.
słabość umysłowa (umysłu) *f* Geistesschwäche.
słowny *adj* wörtlich.
słowo honoru *n* Ehrenwort.
— ostatnie *n* letztes Wort.
słuchacz *m* Hörer.
słuchanie świadków *n* Zeugenvernehmung.
sługa religijna *m* Religionsdiener.
— sądowy *m* Gerichtsdiener.

słuszność *f* Billigkeit, Rechtmäßigkeit.
słuszny *adj* billig, recht.
słuszna ocena billiges Ermessen.
słuszne odszkodowanie pieniężne billige Entschädigung in Geld.
służący w posiadaniu Besitzdiener.
służba administracyjna *f* Verwaltungsdienst.
— bezpieczeństwa Sicherheitsdienst.
— okrętu *f* Schiffsmannschaft.
— przygotowawcza Vorbereitungsdienst.
— wojskowa *f* Militärdienst.
służbodawca *m* Dienstherr.
służbowy obowiązek *m* Dienstpflicht.
służbowa przysięga Diensteid.
służebność gruntowa *f* Grunddienstbarkeit.
— ograniczona - osobista *f* beschränkt persönliche Dienstbarkeit.
służebny *adj* dienstbar.
snadnie *adj* füglich.
sobota Sonnabend.
sodomja *f* Sodomie.
socjalista *m* Sozialist.
socjusznik *m* Verbündeter.
solidarność *f* Solidarität.
— bierna Gesamtschuldnerschaft.
— czynna Gesamtgläubigerschaft.
solidarny *adj* solidarisch.
solidarna odpowiedzialność *f* Gesamt- (Solidar-)haftung.
sortownik *m* Bracker.
spadek *m* 1. Nachlaß, Erbschaft; 2. Fallen, Verfall.
— wakujący hereditas iacens.
— waluty *m* Geldentwertung.
spadkobiorca *m* (dziedziniec) Erbe.
— następny Nacherbe.
— podstawiony Ersatzerbe.
— poprzedni Vorerbe.
— ustawowy gesetzlicher Erbe.
— testamentowy testamentarischer Erbe.
— z umowy Vertragserbe.
— zużywający dobrodziejstwa inwentarza Benefizialerbe.
spadkobranie (dziedziczenie) Erbfolge.
spadkodawca *m* Erblasser.
spadkowy sąd Nachlaßgericht.
spadkowe prawo Erbrecht.
specjalny *adj* spezial, speziell.
spedycyjne przedsiębiorstwo *n* Speditionsgeschäft.
spedytor pośredni *m* Zwischenspediteur.
spędzenie płodu *n* Abtreibung der Leibesfrucht.
spekulacja *f* Spekulation.
spekulacyjna działalność *f* Spekulationsgeschäft.
spekulant *m* Spekulant.
spełnienie *n* Erfüllung.
— się skutków (warunku) Eintritt der Folgen (der Bedingung).
spieniężenie *n* Verwertung, Versilberung.
spiłowanie monet *n* Abfeilen von Münzen.
spis *m* Verzeichnis, Rolle.
— członków Mitgliederverzeichnis.

spis dłużników Schuldnerverzeichnis.
— patentów Patentverzeichnis (-register).
— urodzonych Geburtsregister.
spisanie testamentu *n* Testieren.
— warunków umowy Punktation.
spisek *m* Verschwörung.
spłacanie długów *n* Schuldenabzahlung.
— rent Ablösung von Renten.
spłata *f* (na poczet) Abschlagszahlung.
— ratalna *f* Ratenzahlung.
spławianie *n* Flößerei, Flößen.
spławny *adj* schiffbar.
spłodzenie *n* Erzeugung.
spoczynek *m*, **spoczywanie** *n* Ruhe, Ruhen.
spoczywanie postępowania Ruhen des Verfahrens.
— przedawnienia Ruhen der Verjährung.
spojnia logiczna *f* logischer Zusammenhang.
spokój publiczny *m* öffentliche Ruhe.
spokojny *adj* ruhig, still.
spokrewniony *adj* Verwandter.
spółdzielczy *adj* genossenschaftlich.
spółdzielnia zapisana eingetragene Genossenschaft.
— z (nie)-ograniczoną odpowiedzialnością (z obowiązkiem dopłaty) Genossenschaft mit (un)-beschränkter Haftpflicht (Nachschußpflicht).
— zawodowa *f* Berufsgenossenschaft,

społeczeństwo *n*, **społeczność** *f* Gesellschaft, Gemeinschaft.
społeczny *adj* gesellschaftlich, sozial.
społeczno-polityczne stowarzyszenie sozial-politischer Verein.
społeczna ekonomja *f* Nationalökonomie.
spółka akcyjna *f* Aktiengesellschaft.
— cicha stille Gesellschaft.
— handlowa (jawna) (offene) Handelsgesellschaft.
— komandytowa (akcyjna) Kommanditgesellschaft (auf Aktien).
— łowiecka Jagdgenossenschaft.
— okrętowa Reederei.
— religijna Religionsgesellschaft.
— wodna Wassergesellschaft.
— z ograniczoną poręką (odpowiedzialnością) Gesellschaft mit beschränkter Haftpflicht.
— zarobkowa Erwerbsgesellschaft.
— zawodowa *f* Berufsgesellschaft, Berufsgenossenschaft.
spółkowanie (cielesne) *n* Beischlaf, Beiwohnung.
spółobwiniony *m* ob. współobwiniony Mitbeschuldigter.
spólnik *m* ob. wspólnik Gesellschafter.
spółuczestnictwo *n* w sporze Streitgenossenschaft.
— jednolite einheitliche (notwendige) Streitgenossenschaft.

spółuczestnik sporu *m* Streitgenosse.
spółwinny *adj* mitschuldig.
spółwłasność *f* Miteigentum.
spółzawodnictwo *n* Mitbewerbung, Konkurrenz.
sponiewieranie *n* Beschimpfung.
spór cywilny bürgerlicher Rechtsstreit.
— główny *m* Hauptstreit.
— kompetencyjny (o kompetencję) Kompetenzkonflikt.
— pośredni Zwischenstreit.
— prawny Rechtsstreit.
— przytoczny Zwischenstreit.
— toczący się anhängiger Rechtsstreit.
— wpadkowy Zwischenstreit.
— z dokumentów Urkundenstreit (-prozeß).
sporny *adj* streitig.
sporne roszczenie *n* streitiger Anspruch.
sporna rozprawa streitige Verhandlung.
sporządzenie dokumentu *n* Errichtung einer Urkunde, Beurkundung.
— inwentarza Inventarerrichtung.
— pamiętnika (okrętu) Verklarung bewirken (eines Schiffes).
— protestu *n* Protestaufnahme.
— spisu Aufnahme eines Verzeichnisses.
— testamentu Testamentserrichtung.
— wyroku Urteilsabfassung.
sprawny *adj* geschickt, gewandt, geeignet.

sposobność do nierządu *f* Gelegenheit zur Unzucht.
sposobny *adj* passend, geeignet, tauglich.
sposób *m* Art, Weise, Mittel.
— karcenia *m* Züchtigungsart, Zuchtmittel.
— myślenia (niecny) Gesinnung (ehrlose).
— oświadczenia Form der Äußerung.
w sposób widoczny erkennbar.
spostrzeżenie *n* Wahrnehmung.
spotęgowany *adj* vergrößert, verstärkt.
spotęgowane gospodarstwo rolne *n* intensive Landwirtschaft.
spotrzebowanie *n* Kosumption, Verbrauch.
spotykać *v* treffen.
spowinowacenie *n* Verschwägerung.
spowinowaty *adj* verschwägert.
spowodowanie *n* Verursachung, Erwirkung.
— czynności Erwirkung von Handlungen.
— postępowania Veranlassung des Verfahrens.
— tolerowania Erwirkung der Duldung.
— wydania (ob. uzyskanie) Erwirkung der Herausgabe.
spóźnione przyjęcie oferty *n* verspätete Annahme der Offerte.
spożycie (zużycie) *n* Verbrauch, Verzehren.
sprawa *f* Sache, Angelegenheit.

sprawa drobiaskowa Bagatellsache.
— familijna Familienangelegenheit.
— ferjalna Feriensache.
— główna Hauptsache.
— małżeńska Ehesache.
— nagła Eilsache.
— poruczona aufgetragenes Geschäft.
— prawna Rechtsgeschäft.
— zawiła verwickelte (schwierige) Sache.
sprawy handlowe *pl* Handelssachen.
— lokatorskie *pl* Mietssachen.
— rynkowe i targowe Markt- und Meßsachen.
— wekslowe Wechselsachen.
sprawca *m* Täter.
sprawdzenie *n* Prüfung, Bewährung.
— kosztów Kostenfestsetzung.
— rachunku Rechnungsprüfung.
sprawiedliwość Gerechtigkeit (Justiz).
sprawiedliwy *adj* gerecht.
sprawność Geschicklichkeit, Leistungsfähigkeit.
— komunikacji Verkehrsabwicklung.
sprawowanie *n* Verwaltung.
— interesów Geschäftsführung.
— nadzoru Aufsichtsführung.
— opieki Ausübung der Vormundschaft.
— urzędu Bekleidung eines Amtes, Amtsausübung.
sprawozdanie *n* Bericht, Berichterstattung.
sprawozdanie fałszywe falsche Berichterstattung.
— giełdowe Kurszettel.
sprawozdawca *m* Berichterstatter, Referent.
sprawujący władzę *adj* Gewalthaber.
sprostowanie *n* Berichtigung.
— księgi wieczystej Berichtigung des Grundbuchs.
— pomyłki pisarkiej Berichtigung eines Schreibfehlers.
sprowadzenie *n* Führung, Vorführung.
— niebezpieczeństwa Herbeiführung einer Gefahr.
— przymusowe stron zwangsweise Vorführung der Parteien.
sprzątnięty *adj* eingeerntet.
sprzeciw *m* Einspruch, Protest, Widerspruch.
— dowód Gegenbeweis.
— przeciw mandatom karnym Einspruch gegen Strafbefehle.
— przeciw nakazowi wykonawczemu Einspruch gegen einen Vollstreckungsbefehl.
— przeciw prawdziwości księgi wieczystej Widerspruch gegen die Richtigkeit des Grundbuchs.
— przeciw wyrokowi zaocznemu Einspruch gegen ein Versäumnisurteil.
— wspólnika do protokolu Widerspruch eines Gesellschafters zu Protokoll.
— wnieść (założyć) Einspruch erheben (einlegen).
sprzeciwiać się *v* widersprechen.

sprzeciwiający się, **sprzeczny** *adj* entgegenstehend, widersprechend.

sprzeczne wnioski *pl* widersprechende Anträge.

sprzeczność w zeznaniach *f* Widerspruch in den Aussagen.

— interesów Interessenkollision.

sprzedajność *f* Verkäuflichkeit, Bestechlichkeit.

sprzedanie *n* Verkauf, Veräußerung.

sprzedawca *m* Verkäufer.

sprzedaż *f* Verkauf.

— konieczna *f* Not-, Selbsthilfeverkauf.

— ochronna Selbsthilfeverkauf.

— z wolnej ręki freihändiger Verkauf.

sprzeniewierzenie *n* Veruntreuung.

— wskutek nędzy Veruntreuung aus Not.

sprzyjanie *n* Vorschubleistung.

sprzymierzenie *n* Verbündung.

sprzymierzeniec *m* Bundesgenosse.

sprzysiężenie *n* Verschwörung.

spustoszenie *n* Verheerung.

srogi *adj* grausam.

srogie obchodzenie się *n* grausame Behandlung.

stać się wolnym od *v* befreit werden von.

stadjum *m* Stadium.

stały ständig.

stała komisja *f* ständige Kommission.

stały trybunał rozjemczy *m* ständiger Schiedsgerichtshof.

stan *n* 1. Stand, Zustand, Bestand; 2. Staat.

— cywilny Personenstand.

— faktyczny wyroku Tatbestand des Urteils.

— konieczności Notstand.

— kupiecki Kaufmannsstand.

— majątku Güterstand.

— osoby Personenstand, Status.

— osobowy Personenstand.

— rodzinny Familienstand.

— rzeczy Sachlage.

— spoczynku Ruhestand.

— sporu Streitstand.

— sprawy Sachstand, Sachverhalt.

— umysłowy Geisteszustand.

— wyjątkowy Ausnahmezustand.

stanowczy *adj* entscheidend, endgültig.

stanowcze rozstrzygnięcie *n* endgültige Entscheidung, Endentscheidung.

stanowisko *n* Stellung, Stand.

— członka Mitgliedschaft.

— familijne Familienstand.

— społeczne Lebensstellung.

staranie *n* Bemühung, Sorge.

staranność *f* należyta erforderliche Sorgfalt.

staranny *adj* sorgfältig.

staroobżędowy *adj* altgläubig.

starość *f* Alter.

starosta *m* Landrat, Starost.

— krajowy Landeshauptmann.

starostwo *n* Landratsamt.

starożytność Altertum.

starożytny *adj* antik, altertümlich.
starszeństwo w służbie Dienstalter.
starszy sekretarz *m* Obersekretär.
— zakładowy Betriebsobmann.
stary *adj* alt.
statek *m* Schiff, Fahrzeug.
— handlowy Handelsschiff.
— kupiecki Kaufmannsschiff.
— powietrzny Luftschiff.
statut *m* Statut.
— osobowy Personalstatut.
— rzeczowy Realstatut.
statystyka handlowa *f* Handelsstatistik.
stawienie do oczu *n* Gegenüberstellung.
— oporu władzy państwowej Widerstand gegen die Staatsgewalt.
— przeszkód Hinderung.
— się osobiste strony w terminie persönliches Erscheinen der Partei im Termin.
stawiennictwo *n* (osobiste) Erscheinen (persönliches).
stawka *f* Gestellung, Satz, Einsatz.
— dyskontowa Diskontsatz.
— normalna Normalsatz.
stempel sądowy *m* Gerichtsstempel.
stemplowanie *n* Stempelung, Stempeln.
stemplowe koszta *pl* Stempelkosten.
sternik okrętu *m* Schiffssteuermann.
stoczenie *n* od robaków (przez robaki) Wurmfraß.
stołeczne miasto *n* (stolica) Hauptstadt.
stopa *f* Fuß, Satz.
— procentowa *f* Zinsfuß.
— dyskontowa Diskontsatz.
stopień *n* Stufe, Grad.
— pokrewieństwa Grad der Verwandtschaft.
stopniowanie *n* Abstufung.
stopniowa skarga *f* Stufenklage.
stopniowe wykonanie kary Stufenstrafvollzug.
— założenie *n* Sukzessivgründung.
stosować *v* anwenden.
— się *v* sich richten, anpassen.
stosowalność *f* ustawy Anwendbarkeit des Gesetzes.
stosowność *f* Verhältnismäßigkeit.
stosowny *adj* angemessen.
stosownie do przeznaczenia bestimmungsgemäß.
— do ustroju verfassungsgemäß.
stosunek *m* Verhältnis.
— dzierżawny Pachtverhältnis.
— głosów Stimmverhältnis.
— interesów Geschäftsverbindung.
— majątkowy Vermögensverhältnis.
— najmu Mietsverhältnis.
— obowiązkowy Schuldverhältnis.
— pierwszeństwa Rangverhältnis.
— prawny Rechtsverhältnis.
— rzeczowy Sachverhältnis.
— sporny Streitverhältnis.
— terminatorski Lehrlingsverhältnis.

stosunek umowy Vertragsverhältnis.
— wewnętrzny (zewnętrzny) *m* Innenverhältnis (Außenverhältnis).
— zależności Abhängigkeitsverhältnis.
— żelarski (Frohn-) Pachtverhältnis.
stosunkowy *adj* verhältnismäßig, relativ.
stowarzyszenie *n* Verein.
— górnicze Gewerkschaft.
— (nie) posiadające zdolność prawną (nicht) rechtsfähiger Verein.
— polityczne politischer Verein.
— prywatne Privatverein.
— wpisane eingetragener Verein.
— zawodowe Berufsverein.
stracenie *n* Hinrichtung.
strach *m* Angst, Furcht.
strajk generalny (strajk powszechny *m*) Generalstreik.
— sympatyczny Sympathiestreik.
strata *f* (utrata) Verlust, Einbuße.
— czasu Zeitverlust.
— zysku Gewinnverlust.
straż gminna *f* Gemeindewache.
— obywatelska Bürgerwehr.
strażnik *m* Aufseher, Wächter.
strefa graniczna *f* Grenzzone.
stręczenie do nierządu *n* Verleitung zur Unzucht, Kuppelei.
stręczyciel *m* Vermittler, Mäkler.
stręczycielstwo *n* Kuppelei.
— handlowy Handelsmäkler.

streszczenie *n* Inhaltsangabe.
strofowanie *n* Züchtigung.
strój urzędowy *m* Amtstracht.
strona *f* Partei, Seite.
— główna Hauptpartei.
— opieszała säumige Partei.
— powodowa klägerische Partei.
— pozwana beklagte Partei.
— procesowa Prozeßpartei.
— przeciwna *f* Gegenpartei.
— w umowie Vertragsbeteiligter.
stronnictwo ludowe (partja) *n* Volkspartei.
— rządowe *n* Regierungspartei.
stronniczość *f* Parteilichkeit, Befangenheit.
stronniczy *adj* befangen, parteiisch.
stronność sędziego *f* Befangenheit des Richters.
stróż *m* Wächter.
stryj *m* Onkel, Oheim.
strzelanie *n* Schießen.
strzelnicze materjały *pl* Schießmaterial.
strzeżenie *n* uprawnionych interesów Wahrung berechtigter Interesen.
student, studjący *m* Student, Studierender.
stwierdzenie *n* Feststellung, Nachweis.
— dokumentem sądowym lub notarjalnym gerichtliche oder notarielle Beurkundung.
— doręczenia Nachweis der Zustellung.
— stanu osobowego Beurkundung des Personenstandes.

stworzenie *n* Schöpfung, Schaffung.
styczeń *m* Januar.
styczność *f* Zusammenhang, Fühlung.
stypendjum *n* Stipendium.
stypulacja (umowa) *f* Verabredung, Stipulation.
subhastacja *f* (przetarg) Subhastation, Versteigerung.
subordynacja *f* Subordination.
subrogacja *f* Subrogation, Unterschiebung.
subskrybent *m* Unterzeichner, Zeichner.
subskrypcja *f* = (zapisywanie, subskrybowanie *n*) Subskription, Zeichnung.
substancja *f* Stoff, Substanz
substancjonowanie *n* Substantiierung, Darlegung.
substytucja *f* Substitution, Stellvertretung.
substytut *m* Substitut, Vertreter.
suchy weksel *m* trockener Wechsel.
sukces *m* (powodzenie) Erfolg.
sukcesja *f* Nachfolge, Sukzession.
— szczegółowa *f* Singularsukzession.
— uniwersalna Universalsukzession.
sukcesor *m* Nachfolger (Erbe).
suma pieniężna *f* Geldsumme (Geldbetrag).
— awaryjna Havariebetrag.
— na odnowienie Erneuerungsfond.
— przeciętna Durchschnittssumme.
— wekslowa Wechselsumme.
suma wykupu *f* Ablösungssumme.
sumaryczny *adj* summarisch.
sumaryczne postępowanie *n* summarisches Verfahren.
sumienie *n* Gewissen.
sumienność *f* Gewissenhaftigkeit.
sumienny *adj* gewissenhaft.
sumowanie kar *n* Kumulierung (Vereinigung) von Strafen.
superarbiter *m* Obmann.
surogacja *f* Surrogation, Ersetzung.
surowy *adj* streng.
surowa kara *f* strenge Strafe.
suspenzacja *f* Aufhebung.
sutener *m* Zuhälter.
sutenerstwo *n* Zuhälterei.
suweren *m* Souverän.
suwerenność *f* Souveränität, Oberhoheit.
swawolny wybryk *m* mutwillige Ausschreitung (Unfug).
swoboda *f*, swobodność *f* Freiheit, Unbefangenheit.
swobodność woli *f* Willensfreiheit.
swobodny *adj* frei.
swobodna ocena dowodów *f* freie Beweiswürdigung.
sygnał ratunkowy i retmański *m* Not- und Lotsensignal.
sygnał świetlny Leuchtsignal.
sygnatura *f* Signatur, Bezeichnung.
symulacja *f* Simulation, Verstellung.
syn *m* Sohn.
syndyk *m* Syndikus.
— (upadłościowy) *m* Konkursverwalter.

syndykat *m* Syndikat.
sytuacja *f* (położenie) Lage, Stellung, Zustand.
szablona *f* Schablone.
szachrajstwo wekslowe *n* Wechselreiterei.
szacowanie *n* Abschätzung.
szafot *m* Schaffott.
szajka *f* Bande.
szaleństwo *n* Raserei.
szalony *adj* rasend.
szczególność *f* Besonderheit. (w szczególności insbesondere).
szczegółowy *adj* einzeln, besonders, Sonder =.
szczęście *n* Glück.
szczodrość, szczodrobliwość *f* Freigebigkeit.
szczucie psami *n* Hetzen von Hunden.
szef biura *m* Bürochef.
szereg *m* Reihe, Glied.
szeregowiec *m* Gemeiner (Soldat).
szkoda *f* Schaden.
— majątkowa Vermögensschaden.
— niematerjalna immaterieller Schaden.
— rozruchowa Aufruhrschaden.
szkoda od dzikiego zwierza Wildschaden.
— trudna do powetowania unersetzlicher Schaden.
szkodliwy *adj* schädlich.
szkoła specjalna *f* Fach- (Spezial-) schule.
— uzupełniająca (dokształcająca) Fortbildungsschule.
— zawodowa *f* Berufsschule.
szlachta *f*, szlachectwo *n* Adel.
szlak jazdy *m* Fahrbahn.
sznurka i pieczęć Schnur und Siegel.
szofer *m* Chauffeur, Autoführer.
szpieg *m* Spion.
szpiegostwo *n* Spionage.
szpital *m* Spital.
sztuka budowlana *f* Baukunst.
— mimiczna *f* mimische Kunst.
— inwentarza Inventarstück.
— plastyczna bildende Kunst.
— rytmiczna rythmische Kunst.
sztych *m* Stich, Radierung.
szwagier *m* Schwager.
szyper *m* Schiffer.

Ś

ściągalność *f* Beitreibbarkeit.
ściągnięcie, sciąganie *n* Einziehung, Beitreibung.
— kosztów (grzywień) Einziehung der Kosten (Geldstrafen).
— udziałów w przedsiębiorstwie Einziehung von Geschäftsanteilen.
ściek *m* z dachu Dachtraufe.
ścięcie *n* Enthauptung.
ściganie karne *n* Strafverfolgung.
wdraża się,(wszczyna się) ściganie die Verfolgung tritt ein.
ścigalny *adj* verfolgbar.
ścigany *adj* verfolgt.

ścinanie *n* Hinrichtung durch das Schwert.
ścisły areszt *m* strenger Arrest.
— wybór *m* Stichwahl.
ściśniająca wykładnia *f* intensive (enge) Auslegung.
ściśnienie gruntów *n* Zusammenlegung von Grundstücken.
ślad *m* (wytropienie śladów) Spur (Verfolgung von Spuren).
Śląski Sejm *m* Schlesischer Sejm (Landtag).
śledczy areszt *m* Untersuchungshaft.
— a komisja *f* Untersuchungskommission.
— y protokół *m* Untersuchungsprotokoll.
— sędzia *m* Untersuchungsrichter.
śledztwo sądowe *n* gerichtliche Untersuchung.
— ukończone (zakończone) geschlossene Untersuchung.
— wdrożone *n* eingeleitete Untersuchung.
ślub cywilny *m* Ziviltrauung.
— kościelny *m* kirchliche Trauung.
ślubny *adj* ehelich.
ślubne dziecko *n* eheliches Kind.
— pochodzenie *n* eheliche Abstammung.
ślubność *f* Ehelichkeit.
śmierć *f* Tod.
śmiertelny wynik *m* tötlicher Ausgang.
średni handel (wewnętrzny) *m* Binnenhandel.
średniowiecze *n* Mittelalter.
środa *f* Mittwoch.
środek *m* Mittel, Maßregel.
— bezpieczeństwa *m* Sicherheitsmaßregel.
— dowodowy Beweismittel.
— obrony Verteidigungsmittel.
— ochronny Schutzmaßregel.
— odurzający Betäubungsmittel.
— odwoławczy (prawny) Rechtsmittel (Rechtsbehelf).
— przewozowy Transportmittel.
— represyjny Repressalie.
— utrzymania Lebensunterhalt.
— zaczepny Angriffsmittel.
— zapobiegawczy Vorbeugungsmittel.
środki koniecznie potrzebne dla utrzymania *pl* notwendiger Unterhalt.
świadczenie *n* 1. Leistung; 2. Zeugnis.
— częściowe Teilleistung.
— dodatkowe Nachleistung.
— na przyszłość zukünftige Leistung.
— naprzód Vorausleistung.
— niemożliwe unmögliche Leistung.
— na rzecz trzeciego Leistung zu Gunsten eines Dritten.
— osobiste persönliche Leistung.
— pieniężne Geldleistung.
— poboczne Nebenleistung.
— powrotne wiederkehrende Leistung.
— ściśle oznaczone co do czasu Fixleistung.
— umowy Vertragsleistung.

świadczenie usług Dienstleistung.
— w naturze Naturalleistung.
— wzajemne Gegenleistung.
świadczyć *v* 1. leisten; 2. bezeugen.
świadectwo *n* Zeugnis.
— dziedziczenia Erbschein.
— lekarskie ärztliches Attest.
— moralności Leumundszeugnis.
— nieszkodliwości Unschädlichkeitsattest.
— niezamożności Armuts- (Unvermögens-) zeugnis.
— niezdatności Unfähigkeitszeugnis.
— prawomocności Rechtskraftbescheinigung.
— prowadzenia się Führungszeugnis.
— służbowe Dienstzeugnis.
— subskrypcyjne Zeichnungsschein.
— ubóstwa Armutszeugnis.
— uchronne Schutzmarke.
— udziałowe Anteilschein.
świadectwo uprawnienia Berechtigungsschein.
— uzdolnienia Fähigkeitsnachweis.
— założycielski Gründerschein.
świadek *m* Zeuge.
— odwodowy Entlastungszeuge.
— powodowy Belastungszeuge.
— przybrany zugezogener Zeuge.
— uniewinniający *m* Entlastungszeuge.
świadomość *f* Kenntnis, Bewußtsein, Wissen.
świadomie *adv* wissentlich.
świat *m* Welt.
świecki sąd *m* weltlich.
świeckość *f* (światowość) Weltlichkeit.
święto powszechne ustawowe *n* allgemeiner, gesetzlicher Feiertag.
świętokradztwo *n* Kirchenschändung.

T

tablica sądowa *f* Gerichtstafel.
tabularne zasiedzenie *n* Tabularersitzung.
tajemnica *f* Geheimnis.
— listowa *f* Briefgeheimnis.
— państwowa Staatsgeheimnis.
— prywatna Privatgeheimnis.
— zawodowa Berufsgeheimnis.
tajenie *n* Geheimhaltung.
tajność *f* Heimlichkeit.
tajny radca *m* (rzeczywisty) (wirklicher) Geheimrat.
taksa za usługi Taxe für Dienstleistungen.
taksowanie *n* Taxierung, Schätzung.
talar *m* Talar.
talon *m* Talon, Erneuerungsschein.
tama *f* Damm, Deich.
tamować *v* hemmen.
tamowanie *n* wykonania Hemmung (Einstellung) der Zwangsvollstreckung.
tantjema *f* Tantieme, Gewinnanteil.

tara *f* Taragewicht.
targ *m* Markt.
targowa cena *f* Marktpreis.
taryfa celna *f* Zolltarif.
— najwyższa Maximaltarif.
— umowna Konventionaltarif.
— wyjątkowa Ausnahmetarif.
teatr *m* Theater.
teatralny *adj* Theater =.
teatralna cenzura *f* Theaterzensur.
techniczny *adj* technisch.
technika *f* Technik.
teka *f* Mappe.
— ministerjalna Ministerportefeuille.
tekst ustawy *m* Gesetzestext.
telegraficzne oznajmienie *n* telegraphische Übermittelung.
tenor *m* (sentencja) wyroku Urteilstenor (-formel).
teorja *f* Theorie, Lehre.
— ciągłości podróży Theorie der fortgesetzten Reise.
— emisyjna Emissionstheorie.
— odbioru Empfangstheorie.
— oświadczenia Erklärungstheorie.
— podmiotowa (przedmiotowa) *f* subjektive (objektive) Theorie.
— statutowa Statutentheorie.
— twórcza Kreationstheorie.
— wysyłki Absendungstheorie.
— zawieszenia Pendenztheorie.
— związania swej woli Selbstbindungstheorie.
teren wojny *m* Kriegsschauplatz.
termin *m* 1. Termin; 2. Frist.
termin do ogłoszenia wyroku Urteilsverkündungstermin.
— do pojednania (termin pojednawczy) Sühnetermin.
— do przeprowadzenia dowodu Beweisaufnahmetermin.
— do ustnej rozprawy Termin zur mündlichen Verhandlung.
— końcowy Endtermin.
— płatności Fälligkeitstermin.
— początkowy Anfangstermin.
— rozprawy Verhandlungstermin.
— rumacyjny *m* Räumungsfrist.
— wypowiedzenia Kündigungstermin.
— zawiły Ausschlußfrist.
terminator *m* Lehrling.
terminować *v* im Lehrlingsverhältnis stehen.
terminowy *adj* Termins =, befristet.
terminowe roszczenie *n* betagter Anspruch.
terytorjum *m* Gebiet, Territorium.
— pływające państwa *n* schwimmender Gebietsteil.
teść *m* Schwiegervater.
(teściowie) (Schwiegereltern).
testament *m* Testament.
— prywatny *m* Privattestament.
— wiejski Dorftestament.
— wojskowy Militärtestament.
— wspólny gemeinschaftliches Testament.
testamentowy *adj* testamentarisch.

testamentowy spadkobierca (dziedzic) Testamentserbe.
testator *m* Testator, Erblasser.
tlące przedmioty *pl* glimmende Gegenstände.
tlenie i gorenie *n* Glimmen und Glühen.
tłum *m* Menschenmenge.
tłumacz (tłómacz) *m* Dolmetscher, Übersetzer.
tłumaczenie dokumentów *n* Übersetzung von Urkunden.
— umów *n* Auslegung von Verträgen.
toczące się postępowanie *n* anhängiges Verfahren.
tok *m* Lauf, Zug.
— czynności Geschäftsbetrieb.
— instancji Instanzenzug.
w toku im Laufe.
tolerowanie *n* (poddanie się) Duldung.
— egzekucji Duldung der Zwangsvollstreckung.
tom *m* Band.
totalizator (zakład wzajemny) Totalisator, Wettstelle.
towar *m* Ware. Gut.
— przewozowy Frachtgut.
— wolny Freigut.
towary w sztukach *pl* Stückgüter.
towarowy *adj* Güter =, Waren =.
towarzystwo *n* Gesellschaft.
— spożywcze Konsumverein.
towarzysz *m* Begleiter, Genosse.
tożsamość *f* Identität.
tracić *v* verlieren.
tracić moc obowiązującą außer Kraft treten.
tradycja *f* (oddanie) Übergabe, Tradition.
traktat handlowy *m* Handelsvertrag.
— wersalski (genewski) Versailler (Genfer) Vertrag.
traktować *v* behandeln, verhandeln
transakcja giełdowa *f* Börsengeschäft.
— lichwiarska *f* Wuchergeschäft.
trasant *m* Trassant, Wechselaussteller.
trasat *m* Trassat, Bezogener.
trasowany (ciągniony) weksel gezogener Wechsel, Tratte.
— osobisty weksel trassiert eigener Wechsel.
trata *f* (ciągniony weksel) Tratte (gezogener Wechsel).
treść *m* Inhalt.
— normatywnie prawna *f* Rechtsnorminhalt.
troskliwość *f* Sorgfalt.
troskliwy *adj* sorgfältig, bedacht.
troskliwe zbadanie i dowiadywanie sorgfältige Prüfung und Erkundigung.
trucizna *f* Gift.
trudność *f* Schwierigkeit.
trudny *adj* schwierig.
trwały *adj* dauernd.
trwanie aresztu *n* Haftdauer.
— nadal Fortdauer, Fortbestehen.
tryb *m* Lauf, Gang.
— życia Lebenswandel.
— postępowania Gang (Verlauf) des Verfahrens.
trybunał *m* Gerichtshof.

trybunał kompetencyjny Kompetenzgerichtshof.
— morski *m* Prisengericht (Seeamt).
— rozjemczy Schiedsgerichtshof.
— stanu Staatsgerichtshof.
trychotomja *f* (trzydział) Dreiteilung.
trzechkrotne wezwanie *n* dreimalige Aufforderung.
trzeci *adj* (trzecia osoba) Dritter.
trzymający zwierzę *m* Tierhalter.
twierdza *f* Festung.
twierdzenie *n* Behauptung, Feststellung.
— nieprawdziwych faktów Behauptung unwahrer Tatsachen.
twórca *m* (autor) Autor, Schöpfer.
twórczość *f* schöpferische Kraft.
tworzenie *n* Bildung, Schaffung, Schöpfung.
— ławy przysięgłych Schaffung der Geschworenenbank.
tworzenie zbrojnego zastępu Bildung eines bewaffneten Haufens.
— się woli Willensbildung.
tydzień *m* Woche.
tymczasowy *adj* vorläufig.
tymczasowa opieka vorläufige Vormundschaft.
— wykonalność wyroku vorläufige Vollstreckbarkeit des Urteils.
tymczasowe przytrzymanie *n* vorläufige Festnahme.
— wstrzymanie postępowania vorläufige Einstellung des Verfahrens.
— zarządzenie einstweilige Verfügung.
tymczasowo wykonalny wyrok vorläufig vollstreckbares Urteil.
tytoń *m* Tabak.
tytoniowy monopol *m* Tabaksmonopol.
tytuł *m* Titel.
— dłużny Schuldtitel.
— wykonawczy egzekucyjny vollstreckbarer Titel.
— zastawny Pfandtitel.

U

ubezpieczający *m* Versicherer, Versicherungsnehmer.
ubezpieczenie *n* Versicherung.
— bieżące *n* laufende Versicherung.
— dowodu Beweissicherung.
— klienteli Kundenversicherung.
— morskie Seeversicherung.
— na starość Altersversicherung.
ubezpieczenie na wypadek braku pracy (bezrobocia) Arbeitslosenversicherung.
— na wypadek niezdolności do pracy Invalidenversicherung.
— na życie Lebensversicherung.
— od nieszczęśliwych wypadków Unfallversicherung.

ubezpieczenie od ognia Feuerversicherung.
— podwójne Doppelversicherung.
— ponad wartości Überversicherung.

ubezpieczony *adj* (ubezpieczona osoba *f*) Versicherter.

ubezpieczyciel *m* Versicherungsnehmer, Versicherer.

ubezwłasnowolnienie *n* Entmündigung.

ubiegający się *m* Bewerber.

ubieganie się *n* o nagrodę Preisbewerbung.

ubiór urzędowy *m* Amtstracht.

ubliżenie *n* powadze sądu Verletzung der Würde des Gerichts.

uboczny *adj* Neben =, seitlich.

uboczna rzecz *f* Nebensache.

ubogi *adj* arm.

uboga strona *f* arme Partei.

ubogich prawo Armenrecht.

ubóstwo *n* Armut.

ubytek *m* Abgang, Ausfall, Wegfall.
— wagi Mindergewicht.
— w uzyskanej kwocie Mindererlös.

uchodźca *m* Flüchtling.

uchronić *v* bewahren, schützen.

uchronienie *n* Abwendung, Schutz.

uchwała *f*, ob. postanowienie Beschluß.
— dowodowa *f* Beweisbeschluß.
— dozwolająca przekazanie Überweisungsbeschluß.

uchwała dozwolająca zajęcie Pfändungsbeschluß.
— o przekazaniu (przekazująca) Überweisungsbeschluß.
— o zajęciu Pfändungsbeschluß.
— ustalająca koszty Kostenfestsetzungsbeschluß.
— wykonawcza Vollstreckungsbeschluß.

uchwycenie *n* Ergreifung.
— na gorącym uczynku Ergreifen auf frischer Tat.

uchybienie (przeciw) *n* Beeinträchtigung, Verstoß gegen.
— terminu Fristversäumung.
— ustawy Gesetzesverletzung.

uchylać *v* beseitigen, erlassen.

uchylić się *v* sich entziehen.

uchylenia winien być *v* einem Verstoß zur Last fallen.

uchylenie *n* aresztu (kary) Aufhebung des Arrestes (der Strafe).
— istotnych niekorzyści Abwendung wesentlicher Nachteile.
— kosztów procesowych Aufhebung der Prozeßkosten.
— pozbawienie woli Aufhebung der Entmündigung.
— upadłościowego postępowania Aufhebung des Konkursverfahrens.
— wykonania aresztu Aufhebung des vollzogenen Arrestes.
— wyroku Aufhebung des Urteils.

uchylony wyrok *m* aufgehobenes Urteil.

uciążliwy *adj* belastet, beschwert.
ucieczka więźnia *f* Flucht eines Gefangenen.
ucieczki obawa Fluchtverdacht.
uczciwość *f* Ehrlichkeit, Rechtschaffenheit.
— i zaufanie w życiu potocznem Treu und Glauben im Verkehr.
uczciwy obrót *m* redlicher Verkehr.
uczeń handlowy *m* Handlungslehrling.
uczestnictwo (uczestniczenie) *n* Teilnahme, Beteiligung.
— sporu Streitgenossenschaft.
— przy przestępstwie Teilnahme an einem Delikt.
uczestniczący, uczestnik *m* Teilnehmer, Beteiligter, Teilhaber.
uczestnik sporu *m* Streitgenosse.
uczony prawnik *m* gelehrter Jurist, Rechtsgelehrter.
uczucie *n* Gefühl, Empfinden.
uczynek *m* Tat, Handlung.
uczynić niezdatnem do użytku *v* unbrauchbar machen.
— zadość stattgeben.
— zawisłem *v* abhängig machen.
uczynność *f* Gefälligkeit.
udany *adj* verstellt, scheinbar.
udaremnienie *n* egzekucji Vollstreckungsvereitelung.
udawanie Verstellung. Schein.
— pełnoletniego Sich als Großjährigen ausgeben.
udokumentowanie notarjalne (sądowe) *n* notarielle (gerichtliche) Beurkundung.
udowodnienie *n* Nachweis, Beweis.
— pełnomocnictwa Nachweis der Vollmacht.
— winy oskarżonemu Überführung (Nachweis der Schuld) des Angeklagten.
udział *m* Anteil, Teilnahme, Quote.
— mieć *v* teilnehmen.
— okrętowy Schiffspart.
— pokrzywdzonego w postępowaniu Beteiligung des Verletzten am Verfahren.
— w kapitale Kapitalanteil.
— w spadku Erbschaftsanteil.
— w przedsiębiorstwie Geschäftsanteil.
— w spółce Gesellschaftsanteil.
— w spólnym majątku Anteil am Gesamtgut.
— w zysku Gewinnanteil.
udzielać absolutorjum (pokwitowanie) *v* entlasten.
udzielający bodmerję *m* Bodmereigeber.
— kredytu Kreditgeber.
udzielenie *n* Erteilung, Bewilligung.
— absolutorjum (pokwitowania) zarządowi Entlastung des Vorstandes.
— prokury Prokuraerteilung.
— rady Raterteilung.
— skargi Mitteilung der Klage.
— wyjaśnienia Auskunftserteilung.
— zapowiedzenia sporu Streitverkündung.
— zwłoki Stundung.
udzielność *f* Selbständigkeit, Unabhängigkeit.

ufanie *n* Vertrauen, Trauen.
ufny *adj* vertraulich.
ugaszenie *n* pożaru przed odkryciem Auslöschen des Brandes vor der Entdeckung.
ugoda *f* ob. pojednanie 1. Vergleich, Ausgleich; 2. Akkord.
— przymusowa *f* Zwangsvergleich.
— usiłowana versuchter Vergleich.
ugodny *adj* Vergleichs =.
ugodowe załatwienie *n* gütliche Beilegung.
ugodowa praca *f* Akkordarbeit.
ugoszczenie pośmiertne *n* Totenzehrungskosten.
uiszczenie *n* Entrichtung, Leistung.
— odsetek Entrichtung von Zinsen.
— z góry Vorausleistung.
ujawienie *n* Bekanntwerden.
— wady Sich Zeigen eines Mangels.
ujawniać *v* ersichtlich machen
ujemna opinja (krytyka) tadelndes Urteil.
ujęcie (bezprawne) *n* Ergreifen, Ergreifung (widerrechtliche).
— skazanego Ergreifen der Verurteilten.
ujma *f* Abnahme, Abbruch.
bez ujmy unbeschadet.
ukaranie *n* Bestrafung.
ukaz *m* Verordnung, Ukas.
układ *m* 1. Plan, Entwurf; 2. Abkommen, Vereinbarung.
układ co do przysięgi Einigung über den Eid.
— co do zniesienia terminu Einigung über Terminsaufhebung.
— nieważny *m* nichtige Ververeinbarung.
— prawotworzący *m* rechtsetzende Vereinbarung.
— przymusowy Zwangsvergleich.
— waloryzacyjny Aufwertungsabkommen.
— zapobiegawczy Abwendungsvergleich.
układać się *v* verhandeln.
ukończenie *n* Beendigung, Erledigung.
ukradkiem heimlich.
ukraść *v* stehlen.
ukrócenie *n* Verkürzung.
ukrócony wyrok *m* abgekürztes Urteil.
ukryta rzecz *f* versteckte Sache.
— broń *f* versteckte Waffe.
ukrywanie *n* Unterdrückung (Versteckung).
— dokumentów Unterdrükkung von Urkunden.
— faktów (oszustwo) Unterdrückung von Tatsachen (Betrug).
— stanu cywilnego Unterdrückung des Personenstandes.
ukrzywdzenie *n* Beeinträchtigung, Kränkung.
ułagodzenie *n* Milderung.
ułamkowa część *f* Bruchteil.
ułaskawienie *n* Begnadigung.
ułatwienie *n* Erleichterung.
— ucieczki Entweichenlassen.

ułatwienie nierządu *n* Unterschleife zur Unzucht.
ulegać karze (więzienia) *v* bestraft werden (mit Gefängnis).
— oprocentowaniu verzinst werden.
uległość *f* Nachgiebigkeit.
ulepszenie *n* Melioration, Veredelung, Verbesserung.
ulga *f* Erleichterung, Ermäßigung.
ulgi w opiece *pl* befreite Vormundschaft.
ulgowy czynsz *m* Trockenmiete.
ulica *f* Straße.
ułomność *f* (fizyczna i umysłowa) Gebrechen, Gebrechlichkeit.
ułożenie bilansu *n* Bilanzaufstellung.
— inwentarza *n* Inventarerrichtung.
ułożyć (się) *v* aufstellen, errichten (Vereinbarung treffen).
— wyrok Urteil abfassen.
ulżenie *n* Erleichterung, Entlastung.
umarły *adj* Verstorbener.
umarzać, umorzyć *v* amortisieren, tilgen.
— dług *v* Schuld abtragen.
— sprawę eine Sache niederschlagen.
umawiać *v* verabreden.
umiejętność prawa *f* Rechtswissenschaft.
umierać *v* sterben.
umierający jednocześnie *m* Commorient.
umiejscowienie *n* Domizilierung.
umieszczenie *n* Einrückung, Unterbringung.
— w zakładzie poprawczym *n* Unterbringung in eine Besserungsanstalt.
umniejszanie, umniejszenie *n* Minderung, Verkleinerung.
— ceny kupna *n* Minderung des Kaufpreises.
— wartości Wertminderung.
umocnienie *n* Befestigung.
umocowanie (upoważnienie) *n* Vollmacht, Bevollmächtigung, Bestärkung.
— do prowadzenia sporu *n* Bevollmächtigung zur Führung des Rechtsstreites.
umorzalny *adj* amortisierbar, tilgbar.
umorzenie *n* Niederschlagung, Einstellung, Erlöschung, Tilgung.
— postępowania Einstellung des Verfahrens.
— przetargu Einstellung der Versteigerung.
— rent Rentenablösung.
umotywowanie *n* Begründung, Motivierung.
umowa *f* Vertrag.
— agencyjna Agenturvertrag.
— bodmeryjna *f* Bodmereivertrag.
— dodatkowa Ergänzungsvertrag.
— dziedziczenia Erbvertrag.
— dzierżawy Pachtvertrag.
— handlowa Handelsvertrag.
— jednostronna einseitiger Vertrag.
— kupna Kaufvertrag.

umowa lawinowa sog. Schneeballvertrag.
— loteryjna Lotterievertrag.
— małżeńska Ehevertrag.
— najmu Mietsvertrag.
— na korzyść osób trzecich Vertrag zu Gunsten Dritter.
— obustronna zweiseitiger Vertrag.
— o danie i wzięcie (o wręczenie) Begebungsvertrag.
— o dostawę Lieferungsvertrag.
— o dostarczenie dzieła Werklieferungsvertrag.
— o dzieło Werkvertrag.
— o pośrednictwo Mäklervertrag.
— o przysposobienie (Kindes-) Annahmevertrag.
— o rozegrane Ausspielvertrag.
— o wymiar Auszugsvertrag.
— o zastaw Pfandvertrag.
— polubowna Schiedsvertrag.
— pośredniczenia Mäklervertrag.
— przechowania Verwahrungsvertrag.
— przelewu Abtretungsvertrag.
— przewozu Transportvertrag.
— przygotowawcza Vorvertrag.
— spółkowa (spółki) Gesellschaftsvertrag.
— terminatorska Lehr- (Lehrlings-) vertrag.
— ubezpieczenia Versicherungsvertrag.
— usług Dienstvertrag.
— użyczenia Leihvertrag.
umowa wydawnicza *f* Verlagsvertrag.
— zbiorowa (taryfowa) Gesamtvertrag, Tarifvertrag.
umówiony *adj* vereinbart, vertraglich.
— towar *m* bedungene Ware.
umowny Vertrags =.
umowna kara *f* Vertragsstrafe.
umowne prawo majątkowe vertragliches Güterrecht.
— odzetki *pl* Vertragszinsen.
— zobowiązanie vertragliche Verpflichtung.
umysł *m* Geist, Absicht.
umysłowo-chory *adj* geisteskrank.
umyślny *adj* vorsätzlich.
umyślne zabicie *n* vorsätzliche Tötung.
uniemożliwienie *n* Verhinderung, Vereitelung.
unieważnić *v* für nichtig erklären.
unieważnienie *n* Ungültigkeitserklärung, Stornierung.
unieważniony *adj* nichtig, ungültig.
uniewinnienie oskarżonego *n* Freisprechung des Angeklagten.
uniwersytet *m* (wszechnica) Universität (Hochschule).
unja *f* Union, Vereinigung.
— celna Zollunion.
— personalna *f* Personalunion.
— rzeczowa *f* Realunion.
unormować *v* regeln, normieren.
unormowanie *n* Regelung.

upadłość *f* (konkurs) Konkurs (Verfall).
— spadku Nachlaßkonkurs.
— spółki handlowej Konkurs der Handelsgesellschaft.
upadłościowe postępowanie *n* Konkursverfahren.
upakowanie *n* Verpackung, Stauung.
upaństwowienie *n* Verstaatlichung.
upełnoletnienie *n* Volljährigkeitserklärung, Jahrgebung.
upewnić się *v* sich vergewissern.
upłata *f* Bezahlung, Zahlung.
upłynąć *v* verstreichen, verlaufen.
upływ czasu (czasokresu) *m* Zeitablauf (Fristablauf).
upodobanie (swobodne) *n* Belieben (freies).
upominać *v* mahnen, vorhalten.
upomnienie *n* 1. Mahnung; 2. Vorhaltung, Verwarnung.
— dłużnika Mahnung des Schuldners.
— przełożonych Vorhaltung Vorgesetzter.
uporczywe wypieranie się winy *n* hartnäckiges Leugnen.
uporządkowany *adj* geordnet.
uposażenie *n* Gehalt.
— emerytalne Ruhegehalt.
upośledzenie umysłowe *n* geistige Minderwertigkeit, Geistesschwäche.
upoważnienie *n* Ermächtigung, Befugnis.
— do ogłoszenia Publikationsbefugnis.
upoważnienie do ścigania zniewagi Ermächtigung zur Verfolgung von Beleidigungen.
— do zastępstwa Vertretungsbefugnis.
upoważniony *adj* ermächtigt, befugt.
upór *m* Eigensinn.
uprawdopodobienie *n* Glaubhaftmachung.
— powodu do aresztu Glaubhaftmachung eines Arrestgrundes.
— przyczyn omieszkania Glaubhaftmachung von Gründen der Versäumnis.
uprawiać *v* przedsiębiorstwo handlowe Betreiben eines Handelsgeschäftes.
uprawnienie *n* 1. Berechtigung; 2. Legitimation.
— do wniosku Antragsberechtigung.
— do rybołóstwa Fischereiberechtigung.
— do zastępstwa Vertretungsmacht.
— dziecka Legitimation eines Kindes.
uprawniony do pieczy *adj* Sorgeberechtigter.
— do roszczenia Anspruchsberechtigter.
— do usług *m* Dienstberechtigter.
— do władania sprawą Geschäftsherr.
— do udziału Anteilsberechtigter.
— do odbioru Empfangsberechtigter.
— do wniosku (złożenia wniosku) Antragsberechtigter.

uprawniony do wystawienia weksli berechtigt zur Ausstellung von Wechseln.
— do zachowku Pflichtteilsberechtigter.
uprawomocnienie *n* Eintritt der Rechtskraft, Rechtskräftig werden.
uproszczone postępowanie *n* vereinfachtes (abgekürztes) Verfahren.
uprowadzenie *n* Entführung.
uprzednio karany *adj* vorbestraft.
uprzedzenie *n* o prawie odmowy zeznań Belehrung über das Zeugnisverweigerungsrecht.
uprzywilejowany *adj* privilegiert, bevorzugt.
uprzywilejowana akcja *f* Vorzugsaktie.
uprzywilejowane roszczenie *n* bevorrechtete Forderung.
uratować *v* retten.
uraz cielesny (ciała) *m* Körperverletzung.
— ciężki schwere Körperverletzung.
— niebezpieczny *m* gefährliche Körperverletzung.
— z niedbalstwa fahrlässige Körperverletzung.
uraza *f* Beleidigung, Kränkung.
urażenie *n* Verletzung, Kränkung.
urażyciel *m* Beleidiger.
uregulować *v* regeln.
uregulowanie *n* Abwickelung, Regelung.
— tymczasowego stanu Regelung eines einstweiligen Zustandes.

urna wyborcza *f* Wahlurne.
uroczysta forma *f* feierliche Form.
urodzenie *n* Geburt, Herkunft.
uruchomienie *n* Mobilisierung, Mobilmachung.
urząd *m* Amt, Behörde.
— depozytowy Hinterlegungsstelle.
— dla nieletnich Jugendamt.
— górniczy *m* Bergamt.
— hipoteczny Grundbuchamt (Hypothekenamt).
— honorowy Ehrenamt.
— morski See-(manns-) amt.
— nadzoru (przemysłowego)
— (Gewerbe-) Aufsichtsamt.
— patentowy Patentamt.
— pojednawczy Einigungsamt, Vergleichsbehörde.
— prokuratorski *m* Staatsanwaltschaft.
— publiczny öffentliches Amt.
— rejestracyjny Registerbehörde.
— rejestracji skazanych Strafregisterbehörde.
— rozjemczy *m* Vergleichsbehörde, Schiedsamt.
— rozjemczy dla spraw najmu Mieteinigungsamt.
— sędziowski Richteramt.
— skarbowy Finanzamt.
— stanu Standesamt.
— zawodowy Fachbehörde.
— ziemski Kulturamt.
urządzenie *n* Einrichtung, Anlage.
— kościoła *n* Einrichtung der Kirche.
— na gruntach Anlage auf Grundstücken.

urządzenie telefoniczne Telephonanlage.

urzeczowienie *n* (praw) Verdinglichung (von Rechten).

urzeczywistnienie *n* Verwirklichung.
— się prawa Rechtsverwirkung.

urzędnik *m* Beamter.
— administracyjny Verwaltungsbeamter.
— dla doręczeń (doręczenia) Zustellungsbeamter.
— gminny Gemeindebeamter.
— komunalny Kommunalbeamter.
— państwowy Staatsbeamter.
— policyjny Polizeibeamter.
— pomocniczy Hilfsbeamter.
— poświadczający Urkundsbeamter.
— prywatny Privatbeamter.
— publiczny öffentlicher Beamter.
— sądowy Gerichtsbeamter.
— stanu cywilnego Standesbeamter.
— wykonawczy Vollstrekkungsbeamter.
— zakładowy Anstaltsbeamter.

urzędowanie *n* Amtieren, Amtsausübung.

urzędowy obowiązek zachowania tajemnicy Amtspflicht zur Geheimhaltung (Amtsgeheimnis).
— wywiad *m* amtliche Auskunft.

usamowolnienie *n* Emanzipation, Freilassung.

usiłowanie *n* (niezdatne) Versuch (untauglicher).

uskuteczniać *v* zapłaty do rąk zahlen an.

uskutecznienie *n* Verwirklichung, Bewirkung.

usługa *f* Dienst, Dienstleistung.

usposobienie *n* 1. Vorbereitung; 2. Gesinnung.

usprawiedliwienie *n* Rechtfertigung, Entschuldigung.
— niestawiennictwa Rechtfertigung des Nichterscheinens.

ustalająca skarga *f* Feststellungsklage.

ustalenie *n* Festsetzung, Feststellung.
— istnienia lub nieistnienia małżeństwa Feststellung des Bestehens oder Nichtbestehens der Ehe.
— istoty czynu przestępstwa Feststellung des Tatbestandes eines Deliktes.
— kosztów Kostenfestsetzung.
— najmu Feststellung der Miete.
— stanu majątku Feststellung des Vermögensstandes.
— stosunku prawnego Feststellung eines Rechtsverhältnisses.
— wad rzeczy Feststellung von Mängeln einer Sache.
— wartości przedmiotu Feststellung des Wertes des Streitgegenstandes.
— zabezpieczenia Feststellung der Sicherheit.

ustanie *n* Aufhören, Wegfall.

ustanowienie *n* Anordnung, Einsetzung, Bestellung.

ustanowienie adwokata Bestellung eines Anwalts.
— dziedzica Erbeseinsetzung.
— hipoteki Hypothekenbestellung.
— na całe życie Anstellung auf Lebenszeit.
— prokury Prokurabestellung.
— spadkobiercy Erbeseinsetzung.
— zarządu Bestellung des Vorstandes.
— zobowiązania Eingehung einer Verpflichtung.

ustawa *f* Gesetz (Ordnung).
— celna Zollgesetz.
— cywilna Zivilgesetz.
— czasowa Zeitgesetz.
— czekowa Scheckgesetz.
— dodatkowa Nebengesetz.
— dzielnicowa Teilgebietsgesetz.
— giełdowa Börsengesetz.
— karna Strafgesetz.
— krajowa Landesgesetz.
— leśna Forstgesetz.
— łowiecka Jagdgesetz (Jagdordnung).
— o braku mieszkań Wohnungsmangelgesetz.
— o daninach komunalnych Kommunalabgabengesetz.
— o konwersji pożyczek Anleiheablösungsgesetz.
— o kosztach sądowych Gerichtskostengesetz.
— o miejscach zamieszkania Heimstättengesetz.
— o miarach i wagach Maß- und Gewichtsordnung.
— o obciążeniu przemysłu podatkiem Industriebelastungsgesetz.

ustawa o obłożeniu aresztem płac robotniczych Lohnbeschlagnahmegesetz.
— o ochronie lokatorów Mieterschutzgesetz.
— o ogólnym zarządzie kraju Landesverwaltungsgesetz.
— o opłatach Gebührenordnung.
— o postępowaniu cywilnem Zivilprozeßordnung.
— o postępowaniu dotyczącem księgi wieczystej Grundbuchordnung.
— o postępowaniu karnem Strafprozeßordnung.
— o radach zakładowych Betriebsrätegesetz.
— o stowarzyszeniach Vereinsgesetz.
— o ustroju sądownictwa Gerichtsverfassungsgesetz.
— o wekslach (wymianach) Wechselordnung.
— o zamknięciu hipotek waloryzacyjnych Aufwertungsschlußgesetz.
— patentowa Patentgesetz.
— pośrednia Zwischengesetz.
— powszechna lex generalis.
— prasowa Pressegesetz.
— przechodna *f* Übergangsgesetz.
— przeciw lichwie Wuchergesetz.
— przeciw nierzetelnemu współzawodnictwu Gesetz über den unlauteren Wettbewerb.
— przemysłowa Gewerbeordnung.
— ramowa Rahmengesetz.
— rybacka Fischereigesetz.

ustawa szczególna Sondergesetz (lex specialis).
— ugodowa *f* Vergleichsordnung.
— upadłościowa Konkursordnung.
— waloryzacyjna *f* Aufwertungsgesetz.
— wodna *f* Wassergesetz.
— wprowadzająca kodeks karny Einführungsgesetz zum Strafgesetzbuch.
— w sprawach sądownictwa niespornego Gesetz über die Angelegenheiten der freiwilligen Gerichtsbarkeit.
— wyjątkowa *f* Ausnahmegesetz.
— wyznaniowa Religions- (Bekenntnis-) gesetz.
ustawodawca *m* Gesetzgeber.
ustawodawcze zgromadzenie *n* gesetzgebende Versammlung.
ustawodawstwo *n* Gesetzgebung.
ustawowy gesetzlich.
ustawowa istota czynu *f* gesetzlicher Tatbestand.
ustawowe prawo majątkowe *n* gesetzliches Güterrecht.
— prawo zastawu *n* gesetzliches Pfandrecht.
— procenty *pl* gesetzliche Zinsen.
ustawowy spadkobierca (zastępca) *m* gesetzlicher Erbe (Vertreter).
ustąpienie *n* Zurücktreten, Rücktritt.
— rządu Rücktritt der Regierung.

ustęp *m* Absatz, Abschnitt
ustępstwo *n* Nachgeben, Zugeständnis.
— obopólne (ugoda) gegenseitiges Nachgeben (Vergleich).
ustny *adj* (ustnie) mündlich (in freier Rede).
ustna rozprawa *f* mündliche Verhandlung.
ustrój *m* (konstytucja) Verfassung.
— agrarny Agrarverfassung.
— sądu Gerichtsverfassung.
— stowarzyszenia *m* Verfassung des Vereins.
usunięcie *n* Beseitigung, Beiseiteschaffung.
— dokumentu Beseitigung einer Urkunde.
— rzeczy z gruntu Entfernung einer Sache vom Grundstück.
— wady Beseitigung eines Mangels.
— z posiadania Besitzentsetzung.
— z urzędu Amtsenthebung.
usuwanie *n* Beseitigung, Beiseiteschaffung, Abschiebung.
— rzeczy z pod węzła urzędowego Arrestbruch.
— rzeczy z pod zajęcia Pfandkehrung.
uszanowanie *n* Achtung, Verehrung.
uszczerbek w prawie *m* Rechtsnachteil.
bez uszczerbku unbeschadet.
uszczuplenie *n* Beeinträchtigung.
uszkodzenie *n* Beschädigung, Schädigung.

uszkodzenie ciała Beschädigung des Körpers.
— rzeczy Sachbeschädigung.
uszlachetnienie *n* Veredelung.
utknięcie na mieliznie *n* Strandung.
utożsamiać *v* identifizieren.
utracony zysk *m* entgangener Gewinn.
utrata *f* (utracenie) Verlust.
— grożąca *f* drohender Verlust.
— obywatelskich praw honorowych Verlust der bürgerlichen Ehrenrechte.
— wzroku Verlust des Auges (Sehkraft).
— zdolności procesowej Verlust der Prozeßfähigkeit.
utrudnienie dochodzenia prawnego Erschwerung der Rechtsverfolgung.
— utrzymania dla pomocnika Erschwerung des Fortkommens des Gehilfen.
utrudniony *adj* erschwert.
utrzymanie n Unterhalt, Unterhaltung.
— niezbędne notdürftiger Unterhalt.
— odpowiadające stanowi standesgemäßer Unterhalt.
— tajemnicy *n* Geheimhaltung.
utrzymujący gospodę *adj* Gastwirt.
— skład *m* Lagerhalter.
utrzymywanie *n* Unterhaltung, Unterhalt, Erhaltung.
— budowli Unterhaltung eines Gebäudes.
utwór *m* Darstellung, Erzeugnis, Schöpfung.
utwór sztuki Kunsterzeugnis.
utwory bezwstydne *pl* schamlose Darstellungen.
— znieważające *pl* beleidigende Darstellungen.
utwórca *m* Schöpfer, Urheber.
utworzenie *n* Eröffnung, Errichtung.
— spółki *n* Errichtung einer Gesellschaft.
utykający akt prawny *m* negotium claudicans, hinkendes Rechtsgeschäft.
uwaga *f* Aufmerksamkeit, Erinnerung, Vermerk.
— dotycząca rodzaju i sposobu egzekucji Erinnerung gegen die Art und Weise der Zwangsvollstreckung.
— zamknięcia Sperrvermerk.
uwarunkować *v* (aus-) bedingen.
uważać za *v* ansehen als, erachten für.
uważa się za (przyjęty) gilt als (genehmigt).
uważany na równy *adj* gleichgeachtet.
uważnienie *n* Konvaleszenz, Gültig werden.
uwiadomienie *n* Benachrichtigung, Bekanntmachung.
uwiarogodnienie *n* interesu prawnego Glaubhaftmachung des rechtlichen Interesses.
— prawa stojącego na przeszkodzie przetargu Glaubhaftmachung eines die Veräußerung hindernden Rechtes.
— wierzytelności Glaubhaftmachung einer Forderung.

uwidoczniać w aktach *v* aktenkundig machen.
uwidocznienie *n* (adnotacja) Kenntlichmachung (Vermerk).
uwiedzenie dziewczęcia *n* Verführung eines Mädchens.
uwielbienie *n* Verherrlichung.
uwierzytelnienie *n* Beglaubigung, Legalisation.
uwierzytelniony odpis *m* beglaubigte Abschrift.
uwięzienie bezprawne *n* unberechtigte Einsperrung (Verhaftung).
uwodzenie *n* Entführung.
uwodziciel *m* Entführer, Verführer.
uwolnienie *n* Befreiung, Entlassung.
— od kary (przy wzajemnych zniewagach) Für straffrei erklären (bei wechselseitigen Beleidigungen).
— od kosztów Befreiung von Kosten.
— się od wykonania Vollstreckungsabwendung.
— przez sąd Freisprechung.
— tymczasowe vorläufige Entlassung.
— z urzędu Enthebung vom Amte.
uwzględnienie *n* Berücksichtigung, Rücksichtsnahme.
— odwołania Berücksichtigung (Stattgeben) der Berufung.
— wierzyciela Berücksichtigung eines Gläubigers.
uzależnić *v* abhängig machen.
uzasadnienie *n* Begründung.
uzasadnienie odwołania (rewizji) Berufungs- (Revisions-) begründung.
— wyroku *n* Urteilsbegründung.
uzasadniony *adj* begründet.
uzasadnione powody podejrzywania *pl* hinreichende Verdachtsgründe.
uzbrojenie *n* Bewaffnung.
uzdolnienie *n* do piastowania urzędu sędziowskiego Befähigung zur Bekleidung des Richteramtes.
uzdolniony *adj* befähigt.
uzgodnienie *n* in Einklang (Übereinstimmung) bringen.
uznać dziecko nieślubne *v* uneheliches Kind anerkennen.
— się właściwy sich für zuständig erklären.
— wobec siebie za skuteczne gegen sich gelten lassen.
— za wiążące siebie gegen sich gelten lassen.
— za pełnoletniego für volljährig erklären.
— za tymczasowo-wykonalne für vorläufig vollstreckbar erklären.
uznanie *n* Anerkennung, Anerkentnis.
— długu Schuldanerkenntnis.
— ślubności Anerkennung der Ehelichkeit, Ehelichkeitserklärung.
— za dobre (towaru) Billigung (der Ware).
— za niewinnego Freisprechung, Freispruch.
— za przepadłe Verfallserklärung.

uznanie za ważne Konvaleszenz.
— za zmarłego (wyrok z uznania) Todeserklärung (Anerkenntnisurteil).

uzupełniający *m* Komplementär.

uzupełnienie *n* Ergänzung.
— braku Heilung eines Mangels.
— śledztwa wstępnego *n* Ergänzung der Voruntersuchung.
— ustnego przedstawienia Ergänzung des mündlichen Vorbringens.
— wpłaty spólnika Ergänzung der Einlage des Gesellschafters.
— wyroku Ergänzung des Urteils.
— zachowku Ergänzung des Pflichtteils.

uzyskać *v* nieograniczną zdolność do działania unbeschränkt geschäftsfähig werden.

uzyskanie *n* Erlangung, Bewirkung.

uzyskany *adj* erlangt.
uzyskana kwota *f* Erlös.

użycie, używanie *n* Anwendung, Verwendung.
— siły Gewaltanwendung.

użyczający *m* Verleiher.

użyczenie *n* (użyczanie) Leihe, Verleihen.

użytek *m* Nutzen, Gebrauch.
— agrarny *m* Landnutzung.
— publiczny *m* öffentlicher Nutzen.
użytki pobrane *pl* gezogene Nutzungen.
— mienia wniesionego Nutzungen des eingebrachten Gutes.

użytkować *v* Nießbrauch haben (ausüben).

użytkowanie rzeczy (praw) *n* Nießbrauch an Sachen (Rechten).
— zastawu Benutzung eines Pfandes, Nutzungspfand.

użytkowca *m* Nutznießer.

użytkownik majątku *m* Nießbraucher eines Vermögens.

użytkowy *adj* Nutzungs =.
użytkowa własność *f* Nutzungseigentum.

użyty *adj* verbraucht.

używanie nazwiska *n* Gebrauch des Namens.
— rzeczy wziętych w zastaw (furtum usus) Benutzung der zum Pfand genommenen Sachen (Gebrauchsanmaßung).
— zastawu Benutzung des Pfandes.

używka *f* Genußmittel.

W

wada *f* Fehler, Mangel.
— główna Hauptmangel.
— której można rozpoznać (rozpoznalna) erkennbarer Mangel.
wada ukryta rzeczy verborgener Mangel einer Sache.

wadjum *m* ob. poręczne Wadium (Sicherheit).

wadliwy *adj* fehlerhaft.

wadliwe posiadanie *n* fehlerhafter (unechter) Besitz.
wadliwość *f* Fehlerhaftigkeit.
— rzeczy Fehlerhaftigkeit einer Sache.
waga *f* Gewicht.
wagowy *m* Wäger.
walka klasowa *f* Klassenkampf.
— wyborcza *f* Wahlkampf.
walny *adj* Haupt =, hauptsächlich.
walne zebranie spółki akcyjnej Generalversammlung der Aktiengesellschaft.
walor *m* Wert.
waloryzacja *f* Aufwertung.
waloryzacyjna ustawa *f* Aufwertungsgesetz.
waluta srebrna, złota *f* Silber-Goldwährung.
wałęsanie się *n* Umherziehen.
warowne miejsce *n* fester Platz.
warrant *m* Warrant.
wartość czynszowa *f* Zinswert.
— dochodowa *f* Ertragswert.
— handlowa Handelswert.
— materjału budowlanego Abbruchswert.
— nieznaczna unbedeutender Wert.
— nominalna *f* Nennwert.
— papierowa Papierwert.
— pieniężna Geldwert.
— przedmiotu sporu Wert des Streitgegenstandes.
— szacunkowa Schätzungswert.
— upodobienia Wert der besonderen Vorliebe.
— według kursu Kurswert.
— zakładowa Stammwert.
wartość zwyczajna gemeiner Wert.
wartościowy papier *m* Wertpapier.
warunek *m* Bedingung, Voraussetzung.
— przewozowy Transportbedingung.
— rozwiązujący auflösende Bedingung.
— skargi Klagevoraussetzung.
— ukarania (karalności) Bedingung der Strafbarkeit.
— zawieszający aufschiebende Bedingung.
warunkowy areszt *m* bedingter Arrest.
warunkowe roszczenie *n* bedingter Anspruch.
— zawieszenie kary *n* bedingte Strafaussetzung.
warunkowy wyrok *m* bedingtes Urteil.
warjat *m* Idiot.
wasalstwo *n* Vasallentum, Vasallenschaft.
ważność *f* Gültigkeit, Wichtigkeit.
ważny powód (przyczyna) *m* wichtiger Grund.
ważna czynność prawna *f* gültiges Rechtsgeschäft.
wątpienie *n* Zweifel.
wątpliwość *f* Zweifel, Bedenken.
w razie wątpliwości im Zweifel.
wątpliwy *adj* zweifelhaft, bedenklich.
wątpliwe roszczenie *n* zweifelhafter Anspruch.
wbrew woli gegen den Willen.
wbudzać błąd *v* Irrtum erregen.

wchodzenie w życie *n* Inkrafttreten.
wchodzić w rachubę *v* in Betracht kommen.
wciąganie (wciągnięcie) *n* Einziehung.
— do ksiąg *n* Buchung, Bucheintragung.
— do rejestru Eintragung, Einregistrierung.
wcielanie (wcielenie) *n* Einverleibung.
— gminy *n* Eingemeindung.
wcześniejszy posiadacz *m* früherer Besitzer.
wdanie się n w spór Einlassung (in den Rechtsstreit).
wdarcie się do mieszkania Eindringen in eine Wohnung.
wdawanie *n* Einmengung.
wdowa *f* Witwe.
wdowia kasa Witwenkasse.
— pensja Witwenpension.
wdowiec *m* Witwer.
wdrażanie, wdrożenie *n* Einleitung, Eröffnung.
— śledztwa Einleitung der Untersuchung.
— upadłości Konkurseröffnung.
wdzierać się do mieszkania *v* in eine Wohnung eindringen.
wdzięczność *f* Dankbarkeit.
wędrować *v* wandern.
wejście w życie *n* Inkrafttreten.
wejrzeniowy *adj* einsichtig.
weksel *m* ob. wymian *m* Wechsel.
— ciągniony przekazany, (trasowany) gezogener (trassierter) Wechsel, Tratte.
weksel datowy Datowechsel.
— indosowany indossierter Wechsel.
— jarmarczny (targowy) Marktweksel.
— na okaziciela Inhaberwechsel.
— okazany vorgezeigter (präsentierter) Wechsel.
— piwniczy Kellerwechsel.
— prolongowany Prolongationswechsel.
— ratalny (ratowy) Ratenwechsel.
— trasowany trassierter Wechsel (Tratte).
— umiejscowiony Domizilwechsel.
— za okazaniem Wechsel auf Sicht, Sichtwechsel.
— zwrotny Rückwechsel, Rimesse.
wekslobiorca *m* Wechselnehmer, Remittent.
wekslodawca *m* Wechselaussteller.
wekslowy protest *m* Wechselprotest.
wekslowe prawo Wechselrecht.
werbowanie *n* Anwerbung.
werdykt przysięgłych *m* Spruch der Geschworenen.
wersalski traktat *m* Versailler Vertrag.
weryfikacja *f* (sprawdzenie) Verifikation, Bestätigung.
weterynarz *m* Tierarzt.
weto złożyć *v* Veto (Einspruch) einlegen.
wewnętrzny *adj* innerlich, Innen =.
— stosunek Innenverhältnis.
węzel małżeński *m* eheliches Band.

wezwanie *n* Ladung, Ersuchen, Aufforderung.
— do popełnienia zbrodni Aufforderung zur Begenung eines Verbrechens.
— do terminu Ladung zum Termin.
— do opuszczenia mieszkania Aufforderung zur Räumung einer Wohnung.
— edyktalne (publiczne) öffentliche Ladung.
— o pomoc prawną Rechtshilfeersuchen.
— o zastępstwo Aufforderung zur Vertretung.
— płatnicze Zahlungsaufforderung.
— przeciwnika Ladung des Gegners.
wezwany sędzia *m* ersuchter Richter.
wgląd w akta Akteneinsicht.
wiadomość *f* Kennen, Kenntnis.
wiara dobra (zła) *f* guter (böser, schlechter) Glaube.
— publiczna księgi wieczystej öffentlicher Glaube des Grundbuchs.
wiarogodność świadka *f* Glaubwürdigkeit eines Zeugen.
wiarogodny *adj* glaubwürdig.
wiarogodne przyznanie *n* glaubwürdiges Geständnis.
wiązanie *n* Bindung.
wiązany *adj* verbindlich.
wichrzyciel pokoju *m* Friedensstörer.
widoczny błąd *m* sichtbarer Mangel.
widok *m* Aussicht.
wiec *m* Versammlung.

wieczny, wieczysty *adj* ewig.
wieczysty czynszownik *m* Erbpächter, Erbuntertan.
wieczysta księga *f* Grundbuch.
wiedza i wola Wissen und Wollen.
większość głosów *f* Stimmenmehrheit.
— kwalifikowana *f* qualifizierte Mehrheit.
— dwoich trzecich Zwei-Drittel Mehrheit.
wielki *adj* groß.
wielka potrzeba *f* Seenot.
— własność ziemska *f* Großgrundbezitz.
wielość dłużników *f* Mehrheit von Schuldnern.
wielożeństwo *n* Vielweiberei (Doppelehe).
wierność *f* Treue.
wierny *adj* treu.
wierzyciel *m* Gläubiger.
— łączny Gesamtgläubiger.
— hipoteczny Hypothekengläubiger.
— poszukujący *m* betreibender Gläubiger.
— spadkowy Nachlaßgläubiger.
— upadłościowy Konkursgläubiger.
— wekslowy Wechselgläubiger.
— zastawny Pfandgläubiger.
wierzytelność *f* (ob. żądanie) Forderung.
— hipoteczna *f* Hypothekenforderung
— lichwiarska wucherische Forderung.
— nie podlegająca zajęciu unpfändbare Forderung.

wierzytelność pieniężna Geldforderung.
— podstawowa Stammforderung.
— przyłączna Anschlußforderung.
— regresowa Rückgriffsforderung.
— wpisana do ksiąg (eingetragene) Buchforderung.
— wymagalna fällige Forderung.
— wzajemna Gegenforderung.
— zakładowa Grund- (Stamm-) forderung.
— zmyślona *f* erdichtete Forderung.
wierzytelny odpis *m* beglaubigte Abschrift.
wiejski testament *m* Dorftestament.
więzień *m* Gefangener.
— z domu poprawy *m* Zuchthäusler.
więzienie *n* Gefängnis.
— ciężkie Zuchthaus.
— karne Strafgefängnis.
— śledcze Untersuchungsgefängnis.
więzienny przepis (regulamin) *m* Gefängnisvorschrift (Gefängnisordnung).
wina *f* Schuld, Verschulden.
— nieumyślna leichtes Verschulden (culpa levis).
— umyślna schweres Verschulden (culpa gravis).
— zastępcy *f* Verschulden des Vertreters.
windykacja *f* Vindikation, Beanspruchung.
winien *adj* schuld, schuldig.
winkulacja *f* Vinkulierung, Vinkulation, Bindung.
winny *adj* „muß".
winowajca *m* Schuldiger, Sträfling.
wiwisekcja *f* Vivisektion.
wiza na paszporcie *f* Paßvisum.
wizerunek *m* (odwzór) Bild, Abbildung.
wizja lokalna *f* (oglądanie) Lokaltermin.
wizowanie *n* Gegenzeichnung.
wkład *m* Einlage.
wkłady *pl* Aufwendungen.
— na kapitał (poczynić) Kapitaleinlage (machen).
— niepieniężny (aport) Sacheinlage.
wkładka majątkowa *f* Vermögenseinlage.
— oszczędnościowa *f* Spareinlage, Sparguthaben.
— wspólnika Einlage des Gesellschafters.
— zakładowa Stammeinlage.
— zastępcza Belegblatt.
wkraczanie, wkroczenie *n* Einschreiten.
wkradać się *v* (chyłkiem) sich einschleichen.
włączenie się do gminy Eingemeindung.
władać *v* beherrschen, Gewalt ausüben.
władanie rzeczywiste *n* tatsächliche Gewalt.
władność *f* Gewalt, Macht.
władny *adj* machthabend.
władowanie *n* Aufladen.
władza *f* 1. Behörde, Gewalt; 2. Organ.
— administracyjna Verwaltungsbehörde.

władza centralna Zentralgewalt.
— karania Strafgewalt.
— klucza (kluczowa) żony Schlüsselgewalt der Ehefrau.
— nadzorcza Aufsichtsbehörde.
— ojcowska elterliche Gewalt.
— policyjna Polizeigewalt, Polizeibehörde.
— rejestrowa Registerbehörde.
— rodzicielska väterliche Gewalt.
— sędziowska richterliche Gewalt.
— spółki Organ der Gesellschaft
— umysłowa Geistestätigkeit.
— urzędowa Amtsgewalt.
— ustawodawcza *f* gesetzgebende Gewalt.
— wykonawcza *f* (Vollstrekkungsbehörde) vollziehende Gewalt.
— zwierzchnicza (zwierzchnia) Oberste Gewalt, Hoheitsgewalt, Staatsgewalt.
— zawodowa *f* Fachbehörde.

władztwo *n* Gewalt, Oberhoheit.

włamanie *n* Einbruch.

właściciel *m* Eigentümer.
— gruntu Grundstückseigentümer.
— okrętu Schiffseigentümer, Schiffseigner.
— przedsiębiorstwa Geschäftsinhaber.

właściwość *f* Zuständigkeit.
— miejscowa örtliche Zuständigkeit.

właściwość ogólna allgemeine Zuständigkeit.
— przemienna *f* nicht ausschließliche Zuständigkeit.
— rzeczowa sachliche Zuständigkeit.
— sądu *f* Zuständigkeit des Gerichts.
— szczególna *f* besondere Zuständigkeit.
— wyłączna ausschließliche Zuständigkeit.

właściwy *adj* zuständig, eigentlich.

właściwa władza *f* zuständige Behörde.

własnodzielność *f* Selbständigkeit.

własnodłużnik *m* Selbstschuldner.

własnoręczny podpis *m* eigenhändige Unterschrift.

własność *f* Eigentum.
— gruntowa Grundstückseigentum.
— prywatna Prvateigentum.
— publiczna öffentliches Eigentum.
— wyłączna Alleineigentum.

własny *adj* eigener.
— nakład *m* Selbstverlag.
— rachunek *m* eigene Rechnung.

własna korzyść *f* Eigennutz.
— wola eigener Wille.

własne rodzice *pl* leibliche Eltern.

wleżenie (włażenie) *n* Einsteigen.

włóczęga *m* Landstreicher.

włóczęgostwo *n* Landstreicherei.

włożenie *n* Auferlegung.

włożenie kosztów Kostenauferlegung.
— obowiązku Auferlegung einer Verpflichtung.
wniecienie ognia (pożaru) *n* Inbrandsetzung.
wniesienie *n* Einbringung, Einreichung, Erhebung.
— ekscepcji Geltendmachung einer Einrede.
— odwołania *n* Einlegung (Einbringung) d. Berufung.
— opozycji Widerspruchserhebung.
— oskarżenia *n* Einreichung der Anklage.
— pozwu Einreichung der Klageschrift.
— skargi (powództwa) Klageeinreichung.
— sprzeciwu *n* Einspruchserheben.
— ustawy Vorlage, Einbringung eines Gesetzes.
— zażalenia *n* Beschwerdeeinlegung.
wniesiona rzecz *f* (mienie) eingebrachte Sache.
wnieść (wnosić) *v* einbringen, erheben, beantragen.
wniosek *m* Antrag, Gesuch.
— dowodowy *m* Beweisantrag.
— ewentualny Eventualantrag.
— końcowy Schlußantrag.
— o areszt Arrestantrag.
— o przekazanie Überweisungsantrag.
— o rozstrzygnięcie sądowe Antrag auf gerichtliche Entscheidung.
— o ukaranie Strafantrag.
wniosek o wyrok zaoczny Beantragung e. Versäumnisurteils.
— odwoławczy (rewizyjny) Berufungs-(Revisions-) antrag.
wnioskodawca *m* Antragsteller.
wnioskować *v* (beantragen) folgern.
wnoszący odwołanie *m* Beschwerdeführer (Berufungskläger).
woda kanałowa (spławna) *f* Fahrwasser.
— podziemna *f* Grundwasser.
wodne prawo *n* Wasserrecht.
wody państwa *pl* Eigengewässer.
— przybrzeżne (śródziemne) Küstengewässer (Binnengewässer).
wojenny sąd *m* Kriegsgericht.
wojewoda *m* Wojewode.
wojewódzki sąd administracyjny *m* Wojewodschaftsverwaltungsgericht.
— wydział *m* Wojewodschaftsabteilung.
województwo n (Śląskie) Wojewodschaft (Schlesien).
wojna napastnicza *f* Angriffs- (Offensiv-) krieg.
wojsko czynne *n* aktives Heer.
wojskowy kodeks karny *m* Militärstrafgesetzbuch.
wojskowy sąd *n* Militärgericht.
wojskowa służba *f* Militärdienst.
wokanda *f* Vokante.
wola *f* Wille.
— ostatnia *f* letzter Wille.

wola władania *f* Herrschaftswille.
wolność *f* Freiheit.
— łączenia się *f* Vereinigungs- (Koalitions-)freiheit.
— od kary Straffreiheit, Indemnität.
— od opłaty (podatków) Gebühren- (Steuer-)freiheit.
— osobista persönliche Freiheit.
— poszukiwania górniczego Schürffreiheit.
— prasy Pressefreiheit.
— przemysłowa Gewerbefreiheit.
— przenoszenia się (wolnoprzesiedlność) Freizügigkeit.
— stowarzyszeń Vereinsfreiheit.
— wyznań Bekenntnisfreiheit.
— zgromadzeń Versammlungsfreiheit.
wolny glejt *m* freies Geleit.
— majątek freies Vermögen.
— od podatków (należytości) steuer-(gebühren-)frei.
— od wad *adj* fehlerfrei.
— port *m* Freihafen.
wolne miasto *n* freie Stadt, Freistadt.
wolontarjusz *m* Volontär.
wołować (głosować) *v* stimmen.
wotum (wyraz) nieufności Mißtrauensvotum.
— ufności Vertrauensvotum.
wozowe *n* Wagenmiete.
woźny *m* Bote, Diener.
wpis *m* Eintragung, Einschreibung; russische Grundgebühr bei Gerichtskosten.
wpis hipoteki (hipoteczny) Hypothekeneintragung.
— w rejestrze handlowym Eintragung im Handelsregister.
wpisanie, wpisywanie *n* Eintragung, Einschreibung.
wpisowe *n* Einschreibegebühr.
wpłata *f* Einzahlung.
— na akcje Einzahlung auf Aktien.
wpływ *m* 1. Einfluß, 2. Eingang.
wprawić w stan *v* in einen Zustand versetzen.
wprowadzenie *n* Einfuhr, Einführung.
— w błąd Irreführung.
— w posiadanie Besitzeinweisung.
wrażenie *n* Eindruck.
wręczenie, wręczanie *n* Einhändigung, Übergabe.
— wekslu *n* Wechselbegebung (Einhändigung).
wrodzone prawo *n* angeborenes Recht, Naturrecht.
wróg *m* Feind.
wrogie mocarstwo *n* feindliche Macht.
wschodni *adj* östlich.
wschodnie prawo *n* Ostrecht.
wskazanie *n* Weisung, Angabe.
— poprzednika *n* Urheberbenennung.
— przysięgi Eideszuschiebung.
wskazany *adj* geboten, angemessen.
— czyn gebotene Handlung.
wskazówka *f* Anweisung.
wsparcie dla ubogich *n* Armenunterstützung.

wspomnianie, wspomnienie *n* Erinnerung.
wspólnik *m* Gesellschafter.
— cichy stiller Gesellschafter.
wspólność *f* Gemeinschaft.
— domowa häusliche Gemeinschaft.
— dorobku Errungenschaftsgemeinschaft.
— majątkowa (ogólna) (allgemeine) Gütergemeinschaft.
— małżeńska eheliche Gemeinschaft.
— mienia ruchomego Fahrnisgemeinschaft.
— prawna Rechtsgemeinschaft.
— według części ułamkowych Gemeinschaft nach Bruchteilen.
— życia *f* Lebensgemeinschaft.
wspólny gemeinschaftlich.
wspólna własność *f* (nieruchoma) Allmende (Gemeineigentum).
wspólne popełnienie przestępstwa gemeinschaftliche Begehung eines Delikts.
— zamknięcie *n* gemeinschaftlicher Verschluß, gemeinschaftliche Einsperrung.
wspólnemi siłami mit vereinten Kräften.
współ-czesny *adj* gleichzeitig.
współczucie *n* Mitgefühl.
współdłużnik *m* Mitschuldner.
współdziałać *v* mitwirken.
współdłużnictwo *n* (niewłaściwe) Gesamtschuldverhältnis (unechtes).
współdzierżawa *m* Mitpächter.
współobwiniony Mitangeschuldigter.
współoskarżony *m* Mitangeklagter.
współpanowanie *n* Coimperium, Mitherrschaft.
współposiadacz *m* Mitbesitzer.
współpozwany *m* Streitgenosse.
współspadkobiorca Miterbe.
współsprawca *m* Mittäter.
współuprawnienie *n* Mitberechtigung.
współudział Mitanteil.
współopiekun Mitvormund.
współwinny *adj* mitschuldig.
współwłasność *f* Kondominium, Kondominat, Miteigentum.
współzawodnictwo nierzetelne unlauterer Wettbewerb.
współzawodnik *m* Mitbewerber.
współzałożyciel *m* Mitgründer.
wstąpić na miejsce *v* An die Stelle treten.
wstąpienie *n* Eintreten.
— do sprawy Beitritt zur Sache.
— jako współkontrahent Selbsteintritt.
wstecz działający *adj* rückwirkend.
wsteczny *adj* rückgängig, verkehrt.
wsteczne działanie *n* Rückwirkung.
wstęga sędziowska *f* Richterschärpe.
wstęp *m* (wstępowanie *n*) 1. Eintritt, Zutritt; 2. Einleitung.
wstopniowanie *n* Einstufung.

wstręt *m* Scheu, Widerwillen.
— do pracy *m* Arbeitsscheu.
— nieprzezwyciężony *m* unüberwindliche Abneigung.
wstrząśnienie *n* Erschütterung.
wstrzymanie *n* Hemmung, Aufschiebung, Einstellung.
— egzekucji Einstellung der Zwangsvollstreckung.
— orzeczenia Aussetzung der Entscheidung.
— postępowania wywoławczego Aussetzung des Aufgebotsverfahrens.
— postępowania karnego Innehaltung (Einstellung) des Strafverfahrens.
— się od rozporządzenia Sich einer Verfügung enthalten.
— się od głosowania Stimmenthaltung.
— zapłaty *n* Zahlungssperre.
wstrzymujący skutek *m* aufschiebende Wirkung (hemmende Wirkung).
wstyd *m* Scham, Schande.
wstydliwość *f* Schamhaftigkeit.
wszczęcie śledztwa sądowego *n* Eröffnung der gerichtlichen Untersuchung.
wszczynanie hałasu *n* Lärmerregung.
wszechmogący *adj* allmächtig.
wszechnica *f* Hochschule, Universität.
wszechwiedzący *adj* allwissend.
wtorek *m* Dienstag.
wtórnik *m* listu przewozowego Duplikatfrachtbrief.
wtoropis *m* Duplikat.
wwiązanie dziedziców *n* Besitzeintritt der Erben.
wuj *m* Onkel.
wybaczenie *n* Verzeihung.
wybierać, **wybrać** *v* auswählen.
wybieralność *f* Wählbarkeit, (passives Wahlrecht).
wybieralny *adj* wählbar.
wybór *m* Wahl, Wahlgang.
— obrońcy Wahl des Verteidigers.
— ścisły *m* Stichwahl (engere Wahl).
wybory do Sejmu *pl* Sejm-(Landtags-) wahlen.
wyborczy Wahl =.
wyborcza ordynacja *f* Wahlordnung.
wyborcze prawo *n* Wahlrecht.
wyborny *adj* vortrefflich.
wybryk *m* Ausschweifung, Exzeß.
— ciężki (obelżliwy) *m* grober Unfug (beschimpfender Unfug).
wybuch wojny *m* Kriegsausbruch.
wybuchowe materjały *pl* Sprengstoff.
wybrzeże morskie *n* Meeresstrand.
wychodztwo *n* (emigracja) Auswanderung, Emigration.
wychodźca *m* Auswanderer.
wychowanie (wychowywanie) *n* Erziehung.
— przymusowe (zapobiegawcze) Zwangserziehung, (Fürsorgeerziehung).
wychowaniec *m* Zögling.
wychowawca *m* Erzieher.
wychowawczy zakład *m* Erziehungsanstalt.
wyciąg *m* Auszug.

wyciąg z aktów sądowych Auszug aus den Gerichtsakten.
— z wyroków karnych Auszug aus Strafurteilen.
wycofanie akcyj (umorzenie) *n* Einziehung von Aktien (Amortisation).
wyciek *m* Leckage.
wycierpienie *n* Erschöpfung, Erfüllung.
— istoty występku Erfüllung des Tatbestandes eines Vergehens.
wydać *v* erteilen, verabfolgen.
— opinję *v* begutachten.
wydalenie *n* Ausweisung, Entfernung.
— cudzoziemca Ausweisung eines Ausländers.
— z sali rozpraw (Verweisung) Entfernung aus dem Verhandlungssaal.
— z urzędu Amtsentlassung.
wydanie *n* Herausgabe, Aushändigung, Auslieferung.
— opinji Begutachtung.
— rzeczy (dokumentów) Herausgabe von Sachen (Urkunden).
— towaru Auslieferung des Gutes.
— wyroku Urteilserlaß (Urteilsfindung).
— zarządzenia Erlaß einer Verfügung.
wydarzenie elementarne (żywiołowe) *n* Naturereignis.
wydatek *m* (wkład) Ausgabe, Aufwand, Auslage.
wydatki adwokackie *pl* Auslagen des Rechtsanwalts.
— małżeńskiego pożycia ehelicher Aufwand.
wydawca *m* Herausgeber.
wydawnictwo *n* Verlag.
— gazety Zeitungsverlag.
wydobycie z lodu *n* (okrętu) Enteisung (eines Schiffes).
wydobywcza skarga *f* Eigentumsklage.
wydział *m* Ausschuß, Abteilung.
— cywilny (izba cywilna) Zivilabteilung (Zivilkammer).
— czeladników Gesellenausschuß.
— gminny Gemeindeausschuß.
— handlowy Handelskammer.
— hipoteczny Grundbuchamt.
— jednoosobowy Einzelrichter.
— karny (izba karna) Strafabteilung (Strafkammer).
— krajowy Landesausschuß.
— obwodowy Bezirksausschuß.
— powiatowy Kreisausschuß.
— prawno-ekonomiczny Rechts- und staatswissenschaftliche Fakultät.
— rady miejskiej *m* Stadtausschuß.
— rozjemczy *m* Schlichtungsausschuß.
— samorządu (samorzadowy) Selbstverwaltungsabteilung.
— wierzycieli Gläubigerausschuß.
— prezydjalny Präsidialabteilung.
— zakładowy Betriebsausschuß.

wydzierżawić *v* verpachten.
wydzierżawiający *adj* Verpächter.
wydziedziczenie *n* Enterbung.
wygaśnięcie *n* firmy Erlöschen der Firma.
wygnanie *n* Vertreibung.
wygoda *f* Bequemlichkeit.
wygotowanie wyroku (wypis) *n* Urteilsausfertigung.
wygrać (wygrywać) proces *v* Prozeß gewinnen.
wygrywająca strona *f* obsiegende Partei.
wyjaśnienie *n* Aufklärung, Auskunft.
— stanu sprawy *n* Aufklärung des Sachverhalts.
wyjątek *m* Ausnahme.
wyjątkowy sąd *m* Ausnahmegericht.
— stan *m* Ausnahmezustand.
wyjątkowa ustawa *f* Ausnahmegesetz.
wyjawienie tajemnicy *n* Offenbaren eines Geheimnisses.
wyjednać rozstrzygnięcie sądu *v* die Entscheidung des Gerichts nachsuchen.
— zezwolenie *v* die Genehmigung einholen.
wyjednanie *n* 1. Erwirken, Verschaffen; 2. Ausgleichen.
wyjść na jaw *v* sich zeigen.
wykaz *m* Nachweis, Verzeichnis, Blatt.
— bagażowy Gepäckschein.
— banku Bankausweis.
— hipoteczny *m* (Hypothekenschein) Grundbuchtabelle.
— kar Strafliste.
— kar pieniężnych Geldstrafenliste.
wykaz majątkowy (majątku) *m* Vermögensnachweis.
— podatkowy *m* Steuerausweis.
— spadkowy Nachlaßverzeichnis.
— subskrybcyjny *m* Zeichnungsschein.
— zaległości Restenzettel.
wykazać *v* ausweisen, zeigen.
— się *v* sich erweisen.
wykazanie *n* (udowodnienie) Nachweis *m* (Nachweisführung) *f*.
— pełnomocnictwa *n* Nachweis der Vollmacht.
wykład *m* Vortrag, Vorlesung.
wykładnia ustawy *f* Gesetzesauslegung.
— rozszerzająca, ścieśniająca erweiternde, einengende Interpretation.
wykluczający *adj* ausschließend.
— termin (czasokres) *m* Ausschlußfrist.
wykluczenie *n* Ausschluß, Ausschließung, Präklusion.
— jawności (publiczności) Ausschluß der Öffentlichkeit.
— robotników (lokaut) Aussperrung der Arbeiter (Lokaut).
— roszczenia Ausschluß eines Anspruchs.
— sędziego Ausschließung eines Richters.
wykluczony ławnik *m* ausgeschlossener Schöffe.
wykluczalność *f* (wyłączność) Ausschließlichkeit.

wykluczalność firmy Firmenausschließlichkeit.

wykonalność *f* Vollstreckbarkeit, Ausführbarkeit.

— tymczasowa wyroku vorläufige Vollstreckbarkeit des Urteils.

wykonalny tytuł (wypis) *m* vollstreckbarer Titel (Ausfertigung).

uznać za tymczasowo wykonalne *v* für vorläufig vollstreckbar erklären.

wykonanie *n* Vollstreckung, Vollzug, Ausführung.

— aresztu Vollziehung des Arrestes.

— kary Strafvollzug.

— testamentu Testamentsvollstreckung.

— umowy Vertragserfüllung.

— wyroku Vollstreckung eines Urteils.

— zastępcze Ersatzvornahme.

wykonawca *m* Vollstrecker, Vollzieher.

— rozporządzenia ostatniej woli Vollstrecker einer letztwilligen Verfügung.

— testamentu Testamentsvollstrecker.

wykonawczy sąd (sędzia) *m* Vollstreckungsgericht (Vollstreckungsrichter).

wykonywanie praw *n* Ausübung von Rechten.

— urzędu *n* Amtsausübung.

wykopywanie zwłok *n* Ausgrabung einer Leiche, Exhumierung.

wykreślenie *n* Ausstreichen, Löschen, Löschung.

— prawa Löschung eines Rechts.

wykręty prawne *pl* juristische Finessen.

wykroczenie, wykraczanie *n* Übertretung.

wykrycie *n* Entdeckung.

— prawdy materjalnej Erforschung der materiellen Wahrheit.

— przestępstwa Ermittelung einer strafbaren Handlung.

wykształcenie *n* Ausbildung.

— fachowe (zawodowe) Fach- (Berufs-) ausbildung.

wykup *m*, wykupno *n* Ablösung, Einlösung, Loskauf, Rückkauf.

wykupienie wekslu *n* Wechseleinlösung.

wykupowanie *n* Ankauf, Einlösung.

wylądowanie *n* Landung.

wyładowanie *n* Ausladen, Löschen.

wyłamanie się więźniów *n* Ausbrechen von Gefangenen.

— schowków Erbrechen von Behältnissen.

wyłączenie (wykluczenie) *n* (ob. nieprzyjęcie) Ausschließung, Ausschluß (s. Ablehnung).

— sędziego Ausschließung eines Richters.

— wspólnika od zastępstwa Ausschluß eines Gesellschafters von der Vertretung.

— w konkursie *n* Aussonderung im Konkurs.

wyłączny *adj* ausschließlich, wyłączne prawo *n* ausschließliches Recht.

— sądownictwo *n* ausschließlicher Gerichtsstand.

wyłączony sędzia *m* ausgeschlossener (abgelehnter) Richter.
wyłożenie listów *n* Auslegung von Listen.
— pieniędzy Auslegen von Geld.
wylew *m* Überschwemmung.
wylosowanie *n* Auslosung.
wyłożyć (wykładać) auslegen, aufwenden.
wyłudzenie *n* Herauslocken, Abschwindeln.
wymagalność *f* (świadczenia) Fälligkeit (einer Leistung).
wymagalny weksel *m* fälliger Wechsel.
wymaganie *n* Erfordernis, Anforderung.
wymagany *adj* erforderlich.
wymazać *v* unkenntlich machen.
wymian *m* ob. weksel *m* Wechsel.
— fałszywemi podpisami (wym. piwniczy) Kellerwechsel.
— pieniędzy Geldwechsel.
— pierwotny Primawechsel.
— płatny w oznaczonym terminie Datowechsel.
— płatny za wykazaniem Sichtwechsel.
— ponowny Sekundawechsel.
— prosty *m* trockener Wechsel, Reklawechsel.
— umiejscowany Domizilwechsel.
— z grzeczności Gefälligkeitswechsel.
— zwrotny *m* Rückwechsel.
wymiana *f* Wechseln, Tausch.
— listów *f* Briefwechsel.
wymianobiorca *m* Wechselnehmer.
wymiar *m* 1. Ausmaß; 2. Ausübung; 3. Altenteil.
— kary *m* Strafmaß (Strafbemessung).
— podatku Steuerveranlagung.
— sprawiedliwości Rechtspflege, Justiz.
— świadczenia *m* 1. Umfang der Leistung; 2. Auszugsleistung.
wymienienie *n* Angabe, Benennung.
— pośredniego posiadacza *n* Benennung des mittelbaren Besitzers.
— powodu do aresztu Angabe des Arrestgrundes.
— świadków Zeugenbenennung.
wymierzenie *n* kary łącznej Festsetzung einer Gesamtstrafe.
wymierzona kara *f* verwirkte Strafe.
wymoga *f* (wymóg) Erfordernis, Anforderung.
wymowa *f* Ausgedinge.
wymówka *f* Ausrede.
wymożenie *n* Erzwingung.
wymuszanie (wymuszenie) *n* Erpressung.
— czynności Erzwingung von Handlungen.
— rozbójnicze räuberische Erpressung.
— tolerowania lub zaniechania Erzwingung einer Duldung oder Unterlassung.
wynagrodne *n* Entschädigung.

wynagrodzenie *n* (zwrot) Vergütung, Erstattung.
— szkody Schadensersatz.
— za ból Schmerzensgeld.
wynajęcie *n* Vermietung, Verfrachtung.
wynajmujący *m* Vermieter.
— okręty *m* Verfrachter.
wynalazca *m* Erfinder.
wynalazek *m* Erfindung.
wynik *m* Ausgang, Ergebnis.
— śmiertelny *m* tötlicher Ausgang.
wynosić *v* betragen.
wyobrażenie *n* Vorstellung.
wypadek *m* Zufall, Fall.
— losowy Zufall.
— morski Seenot.
— nieszczęśliwy Unglücksfall.
— nieuchronny *m* unabwendbarer Zufall.
— śmierci Todesfall.
— ubezpieczenia Versicherungsfall.
wypełnienie blankietu *n* Blankettausfüllung.
— umowy Erfüllung eines Vertrages.
wypieranie się (wyparcie) Leugnen.
wypis *m* (wygotowanie) Ausfertigung.
— karty karnej Straflistenauszug.
— wykonalny wyroku vollstreckbare Ausfertigung eines Urteils.
— wyroku skróconego abgekürzte Urteilsausfertigung.
wypłacalność *f* Zahlungsfähigkeit.
wypłata *f*, wypłacanie *n* Auszahlung, Zahlung, Entrichtung.
wypłatny nabywca *m* zahlungsfähiger Käufer.
wypływać, wypłynąć *v* entspringen, sich ergeben aus.
wypływ *m* Folge, Wirkung.
wypoczynek *m* Ruhe, Erholung.
wyposażenie *n* (posag) Ausstattung (Mitgift).
wypotrzebować *v* verbrauchen.
wypowiedzenie *n* Kündigung.
— mieszkania Kündigung einer Wohnung.
— umowy (spółki) Kündigung eines Vertrages (einer Gesellschaft).
wypożyczający *m* Darleiher, Darlehnsgeber.
wypożyczenie *n* Darlehn, Entleihung.
wyprawa (córki) *f* Aussteuer (der Tochter).
wyprawienie *n* Abfertigung.
— w drogę Fortschaffung.
wyprowadzenie (się) *n* Auszug, Ausziehen.
wypróżnienie *n* Räumung.
wysprzedaż **inwentarzowy** *m* Inventurausverkauf.
wyprzedzanie *n* Überholen *n*.
wypuszczanie akcyj *n* Ausgabe von Aktien.
wypuszczenie na wolność *n* Freilassung.
— z pod władzy ojcowskiej Entlassung aus der väterlichen Gewalt, Emanzipation.
wypytanie stron *n* Befragen (Befragung) der Parteien.
wyrabiać *v* herstellen.
wyraz *m* Ausdruck, Bekundung.

wyraz nieufności Mißtrauensvotum.
— zaufania Vertrauensvotum.
wyrażenie woli (swobodne) *n* Willensbestimmung (freie).
wyraźny *adj* ausdrücklich, deutlich.
wyraźne żądanie *n* ausdrückliches Verlangen.
wyręczenie *n* Aushilfe, Geschäftsführung.
wyręczyciel *m* Geschäftsführer.
wyrób krajowy *m* Inlandserzeugnis (Inlandsprodukt).
— przemysłowy gewerbliches Erzeugnis.
wyrobnik *m* Handarbeiter.
wyrok *m* Urteil.
— arbitrażowy Schiedsurteil.
— co do samej zasady Grundurteil.
— częściowy *m* Teilurteil.
— końcowy (warunkowy) (bedingtes) Endurteil.
— ogłoszony verkündetes Urteil.
— pośredni Zwischenurteil.
— prawomocny rechtskräftiges Urteil.
— rozwodowy Scheidungsurteil.
— skrócony (uproszczony) abgekürztes Urteil.
— śmierci Todesurteil.
— uwalniający freisprechendes Urteil.
— uzupełniający Ergänzungsurteil.
— wstępny co do samej zasady Zwischenurteil über den Grund.
wyrok wydany w zaoczności Versäumnis- (Kontumaz-) urteil.
— wyjaśniający Läuterungsurteil.
— wykluczający Ausschlußurteil.
— wykonawczy Vollstrekkungsurteil.
— zaoczny Versäumnisurteil.
— z uznania Anerkenntnisurteil.
— z zastrzeżeniem Vorbehaltsurteil.
wyrokowanie *n* Urteilsfällung.
wyrokowe *n* Urteilsgebühr.
wyrościć *v* durch Anmaßung erlangen, sich anmaßen.
wyrównanie *n* Ausgleichung, Heilung.
— się braku formy Heilung eines Formmangels.
wyróżnienie *n* Unterschied.
wyrywkowa rewizja *f* Sprungrevision.
wyrywkowo *adj* Sprung-, per saltum.
wyrządzenie szkody *n* Schadenszufügung.
wyrzeczenie, wyrzekanie, *n* 1. Aussagen; 2. Ausschlagung.
— się spadku Ausschlagen der Erbschaft.
wyschnięcie *n* Schwinden, Schwund.
wyścigi konne *pl* Pferderennen.
wysłaniec *m* Abgesandter, Bote.
wysłuchanie *n* Anhören, Anhörung (Gehör schenken).

wysłuchanie stron (świadków) Anhörung der Parteien (Zeugen).
wyśledzenie *n* Ermittelung.
— przestępstw Erforschung strafbarer Handlungen.
wysoki trybunał *n* Hoher Gerichtshof.
wysprzedaż inwentarzowa *m* Inventurausverkauf.
wystarać się o prawo własności *v* Eigentum verschaffen.
— się o sposobność *v* Gelegenheit verschaffen.
wystaranie się *n* Verschaffen, Verschaffung.
wystarczać (wystarczyć) *v* ausreichen, genügen.
wystawa krajowa *f* Landesausstellung.
wystawca *m* Aussteller.
wystawiający weksel *m* Wechselaussteller, Trassant.
wystawienie *n* Ausstellen, Ausstellung.
— na sprzedaż Feilhalten.
— weksla Wechselausstellung.
wystawiciel *m* Aussteller.
wystąpienie ze spółki *n* Ausscheiden (Austritt) aus der Gesellschaft.
występek *m* Vergehen (Delikt). (zbrodnia, występek, wykroczenie) (Verbrechen, Vergehen, Übertretung).
występek ciągły *m* fortgesetztes Vergehen.
— łowiecki *m* Jagdvergehen, Jagdfrevel.
— w urzędowaniu Amtsvergehen (Vergehen im Amte).
występowanie z zarzutem *n* Geltendmachung eines Einwandes.
wystosować *v* verfügen, erlassen.
wystrzyknięcie nasienia *v* Samenerguß (eiaculatio seminis).
wyświetlenie sprawy *n* Aufklärung der Sache.
wysyłający *m* Versender, Absender.
wysyłanie dzieci na żebractwo *n* Entsenden der Kinder zum Betteln.
wysyłka *f* Versendung.
— zwrotna *f* Rücksendung.
wyszynk *m* Ausschank.
wytknięcie *n* Rüge.
— naruszenia przepisu procesowego Rügen der Verletzung einer Prozeßvorschrift.
— wad Mängelrüge.
wytłumaczenie *n* Erklärung, Auslegung.
wytoczenie, wytaczenie *n* Vorbringen.
— skargi (powództwa) Klageerhebung (Klageanstrengung).
— sprzeciwu Einspruchserhebung.
— stron Vorbringen der Parteien.
wytropienie śladów *n* Verfolgung von Spuren.
wytrych *m* Dietrich, Sperrhaken.
wytrzebienie *n* Ausroden, Kastrieren.
wytwór *m* Erzeugnis.
wytwórcza spółdzielnia *f* Produktivgenossenschaft.
wytyczenie granicy *n* Abmarkung, Abgrenzung.
wywczas *m* Urlaub, Erholung.

wywiad *m* Auskunft.
— urzędowy amtliche Auskunft.
wywierać skutki *v* bewirken, wirken.
wywieść, wywodzić *v* rechtfertigen, beweisen.
wywieszenie *n* Aushang.
wywłaszczenie (wywłaszczanie) *n* Enteignung.
— przymusowe gruntu zwangsweise Enteignung eines Grundstücks.
wywód odwołania *m* Berufungsrechtfertigung.
— kasacji Kassationsschrift.
— oględzin Augenscheinsbefund.
wywody końcowe *pl* Schlußvorträge (Plädoyer).
wywołać *v* erregen, hervorrufen.
— błąd Irrtum erregen.
— osadzenie Stranden lassen.
— wylew e. Überschwemmung hervorrufen.
— zatonięcie (okrętu) Sinken lassen (ein Schiff).
wywołanie *n* 1. Aufgebot, Aufruf; 2. Hervorrufen, Erregung.
— pożaru z niedbalstwa fahrlässige Herbeiführung eines Brandes.
— sprawy (stron) Aufruf der Sache (der Parteien).
— wierzycieli Aufgebot der Gläubiger.
wywoławcze postępowanie *n* Aufgebotsverfahren.
wywoławcza skarga *f* Aufgebotsklage.
wywołując zgorszenie *adj* Ärgernis erregend.

wywóz *m* Ausfuhr.
wyzbycie się posiadania *n* Aufgabe des Besitzes.
wyznaczenie *n* Bestimmung, Benennung.
— adwokata Bestellung eines Anwalts.
— czasokresu Fristbestimmung.
— religijne Religionsbestimmung.
— sądu właściwego Bestimmung des zuständigen Gerichts.
— terminu do ustnej rozprawy Terminsbestimmung zur mündlichen Verhandlung.
— terminu do rozprawy głównej Eröffnung der Hauptverhandlung.
wyznaczony sędzia *m* beauftragter Richter.
wyznanie *n* Bekenntnis, Konfession.
— wiary Glaubensbekenntnis.
wyznawca *m* Bekenner.
wyzwanie na pojedynek *n* Herausforderung zum Zweikampf.
wyzysk *m* (wyzyskanie) Ausbeute, Ausnutzung.
— karalny *m* strafbarer Eigennutz.
wyższy *adj* ober=, höherer.
— sąd krajowy *m* Oberlandesgericht.
— urząd górniczy *m* Oberbergamt.
wyższa siła *f* (vis major) höhere Gewalt.
— konieczność *f* Notstand.
— uczelnia *f* Hochschule.
wyżyna nadbrzeżna *f* Strandhöhe.

wyżywienie *n* Verpflegung.
wzajemność *f* Gegenseitigkeit.
— międzynarodowa *f* internationale Gegenseitigkeit.
— zapewniona *f* verbürgte Gegenseitigkeit.
wzajemny *adj* gegenseitig.
wzajemne zniewagi *pl* wechselseitige Beleidigungen.
względnie obowiązująca ustawa *f* Dispositivrechtssatz.
wzbogacenie się niesłuszne *n* ungerechtfertigte Bereicherung.
wzburzenie *n* Aufregung.
wgląd *m* Einsicht.
względność *f* Berücksichtigung.
wzięcie w posiadanie *n* Inbesitznahme.
— na wychowanie *n* Übernahme in die Pflege.
wzmianka *f* Hinweis, Vermerk.
wzmocniona izba karna *f* erweiterte Strafkammer.
wzniecenie ognia *n* Inbrandsetzung.
wznowienie *n* Erneuerung.
— postępowania (na korzyść skazanego) Wiederaufnahme des Verfahrens (zu Gunsten des Verurteilten).
wzór *m* Muster, Vordruck.
— towarowy *m* Warenmuster.
— użytkowy Gebrauchsmuster.
— zdobniczy Geschmacksmuster.
wzorowy *adj* musterhaft, Muster =.
wzrok *m* Gesicht, Sehkraft.
wzywający *adj* Ersuchender.
wzywanie do *n* Auffordern zu.

Z

zaaresztować *v* verhaften.
zaaresztowanie *n* Verhaftung.
zabezpieczenie *n* Sicherung, Sicherheit.
— dowodu *n* Sicherung des Beweises.
— dane pod przysięgę Versicherung unter Eid.
— spadku Nachlaßsicherung.
zabicie *n* (zabójstwo) Tötung.
— na żądanie Töten auf Verlangen.
— wśród porodu albo zaraz po porodzie Tötung bei oder sofort nach der Geburt.
zabiegacz dziedzictwa *m* Erbschleicher.
zabieganie *n* 1. Bemühen; 2. Vorbeugen.
zabiegły *adj* vorbeugend, vorkehrend.
zabieranie (zabranie) *n* Wegnahme.
— rzeczy cudzej Wegnahme einer fremden Sache.
zabity *adj* tot.
zabobonny *adj* abergläubisch.
zabójca *m* Totschläger.
zabójstwo (zabicie) *n* Totschlag (Tötung).
— nieumyślne fahrlässige Tötung.
zabór *m* Wegnahme.
— rzeczy Wegnahme von Sachen.

zabranie *n* Wegnahme, Entziehung.
zabronienie *n* Verbietung, Verbot.
zabroniona samowola *f* verbotene Eigenmacht.
zaburzenie chorobliwe *n* krankhafte Störung.
— działalności umysłowej Störung der Geistestätigkeit.
zachodzi nieważność Nichtigkeit tritt ein.
zachorowanie *n* Erkrankung.
zachowanie, zachowywanie *n* Verhalten, Benehmen.
— formy Formwahrung (Formbeobachtung).
— sprzeczne z umową vertragswidriges Verhalten.
— tajemnicy Wahrung eines Geheimnisses.
— się niesforne Ungebühr (ungebührliches Verhalten).
zachowawca, zachowywacz *m* Bewahrer, Erhalter, Verwahrer.
zachowawczy (konserwatywny) *adj.* konservativ.
zachowek *m* = (część obowiązkowa) ob. rezerwa Pflichtteil.
zachwalać *v* anpreisen.
zachwianie kredytu *n* Kreditgefährdung.
— stosunku małżeńskiego Zerrüttung des ehelichen Verhältnisses.
zaciąg *m* Werbung.
zaciągnięcie *n* Einziehung.
— zobowiązania Eingehen einer Verbindlichkeit.
zaciemnienie *n* Verdunkelung.
(obawa zaciemnienia Verdunkelungsgefahr.)
zacieranie *n* granicznych kamieni Unkenntlichmachung von Grenzsteinen.
— śladów (zatrzeć) Vernichtung von Spuren.
zaczęcie (zaczynanie) *n* Anfang, Beginn.
zaczepienie *n* Anfechtung.
— czynności prawnej Anfechtung eines Rechtsgeschäfts.
— oświadczenia woli Anfechtung einer Willenserklärung.
— uchwały (wyroku) Anfechtung eines Beschlusses (Urteils).
zaczepne środki *pl* (samoistne) (Anfechtungs-) Angriffsmittel (selbständige).
zadanie, zadawanie *n* 1. Eingeben; 2. Aufgabe.
— pytań Fragestellung.
— trucizny Giftbeibringung.
— urazu cielesnego Zufügen einer Körperverletzung.
zadatek *m* Angeld, Draufgeld.
zadawniać *v* verjähren lassen.
zadawnić *v* verjähren.
zadawnienie *n* (przedawnienie) Verjährung.
— roszczenia Verjährung eines Anspruchs.
zadłużenie *n* Überschuldung.
zadośćuczynienie *n* Genugtuung, Satisfaktion.
zagadnienie *n* Problem, Streitfrage.
zagajenie posiedzenia *n* Eröffnung der Sitzung.
zagajnik *m* Schonung.
zagasnięcie *n* Erlöschen.

zagasnięcie prawa Erlöschen eines Rechts.
zaginięcie *n* Abhandenkommen, Untergang.
zaginienie *n* Verlust.
— bez wieści Verschollenheit.
— przypadkowe zufälliger Untergang.
zaginiona rzecz *f* verlorene (abhanden gekommene) Sache.
zagmatwanie granicy *n* Grenzverwirrung.
zagranica *f* Ausland.
zagraniczność *f* (zakrajowość) Exterritorialität.
zagraniczny wyrok *m* ausländisches Urteil.
zagrażając *adj* drohend, gefährdend.
zagrożenie *n* (przestroga) Androhung, Verwarnung, Gefährdung.
— hipoteki Hypothekengefährdung.
— obyczajności Gefährdung der Sittlichkeit.
— zbrodnią Bedrohung mit einem Verbrechen.
zagrodnik *m* Häusler, Büdner.
zagrożona kara *f* angedrohte Strafe.
zainkasowanie *n* Inkasso, Einziehung.
zajęcie *n* (zajmowanie) 1. Pfändung, Beschlagnahme; 2. Besetzen, Besetzung; 3. Beschäftigung.
— bezowocne fruchtlose Pfändung.
— majątku Vermögensbeschlagnahme.
— na rzecz kilku wierzycieli Mehrpfändung.
zajęcie płodów na pniu Pfändung von Früchten auf dem Stamm (Halm).
— przyłączne Anschlußpfändung.
— tymczasowe vorläufige Pfändung.
— uboczne Nebenbeschäftigung.
zajęciu nie podlegająca rzecz unpfändbare Sache.
zajęty *adj* besetzt, gepfändet.
zajęta rzecz *f* gepfändete (beschlagnahmte) Sache.
zakaz *m* (zakazanie) Verbot, Untersagung.
— bezwzględny *m* absolutes Verbot.
— doręczenia Briefsperre.
— konkurencyjny Wettbewerbsverbot.
— przedsiębiorstwa konkurencyjnego Konkurrenzverbot.
— przedstawienia sprawy Untersagung des Vortrages.
— ustawowy gesetzliches Verbot.
— współzawodnictwa Konkurrenzverbot.
— zapłaty (wypłaty) Zahlungsverbot.
— zbywania (zbycia) *m* Veräußerungsverbot.
zakazany *adj* verboten.
zakazana broń *f* verbotene Waffe.
— czynność prawna *f* verbotenes Rechtsgeschäft.
zakaźna choroba *f* ansteckende Krankheit.
zakład *m* 1. Anstalt; 2. Pfand; 3. Wette.
— chorych Krankenanstalt.

zakład dla pijaków Trinker(heil)-anstalt.
— do wysyłania przesyłki Versendungsanstalt.
— filjalny Zweigniederlassung.
— główny Hauptniederlassung.
— handlowy Handelsniederlassung.
— karny Strafanstalt.
— kredytowy Kreditanstalt.
— listów zastawnych *m* Pfandbriefanstalt.
— poprawczy Besserungsanstalt.
— prawa publicznego Anstalt des öffentlichen Rechts.
— rent Rentenanstalt.
— uboczny (filjalny) Zweigniederlassung, Filiale.
— wychowawczy Erziehungsanstalt.
zakładanie odwołania *n* Berufungseinlegung.
— palenisk Anlegen von Feuerstätten.
zakłócający własność *adj* Eigentumstörer.
zakłócenie nabożeństwa *n* Störung des Gottesdienstes.
— posiadania Besitzstörung.
— spokoju publicznego Störung der öffentlichen Ruhe.
zakon *m* Orden.
zakonnik *m* Mönch.
zakradanie się *n* Hineinschleichen (sich).
zakrajowość *f* Exterritorialität.
zakres *m* Umfang, Bereich.
— działania *m* Kompetenz, Wirkungskreis.
zakres mocy obowiązującej (obowiązywania) (co do czasu, miejsca, osób) Geltungsbereich, Geltungsgebiet (zeitlich, örtlich, persönlich).
zakreślić *v* bezeichnen, bestimmen.
— cel einen Zweck geben.
zakup *m* (zakupno) rzeczy Ankauf von Sachen.
zakupne prawo *n* Lehnsrecht.
zakwaterowanie *n* Einquartierung.
zakwestjonowanie *n* Beanstandung.
zalecanie, zalecenie *n* Empfehlung.
zaleganie *n* Rückstand, Rückständig sein.
zaległość *f* Rückstand.
zaległy czynsz najmu *m* rückständiger Mietzins.
zależność *f* Abhängigkeit.
zależny *adj* abhängig.
zaliczenie *n* Anrechnung.
— aresztu śledczego Anrechnung der Untersuchungshaft.
zaliczka *f* na koszty Kostenvorschuß.
załadowanie *n* Verfrachtung.
załącznik *m* Anlage, Beilage.
— protokołu Anlage zum Protokoll.
załatwienie *n* Erledigung, Besorgung.
— czynności (sprawy) *n* Geschäftsbesorgung.
załoga *f* Belegschaft.
— okrętowa Schiffsbesatzung.
założenie *n* Gründung, Begründung, Anlegung.

założenie jednorazowe *n* Simultan- (Einheits-) gründung.
— księgi wieczystej *n* Anlegung des Grundbuchs.
— rewizji Revisionseinlegung.
— stopniowe Stufen- (Sukzessiv-) gründung.
założyć protest *v* Protest einlegen, protestieren.
— sprzeciw (opozycję) *v* Einspruch (Widerspruch) einlegen.
założyciel *m* Gründer.
— spółki Gründer einer Gesellschaft.
zamach *m* Anschlag, Attentat.
— zabójczy *m* Selbstmordversuch.
zamawiać, zamówić *v* bestellen.
zamawiający *adj* Besteller.
zamążpójście (kobiety) *n* Verheiratung (der Frau).
zamężna kobieta *f* verheiratete Frau.
zamek *m* Schloß.
zameldowanie *n* Anmeldung.
— policyjne polizeiliche Anmeldung.
zamiana *f* (zmiana) Tausch, Umwandlung.
— akcyj Umwandlung von Aktien.
— dziecka Kindesvertauschung (Kindesverwechslung).
— kary Strafumwandlung.
zamianowanie *n* Ernennung.
— sędziego Ernennung zum Richter.
zamiar *m* Absicht (dolus).
zamiar bezprawny rechtswidrige Absicht.
— aby sobie przywłaszczyć Zueignungsabsicht.
— osiągnięcia zysku gewinnsüchtige Absicht.
— oszukańczy betrügerische Absicht.
— prawu przeciwny rechtswidrige Absicht.
— przysporzenia sobie majątkowej korzyści Absicht, sich einen Vermögensvorteil zu verschaffen.
— przywłaszczania Zueignungsabsicht.
— wynikowy dolus eventualis (bedingter Vorsatz).
— znieważenia Beleidigungsabsicht (animus iniuriandi).
zamiast wypełnienia an Erfüllungsstatt.
— zapłaty an Zahlungsstatt.
zamienny handel *m* Tauschhandel.
zamienna rzecz *f* vertretbare Sache.
zamierzenie *n* Absicht.
zamieszczenie (publiczne) *n* Einrückung (öffentliche).
zamieszkały budynek *m* bewohntes Gebäude.
zamieszkanie *n* Wohnsitz.
— ostatnie letzter Wohnsitz.
— stałe ständiger Wohnsitz.
zamilczenie *n* Schweigen.
zamknięcie *n* Abschluß, Einschließung, Verschluß.
— bezprawne widerrechtliche Einsperrung.
— celkowe (odosobnione) Einzelhaft.

zamknięcie morskie *n* (morza) Seesperre.
— rachunków Rechnungsabschluß.
— rozprawy Schluß der Verhandlung.
— wypłaty Zahlungssperre.
zamknięty *adj* geschlossen, abgeschlossen.
zamordowanie *n* Ermordung.
zamorski handel *m* Überseehandel.
zamowa *f* 1. Bestellung; 2. Ausrede; 3. Wortwechsel.
zamysł *m* Vorhaben, Vorsatz, Plan.
zaniechanie *n* Unterlassung.
— doniesienia Nichtanzeige.
— ścigania przestępstwa Unterlassung der (Straf)-Verfolgung eines Delikts.
zanieczyszczenie *n* Verunreinigung.
zaniedbanie *n* Vernachlässigung, Verabsäumung.
— terminu *n* Terminsversäumung.
zanotowanie *n* Aufzeichnung, Vermerk.
— w księdze wieczystej Eintragung im Grundbuch.
zaoczny wyrok *m* Versäumnisurteil.
zaoczne postępowanie *n* Versäumnisverfahren.
zaofiarowanie świadczenia *n* Anbietung (Angebot) der Leistung.
zaofiarujący najwyższą cenę *m* Meistbietender.
zaopatrywanie, zaopatrzenie *n* Verschaffen, Versehen, Unterstützung.
zaostrzenie *n* kary Verschärfung der Strafe.
zaoszczędzać *v* ersparen.
zaoszczędzenie kosztów *n* Kostenersparnis.
zapadłość wekslu *f* (wymagalność) Fälligkeit d. Wechsels.
zapadły weksel *m* fälliger Wechsel.
zapadła kara umowna *f* verwirkte Vertragsstrafe.
zapadnięcie kary umownej *n* Verwirkung der Vertragsstrafe.
— uchwały Beschlußfassung.
zapalne materjały *pl* entzündliche Stoffe.
zaparcie się *n* Leugnen.
zapas *m* Vorrat, Lager.
— towarów *m* Warenlager.
zapasowy fundusz *m* Reservefond.
zapatrywanie *n* Ansicht.
— prawne Rechtsanschauung (Rechtsansicht).
zapewnienie *n* Versicherung, Zusicherung.
— urzędowe *n* amtliche Versicherung.
— pod przysięgą Versicherung unter Eid (eidliche Versicherung).
— z powołaniem się na przysięgę już złożoną Versicherung unter Berufung auf den einmal geleisteten Eid.
— zastępujące przysięgę eidesstattliche Versicherung.
zapewniony przymiot *m* zugesicherte Eigenschaft.
zapis *m* Vermächtnis, Legat.
— długu (obligacja) na okaziciela Schuldverschreibung auf den Inhaber.

zapis na akcje Aktienzeichnungsschein.
— naddziałowy Vorausvermächtnis,
— na sąd polubowny Schiedsgerichts-vereinbarung (-vertrag).
zapisać *v* 1. einschreiben, eintragen; 2. vermachen.
zapisanie w protokole *n* Aufnahme ins Protokoll.
zapisek *m* Vermerk, Notiz.
zapisobierca *m* (legatarjusz) Vermächtnisnehmer.
— następny Nachvermächtnisnehmer.
zapisywanie na akcje *n* Aktienzeichnung.
— się *n* Zeichnung.
zapłacenie zgóry *n* Vorausbezahlung.
zapłata *f* Zahlung, Bezahlung, (Angeld).
— dodatkowa Nachzahlung.
— przelotem Rimesse.
— za odwiezienie Fuhrlohn.
zapłodnienie *n* Befruchtung.
zapobieganie, zapobieżenie *n* Verhütung, Vorbeugung, Prävention.
— upadłości Verhütung (Abwendung) des Konkurses.
zapobiegający przepis *m* Präventivvorschrift.
zapobiegawczy środek *m* Vorbeugungsmittel.
zapodanie *n* Angabe.
zapomocą czynu niedoswolonego durch eine unerlaubte Handlung.
zapomoga *f* Hilfe, Subvention.
zapowiedzenie *n* Ankündigung, Verkündung.
zapowiedzenie odwołania Berufungsanmeldung.
— sporu Streitankündigung (Streitverkündung).
— uposażenia Sperrung des Gehalts.
zapowiedzi *pl* (zawarcie małżenstwa) Aufgebot (bei Eheschließung).
zapozwać *v* verklagen.
zapozwanie *n* Beiladung.
zapozwany *adj* Verklagter, Beklagter, Beigeladener.
zapożyczenie *n* Entlehnung, Entleihung.
zaprawianie do broń *n* Einübung in Waffen.
— dzieci do żebractwa *n* Anleiten der Kinder zum Betteln.
zaprotestowanie *n* wekslu Wechselprotest.
zaprowadzenie *n* Entführung.
zaprzeczenie *n* Bestreiten, Leugnen.
zaprzestanie *n* czynności przez sąd Aufhören (Stillstand) der Tätigkeit des Gerichts.
zaprzyjaźniony *adj* befreundet.
zaprzysięganie, zaprzysiężenie *n* Beeidigung.
— świadków Beeidigung der Zeugen.
zaprzysiężone zeznanie *n* eidliche Aussage.
zapytanie *n* Befragung, Fragestellung.
zarachowanie *n* Anrechnung.
zaradcze zarządzenie *n* Schutzmaßregel.
zaradzenie klęsce *n* Vorbeugung dem Notstand.

zaraza *f* Seuche.
zaręczanie, zaręczenie *n* Verloben, Bürgen.
— honorem Verpfändung der Ehre.
— zamiast przysięgi Versicherung an Eidesstatt.
zaręczyny *pl* Verlobung, Verlöbnis.
zaręka *f*, (poręka) Bürgschaft.
zarejestrowana spółka handlowa *f* eingetragene Handelsgesellschaft.
zarejestrowanie *n* Eintragung (im Register).
— kupna Eintragung eines Kaufmanns.
zarobek *m* (zarobkowanie) Verdienst, Erwerb.
zarobkowy podatek *m* Erwerbsteuer.
zarys *m* Grundriß, Entwurf.
— wyroku Urteilsentwurf.
zarząd *m* 1. Vorstand; 2. Verwaltung; 3. Gebahrung (österr.).
— dóbr Gutsvorstand.
— korporacji Innungsvorstand.
— i pobieranie użytków Verwaltung und Nutznießung.
— majątkowy (majątku) Vermögensverwaltung.
— przymusowy Zwangsverwaltung.
— spadku Nachlaßverwaltung.
— spółki akcyjnej Vorstand der Aktiengesellschaft.
— wymiaru sprawidliwości Justizverwaltung.
zarządca *m* Verwalter.
— mas Masseverwalter.
zarządzenie *n* Verfügung, Anordnung, Verhängung.
— aresztu Anordnung des Arestes.
— dla bezpieczeństwa Sicherheitsmaßnahme.
— izolacyjne Absperrungsmaßnahme.
— lecznicze Heilverfahren.
— majątkowe Vermögensverfügung.
— poczynione getroffene Vorkehrung.
— policyjne polizeiliche (Polizei-) Verfügung.
— tymczasowe einstweilige Verfügung.
— zwierzchności obrigkeitliche Anordnung.
na zarządzenie auf Anordnung.
zarzucać (—ić) *v* vorwerfen, einwenden, zur Last legen.
zarzut *m* Einwand, Einwendung, Vorwurf.
— potrącenia Aufrechnungseinwand.
— rewizyjny *m* Revisionsangriff.
zarzuty *pl* przeciw nakazowi zapłaty Einwendungen gegen den Zahlungsbefehl.
— wysunąć Einwände herleiten.
zasada *f* Grund, Grundsatz, Prinzip.
— jawności Publizitätsprinzip.
— i kwota roszczenia Grund und Betrag des Anspruchs.
— krajowości Territorialitätsprinzip.
— narodowości Nationalitätsprinzip.

zasada oportunizmu Opportunitätsprinzip.
— prawna Rechtsgrund, Rechtsgrundsatz.
— rzeczywistości Effektivitätsprinzip.
— skargi (powództwa) Klagegrund.
— szczególności Spezialitätsprinzip.
— światowości Universalitätsprinzip.
— terytorjalności Territorialitätsprinzip.
— ustności Mündlichkeitsprinzip.
— zawinienia Verschuldungsprinzip.
w zasadzie grundsätzlich.
zasady pojedynku *pl* Regeln des Zweikampfes.
— uczciwości i zaufania Grundsatz von Treu und Glauben.
— uczciwego obrotu Grundsatz des redlichen Verkehrs.
zasadnicza ustawa *f* Grundgesetz.
zasadnicze prawo *n* Grundrecht.
— rozstrzygnięcie *n* grundsätzliche Entscheidung.
zasadność *f* Gründlichkeit, Begründetheit.
zasądzać na trzy lata więzienia *v* zu 3 Jahren Gefängnis verurteilen.
zasądzenie *n* Verurteilung.
— na koszty Verurteilung in die Kosten.
— na zwrot dokumentu Verurteilung zur Rückgabe einer Urkunde.
zasądzenie za czyn karygodny Verurteilung für eine strafbare Handlung.
zasądzony *adj* Verurteilter.
zasiedzenie *n* Ersitzung.
— hipoteczne (tabularne) Tabularersitzung.
— prawa Ersitzung eines Rechts.
zasiłek *m* (wkładka) Beitrag, Zuschuß, Unterstützung.
zasiłka *f* Beitrag, Beihilfe.
— wojenna *f* Kriegswohlfahrtsbeitrag.
zaskarżać, zaskarżyć *v* verklagen, anklagen.
— (w. procesie) anfechten, (prozessual).
zaskarżający weksel *m* Wechselkläger.
zaskarżenie *n* 1. Verklagen, Anklage; 2. Anfechtung.
— wyroku Anfechtung eines Urteils.
zaskarżony wyrok *m* angefochtenes Urteil.
zasłabnięcie *n* Erkrankung.
zasłaniać, zasłonić *v* vorschützen.
— się zarzutkami *v* Einwendungen geltend machen.
zasługa *f* Verdienst, Lohn.
zasobny *adj* reich, bemittelt.
zasobowy fundusz *m* Ersatz (Reserve-) fond.
zaspokojenie *n* Befriedigung.
— długów Schuldenberichtigung.
— wierzyciela Befriedigung des Gläubigers.
zastać *v* antreffen.
zastanowienie *n* 1. Einstellung; 2. Überlegung.

zastanowienie przy morderstwie Überlegung beim Mord.
— śledztwa Einstellung der Untersuchung.
— wypłat (ob. wstrzymanie, umorzenie) Zahlungseinstellung.
zastąpienie *n* Vertreten, Ersetzen.
— sędziego Vertretung eines Richters.
zastąpiony *adj* Vertretener.
zastaw *m* Pfand, Verpfändung.
— ręczny (rzeczy ruchomej) Faustpfand (pignum).
zastawca *m* Pfandgeber, Verpfänder.
zastawienie *n* Verpfändung.
— bodmeryjne *n* Verbodmung.
zastawnik *m* Pfandleiher.
zastawny list *m* Pfandbrief.
— wierzyciel *m* Pfandgläubiger.
zastawniczy zakład *m* Pfandleihanstalt.
zastęp zbrojny *m* bewaffneter Haufe.
zastępca *m* Vertreter.
— prawny (ustawowy) gesetzlicher Vertreter.
— wyzywającego Kartellträger.
zastępczy *adj* vertreten, Ersatz =.
zastępcze wykonanie *n* Ersatzvornahme.
zastępek *m* Ersatz, Surrogat.
zastępnik *m* (zakładnik) Geisel, Bürge.
zastępstwo *n* Vertretung
— łączne Gesamtvertretung.
zastępstwo męża Vertretung des Ehemannes.
— spólników Vertretung der Gesellschafter.
zastosowalność *f* Anwendbarkeit.
zastosowanie *n* (mieć do) Anwendung (finden).
— odpowiednie (analogiczne) ustawy entsprechende Anwendung eines Gesetzes.
zastronny *adj* einseitig, parteiisch.
zastrzeżenie, zastrzeganie *n* Vorbehalt, Vormerkung.
— kompromisowe *n* (kompromisarskie) Schiedsgerichtsklausel.
— pierwszeństwa Rangvorbehalt.
— potajemnie (zastrzeżenie w duchu) geheimer Vorbehalt, Mentalreservation.
— potrącenia (prawa) Vorbehalt der Aufrechnung (eines Rechts).
— (prawa) własności Eigentumsvorbehalt.
— w księdze wieczystej Vormerkung im Grundbuch.
— zwolnienia Vorbehalt der Entlastung
zastrzeżony *adj* vorbehalten.
zastrzeżone mienie *n* Vorbehaltsgut.
zasuwać, zasunąć *v* vorschieben.
zaświadczenie *n* Bescheinigung, Attest.
— bezskutecznego pojednania Sühneattest (Bescheinigung erfolgloser Sühne).
— prawomocności Rechtskraftsbescheinigung.

zaszczyt *m* Ehre.
zaszczytny *adj* ehrenvoll.
zaszczytne oznaczenie *n* Ehrenauszeichnung.
zatajanie, zatajenie *n* Verheimlichen, Verschweigen.
— przeszkody do małżeństwa Verheimlichen von Ehehindernissen.
zatarcie skazania(kary) *n* Streichung (Löschung) der Verurteilung, Straflöschung.
zatarg *m* Streit, Konflikt.
— przemysłowy *m* Gewerbestreit.
— zbiorowy *m* Gesamtstreitigkeit.
zatonięcie *n* statku ubezpieczonego Untergehen eines versicherten Schiffes.
zatrucie *n* Vergiftung.
zatrudnienie *n* Beschäftigung.
zatrudniony *adj* beschäftigt, angestellt.
zatrzeć ślady *v* Spuren verwischen.
zatrzymanie rzeczy *n* (prawo zatrzymania) Zurückbehaltung von Sachen (Zurückbehaltungsrecht).
zatwierdzenie *n* Bestätigung, Genehmigung, Sanktion.
— aresztu (wyroku) Bestätigung des Arrestes (Urteils).
— sędziowskie richterliche Genehmigung.
— = późniejsze przyzwolenie Genehmigung = nachträgliche Zustimmung.
zaufanie *n* Vertrauen.
zauważanie, zauważenie *n* Bemerken, Wahrnehmen.
zawalanie się budynku *n* Einsturz eines Gebäudes.
zawarcie *n* Abschluß.
— małżeństwa Eheschließung.
— ponownego małżeństwa Wiederverheiratung.
— umowy Vertragsabschluß.
zawartość *f* Bestand, Inhalt.
zawezwanie *n* Aufruf, Aufforderung (Ladung).
zawiadomienie *n* Benachrichtigung, Mitteilung, Bescheid.
— dłużnika dłużnika Benachrichtigung des Drittschuldners.
— o karze Strafnachricht.
— o wykonaniu Ausführungsanzeige.
— wierzyciela Gläubigerbenachrichtigung.
— wnioskodawcy Benachrichtigung (Bescheid) des Antragstellers.
zawiadowca *m* Verwalter.
— fundacji (spółki) *m* Verwalter einer Stiftung (Gesellschaft).
— upadłości *m* Konkursverwalter.
związanie spółki *n* Eingehung einer Gesellschaft.
zawierający umowę *m* Vertragsschließender.
zawieranie małżeństwa *n* Eheschließung.
— umowy *n* Vertragsabschluß.
zawierzać (-rzyć) ważności *v* auf die Gültigkeit vertrauen.
zawieszająca ekscepcja *f* aufschiebende Einrede.

zawieszający skutek zażalenia aufschiebende Wirkung der Beschwerde.

zawieszenie *n* Aussetzung, Stillstand, Ruhen.
— broni *n* Waffenruhe.
— egzekucji Einstellung der Zwangsvollstreckung.
— postępowania Unterbrechung des Verfahrens.
— (wykonania) kary *n* Strafaussetzung.
— werdyktu Aufhebung eines Spruches.
— władzy rodzicielskiej Ruhen der elterlichen Gewalt.
— wymiaru sprawiedliwości Stillstand der Rechtspflege.
— w urzędowaniu Amtsenthebung.
— wypłaty Zahlungseinstellung.

zawiła sprawa *f* verwickelte Sache.

zawinienie *n* Verschulden.

zawisłość *f* Anhängigkeit.
— sporu Anhängigkeit des Rechtsstreites.

zawisły spór anhängiger (rechtshängiger) Rechtsstreit.

zawiśnięcie *n* (prawne) Rechtshängigkeit.
— sporu Anhängigkeit des Rechtsstreites.
— sprawy spornej Anhängigkeit der Streitsache.

zawity termin *m* Ausschlußfrist.

zawleczenie, zawlekanie *n* Verschleppung, Einschleppung.

zawłaszczenie *n* Aneignung, Zueignung.

zawód *m* Beruf, Fach.

zawodowa tajemnica *f* Berufsgeheimnis.
— szkoła *f* Berufsschule.
— władza Fachbehörde.

zawodowe wystąpienie w rozprawach *n* geschäftsmäßiges Betreiben des Verhandelns.

zawody konne *pl* Pferderennen

zaziemie *n* Hinterland, Interessengebiet.

zażądanie aktów *n* Einforderung der Akten.

zażalenie *n* Beschwerde.
— dalsze weitere Beschwerde.
— bezzwłoczne (natychmiastowe) sofortige Beschwerde.
— niedopuszczalne unzulässige Beschwerde.
— nieuzasadnione unbegründete Beschwerde.
— nieważności Nichtigkeitsbeschwerde.
— w drodze nadzoru Dienstaufsichtsbeschwerde.
— wnieść *v* Beschwerde einlegen.
— załatwić *v* der Beschwerde abhelfen.

zażaleniowy *adj* Beschwerde =.
— sąd *m* Beschwerdegericht.

zaznajmiać, zaznajomić (się) *v* bekanntmachen (sich unterrichten).

zbadanie *n* Nachprüfung, Erforschung.
— dowodu *n* Beweiserhebung.

zbadanie przedmiotu *n* Untersuchung eines Gegenstandes.
— świadków Zeugenvernehmung.
zbankrutowanie *n* Bankrott.
zbicie *n* Widerlegung.
zbieg *m* 1. Flüchtling; 2. Zusammentreffen, Mehrheit, Konkurrenz.
— dłużników Mehrheit von Schuldnern.
— idealny (jednoczynowy) Idealkonkurrenz, Tateinheit.
— kilku przestępstw Zusammenhang mehrerer Straftaten.
— realny (wieloczynowy) Realkonkurrenz, Tatmehrheit.
zbiegły więzień *m* flüchtiger Gefangener.
zbiegnięcie *n* (zbiegostwo) 1. Zusammentreffen; 2. Entfliehen.
zbiegowisko *n* Zusammenlauf, Auflauf.
zbieranie kart wyborczych *n* Sammeln von Wahlkarten.
zbiór *m* Sammlung, Inbegriff.
— pism Blattsammlung.
— przedmiotów Sachinbegriff, Inbegriff von Gegenständen.
— płodów zajętych Aberntung gepfändeter Früchte.
— ustaw Gesetzsammlung.
zbiorowa rzecz *f* Sachinbegriff.
zbiorowość *f* Gemeinschaft.
zboczenie działania *n* aberratio ictus.

zbrodnia *f* Verbrechen.
— grożąca ogółowi gemeingefährliches Verbrechen.
— monetarna Münzverbrechen.
— przeciw obyczajności Sittlichkeitsverbrechen.
— stanu Hochverrat.
zbrodniarz *m* Verbrecher.
zbrodniczy czyn *m* verbrecherische Tat.
zbrojenie *n* Bewaffnung.
zbrojny *adj* bewaffnet.
— zastęp *m* bewaffneter Haufe.
zbycie *n* Veräußerung.
— gruntu Grundstücksveräußerung.
— rzeczy objętej sporem (zakaz zbycia) Veräußerung der streitbefangenen Sache (Veräußerungsverbot).
zbyt *m* Absatz.
zbyteczny *adj* veräußerlich, überflüssig.
zbytek *m* 1. Aufwand, Luxus; 2. Rest.
— nadmierny *m* übermäßiger Aufwand.
zbywający *adj* Veräußerer.
zbywalny *adj* veräußerlich.
zdać (zdawać) sprawę *v* berichten.
zdanie *n* Meinung, Ansicht.
zdarzenie *n* Ereignis.
— prawne Rechtsfall.
zdatność *f* Tauglichkeit.
zdatny *adj* tauglich.
zdatne usiłowanie tauglicher Versuch.
zdeponowanie *n* Hinterlegung.
— celem dania zabezpieczenia Hinterlegung zur Sicherheitsleistung.

zderzenie się statków wodnych *n* Zusammenstoß von Schiffen.
zdewaluowany *adj* entwertet.
zdobycz *m* Beute.
zdolność *f* Fähigkeit.
— do działań procesowych Prozeßfähigkeit.
— do działania Handlungsfähigkeit.
— do powzięcia uchwały Beschlußfähigkeit.
— do prowadzenia sporu Parteifähigkeit.
— do uskutecznienia interesu Geschäftsfähigkeit.
— do zawierania interesów Geschäftsfähigkeit.
— do życia Lebensfähigkeit (Vitalität).
— dziedziczenia Erbfähigkeit.
— płodzenia Zeugungsfähigkeit.
— prawna Rechtsfähigkeit.
— przysięgi Eidesfähigkeit (Eidesmündigkeit).
— rozpoznawcza Erkenntnisvermögen.
— rozrodcza Zeugungsfähigkeit.
— spisania testamentu (testamentowa) Testierfähigkeit.
— testowania (sporządzania testamentu) Testierfähigkeit.
— widzenia Sehvermögen.
— zarobkowania (nabycia) Erwerbsfähigkeit.
— zawarcia małżeństwa Ehe-(schließungs-) fähigkeit.
zdolny *adj* fähig.
— do żeglugi morskiej segelfertig.
zdrada kraju *f* Landesverrat.
— stanu *f* Hochverrat.
— tajemnicy Verrat eines Geheimnisses.
zdrajca *m* Verräter.
zdrowie *n*, **zdrowość** *f* Gesundheit.
zdrowotność *f* Gesundheitszustand, Hygiene.
zdrowy *adj* gesund.
zdzieranie *n* Abreißen.
zebranie *n* Versammlung.
— generalne Generalversammlung.
— kontrolne Kontrollversammlung.
— członków Mitgliederversammlung
— spółkowe Gesellschaftsversammlung.
— walne General- (Haupt-) versammlung.
— wierzycieli Gläubigerversammlung.
— zakładowe Betriebsversammlung.
zejście praw *n* Zusammentreffen von Rechten.
zelżenie *n* Beschimpfung.
zemdlenie *n* Ohnmacht.
zemsta *f* Rache.
zepchnięcie *n* (okrętu) Abbringung eines (gestrandeten) Schiffes.
zepsucie *n* Verderb.
— się rzeczy Verderben einer Sache.
zesłanie na karę Deportation (Strafversendung).
zestawienie *n* Zusammenstellung.
— istotnych wyników postępowania wesentliches Ermittlungsergebnis.

zeszpecenie *n* Verunstaltung.
zewnętrzny *adj* äußerlich, Außen =.
zeznanie *n* Aussage, Bekundung.
— oświadczenia woli Abgabe einer Willenserklärung.
— podatkowe Steuererklärung.
— świadka Zeugenaussage.
zezwalenie, zezwolenie *n* Einwilligung, Bewilligung, Erlaubnis.
— = uprzednie przyzwolenie (ob. zatwierdzenie) Einwilligung = vorherige Zustimmung (s. Genehmigung).
— na wpis Eintragungsbewilligung.
— na zmianę żądania skargi Einwilligung zur Änderung des Klageanspruches.
— prawa ubogich Bewilligung des Armenrechts.
zgaśnięcie *n* (zgaszenie) Erlöschen (Auslöschen).
— hipoteki (wykreślenie) Löschung der Hypothek.
— oferty Erlöschen des Antrages.
— prawa ubóstwa Erlöschen des Armenrechts.
zginąć *v* verloren gehen.
zgłosić się *v* sich melden.
zgłoszenie (zgłaszanie) *n* Anmeldung.
— do rejestru Anmeldung zum Register.
— dowodu Beweisantrag.
— roszczeń w postępowaniu wywoławczem Anmeldung von Forderungen im Aufgebotsverfahren.
zgoda *f* Einigung (Einwilligung).
— i oddanie (i wpis) Einigung und Übergabe (und Eintragung).
— brzemiennej Einwilligung der Schwangeren.
zgodny *adj* einig, übereinstimmend.
zgodność *f* Übereinstimmung, Richtigkeit.
— z planem Planmäßigkeit.
— z ustawami Gesetzmäßigkeit.
zgorszenie *n* Ärgernis.
z góry (im) voraus.
zgromadzenie *n* Versammlung.
— ligi narodów Völkerbundsversammlung.
— ludowe Volksversammlung.
— narodowe Nationalversammlung.
— ogólne *n* Plenum.
— ogólne sądu allgemeine Versammlung des Gerichts.
— organizacyjne Gründungsversammlung.
— ustawodawcze gesetzgebende Versammlung.
zguba *f* Verlust, Untergang.
zgubienie *n* Verlieren.
zgubiony *adj* verloren *adj*.
zgubiona rzecz *f* verlorene Sache.
zgwałcenie kobiety *n* Notzucht (Vergewaltigung) einer Frau.
zhańbienie *n* Schändung.
ziemiański sąd (krajowy) Landgericht.
ziemny podatek (od nieruchomości) *m* Grundsteuer.
ziemski urząd *m* Kulturamt.

ziemski sędzia (s. krajowy) *m* Landrichter.
ziszczenie *n* Erfüllung, Verwirklichung.
— się warunku Eintritt der Bedingung.
zjazd *m* Zusammenkunft, Kongreß.
zjazdowa izba karna *f* detaschierte Strafkammer.
zjednanie *n* Versöhnung.
zjednoczenie *n* Vereinigung.
— się wierzytelności i długu Vereinigung von Forderung und Schuld.
zlecenie *n* Auftrag, Order, Auflage.
(nałożenie zlecenia Auferlegung einer Auflage).
zlecenie pocztowe *n* Postauftrag.
— sprzedaży *n* Verkaufskommission.
zlewek *m* Abtretung, Zession.
zlewkobiorca *m* Zessionar, Indossatar.
zlewkodawca *m* Zedent, Indossant.
zliczenie *n* wartości kilku roszczeń Zusammenrechnen des Wertes mehrerer Ansprüche.
złączenie *n* Verbindung, Fusion.
złagodzenie kary *n* Strafmilderung.
złamanie przysięgi *n* Eidesbruch.
złodziej *m* Dieb.
złota waluta *f* Goldwährung.
złośliwy *adj* böswillig.
złośliwe opuszczenie *n* böswilliges Verlassen.
złośliwe uszkodzenie *n* böswillige Beschädigung.
złożenie *n* (ob. składanie) Hinterlegung, Niederlegung.
— ceny (uzyskanej) Hinterlegung des Erlöses.
— opinji Erstattung eines Gutachtens.
— oświadczenia woli Abgabe einer Willenserklärung.
— przysięgi Eidesablegung (Eidesleistung).
— sędziego z urzędu Amtsentsetzung eines Richters.
— sprawozdania *n* Berichterstattung.
złożyć *v* legen, hinterlegen.
— oświadczenie erklären (eine Erklärung abgeben).
zmarły *adj* Verstorbener.
zmiana *f* Umwandlung, Veränderung.
— hipoteki Umwandlung der Hypothek.
— osnowy przysięgi Abänderung der Eidesformel.
— pierwszeństwa Rangänderung.
— skargi Klagcänderung.
— stanu cywilnego Änderung des Personenstandes.
— ustroju (konstytucji) Verfassungsänderung.
zmienienie *n* (zmiana) Änderung, Veränderung.
zmieniony *adj* verändert.
zmierzać, zmierzyć *v* ausmessen, hinzielen.
— cel einen Zweck verfolgen.
zmieszanie *n* Vermischung.
zmieszkanie, zmieszkiwanie *n* Unterlassen, Versäumen.

zmniejszenie *n* Minderung, Verringerung, Herabsetzung.
— karalności Strafminderung.
— prawdziwych monet Verkleinerung echter Münzen, Münzverringerung.
— przy kupnie Minderung beim Kauf.
— spadku Verminderung der Erbschaft.
— wartości Entwertung.
zmobilizowana część wojska *f* mobiler Truppenteil.
zmowa *f* Komplott.
— mająca na cel zdradę stanu hochverräterisches Komplott.
zmuszający *adj* Nötigender.
zmuszenie do zeznań *n* Erzwingung von Aussagen (Nötigung).
zmysłowy *adj* 1. körperlich, konkret, greifbar; 2. sinnlich.
zmysłowa rzecz *f* körperliche Sache.
zmyślenie *n* Erfinden, Erdichten.
zmyślony fakt *m* erdichtete Tatsache.
znaczek *m* Marke.
— na koszta Kostenmarke.
— na okazyciela Inhabermarke.
— stemplowy Stempelmarke.
— zajęcia Pfandzeichen.
znaczenie *n* Bedeutung, Ansehen.
znaczny *adj* bedeutend.
znajdować, znaleść *v* finden.
znajomość *f* Kenntnis, Bekanntschaft.
znajomość okoliczności Kenntnis von Umständen.
— prawa Rechtskunde.
— rzeczy Sachkunde.
— żeglugi Schiffahrtskunde.
znak *m* Zeichen.
— akt Aktenzeichen.
— fabryczny *m* Fabrikzeichen.
— graniczny Grenzzeichen.
— (od-) ręczny Handzeichen.
— ostrzegawczy Warnungszeichen.
— pisarski Schriftzeichen.
— towarowy Warenzeichen.
— wodny Wasserzeichen.
znalazca *m* Finder.
znalezienie *n* Fund.
— skarbu Schatzfund.
znależne *n* Finderlohn.
znamię *n* Merkmal, Kennzeichen.
— odróżniające *n* Unterscheidungsmerkmal.
znany fakt *m* bekannte Tatsache.
znawca *m* (biegły) Kenner, (Sachverständiger).
zniekształcenie *n* Verunstaltung.
zniesienie *n* (uchylenie) 1. Aufhebung; 2. Ertragen.
— wyroku (ustawy) Aufhebung eines Urteils (Gesetzes).
zniesławienie *n* Beschimpfung.
zniewaga *f* (znieważenie) Beleidigung, Beschimpfung.
— obrządków kościelnych Beschimpfung kirchlicher Gebräuche.
— wzajemna *f* wechselseitige Beleidigung.

znieważenie *n* Beschimpfung, Mißhandlung.
— ciężkie *n* grobe Mißhandlung.
zniewolenie *n* Nötigung, Erzwingung.
— do działania i znoszenia Nötigung zu einer Handlung und Duldung.
— do przestępstwa Nötigung zu einer strafbaren Handlung.
zniewolony *adj* genötigt, veranlaßt.
zniszczenie *n* rzeczy Vernichtung einer Sache.
zniżenie *n* Herabsetzung.
— kapitału Herabsetzung des Kapitals.
znoszenie *n* Ertragung, Tragung.
znowienie *n* Erneuerung.
— postępowania Wiederaufnahme des Verfahrens.
zobowiązać, zobowiązywać *v* 1. verpflichten; 2. gelten.
zobowiązanie *n* Verbindlichkeit, Verpflichtung.
— bez umowy (pozakontraktowe) außervertragliche Verbindlichkeit.
— mienia łącznego Gesamtgutsverbindlichkeit.
— przez podanie ręki Verpflichtung durch Handschlag.
— spadkowe *n* Nachlaßverbindlichkeit.
— z wekslów, zobowiązanie wymianowe (wekslowe) Wechselverbindlichkeit.
— zastępujące przysięgę eidesstattliche Verpflichtung.

zobowiązany *adj* verpflichtet, Verpflichteter.
— do złożenia przysięgi Eidespflichtiger.
zostać, (stać się) werden, bleiben.
zrabować *v* berauben.
zrealizowanie *n* Verwirklichung.
zręczny obrot *m* Kunstgriff.
zredagowanie wyroku *n* Urteilsabfassung.
zrobić użytek *v* Gebrauch machen.
zrozumieć *v* verstehen, begreifen.
zrzec się, zrzekać się verzichten.
zrzeczenie się *n* Verzicht, Abstandnahme, Entsagung.
— się odwołania Berufungsverzicht.
— się dziedziczenia Erbverzicht.
— się środka odwoławczego Rechtsmittelverzicht.
— się zaprzysiężenia Verzicht auf Beeidigung.
zrzeszenie pracowników *n* Arbeitervereinigung.
zsyłka *f* (zesłanie) Verbannung, Versendung.
zubożenie *n* Verarmung.
zupełność *f* Vollständigkeit.
zupełny *adj* vollständig.
z **urzędu** von Amtswegen.
zużycie *n*, zużytkowanie Verbrauch.
— siły roboczej Verwertung der Arbeitskraft.
zużywalny *adj* verbrauchbar.
zużywalna rzecz *f* verbrauchbare Sache.

zwalczanie, zwalczenie *n* 1. Anfechtung; 2. Bekämpfung.
— chorób płciowych Bekämpfung von Geschlechtskrankheiten.
— prawa Anfechtung eines Rechts.

związanie *n* Bindung, Gebundenheit.
— egzekucyjne Verstrickung.

związany *adj* gebunden.

związek *m* Verband, Bund, Zusammenhang.
— celowy Zweckverband.
— centralny Zentralverband.
— dla przeprowadzenia zadań Zweckverband.
— komunalny Kommunalverband.
— korporacji Innungsverband.
— małżeński Ehebund.
— międzykomunalny Zweckverband.
— państw Staatenbund.
— poręczający Gewährverband.
— pracodawców Arbeitgeberverband.
— pracowników umysłowych Angestelltenverband.
— prawny rechtlicher Zusammenhang.
— przemysłowy Gewerbeverband (Gewerbeverein).
— przyczynowy Kausalzusammenhang.
— tajny Geheimbund.
— wałowy Deichverband.
— wolny freie Gewerkschaft.
— zawodowy Berufsverband (Berufsvereinigung).

związkowy *adj* Vereins-, Bundes-, Verbands-.

zwiedzenie *n* podstępne arglistige Täuschung.

zwiedzony *adj* getäuscht.

zwielokrotnienie *n* Vervielfältigung.

zwierzchnia własność (główna) Obereigentum.

zwierzchnictwo *n* Oberhoheit, Souveränität.

zwierznik *m* Oberer, Vorsitzender.
— ławy przysięgłych Vorsitzender der Geschworenenbank.

zwierzchniowy *adj* Ober =.

zwierzchność *f* Obrigkeit.
— hipoteczna *f* Hypotheken-(Grundbuch) -behörde.

zwierzchny, zwierzchniczy *adj* Ober =.

zwierzę dzikie *n* wildes Tier.
— oswojone gezähmtes Tier.
— pożytkowe Nutztier.
— rozpłodowe Zuchttier.

zwierzyna *f* Wild.

zwięzłe przedstawienie *n* gedrängte Darstellung.

zwlekanie, zweczenie *n* Verzögerung

zwłoka *f* Verzug, Verschleppung.
— do opróżnienia Räumungsfrist.
— grożąca (grozi) niebezpieczeństwem Gefahr im Verzuge.
— w przyjęciu Annahmeverzug.
— w świadczeniu Leistungsverzug.

zwłoka ze strony dłużnika (wierzyciela) Schuldner-(Gläubiger) -verzug.
— zawiniona schuldhaftes Zögern.
— z przyjęciem Annahmeverzug.
zwłoki *pl* Leiche, Leichnam.
zwodnictwo *n* Verführung.
zwodzenie *n* Täuschung, Vorspiegelung.
zwodziciel *m* Verführer.
zwolennik *m* (Partei-) Anhänger.
zwolnienie *n* Befreiung, Entlastung, Entbindung.
— długu Schulderlaß.
— ławnika od czynności Entbindung eines Schöffen von der Tätigkeit.
— od odpowiedzialności Befreiung von der Haftung.
— od ścigania Außerverfolgungsetzung.
— z aresztu Entlassung aus der Haft.
zwołanie *n*, zwoływanie *n* Berufung, Einberufung.
— zebrania Berufung einer Versammlung.
zwracać, zwrócić *v* 1. zurückgeben; 2. lenken auf.
zwracanie uwagi *n* Aufmerksamkeit (Aufmerksam machen).
zwrot *m* Rückerstattung, Erstattung, Ersatz.
— kosztów sporu Erstattung der Kosten des Rechtsstreites.
— kupionej rzeczy Rückgewähr der Kaufsache.
— nadwyżki Rückgabe des Überschusses.
zwrot mowy Redewendung.
— niesłusznego wzbogacenia się Rückgabe der ungerechtfertigten Bereicherung.
— wartości Wertersatz.
— wkładki Rückzahlung der Einlage.
— wydatków Erstattung der Ausgaben.
— zabezpieczenia Rückgabe der Sicherheit.
zwrotne odzyskiwanie *n* Regreß, Rückgriff.
— poszukiwanie *n* (regres) Regreß, Rückgriff.
zwycięstwo *n* Sieg, Obsiegen.
zwyczaj *m* Gebrauch, Brauch, Observanz.
— handlowy Handelsbrauch.
— miejscowy Ortsgebrauch.
— morski Seemannsbrauch.
— uczciwego obrotu Gewohnheit des redlichen Verkehrs.
zwyczajami handlowemi przyjęty *adj* handelsüblich.
zwyczajny profesor *m* ordentlicher Professor.
zwyczajna wartość towaru *f* gemeiner Handelswert der Ware.
zwykły *adj* einfach, gewöhnlich.
zwykła większość głosów *f* einfache Stimmenmehrheit.
zysk *m* Gewinn.
— czysty Reingewinn.
— i strata Gewinn und Verlust.
— przypuszczalny *m* immaginärer Gewinn.

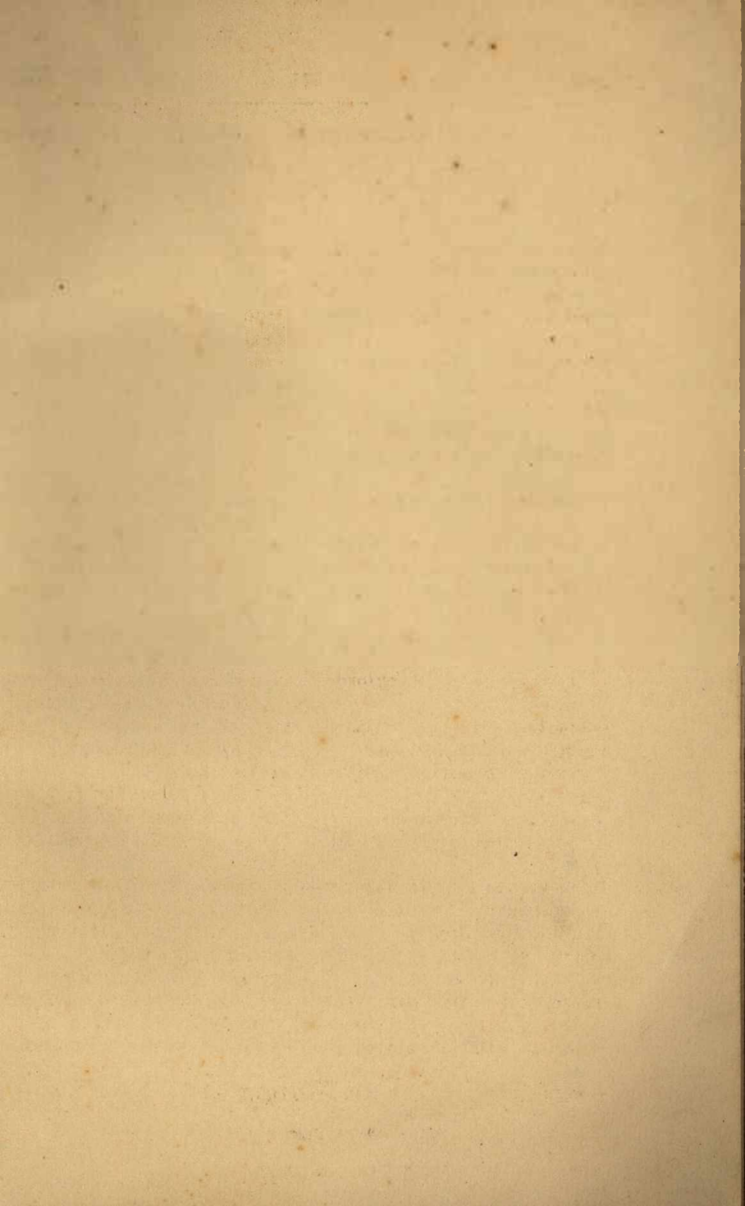
zysk utracony entgangener Gewinn.

zyskolubny (chciwy zysku) *adj* gewinnsüchtig.

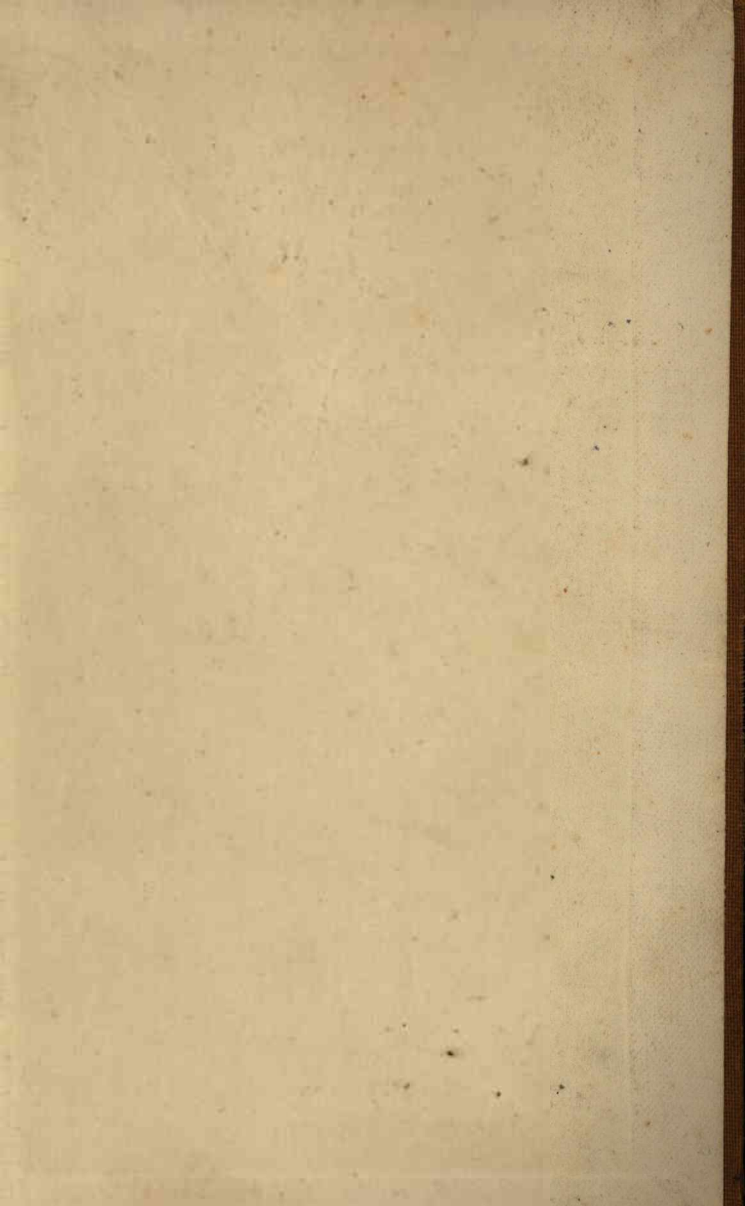
Ż

żagiel *m* Segel.
żal czynny *m* tätige Reue.
żałoba *f* Trauer.
żandarm *m* Gendarm, Landjäger.
żandarmerja *f* Gendarmerie, Landjägerei.
żart *m* Scherz.
żartobliwy *adj* scherzhaft.
żądanie *n* Verlangen, Begehren.
— ludowe (ludu) Volksbegehren.
— pozwu (powództwa) Klageanspruch, Klagebegehren.
— stron *n* Betreiben (Verlangen) der Parteien.
— zabitego Verlangen des Getöteten.
— zpowrotem Rückforderung.
żebractwo *n* Betteln, Bettelei.
żeglarstwo *n* Schiffahrt.
żeglarz *m* Seemann, Schiffer.
żegluga *f* Schiffahrt.
— morska Seeschiffahrt.
— pobrzeżna Küstenschiffahrt.
— powietrzna Luftschiffahrt.
— wewnętrzna (śródlądowa) Binnenschiffahrt.
żelarski stosunek *m* (Frohn-) Pachtverhältnis.
żelarz *m* Frohnpächter (Nutznießer eines Grundstücks gegen Arbeitsleistung).
żelazny *adj* eisern.
— list *m* sicheres Geleit.
żenić się *v* (męża) sich verheiraten (vom Manne).
żeński *adj* Frauen=, weiblich.
żołd *m* Sold, Lohn.
żołnierz *m* Soldat.
żona *f* Frau, Ehefrau.
— rozwiedziona *f* geschiedene Ehefrau.
— rytualna (bez ślubu cywilnego) rituelle Ehefrau (ohne Ziviltrauung).
żonaty *adj* (od męża) verheiratet (vom Manne).
źródło nabycia *n* Erwerbsquelle.
życie ludzkie *n* menschliches Leben.
— potoczne Verkehr (w życiu potocznem im Verkehr).
za życia bei Lebzeiten.
życiorys *m* Lebenslauf.
żyd *m* Jude.
żydowski *adj* jüdisch.
żyro *m* (indos) Giro.
— na wekslu Giro auf den Wechsel (Aval).
żywienie *n* (alimentacja) Fütterung, Unterhalt, Alimentation.
żywioł *m* Element.
żywność *f* Lebensmittel.
żywotny *adj* lebendig, lebensfähig.
żywy *adj* lebendig, lebend.





48-



Biblioteka Uniwersytetu
M. CURIE-SKŁODOWSKIEJ
w Lublinie

A 4429

BIBLIOTEKA U. M. C. S.

Do użytku tylko w obrębie
Biblioteki

